

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

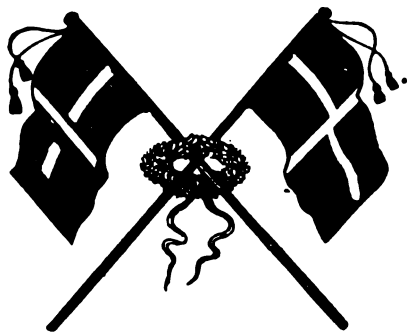
Krigen

i Hærene 1848-1849, 1850

de Faldnes Minde

udarbejdet af

A. D. Cohen,
Lægemet.

Odense 1851.

M. C. Hempels Bogtrykkeri.

Krigen 1848

og

de Faldnes Minde

ubearbejdet

af

A. D. Cohen,
Catechet.

30303

Odense 1851.

M. C. Hempel & Bogtrykkeri.

Til

Hans Majestæt Kongen.

„Folkets Kjærlighed er min Styrke“

har Deres Majestæt antaget til Valgsprog hiin 21 Januar, da De har bestøget Deres Fædres Throne, — og disse indholdsrige Ord have været Dem en fast Støtte til at imødegaae de Begivenheder, som Ingen af Deres Forfædre i det sidste Aarhundrede har oplevet; — de have givet Dem Kraft og Villie til midt under Farens Dage at byde Deres Folk en kostelig Gave, hvorfor Nu- og Eftertiden vil prise og takke Dem.

Men, Deres Majestæt har vel ogsaa erfaret, at disse Ord have funden en Gjensvang i Deres Folks Bryst; idet Alle som Een have vilst i deres Gjærning at „Kongens Kjærlighed har været Folkets Styrke.“ — Thi hvad har givet Folket Kraft og Villie til at staae fast og urokket i Farens Stund, at offere deres Guds, Liv og Blod, uden den Tanke: det skeer, det offres for en elsket Konge, for et elsket Fædreland. — Her er den største Løn for det Kjærlighedsbaand hvormed De har knyttet Dem til Deres Folk — det vil omslynge sig endnu fastere i den kommende Tid og bære velsignelsesrige Frugter — og naar de henrundne tre Aars Begivenheder engang ville tilhøre Historien, saa skulle vore Efterkommere ved at læse saamange Navne i denne Bog — foransee den Konges Navn, der har havt et Maal med sit Folk, et Ønske for sit Land og et Valgsprog med sine Børn. — Af denne Grund fordrifter jeg mig i allerdybeste Underdanighed at tilegne denne Bog til Deres Majestæt Kong Frederik den Sjvende.

Allerunderdanigst

A. D. Cohen.

Krigen 1848.

Den 20de Januar 1848 døde Kong Christian den Ottende og Dagen derefter blev Kronprindsen udraabt til Konge under Navn Frederik den Sybende. Neppe har vel nogen dansk Konge i det sidste Aarhundrede, bestegen Thronen under saa forvillede indre og ydre Forhold end vor nuværende. Begge Forholdene vare saa yderst knyttede til hinanden, at man just ikke behøvede at være altfor klarsende, for at kunne tænke sig en Mulighed af en Tilstand, som vilde forstyrre Landets Ro og Fred. Alt i mange Aar har man næret Ønske og Haab om en friere Forfatning; Tidsaanden og Folkets stigende Dplysning har alt længe i Tale og igjennem Presen, ikke kunnet finde det souveraine Magtsprog, som en Grundpille for Landets Bestaaen, men har ønsket Deelagtighed ved sine Repræsentanter i Statens vigtigste Anliggender. Disse Ønsker vare Kongen ikke ubevidste — og i hans aabne Brev af 20 Januar har han alt tilskrevet, „ikke alene at fortsætte de af hans Kongelige Fader begyndte Forbedringer i Landets Forvaltninger, men ogsaa at tilendebringe den af ham paatænkte Ordning af Statens offentlige Forhold, som tilsigter at betrygge Borgernes gjensidige Rettigheder, at fremme Enighed i det elskede Fædreland og dermed at befæste Samfundets Styrke og Hæder.“

Dette Kongelige Program blev snart ledsaget af to vigtige Actstykker, nemlig Kongens første politiske Regjeringshandling, et Rescript af 24 Januar „at samtlige i Kongeriget og begge Hertugdømmerne for Tiden for Retterne verserende Sager, angaaende politiske og Presse=Forseelser skulde bortfalde“ — og de under 28 s. M. af ham underskrevne „Grundtræk til den paatænkte Ordning af Statens offentlige Forhold“ der skulde forelægges erfarne Mænd fra alle Statsdele til Overveielse.

Under andre Forhold, og med disse Udfigter vilde Fædrelandet alt i Kongens første Regjeringsaar havde kunnet nyde Frugten af hans loyale Tænkemaade; men Stjebnen vilde det anderledes; en Provelfestid skulde Danmark gaac igjennem — Løsnen var Krig.

Alt i flere Aar, har der af et vidst Partie med Hertugen af Augustenborg og hans Broder Prinds Frederik af Noer i Spidsen (Begge Svogre til den afdøde Konge og den

Sidste Statholder i Hertugdømmerne), hemmeligen været arbeidet paa, at løsribe Slesvig fra Danmark og forbinde dette Hertugdømme med Holsteen ind under det tydske Forbund, under Navn „Schleswig-Holstein.“ Alle mulige Midler bleve anvendte for at forberede til dette forræderiske Foretagende og til at faae dette iværksat. Efter Christian den Ottendes Død, og den snart derpaa fulgte Revolution i Paris (d. 23 Februar), Urolighederne i Berlin (d. 13de til 18de Marts) og andre Steder, troede det, at Afgjørelsens Time var kommen. Den 18 Marts holdtes en talrig Folkforsamling i Rendsborg, hvor der blev besluttet, at en Deputation skulde sendes til Kjøbenhavn med den Forbring til Kongen, at lade Slesvig optages i det tydske Forbund, og med Ordre til at forlange siebliffeligt Svar paa dette Anliggende. Rygtet herom var kommen til Kjøbenhavn d. 20 Marts; et Møde af danske Borgere var foranstaltet i Casino samme Aften, og efter tagen Beslutning drog Borgerrepræsentanterne og Magistraten (hvortil der har sluttet sig et betydeligt Antal af Embeds- og Borgerklassen) den næste Dags Middag til Slotspladsen; Communalbestyrelsen blev indladt hos Kongen, og Etatsraad Hvidt oplæste efter dertil erholdt Tillabelse, følgende Adresse.

„Allernaadigste Konge! De Naadgivere, Deres Majestæt har arvet fra Deres Forgjænger, ere ikke i Besiddelse af Folkets Tillid, lige saa lidet i det egentlige Danmark, som i Slesvig og Holsteen; de dagligt mere fremtrædende sørgelige Frugter af deres Regjeringsystem har maattet undergrave enhver Tro paa, at de nu skulde besidde Indsigt og Kraft til at frelse Landet. Afgjørelsens Time nærmer sig med Kæmpestrid. Staten vil opløses, dersom Deres Majestæt ikke uophødeligen omgiver Deres Throne med Mænd, som ere Dpgabens Størhed vorne, og som kunne tilføre Regjeringen en energisk Villie og Nationen Bistand — Mænd, der kunne reddes Danmarks Ære og grundlægge Landets Frihed. Vi anraabe Deres Majestæt om, ikke at drive Nationen til Fortvivlelsens Selvhjælp.“

Hvorpaa Kongen svarede: „Det glæder mig at kunne sige dem, at jeg allerede har forekommet det, hvorom de her beder mig. Det gamle Ministerium er opløst. De have idag tilbageleveret mig deres Fuldmagter. Naar De, mine Herrer, ville have samme Tillid til Deres Konge, som jeg har til mit Folk, saa vil jeg være dem en tro Leder til Ære og Frihed.“

Ratten derpaa valgtes et nyt Ministerium.

Den i Rendsborg valgte Deputation (Ohlshausen, Neergaard, Clausen, Giihich og Engel) ankom d. 22de til Kjøbenhavn for at overbringe Kongen deres Mission. I en Audients (d. 24de) har Kongen svaret dem.

„Paa deres Andragende have Vi at meddele dem:

at det er vor Agt at tilstaae Bort Hertugdømme Holsten, som en selvstændig tydsk Forbundsstat, en paa en udstrakt Valgrets Grundlag bygget, i Sandhed fri Forfatning, hvori navnlig ogsaa Folkevæbning, Trykkefrihed og Foreningsret vilde finde deres Fyldestgjørelse; at, som en Følge deraf bort Hertugdømme Holsten ved Siden af en egen Regering og Militairforfatning ogsaa vil erhøve særskilte Finantser, saasnart den gjensidige Dpgjørelse, ved Siden af de øvrige Betingelser for en Union med Danmark og Slesvig, er fassat; at Vi tillige aabent vilde slutte Os til Beskræbelferne for Oprettelsen af et kraftigt og folkeligt tydsk Parlament;

at Vi hverken have Ret eller Magt eller Villie til at indlemme Vort Hertugdømme Slesvig i det tydske Forbund, hvorimod Vi ville styrke Slesvigs uopløselige Forbindelse med Danmark ved en fælleds fri Forfatning; men ved Siden deraf kraftigen ville bestærme Slesvigs Selystændighed ved udstrakte provindsielle Institutioner, navnlig en egen Landdag og særskilt Forvaltning;

Tillige ville Vi betyde Dem:

at det er Vort alborlige Ønske, i oprigtig Samvirken med Vore kjære og troe Undersaatter, at grundlægge Fred og Frihed i Vore Lande; at Vi tillige erkende det som den legitime Fyrstes helligste Pligt, med al Magt at beskytte Lovens Herredømme og Landefredens Opretholdelse."

Deputationen afreiste samme Dags Eftermidd. med Dampskibet *Hekla* til Kiel, men inden de vare hjemkomne med Besked har Oprørsflammen allerede været i fuld Lue. Samtlige Troppescommandeurer i Hertugdømmerne udenfor Rendsborg, have modtaget Opfordringer fra Prindsen af Augustenborg til med deres Afdelinger at marschere til Rendsborg d. 24de, og der at samle sig under hans Commando, under Foregivende, at Hs. Majestæet Kongen, som Følge af en fanatisk Pøbelhobs Ovrerumpling befaandt sig i ufri Tilstand. Om end nu ikke alle Officerer have efterkommet denne Ordre, saa har dog Prindsen selv, i Spidsen for det i Kiel garnisonerende 5te Jægercorps holdt sit Indtog i Rendsborg d. 24de, lod de der indkvarterede Tropper møde paa Torvet, hvor det lykkedes ham at bevæge dem til Fransalsk med et jublende Udraab: „Fæstningen er vores.“ — I Kiel var der i Natten til den 24de indsat en provisorisk Regjering bestaaende af Beseler, Prinds Frederik af Augustenborg, Klosterprovst Reventlow=Preeg, Kjøbmand M. L. Schmidt i Kiel og Advokat Bremer i Flensborg, som har proclameret et uafhængigt Schleswig=Holstein, og ved forræderiske Øvrigheders Bistand, Feiges og Forsagtes Uvirkformhed, have Partiførerne benyttet Diebliffets Frygt og Fare til at udbrede Insurrectionen lige op til Slesvigs Nordgrændse, og at gjøre sig til Herre i alle Steder.

Vor Armeé blev sammenkaldt i en Hurtighed; en Mængde Frivillige have meldt sig til Krigstjenesten, Herremænd, Studenter, Merkurs Sønner, Kunstnere og Haandværkere have ombyttet deres fredelige og rolige Sysel med Væsen og Sværdet for at kæmpe for den retfærdige Sag. Frivillige Pengegaver (og Heste) i en Masse, vare indkomne til Krigsministeriet rundt om fra alle Egne for at oprette frivillige Korps, og da Hæren skulde afmarschere var den overalt bleven befordret paa Bøndervogne. — Fra den ene Ende af Landet til den anden, i hver en By, hver en Flække, hvert et Landdistrikt har der vært sig kun een Aand, har man kun hørt een Stemme; aldrig har den danske Mand følt sig saa stolt og stærk, aldrig have Samfundets forskjellige Classer saaledes været samstemmende, aldrig har man hødt saa mange og saa store Doffe for Fædrelandets Sag end i hine Dage — og de ville ogsaa med Glæde blive erindrede for den Enthusiasme der var indpræget over Alles Ansigter. Et Løsen har været over det elskede Danmark „For Gud, Konge og Fædreland.“

Armeen blev concentreret ved Kolding under Generalmajor v. Hedemanns Commando, og efterat Als alt var bleven besat d. 29 Marts (af 5te Linie=Bataillon) var Armeen rykket

ind i Slesvig og har uden noget Sammenstød med Fjenden taget Haderslev, Apenrade og Tønder. Ved Landsbyen Bau (1 Mil nordfor Flensborg) have Infanterierne indtaget en fast Stilling, der bleve de angrebne d. 9 April — og den første Scier i denne Krig har været paa vor Side — Fjenden blev kastet tilbage i vild Flugt med et Tab af 30 Døde, 125 Saarede og 800 Fanger. Kongen var i Sønderborg da Efterretningen indløb samme Aften „at Dannebrog vaiede i Flensborg“; hvor han den 10de om Eftermiddagen har holdt sit Indtog under en umaadelig Jubel; den 13de April blev Slesvig ligeledes besat og da den danske Armee var rykket frem til Sorgfloden (1 Mil fra Rendsborg), saa har man antaget for hoist sandsynligt, at Oprøret snart vilde have været undertrykket, Krigen tilendebragt og Dansten Herre i Slesvig. Ingen har troet dengang, at een af Europas magtige Fyrster vilde have rækket Oprøret sin Bistand og ved sine Rænter paasøre det lille fredelige Danmark en 3aarig Krig, hvorved saa mange Kræfter ere gaaede tabt, saameget ædelt Menne= skelod udøst — og dog har dette været — og er endnu — Tilfældet. Denne Fyrsters Navn er Frederik Wilhelm, Kongen af Preussen.

Strax efter Oprørets Udbrud, var der i Kiel opslaaet følgende Brev fra Kongen af Preussen til Hertugen af Augustenborg.

Durchlaughtigste Hertug! Paa Deres Durchlaughtigheds Skrivelse af Dags Dato angaaende Hertugdømmerne Schleswig-Holsteins faretruende Tilstand, giver jeg Dem herved følgende tilkjende: Jeg har paataget mig den tydske Sags Forsvar i Færdens Tid, ikke for at usurperre Andres Rettigheder, men for efter Kræfter at hæerde det Bes= staaende mod Udlandet og i det Indre.

Til disse bestaaende Rettigheder regner jeg Hertugdømmerne Schleswig-Holstein, som ere udtrykte i hine Kongeriget Danmarks Rettigheder paa ingen Maade krænkende Sætninger:

- 1) At Hertugdømmerne ere selvstændige Stater.
- 2) At de ere fast med hinanden forbundne Stater.
- 3) At Mandstammen hersker i Hertugdømmerne.

I denne Aand har jeg alt udtalt mig ved Forbundsdagen, og ifølge disse bestaaende Retshforhold er jeg beredt til i Betragtning af Forbundsbeslutningen af 17 Septemberr 1846 at beskytte Hertugdømmerne Schleswig-Holstein mod mulige Overgreb og Angreb med de meest passende Midler.

Jeg haaber isøvrigt, at Hertugdømmernes Rationalitet ikke trues af nogen alvorlig Fare, og er i modsat Fald af den faste Fortroening, at mine tydske Vundsforvante vilke liig mig ile til deres Beskyttelse.

Med oprigtig Venfkab forbliver jeg Deres Durchlaughtigheds hengivne Fætter
Berlin, den 24de Marts 1848. Friedrich Wilhelm.

Man troede dengang i Almindelighed, at dette Brev var skrevet kun for at stræmmie os, eller, at give Hertugen et Løfte, som ikke vilde blive opfyldt, ja Nogle meente endog at hele Brevet var opdigtet. Imidlertid har det snart opklaret sig, at det virkelig har været skrevet og Indholdet velmeent, at det var Preussens ramme Alvor at understøtte Oprøret og

at føre Krig med os. Alt den 8de April holdt de første preussiske Tropper (1400 Garder) deres Indmarsch i Altona; i de paafølgende Dage fulgte flere efter, hvilke strax bleve førte paa Jernbanen til Rendsborg. Uventet blev vor Armee — der har havt sin Stilling ved Dannevirke — angreben af Preusserne første Paastrøedag, og, om den ind ikke var bleven slagen, dog har maattet opgive sin Stilling for Overmagten, for at trække sig tilbage til Als. Følgen af dette Slag (d. 23 April) har været, at vi have maattet rømme Slesvig til Pries for Fjenden, der derefter ogsaa har gjæstet Jylland.

Fra Krigens Begyndelse indtil d. 26 August (da der blev sluttet Vaabensstilstand) har Armeen havt følgende, dels betydelige og dels mindre Fægtninger og Affairer: Ved Rinkenis 6te April, Bau 9de April, Ascheffel 18 April, Edernsørde 21 April, Slesvig 23 April, Obersee 24 April, i Sundebød 13de, 15de, 16de, 28de og 29de Mai, Hellebød 4 Juni, Vedsted 4 Juni, Dyppel 5 Juni, Apenrade 5 Juni, Høptrup 7 Juni, Aller 11te Juni, Haderslev 29 Juni, Boienegaard 29 Juni, Bjerring 30 Juni, Øster-Banderup 11 Juli, Stovre 12 Juli og Steppinge d. 8 August. De fra Krigsministeriet om disse Fægtninger, især om de Større, udsedte Rapporter anføres her efter Tidsfølgen.

Kongens Afstedsoord til Soldaterne ved deres Afmarsch fra Kjøbenhavn d. 27 Marts.

„Soldater!

Hele det danske Folks Dø er henvendt paa Eder! Et sjønt Hverd er Eder overdraget: at kæmpe for den retfærdige Sag.

Eders Konge er overbevist om, at denne Følelse besjæler Eder Alle.

Saa antager da Eders Konges Løsen:

Med Gud! for Konge og Fødeland!

og Kongens og Folkets Velsignelse følger Eder!“

Kongens Proclamation til det danske Folk:

„Trofaste danske Mænd!

I denne Farens Stund har det dybt rørt mit Hjerte, at I glemme Eder selv og kun erindre Eders Konge og Eders Fødeland.

Allebegne fra indfrømme Udtryk af uroffelig Hengivenhed og Tilbud om de største Opoffrelser. Det er mit Hjertes Trang og min kongelige Pligt at lade et Svar udgaac til mit Folk.

Danner, saavidt det staaer til Eder, ved egne Midler frivillige bevæbnede Corps, der slutte sig til min Hær, under den militaire Commando. Mange have gjort et saadant Tilbud; efterfølger deres Exempel. Eders Iver for at uddanne Eder til Fødelandets Forsvarere skal jeg imødekomme ved saasnart muligt at sende Eder kyndige Befalingsmænd. Stiller Eder Alle som Een under mit, under Fødelandets Banner. Alles Iver styrke Alles Sammenhold, og, om Gud vil, skal Lovligheden beseire Oprøret og føre Fødelandet til Fred, Frihed og Ære.“

Christiansborg Slot, den 28de Marts 1848.

Frederik R.

Generalmajor v. Hedemanns Proclamation til Soldaterne:

„Brave Soldater! Et Parti „Slesvig-Holstenerne“ kaldet, har desovære forledet nogle af Eders slesvigste og holsteenske Brødre til at gjøre Oprør imod deres retmæssige Herre og til at losrive sig fra Forbindelsen med Danmark. Med med dette Parti! Og Bee over Forræderne! Holder den Ed, I som brave Soldater have aflagt, at værne om Landets og Kronens Rettigheder; svigter ikke gamle Danmark! Enhver ærefjær Mand er altid villig til i Farens Stund at ofre Liv og Blod for Konge og Fædreland; Rigets Uforfrænkelse imod indre og ydre Voldsmænd ville vi forsvare til sidste Blodsdraabe! Paa det Alvorligste paalægger jeg Eder Overholdelsen af Disciplin. Intetsomhelst Brud paa Eders Pligter som ærefjære Soldater kan blive taalt. Enhver brav Handling vil blive belønnet af Eders retmæssige Herre.

Hovedkvarteret Kolding, den 31te Marts 1848.

Hedemann.

Commandeur-Kapitain Palubans Rapport dat. Dampskibet „Geiser“ i Flensborg Havn, den 9 April Kl. 4 Eftermiddag.

„Med megen Tilfredsstillelse giver jeg mig herved den Ære at melde, at Flensborg nu er i vor Magt; Tabet af Døde og Saarede herved er jeg endnu ikke i Stand til at opgive; det er i Særdeleshed gaaet ud over Landtropperne; for Skibene indskrænker Antallet sig til faa, saavidt jeg veed endnu, kun 2 Mand.

Den Andeel, som Sømagten har taget i Fægtningen, bestaaer, efter Aftale med Oberst Schleppegrell, som commanderer venstre Flanke, i at Corvetterne „Galathea“, „Rajaden“ og Briggen „St. Thomas“ vare posterede ved Robbermøllen og andre Steder paa Kysten, hvor de kunde dominere Landveien Nordost for Flensborg, eller hvor der vare Skove at rense med Kardætser.

„Skirner“ flæbte Kanonjollerne, og „Geiser“ Kanonchalouperne ind i Flensborg Havn, hvor de første ankom netop ligesom de kongelige Tropper attaqverte Byens nordre Indgang, og „Geiser“ med Kanonchalouperne endnu førend man havde bemægtiget sig den.

Et Korfartoi fra hver af Corvetterne, anført af Lieutenanterne Lund og Holbøll, blev sendt ind med „Skirner“ tilligemed Kanonjollerne, og dette samlede Detachement blev anført af Capt. Wille med utmærket Tapperhed og Conduite, ligesom jeg bør bemærke, at Alle, saavel Officierer som Mandskab, ved denne Leilighed gave tilkjende at være besjælede af den rette Aand, som bør findes hos danske Søtrigere.

Noget mere Detailleret skal jeg affende imorgen, men jeg er nødt til uopholdeligen at lade saavel „Skirner“ som „Geiser“ gaae, for at bringe 5—600 Fanger til Sønderborg.

Paluban.

Generalmajor v. Hedemanns officielle Rapport over Affairen ved Bau og Flensborg d. 9 April.

Hr. Krigsminister!

Efterat have gennemgaaet de fra de forskjellige Troppesafdelinger indsendte Rapport-

ter, har jeg den Ære at fremsende nedenstaaende Indberetning om den for vore Vaaben hæderlige Affaire ved Bau og Flensborg den 9de April 1848.

Saa snart Tropperne vare sammentrukne fra deres forskjellige Cantonnementer i Terrænet om Perbøl, Klippe og Holebøl, samlede Hovedstyrken den 9de April Kl. 8 om Morgenen ved Lygteflov.

Avantgarden, der førtes af Oberstlieutenant v. Magius, bestod af Batteriet Fuhrmann paa 4 6-pundige Kanoner, 2den Gardehusar-Eskadron, 1ste Eskadron af 4de Dragonregiment, 12te Linde-Infanteri-Bataillon og 3die Jægercorps; den rykkede frem ad Brien, der fører til Bau, for at tage denne By. Angrebet udførtes en front af tvende Jægercompagnier, som havde til Reserve to andre Compagnier under Major v. Schepelerns Commando. Medens Angrebet skete paa Bau med den største Raffhed og Koldblodighed, occuperede de sidstnævnte Compagnier de paa den østlige Udkant af Bau beliggende Høider, ligeover hvilken Stilling saacs fjendtlige Blankere i Kjæde, der begyndte deres Ild, men paa en Distance af omtrent 600 Alen. Ilden bevarede. Paa samme Tid aabnede et ligeover for Avantgardens Batteri staaende dito sin Ild, men Kuglerne gik over Hovedet, uden at foranledige noget Tab, hvorefter Resultatet af den mod Fjenden verkede Geværild var 4 Saarede af det 1ste Jægercompagni. Strax i Begyndelsen af Angrebet blev Capitain v. Hegermann-Lindencrone af 3die Jægercorps dødelig saaret. Uagtet dette gjorde et smerteligt Indtryk paa Compagniet, der efter Rapportens Udtryk, „hang ved ham med Liv og Sjæl“, udførte det dog med en beundringsværdig Raffhed det samme overdragne Hverv. — Under Jægerens Attaque blev, omtrent ved Kirken i Bau, et Compagni af 12te Bataillon fremsendt i den venstre Flanke, for at understøtte 3die Jægercorps, men blev snart igjen indkaldt til Bataillonon, ligesom et andet Compagni fremsendes, for at rense den sydlige Udkant af Landsbyen, hvor enkelte fjendtlige Tirailleurer holdt sig skjulte endnu bag Diger og Huse. Det første Halvbatteri under Premierlieutenant v. Göttsche var gaaet frem til Bau, hvor det forblev uden Afprotøsning, medens de fjendtlige Tirailleurer dreves igjennem Byen, og en i denne opkastet Barriere jevnedes. Derpaa passerede Halvbatteriets tvende Granatkanoner, indtog en Stilling syd for Byen og bestøde med Granatild de fjendtlige Tirailleurer, dels medens disse haardnakket holdt sig bag dækkende Hegn, dels medens de samlede tiltraadte Retraiten.

Samtidig var 1ste Brigade, bestaaende af 1ste, 2den og 11te Bataillon, under Oberst v. Bülow gaaet Vest om Bau og havde taget en Retning imod Ellund, medens 2den Brigade, bestaaende af 4de og 7de Bataillon, gik fra Halbi bag om Avantgarden og fulgte den første Brigades Bevægelser henad mod den vestlige Udkant af Bau.

Ifølge Dispositionen skulde, af venstre Flankecorps under Oberst v. Schleppegrell, to Batailloner udføre et Skinangreb mod Crusau og Kobbermøllen. Hertil beordredes Oberstlieutenant v. Parthausen med 5te Bataillon, 2det Jægercorps og 2 Kanoner, medens Oberst v. Schleppegrell selv ledede Angrebet mod Bau med 4 Kanoner under Capitain v. Dinesen, 1ste Jægercorps, 10de Bataillon og Eskadronen Sauerbrey. Da Fjenden stærkt kanonerede Tropperne, der vilde rykke ud af Bau, beordrede jeg Capitain v. Dinesen

til at beskyde Fjenden. Batteriet Dinesen opmarscherede nu paa en Bakke tilvenstre for Veien og begyndte Charginen mod Fjendens Kanoner og noget fjentligt Infanteri. Denne Chargin understøttedes af 4 Kanoner af Batteriet Fuhrmann, hvilke efter Major de Meza's Ordre alt havde begyndt Ilden inden Batteriet Dinesens Ankomst. Fjendens Kanonild op- hørte nu, men aldrig saasnart var Batteriet fort ud paa Veien til Harrisløv, før han atter aabnede Ilden, og, da han saavel kunde enflere Kanonerne, som de fra Bau fremrykkende Tropper, maatte hans Ild bringes til Taushed. 2 Kanoner opmarscheredes derfor paa en Bakke tilvenstre for Veien under en heftig Ild af Fjenden, ved hvilken en Mand døde, og Capitain v. Dinesens Hest bortstødes under ham. De to andre Piecer førtes nu ligeliedes frem og begyndte at beskyde Fjendens Skjts, der stod bag en Forstandsning og saaledes til- deels var dækket, uagtet hans Stilling var dominerende. Fjenden havde 3 Piecer i Batteri og, som det syntes, en 4de paa Fløien. Da Ilden vedblev, lod Major de Meza, der holdt ved Batteriet, 4 Piecer føre frem paa Batterne. Fjenden bestødes saaledes af en overliegen Ild, der bragte ham til at trække sig ud af sine Forstandsninger og aldeles ud af Ildem.

Imidlertid havde Generalmajor v. Wedell Wedellsborg ført Cavalierbrigaden, bestaaende af Batteriet Bruun, det 3die og 6te Dragonregiment fra deres Cantonnements i Medelby over Jardelund, Schüttenhus og Hedehus tilvenstre for Bau, hvorpaa Cavalie- ribrigaden og Batteriet, saasnart Fjenden var kastet ud af Bau, dirigerede deres Marsch paa Froseløv.

Efterat Bau var taget, blev Avantgarden beordret til at holde samme, inden 2den Brigade og Flankecorpsen over Waldemarstoft havde erholdt et Forspring for at lette den første Brigades Attaque paa Passet ved Niehus. Dette Pas, der var barricaderet, blev forceret og efter en kort Modstand taget. Avantgarden fortsatte nu Fremrykningen mod Flensborg.

Første Brigade, der var gaaet Vest om Bau og Ost om Froseløv, dirigerede nu sin Marsch paa Harrisløv, der var besat af Fjenden. 1ste og 11te Linie-Infanteri-Bataillon angreb Byen fra den østlige Side, og 2den Bataillon fra den sydlige, og souteneredes heri af Batteriet Bruun. Fjenden blev fordreven efter en heftig Kamp til henimod Flensborg, hvor han satte sig fast i den saakaldte Cluesris Skov, Nord for samme, og i de 2 Møller, som ligge ved den nordlige Indgang til Byen. Imidlertid var den ene Deel af venstre Flankecorps, som Oberst v. Schleppegrell selv førte, gaaet over Waldemarstoft mod Eggen mellem Harrisløv og Clues, medens den anden Afdeling under Oberstlieutenant v. Hartthausen skulde udføre en Demonstration mod Cruzau og Cluesris eller Kobbermollebovæn. — Samtidig hermed, altsaa efterat Harrisløv var taget, avancerede Cavalieriet, 6te Dragonre- giment, imod det Sydvest for Harrisløv ved Veien beliggende Teglbævt. Da imidlertid et fjendtligt Corps viste sig Ost for Handewit, bestaaende af circa 3 Eskadroner Cavalierii og noget let Infanteri, blev, efter Generalmajor v. Wedells Ordre, 6te Dragonregiment tillige- med Granatkanondelingen sendt mod disse. Paa den Flankemarsch, disse Oprørere gjorde, før at naae Veien fra Flensborg til Husum, bestødes de, hvor Afstanden og Terrainet tillod det; medens det 3die Dragonregiment avancerede langs Veien fra Bau til Frederiksmørr.

Første Brigade gaaer nu lige løs paa den nordlige Kant af Flensborg og udholder hele Wien fra Hærsløven en haardnakket Kamp mod den retirerende Fjende. Især gjorde Infanterierne stærk Modstand ved Teglværket tæt ved Byen, og her blev Lieutenant v. Wedege haardt saaret. Oberst v. Bülow, der førte Brigaden, angreb selv med 2den Bataillon de Afdelinger af Fjenden, der havde sat sig fast i de to tidligere omtalte Møller ved den nordlige Indgang til Flensborg. Her gjorde Fjenden tappert Modstand; men efter gjentagne Stormløb paa Byen, under hvilke der stødtes fra Husene, som vare stærkt besatte med Fjender, lykkedes det ham omsider at tvinge Fjenden til Flugt eller Overgivelse. Hele denne Bataillon udviste en beundringsværdig Modhed og Udholdenhed, ligesom den ogsaa er den, der har lidt meest under Affairen, idet den tæller af Officerer 4 Saarede og af Underofficerer og Menige 6 Døde og 28 Saarede.

Samtidig blev den første Bataillon under Oberstlieutenant v. Nye beordret til at rense Stoven Marienhölzung, og derfra at gaae lige paa Byen. Han gik selv frem med Blækertskjæden; Skovkanten toges med Hurra, og Fjenden fordreves fra den ene Jordbold til den anden. Skjøndt Oberstlieutenant v. Nye kun havde 100 Mand med sig, besluttede han dog at gaae ind i Byen ved Marienstræde. Efterat have passeret den store Gade, vendte han sig mod den nordlige Udgang, for at affære Esternølerne. Imidlertid stødte han strax, efter at være kommen udenfor nordre Port, paa Afdelinger af Friskarer og senere paa en Troop af 5te Jægercorps, samt Capitain Michelsen, hvilken sidste, haardt saaret, blev taget tilfange. Et Huus i Forstaden, der var stærkt besat af fjendtlige Jægere, vansteliggjorde især vore Batailloners Fremrykning. I Nærheden af Hospitalet stødte 1ste Bataillon til, og nu gik man ned paa Wien ved Stranden, hvorved Bataillonens fik Leilighed til at affære Alt, hvad der var i Forstaden, og især i det før omtalte stærkt besatte og modigt forsvarede Huus. Da Oprørerne ingen Udvei saae, bade de om Raade, og 266 Mand, for største Delen af 5te Jægercorps, og deriblandt flere Officerer, bortkastede deres Vaaben og overgav sig. Bataillonens havde 5 Døde og 16 Saarede, deriblandt Secondlieut. v. Meyer. Oberstlieutenant v. Stagemeyer, der ligeledes havde Ordre til at rense Stoven Nordvest for Flensborg, udførte dette Hverv med megen Modhed.

Af det venstre Flankcorps havde den ene Deel under Oberst v. Schleppegrell efterhaanden under Fremrykningen detacheret flere Corpsafdelinger; den 10de Bataillon var gaaet tilbage til Niehus, for i Forening med de tidligere derhen sendte Tropper under Oberstlieutenant v. Magius at forhindre Fjendens mulige Gjennembryden paa dette Sted, medens vort Centrum og vor høire Fløi omgik hans Front; Batteriet Dinesen var detacheret med Cavalleriet, for at beskydde de fjendtlige Cavalleriliniier, der havde vilst sig, hvorefter det senere indtog sin sidste Position sønden for Flensborg; Eskadronen Sauerbrey var afgiven til Bedækning for Batteriet Jessen; ifkun 1ste Jægercorps var nu tilbage, som Oberst v. Schleppegrell førte gennem Stoven Vest for Flensborg, og derpaa gennem Byen og besatte den sydlige Udkant ved Rødeport, ligesom han ogsaa førte den ovennævnte Bataillon efter Jægercorpset og dirigerede den mod Angelboporten.

Den anden Deel af venstre Flankcorps under Oberstlieutenant v. Harthausen

havde imidlertid fra Høiderne ved Crusaa-Mølle bemærket, at der paa Chausseen var opstillet af Fjenden forlattede Barricader, og bag disse en Deel brændende Baraffer. Capitain v. Ernst ankom med et Brotrain, fandt Steenbroen over Crusaa i brugbar Stand og bortryddede Barricaderne. Et Par Compagnier af 5te Bataillon rykkede frem mod Skoven, hvorhen en Skyttepeloton var affendt i Forveien. Denne sidste traf paa en fjendelig Post paa 30 Mand, der uden Modstand blev tagen tilfange, ligesom de 2 Compagnier opsnappede enkelte affaarne fjendtlige Soldater. Da Blænkerne ikke stod paa Fjender i Skovens Udskant, fulgte Jægernes Compagnicolonner og de to Infantericolonner Fremrykningen, passerede Aaen deels over Robbermøllen, deels ved Ubløbet i Flensborg Fjord og samlede derpaa tæt Norden for Flensborg.

Escadronen Sauerbrey, der var afgiven til Bedækning for Batteriet Jeszen og stod med Standarddelingen ved Batteriet og med de 3 øvrige Delinger i Huulveien tæt foran Byen, observerede, at en Afdeling fjendtlige Turnere trængte høire Fløi i Norden og traf sig tilbage i Byen. Han gjorde derfor et Cavalleriangreb paa dem for at affære dem Retraiten. Herved sprængtes de i vild Flugt over Plankebærter og Gjerder og selv ud i Vandet. Flere søgte ind i Husene og afstøde derfra deres Geværer, hvorved adskillige Heste styrte, Lieutenant v. Regen burg blev haardt saaret af et Geværskud, og Lieutenant v. Schulz fik sin Hest dræbt af et Bajonetskik. 3 Menige faldt, 1 Underofficer og 5 Menige saaredes, ligesom ogsaa adskillige Heste deels dræbtes, deels saaredes.

I Nærheden af Flensborg søgte Batteriet Jeszen at komme til Stud ved at opmarschere paa den østre Side af Veien til Byen; men da der kun viste sig enkelte fjendtlige Rækker, og disse, især i den store Afstand, maatte ansees for et altfor ringe Maal for Artilleriet, chargeredes ikke, saameget mere som en Chargering her vilde have medført, at Ruglerne og Granaterne vilde have ødelagt de yderste Huse paa denne Side af Flensborg.

Da Cavalleriet omsider med en Deel af Batteriet Bruun rykkede frem mod den sydlige Udskant af Flensborg, var Byen allerede rømmet af Oprørerne; dog fik en enkelt Deling Leilighed til endnu at sende nogle Kanontugler efter Oprørerne ad Slesviger-Chausseen, hvilke ikke vare uden Virkning.

Med Hensyn til Marinens Deeltagelse i Affairen tillader jeg mig at henvise til de af Commandeurcapitain Paludan indsendte officielle Rapporter.

Samme Dag, som Træfningen fandt Sted ved Flensborg, rykkede Major v. Thstrup med 3 Compagnier imod Glücksborg og efterlod Capt. v. Krabbe med sit Compagni i Forstandningen ved Holnæs. Glücksborg var kun svagt besat af Infanteri, der efter et Engagement begyndte at retirere og blev drevet ud af Byen. Slottet blev taget i Besiddelse, og de fornødne Sikkerhedsregler tagne til dets Forsvar.

Officiel Meddelelse om Expeditionen til Husum og Eckernförde den 21 April.

„Expeditionen til Husum under Major Ræder — hvorom der tidligere er meddeelt Underretning — fik et meget fredeligt Udfald. Stemningen i Byen skildres som høist

enthousiastisk; ved Tropperne Afmarsch var Byen illumineret, og Tropperne indbødes til snart at gjentage Besøget. Forøvrigt bortførtes 324 Geværer, der ere bragte til Flensborg.

Mindre fredeligt løb den anden Expedition af, der var affendt til Edernefælde, hvilken By den 20de besattes af 2det Jægercorps og 9de Bataillon under Major Schepelern. Denne brød op derfra den 21de med 5 Compagnier, og gik, efter at have besat Tangen ved Sandkrug med 3 Compagnier, frem over Gosefeld og Lehmsid til Harzhof, der var besat af Insurgenter. Medens disse angrebes af Majoren selv, havde tillige Detaschementet ved Sandkrug været beftigt engageret med Fjenden, og Resultatet af begge Affairer var, saasidt det endnu kan angives, 5 Døde og 20 Saarede paa vor Side; Fjenden blev aldeles kastet, uden Livsl med stort Tab; han tabte af Fanger 58 Mand og desuden 2 Faner, 64 Geværer samt en stor Mængde andre Vaaben. Fangerne ere bragte ombord i „Galathea“, de Saarede for en Deel bragte til Sønderborg.

Fra Hovedcorpslet foretoges den 21de om Morgenen imod Ascheffel en Demonstration af Gaden tilføds, 13de Bataillon, 1 Husarestadron og 4 Kanoner. Fra Hviderne Sydost for Ascheffel udsendtes flere Patrouiller, af hvilke en ved Groß-Wittensee stødte paa en circa 100 Insurgenter, men nogen Træfning sees ikke at være forefalden her.

Preusserne synes ikke at være sete paa alle disse Expeditioner.”

Slaget ved Slesvig den 28 April (den forelobige Rapport og Brev).

„Hr. Krigsminister!

Kl. 10½ Formiddag til henimod Solnedgang have vi slaedes med Preusserne ved Slesvig; Kl. 6½ var Fægtningen staaende. De fjendtlige Tropper, der vare i Jlden, trængte ikke mere paa, men stærke Reserbemasser rykkede frem. Vore Tropper vare 3 Gange afløste, og da vi havde bragt vor sidste Reserve i Jlden, fandt vi det rigtigt at trække os tilbage. Dette skete med al Orden og No, og uden at Fjenden forfulgte. Vi bibouaquere for Diezblikket i Stillingen mellem Arnholz-Sø og Lang-Sø, hvorfra vi bryde op imorgen til Flensborg.

Vi have ingen Kanoner mistet, men vort Tab af Døde og Saarede er stort; navnlig have vi tabt mange af vore dygtigste Officerer. Oberstlieutenanterne v. Magius, v. Staggemeier og v. Krabbe; Majorerne v. Schepelern, v. Holm og v. Næder; Capitainerne v. Frederiksen, v. Keraa, v. Mecklenborg, v. Obel, v. Wonnichsen og v. Høeberg, og mange andre Officerer ere mere eller mindre saarede. Vort Tab ligesaavel som Fjendens, er det umuligt at angive. Armecorpslet er i kampdygtig Stand og skal gjøre sin Pligt til det Sidste.

Hovedkvarteret i Jbsked Kro, første Paaskebad, Kl. 12 Aften.

Hedemann.”

Generalmajor v. Hedemanns officielle Indberetning om Slaget ved Slesvig.

Hr. Krigsminister!

Efterat den Termin til Fjendtlighedernes Begyndelse, som Preusserne selv havde

sat sig, var udloben den 18de f. M. om Aftenen, ventede vort Armecorps gjennem flere Dage — under hvilke Expeditioner fra vor Side foretoges til Husum og Ederneförde — paa Varsel fra Fjenden. Ved ujemlede Meldinger var Hovedkvarteret allerede flere Gange blevet alarmeret, da der den 23de om Morgenen indtraf Melding fra Forposterne ved Jagel, at Fjenden var i stærk Fremrykning. Oberstlieutenant Magius rykkede nu som Commandeur for Avantgarden (12te Linie-Infanteri-Bataillon, 3die Jægercorps, 4 Kanoner og en Husar-estadron) til Bustorf, hvor Corpset vieblikkelig stodte paa Fjenden. Det besatte nu Haddeby Kirke, medens et Par Compagnier dannede en Bue om den sydsøstlige Deel af Byen, og 1 Compagni besatte den Deel af Dannevirkebold, der ligger østlig for Chauseen. Især i den sydsøstlige Deel af Byens Udkant blev Fægtningen heeb, og vore Jægere udholdt her en heftig Tirailleursild, under hvilken Corpset forstærkedes af de tvende ovennævnte til Forpostafdelingen hørende Compagnier. Her faldt strax ved Fægtningens Begyndelse Capitain Hveberg, dødelig truffen af en Kugle i Lindingen. Under dette Engagement gjorde Artilleriet udmærket Tjeneste. Med en Deling af Batteriet Fuhrmann var Sergeant Seerup bleven posteret ved Sammenstødet af de to Veie, den ene til Haddeby, den anden til Bustorf, begge ved Udkanten af Friedrichsberg. Den mod Haddeby stillede Piece gjorde en kort Fremrykning, men maatte igjen opgibe sin Stilling og trak sig i god Orden tilbage. Med en Deling af Batteriet Jessen havde Lieutenant Glud posteret sig lidt længere tilbage ved samme Udgang af Byen og beskjød over Bustorfer-Teich nogle paa den ligeoverfor liggende Bakke placerede Kanoner, der bøde ham Flanken, indtil de, synligt generede af hans velrettede Ild, gjorde venstre Sving. Idet de brugte et lystmalet Huus, foran hvilket han havde været nødt til at tage sin Standplads, som en formelig Skive, besvarede de hans Stud med en Hefstighed, der gjorde denne Ild til den voldsomste under hele Kampen. Ikke desto mindre holdt Lieutenant Glud sin Stilling med et Mod, som ikke noksom kan fremhæves, og, da han havde stor Afgang af Mandskab, gjorde han selv virksom Hjælp ved Betjening af Skyfset. Samtidig lod Major de Meza en Deling af Batteriet Jessen under Bombardeer Bøvig kjøre op ad den lille Bei, der fører til Bustorfer-Teich, hvorfra han fik Stud paa de samme Piecer og holdt denne Stilling med Fordeel.

Efterat have forsvaret sin Position i Bustorf og udholdt en heftig Fægtning heni- mod 2 Timer, fik Oberstl. Magius Ordre til ikke at holde Bustorf til det Yderste. Re- traiten foretoges nu til midt i Byen Bustorf, hvor Avantgarden fik Forstærkning af den til Reserven hørende 13de Bataillon, der hidtil havde været posteret ved Udkanten af Fried- richsberg, udsat for Kugleregnen. Understøttet af 13de Bataillon udførtes endnu et Angreb mod Fjenden gjennem Bustorf. Under Colonnens Fremrykning til Angreb blev Capitain Mecklenburg truffen, og et ikke ringe Antal af Vovr maatte bukke under for Fjendens velrettede Ild fra de sydligste Huse og Hegn inde i Byen. Imidlertid var Delingen af Bat- teriet Jessen under Bombardeer Bøvig rykket ud til den sydlige Udkant af Bustorf og chargerede der en Deling fjendtligt Artilleri, som retirerede. Den fjendtlige Geværild tvang nu Delingen til at trække sig tilbage til Friedrichsberg, den ene Kanon foran, den anden bagved Broen. Herfra bragtes en Deling fjendtligt Artilleri til Lautshed, hvortil en Deling

af Batteriet Fuhrmann, der var placeret ved den nordlige Udkant af Bustorf, ogsaa bød. Paa samme Tid chargerede Lieutenant Thestrup med to Piecer af Batteriet Bruun det fjendtlige Artilleri i Flanken med stor Fordel ved en heldig Fremrykning Vest for Bustorfers-Leich. Ethvert Forsøg paa at fordrive Fjenden herfra mislykkedes imidlertid, da Rugteregnen var saa stærk, at Enhver, der kom ud af sin dækkede Stilling, øieblikkelig bortrevs. Under dette blodige Engagement blev Oberstlieutenant Magius, der under hele Felttoget havde hævdet sin Plads som en af vor Armees mest udmærkede Officerer, dødelig saaret. Major Holm overtog nu Commandoen og holdt sig i denne mislige Stilling henimod et Par Timer. Da endelig Retraiten foretoges over Bustorfers Dæmning ind imod Friedrichsberg, blev 3die Jægercorpses 2det Compagni trængt ud i Rosen mellem Byen og Slien, hvorved ligeledes et ikke ringe Antal af vore brave Jægere yndeligt omkom, dels for Fjendens Skud, dels ved at drukne i Slien.

For at trække Avantgarden ud af en Position, der nu ikke længere kunde holdes, og lette dens vanskelige Retraite gennem Friedrichsberg, marscherede 1ste Brigade under Oberst Bülow (1ste og 11te Linieinfanteri-Bataillon, 2 Kanoner og en halv Eskadron Amfina) frem sydlig om Bustorferteich, for at udføre et Flankeangreb mod Fjenden. Paa Erdbereenberg posteredes Major v. Ernst som en Repli for de mere sydligt agerende Tropper med de 2 Kanoner, Husarerne og en Rest af 2den Bataillon, der ikke var benyttet til Forpost-Tjeneste.

1ste og 11te Bataillon rykkede nu videre, idet 1ste Bataillon under Oberstlieut. v. Nye formerede Compagnicolonner til Angreb, og 11te Bataillon holdt sig noget tilbage som Reserve !!! 2den Træfning. Bustorfers-Leich ender mod Syd i en Slugt med Mosegrund, og de Syd for liggende Høider holdtes besatte af Fjenden med en stærk Tirailleurfjæde. Uagtet Bataillonen først maatte gjennevide dette sumpige Morads, hvorved mange Kræfter tabtes, stormede den dog Høiderne med megen Raffhed og kastede Fjenden, uagtet hans kraftige Ild, tilbage over Dannebirke, hvilkens Stilling forsvaredes i længere Tid med stor Uholdenhed. 11te Bataillon fulgte nu efter og trak sig tilvenstre ved Siden af 1ste Bataillon, hvor den ligeledes formerede Compagni-Colonner og besatte de omliggende Hegn, hvorfra Fjenden gjordes et betydeligt Afbræk, og hans høire Fløi begyndte at vige. Nye fjendtlige Tropper bleve nu bragte i Ilden; stærke Colonner rykkede frem og udviklede sig mere og mere tilvenstre mod Brigadens høire Fløi, som de søgte at turnere. Samtidig opstod i 11te Bataillon en Mangel paa Ro og Sammenhold, foranlediget uden Tvivl derved, at flere af dens Officerer, deriblandt Capitain Kurzhals og Lieutenanterne Stricker, Højer, Nømeling og Hansen vare faldne. Brigaden maatte nu vige for Overmagten, og Tilbage-toget skete over det samme moradsige Kjær, som tidligere var gjennevidet, og opad de stulle Høider paa den vestlige Side af Dalen, hvilket ikke kunde iværksættes uden med et meget føleligt Tab. Ved et uheldigt Fald ned ad et høit Dige fik Oberstl. v. Staggemeyer et Been stærkt kvæstet, saa at hans egne Folk maatte slæbe ham med sig gennem Rosen og derpaa lade ham transportere videre. I hans Sted overtog Capt. Lorenßen Commandoen

over Bataillon. Fjenden fulgte vore Tropper i en saadan Nærhed, at Artilleriet kun var i Stand til at anvende Bliffardætscher imod ham.

Af Avantgarden, der i sluttet Colonne havde trukket sig tilbage gennem Friedrichsberg, havde nu 3 Compagnier af 3die Jægercorps indtaget en Stilling bag Gottorp Slot, medens 12te Bataillon havde trukket sig tilbage i Friedrichsberg, hvor Vrien gaar af til Husum, hvorfra den detacherede 1 Compagni for at besætte Krattet ved „Pulvermühle“, medens de 3 øvrige besatte de foran liggende Diger og Hegn. Ogsaa første Brigade trak sig nu over Erdbeerenberg, idet den forsvarede sig fra Hegn til Hegn hen i Eggen mod „Pulvermühle“, hvor den indtog en Stilling, som holdtes i lang Tid.

Imidlertid var Livgarden under Oberst Juel bleven efterladt for at forsvare Slottet. De forskjellige Compagnier havde derfor besat den underminerede Dæmning Sydost for Gottorp Slot, Forskandningerne og Barricaderne paa begge Sider af den bageste Deel af Slottet. De til Oberst Juels Disposition stillede 16 Espingoler vare blevne placerede paa Dæmningen udenfor Slottet, i den sydvestlige og sydvestlige Bastion samt foran Stottets Hovedport. Et Par Kanoner af Baterialet Fuhrmann placeredes saaledes, at de kunde beskyde Alleen, der fører til Slottet og Dæmningen til Lollfus.

Det venstre Flankecorps under Oberst Schleppegrell (med Undtagelse af 5te Bataillon, 1 Compagni af 9de Bataillon og Ritmester Flindts Detachment) havde, saasnart Generalmarschen gik, samlet sig i Altstadt til Fremrykning, men fik allerede i Lollfus Befaling til at forblive i Altstadt indtil videre. Kl. 11½ beordredes det til at marschere til „Hühnerhäuser“, hvor Eskadronen Warner forenede sig med det, og omtrent Kl. 1 at rykke frem til „Ziegelei“.

2den Brigade stillede sig ligeledes, saasnart Generalmarschen blev slaaet, paa sin Allarmplads og beordredes at afmarschere til Syd for Falkenberg, hvor den indtraf omtrent Kl. 12 Middag; derfra beordredes Brigaden senere over Rubekrug henimod Husumveien og mere vestlig til Thiergarten.

Cavalleriet var strax i Begyndelsen af Fægtningen rykket frem med 4 Kanoner af Baterialet Fuhrmann, for at observere Fjendens høire Flanke i hans Fremrykning mod lille Dannevirke, hvor fjendtlige Cavallerimasser allerede bemærkedes.

Saasnart venstre Flankecorps var kommet til „Ziegelei“, fremsendte Oberst Schleppegrell 1ste Jægercorps mod store Dannevirke og kort efter mod „Pulvermühle“, hvor Fægtningen var i fuld Gang. Major Schepelern lod her Corpset udvikle sig i Compagnicolonner med foranhavende Blænkertjæde i Udskanten af Skoven. Her angrebes Fjenden i det paa Høiderne liggende Krat. To Gange førte Major Schepelern hele Corpset fremad til Angreb; efter det sidste Angreb blev en Peloton af 3die Compagni, som var gaaet ind i Skoven, kastet tilbage, hvorpaa Capitain Michælsen rykkede frem med en Reserve, som i raske Løb under Hurraraab ilede gennem Skoven. Blænkere af Jægere saavel som Musquettererne vendte igjen om og uden Chargering naaedes den sydlige Udskant af Skoven, hvor

Fjenden i et derværende Huus bestjød vore Jægere fra Binduerne. Bygningen stormedes nu, Ruderne sloges ind, og en fortvivlet Kamp begyndte, der endte med Fjendens fuldstændige Massacre, hvorved den syblige Udkant af Stoven gjenvandt. Udkanten besattes af vor Blænkerfjæde og forsvarede under et levende Engagement med Fjenden, der holdt de ligeoverfor liggende Jordbolde besatte. Under denne Fægtning segnede Corpsets hælke Commandeur haardt saaret; men Stillingen holdtes endnu en Tidlang, indtil Fjendens Overmagt og hans bestandig friste Reserve tvang Corpset til at tage en mere tilbagetrukket Stilling. Nu pousseredes 9de Bataillon under Major Thestrup frem i Flden paa Kratbakterne Vest for Annetenhøje, hvor den søgte at udføre et Flankeangreb under levende Engagement, men maatte trække sig tilbage, indtil 10de Bataillon kom til Undsætning. Denne stormede rast ind paa Fjenden under Anførsel af Major Ræder; men Fjendens velrettede Geværild og overlegne Styrke gjorde det umuligt for Majoren at trænge længere frem, hvorfor Major Ræder lod Bataillonene tage en Stilling paa Kammen af en temmelig høi Bakke, hvor der blev faldet ned, og Fjendens Ild uden Ophør besvaret. Kort derpaa blev Major Ræder saaret, og efter ham Premierlieutenanterne Husum, Tronier samt Secondlieutenant Blom. Her faldt ogsaa den af sine Kammerater og Undergivne hoitagede Capitain Bonnichsen dødelig truffen. Ikke desto mindre holdtes Stillingen i to Timer; men da de fjendelige Jægere stærkt truede med at omgaae os, trak Bataillonene sig tilbage i Krattet ved en derværende Slugt, hvor 2 Compagnier besatte begge Sider af samme, for efter Oberst Schleppegrells Ordre at opholde Fjenden saalænge som muligt.

Under Fægtningen paa venstre Fløi gik Cavalleriet tilbage, fulgt i betydelig Afstand af Cavallerimasser, der understøttedes af noget Infanteri og Artilleri.

Den ene Deling af Halvbatteriet Fuhrmann, som var tildeelt Cavalleriet, havde først taget en Stilling ved Lille Dannevirke; den anden Deling under Lieutenant Gøtttsche rykkede senere gennem Husby for at beskyde det fjendelige Cavalleri, der havde vist sig paa den bag Byen værende Plaine, hvilket ogsaa nødtes til at trække sig tilbage; men da fjendelige Jægere, dækkede af et Hegn, nærmede sig paa 4—500 Alen, maatte Lieutenant v. Gøtttsche retirere igennem Byen, saameget mere, som han ikke havde Bedækning. Dette skete i stærkt Galop; men midt i Byen standsedes Delingen af fjendelige Tirailleurs, der aabnede en stærk Ild fra høire Side. En Debouché tilvenstre var bleven affærret af Fjenden, Lieutenant Gøtttsche kastede sig da af Hesten, for at aabne et derværende Led; men da en af Hestene for Kanonerne var bleven sty og havde indviklet sig i Skaglerne, var det umuligt at faae Kanonerne frem eller tilbage. Han ilede nu selv hen til Cavalleriet for at faae Assistance og fik en Eskadron af 6te Dragonregiment under Ritmester Würpen med sig. Reien var besat med en Peloton preussisk Infanteri, som modtog Eskadronen med en Sals, der dræbte eller saarede flere; men Eskadronen sprængte Pelotonen til begge Sider, og nogle af dem bleve nedhuggede. Et halvhundredes Strid længere fremad blev imidlertid Eskadronen modtaget med en saa heftig Tirailleurrild, at Heste og Menige styrtede imellem hverandre. Med Noie lykkedes det Ritmester Würpen at standse de Tilbageblevne og med disse trak

han sig nu tilbage, men igjennem den samme Ild, hvorved Tabet blev endnu større. Imedens Cavalleriet paa denne Maade occuperede Fjenden, fik Artilleristerne, ved Oberkonstabel Lundegaards huss's Raskhed Leilighed til at protse om, og derpaa, følgende en om Byen løbende Wei, at slutte sig til Hovedstyrken.

Klossen var nu henimod fem, og Fægtningen staaende. En fortrinlig Virkning under hele den sidste Deel af Kampen frembragtes af 3 Skydevest for „Ziegelei“ placerede Granatkanoner, den ene under Lieutenant Schreiber, de to andre under Lieutenant Moltke. Granatilden rettedes deels mod fjendlige Infanteri-Colonner, deels mod Kanoner, der vare opmarcherede foran Store Dannevirke, og hvis Angler samtlig grænsede kun med saa Ricochetter i Engen foran Positionen og saaledes ikke gjorde nogen Skade. Piecerne benyttedes med stor Skjonsomhed.

Man formodede nu, at Preusserne vare udtømte og besluttede derfor at anvende Reserven (4de og 7de Bataillon), for at forsøge et endeligt Udslag ved at lade dem rykke fra Husumerveien, hvor de vare holdte i Reserve, frem henimod Store Dannevirke. De to Batailloner vare paa denne Fremrykning allerede i Nærheden af „Ziegelei“, da der indtraf en Melding fra Oberst Juel, at han havde opgivet Gottorp Slot paa Grund af at han troede sig omgaaet af Fjenden. Reserven maatte nu gjøre Holdt for at soutenere de fægtende Tropper, der efter Gottorps Dvergivelse vilde blive nødt til at retirere. I Stedet for at føre Reserven frem, blev det nu nødvendigt først at indhente Underretning om Tilstanden ved Gottorp, inden Retraiten endelig befaledes. I Nærheden af Gottorp indtraf en ny Melding fra Oberst Juel, at han igjen havde besat Slottet, da Efterretningen om at Fjender var i den østlige Kant af Byen var befundet falsk. Ved alt dette tabtes en Time. Imidlertid var Kampen overalt bleven fortsat, og, da vore Tropper trængtes stærkt i Ulfanten af Dyrehaven og forlangte Udsætning, besluttedes at anvende Reserven, 4de og 7de Linieinfanteri-Bataillon, til at afløse de Tropper, der allerede i mange Timer havde været i Ilden, saa meget mere, som man var fuldkommen ubekjendt med, hvor stor den Styrke af alle Baaben var, der var rykket frem over lille Dannevirke mod Cavalleriet. De nævnte Batailloner sluttede sig nu til den 12de, der i Pulvermühle Granstov havde forsvaret sig haardnakket og flere Gange forsøgt at gaae over til det Offensivt, men bestandig maatte igjen indskrænke sig til Forsvar. Under denne fortsatte Kamp saaredes Capitain Kerae og Lieut. Wie og tilsidst faldt Capitain Frederiksen, der, uagtet han kun i saa Dage havde været Bataillons-Commandeur, dog havde vundet alle sine Undergivnes Agtelse og Tillid ved sit Mod og sin Conduite. Under de nævnte Batailloners Retraite gjennem Thiergarten omgik Fjenden Stoven for at falde første Brigade i høire Flanke. Med 1ste og 11te Bataillon angreb Oberst Bülow ham nu med et saadant Eftertryk, at han saae sig nødt til at forlade Stoven.

Paa Hviderne mellem Läterkrug og Pöblergehäge var en stor Deel Artilleri med noget Kavalleri placeret, for at optage de retirerende Tropper, altsom de kom ud fra den

foranliggende Stov. Den ene Colonne kom frem efter den anden i god Orden, svagt forfulgt af Fjenden og indtog sin Plads paa de aabne Høider. Under Fægtningen i Stoven traf en af de sidste Rugler Avantgardens Commandeur, Major Holm, der med sjelden Dygtighed havde ledet Jægerens Kamp i Stoven, og i hvem Armeen har mistet en af sine braveste og hjækkste Officerer.

I denne Stilling forbleve Tropperne, til det var fuldkommen mørkt. Efter næsten 9 Timers uafbrudt Kamp mod en betydelig overlegen Fjende, indtoge vore Tropper en Blouatstilling mellem Arnholz og Langsø, hvorfra tidlig næste Morgen blev gjort Opbrud til Flensborg.

En Episode i Beretningen om Slaget ved Slesvig afgiver Oberstlieutenant Harthausens Affaire ved Midsunde. Dette Punct holdtes besat af 5te Bataillon, Ritmester Flindts Dragondetachment og en Granatkanondeling (Lieutenant Jürgensen) under der Oberstlieutenant Harthausens Commando.

Den 23de Kl. 7½ om Morgenen observeredes Fjendens Fremrykning med en Styrke sammensat af alle Vaabenarter, for største Delen Infanteri med 6 Kanoner. Omtrent Kl. 8½ begyndte Fjenden heftigt at besyde Stillingen ved Midsunde, som besvaredes af vore 2 Piecer og enkelte Geværskud. Ilden blev fra Fjendens Side med Heflighed vedligeholdt til Kl. 1, fra hvilken Tid til Kl. 4 det fjendtlige Artilleri tildeels ophørte at skyde; men fra Kl. 4 begyndte Artilleriet sin Virksomhed med fornyet Kraft og continuerede saaledes til Kl. 8. En Kugle, som traf Hovedet af den ene af vore Piecer, revnede den til Halsbaandet under Chargeringen, og paa den anden blev Hjulet beskadiget, saa at efter Middag Fjendens Ild blot kunde besvares med enkelte Kanonskud fra vor Side. Senere meldtes, at nogle Vogne med Bataillonens Proviant, som stode ved Broderby, vare tagne af Fjenden. Da Patrouillen indberettede, at intet Fjendtligt længer var i Nærheden, besluttede Oberstl. Harthausen at gjøre en Diverston mod Broderby, men da ny Melding indløb, at han vilde blive afflaaren, hvis han ikke fremskyndte Tilbagetoget, lod han Træklinien paa Færgeren overhugge, beordrede de to Piecer til at trække sig tilbage til Geel under Capitain Nielsens Bedækning, dirigerede derpaa selv sin Marche paa Broderby, som fandtes forladt af Fjenden, og gik derpaa over Tolk til Flensborg, hvilken Marche fortsattes uafbrudt og uden Hindring.

Efter de Dpgivelsler, der ere indsendte til Hovedkvarteret, dels fra Lazaretherne, dels fra Tropperne og dels fra den preussiske General Wrangel er Antallet af de Døde paa vor Side, efter Fægtningen ved Slesvig omtrent 150, og Antallet af de Saarede inellem fire og fem Hundrede. Det er en Selvsølge, at Ravnelskterne ikke kunne indeholde bestemte Angivelser om alle Individider. Om de faldne og saarede Officerer ere Efterretningerne dog noget bestemtere.

Hovedkvarteret i Sønderborg den 3die Mai 1848.

H e d e m a n n.

Rapport over Træfningen ved Sundeved, den 28 Mai.

For at befrie Jylland fra Fjenden, hvis Voldsomhed truede med at gaae til det Yderste, efter Wrangel's Trusel om Brandstatning, besluttede man at ramme Fjenden saa

raff og hemmeligt som muligt med et føleligt Slag. Alle Tropper paa Fyen fattes i Bevægelse, endeel marcherede imod Middelfart for at afløse det derværende Flankecorps, de andre i forskellige Retninger, der alle pegede mod Odense, Børgense og Nyborg. Den 26de rettedes først Marchen mod Alsens og Faaborg, hvor Tropperne indfibebedes den 27de. Ved den altid redbonne og velvillige Understøttelse, som Armeen det hele Felttog igjennem er bleven vant til at finde hos Marinen, blev det muligt paa een Dag at koncentrere Tropper fra Korsør, Nyborg, Alsens og Faaborg paa Als.

Med Commandeuren for Tropperne paa denne Ø var det aftalt, at et Indfald skulde stee i Sundeved den 28 Mai. Wrangel stod, da Foretagendet besluttedes, i Jylland; det var at vente, at man i Sundeved kun vilde træffe paa Hallkett, og man turde haabe at tilføie denne saa betydeligt et Tab, at Wrangel derved nøvedes til at gaae ud af Jylland. Fjendens Stilling forandrede sig imidlertid under Forberedelserne, saa at man ikke længere kunde naae det oprindelige og betydeligere Formaal; men det blev dog altid af Vigtighed saa hurtigt som muligt at besætte det af ham forladte Land, og ved truende Bevægelser i hans Ryg og Flanke at fremskynde hans Tilbagetog. Det besluttedes derfor at blive ved Bestemmelsen: at bryde ind i Sundeved (uagtet man ikke længere kunde tænke paa at slaae den hele, nu langt overlegne fjendtlige Arme), og at occupere saameget af dette Landstrib, som behøvedes for at have fast Fod paa Slesvigs Fastland, og med Lethed at kunne rykke videre frem. Fra den 25de til 27de var en Skibsbro slaaet over Alsund ved Sønderborg; den 28de om Formiddagen koncentreredes Tropperne ved denne By, og om Middagen begyndte Overgangen over Broen.

Sundeved er et frugtbart, ikke meget bakket Landstrib, med nogle Smaastøve, mange Bygninger og en Mængde svære levende Hegn, der mange Steder næsten ere uigjennemtrængelige. Det egner sig til et haardnakket Forsvar, og der kan egentlig kun kæmpes af Infanteri i spredt Orden, understøttet af Artilleri og enkelte sluttede Masser. Noget afvigende herfra er den allernærmeste Egn ligeoversfor Sønderborg, nemlig Dyppelbjerg, der hæver sig fra Havet til en betydelig Hvide, og hvis østlige Afhang var rensat for Bygninger og Hegn, for at kunne bestryges af vore faste Batterier paa Als.

Generalmajor v. Hansen fik Commandoen over de tidligere paa Als værende Tropper, nemlig den 1ste, 2den og 3die Brigade. Hans Bestemmelse var at rykke raff frem over Dyppel Kirke, Stenderup og Nybel Mølle, medens Flankecorpsset gik ad Landeveien til Nybel, og Reserven, noget tilbage, fulgte over Rallebølle og henimod Lundsgaard og Satterup. Generalmajor v. Hansen skulde bestandig degagere Flankecorpsset under Generalmajor v. Schleppegrell, naar dette kom i for heftig Fægtning, ved at detachere mod Fjendens venstre Flanke eller Ryg; han skulde ikke bekymre sig om sin høire Flanke, som dækkedes af Reserven.

Den 1ste Brigage rykkede raff frem mod Dyppel Mølle, hvor en haardnakket Tirailleursfægtning udspandt sig, idet Fjenden benyttede sig af sin dække og dominerende Stilling; Flankecorpsset gik noget senere frem til Venstre af 1ste Brigade.

Fjenden forsvarede sig haardnakket og tappert; men medens 1ste Brigade, bestaaende af 1ste, 2den og 11te Bataillon, angreb ham i Fronten, trængte 1ste Jægercorps og 10de

Bataillon, begge af Flanccorpsct, bestandigt ind paa hans høire Fløi. Her faldt Captain v. Thestrup i Spidsen for 10de Bataillons Skytter; Ruglen traf ham midt i Brystet og han segnede, idet han raabte til sine Folk: „Brav, brav, Kammerater!“ Lieutenant v. Caroc blev saaret, men vedblev at commandere sit Compagni, indtil det kunde avancere. Fjenden kastedes nu saa voldsomt tilbage, at han ikke kunde tage nogen egentlig Stilling førend ved Nybel Mølle; han forsøgte at sætte sig fast i Dyppel By, men nogle Granatstød og 1ste Jægercorps's raske Fremrykning nødte ham snart til hastig Flugt, med Tilbageladelse af Faldne, Saarede og Bagage; dog gav han sig flere Steder Tid til at styde Straatage i Brand, hvilken sluffedes af vore Tropper, som bestandigt trængte paa, indtil henimod Nybel Mølle. Denne ligger paa en Bakke, hvor Fjenden i en meget fordeelagtig Stilling havde placeret 12 à 16 Kanoner, der aabnede en levende Ild paa vore fremrykkende Tropper. Batteriet Jesen bestarede denne Ild under en Regn af uafbrudt faldende Rugler og Granater med uførtroden Raskhed. En Granat sprang i en Forstillingsskaffe, der exploderede; en anden traf Lieutenant v. Collstrup af Artilleriet, der sandt Hædersdøden den samme Dag, da han indtraf til Armecorpsct fra Kjøbenhavn. Batteriet Jesen nødsagedes til at vige for den overlegne Ild efter en Times Kamp; men imidlertid var 1ste Jægercorps med en Eskadron af det frivillige berebne Jægercorps fra Verne trængt frem Sønden fra imod Møllen; det 1ste Jægercorps trængte ofte frem med blanke Vaaben og Hurra; de frivillige Jægere udmærkede sig ved deres fortrinlige Stød. Batteriet Bruun sprængte frem i Gallop, formerede sig og kom til Stød, førend det bemærkedes af Fjenden, der nu blev udsat for en saa levende Flankeld, at han snart ilsvomt tog Flugten med sit Artilleri, medens hans Infanteri søgte at forsvare sig mod det forcerede Angreb af en Deel af Flanccorpsct, 1ste og 3die Brigade. Hviden og Bygningen ved Nybelmølle bleve tagne; i Stormløb angreb to Compagnier af 10de Bataillon og de frivillige Jægere fra Odense en af Fjenden besat Gaard vesten for Nybelmølle; Fjenden tog ilsvomt Flugten, under hvilken han led en Deel af Espingolerne, der paa denne Dag fulgte rask med vore Kjæder, og flere Steder gjorde god Nytte.

Fjenden var nu overalt kastet tilbage med betydeligt Tab; Mørket faldt paa og Forsølgelsen ophørte. Kl. 9½ faldt det sidste saarende Stød paa vor venstre Fløi.

Paa Broager Land, der som en Halvø gaaer ud fra Sundeved, og hvorfra man ikke kan komme directe til Gravensteen, uden over Ederensunds Færge, kunde man vente at affjære fjendtlige Tropper ved vor Fremrykning. Et Par Kanonbaade passede paa ved Færgen, og forhindrede Fjenden fra at benytte den. 5te Bataillon detacheredes fra Flanccorpsct for at undersøge Broager Land, men var ikke saa heldig at fange 200 fjendtlige Infanterister, hvilke, efter en modig og flere Gange gjentagen Kamp, ved lynlige Veiviseres Hjælp, i Mørkningen slap bort langs Stranden.

Om Aftenen sildigt udstillede vore Forposter, og en Deel af Tropperne gik bag disse i Cantonnementer i Sundeved, en anden Deel gik tilbage til Als. Behøverne i Sundeved modtog os med Glæde og Hjertelighed som deres Befriere. En videre Fremtrængen de følgende Dage laa ikke i Planen. Maalet var naaet; vi havde endnu engang rammet den overmodige Fjende, der havde oversvømmet vort Land. Vi truede og fremskyndte i vor

nye Stilling hans Tilbagetog, og vi havde bemægtiget os saameget af Sundebed, at vore Behøvelser for Fremtiden bleve friere.

Vore Modstandere i Sundebed vare Hannoveranere, Oldenburgere og Mecklenburgere; de kæmpede tappert, uagtet vi rimeligvis vare dem overlegne; thi den Deel af vor Styrke, som kom i Ilden, var mere end 6 Batailloner. Det er 1ste Brigade, (1ste, 2den og 11te Bataillon) og Flankecorpsen, navnlig 1ste Jægercorps og 10de Bataillon, som tilligemed Artilleriet have vist deres sædvanlige Dygtighed og Bravour. Vore Officerer vare som altid i Spidsen for Folkene, hvorfor ogsaa 2 ere faldne og 5 saarede.

Hovedkvarteret Sønderborg, den 31te Mai.

H e d e m a n n.

Officiel Rapport over Fægtningen ved Dyppebjerg d. 5 Juni.

Efter den 28de Mai havde Fjenden forholdt sig rolig, med Undtagelse af et ubetydeligt Engagement den 29de, da vore Forposter gik noget tilbage, men senere atter indtog den befalede Linie fra Nybel Nor over Nybel Mølle forbi Sattrup til Alsund.

General Schlegel havde den 5te Juni Commandoen over de 9 Batailloner, der befandt sig i Sundebed, nemlig Flankecorpsen (5te, 10de Bataillon og 1ste Jægercorps) under Oberstl. v. Federspiel, 3die Brigade (12te, 13de Bataillon og 3die Jægercorps) under Oberst Rye, samt 4de, 8de Bataillon og 2den Reserve-Bataillon, der paa denne Dag dannede en Brigade under Oberstlieutenant Blom. De øvrige Tropper vare paa Als; Generalmajor Hanssen havde Commandoen over 2 Brigader, nemlig den 1ste (1ste, 2den og 11te Bataillon), under Generalmajor Bülow, den 2den (6te, 7de Bataillon og 2det Jægercorps) under Oberst v. Hagemann. Gardien og 3die Bataillon kommanderedes af Oberst Wiæde.

Der var givet den almindelige Befaling, at vore Forposter, naar de bleve angrebne af en betydelig fjendtlig Styrke, skulde trække sig langsomt, fægtende tilbage mod Dyppebjerg, medens de kantonnerende Tropper samlede sig paa deres Allarmplads og derefter deels understøttede Forposterne, deels gik tilbage i Stillingen paa Dyppebjerg.

Om Formiddagen mellem Kl. 11 og 12 bleve vore Forposter angrebne ved Nybel Mølle; det var netop under Afsløningen, saa at Fjenden fandt en kraftig Modstand. Den 5te Bataillon og det 1ste Jægercorps kom strax i Ilden. Den 10de Bataillon sendtes frem til Understøttelse mod Nybel Mølle, den 12te Bataillon mod Nybel By. Under en haardnakket Tirailleursfægtning, hvor hvert Hegn forsvaredes, trak vore Tropper sig tilbage mod Stenderup og Nybel Kirke. 12te Bataillon forsvarede sig tappert mellem Nybel Kirke og den bagved liggende Skov, og veg først efter en Times Forløb for overlegen Magt; den vestlige Skovkant var ikke til at holde, hvorsfor Bataillonen trak sig gennem Skoven og tog Stilling paa den østlige Side; en Deel af de frivillige beredne Jægere havde forenet sig med den; Fjenden styrkede sig frem bag Skoven, men blev med Kraft kastet tilbage igjen, og Bataillonen holdt, i Forening med de frivillige Jægere, sin Stilling til Kl. 4, uagtet dens tappre Commandeur, Oberstlieutenant Morgenstjerne, blev rammet af en dræbende Kugle

i Begyndelsen af denne Fægtning. Først da Bataillonnen havde forskudt sig, blev den afløst af 13de Bataillon og gik tilbage for at udbvile sig og forsyne sig med ny Ammunition. 5te og 10de Bataillon med 1ste Jægercorps holdt sig længe i Stendrup By, som først blev opgivet, da Fjendens Colonne rykkede frem ad Abentraa=veien, og vor venstre Fløi nødtes til at gaae bag Nybel Skov. Ved Forsvaret af Stendrup By medvirkede 4de Bataillon kraftigt. Denne Bataillon tilligemed 8de Bataillon traf sig tilbage til Dyppe By, som var besat af 3die Jægercorps, der optog Fægtingen, som fortsattes, ligetil de kæmpende Tropper havde naaet Foden af Dyppebjerg.

Under denne Retirade, der skete med megen Holdning og Orden, og som paa flere Steder understøttedes af Espingolernes Ild, medens Artilleriet, paa Grund af Terrainets Beskaffenhed, ikke kunde komme til at virke, havde vi bundet Tid til at lade de fleste af vore Tropper fra Als komme over.

Batterierne Baggesen og Bruun havde indtaget en Stilling paa Bjerget, hvorfra det hele foranliggende Terrain kunde kraftigt bestryges; bag disse Batterier formerede nu de Tropper sig, der kom tilbage fra den tidligere Fægtning, som imidlertid intet Dieblit ophørte. En levende Artillerifægtning begynde; overalt hvor de fjendtlige Colonner viste sig, bleve de standse af vore Kanonflugler. Fjenden hjørte sine Batterier op imod vore snart paa den ene, snart paa den anden Plads; denne Kamp vedligeholdte vort Artilleri i flere Timer med en høj Grad af Koldblodighed, medens Tirailleursfægtingen fortsattes over hele Linien. Imidlertid var den 1ste Brigade under Generalmajor Bülow rykket frem til en Stilling paa Nord siden af Bjerget ved Abentraa=Veien; til hans Understøttelse sendtes d. 10de Bataillon og 2den Reservebataillon, da Fjenden trængte frem mod vor højre Fløi, og viste stærke Colonner navnlig paa Abentraa=Veien.

Fjenden fik flere Kanoner demonterede og hans Artilleri bragtes lidt efter lidt til Taushed paa alle Puncter, medens hans Tirailleurer dog vedblev at avancere, saa at deres Ild begyndte at genere vore Artillerister. 13de Bataillon og 3die Jægercorps gik fremad for at kaste de fjendtlige Tirailleurer og bemægtige sig en fjendtlig demonteret Kanon; men uagtet Angrebet foretoges med megen Raffhed, maatte disse Batailloner, der allerede saalænge havde været i Ilden, dog vige tilbage. Det besluttedes derfor at gjøre et kraftigt Forsøg med friske Tropper; 6te Bataillon kastedes frem mod Nord siden af Dyppe, 8de Bataillon mod Øst siden og den højre Fløi eller 1ste Brigade fik Ordre til at angribe de foran den staaende Fjender. Der begyndte nu en almindelig Fremrykning. 8de Bataillon avancerede først godt, men maatte gaae tilbage. Garden blev da sendt frem under Oberst Wiædes egen Førelse; flere Compagnier af 1ste og 3die Jægercorps og af 4de Bataillon sluttede sig til, og med muntert Hurra og Bajonnetten fremme kastedes Fjenden fra Gjerde til Gjerde, indtil han i vildt Løb søgte ned til Dyppe By; samtidigt trængte 6te Bataillon, understøttet af 5te, ind paa Nord siden af Byen, der saaledes snart blev tagen. General Bülow's Brigade, til hvilken Generalmajor Hansen havde begivet sig, rykkede raast frem paa begge Sider af Abentraa=Veien, hvor Fjenden overalt kastedes. De friske Reservebetropper, nemlig 3die og 7de Bataillon samt 2det Jægercorps fik nu Ordre til at gaae frem for

at soutenere Angrebet og overtage Forposttjenesten, naar Mørket saldt paa; dette skete, da vore Tropper vare trængte frem til ud over Stendrup og tæt foran Satterup; et Angreb paa denne By var anordnet, men Mørket var saa stærkt, at det maatte opgives, hvis man ikke vilde udsætte sig for, at vore Tropper skulde styde paa hinanden indbyrdes. Forposterne udstilledes derfor, og de fleste af Tropperne bivoualerede Natten over i det bagved liggende Terrain. Vi havde saaledes gjenbundet næsten hele det Terrain, vi tidligere havde besat. — Ved Dagens Frembrud bleve Forposterne trukne noget tilbage, nemlig til en Linie fra Dyppe til Benningbond og Alsund, medens Dyppebjerg selv holdtes stærkt besat. Fjenden rørte sig ikke om Formiddagen, om Eftermiddagen skal han have begyndt sin Retraite. Desværre tillod Misforholdet imellem Fjendens og vor Styrke ikke nogen fortsat Kamp den næste Dag; men Fjenden har erfaret, at Danmark har en kampdygtig Armee, som han ikke ustraffet skal lade i sin Ryg, naar han atter skulde faae ifinde at gaae Nord paa.

Vi tabte paa denne Dag foruden vor brave Oberstlieutenant Morgenstjerne og den unge Lieutenant Muus, endnu tvende unge høihjerte Mænd, der fra Broderrikerne vare ilede forud for at deeltage i vor Kamp, de svenske Lieutenanter Baron Lejonhufvud og Somelius, der saldt efter at have kæmpet med fjendent Heltemod. Den norske Frivillige Lövenskjöld, der havde tjent sig op i dette Felttog til Lieutenant i den danske Armee, saldt haardt saaret i Fangenskab, da han ikke vilde tillade Mandstabet at forlade Kampen for at redde ham; vi ere desværre endnu ubiøse om hans Skjæbne.

Hovedkvarteret Sønderborg den 10 Juni 1848.

H e d e m a n n.

Oberst v. Juels Rapport om Affairen ved Hoytrup, Natten d. 6-7 Juni

Nr. 113 om Natten affendtes ifølge indløbne Meldinger fra de yderste Forposter ved Roubjerg, fra Hovedkvarteret for Cavalleribrigadens Commandeur, Oberstlieut. P f a s s, i Ustrup, Melding til Hovedkvarteret i Haderslev, at Fjenden nærmede sig, hvorfor Cavalleriet vilde trække sig tilbage Nr. 2, hvis ingen anden Ordre indløb. Denne Melding modtog Oberst Juel først Nr. 2, da det altsaa var for sildt til at holde Cavalleriet i sin Stilling. Smidlertid affendtes en Officeer for at undersøge Grunden til denne Bevægelse og om muligt at standse den.

Næsten til samme Tid meldte 1ste Husarestadron (Oltmester v. B r e d w o l d t), der var tilbent Avantgarden (under Oberst v. B e n z o n) fra Wartenbergkro, at den, fordi Cavalleriet drog Nord paa, maatte forlade sin Stilling i Forposterne og rykke nærmere til Avantgarden.

Endelig meldte 1ste Reservejægerkorps (Oberst v. L ø n b o r g) fra Mastrup, at en fjendtlig Afdeling tilbogns havde nærmet sig, hvorfor Corpset trak sig til Haderslev. Oberst v. Juel begav sig paa Veien til Avantgarden, men standsedes af den ved en Officeer overbragte Melding, at den var afflaaret og Stoven i sammes Ryg besat af Fjenden. En vielblikkelig affendt Ordre til Avantgarden at slaae sig igjennem naaede ikke til denne, hvorimod Reserve-Husarestadronen (Oltmester H e g e r m a n n = L i n d e n c r o n e) efter et dristigt Gjennehug stødte til Hovedcorpsen ved Haderslev.

Da ingen videre Underretning fra Avantgarden indløb, da Cavalleriet alt var i fuld Retreat og derved Hovedcorpsets høire Fløi exponeret, da den endvidere af Meldinger, modtagne Dagen forud fra paalidelig Haand, maa have været anseet for afgjort, at det var Wrangel selv, der med sit Hele Corps havde omgaaet Avantgarden, tiltraadte Kl. 5½ Tilbagetoget fra Haderslev til Kolding.

Den Styrke, der har omgaaet — ikke overrumplet, — en Deel af Avantgarden, har viist sig langt fra at være saa betydelig, som det havde været antaget, hvorfor ogsaa de forskjellige Afdelinger, efter flere, tilbøls heftige, Smaatræfninger, ad forskjellige Veie ere stødte til Hovedstyrken i Kolding.

Tabet af Saarede, Faldne og Savnede er derfor tilsammen kun angivet til 73 Mand, — hvoraf flere endnu uden Tvivl efterhaanden ville komme tilstede — samt 1 Kanon, uden Bespænding og Ladetsi, der hjergedes, og 2 Amunitionsvogne. Iblandt de Savnede befinde sig Lieutenant Rjær af Husarerne og frivillig Husar, Hofsunker Düring.

Om Hjendernes Tab kan Intet angives.

De fjernede sig, som de vare komne, paa Vogne, af hvilke man ved Rødetro har talt circa 150, hver med en halv Snæs Menneker, deriblandt angives 14 at være fyldte med Saarede.

Major Voigts og Ritmester Marchers indsendte Rapporter om s. Affaire.

Efter at have indtaget sit Cantonnement i Kiestrup By sit Eskadronen om Natten Kl. 12 Ordre til at møde paa Allarmpladsen ved Høptrup, hvor den beordredes til at indtage Teten af det der holdende Cavalleri. I Forveien var der kommet Melding om, at Fjenden var rykket frem og Besætningen af Bartenberg og Østergaard trukket tilbage.

Da der i nordvestlig Retning faldt nogle Skud, tiltraadtes Marchen i Skridt, 2den Gardehusar-Eskadron i Spidsen. Strax efter dens Begyndelse kom Melding om, at en fjendtlig Colonne stod i Nærheden med Teten imod Veien, hvorpaa der marscheredes. Jægercorpsset rykkede nu frem, formerede sig noget til Siderne, og kom efter kort Tids Forløb i Engagement med Fjenden, i hvilken Tid Eskadronen forblev paa Veien tæt bagved Jægerne. 2 Kanoner rykkede nu frem og gjorde enkelte Skud, men da Jægerne trak sig tilbage, hvorved Fjenden fik Leilighed til at besætte Gærderne nærmest Artilleriet, maatte ogsaa dette retirere, hvorved en Kanon blev tilbage af Mangel paa Forspænding. Idet Jægerne trak sig tilbage, lod Ritmester Marcher Eskadronen, under en heftig Ild fra Fjenden, rykke frem til den Mark, hvor den tilbageblevne Kanon var placeret paa en Bakke, og tage Stilling bag ved Bakken. Fjenden trængte nu rask frem fra Gærderne, omringede Kanonen og kastede sine Blækere frem i en Rugmark, der laae foran det Sted, hvor Eskadronen opmarcherede. For at tage Kanonen tilbage, imponere Fjenden at erholde Tid til at gjøre Deboucher, da Marken hvorpaa Eskadronen holdt, var omgivet af uigjennemskuelige og for Cavalleriet impassable Hæker, besluttedes et Angreb mod det fremrykkende Infanteri, der i større Antal havde dannet sig i Quarré om Kanonen, og med Blækere rykkede frem i Rugen. Attaquen udførtes med Hasthed, i det en Deling detacheredes noget til Venstre, hvorved Angrebet havde en omgaa-

ende Bevægelse til Hensigt. I et Nu var Marken renset og Kanonen igjen tagen, men da Forstillingen var bort, var det ikke muligt at føre den bort. Eskadronen trak sig nu atter tilbage omtrent i sin tidligere havte Stilling, og da Fjenden ikke vovede at rykke frem, gjordes i Hast 2 Deboucher i det bagved værende Gjærde, hvorover den trak sig, da den var aldeles berøvet Soutien af Jægerne, der under Affairen havde trukket sig tilbage, og fortsatte sin Tilbagegang over Tørningmølle med den største Koldighed og Orden. I Affairen mistede Eskadronen en Officer, 14 Mand, af hvilke 4 ligge saarede paa vore Lazarethter, og 6 Feste.

Hovedkvarteret Christiansfeldt d. 22 Juni Kl. 12 Midnat.

H e d e m a n n.

Rapport om Forpostfægtningen ved Haderslev d. 20de og Retraiten d. 30te Juni.

Fra om Morgenen d. 29de Juni indløb mangfoldige Beretninger om, at Fjendens Hovedstyrke rykkede frem ad den gamle Landevei, der gaaer vesten om Haderslev, navnlig indmeldtes fra Marinen, at c. 20,000 Mand vare observerede i Marsch nordensfor Aabenraa. Noget efter Middag angrebes vore Cavallerifeltvagter ved Bojensgaard og omtrent samtidig Forpoststjeden ved Haderslev. Det første Angreb tilbagevistes; ved Haderslev bleve Forposterne indbragne efter nogen Modstand, og de til Forsvar indrettede Bygninger besatte. Fjenden angreb med Tirailleurskieder og et Par Piecer. En levende Fægtning fandt Sted med enkelte Afbrydninger fra Kl. 1 til Mørket faldt paa, da Fjenden trak sig tilbage. Major Ræsemødel med 2 Compagnier af 3die Reserverebataillon og 2 af 8de Bataillon tilligemed 8 Espingoler under Lieutenant Fallesen udførte Forsvaret med en Koldblodighed og Duelighed, der fortjener Anerkjendelse. Espingolerne benyttedes fra Husene og deres Besætning viste den sædvanlige Raffhed. Reserverebataillonens Mandskab, der var første Gang i Ilden, holdt sig fortræffeligt.

Fjenden vedblev sin Fremrykning til henimod Midnat; hans Hovedstyrke stod ved Tersdal og Wittsted, hans Avantgarde ved Strydstrup og Billund. Under disse Forhold maatte der enten leveres et Slag den følgende Dag i Egnen mellem Christiansfeldt og Odby, eller man maatte trække sig tilbage i Morgenstunden til Jylland. Overensstemmende med den tidligere Bestemmelse udførtes det Sidste ved Daggry. Besætningen fra Haderslev og Hammeløv optoges af Oberst Nyes Brigade ved Moltrup og Bjerninge. 13de Bataillon, som dannede Arrieregarden ved Moltrup, fandt i Skoven ved Bjerninge sin Retraitelinie affaaeren, men gik rast paa og vandt Landeveien; herved indtraf imidlertid det Uheld, at et Detaschement paa 20 Mand tog feil af Marchretningen og ikke kom tilbage. Norden for Bjerninge fulgte Fjenden ikke længer, uagtet Tilbagetoget skete meget langsomt, idet den ene Bataillon afløste den anden i Fægtningsstillingen lige til Kolding. Den 5te Brigade understøttede og afløste 3die Brigade. 1ste Brigade og Flankecorpslet trak sig tilbage over Odby i Forening med Cavalieriet, der stod i Egnen om Vandrup.

Hovedkvarteret Bluf den 8de Juli 1848.

H e d e m a n n.

Rapport om Forpostfægtningen ved Steppinge d. 8de August.

Fra vore Forposter ved Koldingaa har der den 8 August været foretaget en Re= kognoscering henimod Steppinge (Vest for Christiansfeld) med 3 Compagnier af 3die Reser= vejægervæb, de jydsk bereedne Jægere og 2 Eskadroner, det Hele under Commando af Hr. Ritmester v. Marcker. Ved at opsnappe en Cavalieripost kom Commandoen ubemærket til Steppinge, som var besat af Cavalleri og Infanteri. Der udbillede sig en Fægtning imellem det fjendtlige Infanteri og Jægerne, og først da Fjenden lod Tropper rykke frem over Steppinge og Frørup, og derved i Løbet af et Par Timer udbillede en Styrke af et Par tusinde Mand, trak Commandoen sig tilbage over Drendrup. 4 saarede Fjendtlige ere indlagte paa Lazarethet i Horsens, 29 fangne preussiske Currasferer affendte til Kjøbenhavn.

Fjenderne maae altsaa antages endnu at have en betydelig Styrke imellem Christi= ansfeld og Haderslev. De, der kom i Jlden, syntes alle at være Preussere. Insurgent= tropper saaes navnlig flet ikke.

Fangerne have udsagt, at ingen Hylde af Rigsforstanderen har fundet Sted d. 6te.

Om end nu alle disse Affairer have været til Hæder for den danske Armee, om end Soldatens krigerste Tapperhed og Folkets Begjæring maa have viist de usle Oprørsmand, at det danske Folk ikke er et døvent, dørst og usammenhængende Folk, som Olshausen har benævnt det, og hvorfor han ogsaa strax fra Begyndelsen af har været vis paa Seiren; have vi end været Fjenden tilfod overlegen i Enthousiasme og Mandstyrke, saa har denne derimod haft en betydeligere Mandstyrke end vi, og har fra denne Side været os overlegen i Antal og pbyssit Styrke. Ingen som helst har staaet os bi i Kampen; medens Oprørerne have haft det store og mægtige Tydsland med alle sine Konger, Fyrster og Hertuger, der Alle have sendt deres Tropper imod os. Vi ere gaacde ærlige og sanddru tilværks, ingen usandsfærdige eller løgnagtige Beretninger have nogentid vanhelliget vore Generalers Indbe= retninger; hvert Ord deraf, hver Bevægelse, hver Frem= og Tilbagegang, hvert Tals Angi= velse har været sand, medens Fjendens Beretninger vare idel Pral og Usandhed. Intet Blad eller Organ i det store Tydsland har med en eneste Løddel søgt at gavne os, endog blot for at meddele hvad der var sandt, medens derimod alle tydske Blade med deres Op= raab og usandsfærdige Beretninger om Seier og glimrende Bedrifter, have loffet Tusinde og Tusinde Banditter ind til os for at hente Laurbær paa deres Røvertog; og, medens alle disse Skarer have hærget, plyndret og udsuget os, saa var det dog kun Os, der have maattet føle Krigens Tryk og dens Byrder. Hvorledes vilde det have gaaet os, dersom General Bran= gels Proclamation til Tyderne af 18 Mai, om en Contribution af 2 Millioner Specier eller almindelig Plyndring havde bleven udført? (thi, at det ikke var flet, kan ikke tilskrives den tydske Udelmodighed). Under disse Udgifter har vort Blif været henvendt mod vore scan= dinaviske Brødre. — Lige fra Krigens Begyndelse har det svenske og norske Folk sympathise=

ret for vor Sag; endeel Frivillige have stillet sig i vore Rækker (hvoraf ikke faae have funden Hædersbøden), frivillige Bidrag bleve hidsendt — og efterat hele Folket ved sine Udvalgte har udtalt at faae Danmark hi, har Stortinget d. 27 Mai eenstemmig samtykket i, at norske Linietropper og Rosflotillen anvendes til (i Forening med svenske Tropper) ved en Deeltagelse i Danmarks Forsvar mod det tydske Forbund og Preussens Angreb, at beskytte de forenede Rigers nærværende og fremtidige Interesser; og til Besridelse af de fornødne Udgifter blev bevilget en Sum af 260,000 Speciedaler. En forenet svensk-norsk Troppeafdeling blev sammendraget i Slaane og nu hed det sig hver Dag: „Svenskerne komme“; nogle Dage gif hen og de vare virkelig komne til Fyen d. 9 Juni *). En ikke ubetydelig Styrke blev posteret paa Fyens Vestkyst — den ønskede Fremat, og det samme har ogsaa Dansten ønsket og troet. Smukt havde det været, om dette Kløverblad i sin Treernighed havde kunnet jage det store Tydsland ud af Danmarks Grændser, og, ved Siden af vore andre Fordele, vilde denne Krig have kunnet faae en hurtig og fordeecagtig Ende. Men Herrernes Tanker ere ikke som Vore — Svensken blev i Fyen — saavidt maa Du komme og ikke videre — og istedetfor at bruge Sværdet, blev der arbejdet med Pennen for at formaae de stridende Parter til en Vaabensstilstand, som blev afsluttet i Malmø d. 26 August, hvorefter Fjendtlighederne skulle ophøre i 7 Maanedes, den tydske Hær skulle rømme Hertugdømmerne paa et Par tusinde Mand nær, alle Krigsfanger løslades, alle opbragte Skibe og Ladninger frigives, Blokaden ophøre, og en Kommission af 5 slesvigiske eller holske Mænd nedsættes for at bestyre Hertugdømmerne til Freden kunde komme istand.

At vi ved Vaabensstilstandens Ophør ikke vare komne et Skridt videre end ved dens Afslutning, tværtimod med Harmen have maattet see, hvorledes Oprørerne staltede og valtede, som de vilde, baade i Holsteen og Slesvig trods alle dens Betingelser, vil sees i næste Deel for 1849, da den var bleven opagt den samme Dag den var udløben — og paa hvilken Dag Krigen var begyndt paany.

*) Hvo her i Odense vil ikke erindre 2den Pintsedag d. 12 Juni, da Regimenterne Skaraborg og Elfsborg droge herigjennem, og hvor de under Folkeis Jubel bleve beværtede paa det store Torv.

Efter disse Rapporter og de til Krigsministeriet indkomne Beretninger, have vi haft følgende Tab af Officerer og Menige ved de forskjellige Affairer i 1848:

	Officerer.			Underofficerer og Menige.		
	Døde.	Saarede.	Fangne.	Døde.	Saarede.	Savnede eller Fangne.
Ved Rinkenid, den 6 April . . .	—	—	—	1	—	—
— Bau, den 9 April . . .	—	8	—	11	75	—
— Afshæffel, den 18 April . . .	—	—	—	1	—	15
— Eternførde, den 21 April . . .	—	—	—	6	23	—
— Slesvig, den 23 April . . .	10	16	13	116	184	513
— Dversee, den 24 April . . .	1	—	10	3	4	296
I Sundeved, den 13 Mai . . .	—	—	—	—	1	—
— Sundeved, den 15 Mai . . .	—	—	—	—	3	—
— Sundeved, den 16 Mai . . .	—	—	—	—	3	—
— Sundeved, den 28 Mai . . .	2	5	1	16	117	10
— Sundeved, den 29 Mai . . .	—	1	—	1	—	—
Ved Hellevad, den 4 Juni . . .	—	—	—	—	—	1
— Bedsted, den 4 Juni . . .	—	—	2	—	4	20
— Dyppe, den 5 Juni . . .	4	9	—	33	183	19
— Apenrade, den 5 Juni . . .	—	—	—	—	1	—
— Hoptrup, den 7 Juni . . .	—	—	1	9	16	29
— Aller, den 11 Juni . . .	—	—	—	—	2	—
— Haberslev, den 29 Juni . . .	—	—	—	4	8	—
— Voiensgaard, den 29 Juni . . .	—	—	—	—	1	2
— Hjerring, den 30 Juni . . .	—	—	—	2	4	32
— Øster Vandrup, den 11 Juli . . .	—	—	—	—	1	—
— Stavre, den 12 Juli . . .	—	—	—	1	—	—
— Steppinge, den 8 August . . .	—	—	—	—	1	1
	17	39	27	204	631	938

Iblandt de Fangne vare 13 saarede Officerer og 310 saarede Underofficerer og Menige. Af de Saarede ere senere døde 10 Officerer og 84 Underof. og Menige.

Breve og private Efterretninger om Krigen.

(See Indledning, Side 60 f. 1849.)

Om Oprørets Udbrud og Rendsborgs Overtagelse.

(Tvende interessante levende Artilleri i Fædrelandet No. 83 og 91).

Der er mange mørke Pletter i den danske Krigshistorie, Pletter, som Befalingsmændenes Uduelighed, Feighed og Forræderi have sat paa Nationens blanke Vaabenstjold; men der er neppe nogen mørkere end Historien om Rendsborgs Overtagelse af Høiforræderen, Prindsen af Augustenborg, den 24de dennes. Efter „Børsenhalles“ Beretning, der tildeels stemmer med de flygtende Officierers Fortællinger, er den nemlig foregaaet saaledes. Efter Natten mellem den 23de og 24de at have forført det lauenborgske i Kiel garnisonerende Jægercorps til at forlade sin Chef og sin Pligt, ved forræderiske Officierers Hjælp — blandt hvilke Capitain Michelsen, der nu commanderer en Fristare, sikkert er Hovedmanden — begav han sig med dette omtrent 300 Mand stærke Corps og nogle Borgere fra Kiel tidlig om Morgenen den 24de paa Jernbanen fra Kiel til Rendsborg og kjørte lige ind paa Banegaarden. Saasnart som Mandskabet var steget ud af Vognene, rykkede det med skarpladte Geværer løs paa Hovedvagten, lod sælde Bajonet og opfordrede Vagtmandskabet til at give sig, hvilket stete. Nu hedder det i „Børsenhalle“, at de øvrige Tropper fulgte Exemplet paa den 14de Bataillon nær, der gjorde nogle let overvundne Banskæbheder, og at Prindsen befandt sig i Besiddelse af Fæstningen og havde overtaget Befalingen over Tropperne, før Commandanten havde faaet Nys om, hvad der var paa Færde. Denne Beretning klinger saa utrolig, at man neppe kan forlade sig paa den: at en Fæstning, en Grændsefæstning i saa urolige Tider som de nærværende, skulde være saa let bevogtet, at den ved høilys Dag kunde overrumles af en sliq Klat Folk, uden at Commandanten fik Nys derom, og det uagtet en Deel, maaskee den største, af Officiererne vare fuldkommen tro! Langt rimeligere er de flygtede Officierers Beretning, at Commandanten paa Prindsens Opfordring har ladet Garnisonen opmarschere paa Paradepladsen, uden selv at komme tilstede, og uden at forsyne Mandskabet med Ammunition, og at en Forhandling har fundet Sted, idet Prindsen fremstillede sig for Tropperne som den, der i Hans Majestæts Navn overtog Commandoen og Fæstningen,

fordi Kongen befandt sig i ufri Tilstand, og Soldaterne derpaa, efter nogen Betænkelse, erklærede sig for ham. Men hvis det er gaaet saaledes til, saa synes det ikke at kunne være den mageløseste Ligegyldighed, Stjødsløshed, Svaghed og Dumbhed der kommer Commandanten til Last, men ligesom Forræderi. Prindsens Ankomst har da været kjendt, ventet og forberedt; man har aabnet ham Fæstningen; man har lagt Alt an paa, at hans dumdriftige Foretagender kunde lykkes, og den foregibne Uvidenhed derom er kun en usel Udflygt. Saaledes bliver da Prindsen ikke den Eneste, der har forbrudt sig imod Stat og Fædreland og sat sit Hoved paa Spil, men Rendsborgs Commandant er en ligesaa stor, ja en endnu større Forbryder. Han, hvem en Tillidspost, og det en hoist ansvarfuld, var betroet; han, der var sat til at vaage over det vigtigste Punkt i Riget næst Hovedstaden, hvor en betydelig Troppesstyrke, et vel forsynet Arsenal og en fuld Hovedkasse befandt sig — han har overleveret det Alt til en Privatmand, til en oprørsk Undersaat, uden engang at have stillet sine Undergivne Valget mellem at følge Oprørsfanden eller Gød og Pligt; han har overranbordet dem, han var sat til at føre til Kamp og Hæder, uforberedte, overraskede, ja saagodtjom vaabeløse, i Hjendehaand; han er bleven hjemme i sin Seng eller sin Slobrok, medens en Uvedkommende anmasede sig den Befaling, der tilhørte ham ene, og forledte de Tropper, som skulde lyde ham ene. Til en saadan Mand har Rendsborg været betroet. Ikke sandt, vi have været vel regjerede?

Men, vil man spørge, naar Commandanten enten var en feig Hund eller en forræderst Skurk, hvorfor overtog da ingen af de andre Officiere Commandoen? Enhver af dem var dog nærmere til at gjøre sig adlydt af Tropperne end Privatmanden, Prindsen af Augustenborg. Vissefelig. Men her komme Følgerne af, at Forræderens erklærede Bannerfører, Prætendentens Broder, der aabenlyst havde vedkjendt sig Separatismen og Statsopløsningen, at han indtil for 2 Aar siden har været betroet den øverste civile og militaire Myndighed i Hertugdømmerne. Erindringen herom var endnu frisk, Magtens Efterstin hvilede endnu om hans Hoved; blandt den menige Mand maatte den Forestilling herske, at han endnu stedse var en Autoritet, fordi han engang havde været det. Her komme Følgerne af den overtroiske Frefrygt, Mængden endnu stedse har for fyrstelig fødte Personer, uden Hensyn til deres Egenkabers, til deres moraliske og intellectuelle Personlighed, og som Magthaberne til den sidste Stund have pleiet og næret, ved, uden det samme Hensyn, uden det allermindste Vidnesbyrd om Duelighed, ja man kan gjerne sige trods den almindelige Bevidsthed om Udygtighed, at betroe Prindsen høie Statsembeder. Her komme Følgerne af, at fyrstelige Personer — der er naturligtvis ikke Tale om dem, der som Statens Repræsentanter, som kronede Regenter, ere uansvarlige og uantastelige — ere stillede udenfor de borgerlige Love. En Prinds, troer man, kan Lovens Strengbed ikke ramme; naar han opfordrer eller byder, kan man derfor uden Frygt for Straf følge ham; man kan skyde sig ind under hans Fyrstesaabe, den dækker Ansvarret, den lunger den gysende Samvittighed. Derfor er det temmelig naturligt, at, da det var Prindsen af Augustenborg, den forhenværende Statholder, den nys afdøde Konges Svoger, den regjerende Konges Halvonskel, der proklamerede Oprøret, saa blændedes de alt i Forveien af Partisførere bearbejdede Menige, og Officiererne sænkede for-

legne og møbløse deres Hoveder, forsaavidt de ikke vare hans Hjælperhjælpre. Og hvad han alene kunne udrette ved sin Fyrsteligbed, det opnaaede han endnu sikkere ved at udgive sig for at handle i Kongens Navn, ved at gjøre sig til Løgner, idet han gjorde sig til Oprører. Alligevel tabte dog ikke alle troe Mænd i Rendsborg Hovedet. Lieutenant Mathiesen, der under den næstforrige og forrige Regjering var anseet for Ildesindet, der for sin Frimodigheds Skyld befandt sig i en Slags Forvisning i Rendsborg, han traadte dog frem og benægtede Sandheden af Prindsens Forgivender, hvortil denne ikke vidste at svare Andet, end at han nu ikke talte til Officiererne, men skulde forhandle med dem siden. Men Ingen havde været saa forsynlig at stifte en ladt Pistol i Beltet, for at sende en ærlig dansk Kugle gennem Fjæderens Hjerte; Ingen vovede at drage sit Sværd, for at spalte hans forbryderste Hoved.

Det Skete staaer ikke til at ændre; det gjælder, Medborgere! kun om at oprette det. Og dette vil lykkes, derfor borger Eders syrige Mod, Eders Samdrægtighed og Trofasthed, Eders brændende Fædrelandsfærlighed, Eders opoffrende Borgerind. Det vil lykkes, trods alle truende Nygter og opdigtede Skræmmebilleder, thi endnu er aabenbar Uret ikke bleven Ret i Europa; endnu er Vold og List ikke det eneste virksomme Afgjørelsesmiddel; endnu staae vi ikke forladte af Venner og Forbundsæller udenfor os, om fremmed Overmagt skulde overvælde os; Tydsland vil nok faae Andet at bestille, end at staae en forgjældet Herremand fra Als et Storhertugdømme. Det vil lykkes, fordi Fortryllesen nu er hævet og Kræfterne løste; fordi Folk og Regjering nu staae sammen med gjensidig, uroffelig Tillid; fordi Intriguens og Fjæderiets sine, skjulte, vidtforgreneede Traade ikke længer omspænde os, ikke længer blænde Kongens Die, fylde hans Dre og lytte til hans Pøntammers Raad. Reben er nu ryddet, over Hals og Hoved ere Gjøgeungerne flygtede; de suge ikke længer Blodet af Danmarks Bryst. Er der endnu Nogen tilbage, da vogte han sig vel! thi vel have vi svoret, ikke at tage Hævn for det Forbigangne; men et nyt Bedrag tilgiver Folket ikke; Det er nu vaagnet, derfor vogte man sig!

Det er aldeles utvivlsomt, at Planen til Oprøret og Overtagningen har været lagt flere Dage, før det skete, rimeligviis alt den 18de. En af de hertil komne Officierer har berettet, at man 3 a 4 Dage i Forveien i Klubben „Harmonien“ talte høit og lydeligt om, at det var paa Tide at indsætte en provisorisk Regjering, da ingen Øvrigheds-Befalinger længer respecteredes. Dette meldte han sin Bataillons-Commandeur og udtalte sig tillige om det Frilagtige i, at Fæstningen under den tiltagende Gjæring ikke fattes i Beleiringstilstand. Denne, Major Schröder, der imidlertid commanderede 15de Bataillon, meente imidlertid, at Alt var i god Orden. Det synes ikke blot heraf, som Major Schröder har været indvietet i Fjæderiet. Det Samme synes at have været Tilfældet med Commandeuren for 16de Bataillon, Greb Baudis sin. Denne Herre har nemlig ikke blot været virksom for at udbrede det Nygte, at det flestbige (det 4de) Jægercorps kunde ventes til Rendsborg, hvorved den ellers naturlige Forbavelse og Mistanke ved at see det 5te Jægercorps marschere ind i Fæstningen fjernedes; men det er ogsaa forklaret, at netop hans Adjutant Pre-

mierlleutenant Lüders, den 24de om Morgenen har befunden sig paa Udkig paa en Bafion, hvorfra Jernbanelinien kunde overses, og da han bemærkede Togets Nærmelse, har fjernet sig derfra i stærkt Løb. Endvidere har upaatvibelig Capitain Abercron, ogsaa af 16de Bataillon, der siden er bleven belønnet med at gjøres til Commandant, været en af Førræderne, idet han ikke blot om Morgenen d. 24de før Prindsen af Augustenborgs Ankomst berettede til Major Schütz af Artilleriet, at der i Kiel havde dannet sig en provisorisk Regjering, men hans Søn desuden Dagen efter OVERRUMPLINGEN, den 25de, indsendt sig i Rendsborg med en Skare berlinste Studenter, og altsaa flere Dage i Forveien maa have vidst, hvad der vilde ske. Endelig er det aldeles utvivlsomt, at Brødrene Lesfer ere skyldige i Førræderi; den ene af dem, der er Capitain ved Ingenieurcorpset, modtog Prindsen strax ved hans Indrykning, fungerede hele Tiden som hans Adjutant og begge gjorde Forsøg paa at forføre deres Kammerater. Det samme er Tilfældet med Overauditeur Braedel. At Rendsborgs Borgere forud vidste, hvad der skulde foregaae, er klart deraf, at det opløste borgerlige Artilleris Medlemmer strax ved Prindsens Ankomst mødte i Uniform.

Vanskeligt at forklare sig er Generalcommandoens, Generalmajor Lübow's Forhold. Som vi have seet, besandt han sig i Rendsborg. Ved hans Tilstedeværelse hindredes Commandanten, hvis han, som det synes, havde i Sinde at gjøre sin Pligt, fra at handle paa egen Haand; han ilede til den commanderende Generals Bolig for at hente Ordre. Hvad her er foregaaet vides ikke. Prindsen af Augustenborg havde, ledsaget af Hr. Lesfer, ogsaa strax begivet sig herhen, og det er vel sandsynligt, at han ved Foresillinger og Trubler, ved Opdigtelser og Løgne har besnæret den gamle Rands Forstand og bundet hans Villie. Om General-Commandeurens egen Adjutant, Hr. du Plat, der tidligere har været hos Prindsen af Augustenborg i samme Stilling og nu har sluttet sig til Oprøret, hertil har været behjælpelig, om General Lübow's egne Sønner, der tjene i de oprørske Corpser, have bidraget deres til at knuse deres Fæders Mod og døve hans Pligtfølelse — det vides der endnu Intet om. Nok, at i Generalcommandoens Navn alle Garnisonens Tropper sammenkaldtes paa Paradepladsen, med det udtrykkelige Paalæg, at de ikke turde medtage skarpe Patroner, at General Lübow derpaa traadte grædende frem og erklærede, at han ikke kunde tjene under den provisoriske Regjering og derfor nedlagte sin Commando og overgav den i Prindsen af Augustenborgs Hænder; han vilde nu vende tilbage til sit Fædreland. Om General Lübow's Rebelighed er der neppe nogen Tvivl; men at han havde tabt Hovedet og handlede som et Barn, da han nedlagde sin Commando i det Dieblig det gjaldt om at bruge den, og overantvorbode den ham anbetroede Myndighed i Oprørernes Haand, i Stedet for at anvende den til at sængsle og straffe dem, det er saa klart, som det kan være.

Ved den Oberstcommanderendes Malconduite var Alt tabt. Officiererne fattede endnu saa lidt, hvad der egentlig var paa Færde, at flere af dem raabte Hurra for den gamle Generals Afsked. Først da Prindsen havde oplæst sin Proclamation og fortalt at Kongen holdtes arresteret og var tvungen til at antage Ministre der vare Hertugdømmerne fiendske, begyndte de at komme lidt til Besindelse. Nu var det, Lieutenant Mathiesen traadte frem og bemærkede: Das ist ja nur auf ein Gerücht, daß die provisorische Regierung sich diese

Macht genommen hat", hvortil Prindsen svarede: „Das steht ja in der Staats-Zeitung.“ Da M. hertil indvændte: „Ich kenne keine Staats-Zeitung“, yttrede Prindsen: „oder in der berlingschen Zeitung“, og vendte sig derpaa til den anden Side. M. udbød nu høit: „Berlingske Avis! det er jo Løgn“, og flere Officierer isemte: „Det er Løgn! Det er Oprør!“ Disse Raab lod Prindsen, som han ikke hørte, og vedblev at tale til Tropperne, men man iagttog, at hans Stemme rystede, og at han skiftede Farve. Befæler, der stod hos, bemærkede, at Berlingske Tidende dog var et officielt Blad, og da derpaa en Officier høit og beftigt svarede, at han havde læst det nævnte Blad, men ikke seet noget saadant deri, svarede Prindsen, at han for 4 Dage siden havde tilbudt Kongen sin Tjeneste, og at han jo var „en Skurk“, „ein schlechter Kerl“, hvis han ikke handlede i Kongens Navn og ikke traadte tilbage, naar denne igjen kom paa fri Fod. Denne Erklæring gjentog Prindsen en 10 til 12 Gange, saa at de af deres commanderende General forladte Officierer bleve end mere ubiise og raadvilde, og ikke kunde fatte nogen Beslutning. Da Prindsen imidlertid kort efter opfordrede dem, der ikke vilde følge ham, til at træde frem, traadte Mathiesen og nogle Andre frem, men bleve afviste dermed, at det ikke var til dem, men kun til de Menige, der taltes. Disse vare, forsaavidt de ikke i Forveien vare bearbejdede og bundne, og derfor med svingende Sabler og Hurraraab hilse Oprøret — hvilket var Tilfælde med en Deel af Underofficererne ved Artilleriet — endnu mere uvidende og ubiise om, hvad der egentlig habdes for, end største Delen af Officiererne. Grev Vaudis sin foreslog, formodentlig i Tilid til sin Bataillons schleswigholsteinske Paalidelighed, at Proclamationen skulde oplæses for Tropperne compagnivis, men dette fandt Prindsen overflødig; og deres Stemning var, som det fremgaaer af mange Smaatræk og enkelte Uttringer, heller ingenlunde meget gunstig for Oprøret. Navnlig have mange Underofficerer bagefter beklaget sig over, at de for Kongens og Børns Skyld vare nødt til at forblive i deres Stilling; Andre have yttret, at de vare førte bag Lyset; flere Compagniers Mandstab, der alt havde faaet Patroner af deres Capitainer, viste sig yders utilfredse med at skulle tilbagelevere dem paa Generalens Ordre; de Meniges Afsted med flere af deres Officierer var vemodig; de bade dem indstændig om at blive og forsikrede, at de aldrig vilde kunne skyde paa dem som paa Kjender. Det synes saaledes, som om Udfaldet af Prindsens dumdriftige Foretagende, trods Borgernes ophidsede Stemning og Dagen i Forveien iværksatte Bevæbning, og trods alle Bestræbelser af de forræderste Officierer og Underofficerer der fandtes i Fæstningen, kunde blevet ubist nok, dersom den commanderende General, eller i alt Fald Commandanten, havde gjort sin Skyldighed. Det er paa General Lüchow, at Hovedansvaret, ikke for Forræderi, men for slet Conduite, falder. Det Skete er et nyt Bevis for, hvor fordærveligt det er, at betroe høie, ansvarfulde Poster, under vanskelige Forhold, til gamle og svage Mænd.

Kongens Overreise til Als og Ophold her.

* Sønderborg den 6 April 1848, Eftermiddag Kl. 5. — — De veed, at jeg af Hs. Majestæt fik Tilladelse til at følge med paa „Agir“ til Fredericia. De kan da begribe, hvor stor min Overraskelse var, da Generaladjutanten Schüller en halv Time efter at

Skibet var afgaaet fra Gammelholm, hvistede mig i Dret: „De kommer hurtigere til Hoved-
 kvarteret, end De anede. Vi gaar ikke til Fredericia, men til Gravensteen. Hs. Majestæt
 agter at komme ubentet bag paa Fjenden og sende ham en Bombe ind i Leiren.“ Jeg var
 endnu ganske bevæget af det Høitidelige i Bortreisen: Hurrarne klang endnu i mine Øren,
 Byen laa der indhyllet i Dampen af Kanonerne Torden, jeg saae endnu Tørklæderne vifte
 fra de utallige Menneſter paa Strandbredden, der fulgte Kongen med de bedste Ønsker, og
 saa Dieblikke iforveien havde jeg for Hs. Majestæt selv udtalt det Ønske, at hans Gjenkomst
 maatte blive et Triumftog ligesom hans Bortreise. De kan da forstaae, hvor glad jeg blev
 over denne Hs. Majestæts raske Beslutning, hvorom Esterretningen i saa Minuter forplantede
 sig til Alle paa Skibet og fyldte dem med Enthousiasme. Trods det haarde Veir, vi have
 udstaaet, har derfor Stemningen været fortræffelig paa hele Reisen, og Kongen selv har paa
 Overfarten befunden sig vel og været venlig og ligefrem imod Alle. Igaar Aftes gik vi for
 Anker udfor Bordingborg ved den lille Ø Masnedø (hedder den ikke saaledes?), og idag
 Kl. 3½ Eftermiddag ankre vi ved Sønderborg ligesom det gamle, rødbrune Slot, hvor Chri-
 stian den Anden sad fængslet. Her er Alt Liv og Bevægelse. „Gelfer“, der bragte Livgar-
 den med sig, ligger paa Nøden, „Hekla“ med den utrættelige Steen Wille hjælper med
 Hurraraab og klingende Spil; han selv kommer i dette Dieblik ombord for at aflægge Rap-
 port til Hs. Maj. Kongen; torbnende Hurraraab lyde fra Strandbredden, Dannebrog vaier
 fra utallige Steder, Tørklæderne vifte, Instrumenterne klinge, Kanonerne salutere, Kongen
 roer iland og bliver modtagen med Jubel og Henrykkelse. Dette Syn er paa een Gang rø-
 rende og opløstende, og Kongen selv synes dybt greben af Dieblikkets Alvor og Betydning.
 I Sandhed! det er heller intet Under, naar man, som han pludselig bliver reben ud fra en
 sorgløs Ungdom og paa eengang hensat for den historiske Musas alvorlige Ansigt! Jeg iler
 ind i Gaderne for at opsoge Byens Bogtrykker; men hele Byen er uddød, thi Folkemæng-
 den omringer Kongen nede ved Havnen. Endelig faaer jeg Bogtrykkeren opspurgt og Pres-
 sen sat i Gang baade paa Dansk og paa Tydsk, for i den størst mulige Hast at erpedere føl-
 gende Proklamation til Slesvigerne:

Slesvigerne!

„Mit sidste Ord til Eder var, at Jeg snart vilde see Eder Ansigt til Ansigt. Dette
 mit Kongelige Ord indløser Jeg nu, ligesom Gud er mit Vidne til, at Jeg agter at indløse
 ethvert Løfte, Jeg af landsfaderlig Kjærlighed har givet Eder.

I Tillid til min retfærdige Sag staaer Jeg i Eders Mibte. Jeg staaer her, for
 at bringe Løgnen og Forræderiet til at affaste Massen. Jeg staaer her, for at gjøre det
 umuligt for Forræderne ved falske Opspind at ribe Eder fra Mig. Jeg staaer her, for at
 vise Eder og hele Verden, at det er Min frie og alvorlige Villie til det Øverste at kæmpe
 for Min Ret.

Troe Slesvigerne! Samler Eder da om Eders Konge, der vil føre Eder til bor-
 gerlig Frihed og stænke Eder alle de Rettigheder, der kunne befæste Eders Lykke. Og, hvis
 der ere Vildbebede iblandt Eder, da givder mig Leilighed til at optræde mild og naadig iblandt

Eder, idet I selv formaae disse, medens det endnu er Tid, til at stille sig fra Oprørerne, hvis formaaelige Foretagender maae nedkalde den retfærdige Straf over deres forbrudte Hoveder.

Sluttelig, Slesvigere! underretter Jeg Eder om, at Jeg for en til Landets Bestyrelse udnævnt Regjerings-Commission vil lade indkalde Landets Autoriteter, for at disse kunne afgive Oplysning om Landets Tilstand og derhos erholde Leilighed til at aflægge Regnskab for deres Handlinger og Forhold.

Udvet i Staden Sønderborg, den 6te April 1848.

F r e d e r i k R."

Regjerings-Commissionen, som omtales i Slutningen af Proklamationen, bestaaer af Conferentsraad Kirstein og Grev Spønnek, der endnu have at udnævne en Tredie. Kirstein er kommen hertil og gaaer i dette Dieblit Nord efter for at møde Grev Spønnek.

Flensborg er endnu i Fjendens Hænder og holdes besat af omtrent 5000 Oprørere; de danske Troppers Hovedkvarter er paa Gravensteen, men Videre vides ikke med Bestemthed.

Imedens jeg skriver dette paa Bogtrykkeriet, indkvarteres Fodgarden i Byen. Kongen bliver inat i Sønderborg; imidlertid vil Terrainet til Gravensteen blive undersøgt og imorgen tidlig agter Kongen selv at begive sig derhen. Dampskibet „Ægir“, paa hvilket vi antom, afgaaer imorgen med „Hertha“ til Fredericia for at afhente Kongens Heste og hvad Andet han har ladet sende iforveien.

Jeg haaber, at Efterretningen om denne Hs. Majestæts kjælle og bestemte Optraeden vil have en afgjørende god Virkning paa vore Tropper, og bringe Oprørernes Frækhed en Smule til at forstumme; ligesom jeg er vis paa, at den hos Eder i Kjøbenhavn vil styrke og befæste den skønne Begeistring, der denne Gang, Gud være lovet! ikke er en blot flygtig Opblusning, men en virkelig Magt, der er istand til at udrette det Skjønneste og Bedste. Mere om kort Tid! — — I Aften er Sønderborg illumineret.

* Sønderborg den 7de April Kl. 7 Morgen. — Kjære Ven! Kl. 5½ bliver Generalmarchen slaaet, der er Alarm i Leiren. Jeg iler ned til Kongens Kvarter, hvor Alt er i Bevægelse; Garden stiller; her træffer jeg Generalrigscommissair Riegels, der fortæller mig, at Kammerjunker Harbou er kommen fra Hovedkvarteret med en preussisk „Parlamentair.“ Denne var kommen til General Hedemann i den Tanke, at Kongen var der; men da han hørte, at Kongen ikke var i Hovedkvarteret, vilde han strax tilbage til Rendsborg. Harbou erklærede ham imidlertid for Arrestant, da han havde ladet sig forlyde med, at preussiske Tropper vare rykkede ind i Rendsborg; han har uden videre bragt ham hertil. „Parlamentairen“, der er bleven lidt overrasket ved denne Modtagelse, faae jeg for et Dieblit siden blive bragt hen til Gjøstgivergaarden. Det er en Major Dypenheimer. Hos Kongen bliver holdt Krigsråd, og efter hvad jeg erfarer, skal Harbou strax til Kjøbenhavn, da Kongen har besluttet ikke at tale med ham, for Grev Rantzau (Udenrigsministeren) er kommen hertil. Overalt er Stemningen mageløs; man ønsker kun, at Kongen vil give det Svar, som vi Alle haabe og vente: hellere at kæmpe til sidste Mand, end taale en saadan Krænelse. Oberst Schleppegrell staaer i Gravensteen. Hovedkvarteret

er i Apenrade. Et Compagni er rekvireret til Holnæs til Undsætning. Hele Optrørernes Styrke staaer i Flensborg.

En lille Skærmydsel har igaar fundet Sted ved Rinkenis; det var kun et Engagement mellem Forposter; en Jæger er falden paa vor Side og 2 siges at være faldne af Insurgenterne.

Rl. 9½: 9de Bataillon ankommer i dette Dieblil fra Augustenborg, hvor den har haft det hertugeligt og været indkvarteret i forgyldte Lænestole, efter en af Røegernes hyperboliske Udsagn. Rl. 10 afgaaer den med „Geiser“ til Holnæs. 5te Bataillon og et halvt Ingenieurcompagni findes der i Forveien.

Freddag Eftermiddag Rl. 4: Rl. 12 tog Kongen med sin Suite ned til Augustenborg. Det er første Gang, jeg seer dette deilige Sted, og jeg kunde vel fristes til at falde lidt hen i det Beskrivende, hvis jeg ikke frygtede for at kjede Læsere, der allermindst i denne Tid have Sands for det Pittoreste. Imidlertid er og bliver det ubegribeligt, at den samme Mand, der har vidst at forene Lurus med Smag, der har kunnet tilfredsstille alle sine Luser og har omgivet sig med et Paradis, som man vel intet andet Sted i Danmark finder Mage til, med en næsten vanvittig Egegylldighed har kunnet opgive alt dette, for at efterjage et Phantom, der maa føre til Død og Banære for ham selv og grændseløs Ulykke for hans Familie. De veed sagtens allerede, at Hertugen og hans Familie hovedfulds ere tagne bort og have ladet Alting tilbage. Dette er bogstavelig sandt, thi naar man gaaer igjennem disse pragtfulde Gemakker, seer man Musikalier ligge paa Claveret, halvsfuldendte Malerier, paa hvilke Penslerne ligge hentastede, dækkede Kaffeborde, der pludselig ere forladte, paa Skrivebordene aabnede og uaabnede Breve, opstaarne og uopstaarne Bøger, Regninger, Optegnelser, Documenter o. s. v. af alle Slags imellem hverandre. En Bevægelse blandt Hertugens Bønder af en mere foruroligende Art har maaskee ikke lidet bidraget til at fjerne ham saa hurtigt; imidlertid udbrød først den egenlige Demonstration et Par Dage efter hans Bortrejse, medens alle hans Tjenestefolk stode i den Formening, at han kun var taget bort paa en Rystour. Bønderne samlede sig truende omkring Slottet, forlangte Eftergivelse af alle Skatter, og at det danske Flag skulde opplantes. Da et saadant ikke fandtes paa Slottet, fik man i en Fart noget rødt Løi frem og et Par Lagener, for at tillave et Dannebrogsslag; men det røde Løi var for mørkt og fandt ikke Bøndernes Bisald, de rev det itu. Pastor Meyer beroligede dem ved at tilbeiebringe et virkeligt Dannebrogsslag. Nu trængte de ind i Slottet, hvor de forlangte Baabnene i Rustkammeret udleverede. Man nødtes til at give efter, og hele den kostbare Baabensamling var bortreven i et Dieblil. Foruden en Mængde antike Baaben, der havde tilhørt Familien i flere Generationer, fandtes her en udsøgt Samling af Jagtgeværer, der hver for sig vare jirligt ophængte med tilhørende Besætning af Krudthorn, Jagttaske og — Tobakspibe, kort sagt Alt, hvad en Jæger paa Besøg kan ønske og attraae. Nu ere kun Tobakspiberne tilbage! Paa Hertugens Skriverbord saae jeg „Hippologiske Blætter“ blandede med „Protocolle der Bundestags-Versammlung imellem hverandre; heller ikke manglede det paa antidanske Piecer, som „Die Dänen in Flensburg“ o. s. v. I et af Gemakkerne hang kun tre Dameportraiter, der overraskede mig ved Ensemblet. Den ene var

den ullykkelige Caroline Mathilde, den Anden den beklagelsesværdige Hertuginde, den Tredie Enkedronning Caroline Amalie, hvis Skjæbne i Sandhed heller ikke er misundelsesværdig. Dagen efter at Hertugen var forsbunden, forlode Hertuginde og Børnene med Taarer deres Hjem. Ingen af dem nævnte, at de ikke mere vilde faae det at see, men de gave alle Tjenestefolkene Haanden, og nu først opstod den Tanke hos disse, at det maa-
ske var en Afsted for bestandig. Paa den prægtige Bowlinggreen udenfor Slottet tufte de
Violerne i tusindvis, men for de Ulykkelige, hvem en Faders landsforræderste Attentater have
forjaget fra deres Barndomshjem, duste de ikke mere! Skarer af Bønderbørn afrebe dem,
og i de samme Sale, hvor Louise Augusta henlevede sin Enkestand, ere syge Soldater
indkvarterede. Da jeg kort efter tankefuld vandrede om i de stjerne Alleeer nede ved Al-
sundet, som maae være uforglemmelige for Enhver, der engang har besøgt denne Plet, hørte
jeg Kanonernes dumpe Dundren i det Fjerne. Strax efter min Tilbagekomst til Sønderborg
erfarede jeg, at Kanonaden hidrørte fra „Hella“, der havde angrebet et Batteri, som Sjæ-
den havde opløst ved Holnæs, og efter Commandeurcapitain Paludans Beretning var
det lykkes Steen Wille at bringe dette til Taushed. Forresten har han een Mand Død
og nogle Saarede.

Slaget ved Bau og Armeens Fremrykning i Slesvig.

* Bommerlund, Søndag Morgen den 9 April, Kl. 8. Kjære Ven! Jeg begynder
her et Brev til Dem i Bommerlund umiddelbart førend Attaquen paa Flensborg. Naar det
bliver fortsat, maa vor Herre vide. Med Oberstlieutenant Baggesen, der kom til Søn-
derborg som Courer, forlod jeg igaar, efter Ordre, Hs. Majestæts Hovedkvarter Kl. 12,
for at gaae til General Hedemann. Et Dieblik før Afreisen talte jeg med Kongen, der
var rask og vel, og paalagde mig at sige General H., at, hvis han tog Flensborg som idag,
vilde han selv uopholdelig begive sig til ham; hvis han ikke tog den, vilde han med Gardes
soutenere ham. Vi passerede Gravensteen, hvor Dannebrog vaiede fra Taarnet og kom igjen-
nem det heilige Sundeved til Rinkenæs, hvor Oberst Schleppegrell havde sit Kvarter.
Han var beordret til et Krigsraad med Hedemann i Bommerlund, for at træffe Dispositio-
ner til den efterfølgende Bataille, og med ham fulgte vi nu, garderede af en halv Enees
Dragoner, der ibelig affogte Terrainet, til vort Bestemmelsessted. Overalt Vedetter, Forpos-
ter og blussende Divouakild, ved hvilken Soldaterne togte og varmede sig. Efterat vi havde
passeret Bøken ophørte Chausseen og Terrainet blev vildere og vildere. Overalt nøgen,
lyngbegroet Heide. Hst og her stimtede vi i det Fjerne Bajonetter gennem Taagen fra de
marscherende Colonner. Endelig naaede vi Bommerlund, det første danske Bærtshuus, naar
man kommer sydfra, berømt for sin udmærkede danske Snaps, der fører Navn efter Stedet.
Her laae 3 Eskadroner Husarer og 1 Jægercorps, der om Formiddagen havde gjort en Atta-
que paa Bau og fordrevet Fjenden, hvorved 3 af de Fjendtlige faldt. Da de ikke havde
Styrke nok til at besætte en aaben Plads som Bau, drog de sig igjen tilbage, hvorpaa fra
Insurgenterne udsendtes et halvhundrede Dragoner, som imidlertid ikke nærmede sig alvorlig.

Ikke desto mindre vilde de formodentlig fortælle, at de have fordrebet vore Tropper, og det vil jagtens gaae her, som der staaer i den gamle skotske Visé:

„Nogle sige, at de vandt, Andre, at hine vandt,

Men at Slaget stod ved „Bau“, det er baade vist og sandt“.

Man kan ikke noksom rose vore Jægere for den Rolighed og Koldblodighed, hvormed de gik ind paa Fjenden, ganske som om det var en Manoeuvre. Under det afholdte Krigsraad fornyede jeg Bekjendtskab med en Mængde ældre og yngre Officerer, gamle Elever, der vare glade over at see mig under saa forandrede Forhold. Krigsraadet varede et Par Timer, hvorefter General Hedemann med sin Stab vendte tilbage til Kniples, hvor hans Hovedkvarter er. Med hans Tilladelse bleve Baggesen og jeg Ratten over i Bommerlund, hvor jeg første Gang har begyndt at probere Feltlivet, thi jeg har levet af Ostebrod og ligget om Ratten paa Gulvet. Nu gaaer det løs! Tropperne rykke fremad. Almindeligt Opbrud!

I det sidste Krosstød, Bau Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Jeg har nu for første Gang hørt Kuglerne pibe omkring Orne, og har ikke anden Følelse, end at det er den interessanteste Dag, jeg har oplevet. Oberstlieutenant Baggesen vilde med Avantgarden, der skulde tage til Bau, og, da jeg nu engang havde gjort Parti med ham, fulgte jeg med. Avantgarden bestod af et Jægercorps, 12te Bataillon, 1 Eskadron Husarer og 1 Eskadron Dragoner, i Alt c. 2000 Mand. Bag os er der en uoverskuelig Skov af Bajonnetter, og Hjelmene glimre, Soldaterne synge og brænde af Lyft efter at snakke gammelt med Schleswigholsteinerne. Fjenden staaer ved Nyhus, Fortropperne see vi paa Høiderne af Bau; vore Jægere avancere, som om det gik til en Dyrehavsmanoeuvre. Cavalieriet har deponeret tilhøre for Landeveien i omtrent 1000 Skridts Afstand. Nu begynder Geværilden, Jægerne ere allerede paa Høiden af Bau; vi følge efter. Her bliver den brave Capitain af Jægercorpsen, Hedemann-Lindencrone, heftigt saaret og bringes bort fra Pladsen. Bau er nu taget; men nedenfor denne By har Fjenden taget en ypperlig Position, begunstiget af Terrainet, der her er fuldt af Bakker og Kløfter, Steengjærder og levende Hegn. Vore Jægere bruge sig ypperligt. General Hedemann med sin Stab kommer til, flyder fra det ene Punct til det andet; Artilleriet kjører nu op og beskyder Desfileen ved Nyhus. Der svares fra Fjenden med Kugler og Kardætter. Fra Flensborg høre vi en heftig Kanonade, uden Tsvivl fra Krigsskibene i Fjorden, der paa denne Maade rense den store Elusrisstov, der er besat af Fribillige, som flyde fortræffeligt.

Flensborg Kl. 5. Endnu forekom mig den hele Affaire som en Klapjagt i stor Stiil; efterhaanden antog det Hele en alvorligere Charakter. Syd for Nyhus forsvarede den 16de Bataillon sig fortvivlet; jo mere vi rykkede frem, saae vi Saarede og Døde, bortkastede Geværer og Bajonnetter, alle fra 16de Bataillon, henslængte Chacoter, Tornistre, Stø, Støbler o. s. v., Kuglerne peeb, Kanonerne torbuede, Kardætterne sprang omkring os. Vore Soldater holdt sig med en mageløs Udholdenhed, og bevarede en saadan Munterhed og Disciplin, at man absolut maatte beundre dem. Jeg havde aldrig troet, at mine Landsmænd vare saa elskværdige, og jeg troer at have gjort den Opdagelse, at naar man vil see dem i deres Glorie, maa man see dem, naar de flaaes. Oberst Rye af 1ste Bataillon gjorde en

betydelig Mængde Fanger, jeg troer et Par hundrede Stykker. Kl. 2½ hejsedes Dannebrog under torbnende Hurraraab paa Møllen ved Indgangen til Hovedlandeveien nordfra; imidlertid forsvaredes Indgangen til Flensborg endnu haardnattet af Frivillige og 5te Jægercorps. En Cavalleri-Eskadron under Ritmester Sauerbrei gjorde nu et Indhug i Flensborgs Gader, hvor man fra alle Sider modtog den med Gæværstuds, og en heel Deel bleseferedes. Endelig standsede Ilden, og Oberstl. Baggesen red nu, fulgt af 6 Dragoner, med en Dannebrogsfane ind i Byen, for at adspørge Magistraten, hvorledes den vilde have Byen betragtet, som fjendtlig eller dansksindet. Den svarede da, at den henstillede sin Skjæbne til Kongens Raade og vilde gjøre Alt for at vedligeholde Orden. Kl. 3½ rykkede vi nu ind i Flensborg. Paa begge Sider af Indgangen til Nyttad laae faldne Frivillige, Jægere og Heste svømmende i deres Blod; men hvilken Obergang fra dette blodige Skuespil, da vi drog ind i Byen! Jeg troer ikke, at det var muligt at see det, uden at bevæges. Jublende Raab: „Leve de Danste! Leve de brave Danste!“ modtogte os, fra alle Vinduer viftede man med Tørklæderne; aldrig i mit Liv har jeg seet saa mange Dannebrogsslag paa een Gang, thi fra hvert andet Huus vaiede de ud over Gaden; selv smaa bitte Børn strakte deres Fæner ud af Vinduerne, som om de i deres uskyldige Sprog vilde sige os, at der er godt Haab for Danmark i den opvørende Slægt, og at de Smaa ville gjøre godt igjen, hvad de Store have forbrudt sig. Jeg kan ikke negte, Læarerne styrkede mig ud i Dinene, og endnu medens jeg skriver disse Linier, som Gud maa vide, om De kan dechiffere, zitterer jeg ved Tanken. Hermed slutter jeg min Beretning. En strategisk Fremstilling haaber jeg ikke De har ventet; den vil De erholde bedre i de officielle Rapporter; hvad jeg har nedskrevet saa Dieblikke efter Kampen, er kun en Afspicling af det nye, ligesaa usædvanlige som alvorsfulde Billede, der idag har oprullet sig for mig, og som, da det er det første af det Slags, jeg har gjort Bekjendtskab med, uden Tvivl tidt vil fremstille sig for mine Tanker. Maasee kan De høre mig, naar vi engang Begge blive gamle, fortælle Historien igjen om min første Bataille, og jeg vil da upaatvibelig begynde ligesom den gamle Slotsfoged i „Preciosa“: „J husste jo nok, det var en Søndag ligesom idag“ o. s. v.

* Gottorp Slot, den 11te April 1848. — — Dagen efter Flensborgs Indtagelse, den 9de April, blev allerede tidligt om Morgenen givet Signal til Opbrud, for at gaae imod Slesvig; imidlertid forblev Hovedkvarteret, hvorved jeg befinder mig, indtil henad Eftermiddagen i Flensborg. Ovenpaa den foregaaende Dags Anstrengelse havde vi nu en halv Dags Raast, der i det mindste for en Deel af os hengik i et fuldkomment Slaraffenliv; thi, i Stedet for at vi den foregaaende Dag manglede tørt Brød og Vand, havde vi nu Flensborgerøsters og Champagne. Overalt søgte man at lægge sin Danskhed for Dagen: man udfjeldte Hertugen og Prindsen, fordi de først havde bragt Ulykke over Landet og saa ladet det i Stikken; man bandede Advocaterne og Præsterne, navnlig Pastor Lorenzen i Adelby, hvis Søn laa imellem de Skudte ved Indfjørselen til Flensborg med Ansigtet vendt imod Faderens Præstegaard; man talte om det Imponerende i vore Troppers Udseende og Holdning, og erklærede det for en reen Umulighed, at Insurgenterne (som man et Par Dage i Forveien havde erklæret for uovervindelige) kunde modstaae dem; man skyndte sig at ophænge de danske

Skildder, der før havde været banklyste, og Magistraten (der i Parenthes kun viste Iyngden Billighed) havde fuldt op at gjøre med at sørge for Tropperne og uddele Hs. Majestæts Proclamationer. Flere Lazarether vare siebliffelig blebne indrettebde, under Tilsyn af Stabslægen Professore Bendz og Dr. Djørup, og det var en sand Glæde, at lægge Mærke til den Omhu, der blev viist imod de Saarede, uden Hensyn til, om de vare Oprørere eller Danste. En Masse Vaaben, Klædningsstykker, Chaoter og Tornistre, som Insurgenterne deels havde kastet fra sig, deels maattet afgive, bleve sammenhobebe paa Raadhuset, efterat vore egne Soldater i Forveien havde udsøgt, hvad de havde Brug for. Kort sagt, i hele Byen var der et Liv og et Røre, som var i høieste Grad tiltrækkende.

Samme Dag henad Aften holdt Hs. Majestæt sit Indtog i Flensborg, tilhest, under en umaadelig Jubel. Fodgarden fulgte ham fra Sønderborg, hvor han, inden sin Afreise, efter hvad der blev fortalt mig, havde ladet dem af Fangerne, der hørte til de regulære Tropper, opmarchere for sig. Synet af Kongens Personlighed fremkaldte en almindelig Bevægelse iblandt dem. Kongen henvendte sig nu til en gammel Commandeersergeant, der havde Dannebrogskorsket paa Brystet, og spurgte ham, hvorledes han havde kunnet handle saaledes imod sin Konge. Han traadte da ud af Geledet og svarede, at han og hans Kammerater vare blebne forlokkede af deres Befalingsmænd, der havde fortalt dem, at Kongen var fængslet, og at det var dem, der skulde befrie ham. Paa Hs. Majestæts Svar, at deres Sag vilde blive undersøgt, og at Resultatet af denne Undersøgelse vilde bestemme, hvorvidt han kunde lade Naade gaae for Ret, fulgte fra samtlige Fanger et mange Gange gjentaget Hurra.

Paa Marchen til Slesvig saae eller hørte vi Intet til Insurgenterne. Det synes, at de ere slagne af Stræk, og at der i det mindste fra deres Side ikke mere er Tale om nogen alvorlig Modstand. I Helligsted, beliggende ved den nye Chaussee, er, som bekjendt, den egentlige Sprogggrændse. Her havde jeg den Ære at gjøre Bekjendtskab med den hellige Ansgarius, hvem jeg første Gang saae Ansigt til Ansigt; hans Portrait hang nemlig i Krostuen. Hovedkvarteret var blebet forlagt til Store Solt; men paa Grund af en dristig Expedition af Ritmester Marcher, ved hvilken man kom til Kundskab om, at Byen Slesvig var tømmet og ubesat, blev Hovedkvarteret idag forlagt til Gottorp Slot, og Tropperne rykkede ind i Byen Slesvig noget efter Middag. General Wedell, der fører det venstre Flankecorps, har gjort et Streiftog mod Vest og langs med Hederne, men er nu stødt til Hovedkvarteret. Efter Krigsministerens Befaling er Overcommandoen over samtlige Tropper i Slesvig overdraget til General Hedemann, og Tropperne ere, efter Dagsbefalingen, beordrede til imorgen tidlig at være kampfærdige og forsynede med Ammunition. Desuden er Byen Slesvig mod Syd og Vest gærderet ved Forposter, saa at det seer ud til, at man ikke ganske troer paa Freden. Og det er tilbidsse ikke uden Grund. „Man wittert eine andre Luft hier.“ Gaderne ere tomme, alle Honoratiorees og de mere velhavende Folk have forladt Byen; nogle saae Damer af den finere Classe, som jeg til forskjellige Tider har mødt paa Gaden, vare Alle klædte i Sorg, — jeg veed ikke, om det skal betyde Milano in lutto, eller maastee skal referere sig til Hofforgen, dog er jeg mere tilbøielig til at antage det Første end det Sidste. Af alle Byens Embedsmænd og Autoriteter ere kun Borgemeister, Etatsraad

Jessen med 2 Senatorer blevne tilbage. Amtmanden, Kammerherre Liliencron absenterede sig imorges. Byen bliver ogsaa behandlet, som den fortjener, thi samtlige Tropper blive, efter Generalmajor Hedemanns Befaling, forpleide paa Communens Bekostning, og Slottet Gottorp, hvorfra Prindsen for et Par Dage siden er rømmet, har maattet afgive Qvarteer for Generalstaben og en heel Liniebataillon. Vi boe her i deilige store Sale, be- trukne med Gobelinste Tapeter, og Localet for de erfarne Mænd, der her skulde samles, er taget i Beslag af Intendanturen. Forresten har Prindsen været saa forsigtig at føre Alting med sig, kun har han glemt sin Bistkjelder, der bestaaer af c. 10,000 Flaaske, hvoriblandt meget udsøgte Sager, der imorgen blive fordeelte mellem samtlige Soldater. Jeg veed ikke; om hans Staal vil blive druffet, men jeg er vis paa, at han vil blive druffet til, som han fortjener, hvis man faaer fat paa ham.

* Hovedqvarteret, Gottorp Slot, den 13de April 1848. Imedens vi nu paa anden Dag leve høit paa Gottorp Slot med den prindselige Viin, hidbringes daglig Arrestanter, forhøres Embedsmænd, antomme preussiske Parlamentairer, og udstedes henstigtsvarende Ordre. Saaledes har idag Generalmajor v. Hedemann af Magistraten forlangt en skriftlig Fortegnelse over de Beholdninger af Vaaben, Ammunition og Munderingsstykker, Hjemden har efterladt. Ligeledes har han, „da Byens Sikkerhed ved Militairet kan opretholdes,“ forlangt udeleveret alle de Skydevaaben, der findes i Byen, med Undtagelse af de ikke riflede Jagt-Hagelgeværer. — Ifølge indkomne Beretninger findes imellem 3 og 4000 Mand preussiske Tropper i Mendsborg, og i Sorgbrück cantonnere 400 Mand preussisk Infanteri og 50 Mand Cavalleri. De saarede Officerer, Gottthart v. Lüchau, Premierlieutenant af 5te Jægercorps, Andreas Jørgen Peter v. Schmidt, Capitain i 16de Linieinfanteri Bataillon, Hans Hornemann von Aller, Premierlieutenant af 5te Jægercorps og Capitain v. Hedemann af samme Corps ere blevne underkastede foreløbige Forhør. De to andre fjendtlige Officerer, Michelsen og Wasmer, der befinde sig som Fanger i Flensborg, ere paa Grund af deres Saar i en saadan Tilstand, at de ikke kunne afgive Forklaring. Om den fjendtlige Armees Styrke, (der af Nogle angives til 7000 Mand, af Andre til 10,000 Mand for Træfningen) om dens Organisation og Planer have de i det Hele taget ikke afgivet væsentlige Oplysninger, idet de fornemmelig undskyldte sig med deres isolerede Stilling i Cantonnementerne, der ikke har tilladt dem at sætte sig ind i disse Forhold. Dog er det blevet oplyst, at ikke engang den fjendtlige Armees Anfører Oberst Krohn har taget Deel i Træfningen, men ligesom Prindsen af Augustenborg har absenteret sig et Par Timer for Træfningen. Hele Fjendens Styrke var trukket op til Flensborg. En Officer i preussisk Tjeneste, en Capitain v. Keppeler har commanderet Oberst Krohns Generalstab. Premierlieutenant v. Aller er den, der har udtalt sig med størst Uforbeholdenhed. Han har afgivet den Erklæring, at der af 5te Jægercorps først var indkaldt 3de, 4de og 5te Mars Mandstab, og senere 6te, 7de og 8de Mars; imidlertid møbte Lauenborgerne ikke, saa at Corpset kun havde 130 Mand pr. Compagni. Det anførtes af Capitain v. Michelsen. Han veed Intet om, at der skulde være afsendt et Detachement til Anglen; derimod har der til forskjellige Tider været detacheret Afdelinger til forskjellige Sider. Om 4de Jægercorps veed

høj intet Andet, end at de eneste Officerer, der ere blevne tilbage i samme, ere Capitain v. Lange og Lieutenant v. Wassevitz. I Kampen deelsog 14de, 15de, 16de og 17de Bataillon, endvidere omtrent 150 Studenter, for største Delen bevæbnede med riflede Musketter, de saakaldte Turnere, circa 50 Mand Stærkshyttere, blandt hvilke flere Greber og Baroner, endelig Mængden af Fristarerne, om hvis Antal ingen Oplysning kan meddeles. Foruden den saarede Capitain v. Schmidt af 16de Linieinfanteri-Bataillon opgaves følgende Officerer at have fulgt denne Bataillon: Capitainerne Krabbe, Abercron og Thalbieter samt Lieutenant Lüders. I den 15de Bataillon nævnes følgende Officerer: Lieutenanterne Jess, Braedel og Wend; Bataillonens anførtes af Major v. Rindt. Alle have været enige i at udtale, at de af den provisoriske Regjerings Proclamationer have ladet sig forlede til at troe, at Kongen var ufri, og at de, under denne Forudsætning, antogge ikke at have handlet imod deres Pligt.

Hans Majestæt med Følge har idag aflagt et Besøg i Byen Slesvig. Tropperne vare netop udkommanderede til en Øvelse i Egnen om Husby og Bustorf, da han ankom, hvorfor han, istedetfor at tage ind paa Slottet, begav sig ud til Hæren, der modtog ham med uendelig Jubel. At vore Forposter netop ved Kongens Antkomst staae paa det gamle Dannevirke, ville vi ansee for et Varsel fra Himlen. Efter en Times Forløb vendte Kongen tilbage til Gottorp Slot, hvor han indtog en Frokost; Stemningen ved Bordet var livlig og potenseret, saaledes som Begivenhedernes Gang naturligt maa føre det med sig. Kl. 5½ forlod Kongen Gottorp, efter først at have tildeelt Generalmajorerne Hedemann og Wedel Wedelsborg Commandeurets af Dannebrogen.

Strax efter Kongens Afreise blev der rapporteret, at en Recognosceringspatrouille paa 8 Mand Husarer havde i Nærheden af Kropperbusch Kro truffet paa et overlegent Antal af kjenkelige Dragoner, anførte af en preussisk Officer, med hvem de havde verlet nogle Skud, hvorefter de vare vendte tilbage til Hovedkvarteret.

(Af et Brev fra Flensborg d. 13de April 1848.) — — Dagen efter Flensborgerflaget marcherede jeg først med Gården fra Sønderborg til Flensborg, og kom undervejs over en Deel af Balpladsen, nemlig fra Bau. Vi saae kun de forladte Batterier og Skandser, af og til lange mørke Blodspiber i Hjulsporene af Veien, men forresten var ethvert Spor af den foregaaende Kamp udslettet. Dette skal imidlertid ikke være Tilfældet længere inde mod Vest, ligesom der ogsaa i Stovene endnu dagligen findes Lig af de frivillige Jægere, som Kielerstudenterne have dannet. Selve Anføreren for disse har man endnu ikke fundet; dog fortaalte en af hans Kammerater, der ligger her paa Lazarettet, at han saae ham flygte med 10 Studsaar, saa at han formodentlig vil findes som død. Hele dette Jægercorps er nu oprevet. Studenterne ere deels fangne, deels dræbte; det samme er ogsaa Tilfældet med Turnerne, paa Enteste nær. Krigsministeren har udstedt en Proclamation og ladet den opslaae her i Byen paa alle Gadehjørner, hvori han opfordrer enhver Borger, der enten skuler nogen af Dyrererne eller deres Klædningsstykker, at angive dette, og siden den Tid ankommer der daglig Fanger paa Raadhuset; herved 20 meldte sig selv, efterat de i flere Dage saarede og usforbundne, have fristet en stræffelig Tilværelse i Marienskov eller paa Marken;

To bleve fangne i en Teglovn, og En søgte at undslippe i Fruentimmerklæder. Alle Udgange af Byen holdes bevogtede, og det tilstedes Ingen at komme igjennem Toppellinien sønderpaa, uden først at være meddeelt Pas af Commandantskabet her i Byen, som Capt. Kurzhals forestaaer. Overalt hvor den ellevte Batallion, som væsentligst gjorde Udslaget i Kampen, og som udelukkende bestaaer af Jyder, viser sig, modtages den med venlige Hilsener, Haandtryk og andre Agtelsesyttringer. Igaar bleve 12 af vore Faldne begravede paa Kirlegaarden hver i sin Kiste, med militair Honneur, Gardens Musikkorps havde frivillig indfundet sig udenfor Hospitalet og spillede for dem; en utalig Række af Borgere og Officerer fulgte den lange Række af Kister, over hvilke Enhvers Sabel og Skede var lagt. Fra Hospitalstrappen holdt Pastor Helveg en kort og syndig Tale over de Faldne, og der var noget særdeles Rørende og Gribende i at høre Soldaterne, der stode i Rækker omkring Følget, hulke høit, medens deres Kammerater bleve baarne bort; jeg troer vi græd Allesammen. En jydsk Præst, Pastor Schøler, holdt Talen over Graben. Samme Eftermiddag bleve 26 af de faldne Oprørere begravede, hvoriblandt der, saavidt jeg kunde skønne, befandt sig fire eller 5 Kielerstuderter, Hændelige paa deres Kloiels Frakker og Kraver. De fleste af disse Liig saae frygtelig lemlæstede ud; Døden havde uden Tvivl været dem meget smertefuld, thi deres fivnebe Træk udtalte endnu de gjennemgaaede Pinsler; man maa see Sligt selv, for at kunne gjøre sig ret Begreb om dette frygtelige Skue. Oprørerne bleve deels begravne ved Fødderne af vore Faldne, deels i en Grav for sig selv og uden nogensomhelst militair Honneur. I dag er der død 4 af Vore, to Saarede under Amputation og to af Saarefeber. Alle de Faldne vare omkomne ved Studsaar, med Undtagelse af en gammel Sergeant, som fik Hovedet slaet itu af en Geværkolve. Medens Eigene af Oprørerne bleve lagte i deres Kister stode nogle af Borgerne i Hospitalsgaarden og saae til; en af dem gjentjendte en Frivillig, der nogle Dage forvejen havde været indlogeret hos ham og pralet med, at der skulde ti Danste til at dræbe en ægte Tydster som han. Den stakkels Fyr havde taget Feil i denne sin Paastand; han var falden af et lille neppe synligt Saar paa Overtroppen, rigtignok lige under Hjertet, og det havde der neppe været ti Mand om at bibringe ham. Der er noget Rædsomt ved at have Post i Hospitalet eller foran Lazarettet; man hører hvert Dieblit dæmpede Klagestrig af de Saarede, som ligge i Feber. Da jeg i Formiddags besøgte en af mine Bekjendte paa det næstnævnte Sted, udbød en af Tydsterne i de grueligste Forbandelser over Prindsen af Noer, der havde ladet dem i Stikken. — Slesvig er indtagen uden nogen synderlig Blodsudgydelse. Da vore Fortropper viste sig foran Byen, blev Dannebrog heiset og dermed var Sagen afgjort. Alt, hvad man har fortalt om en fast Position, som Oprørerne skulde have taget paa Veien mellem denne By og Flensborg, er som saa meget Andet kun et Rygte; derimod er Befolkningen sønden for Flensborg vistnok mindre velsindet. Desuagtet har Kongen imorges Kl. 6 dog forladt Byen her, for, ledsaget af 25 Mand Hestgarde, der ankom i gaar Formiddags hertil fra Apenrade, at besøge Slesvig. Alle raadede ham derfra, Borgere søgte Audients for at forestille ham det Farlige ved denne Reise og fortælle ham, at man havde tilsvoret ham Døden, men vor Konge, „som er ufri, som beherskes af Andre“ o. s. v., holdt dog paa sin Villie; han reed bort og i dette Dieblit er han lykkelig og vel

vendt tilbage. Hele Slesvig er altsaa erobret, Oprørerne have nu blot Rendsborg tilbage, og selv dette sidste og eneste Tilflugtssted for vore drabelige Modstandere vil uden fremmed Bistand neppe tilhøre dem længe. I Eftermiddags ankom Major Meinkæ hertil med Espingolerne og 109 Mand til at føre dem; disse skulle efter Sigende allerede marchere Sønder paa imorgen, men Ingen veed noget Bestemt om vore Marchoure, førend i det Dieblif Alarmtrommen kalder os sammen. Blandt dem, der have deeltaget i Flensborgerlaget, vare ogsaa nogle fynske Riffelstykker. Dette Corps asmarcherede igaar for at støde til Armeen ved Slesvig. De Saarede, som kunne udholde det, ere idag blevne transporterede over til Lazarettet paa Augustenborg, omendstjøndt Lazarettet her, Gud være lovet, langt fra er optaget. Blandt dem, der blive tilbage, ere to Studenter fra Berlin, en fra Jena og en fra Kiel, tilsammen opfyldte af Had og Forbittrelse mod Prindsen. En Vognmand, som ankom i Formiddags fra Rendsborgkanten, har bragt Efterretning om, at der i denne By skal herske stor Uenighed blandt Borgere og Militairet paa Grund af den stærke Indqvartering de Første paaføres, og at Borgerne have truet med at aabne Portene, saasnart de danske Tropper vise sig. Dette er imidlertid kun et Rygte. Derimod er det afgjort, at der hersker den største Utilfredshed blandt Bondestanden i Holsken, fordi Godsbesidderne der have udfrevet en Sum af 10 Rbd. pd. Ploug, hvilken Bønderne foreløbig negte at udrede. I Flensborg, og i det Hele taget siden vor Afreise fra Kjøbenhavn, have vi ikke seet et eneste dansk Blad, saa at vi aldrig have noget Nyt fra Hjemmet andet end hvad „Børsenhalle“ og „Altonaer Merkur“ finder for godt at optage.

* Gottorp Slot, den 16de April 1848. Vi have nu havt nogle Dages Ro, men Skyerne trække svært op, og man antager, at Uveiret snart vil bryde løs. Overalt her længes man derefter, thi denne Ubished, denne tilfyneladende Stilstand, denne uophørlige Frem- og Tilbagefenden af Parlamentaire er uhyggelig, og det gjælder for os om at benytte Stemningen, der umulig kan være bedre.

Jeg har allerede et Par Gange omtalt den gode Mand, der ledsager vore Tropper, og som ved alle Leiligheder viser sig paa den smukkeste Maade. Vel er der desværre i disse Dage forefaldet en Exces, som De maaskee allerede har hørt omtale, men der er dog Udstilligt, der taler til dens Undskyldning, og jeg vil derfor meddele Dem, efter de optagne Forhør, den authentiske Beretning herom, fordi Rygtet altid overdriver og ond Villie og Partisthed her maaskee kunde finde en velkommen Leilighed.

I det saakaldte „Prindsens Palais“, en smuk Bygning, der ligger ikke langt fra Gottorp Slot, vare nogle og tyve Jægere og Dragoner indqarterede. Jægerne vare den 13de om Eftermiddagen ude paa en Manoeuvre. Da de kom tilbage imellem Kl. 5 og 6 saae de Palaiet opfyldt med Soldater af alle Vaabenarter, med Undtagelse af Ingenieurer og Artillerister; Soldaterne sang, streg og støiede, drak Biin og bød de tilkommende Jægere at drikke med, idet de raabte: „Drik kun! Vinen er betalt.“ Da disse fandt, at det dog begyndte at gaae altfor broget til, gjorde de Anmeldelse derom til deres Compagnichef, for at ikke Mistanken for disse Urdener skulde falde paa dem. Exceserne vare begyndte af nogle saa Soldater, der havde opbrudt Biinkjælden, efter Sigende, i den Tank, at det

var Forræderens Wiin, som de havde Pøb til at drikke. Det fortjener tillige at anføres, at der i Kjælderen forefandtes en heel Deel Fødemidler, som Soldaterne bemægtigede sig; men da Gartneren, der har Opsigt med Slottet, gjorde opmærksom paa, at de tilhørte ham, lagde Soldaterne det strax fra sig. Flere og flere Soldater kom bestandig til: Lystigheden blev vildere og vildere; endelig begyndte man at bryde ind i Værelserne. Leilighederne paa Slottet beboes af Postmesteren Kammerherre v. Holstein, forhen Husarofficeer, og en Landraad v. Ahlefeldt, men disse vare bortreiste med deres Familier. Follene, hvis Antal nu var steget til c. 400 Mand, vare blevne hede i Hovedet af Vinen og begyndte nu at molestere Meublerne inde i Værelserne og kaste Alt imellem hinanden. En Officeer kom imidlertid til, og paa hans Tilraab styrtede alle Mand bort igennem de ituslagne Dørskylbinger, saa at i et Dieblisk alle Værelserne vare tomme. Officieren gik nu over i Sidesloien, der ogsaa beboes af Kammerherre Holstein, og da han saac endeel Husarer i Færd med at sammenpasse adskillige Sager, raabte han til dem: „Hvordan? Vilde I plyndre en gammel Kammerat?“ De kastede da Alt, hvad de havde taget, og ilte bort. Der blev strax sat en Skilsvagt ved Slottet og kort efter hendsendt en Infanterivagt.

Man kan naturligtviis ikke andet end beklage, at dette har fundet Sted; men deels er dette den eneste Udseelse, som et ringe Antal af den store Troppemasse har gjort sig skyldig i, deels tjener det dem i høi Grad til Undskyldning, at Excessen er foregaaet i „Prindsens“ Palais, at de meente, at de drak „Prindsens“ Wiin, og at det er oplyst, at nogle Dragoner have hørt en civil Mand sige, at med en Forræders Huus maatte man ikke tage det saa nøie. Som et smukt Træk fortjener det at anføres, at Tropperne selv allerede skulle være komne overeens om at erstatte Skaden, ligesom ogsaa Generalen har truffet den humane Foranstaltning, for Fremtiden at fritage denne Volig for Indkvartering af Menige.

En stor Deel Vaaben, mere end 500 Gebærer, ere udelivered fra Byen Slesvigs Beboere og affendte til Flensborg, for tilføes at gaae enten til Kjøbenhavn eller Fredericia; ligeledes ere flere Læs Piler og Leer tagne hos Landfolkene.

(Af et Brev fra Gottorp af 17de.) Søndag Morgen den 16de April forled Fødgarden og 11te Liniebataillon Flensborg, hvor hele den danske Styrke for Dieblisset kun bestaaer af 350 Mand af de forskjellige Corpser i Avantgarden. Garden er bleven indkvarteret paa Gottorp Slot, hvor alle Værelser for Dieblisset ere optagne af Soldater, Gaarden staaer fuld af Ammunitionsvogne, i Vassinet, hvori før „smaa Guldfiske leged“, vande Rytterne deres Heste; paa Svalen, bag det høie Taarn, sidder en Marketerende og tørrer Klæder, i Stedet for den unge Ridderdame. De hvalvede Værelser gjenslyde af Soldatersange, langs op ad Bindeltrapperne og overalt paa Gulvene seer man et tykt Lag Salm, hvori Soldaterne sove om Natten. Alt har antaget en ny og forandret Stikkelse i denne gamle Borg, lige fra Taarnet, hvor bort røde Dannebrog vaier, indtil Hertugens Viinhælder, hvoraf alle Abinskviinsflasker forlængst ere tomte lige til den sidste Draabe. Fra tidlig Morgen have alle Soldater, som ikke gjøre Vagttjeneste, været beskæftigede med at oplaste Standsfer rundtom Slottet, langs med de skibegroede Grave. Ogsaa paa den anden Side af Gra-

vene ere Skandsarbejderne beskæftigede. Alt tyder paa, at der forestaaer noget Alvorligt, og at det snart vil ske, synes rimeligt, fordi man fortsætter Gravningen baade Dag og Nat. Ogsaa udenfor Slesvig, omtrent 2 Mile fra Flensborg, er Ingenieurcorpset isærd med at oplaste Forskandsninger, der deels spærre Veien, deels beherske det hele omkringliggende Terrain. Alle Fanger og Saarede ere endvidere blevne transporterede bort fra Slesvig og Flensborg Hospitaler; vi ere aarbaagne, usforsagte, og vente paa, hvad der skal komme, og i Sandhed, hvis Schleswigholstein vil opfylde sin Trusel og ved Preusfernes Hjælp opæde den „Handvoll Dünen“ til Frokost, saa haaber jeg, at de skulle komme til at gabe høit, og at denne Ret vil falde dem lidt ufordøielig. Vi have i Morges seet en stærk Ildbrandovre fra Dannevirke, omtrent to Mile Sonden for Slesvig, men vide endnu ikke, hvad den betyder. Derimod have vore Forposter i Nat faaet fat paa 20 fede Stude, som skulde have været drevne til Rendsborg. Forleden Nat (1 Søndags) gjorde Kammerherre Wille fra Dampskibet en Diverstion op til Noer med en Deel Soldsoldater, i den Hensigt, at bemægtige sig Prindsens Person, da det var blevet os meldt, at han af og til incognito pleiede at tage berøver. Men Toget blev uden Resultat. Vore Soldater leve nu paa fuldstændig Feltfod og faae alle deres Victualier udeleverede in natura, et vist Qvantum Kjød eller Flesk, et vist Maal Urter eller Byggryn, og 16 Lorb. Disse Fødevarer toge de hver otte Mand sammen i en Feltkjedel, og hvis Lorbene ikke forslaae, saa tage vi Brændsel fra det første det bedste Sted, hvor vi kunne komme til. Der er noget saa Comist i at see de Frivilliges Færd i dette Soldaterliv. De gjøre Alting med, grave, gjøre Feltvagter, ligge paa Straa, vasse deres Løi o. s. v. Flere af disse have ikke ganste det rette Greb paa Tingene, Mange andre have ogsaa blot seet den romantiske Side, da de gif med i dette Krigstog og glemt de utallige Besværigheder, det Anstrængende og Trættende. Hvorom end Alting er, det var Begeistring og Enthousiasme for den gode Sag, som lebede dem, denne Følelse er vedbleven, stærk og mægtig som bestandig, og desuagtet ligger der dog noget Moersomt i at see flere af disse Herrer, i Kjøbenhavn fulgnere med Glacéhandsker paa Hænderne, staae i Gravene ved Gottorp i en blaa Soldatertrøie, med Spade i Hænderne, solbrændte, drivbaade af Sved, eller ved Vasseballen foran deres Løi. — Jeg har glemt at fortælle Dem, at nogle Danstændede i Flensborg samme Dag som vore Faldne bleve begravede, havde bundet en Laurbærkrands, og skrevet paa Baandet:

Im Tode sind wir Alle gleich,

Ob aus den dän'schen oder deutschen Reich.

Denne Krands blev stjaalet bort fra Graven samme Nat. En anden Krands, som Advokat Jægers havde bundet, ombillet med røde og hvide Baand, hvorover der var draget Flor, havde ikke bedre Skjæbne. Hvorledes Stemningen var blandt en Deel af Holsternerne, som laae i Flensborg, før vi jage dem ud derfra, kan sees af, at der boede en af Ake Jægercorps hos Pastor Holdt, som, da de kom til at tale om de indbyrdes Forhold, gav sig til at græde, og bad Gud tage hans Liv i Rampen, fordi han nok følte, at han og hans Kammerater vare blevne bedragne; hans Bøn blev ogsaa opfyldt, thi den Dag, vi begravede vore Døde, saae Pastor Holdt, medens de lagde dem i Kistene, et lemlæst, sønderstødt Klig,

i hvilket han gjenkjendte den ulykkelige Jæger. Nogle andre Jægere rakte En af vore Capitainer, idet han opfordrede dem til Obergivelse, en færdigstreven Liste, hvorpaa alle deres Navne vare opførte. Hos flere af de Døde have vi ogsaa fundet den danske Cocarde i Lommen, saa at Mange sikkert kun ventede paa et gunstigt Dieblif for at gjøre den begaaede Uret god igjen.

* Gottorp Slot den 19de April Kl. 3. Jeg havde ikke troet at skulle skrive Dem til tiere herfra; men Skjæbnen vilde det anderledes. Efter Preusernes definitive Bestemmelse maatte vi troe, at der idag vilde ske et afgjørende Slag; Kl. 6½ gik Generalmarchen, og Tropperne rykkede ud med den samme Munterhed og gode Orden, som de bestandig have lagt for Dagen. Avantgarden, bestaaende af 12te Bataillon, 3die Jægercorps, en Eskadron Husarer og Dragoner, samt det halve Batteri Jæssen indtog en Stilling mellem Store og Lille Dannevirke, hvor Artilleriet placerede sig saaledes, at det kunde bestryge Edernefôrde-Beien; Hovedstyrken, d. v. s. 1ste Brigade, venstre Flankcorps og Cavalleriet, stod bag lille Dannevirke*). Paa Grund af den aparte Fortjærlighed, jeg har faaet for 3die Jægercorps siden Affairen ved Bau, hvor de med en ubestribelig Ro og Koldblodighed gik i Kugleregnen, sluttede jeg mig til denne Deel af Avantgarden. 1ste Compagni heraf, 1 Compagni af 12te Bataillon, et Par Eskadroner og den anden Halvdeel af Batteriet Jæssen var sendt forud mod Jagel og Kropp som en Loffemad, for at drage Fjenden i Fælden. Morgenen var kold og raa; en Deel af Jægerne lagde sig trostigt til at sove paa deres Tornistre (hvis Schleswigholsteinerne havde seet dem i denne Stilling, vilde de uden Tvivl have sagt, at hele Corpset var oprevet, ligesom de fortalte om den 10de Bataillon, der neppe var i Jlden); andre stode paa Udkig bag Grøfter og Hegn; nogle Enkelte af os gik idyllisk omkring og plukkede Violer eller leirede sig paa Marken, for at nyde, hvad der i en Hast var blevet medtaget. Endnu lod Alting til at være fredeligt, saa fredeligt, at vi næsten begyndte at tabe Taalmodigheden. En af Officererne gjorde netop opmærksom paa, at han igjennem Skikkerten kunde sene fjendtligt Cavalleri paa Koblshalenberg, det høieste Punkt i Slesvig, circa 346 Fod, da der i det samme lød et Par Kanonstød til os fra Eggen om Sorgbrück, der paa een Gang bragte Alt i Bevægelse. Desværre blev det kun til blind Alarm, og vi have kun haft en lille Forpostfægtning, hvis Udfald var uden videre Betydning. Vi fik nu Ordre til at vende tilbage, hvad der ikke smagte os synderlig; men vi have nu seet, at Preuserne kunne stryde trods Schleswigholsteinerne. Det lader i alt Fald til, at de ikke have saa stor Hast med at begynde deres Fjendtligheder, thi vi skrive idag den 19de, og for 3 Dage siden erklærede de os som deres Ultimatum, at, hvis vi ikke inden den 18de om Aftenen havde erklæret os villige til at lade vore Tropper rømme Slesvig, lade vore Krigsskibe forlade deres Stationer ved Slesvig og frigive alle Fangerne, vilde Fjendtlighederne siebliffelig tage deres Begyndelse. Vi have nu viist os i Marken og ladet dem see, at vi ikke ere bange for at byde dem Spidsen, og at vi hellere ville kæmpe til sidste Mand end gaae ind paa usørfamme Betingelser, der maatte tilintetgjøre os som Nation, og nedværdige os i hele Europas Dine.

*) 2den Brigade stod ved Siegelei.

Hvad der styrker os i denne Beslutning er Overbevisningen om, at Udenrigsministeren ikke vil lade det mangle paa Kraft og Bestemthed i sin Optræden mod utrolig skamløse Pretentioner, og at hele det danske Folk er gennemtrængt af den Overbevisning, at den har et urolkeligt Dannevirke i den Hær, der er beredt til at vove Liv og Blod, for at frede om det dyrebare Fædreland og den hjemlige Arne.

Imedens jeg, hjemkommen til Hovedkvarteret, øieblikkelig tilskriver Dem disse Linier, ankommer en dansk Rjebmand, Christian Jessen, som Courer fra London over Hamborg med Depescher til Kongen og Udenrigsministeren. Han meddeler, at der samtidig med ham er afgaaet 2 Courer fra London til Frankfurt am Main og Berlin, for at betyde Vedkommende, at England ikke vil taale Preussens eller fremmede Magters Overstriden af Eideren; efter hans Sigende ere 8,500 Mand Preussere, uden Artilleri eller Cavalleri, marcherede til Rendsborg, og i Harburg og Stade staae 8600 Hannoveranere, med et betydeligt Artilleri. Han medbringer tillige en aaben Skrivelse fra Minister Lehmann, dateret 11te April, i hvilken han erklærer, at vi kunne stole paa Englands og Ruslands Bistand, naar vi kun holde sammen som brave Mænd, og at Preussen snart vil nedstemme Tonen, naar vi kun vide at udholde den første Dyst. „Naar vi kun sværge“, skriver han, „at, skal Danmark falde, skal det falde med Ære — saa falder det ikke, saa vil tvertimod Nødens Stund bringe os Gjenfødelsens Forløsning til Ære og Frihed“. Og, dyrebare Landsmænd i Hjemmet! vi ville som brave Mænd holde sammen, vi ville staae den første Dyst med hinanden, Danmark skal ikke falde, men vi ville tvinge vore Fjender til at agte det Folk, som de, uden at hende, have forhaanet!

Slaget ved Slesvig og Tilbagetoget til Als.

* Hovedkvarteret Idsted Kro, første Paaske dag, Kl. 10 Aften. Vent ikke noget Brev fra mig, kjære Ven, thi denne Dags blodige Scener staae endnu for mig, og her, hvor jeg sidder og skriver, ligge Saarede omkring mig, som vaande sig af Smerte. Vi have haft en forfærdelig Dag, men dog en Dag, som i vort Lands Historie skal staae uudslettelig indskrevet. Imorges tidlig Kl. 10 bleve vi overrumplede af Preusserne. Ikke desto mindre indtog vore Tropper med en mageløs Raskhed Positionerne ved Bustorff og Høiderne hiinsides Bustorffer=Leich, og Kampen begyndte. Albrig har man maastee seet en mere haardnakket Kamp imod Overmagten end denne. Fra Kl. 10½ i Morges til henimod Kl. 8 Aften have vore Tropper kæmpet med en mageløs Rjækhed, Udholdenhed og Helted mod en dobbelt overlegen Fjende. Endnu indtil høit op paa Eftermiddagen holdt man Slottet, efterat Kampen allerede i lang Tid havde raset i Frederichsberg — saaledes hedder den lange Gade, der strækker sig fra Gottorp til den sydlige Udlant af Byen. Vi have haft et betydeligt Tab, navnlig blandt Officererne. Hvor stort, er det umuligt at beregne, men der er flydt meget, meget dyrebart Blod, som engang vil komme til at hvile tungt over dem, der have styrket vort Fædreland i disse Ulykker. I Byen selv stød man fra Vinduerne paa os, til Tak for den Humanitet, hvormed den var bleven behandlet. Imorgen, siger man, ville vi endnu staae at gjøre med Hannoveranere og Mecklenborgere. Vore Tropper have nu indtaget en Position

mellem Arnholz og Langsø, hvor de inat bivouaquere. Skal den 2den Paasfeddag blive saadan som den første, saa bliver det en haard Dag, Gud holde sin Haand over os Alle, saa sandt som den Sag, vi kæmpe for, er den helligste og retfærdigste, for hvilken et Menneſte kan ofre sig! — Farvel og hils mine Kjære!

* Hovedkvarteret, Flensborg, d. 24de Kl. 2 Middag. Kjære Ven. Denne Gang blot nogle Linier! Som jeg skrev Dem til igaar, blev Hovedkvarteret henlagt til 3dted Kro midt imellem Tropperne, hvis blusende Bivouakild oplyste Stovene imellem Arnholz-Sø og Lang-Sø. Kloften 1 inat blev jeg fra Hovedkvarteret affendt til Flensborg i forskjellige Anliggender; Corpset skulde følge efter næste Morgen, og Hovedkvarteret forlægges til Flensborg. Her har dog Byen bevaret sit danske Sindelag, og den Troløshed, som vi i Slesvig bleve et Nov for, er der her intet Spor af. Hele Formiddagen er hengaaet med at embarkuere Saarede paa Dampflibe og Jagter ned ved Havnen. Ogsaa ere alle Waaben og hvad der forresten haves i Depot blevet indskibet, for at afgaae til Sønderborg. Jeg kan sige, at Indbyggerne med Laarer ledsagede vore brave Kammerater, og det var gribende at see, hvorledes Fattigfolk stode i Dørene med Kaffe og Drikkevarer, medens vore fuldtbælgede Vogne med Saarede og Døende hjorte forbi dem, og hvorledes de kappedes om at give vore Foll den sidste Løstebrik med paa Veien. Det er eet af disse Syn, som gjøre godt, som bringe Hjertet til at slaae raskere, og som vi i denne Tid trænge til, for factist at overbevises om, at det ikke er blot et Gladerum af Obadratmiil, som koster saa meget ædelt Blod, men et Folks helligste Rettigheder, som ikke lade sig udmaale.

Ingen sjenkelig Demonstration har viist sig idag. Tropperne ere i god Behold ankomne til Flensborg, hvor de forpleies paa det Bedste. Stemningen iblandt dem er bestandig den samme trods Alt, hvad de have udstaaet, og jeg vender igjen tilbage til mit forrige: der gives ikke elskværdigere Menneſter end de Danske, og for at see dem i deres Glorie, maa man see dem, naar de faaes.

Jeg har ikke Tid at skrive mere. Leve!

(Af et Privatbrev fra Sønderborg den 25de April). — — Efterat have forladt Slesvig og ladet denne By i Hænderne paa en flere Gange overlegen Fjende, der ved bestandig friske og talrige Reserver er i Stand til at bøde paa ethvert Nederlag, var der for vor Armees kun to Ting at gjøre: enten dumdriftig at indlade sig i en ny Træning, der absolut vilde have til Følge, at vor Armees maatte blive opreven og den sidste Udsigt til at bevare Slesvig være berøvet os, eller at trække sig bestandig tilbage til et fast Holdpunkt, der med en mindre Styrke kunde forsvares og der forstærke sig saalænge, til man med Visshed kunde foretage et afgjørende Coup. Det Første vilde være uforvarligt mod Armeens Nutid og Fremtid, mod de Mangfoldige, som vilde berøves deres Forsørgere, mod Fædrelandet, som til ingen Nytte vilde miste sine bedste Kræfter, og endelig mod den Sag, som man har gjort sig det till hellig Pligt at ville kæmpe tilende. Det er altsaa ligesvem, at man maatte frempe for det Sidste. Som et saadant Holdpunkt maatte man ansee Den Als, der desuden frembyder den Fordeel, at den kan give vore Skibe Leilighed til at operere. Man havde derfor ogsaa allerede for længere Tid siden begyndt at besætte dette Punkt ved opstaaende Forbands-

ninger, saavelsom paa at tilbetefringe en Obergangsbro for vore Tropper mellem Düppel og Sønderborg. Saavidt ere vi nu komne, eller rettere sagt saavidt komme vi imorgen, thi kun en Deel af vor Hær er endnu sat over. Maaskee havde det været heldigst, om vi kunde have undgaaet at have Hovedkvarter i Flensborg, men vore Tropper vare saa medtagne af den første Paasfedags Kamp, den paafølgende Nats Bibouaktering og endelig Marchen til Flensborg næste Dags Morgen, at man vel kunde have Grund til at ønske dem nogen Hvile og Forpleining i en venligfindet By. Omtrent ved Middagstid ankom vore Soldater til Flensborg. Bataillonerne vare vel blebne en Deel tyndere, men det var en Fornøielse at lægge Mærke til deres Holdning. Intet Spør af Modløshed, Udmattelse eller Forsagthed! Man skulde have ondt ved at troe, at det var de samme Tropper, der den foregaaende Dag havde kæmpet uafbrudt i ni samfulde Timer, bibouakteret under aaben Himmel og derpaa foretaget den meest anstrængende Dagmarche. Det var som om man kunde see paa Enhver af dem: „Jeg har gjort, hvad jeg kan. Have vi ikke seiret, er det ikke min Skyld“. Ogsaa modtoges de af Borgerne i Flensborg som Venner og Brødre; men inden disse endnu havde faaet Tid til at vise Gjæstevenskab mod dem, der havde vovet Livet for deres Sag, var hele Byen paa een Gang som forvandlet. Generalmarchen blev slaaet, enkelte Dragoner rebe i Carriere gennem Gaderne, overalt løb man omkring i den vildeste Bevægelse, Borgere og Soldater imellem hverandre. Ligesom fordem: „Samson, Philistrene ere over Dig!“ saaledes løb det nu fra alle Kanter: „Frels Jer! Bort! Preusserne ere i Byen! Preusserne have omringet Jer!“ Disse forvirrede Raab, blandede med Trommernes Hvirvel, Jægerhornenes Signaler, Ammunitionsboguenes Rumlen, Officerernes Commandoraab og Støien, Hujen og Larmen af tusinde og atter tusinde Mennesker, frembragte et Ensemble, som ikke lader sig beskrive. Det var umuligt strax at bringe Orden i denne Forvirring, og Retraiten, der maatte antages for uundgaaelig, hvis man ikke vilde prisgibe en danskfindet By for de grueligste Rædsler, kunde derfor ikke foregaae med den samme Orden og ypperlige Holdning, som tidligere fra Slesvig. Imidlertid vendte Orden og Mandstugt lidt efter lidt tilbage; Tropperne stillede sig og rykkede ud i Colonner, og de enkelte Delinger, som vare blebne skilte fra deres Batailloner eller Regimenter, søgte efterhaanden til dem af sig selv. Aarsagen til denne Forstyrrelse var ganske simpelt den, at Preusserne og formodentlig Hannoveranerne virkelig havde angrebet i Terrainet ved Oversø, hvor en overlegen Mængde af Jægere og Cavalleri havde omringet et Detachement bestaaende af et Par Compagnier af 2det Jægercorps tilligemed en Eskadron af 5te Dragonregiment under Oberst Astrup, der cantonerede i deres Nærhed. Vore Jægere gjorde udmærket Modstand, skjøndt de saae sig truede fra alle Sider, og det lykkedes dem endogsaa at faae en Deling fjendtlige Cavallerister manøvrerede ud i et Morads, hvor Hestene sank i, og Dragonerne vælte sig iblandt dem og bleve et Rov for Flinteskud og Bajonetter. Det øvrige Cavalleri, der fra de omliggende Hølder havde været Vidne til deres Kammeraters Nederlag, begyndte nu at sætte sig i Bevægelse mod den Haandsfuld Jægere, der endnu vare tilbage. Oberst Astrup stødte nu til med Dragonerne, men blev tagen tilfange. Andet Jægercorpses Tab har været overordentligt. Af 16 Officerer ere kun sex, og af et Compagni paa 200 Mand kun nogle og fyrretyve tilbage. — Hovedkvarter-

ret blev nu forlagt til Crusau, og tidligt imorges indtog vore Tropper en ypperlig Stilling ved Bau, for at møde Preusserne med Artilleriet, saafremt de skulde nærme sig. Dertil syntes de dog ikke at være meget tilbøielige, men i Stedet for have de moret sig med imorges Kl. 9 at kjøre deres Artillerie op paa Høiderne ved Kobbermøllen og derfra bestyde „Geiser“ og nogle Kanonjoller, uden dog at tilføie dem nogen Skade. De besvarede Ilden med Raffhed, og da Ste en Wille lidt efter kom til med „Hella“ og begyndte at bestyde deres Batterier, demonterede han en halv Snees af deres Kanoner, hvorefter de formodentlig meente, at det hermed kunde være nok for denne Gang, thi de fortsatte ikke Ilden.

Deeværre er Obergangsbroen endnu ikke færdig for vore Tropper, thi da Commandanten paa Als, Kammerherre Riegels, igaar hørte, at vore Tropper retirerede, havde han af utidig, i alt Fald altfor vidt drevnen Forsigtighed demoleret den, af Frygt for at den skulde komme til at benyttes af Preusserne. De to Færger, hvorved vore Tropper jevnlig sættes over til Den, medens Stillingen ved Bau endnu holdes mod den muligt fremtrængende Fjende, ere, som Enhver kan begribe, kun høist mangelfulde Transportmidler. — General Hedemanns Hovedkvarter er i Nærheden af Færgestedet Düppel, hvor han forbliver, til Tropperne ere satte over. — See dette er i kort Begreb et Billede af disse Dages Begivenheder. Naar man betragter dem uhildet, vil man see, at de i ingen Henseende give Anledning til Frygt eller Bekymring. Uagtet vor Armee bestaaer af Soldater, der ingenlunde ere frigsvante, har den dog gjort en feirrig Debut, kæmpet mod en langt overlegen og, hvad Geværer og Projectiler angaaer, bedre bevæbnet Troppemaasse, trukket sig hæderligt ud af denne Kamp, og selv i sit Tilbagetog — thi en Deroute var det tilvisse ikke — lagt en mageløs Udholdenhed for Dagen, idet den, uden at knurre, har udholdt Rattelulde, anstrængende Dagmarcher og allehaande Fatiguer med en mageløs Heroisme. Naar et Par Dage ere forløbne, naar den faaer udhvilet og samlet sig, naar den igjen har haft ordentlige Qvarterer og er bleven forpleiet, som det bør sig, er jeg fuldkommen vis paa, at den igjen lige saa modigt vil gaae løs paa Fjenden, uden at spørge: hvor mange? Heller ikke kan vor Stilling for Diebliffet være bedre. Thi fra Høiderne paa Als og ved Bistand af vore Skibe ville vi her kunne trodse enhver Fjende, og jeg formoder, at Forbundstropperne nok ville betænke sig 2 Gange paa at rykke videre, naar de have det bevæbnede Nordflesvig foran sig og Hæren fra Als til at falde dem i Ryggen.

Dg nu, kjære Ven! Tag tiltakke med denne Skildring af vor Stilling, saaledes som den er. Jeg kunde gjerne have gjort den mere tilløkkende i det Factiske, hvis det ikke fremfor Alt var mig om at gjøre kun at holde mig til Sandheden, maaskee ogsaa mere tiltalende i det Formelle, men naar man i 3 Døgn ikke har været af Klæderne, er det tilgiveligt, om man, overbældet af Begivenhedernes Strøm, glemmer at sætte Couleur paa Sproget og coquettere med Stilen. Farvel!

* Sønderborg den 27de April 1848. I dag vil jeg forsøge at stjæle et Par Timers Tid for at tilskrive Dem et ordentligt Brev; jeg veed jo rigtignok ikke, om Preusserne forunde mig at fuldføre det, thi det gaaer her, som, jeg troer, Grundtvig siger et Sted:

„Til Kampen lyder Dvins Ord:
Du vedst det ei ved Dabrebord,
Hver Radværen Dig hyder.“

Undskyld, hvis jeg ikke citerer rigtigt, thi Bibliothek fører jeg ikke med mig, ligesom jeg overhovedet ikke længer fører Noget med mig, thi min Bagage, der var sendt til Bau, har allerede i et Par Dage været i Preussernes Hænder, saa at jeg i egentlig Forstand kan sige ligesom Philosophen *Seno*: *Omnia mea mecum porto.*

Igaar Aftes allarmedes vi ved Signalisering fra Düppel, hvor Preussernes Forposter skulde være sete; imidlertid blev det ikke til Noget, og vi have endnu ikke siden seet noget til Fjenden. Igrunden er det urigtigt, at jeg kalder dem „Preusserne“, thi efter et Brev, som blev opsnappet under Affairen ved Slesvig, og som jeg her skal meddele Dem efter Originalen, have vi sagtens ikke længer at gjøre med Preusserne, men med Hannoveranere, Oldenburgere, Mecklenburgere og Brunsvigere. Brevet er adresseret til Fru v Wrangel, født v. Lauden, uden Tvivl den preussiske commanderende Generals Svigerdatter, og lyder saaledes i tro Oversættelse:

„Hovedkvarteret Slesvig den 23de Kl. 5.

„For en Time siden ere vi rykkede ind her. Kl. 11 faldt det første Kanonstød, Kl. 3 rykkede vi ind her. Det har knaldet stærkt her, men den gode Gud har beskyttet os, og til ham betroer jeg mig ogsaa i Fremtiden. De Danske have holdt sig godt, men maatte vige. Kun Preusserne og nogle holskenske Batalioner have været i Fiden. Smorgen skulle Hannoveranere, Oldenburgere, Mecklenburgere og Brunsvigere rykke frem.

„Gud befaleet, min hjære og dyrebare Kone! Kys mine Børn og din hjære Moder fra
Din Fri g.“

De seer, hjære Ven! at det maa have knaldet stærkt for Dreene af den gode „Fri g“, thi han skriver Brevet Kl. 5, fortæller strax, at de ere rykkede ind en Time i Forveien, og umiddelbart efter, at de rykkede ind Kl. 3. Tingene er, at de hverken rykkede ind Kl. 3 eller 4, men først henimod Mørkningen, Kl. 7, og det første Kanonstød faldt ikke Kl. 11, men Kl. 10. At „de Danske have holdt sig godt“, er jo altid en Nøes i Fjendemund; men det er virkelig ogsaa det Mindste, der kan siges om en Kamp, der i Krigshistorien altid vil staae som en af de skønneste og hæderligste, en Kamp, som meer end nogen anden i den nyeste Tid vil sikkre det Folk, der har bestaaet den, Europas Agtelse og Beundring, Dødsværre have vi endnu ikke modtaget fuldstændige Rapportter om denne Affaire, og jeg kan begribe, hvormeget I længes hjemme i Njebenhavn efter at modtage en noget fuldstændigere Meddelelse om den. En saadan kan ikke gives endnu, men jeg vil forsøge — efter hvad jeg selv har seet, og efter hvad der af Rapportter er kommet til min Kundskab — at rulle Teppet op for denne imponerende Scene, og, hvis man skulde synes, at Masserne ikke ere grandiose nok, og at Begivenhederne ikke præsentere sig i tilstrækkelig Klarhed, saa ligger Feilen alene i den mangelfulde Dyfatning af et Billede, der nedtrykker ved sin Storhed.

Kl. 9½ allarmedes Hovedkvarteret ved Esterretningen om, at de preussiske Tropper stode for Slesvig. I en utrolig Hast var Enhver paa sin Post; fra alle Kanter rykkede

Tropperne frem og indtog deres Stillinger, og Kl. 10 hundrede allerede Kanonerne fra Høiderne om Friedrichsberg, det sydlige Qvarteer af Byen Slesvig. Da jeg med Stabsauditour Lund ilede ned til Friedrichsberg, vare Jægerne paa Høiderne udfør Enden af den lange Gade allerede i et heftigt Engagement med Fjenden, Kanonerne tordnede henimod Fjenden, og Ilden blev ligesaa kraftigt befaret, thi Kanontuglerne summede og brummede henover vore Hoveder, og i et halvhundrede Stridts Afstand fra os slog en serpundig Kanontugle ind imod Gadehjørnet og dræbte i det Samme en Menig af den 13de Linieinfanteri-Bataillon, der var posteret ved Enden af Gaden. Det var ynkeligt at see ham, svømmende i sit Blod, henstrakt ved Siden af den Kugle, der havde knust ham. Under alt det pøb ogsaa snart Gehærkuglerne omkring os, og den 13de Bataillon syntes at trykke sig lidt og søge ind til Murene, der for en Deel frembøde Værn imod Kugleregnen. Nogle Menige lagde sig lige ned paa Jorden i Læ af et Hjørne. Vi skammede dem spøgende ud og opfordrede dem til at reise sig. „Hun hvøisler saa sølt om Dreene“, sagde den Ene af dem, imidlertid stode de op og gik gemyllig hen til deres Geledder. Kanondampen væltede sig nu bestandig tyffere og tyffere frem for Enden af Gaden og indhyllede hele Udkanten i et hvidligt, uigjennemtrængeligt Slør, hvorigjennem man kun var istand til at skimte det blegrode, fine Flammevær fra de affyrede Kanoner. Ambulancvognene med deres hvide Flag rullede nu ned ad Gaden, og hele Vogne fulde af Saarede og Døende kjørtes allerede henimod Slottet. Da det var umuligt at see Noget her, førte min gode Genius mig ned ad en lille Ibergade, der fører til Bustorfers-Teich, og i det samme udfoldede sig for mig det mægtigste Optrin, som den dristigste Phantasi er i Stand til at tænke sig. Det er umuligt at forestille sig en skønnere Scene til et blodigere Stuespil. Paa den anden Side af den smalle Bustorfers-Teich, hæver sig mod Syd en Række af Høider: Erdbeerenberg og Margrethenwall, paa hvilke Byen Bustorf ligger omtrent midtveis. Rundtomkring denne, paa alle Puncter af Høiderne var Affairen allerede i fuld Gang; tallose Troppemasser trængte sig imod hinanden i blodigt Sammenstød, bag om Høiene myldrede bestandig nye fjendtlige Troppemasser fremad til Angreb, Bajonetterne lynede i Solstinet, Skuddene knaldede og bragede; en graalig Røgsky leirede sig henover de lysgrønne Høie, der gjødedes af Blodstrømme; med Kruttdampen blandede sig de hvirvelende Røgmasser fra det brændende Bustorf; en pragtfuld carmoisrød Flamme, som jeg aldrig har seet Mage til — det skulde da være en Nat, da jeg paa det middellandske Hav laae under Stromboli og saae den blodrode Ildmasse løfte sin Flammesøile imod Stjernerne — stod klar og skinnende imod den lysbleaa Himmel som et flammende Monument om de Rædsler, der foregik. Af Abantgarden, der ligesom ved Bau og Glensborg bestod af 3die Jægercorps og 12te Linieinfanteribataillon, var Jægercorpsset beordret til at angribe Bustorf, og stødte strax paa Fjenden, hvor Kampen, navnlig i den sydsøstlige Deel af Byen, rasede frygteligst; Corpset besatte nu Haddeby Kirke, medens et Par Compagnier dannede en Bue om den sydsøstlige Deel af Byen. Her udholdt det en heftig Tirailleursfægtning, under hvilken Corpset forsvarede sig i lang Tid med det samme Heltemod, som det ved Bau havde givet Prøve paa. Imidlertid rykkede 1ste Brigade, under den kjække Oberst Bülow, frem sydlig om Bustorfers-Teich og udførte et flankangreb mod de til Bustorf fremrykkende Tropper.

Dens 1ste Bataillon under Oberstl. v. Nye rykkede frem i Compagnicolonner til Angreb, 11te Bataillon under Oberstl. Staggemeier fulgte til Reserve. Fjenden holdt de østlige Høider besat med en stærk Tirailleurskæde; her stormede 1ste Bataillon frem mod Høiderne og kastede Fjenden tilbage med Bravour, trods hans kraftige Ild, efterat den først havde maattet gjennemvade det sumpige Morads, hvori Bustorfer-Leich ender mod Syd. Nye fjendelige Colonner rykkede frem til Forstærkning; 11te Bataillon marcherede nu frem til Undsætning for 1ste, sluttede sig til dens venstre Side, hvor den besatte de omliggende Hegn og aabnede en Tirailleursild paa Fjenden, der forarsagede ham betydeligt Tab. Men Overmagten var for stor, flere af vore brave Officerer, deriblandt Lieutenanterne Høier og Stricker, faldt, Skytterne paa venstre Fløi truedes med at omringes, og da Bataillonen paa høire Fløi, som Fjenden søgte at turnere, begyndte at gaae tilbage, var Retraiten uundgaaelig over det samme moradsige Terrain, som man før havde gjennemvadede, og opad de stejle Høider paa den vestlige Side af Dalen, hvorved naturligtviis mange af Vore maatte bukke under. Paa den anden Side af denne sumpige Slugt retireredes fra Hegn til Hegn, indtil man igjen indtog en fast Stilling ved „Pulvermühle“. Efterat have forsvaret sig med et magedøst Mod maatte nu ogsaa 3die Jægercorps forlade Bustorf, hvor det vel havde faaet Forstærkning af 13de Bataillon, som hidtil uvirksom, men udsat for Kugleregnen, havde staaet opmarcheret ved Enden af Friedrichsberg. Men ethvert Forsøg paa at fordrive Fjenden mislykkedes, thi Masserne vare saa store og Kugleregnen saa stærk, at Enhver, der forlod sin dækkede Stilling, øieblikkelig opoffredes. Her blev Oberstlieutenant Magnus truffen i Laaret; Major Holm overtog nu Commandoen, og holdt heldmodig sin Stilling endnu i lang Tid; men da Retraiten gik tilbage over Bustorfedæmningen, blev ogsaa han nødt til at vige. Under Retraiten blev Corpsets 2det Compagni trængt ud i Mosen mellem Byen og Elten. En Mængde gjorde Forsøg paa at svømme over, men kun for de Færreste lykkedes det, og jeg saae med brændende Taarer i asmægtig Forbittrelse paa, hvorledes Nogle gik under, fordi de manglede Kræfter til at naae over, og Andre indhentedes af de fjendtlige Kugler. Som en Fortvivlet ilede jeg ned ad Tvergaden, hvor en Kanon ørkesløst holdt paa Hjørnet af Friedrichsberg, hvilken fra det Punkt, hvor jeg stod, vilde kunne have gjort — i det mindste forekom det mig — uberegnelig Nytte. Forgjæves søgte jeg at faae den frem, forgjæves liggede jeg Artilleristerne om at hjøre den det Par hundrede Skridt ned til Bustorfer Leich; de turde naturligtviis ikke adlyde. I det samme kom en Officer til og befalede dem at indtage netop den samme Post; men jeg fik ikke Tid til at see Virkningen, thi en retirerende Bataillon rev mig med sig opad Gaden mod Gottorp Slot*), og under Retraiten fusede en Hagel af Flintekugler os om Dreene fra Fjenden for Enden af Gaden og fra Vinduerne i Husene. En Mængde saaredes og dræbtes. I det samme hørte jeg En ængstelig raabe mit Navn. Det var en kjær Elev af mig, en ung Lieutenant Thorkelin af Jægerne, som blødende klyngede sig til mig. Det lykkedes mig at staae ham Lægehjælp, men hans Haand var gjen-nemskudt af 3 Riffelkugler. Dagen efter sagde jeg ham Farvel paa Dampstibet, da jeg bragte

*) Kl. var imellem 2 og 3 dengang.

den saarede Major Næder ombord. Hermed ender min Deeltagelse i Affairen, thi jeg tilstaaer, at jeg havde nok af disse blodige Scener. Naar man har en Plads at udfylde, naar man kan henrives af Lidenskabten, henrives af Kampens Hede, begriber jeg, at man kan holde ud til det Sidste; men naar man kun har et Liv at sætte paa Spil og den Følelse af Afsmagt, der ligger i Intet at kunne udrette udenfor dette, saa kan man uden Tvivl have nok for sin Belønning af fire til fem Timer, tilbragte i Kugleregn, af hvilke i det mindste mangt et Minut forekommer saa pinlig langt, saa trykkende tungt, som om det var et Aarhundrede.

Af hvad der nu følger kan jeg kun meddele et flygtigt Omrids, som Andre, der selv have deeltaget i de sidste Timers Kamp, maae give Farve og Lys. Jægercorpset, eller rettere sagt Resterne af det, trak sig nu tilbage til Skoven bag Gottorp, hvor det holdt sig i denne Stilling til om Aftenen. Første Brigade havde indtaget en Stilling ved „Pulvermühle“, og leverede her i Skoven vestlig for Slesvig en heftig Tirailleursfægtning, i hvilken 1ste og 11te Bataillon flere Gange kastede Fjenden tilbage, og i en Pavillon inde i Skoven, der holdtes besat af Preusserne, anrettedes et frygteligt Blødbad paa disse. 1ste og 11te Bataillon tilligemed 4de Bataillon og Delinger af 2den og 10de samt 1ste Jægercorps forsvarede denne Stilling til ud paa Aftenen, men Fjenden trængte bestandig i større og større Masser ind paa høire Flanke, og Jægerne maatte trække sig tilbage. De fjendelige Tropper omgik nu Skoven og angreb høire Flanke, men kastedes af 1ste og 11te Bataillon, hvorpaa Brigaden i god Orden forlod Skoven uden at blive forfulgt, og trak sig tilbage til sin Divouakstilling Nord for Neu Beren. Da 3die Jægercorps tilsidst trak sig tilbage til Hovedstyrken, faldt Major v. Holm, en af vor Armees modigste og meest usforfærdede Officerer.

Ogsaa det venstre Flankecorps under Oberst v. Schleppegrell deeltog paa den hæderligste Maade i Affairen. Omtrent ved Middagstid pouserede den 9de Bataillon og strax efter 10de Bataillon i 3den paa Kratbatterne Vest for Annettenhøje. 9de Bataillon søgte under et levende Engagement at udføre et Flankeangreb, men maatte trække sig tilbage, til 10de Bataillon kom til Undsætning. Disse Batailloner tilligemed 1ste Jægercorps holdt med overordentlig Rjækhed denne Stilling indtil omtrent Kl. 6 Aften, kraftigt understøttede af Batteriet Dinesen, der ved Mørkets Anbrud sendte de sidste Kanonstød mod Fjenden, samt 6te og 7de Liniebataillon. I bedste Orden trak Flankecorpset sig derpaa igjennem Thiergarten under et ubetydeligt Engagement og indtog sin Divouakstilling fra Langsø til henimod Chausseen, medens Batteriet Dinesen bivouakerede i Skoven bag Lyrshau.

Malerne Simonsen og Gertner ere ankomne til Hæren. Det gjør mig ondt, navnlig for den første, at han er kommen flere Dage for silde, thi Træfningen ved Slesvig vilde have givet ham ypperlige Motiver til et ægte nationalt Kunstværk, og Divouakstillingen mellem Arnholz og Langsø, med den blussende Bagtilb antændt paa hundrede Steder i den bæl mørke Skov og ved de dunkle Søer, de maleriske Figurer, der i de forskjelligste Stillinger og i store Omrids leirede sig omkring den, Baabnene, Hestene, ja selv det oplyste Gottorp Slot i Baggrunden, hvor vore Fjender sloge sig til Ro i en Fjerdingveis Afstand — Alt dette var et imponerende Hele, værdigt at forebages. Et Genrebillede af en forunderligere og eiendommeligere Charakter, end Hovedkvarteret samme Aften i 3sted Kro, midt

imellem de bisoualerende Tropper, skulde vel ogsaa vanskelig kunne opdrives. Midt i en hæslig og forrøget Krostue, ved en nedbrændt Tællepraas paa et faldefærdigt Bord, hvorpaa der ligger henkastet Papirer og Landkaart blandt Levninger af et tarveligt Aftensmaaltid, bestaaende af Brød og Fløst, lidt Vand og en Drik Rom, sidder Armeens General med sin Stab, udmattede af Dagens Besværligheder, og den eneste Lyd, der høres i Værelset, er Pennen, der nedskriver Rapporten til Kongen og Krigsministeren, og undertiden standses i sin Fart ved de ynkelige Suk, ved Stønnen og Jamren af de mangfoldige saarede Soldater, der opfyldte Værelset forresten.

Antallet af Saarede og Døde er paa vor Side meget betydeligt. En Mængde Officerer ere faldne og saarede, og Antallet paa saarede og faldne Underofficerer og Menige beløber sig vistnok til adskillige hundrede. At ogsaa Fjenden har haft et betydeligt Tab have vi Grund til at antage, og dette skyldes for en ikke ringe Deel Artilleriet, der overalt blev brugt med ypperlig Virkning.

Om vor nuværende Stilling har jeg alene at tilføie, hvad jeg allerede troer, at jeg har skrevet Dem til tidligere, at Bataillonerne ere samlede, og Cavalieriet er gaaet Nord paa, for der at have et Operationscorps, der kan true Fjenden i Flanken og tjene til Bedækning for Væbningen deroppe, hvortil der er saameget mere Anledning, som det i Nødsfald kan fortrinligt operere paa de sydske Heber, medens det her ikke vilde gavne, hvis vi skulde trænges af Fjenden. Forresten ere vi vel forstaaede, men dermed slaae vi os ikke til Ro, og det vilde være høist urimeligt at betragte vor Position her som en Uvirknings-Tilstand, thi deels have vi her en ypperlig Leilighed til at true Fjendens Flanke og standsse hans Fremrykning, deels vil De vel snart faae at høre om adskillige Expeditioner, der for Diebliffet projecteres tilhoire og venstre. Hæren er ved godt Mod og fortjener i høieste Maal vore Medbrødres Agtelse og Tillid.

* Hovedkvarteret Sønderborg d. 28de April 1848. Igaar blev Lieutenant Dreyer af General Hedemans Stab sendt som Parlamentair til det preussiske Hovedkvarter i Flensborg. Af de Efterretninger, han medbragte derfra, fremhæver jeg følgende, der ere stikede til offentlig Meddelelse, og som jeg troer ville læses med Interesse.

Den danske Parlamentair blev med megen Forekommenhed og Agtelse modtaget af Generallieutenant Wrangel, der har Overcommandoen over de preussiske Tropper.

Efter General Wrangels eget Udsagn bestod den preussiske Styrke den 23de April af 18000 Mand. Man gjorde os i det preussiske Hovedkvarter den Ære at antage, at vi havde kæmpet med ligesaa mange.

Den preussiske Armees Plan den 23de April havde fra Begyndelsen indskrænket sig til at ville foretage en stor Recognoscering med adskillige tusinde Mand imod Buxtorf. I det Tilfælde, at Preusserne, som de selv formodede, her vare blevne slaaede tilbage, vilde de, i Forening med Hannoveranere, Mecklenborgere og Brunsvigere, den følgende Dag have foretaget et Hovedangreb paa vor Linie. De antog, at det stedfundne Angreb overraskede os og benyttede sig derfor af Omstændighederne til at fortsætte Kampen med hele deres Styrke.

General Wrangel saavel som de øvrige fjendtlige Officerer udtalte den meest smigrende Roes over vore Troppers Udholdenhed og Mod, og fremhævede især Avantgardens Forhold ved Bustorf og 1ste Brigades (1ste, 2den og 11te Linieinfanteri-Bataillons) Angreb fra Erdbreerenberg, over Rosen Best om Bustorf; fremdeles udtalte Generalen sin Beundring over det af Reserven foretagne Angreb i deres venstre Flanke om Eftermiddagen i Skoven vestlig for Thiergarten, hvilken Manoeuvre, efter hans Mening, især vidnede om udmærket Feltbereddygtighed.

At Specialiteter berømmede Generalen især de 4 Kanoner (Batteriet Jesse), som om Eftermiddagen fra Skoven bestode den fremrykkende preussiske Colonne, samt det af Cavalleriet udførte Angreb, ved hvilket tvende af vore Kanoner tilbageerobredes, som vare blevne os fratagne ved Husby. At vort Skyts maa have gjort god Virkning, sees deraf, at Preusserne troede, at vi havde sluttet med Scrapnels, ligesom de ingentunde syntes fornoiede med, at vort Infanteri anvendte Rendekugler. Med Hensyn til deres eget Infanteries Skyts paastode de, at den preussiske Hær ikke var forsynet med Tapgeværer.

Vort Tab ved Slesvig af Døde og af Fjenden Begravede opgaves officielt til 10 Officerer, 101 Underofficerer og Menige. Ogsaa Fjendens Tab har været betydeligt; navnlig beklagedes Tabet af flere Officerer.

Angaaende Begravelsen af vore Døde oplæste General Wrangel en smukt affattet Beretning fra Slesvig, ifølge hvilken de vare blevne jordede — i Forening med de preussiske — med alle militaire Honneurs, paa en af en fangen holdtstaaende dansk Officer vertil udsøgt Plads. Der lovedes Hovedkvarteret tilstillet fuldstændige Oplysninger om det paa Hospitalerne og i Fangenskab værende Officerspersonale og Mandstab.

Betræffende Oberfaldet ved Oversee, Mandagen d. 24de, der foretoges af Hannoveranere og Mecklenborgere, som ved Efterretningen om Kampen ved Slesvig uophødelig vare marcherede hertil, for om muligt at bidrage deres til et for Forbundets Vaaben heldigt Udsald, berettedes, at Fjendens Styrke her var 3 Batailloner Infanteri (formodentlig hannoversk) og et mecklenborgsk Cavalleri-Regiment, samt 6 Kanoner. Oberfaldet stete saa pludseligt, at vore Jægere netop fik Tid til at samle sig, for i en Nuse at kunne modstaae Cavalleriangrebet, der kostede Fjenden mange Døde, og hvorved vore Commanderendes Holdning og Conduite rostes særdeles. De her gjorde danske Fanger, i Forbindelse med de i Bardeur af 5te Dragon-Regiment tagne, opgaves til 9 Officerer og 281 Mand. Blandt Døde nævntes Oberstlieutenant v. Styrup. De her fangne Officerer vare: Oberst Astrup, Ritmester Bjerg, Lieutenanterne Morgenstjerne, Jesse og Sperling af 5te Dragon-Regiment, Capitainerne Westergaard (let saaret i den ene Arm), Scharffenberg, Lieutenanterne Hein og Borch af 2det Jægercorps; fremdeles habdes af fangne Officerer: Ritmester Flindt og Lieutenant Gerlach af 4de Dragon-Regiment, samt Lieutenant F. Mathiesen af 1ste Bataillon. Samtlige disse fangne Officerer, tilligemed Mandstab vare bragte til Gottorp Slot, hvor de behandledes med største Forekommenhed; Officererne, der vare blottede for Alt, equiperedes siebliffelig; det tillodes dem at disponere over de faldne danske Officers Efterskæbter, ligesom Mandstabet gaves deres faldne Kammeraters Sager.

Efterretning indhentes tillige om Lieutenant Baron von Wedell=Wedellsborg af 6te Dragonregiment og Frivillig i 2det Jægercorps, Christian Falbe, der begge som Krigsfanger, uden at være saarede, befinde sig i Rendsborg. - Senere er til Flensborg indbragt, som opfangen af Bønder i Angelen, Lieutenant v. Maes af 1ste Jægercorps, der ved Corpsets Retraite den 24de blev ved Fjendens pludselige Angreb adskilt fra Corpset.

Igaar Morges ankom Kongen med hele sin Suite hertil paa „Ægir“, og gik i Land i Sønderborg Kl. 6 Morgen. Efter et kort Ophold her gik Hs. Majestæt til Augustenborg Slot, der, som bekendt, er indrettet til et stort Lazareth, hvor han besøgte de Saarede, og et Par Timer efter indstibede han sig atter. Alt er vel!

* Sønderborg den 4de Mai 1848. Af mine Breve vil De maaffee erindre et Besøg for omtrent tre Uger siden paa Augustenborg. Jeg skildrede Dem dengang den delige Natur, det prægtige Slot, den Luxus og Comfort, hvormed Alting var indrettet, og det forunderlige Indtryk, det maatte gjøre, at see alle disse kostbare Gjenstande, hvori en forfinet Smag finder sin Tilfredsstillelse, pludselig forladte af den samme Familie, der for faa Dage siden havde sat sin Stolthed i deres Besiddelse. Jeg tænkte dengang ikke paa, at jeg saa snart og under saa forandrede Forhold skulde gjensee det.

Hvilken Historie ligger der ikke imellem mit Besøg paa Slottet Augustenborg for tre Uger siden og mit Besøg paa Lazarethet Augustenborg i denne Formiddag! Den Gang var det en Kamp mod Oprørere og Landsforrædere, som vi, i Tillid til vor gode Ret, i Forbittrelse over deres Løgn og Neddrægtighed, i Fortrosthing til vor egen Kraft, med Raffhed ilede imøde; nu staae vi her igjen, efter at have tugtet Oprørerne, kampberedte som før, men det er ikke længere Oprørere, vi have for os, men overlegne Mæster af fremmede Tropper, der med det lumpneste Brud paa Ære og Folket true med Invasion i Hjertet af vort Fædreland, efterat de ikke længer med Diplomatiens Raabe ere istand til at skjule deres æreløse, erobringssyge Planer. Men hvilke hæderfulde Dage, hvilke mindebærdige Begivenheder, hvilke rørende og opløstende Træk af Heltemod og Fædrelandsind, af Trost og Liv og Død, af Sammenhold, Høimodighed, Hengivelse og Opoffrelse omfattede ikke disse 3 Uger! Det gaaer med Nationerne som med Individerne: kun gennem dyrtbetalte Erfaringer tilkjøbe vi os Bevidsthed i Livet, og kun gennem dyrtbetalte Erfaringer vaagne Nationerne til den. Denne Bevidsthed er vundet. Den danske Nation har følt, hvilke ædle Kræfter der røre sig i den; den har seet disse Kræfter træde ud i Handling og Bedrift; dens forskjellige Samfundsklasser have lært at forstaae, elste og vurdere hverandre; den kolde Spot og fornemme Indifferentisme — denne moderne Python iblandt os — har Begejstringen dræbt med sine himmelske Pile, og, Gud være lovet! de ville aldrig mere faae Rodfæste iblandt os. Som et skønt Træ, der længe har sygnet og skrantet, men paa een Gang springer ud med friske Spirer, med nye Knopper, i hele sin Foraarspragts Herlighed, saaledes staaer Fædrelandet for mig, saaledes staaer det for os Alle, i en skønnere, friskere, livsaligere Skikkelse — og dette Krigsbytte, som ingen Fjende kan afstrætte os, dette Krigsbytte kan ikke fjernes for dyrt.

Tilgiv denne Digression, kjære Ven! og hold mig tilgode, om min Ven engang imellem forvilder sig ind i Følelsens Regioner, og, istedetfor Facta, som De længes efter at høre, giver Dem Reflectioner, som De maaskee ikke sætter Priis paa. „Naturam furca o. s. v.“ Altsaa tilbage til Augustenborg, ikke til Slottet med sine prunkende Gemakker — de findes ikke mere — men til Lazarethet med sine Syge og Saarede, sine levende Vidner om de blodige Kampe, der endnu ikke ere endte!

I det rummelige, vidtudsatte Slot ere alle tre Etager indrettede til Hospitaler. Alle de kostbare Meubler ere bortskaffede. Femten Sale og Værelser i hver af de tre Etager afgive „Servicer“, som det hedder i Lægesproget, for et Antal af 372 Feltfenge, der tage sig besynderligt nok ud i de damastbellede Gemakker. Et lignende Lazareth paa 77 Senge er indrettet i den smukke Villa i Nærheden af Slottet, som man i Almindelighed kalder Valalet. Den friske Luft, de opmuntrende Omgivelser af Skov og Sund, de frie, høie, luftige Sale afgive Localiteter for Syges Pleie og Behandling, som ikke kunne tænkes bedre eller hensigtsmæssigere. Ogsaa Lægetilsynet er fortrinligt. Brigadelæge van Deurs, der er ligesaa nidkær som dygtig, har Overopsynet; under ham fungere Carøe og Clementsen som Overlæger for de to forskellige Afdelinger, og fem yngre Læger assistere. For Dieblirket ere Lazaretherne belagte med 342 Syge og Saarede, af hvilke Udskillige ere Insurgenter, som Lieutenant Lügau, Dr. Weiss, Capitain Wasmer, Student Paulsen og Landmand Carstens. Om vore egne Officerer, som jeg for største Delen besøgte, kan jeg, efter Lægernes Opgivelse, meddele følgende beroligende Oplysninger: Major Schepelern, der har været haardt angreben, er i Bedring; Major Ræder, der fik en Kugle i Paaret, vil snart kunne forlade Lazarethet; Capitain Merae, der fik en mat Kugle i Knæet, ligeledes; Lieutenanterne Rauch, Castonier og Bülow befinde sig vel; Lieutenant Rosen, der fik en Kugle i Armen, er i Bedring; Lieutenant Bruuns befinder sig af og til i feberagtig Tilstand; Lieutenant Blom, der fik et Stud i Siden, er uden Fare; Lieutenant Thorkelln ligeledes.

Beboerne af Svendborg have haft den smukke Idee at sende forfriskende Sager (Safter, Syltetøier, Appelsiner o. s. v.) til de Saarede, foruden en Mængde Victualier til Combattanterne. Af de første Artikler (navnlig Hindbær- og Kirsebærsaft, Cathrineblommer og tørrede Kirsebær) kunde der endnu være Brug for mere, og jeg frygter ikke for at antegne det her, thi hvor det patriotiske Sindelag viser sig saa redebønt til enhver Opmærksomhed, behøver man ikke at være altfor bange for at antyde det en Retning. Det Samme gjælder om Aviser og Lecture, hvoraf vel dagligt tilsendes de Saarede Udskilligt; men det Forraad, der her er at byde over, navnlig af den meget efterspurgte „Berlingske Tidende“, er langt fra ikke tilstrækkeligt.

Ved at tale om Læger og Hospitaler falder det mig ind, at jeg for et Par Dage siden læste i Deres Blad, at Stabslægen Professor Bendz under Tumulten i Flensborg havde forladt sin Post og var derfor stillet under Krigsret, samt at Overlæge Djouru havde afløst ham som Stabslæge. Herved er dog Et og Andet paa Sandhedens Vegne at bemærke. Prof. Bendz blev vel i et Par Dage savnet, men af hans senere afgivne Forklaring

under Forhøret — om Krigsret har der ikke været Tale — er det fremgaaet, at han troede at handle efter Conduite ved at gaae Nord paa, for øieblikkelig at evacuere Lazaretherne i Haderslev og Aabenraa. Et Sammenstød af uheldige Omstændigheder nødte ham til at lægge Veien over Faaborg, og en Generalen tilfældig Melding kom ikke til sin Bestemmelse. Resultatet af Forhøret er, at Prof. Wendz igjen er indsat i sin Post, og Sagen staaer til videre Behandling.

Til disse Meddelelser om Syge og Saarede knytter jeg endnu med givne Tilladelse et Brev om vore Fanger, der vist vil læses med almindelig Interesse. Dette Brev er fra Generalmajor Heermann, silet til den preussiske Overgeneral v. Wrangel og lyder i tro Gjengivelse saaledes:

„Efter Indberetning fra En af mine Officerer, der den 27de April som Parlamentair var sendt til Deres Excellence, har jeg med Fornøjelse hørt, med hvilken Humanitet de danske Officerer og Soldater, der ere faldne i preussisk Fangerstab, blive behandlede. Ved samme Leilighed har Deres Excellence ladet den danske Parlamentair sige mig, at det vilde gjøre Dem ondt, om De skulde blive nødt til heri at gjøre en Forandring, hvad der dog nødvendigviis maatte blive Tilfældet, saafremt det kom til Deres Excellences Kundskab, at de af vor Armee gjorte Fanger i Kjøbenhavn ikke blive behandlede paa samme Maade.

Om dette sidste Punkt kan jeg ikke give nogenformelt Dplysning, da intet Officielt i den Henseende er kommet mig til Kundskab; saameget veed jeg imidlertid, at der i Lazarethet paa Augustenborg findes et stort Antal saarede Insurgenter, der nyde den samme Omhu og Pleie som vore Egne. Men for at berolige Deres Excellence fuldkomment angaaende Fangerens nuværende og fremtidige Skjæbne, vil jeg foreslaae Dem en gjensidig Utlevering af samtlige Fanger, der fra Krigens Begyndelse til dette Dieblil paa begge Sider ere gjorte. Jeg troer ikke at bortgive Noget ved at gjøre et saadant Forslag, da det langt større Antal af Fanger utvivlsomt er paa vor Side. I ethvert Tilfælde vil Deres Excellence heri see et Beviis paa min Tilbøielighed til at komme Dem imøde.“

General Wrangels Svar, der idag er indkommet til Hovedkvarteret, vil uden Tvivl snart blive bragt til almindelig Kundskab. Levvel!

* Odense, den 16de Mai 1848. Fra Als have vi idag modtaget paalidelige Efterretninger. Vore Tropper ere i de sidste Dage jevnlig gaaet over Alsundet og have foruroliget Fjenden i den Grad, at han neppe mere lader sig see. Nogle af disse Expeditioner have havt en alvorligere Charakter; i det mindste fortælles der, at Fjenderne paa een Dag have kjørt ikke mindre end 8 Læs Døde til Broager Kirkegaard. Vort Skyts har indgydt dem en saadan Respect, at de i Almindelighed opstille deres Kanoner bag Hegn, og saasnart de have studt, jage afsted med dem til et andet Punct, hvor de fyre paany. Man behøver blot at see over til dem med en Riffert, saa løbe de paa Dieblillet; en Skildvagter, som en Artilleriofficer betragtede i sin Riffert, præsenterede i sin Besippelse Gevær, og derpaa løb

han. Fra Sandberg har man forleden studt paa vort Batteri ved Nonhof og paa Kanonkaadene, dog uden Virkning, da Fjenden kun er i Besiddelse af Feltartilleri. Ved denne Leilighed slog nogle Projectiler fra Fjenden ind paa Augustenborg, hvorfor Vægerne strax heisebe hvidt Flag, for at antyde, at der var Lazareth. Hofraad Barth, Inspecteuren ved de hertugelige Gods, der under Troppernes Ophold paa Als har spillet en høist tvetydig Rolle, er heldigviis bleven fjernet fra Den og skal for Tiden opholde sig i Faaborg. Syd for Weien til Düppel Mølle have vi begyndt paa Anlæggelsen af et nyt Brohoved; imidlertid er Fjenden i Sundevad heller ikke ubirksom, thi der høres stadig Lønnen fra Skovene, og man truer jævnlig med Overgang; Natten mellem den 14de og 15de heed det saaledes for aldeles vist, at Fjenderne vilde gaac over paa 11 Steder, men det blev ikke til Noget. Den 14de om Aftenen er „Hekla“ kommen tilbage til Sønderborg. — Til Hovedquartieret er indkommet Efterretning om, at Preusserne have trukket sig tilbage fra Narhuus, Skanderborg og Horsens. De skulle efter Rygtet paa Tilbagetoget have rovet Heste, Solbtøi og Penge, omhugget de unge Skove og lagt Udsættelse paa forskjellige Steder. Hvis dette forholder sig saaledes, er det et høist hæderligt Tilbagetog, værdigt de samme Tropper, der i Berlin gjorde Indbuc paa fredelige Medborgere, værdigt den hykleriske Monark, hvis lumpne Færd i de sidste Maanedes har gjort ham til en Fabel for hele Europa og til Stive for enhver Edeleheders Spot i hans egen Residensstad. —

Igaar Aftes er der kommet til Hovedquartieret følgende definitive Svar i Anledning af Fangerne Udberling:

„Hovedquartieret Kolding d. 14de Mai 1848.

Til den commanderende General for de kgl. danske Tropper,
Hr. v. Hedemann, Excellence.

Deres Excellences Skrivelse, dateret Odense den 13de Mai, er bleven indbragt til den herbærende General-Commando, i hvilken Anledning Hs. Excellence Armeens Oberbefalingsmand, General for Cavalleriet, von Wrangel, har paalagt mig at meddele Dem, at han under de af Deres Excellence stillede Betingelser ikke kan gaac ind paa nogen Udberling af Fangerne.
(Undertegnet)

B. Stockhausen,

kgl. preussisk Generalmajor, Generalskabschef for den tydske Arme i Schleswig-Holstein.

Dette Svar giver, som De seer, i flere Henseender Anledning til Reflectioner. Det er saaledes ikke let at begribe, hvorledes General Wrangel, der erklærer sig selv for Forbundets Agent og kun vil have Udseende af at virke for dets Interesse, vil forsvare for „das große Vaterland“, at berøve det en betydelig Deel af dets studerende Ungdom. Jeg tvivler ikke om, at det vil give lidt Ufred i Veiren, naar det rygtes i Tydskland, og, for at bidrage mit dertil, sender jeg Dem hermed Copier af General Wrangels tydske Originalbreve, for at De eller en Anden, der har Tid dertil, kan besørge dem indrykkede i et tydsk Blad, i Forbindelse med Oversættelser af General Hedemanns to Skrivelser i denne Anledning, og de Betragtninger, som denne Correspondance giver rigelig Anledning til.

At mine Meddelelser i den senere Tid have været sparsommere, maa ikke foruntre Dem, thi vi leve nu udenfor al Actjon, reducerede til Organisations- og Bureauforretninger, der absolut maatte able Melancholi og Forstemthed, hvis vi ikke i vore Tanker og Forhaabninger levede mere i Fremtiden end i Nuet.

Fægtningen i Sundeved d. 28 Mai.

Søndagen den 28de Mai er der i Sundeved blevet leveret en Træfning imellem bort Armecorps og de fjendtlige Tropper, der navnlig bestode af Oldenburgere og Mecklenburgere samt en Deel Hannoveranere. Træfningen begyndte omtrent Kl. 12 Middag, ved Düppel-Mølle, hvor Fjenden havde taget en fortræffelig Stilling, som han holdt i længere Tid til Trods for vore Troppers gjentagne heftige Angreb. Efter at Fjenden omsider var bleven kastet her og trængt ud af Düppel, forfulgtes han ad Brunsnisveien, over Düppelbjerg, gennem Skoven til Mübel, hvor der ud paa Eftermiddagen udviklede sig et heftigt Engagement, idet Fjenden havde indtaget en stærk Stilling ved Mübel-Mølle, hvorfra han med en betydelig Mængde Kanoner (Tallet angives til 16) bestod Batteriet Jes sen, der kun havde jey, men besvarede Ilden med en mageløs Udholdenhed i syv Dvarteer, uagtet Capitain Jes sen havde det Uheld, at en Granat faldt midt under Kampen i en Forstillingskasse, som sprang i Luften, uden dog at anrette synderlig Skade. Endelig kom Batteriet Bruun Jes sen til Hjælp og gjorde i Forbindelse med et rask Infanteriangreb Ende paa Kampen, idet Fjenden, efter en Granat- og Kanonild, hvis Voldsomhed denne Krig ikke har havt Mage til, fordreves fra sin Stilling, og vore Forposter ud paa Aftenen indtog den hele Stilling fra Mübel-Mølle til Nord for Sandberg Skov. Af vore høiere Officerer er det navnlig Generalmajor Schleppegrell, der paa denne Dag har indlagt sig Ære. Vore Soldater kæmpede med samme Mod og Udholdenhed, som de allerede flere Gange have givet Beviis paa; en Afdeling af de ridende Herregaardskytter, der havde ladet deres Heste blive tilbage i Byen, gjorde her deres første Prøvestykke og forarsagede Fjenden ikke lidet Afbræk ved deres ypperlige Skud. Af Officerer have vi mistet to: Capitain Thestrup af 10de Bataillon og Lieutenant Collstrup af Artilleriet.

Fjendens Tab maa have været meget betydeligt, thi Bønderne i Sundeved have hele Dagen under Fægtningen maattet transportere Døde og Saarede læsvejis bort paa deres Vogne. Tyve Saarede og omtrent ligesaa mange Døde af Fjenderne ere indbragte til Sønderborg; iblandt de Sidste ere et Par oldenburgske Officerer.

Den 30te Mai Kl. 7 Eftermiddag jordeedes paa Kirkegaarden i Sønderborg de Brave, der faldt i Træfningen ved Düppel Mølle og Mübel den 28de. Paa en smuk grøn Plaine, omgiben af høie Træer vare Gravene opkastede, der modtog vore saabelsom de fjendelige Faldne i deres fredelige Skød. Saagodtsom Alt, hvad der var af Militair og Borgere i Sønderborg, fulgte. Præstens høitidelige: „Af Jord est Du kommen, til Jord skal Du blive, af Jorden skal Du igjen opstaae“, der eensformigt gjentoges ved hver Spadefuld Jord, der kastedes ned paa de blomstersmykkede Kister, var den sjønneste og indholdsrigeste Liigtale. De Faldnes Antal var 36, hvoraf 19 Danste og 17 Fjendtlige. Navnlig beklages Tabet af

to brave Officerer: Capitain Thestrup af 10de Bataillon, der førte sine Folk muntert fremad og faldt tilfreds over at have gjort Fædrelandet Nytte, og Lieutenant Collstrup, der paa denne Dag gjorde sin første Gang imod Fjenden. Ogsaa Fjenden har tabt mange Officerer. Døden forsoner. Det samme Grønsvær vil snart dække dem, der for et Par Dage siden udsendte det dræbende Bly imod hverandre, og man vil ikke længere udpege, hvem der var Landsmænd, eller hvem der var Fjender. Vid Jorden være let for dem Alle!

(Af et Brev fra et Medlem af det ridende Skarpskyttercorps.) — —
Den 26de fik vi Ordre til at bryde op fra Eiby ved Bogense og naaede efter 6 Miles Ridt Faaborgegnen. Næste Dag mødte vi Kl. 2 tilfods i Faaborg for strax at indstibes; vore Heste ansattes nogle Dragoner til at passere. Samme Dags Aften naaede vi paa Geiser, der tillige førte Livgarden, Als, og den 28de om Morgenen Kl. 5 blæstes Appel, og vi tiltraadte Marchen til Sønderborg (3 Mil). Efter en lille Hjerteskyrning her bleve vi satte over Sundet ved Middagstid. Fjenden stod kun en Fjerdingvei borte og en stærk Kanonade begyndte strax, men det varede ikke længe, inden han retirerede. Nu trak 1ste Jægercorps, 2den og 10de Bataillon og 1ste Eskadron af Skarpskytterne ud i Kjæde og en levende Geværild begyndte. Det er vanskeligt at sige, om man i Almindelighed traf eller ikke, thi man holdt sig paa begge Sider bag Hegnene. Min Nabo i Kjæden nedlagde imidlertid to, hvoraf den ene var en ægte schleswigholsteinsk Adelsmand: Alexander v. Hirschfeldt. Efter en halv Times Kugleverel stormede vi, og Fjenden retirerede til næste Hegn. Generalen, som havde seet den nævnte Herre falde, bød mig undersøge ham, og jeg fandt en Tegnebog med mange Papirer. Under en stadig Ild retirerede Fjenden til Nübel Weirmølle, hvor der var plantet en Mængde Kanoner. Nu maatte vort Artilleri frem igjen og bane os Vej. Efter et Par Timers frygtelig Ild vare Fjendens Kanoner bragte til Laashed og Blanker-kjæden rykkede atter frem. Vi havde lagt Mærke til, at Fjenden stod omtrent lige godt eller slet paa 200 og paa 800 Alen, medens vi havde afgjort Overvægt i at træffe paa 2 til 300 Alen, derfor gif vi dem raft paa Livet, skjøndt, da de bestandig retirerede, var det ikke altid vi naaede vor Hensigt. En Bataillon Hannoveranere bleve afstaaerne og maatte trænge sig ind i en Bondegaard, de forsvarede sig ypperligt, og med Geværild kunde vi ikke drive dem ud. Da stormede vi og nu kom Middel frem, og en forfærdelig Kugleregn verledes. I min Iver blev jeg med 3 Jægere og 11 Mand af 10de Bataillon adskilt fra Vore, men vi bleve ved at operere paa egen Haand, og bragte tilsidst de ligeoverfor os staaende Modstandere til at vige. Kampen varede til Kl. 9, da Espingolerne sendte den sidste flygtende Colonne en Affædsalve. Det var ynteligt at see dem slæbe affæd med Saarede og Døde. Vi havde forfulgt Fjenden til Gravensten og havde altsaa 2 Miles March tilbage til Sønderborg, hvorhen vi fik Ordre at begive os, og som vi først naaede Kl. 1 om Natten. Overalt modtoges vi med Velwillie af Bønderne, som bare Mad og Drikke ud til os. Hver Bonde havde i de sidste 3 Uger havt en Intquartering af 60 Mand Hannoveranere, der selv havde malet Kærne, uden at Bonden fik en Draabe. I flere Byer have de forsøgt at sætte Ild paa og slæbt Sognefogderne med sig. Den 29de om Formiddagen fik vi atter Ordre til Afmarch; Lyft manglede Ingen, men Kræfter de fleste, thi vi havde havt 3 Dages ankræn-

gende March, kun kort Søvn paa Halm om Nætterne og simpel Levemaade, meest kun Brød og Flest. Dog, vi mødte naturligheds, men det blev ikke til Noget den Dag, thi Fjenden vedblev at retirere. I dag, den 30te, have vi Efterretning om, at Apenrade er rømmet. Vi holde idag Rastdag og begrave vore Døde. Af Skarpskytterne er kun een Mand falden, ved Navn Robertson, han havde faaet 3 Kugler. Den Eskadron har endnu ikke været i Flden, men har deeltaget i Feltvagten. Vi have faaet Roes saavel af General Hedemann som af de andre Tropper, der kappedes om at have os imellem sig, og af de fangne Hannoveranere spurgte flere meget ivrigt om de gaac Hatte, med den Bemærkning „sie schießen verdammt gut, die Bauerkerls“. Under Slaget havde de antaget os for Svenskere. — —

Fægtningen paa Düppelbjerg den 6 Juni.

Fra Armeen. Den 5te om Aftenen silde, strax efter Kampen. — Vi have haft en alvorlig, men meget hæderlig Kamp. Omtrent ved Middagstid Kl. 12½ begyndte Kanonerne at tordne; Fjenden, der uden Tvivl vilde hævne Nederlaget den 28de f. M., angreb med en overlegen Styrke vore Forposter ved Mübel Mølle og kastede sig med Force paa dette Punct, for at maskere et Hovedangreb fra Nassebøl og Sattrup, hvor stærke Colonner, halv skjulte af Bakker og levende Hegn marcherede op i det Fjerne. Aldrig saasnart vare disse blevne opdagede fra Düppelbjerg, hvor Generalen holdt med sin Stab, og hvorfra Terrainet overses med Lethed, for Planen var gennemfsuet og tilintetgjort. Da Fjenden mærkede, at hans Plan at omgaac vor høire Flanke var mislykket, angreb han med hele sin Styrke Düppel, hvor der søgtes i flere Timer med en mageløs Haardnakkethed. Endelig stormedes Byen af Vore og toges med Hurra, idet Fjenden, efter en tapper og haardnakkethed Modstand trak sig fægtende tilbage, bestudt af vort virksomme Artilleri og forfulgt af vore modige Soldater. Fjenden er i dette Dieblif (Kl. 10½ Aften) aldeles kastet, og vore Forposter indtage igjen omtrent den samme Stilling som tidligere. Efter Udsagn af en preussisk Officeer, der under Træfningen er bleven fangen indbragt til Sønderborg, have vi idag kæmpet mod hele Halketts Corps og desuden omtrent 6000 Preussere. Halkett og Wrangel vare begge tilstede og førte deres Tropper. De danske Soldater kæmpede med en Tapperhed, der synes at være bleven dem til anden Natur, og med et Mod, en Udholdenhed og Frygtløshed, der vare saadanne Modstandere værdige. Vi havde paa vor Side omtrent 10,000 Mand i Flden. En norsk Cadetcorps, der igaar ankrede i Alsundet udenfor Sønderborg, var Vidne til Kampen, en Kamp, der vil regnes iblandt de hæderligste i den nyere Tids Krighistorie, og hvis lykkelige Udfald i lige høf Grad maa tilskrives vore Soldaters Tapperhed og den overlegne aandelige Dygtighed, der leder deres Bevægelser. Fjendens Tab har været meget betydeligt; vort kan endnu ikke bestemt angives; imidlertid have vi mistet flere Officere, hvoriblandt den brave Oberst. Morgenstjerne, der tidlig paa Eftermiddagen, tilhest og foran sin Blænkerkjæde, blev dødelig truffen af en Kugle, just som han stormede frem med Bataillon. Flere Officere: Oberst. Blom, Lieutenanterne Hammeleff, Rauch, Moltke af 12te Bataillon, Zepelin af Gardes, du Plat af 1ste Jægercorps og Lieutenant Arnholz ere saarede, men ikke farligt.

(Af et Brev fra en Officier dateret Sønderborg d. 6te Juni 1848.) — —
 Jeg har ikke Tid til at give Dig nogen Beskrivelse over vor Deeltagelse i Slaget, kun saameget kan jeg sige, at vi vare først i Ilden, da vi netop vare isærd med at afløse Forposterne ved Mübel Mølle, som Preusserne rykkede frem; at vi fremdeles have været i Ilden næsten uafbrudt hele Dagen, og at jeg i dette Slag for første Gang ret for Alvor har lært, hvad det vil sige, at være i en levende Kanonild. Jeg forskiffrer Dig, at det er et Guds Under at ikke en af de 1000 Kugler og Granater, som Preusserne strax om Formiddagen ved Forposterne sendte imod os, har rammet mig og min Compagnichef; thi de sloi os uafbrudt om Hovedet og sloge Jorden op omkring os i store Støvskyer. Da Preusserne vare drevne tilbage, og vi i Silmarch fulgte efter dem, mødte et frygteligt Syn vore Dine, navnlig paa Landeveien og bag Gjerderne, her en Krop og ved Siden af et Been eller en Arm, hist en dødelig Saaret i de sidste Krampetrækkinger; døde Heste, Klædningsstykker, Geværer, Piffelhuer strøede rundt omkring, Landeveien ved hvert Skridt svømmende i Blod, — og under alt dette, som en frygtelig Parodi, den deiligste, meest majestætiske Solnedgang, jeg i mit Liv har seet. Solen var en blodrød Kugle, der kastede sine sidste venlige Straaler over det yndige Landskab, hvor vi saa Diebliffe isorveien havde raset som gale Mennesker. Da Fjenden var drevet tilbage til Mübel, fik vi Ordre til at gaae i Dvarteer i Sønderborg. Trætte og udafede, som vi vare, adløde vi med Glæde denne Ordre; paa Veien bleve vi grebne af et prægtigt Syn i al sin Frygtelighed. Det var een eller to Gaarde, der antændte af Granaterne, brændte i lys Flamme og opklarede Egnen med deres Lys. Kloften 12 vare vi i Dvarteer. Aldrig har en Seng smagt mig saa deiligt, aldrig har jeg sovet saa trygt som i Nat til i Morges Kl. 7. Jeg var for en Time siden i Kirken, hvor de Døde ligge: Oberstlieutenant Morgenstjerne, en deilig svensk Officcer, Lejonhusud, og den lille Lieut. Muus saae alle smukke ud i Døden, især Morgenstjerne, der laae med et Smil om Munden og hvis blege Ansigt med det hvide Haar klædte ham saa godt. Derimod laae der en hannoveransk Officcer, som saae fæl ud. De fleste Menige vare lemlæstede af Kanonlugler; en Underofficcer af Garden, en stolt Karl, laae paa Kirkegulvet med Hovedet paa Tornisteren og saae ud, som om han sov, saa blide og usforandrede vare hans Træk. — —

(Af et Brev fra en norsk Frivillig ved Armeen af 7de Juni.) — — Det var en stolt Følelse, som maatte vækkes hos enhver Nordbo, ved at see den Kraft, hvormed de Danste forsvarede sig mod Overfaldet af den overlegne Fjende iforgaars, men især ved at høre den Jubel, hvormed de stormede frem igjen og kastede de overmødige Lybskere tilbage. Denne Dag er vist en af de skønneste i Nordens nyere Krigshistorie. Jeg saae Officcererne gaae frem i Spidsen, smilende og opmuntrende, som der ikke var Tale om at gaae Døden imøde, og Soldaterne spøge midt under det fjendtlige Artilleriets Kuglereg. Ved Düppel var det især Garden, der udmærkede sig, hvorfor den ogsaa nyder almindelig Anerkjendelse; syngende „den tappre Landsoldat“, stormede den løs med Bajonnetten. Ja, med en saa hellig Aet, med saa brave Tropper og tilstrækkelig Hjælp af Eders nordiske Brødre, maa Danmark tilsidst vinde Seier, og da er Nordens Sag bundet med det Samme. At døe i Kampen for den er skjønt, men hvo vil ikke gjerne opleve den grønne Morgenrøde. Paa Kong

Oscar hviler der nu et stort Ansvar, hvis han tøver, vakler eller forsager. Paa Broderfolkernes Stemning, paa deres trofaste Villie, at stride med for det fælles Fædrelands store Sag, kunne I stole. Men Ubisheden om, hvad den svensk-norske Regjering vil gjøre, virker nedstemmende paa hele Hæren; den har i de tvende sidste Træfninger klarligen vist, at den med Mod, Udholdenhed og ægte nordisk Mand kan stride for Ære og Fædreland, men det vilde være tungt, om den skulde stride uden Haab, om den, atter og atter decimeret i nye Træfninger, skulde blive nødt til at trække sig tilbage til Als og opgive alle de bundne Fordele, og igjen i sin Tid bestaae haarde Kampe, for at vinde dem tilbage. Nei, nei, jeg gjentager det, Normændene og Svenskerne kunne ikke holde sig tilbage, de kunne ikke stufte bort Haab, ikke svigte Nordens Sag og opoffre dets Fremtid. Det er umuligt. ... Jeg er desværre i Ubished om min Landmands, den brave Løvenskjolds Skjæbne. Om Morgenen havde han drømt, at han blev saaret og fangen; og hans Drøm blev opfyldt. Et Par Minuter, efter at han havde sludt en Preusser, og udtrykt sin Glæde derved ved at viste med sit Tørklæde, blev han, ligesom til Hævn derfor, truffen, hans Capitain troer i Underlivet, Andre sigte i saaret. Nok, han valkede, efter at være bleven saaret, endnu et halvhundredes Stridt, og tillob ikke Soldaterne at bære ham bort, væn opfordrede dem til i det Sted at blive ved at staae paa Lydskerne. Jeg haaber, at vi snart faae en Parlamentair sendt over til Fjenden, og da ogsaa erfare, hvorledes han har det. Løvenskjold havde et næsten eventyrligt Mod og var saa varmt begejstret for denne Sag, at jeg her i Krigen fandt ham høist elskværdig. — Du veed vel, at 3 Svenske, 2 Officerer og 1 Underofficer, ere faldne. Men ellers er det forunderligt nok, hvor saa der ere truffne af de Tusinder af Kugler, som haglede ned over os; en Colonne, der blev overøst med Kardælscher, fik kun en eneste Mand dræbt; Fjenden maa derimod have lidt meget, baade ved vort Artilleri og ved Stormen paa Düppel. Nu bivouaquerer General Schleppegrell derved i Düppel Mølle. Man sees ingen Preussere i Nærheden, ikke engang i Gravensteen, men det er meldt, at store Colonner ere marcherede Nordøst, for om muligt at fæste Nordarmeen, og man fortæller her, at den har trukket sig tilbage. General Schleppegrell er i høi Grad elsket og afholdt af Tropperne, og har vistnok ogsaa lagt en ualmindelig Dydighed for Dagen i de 2 sidste Træfninger, ligesom han vover sig ind i Ilden med en mageløs Koldblodighed og Munterhed. Da han skulde ud i Slaget i Fjergaars, maatte han vente lidt paa sin Hest, og strax gav han sig til at synge en Vise. — —

(Af et Brev fra Krigsskuepladsen.) — — I dag (første Pintsedag) Kl. 11½ gik Allarmtrommen, for at avertere om, at Fjenden igjen var i Anmarch. Det var et smukt Syn, at see Colonnerne ikke en halv Time efter lystigt syngende at marchere op fra alle Kanter, medens forskjellige Flokke af smaabitte Tambourdrengene gik trommende igjennem Sønderborg, efterfulgte af Byens høirostede Ungdom. Kl. 11 havde Fjenden vist sig Nord for Düppel Mølle og fremposseret en Blænkerfjæde, der imidlertid blev saa vel modtagen af Vore, at den igjen trak sig tilbage, efterat der i en god Times Tid var verlet Gøværskud paa begge Sider. Derpaa indtraadte igjen en fuldstændig Ro; vore Recognosceringspatrouiller hjembragte Meldninger om, at intet Fjendtligt i stor Omkreds mere var sigtet, og en Times Tid

efter marcheredes igjen tilbage til de respective Qvarterer. Naturligviis er Stillingen ved Düppel tilstrækkelig sikret, og en betydelig Besætning ligger i Brohovederne nede ved Alsundet. Den hele Expedition har maaskee kun høvt til Hensigt at see lidt ind til os, maaskee har der ligget et Forsøg til Grund paa at overrumple os, maaskee endelig er det kun et Forbud paa et Angreb ud paa Ratten eller imorgen tidlig. Wrangel skal nemlig være meget forbitret over det Nederlag han leed i Mandags, der foruden nogle hundrede Saarede, hvoriblandt 26 Officerer, har kostet ham en stor Mængde Døde, iblandt Andre en Brigadegeneral, der igaar Morges blev begravet i Flensborg, i hvilken Anledning der en heel Time affyredes Minutskud. Han er naturligviis saa meget mere opbragt, som han skal have til Hensigt at vise Hannoveranerne, hvorledes de skulde slaae os, da de jo med Stam maatte trække sig tilbage den 28de. Til Bidne om sit Nederlag havde han Falkett selv, Augustenborgerne og Fyrst Radziwiłł. At han netop valgte Mandagen den 5te skal, efter Udsagn fra Fangerne, have høvt en dobbelt Grund; deels vilde han paa en eclatant Maade høitideligholde Kongen af Hannovers Fødselsdag, i hvilken Anledning saavel han som Falkett vare Guelserordenens store blaa Baand under Træfningen, deels var Dagen indbydende for ham, fordi han ved sine Spioner her paa Den var bleven underrettet om, at der ude paa Augustenborg var bestilt Frotkost til 40 høiere Officerer i Anledning af den svenske Corvets Ankomst til Sønderborg. Denne Angivelse var dog for saavidt feilagtig, som den hele høitid indskrænkede sig dertil, at der fra dansk Side var arrangeret en lille Lysttour til Augustenborg for de 40 Cadetter, der vare ombord paa Corvetten, men hvori kun et Par danske Officerer deeltogefor at repræsentere Hæren og Marinen.

Formodentlig har De læst i „Børsenhalle“ Beklagelser fra Tydskerne over den haarde Medfart, deres Læger og Saarede have maattet lide i Christiansfeld og Haderslev, hvor de af de Danske skulle være blevne „hortslæbte som Fanger“. Disse Krøniker ere endogsaa blevne troede af Wrangel, der igjennem en Parlamentair lod udtale den Trusel, at han fra nu af saae sig nødt til at berøbe de danske Læger, der fandtes i hans Vold, den Frihed, de hidtil havde nydt, og sætte dem under streng Bevogtning. Til Svar herpaa sendte General Hedemann ham blot d. 6te d. M. originale Erklæringer fra de to fangne Læger i Christiansfeld og Haderslev: Aftfloß og Westphal, hvori de med den største Berømmelse omtale den Humanitet, skaansomme Deeltagelse og menneskekjærlige Bistand, der fra de Danskes Side var bleven viist baade dem og de Saarede. Efterat have modtaget denne Depesche, frigaav General Wrangel, siebliffelig Overlægerne Dr. Thune og Feweile; imidlertid skulde han heller ikke seire i denne Vedelmødighedskamp, thi som det bedste Svar paa hans Trusel havde Krigsministeren i Kjøbenhavn taget det smukke Parti at tilbagesende ikke mindre end syv fangne Læger, hvilke igaar Estermiddags ankom til Sønderborg med „Caroline Amalie“ og strax transporteredes videre til de fjendtlige Forposter.

Om Begravelsen den 8de maa jeg endnu tilføie nogle Rinter. Den var ikke blot smuk, men i høi Grad rørende og høitidelig. En Times Tid tidligere — Klokken var omtrent sex om Morgenen — gif jeg ind i Kirken, hvor jeg var Bidne til et Skuespil, som jeg ikke let vil forglemme. Alle Risterne vare allerede tillukkede og stode foran Alteret, omvundne

med friske Krands og smykkede med Baaben, Blomster og Dannebrogsgaand; kun een stod aaben endnu, og i den laae den tappre unge Svensker, Baron Lejonhufvud, rank, bleg og smuk, i sit Fædrelands Uniform, med Egeløv om Panden og en frisk Rosenkrands ved Brystet. Kirken var aldeles tom; men ved Siden af den Faldne stod en anden ung svensk Officier, hans Ven, der var fulgt med ham herover for at deeltage i vort Fædrelands hellige Kamp. Jeg kan ikke beskrive den uendelige Smerte, det blandede Udtryk af Fortvivlelse og Broderhærlighed, hvormed han i den stille, eensomme Kirke sidste Gang saac paa sin Vens dyrebare Træk, sidste Gang klappede hans blege Kind, sidste Gang greb hans Haand og derpaa styrtede ud af Kirken. Et Par Timer efter nedlagdes Veteranen, den brave, elskelige Morgenstjerne og 47 unge Liig, deriblandt 27 Fjendtlige, i den moderlige Jords Skød; fire og tyve unge forklædte Piger strøede Blomster paa deres Grave; en sjon og gribende Sørgemusik, udført af Gardens Musikcorps (Garden havde selv deeltaget hæderligt i Kampen og talte flere iblandt de Faldne) ledsagede Jordpaakastelsen; en uoverskuelig Mængde af Officierer, Borgere og Soldater bedækkede Kirkegaarden; alle de Omstaaende græd. Pastor Meyer i Ulkebol holdt Talen. Man sagde, at den var smuk, men jeg tilstaaer oprigtigt, at jeg hørte den ikke, thi Billedet af den unge heltemodige Svensker og hans trofaste Ven stod bestandig for mine Tanker. Hvormangt et Venstabsbaand, hvormange endnu stærkere og helligere Baand ere ikke allerede blevne brudte, og dog forekommer det mig — og jeg troer, at det Samme gjælder om de fleste — at Døden her ikke har det mørke, uhyggelige Præg, hvormed den fremtræder under dagligdags Forhold. Nei, Døden paa Balpladsen, under Kanonerens Løden, Beværernes Rinalden og Soldaternes Hurraraab er lys og smuk, og det Indtryk, man bærer med sig fra de Faldnes fristopkastede Grave kan ikke være nedtrykkende for Noget. — —

Bombardementet paa Middelfart den 8de Mai.

Middelfart den 8de Mai. Igaar Aftes ankom Commandeur Kammerherre Bille ombord paa Dampskibet „Hekla“ her til Kysten. Imorges seilede han, fulgt af 6 Kanonbaade, om til Fredericia og aabnede Kl. henimod 8 en Kanonade mod de paa Fæstningens Volde og omkringliggende Batter værende preussiske Batterier. Den egentlige Hensigt med Toget skal have været at ødelægge Kastellet og Proviantgaarden (Løihuset) i Fredericia, for derved at tilintetgjøre denne Fjendens faste Rede, tilligemed alle hans muligen her sammenpakkede Krigsmaterialier og Requister. Efter neppe en Times Skydning med Bomber og Kugler, lykkedes det vore Skibe at styde Ild paa de anførte Bygninger, som efter en Times Forløb laae i Aske. De mod Slutningen af Branden paafulgte enkelte smaa Explosioner vidne om, at Preusserne her ikke have haft store Krudtforraad gjemte. Imidlertid vedblev Tomterne at ryge og glimte til Middag. Preusserne, hvoraf der skal være 1500 i Fredericia, vare strax i Morges ved deres Kanoner, da vore Krigsfartøier indtog deres Linie Syden for Fæstningen. I den første Time fyrede Fjenden med stor Hidslighed fra alle sine Batterier; senere holdt han betydelig inde, dog vedblev han nu og da at fyre med enkelte Kanoner lige til vore Fartøier havde afbrændt hine Bygninger og Kl. 11 trak sig tilbage mod Middelfart.

Ja, da han nu intet andet havde at udøve sin Forbittrelse imod, bestjød han det ligeoverfor Fredericia liggende Strib (en Færgegaard og et halvt Duffin Fisterhuse.) Kl. halv tolv tændte en Granat Ild i Færgegaarden, som inden en halv Time laae i Afse. Beboerne fra Fredericia havde her en stor Deel Sølvstøi gjemt, hvilket neppe er blevet reddet. Foruden Kastellet og Proviantgaarden i Fredericia stal „Hekla“ og Kanonbaadene have ødelagt en stor Deel af Fjendens Kanoner og nedskudt flere Forskandsninger. Preussernes Tab kjendes ikke, men maa være ganske betydeligt, især da de efter en Times Kamp langt fra i den begyndte Stil formaade at besvare de Danskes Ild. Forresten skulle Preusserne sigte godt; „Hekla“ har faaet 14 Rugler, og Kanonbaadene ere heller ikke slupne fri. Bore Fartøier have 4 a 5 Døde, og 6, efter Andre, 10 Saarede. Hr. Mac=Dougals Kanonbaad har hverken Døde eller Saarede. Hr. General v. Hedemann og Capt. v. Læssøe ere igaar indtrufne hertil Middelfart; mulig stal Hovedkvarteret forelægges hertil.

Efter skrift. (Kl. syv om Eftermidd.) Siden vi streve Ovenstaaende, har Middelfart været udsat for et Bombardement. Omtrent Kl. 5 viste det sig, at Preusserne i nordøstlig Retning bag Snoghøi havde bag et Dige opstillet 2 Bombe=Kanoner og begyndte strax at beskyde Byen. Indvaanerne bleve i høj Grad allarmede og have størstedels flyttet deres Bohave ud paa Marken. Fjendens Bomber have antændt Husene paa flere Steder, navnlig i Storegaden, hvor det endnu brænder hos Gjæstgiver Ramshau og Bagermester Møller; dog er det ved Brandfolkens og Militairets store Anstrængelse overalt lykkedes at blive Herre over Ilden. Efter en Times Bombardement ophørte Fjendens Ild, mulig enten af Mangel paa Munition eller af Frygt for det danske Batterie her paa Odden, som ei er færdig, men som dog senere begyndte at hilse Fjenden og hans Opholdssted Snoghøi, hvor nylig en Kugle foraarsagede stor Forvirring og drev den talrige Fjende bag ud i Haven. I dette Dieblik kom et halvt dansk Feltbatteri i fuldt Trav ind i Byen for ogsaa herfra at holde Fjenden i Toile for Natten. „Hekla“ er ilet Sydpaa efter Munition for sig og Kanonbaadene, før disse kunne udrette noget.

Fjenden i Jylland.

General Wrangels Proklamation, udstedt forinden sin Indmarch.

„Til Jyllands Indvaanere!

En tydsk feirrig Hær vil imorgen overskride Eders Lands Grændse; ikke i fjendtlig Hensigt kommer den til Eder, derfor tilraaber jeg Eder: bliver i Eders fredelige Boliger, flyt ikke med Koner og Børn fra det Eder saa kjære Arnested. Jeg, den Høifstcommanderende ved Armeen indestaaer Eder for, at Eders Person stal være os hellig, og at Eders Eiendom og Eders Nationalfarver (!) skulle blive beskyttede imod hver vilkaarlig Behandling, saalænge Hæren opholder sig indenfor Eders Lands Grændser; men jeg kan ikke fritage Eder for at tilvelebringe Hærens Fornødenheder, og hertil behøver jeg i Eders egen Interesse Eders Lovmæssige Ovrigheds Medvirkning. Derfor opfordres herved alvorligen alle lgl. danske Civilovrigheder, at blive paa deres Post og at fremture (!) i at efterkomme deres Plig-

ter og Forbindtligheder. Ligeledes opfordrer jeg Geistligheden til at blive i deres Sogne og at anvende hele deres Indskydelse til deres Menigheders Beroligelse. Skulde de fgl. danske Øvrigheder ikke efterkomme denne Forfrist, saa ere de værste Følger uundgaaelige for Eder, fordi mine Tropper da nødsages til selv at ind-
 kvartere sig og selv at tage sig alle til deres Livsophold hørende Midler efter eget Lykke, hvorved der med den bedste Villie ikke altid kan sættes Stranker for vilkaarlige og uordenlige Gjerninger. Men al den Ulykke, som deraf kunde følge, vilde udelukkende tilskrives Eders Øvrighed, der forlader Eder i Trængselens Dødblik.

Jyllandere! modtager gjæstfri mine Tropper; I saavel som Eders Koner og Børn vilde da være ligesaa trygge midt iblandt de ædle tydske Krigsfolk, jeg er saa lykkelig at anføre, som iblandt Eders egne Brødre.

Hovedkvarter Christianfeldt, den 1ste Mai 1848.

Overbefalingsmanden over Armeen

Wrangel,

kongelig preussisk General over Cavalleriet."

Medens disse Løfter, under den Forudsætning at de blive holdte, maae berolige de Mange, der have Slægtninge og Venner i Jylland, nogenlunde for disse Skjæbne, saa viser Proklamationen paa den anden Side, hvad der jo heller ikke stod til at betvivle, at Preusserne ville lade sig underholde af Jyderne. Saa meget desto ønskeligere var det, om de Rygter om snarlig Hjælp fra Broderrigerne, som hver Dag med fornyet Eenstemmighed og Forsikkring om Paalidelighed lyde herover, maatte vise sig at være sand; thi skulde vi enten ene ved egen Magt drive Fjenden ud eller vente, indtil europæiske Begivenheder nøde ham til at drage sig tilbage, saa vil Jylland blive haardt medtaget. Forøvrigt indeholder „Aalborg Avis“ af 5te Mai følgende Efterretninger om Tilstanden i Jylland:

„Med Stafetpost i Formiddags (der bragte Posten fra Horsens) modtog vi følgende Skrivelse fra Randers af igaar Aftes Kl. 11½: „Jeg benytter Leiligheden for at underrette Dem om, at Preusserne stode iaftes ved Constantia Kro mellem Veile og Horsens. Ovennævnte er fra Borgemeester, Justitsraad Ræder i Horsens. — Alle våre Tropper, der kom til Aarhus, 3die Bataillon, Fricorpsene og Artilleri, ere idag i god Orden afstibede fra Aarhus, bugserede ud af „Mercurius“. — Det fgl. Dampskib „Agir“, Capt. Wolff, ankom til Aarhus Kl. 4½ Eftermiddag og afgik til Randers Kl. 5, for at bugseres Stibe med Arsenalets Sager og 300 Mand af 3die Dragonregiment med Heste tilføes. 130 Mand af dette Regiment marcherede til Aalborg, for at indstibes der.

Igaar Morges Kl. 5 afmarcherede den fra Aarhus til Randers indtrufne Depotafdeling af 3die Dragonregiment videre til Hobro og Aalborg. Om Middagen Kl. 12 afgik ligeledes nordpaa, et Batteri Feltartilleri fra det høvørende Arsenal, uden Mandstab og befordret ved Bønderheste (er nu ankommet her til Aalborg). En Time derefter afmarcherede 5te Dragonregiments ResERVE-Eskadron, under Anførsel af Ritmester, R. af D. Meyer og Lieutenant Faith. Igaar Aftes eller Nat ventedes 3die Dragonregiment dertil, ligeledes paa Marchen nordpaa. „De næste Tropper“ — siger „Rand. Av.“ —, „som indtræffe her-

til sønderfra, blive formodentlig fjendtlige. Vi ere beredte paa at modtage dem med rolig Fatning, uden at prøve en Modstand, der for Diebliffet kun vilde blive saare ilde anvendt“.

Alf et Brev fra Weile af 6te Mai. Byen er endnu meget haardt belagt af Fjenden, nemlig med 4000 Mand, men at det lader til, at man vil fordele sig mere i Omegnen eller maastee gaac til Horsens. Prindsen af Augustenborg, som var ankommen dertil den 5te, har indlogeret sig i den kgl. Amtmandsbolig. En den 5te opkommen Hunsild sluffedes med megen Raffhed af Soldaterne, endnu inden Sprøiternes Ankomst. Man saae endog en prussisk Officier ligge paa et Lag, og øse Vand ind paa Løftet.

(Alf et Brev fra Horsens af 5te). — — Det vil maastee interessere Dem at høre lidt om, hvorledes Fjenden fører sig op herovre, og hvilke Acquisitioner han gjør.

Den prussiske Intendantur fordrer daglig:

	i Rolding,	i Fredericia,	i Weile,	i Alft
Dyrefjød	4,200 Pbd.	7,200 Pbd.	9,300 Pbd.	20,700 Pbd.
Ris	1,050 —	1,800 —	2,350 —	5,200 —
eller Gryn	1,400 —	2,400 —	3,100 —	6,900 —
Salt	300 —	500 —	600 —	1,400 —
Smør	550 —	900 —	1,200 —	2,650 —
eller Flet	1,050 —	1,800 —	2,350 —	5,200 —
Brendevin	1,000 Fl.	1,800 Fl.	2,300 Fl.	5,100 Fl.
	(750 Pott.)	(1,350 Pott.)	(1,725 Pott.)	(3,825 Pott.)
Brod	8,000 Pbd.	14,000 Pbd.	18,000 Pbd.	40,000 Pbd.
Hvedebrod	400 —	400 —	600 —	1,400 —
Biin	100 Fl.	100 Fl.	150 Fl.	350 Fl.
Cigarer	1,000 Stk.	800 Stk.	1,500 Stk.	3,300 Stk.
Tobak*)	4,000 Pbd.	7,000 Pbd.	9,000 Pbd.	20,000 Pbd.
eller Cigarer	100,000 Stk.	175,000 Stk.	250,000 Stk.	500,000 Stk.
Sukker**)	200 Pbd.	200 Pbd.	300 Pbd.	700 Pbd.
Savre	90 Tdr.	60 Tdr.	175 Tdr.	325 Tdr.
Ø	4,500 Pbd.	3,000 Pbd.	9,000 Pbd.	16,500 Pbd.
Saln	5,400 —	3,600 —	10,800 —	19,800 —

Autoriteterne i disse ulykkelige Byer sende allerede Bud rundt om, nemlig hertil og til Marhuus, for at staffe det Fornødne, thi deres eget Forraad er sluppet op, og naturligviis ville vi ogsaa snart være udtømte, hvis det skal være ved saaledes længe. I Weile ligge 3 a 4000 Mand og en heel Deel omkring paa Landet syd for Byen. Forposterne staae $\frac{1}{2}$ Mil nord for Byen. Det er meest slesvig-holsteenske Tropper, der udgjøre Avantgarden. Der er en Deel Frisfaremænd iblandt dem, som for det meste ere usfelt equiperede. De Menige ere modfaldne og tydelig nok kjede af det Hele. Mandstugten har hidtil været god, men det er

*) Hver 5te Dag.

***) Hver 8de Dag.

vel et Spørgsmaal, om den vil vedblive at være det, naar man ikke længer seer sig i Stand til at efterkomme Requisitionerne. En særegen Liberalitet vises i Henseende til Rejsende; man kommer let igjennem Forposterne og faaer ligesaa let Lov til at reise Nordpaa igjen. Ikke blot denne Liberalitet, men ogsaa andre Omstændigheder tyde paa, at man mener det kunde være et Forsøg værdt, om vi ikke med det Gode ville lade os gjøre til Lydfære; man beklager saaledes selv meget, at man man plage os med de store Requisitioner, og Prindsen af Augustenborg stræber at vise sig fra den humaneste Side. Nu har Fjenden siden den 3die staaet rolig i Weile, men vi vente ham naturligtviis hver Dag hertil. Naar det stæer, skal De høre mere fra mig. — —

(Af et Brev fra Belle, dat. 8de Mai.) Prindsen af Noer, der, som bekjendt, er Høistcommanderende paa Stedet, har ved Weirmøllen, der ligger paa den høie Bakke saa hundrede Skridt udenfor Byens Sønderport, ladet opstille 10 Kanoner, hvormed han truer at beskyde Byen, saafremt hans Requisitioner ikke uden Ophold opfyldes. Foruden de betydelige Præstationer af Fødemidler — hver Dag slagtes der i Byen 17 store Stude — har han derfor ogsaa erholdt opfyldt flere andre Fordringer, skjøndt disse ingenlunde kunne henføres til de Fornødenheder, der omtales i Wrangels Proclamation. I Anledning af en Gudstjeneste, som den fjendtlige Armee Søndagen den 7de holdt udenfor Byens Nørreport, blev der saaledes fordret 3 Schleswigholsteinske Faner til nogle nye oprettede Batailloner. Endvidere er der fordret 300 Heste, af hvilke de 200 skulle være opsadrede. Fjendens Vagter staae $\frac{1}{4}$ Mil fra Byen, og denne Afstand er Grændsen for Udflugter, som det uden Pas er tilladt Indbyggerne at foretage. Fornemmelig er det dog Bønderne, der lide under Trykket, thi, foruden at den i Jorden nedlagte Sæd nedtrampes og ødelægges, er der ogsaa lagt stadigt Beslag paa deres Heste og Vogne, deels for at kjøre rundt med Victualier, deels for at holde parade til anden Tjeneste. Paa Byens Kirkegaard, der afbenyttes som Holdeplads, sees saavel Dag som Nat et betydeligt Antal af Vogne, som i Almindelighed ere henved et Par Hundrede. En Mængde af danske Cocarder er af en Kjøbmand (ved Navn Koppell) solgt til Soldaterne, der gjemme dem omhyggelig, for ved den første gunstige Leilighed at afbenytte dem. At Amtets Beboere ikke siden den 2den ds. have modtaget nogetsofhelst Blad eller Brev, gjør naturligtviis deres Tilstand saameget mere pijnlijk.

(Af et Brev fra Fredericia af 6te Mai.) — — Preusserne kom listende herind om Natten d. 2den ds., i Stedet for, at det var en Aftale med Commandanten, at de først vilde besætte Byen d. 3die. I det Hele taget gaaer det hidtil ret ordentlig til her med de Enkeltes Forhold. Ulykken er kun, at Requisitionerne fra Preussernes Side drives saaledes, at de blive til en Plyndring i det Store. Alle Kjøbvarer ere næsten medtagne. Af Smør er der Intet at opdrive længere. Jeg har sendt 2 Bud paa Landet derefter, for Sikkerheds Skyld under preussisk Vedtænkning, men uden at faae Noget. Ligeledes er alt Fjerkræ fortæret. Der vil ogsaa snart blive Mangel paa Kornvarer, da Preusserne requirere Korn, uden at lade det bage, og ved Siden deraf udskrive de tillige Brød. Kornet gjemme de, ligesom Skinkerne, hvoraf der bortkjøres hele Læs. For Fattigfolk seer det især galt ud, da de nu hver-

ken kunne drive Fiskeri eller faae Kartofler. Vi have høvt den Ergrelse, at see baade Hertugen og Prindsen af Augustenborg heri Byen. Hertugen kunde ingen anden Veiviser faae end en gammel fordrucken, afftediget Tambour. Preusserne tillægge isvrigt saavel Hertugen som deres egen Konge Benævnelsen „Schuste.“ Der har ogsaa i de første Dage ligget en Deel af de forræderste Schleswigholsteinske Officerer i Qvarteer her; disse Herrer udmærkede sig ved en yderst uforkammet og bydende Opførsel, hvilket navnlig gjaldt om en Capitain J e s s. — Paa Preussernes Forlangende havde Justitsraad Rahbet — uden Indvending! — ladet Borgerne tilfise til at møde enten personlig eller ved Karl, for at arbejde paa Boldens Sløifning ved Castellet. Om Formiddagen gik Arbeidet usforstyrret under Bevogtning af Soldater med dragen Sabel; men da de igjen havde begyndt om Eftermiddagen, kom et af vore Dampskibe og affyrede 2 Kanonstød med den Virkning, at alle Borgere, Karle og Drengene tilligemed de preussiske Soldater kastede sig ned og trillede mellem hverandre ned af Bolden; Vore raabte Hurra, Preusserne lo eller bandede, og der har siden hverken været gravet eller hakket. — Endnu maa jeg tilføie, at Preusserne have krænket det svenskt-norske Flag. Consul G e l m u y d e n, der boer i den tæt udenfor Fredericia liggende Landsby Stoustrup, negtede nemlig paa Requisition at udløvere et Qvantum Fødevarer, og man trængte derfor ind i Huset, uagtet han havde heist det svenskt-norske Flag paa dette, og borttog med Magt hvad man kunde finde.

Aarhus den 12te Mai. I dette Dieblit, Kl. 6 Form., drage Hertugdømmernes Tropper (2 Bataljoner Infanteri, et halvt Bateria 6-pundigt Artilleri og 2 Eskadroner Cavalleri), som indmarcherede her den 10de, om Eftermiddagen Kl. 6 ud af Byen. Efter den Øverstcommanderende, preussisk Oberstlieutenant, Ridder af Dannebrog, v. Z a s t r o w s Udsagn gaae de tilbage til Hovedcorpset i Weile. Hensigten af deres uvelkomne Besøg var af Aarhus Amt at requirere, og i Tilfælde af Negtelse ved Anvendelse af militair Magt at tiltvinge sig Forpleinings-Artikler for 14 Dage til 7500 Mand. Ved Underhandling af vedkommende Autoritet med den Høistcommanderende blev denne Forbring nedfat til meget under det Halve, der inden en bestemt Tidsfrist vil være at levere i Horsens. Igaar Eftermiddags ankom her paa Aheben et af vore Krigsdampskibe, der allermerede Fjenden saaledes, at Artilleriet strax blev opstillet paa Skolebakken og paa Havnemoloen, hvorfra nogle Stød rettedes imod Skibet, som besvarede dem med 2 eller 3 Kugler, uden at der paa nogen af Siderne anrettedes Skade. Skibet lettede derpaa og gik sydester. I den korte Tid de fjendellige Tropper vare her, foresaldt ingensomhelst Uorden. Man maa glæde sig over den værdige og alvorsfulde Holdning, hvormed Indvaanerne lagde deres Sindelag imod de „schleswigholsteinske“ Officerer for Dagen. Saavel den preussiske Oberstlieutenant v. Z a s t r o w som ogsaa Hauptmann v. W r a n g e l have under deres Ophold her som Fjender udviist en human Adfærd. Ifølge Ordre fra den preussiske General W r a n g e l blev Kammerherre, Stiftamtmand G r a h medtaget for, ledsaget af Hertugen af S a c h s e n = M e i n u n g e n s Fløi = Adjutant, at fremstille sig i Hovedqvarteret, hvorfra han, efter Oberstlieutenant v. Z a s t r o w s Forsikring, vil vende tilbage senest overmorgen. De offentlige Forretninger ere atter i Gang. Told- og Consumtions-Embedsmændene og

Betjentene, der efter Toldinspecteurs og den kongelige danske Regjerings-Commissairs, Minister Lehmanns Bifald, trufne Bestemmelse, ved Occupationens Begyndelse traadte ud af Virksomhed, for ei at hæve Afgifter til Fordeel for Fjenden, have paany begyndt deres Virksomhed. Ligeledes Postmesteren, der, da han negtede at befordre Fjendens Estafetter, under Occupationen erklæredes at have Arrest, hvilken dog ikke blev factiſt udført.

Fortegnelse over den af Fjenden i Aarhus gjorte og efter Underhandling indbrømmede Requisition. 1930 Pd. Tobak (først forlangtes 15,000 Pd.), 101,325 Brød eller 422 Tdr. Rug, 50,662½ Pd. Kjød eller 84½ Stude, 6,333 Pd. Smør eller 28½ Td., 3,167 Pd. Salt, 1,587 Pd. Caffé, 150½ Td. Krter og 1225 Td. Havre. Det Hele er anslaaet til 18,000 Rbd. Leveringen skeer i Horsens Tirsdagen d. 16de, Aften. Det er en haard Udstrævning, men man antager, at den vil kunne præsteres.

(Veile den 8de Mai 1848.) Her er indkvarteret mellem 4 og 5000 Mand, og det falder jo haardt, men dog kan jeg sige, at Borgernes Stemning er ikke modfalden, og da jeg af nogle Marhusianere, som ere komne herind og ikke kunne komme ud igjen uagtet deres forskjellige Anmodninger til Commandanten Leøfer og til Glücksborgeren, har erfaret, at man frygter for, at der fra Veile skulde ske Begjæringer til Regjeringen om Fredslutning, saa iler jeg med at forsikre, at derom er hos os aldeles ingen Tanke. Vi have den fuldeste Tillid til Kongen og hans Mænd, og vi ere Iyder. Tro endelig ikke noget som helst Nygte i hiin Retning; det vilde være altfor haardt for Weilenserne, om vi skulde være misgjendte. Hvad vi derimod nok af Hjertet ønske, det er, at vor Hær ret snart maatte være istand til med den nødvendige Styrke at gaae i Marken; dog indseer jeg, at det ikke med Nytte vil kunne skee, saalænge Tydserne ikke faae saameget at bestille hos sig selv, at de glemme Schleswig-Holstein og kalde deres Tropper tilbage, istedetfor at de nu stadig kunne supplere dem. Indtil dette kan skee, indtil Forholdene vende sig saaledes, at Forbundshæren ikke længer kan suppleres, maae vi holde ud. Kunde man blot see dem drage mod Nord, men dertil ere Anførerne for kloge. De preussiske Officerer sige recent ud, at Soldaterne tør ei føres høiere op i Jylland, thi saa falde de fra som Fluor, og dette er en aldeles utvivlsom Sandhed og maa være Grunden til, at Hæren ei allerede er i Horsens, der efter Wrangels Ord iforgaars skulde besættes.

Her i Amtet ligger circa 15,000 Mand, men Requisitionerne fordres til 20,000 Mand, for, som de sige, at man kan være forsynet. Tro for Guds Støyd ikke, at vi ere forknytte; men troe, at vi ville staae fast og holde ud til Enden, og den maa og skal blive god. Jeg talte ovenfor om Soldaternes Stemning. Til Betræstelse paa Sandheden skal jeg fortælle et Træk.

Forleden Aften traf jeg en Deel paa et Bærtshuus. Jeg gav mig i Snak med dem, og, da jeg hørte dem beklage sig over at være forforte og tvungne, sagde jeg til dem: „Kongen kommer her om nogle Dage, hvad ville I da sige til ham, naar han taler til sine Soldater?“ Svaret var: „Wenn der König nur käme! — ach, wir dieſen ihm mit offenen Armen entgegen“.

Taſtes bleve nogle Dragoner arreſterede. Da de kom i Bagten og Tappentregent

strax efter sloges, raabte Dragonerne, der i Mængde stode paa Torvet, paa deres Kammeraters Befrielse, og umiddelbart derefter hørtes et dundrende Hurra for Kongen! Desværre havde jeg ikke selv den Glæde at høre det; men det er mig idag fortalt af flere agtbare og sanddrue Mænd, med det Tillæg, at Flokke paa halve og hele Snees Dragoner og Soldater havde umiddelbart derpaa høit og tydeligt sagt: „Wir wissen wohl, wohin wir hören“. Disse Kjendsgjerninger bevise noksom, til hvilken Side de ville, naar Leilighed gives, og Gud give den snart var der! — De kan troe, at man naturligvis ingen Leilighed forsømmer til at styrke dem i den gode Stemning, og sikkert ville de snart blive omqvarterede og Preussere komme istedet, thi her blive de forðærvede for Schleswigholsteins Sag.“

Nu maa jeg afbryde. Gud veed, om jeg faaer mit Brev bort, thi idag er Fjenden løs. Ingen maa slippe ud; muligt staaer denne Ordre i Forbindelse med hvad der passerer i sydøstlig Retning, hvorfra vi i Aftes og siden i Morges — nu er Kl. 11 — have hørt stærk Kanonade. Igaar holdt Tropperne Gudstjeneste udenfor Byen, og nogle Kanonbaade vilde have kunnet gjort en ypperlig Virkning. Man har været saa nedrig at forlange 4 Stkr. holsteenske Faner af vor Byfoged, og han var svag nok til at skaffe dem. Jeg havde ikke gjort det, thi det var for galt; men Hævnen kommer! Jeg troer at Prindsen af Roer og Glücksborgeren komme neppe herfra.“

(Veile den 15de, og Horsens den 17 Mai.) Ved Veile har Fjenden i den saakaldte Greisdal sældet flere hundrede Træer og tillige hugget Toppen af en stor Mængde, for deraf at danne en Barricade over Dalen. Vesten for Sophiesminde og bag om Byen har Fjenden anlagt en Bei over Engene til Bilsrupveien og over de mange Vandløb slaaet Broer; man antager, at det er en Retiradevei. Flere store Kløvermarker benytttes som Samlings- og Erereerpladse; en af de nærmeste tillige til Gudstjeneste. Den 14de ankom Ordre fra Kolding om strax at lade afgaae 30 Stykker Stude derhen, da Kolding ikke længer var i Stand til at tilbeibringe de fornødne Levnetsmidler. Fjenderne have endvidere rekvireret 3000 Stkr. Linned og forlangt alt ugarbet Læder udleveret. I Klædefabrikken Greis Mølle udtog de alt det særdiggjorte Klæde, uagtet Cieren forestillede General Wrangel, at det stred mod hans Proclamation. Wrangel gav det Svar, at, naar Dyrighederne ikke tilbeibragte Requisitionerne, maatte de selv tage det Forlangte. I hele Landet mellem Veile, Fredericia og Kolding er snart alt Forraad paa Levnetsmidler udtømt, og hvad værre er, Vintersæden nedtrædes, og Vaarsæden har ikke kunnet blive lagt, da Bønderne stedse ere i Kjørselsrequisitioner.

Fra Horsens meldes, at Aarhus Amt d. 16de leverede den derfra udstrebnne Contribution. I Skanderborg havde det Jastrøvske Corps, som bestod af c. 1800 Schleswigholsteinerne, udstrebet af Skanderborg Amt at levere den 20de: 37,975 Pbd. Kjøb i levende Slagteqæg a 600 Pbd. pr. Kreatur, 305 Tdr. Rug, 4,815 Pbd. Smør, 2,377 Pbd. Salt, 7,382 Potter Brændevin eller 1,190 Pbd. Kaffe, 12,666 Pbd. Grøn eller 25,332 Pbd. Urter, 919 Tdr. Havre, 1000 Pbd. Tobak.

Den 17de Mai er kommet en ny Requisition, endnu større end denne. Ligeledes har Fjenden den 17de begyndt at tage Heste i Veile Amt. Cavalleriet drager omkring fra

By til By, driver alle Heste sammen paa eet Sted og udtager de bedste. I den sydlige Deel af Bjerre Herred vare preussiske Husarer Executorer og i den nordlige Schleswigholsteinerne. Et Par Bønder, som havde sat sig til Modværge, bleve medtagne som Fanger. Forøvrigt holde de preussiske Officerer, som føre Overkommandoen, god Mandstugt, men hvor Schleswigholsteinerne ere overladte til sig selv, begaae de strar Excesser. De medtage da Uhr, Piber og andre Ting, hvor de komme frem. Om saa Dage ventes complet Plyndring, da Fordringerne stedse stige og umulig ret længe kunne opfyldes. Vaade de schleswigholsteinske Soldater og Officerer udmærke sig ved deres skamløse Adfærd. Brutalitæt mod Bønderne, som hjøre for dem, hensynløs Udelæggelse af Kornsfæd ved at hjøre og ride derover o. s. v. ere Træk, som betegne deres Sindelag.

Det er den gode Behandling, der, efter Tydskernes Sigende, bliver Jylland tildeelt! Man sammenholde det med den danske Hærs Behandling af Slesvig, selv af de oprørske Egne der!

Det er disse Folk, som, anførte af Prindsen af Augustenborg og hans forræderiske Slægtninge, og som regerede af Beseler, Dishausen, Schmidt ic., ere frætte nok til at paastaae, at de have reist sig i den danske Konges Navn, at de ikke føre Krig „mit den ruhigen Dänen“, at de kun ville udfrie deres Hertug fra det nuværende Pøbelregimente! Siden Corfis Ulfelds Tid ere Hertugen og Prindsen af Augustenborg de første Landsforrædere, som i Jylland have ledsaget og understøttet fjendtlige Tropper!

Jøvrigt berettes ogsaa, at Forbundshæren slet ikke kan finde sig i at føre Krig, uden at see nogen Fjende. Fjendens Førere skulle haardt fortryde, at de ere gaaede over Kongeaalen. Tydsklands indre Uro og Spaltninger gjøre deres Stilling i Slesvig og Jylland Dag for Dag betænkeligere.

* Odense, den 21de Mai 1848. For det Tilfælde, at dette Actstykke ikke skalde være kommet til Dem endnu, sender jeg Dem en Afskrift:

„Jyllands Beboere!

Siden 14 Dage befinder sig en stor Deel af min Armeé paa Jyllands Sletter; jeg har noie overholdt det, som min Proclamation af 1ste Mai d. A. har lovet Eder, og har selv ei engang fordret alle Fornødenheder for min Hær, ligesom jeg ikke heller har ladet Eder undgælde den Modstand og Brangvillighed, jeg hos flere af Eders Øvrigheder er truffen paa i saa Henseende.

Ved dette Beviis paa tydsk Maadehold havde jeg haabet at bevæge Eders Regjering til lige Maadehold, til lignende Agtelse for tydsk Privateiendom. Saa-dant har imidlertid ikke fundet Sted. Eders Regjering vedbliver at lægge Beslag paa tydsk Eiendom og at opbringe tydske Skibe. Ved denne Adfærd tvinger Eders Regjering mig saaledes til at anvende Overmagten, at gjøre Brug af Krigens Ret, og til at søge i Jylland Skadesløsholdelse og Vederlag for al den Skade, som den tydske Handel, den tydske Skibsfart og tydske Eiendele lide paa andet Sted.

Tyder! Eders Regjering tvinger mig til at paalægge Eder en Contribution af 2 Millioner Specier. Denne Contribution skal imidlertid

kun være et Pant for den Skade, som Eders Regjering har tilføiet tydsk Handel og Eiendom.

Saafernt Eders Regjering frigiver de under Beslag liggende tydske Eiendele og giver Bederlag for den Tydskland tilføiede Skade, skulle Contributionspengene ogsaa tilbagebetales Eder.

Med Hjælp af Eders Øvrigheder agter jeg at fordele denne Contribution forholdsviis ligeligen over de forskjellige Amter, hvorved jeg vil lægge de nyeste Statteregistre til Grund og fremdeles lade den Bestemmelse gjælde, at det frie Hartkorn betaler dobbelt imod det ufrie, og at veldædige Stiftelsers og Skolers Eiendomme skulle være aldeles fritagne for Bidrag til Contributionen. Naar Contributionens Beløb indtil den 28de d. M. ikke er bleven indbetalt, vil sammes Inddrivelse tage sin Begyndelse.

Skulde nu imod Forventning Eders Øvrigheder vægre sig ved at lette Eder denne Krigens Byrde ved en retfærdig og billig Reparition, saa vil jeg overdrage dette Hverv til andre paalidelige Mænd, og skulde ei heller disse lade sig finde, eller I endog selv negte Betalingen, saa lader jeg tage ved mine Tropper Alt, som behøves, og hvor det findes.

Jeg haaber til Gud, at Øvrighederne og Folket selv ville have tilstrækkelig Indsigt til ei at tvinge mig til det sidste Middel; stærk dette endda, saa maa Folket ogsaa selv paatage sig Ansvarligheden for al den Elendighed og Ulykke, som er uadskillelig fra saadan Fremgangsmaade.

Kolding den 18de Mai 1848.

Overbefalingsmanden over Armeen
Wrangel,

Kongelig preussisk General af Cavalieriet."

Det forekommer mig, at Maalet er fuldt nu, og at enhver Tøven længere næsten er en Forbrydelse imod vore betrængte Landsmænd. Hvorledes kunne vi forsvare længere roligt at see paa Jydernes Nød? Hvorledes kunne vi taale, at en Fremmed fører saadant et Sprog midt i vort eget Land, uden at afvaste dette Overmaal af Fornærmelser i Undertrykernes Blod? Det er ikke nok at rose Jydernes Taalmodighed og drikke Staalet for deres Udholdenhed — hvis vi i Sandhed ville være deres Brødre, maa der handles og handles med Kraft. Lad det ikke holde os tilbage, at vi kun ere faa imod Overmagten — der ligger en Kraft i et heelt Folks Villie, ikke at taale hvad der aldrig bør taales, som opbræder Tusinder af Bajonetter. Vi have længe nok hvilt, længe nok samlet Kræfter til igjen at kunne udholde et Stød, og denne Gang er det ikke blot Enthousiasmen, der driver os fremad, men Forbittrelsen, som ogsaa er en Magt, der ikke er at foragte. Med os er det hele Folk, som vil reise sig i Mæse og aftaste et uværdigt Næg, hvorunder det allerede har sultet for længe; mod os elendige Leiesvende, der allerede skjælte for hvad de have gjort og med Grund ræddes for den Nemesis, der ikke udeblive. Op da til Kampen paany, og lad det ikke blive sagt om os, at vi med Sværdet i Skeden roligt have seet paa det opvørende Skuespil af vore Brødres og Landsmænds Jammer og Elendighed!

Kongens Proklamation til Jyderne.

Trofaste Jyder!

Da Alget for 40 Aar siden blev voldeligen overfaldet, maatte Sjælland lide alle Krigens Rædsler. Denne Gang er det Eder, som Fjenden truer med Plyndring og Ødelæggelse.

For at sønderrive det hellige Baaud, der knytter os til vore kæreste Brødre, have oprørske Landesforrædere hidkaldt en overmødig Skare af fjendtlige Tropper. For at forsvarer os mod det uretsfærdige Angreb, vi ikke kunde afvende, have vi tillands og tilvands kun benyttet de Midler, som ubestridt Folkeret hjemler som retmæssig Krigsbrug, Blokade af fjendtlige Havne og Opbringelse af fjendtlige Skibe have vi anvendt med det Maadehold, der svarede til vor Længsel efter snarlig Fred.

Det er derfor et daarligt Vaastud, naar Fjenden heri søger en Hjemmel for at brandstatte Eder. Holsteen og Slesvig overfaldt han under det falske Foregivende, at det skete i den retmæssige Herres Navn. Til Eder kom han med Løfte om Sikkerhed for Person og Eiendom. Nu see I, hvorledes han holder sit Ord.

Trofaste Jyder!

Ederes Konges Hjerte bløder ved at see, hvor haardt I ere betrængte. Men værer standhaftige i Nødens Stund. Endnu findes der Trofskab mod givne Løfter og ridderlig Høimodighed der, hvor Magten er til at opretholde Folkerettens og Lovlighedens Herredømme. Edle, deltagende Naboer ruste sig til kraftig Bistand, som snart vil staae ved vor Side. Og snart vil vor egen tappre Hær være istand til med Nytte at optræde paa Kamppladsen.

Da kommer Frelsens Stund, den længselfuldt paakaldte, der skal udfrie Eder af Fjendebold. Da kommer Opreisningens Stund, der skal læge de Saar, en retløs Fjende har tilføjet Eder.

Stoler paa Ederes Konge, som aldrig skal forlade Eder! Men stol fremfor Alt paa Gud og vor retfærdige Sag!

Christiansborg Slot, den 2de Mai 1848.

F r e d e r i k R.

A. W. Moltke."

(Middelfart, den 25de Mai om Eftermidd. Kl. 6.) De preussiske Tropper forlade nu Sjælland i største Skynding. En i Eftermiddag hertil indtruffen dansk Embedsmand fra Kolding-Egn beretter, at Preusserne erklære, at inden i Morgen Aften (den 26de) maa ingen preussisk Soldat mere befinde sig i Sjælland. Troppemasjerne rykke uophørlig gjennem Kolding Sydpaar.

En Hønsborger, som er indtruffen til Fredericia, fandt Veien mellem Aabenraa og Haderslev og mellem denne By og Kolding opfyldt af preussiske Tropper, som ilte Sydpaar.

Den 23de Mai om Eftermiddagen var en Coureer indtruffen til det preussiske Hø-

vedqvarter, og fra denne Stund af begyndte Bevægelsen mod Syd, og de requirerede Stude og andre Fødemidler bleve affagte ved ridende Stafetter.

Den commanderende preussiske General skal ved Modtagelsen af Ordren om at forlade Jylland være bleven meget ærgerlig, navnlig i Henseende til den befalede Brandkat af 2 Mill. Species, som han nu ingen Frist fik til at inddrive. „Vi drage nu bort som Narre“, udbød han.

Ogsaa de schleswigholsteinske Tropper, der, som bekjendt, commanderes af Prindsen af Noer, trække sig samtidig med de preussiske skyndsomt ud af Jylland, dog ikke over Kolding, men ad de ny anlagte Re traite- Veie og over 5 over Kongenaen slagte nye Brørr.

I Middags rykkede de i Fredericia værende Preussere ud af denne Fæstning; i Nat skulle de overnatte i Kolding. De medtog paa en Bogn en Jolle eller Baad, som i Affairen ved Fredericia var kommen løs fra en af vore Kanonbaade og, efterat være drevet ind paa Kysten, var bleven slæbt iland af dem. Den skal, som et mærkværdigt Scierstegn og en Begyndelse til den store tydske Flaade bringes til Berlin. Saasnart de preussiske Tropper forlode Fredericia, heisede Fæstningens danske Commandant, Oberst v. Kragh, Dannebrogen paa Kastellet, paa samme Sted, hvor den af den bortilende Fjende medtagne Frankfurter Fane havde været plantet.

Synet af Dannebrogen paa Fredericia Volde valte i Eftermiddags her i Middelfart megen Sensation. Alle Kisterter bleve satte for Diet, men Særsynet forblev usforklarligt, indtil nogle brave Borgere fra Fredericia indtraf hertil Kl. 4 i en Seilbaad og gave hiin glædelige Forklaring af Sagen.

Det preussiske Infanteri har forladt Snoghøi, men oppe paa Høiene og ved Strandbredden holde og ride endnu Cavallerister, for at give Agt paa, at de Danske herfra ikke gjøre Landgang og forurolige Tropperne i Flanken under Udmarchen af Jylland.

(Af et Brev fra Kolding af 24de ds.) — — I Dag Kl. 11 forlode Schleswigholsteinerne Veile ganske stille, uden Generalmarch, uden Musik. Endnu før Alle vare retborte, blev Dannebrog heiset ved Havnen. Et Detachement Jægere tog den ned, men Etriden derom blev bilagt saaledes af en preussisk Officer, at Flaget blev heiset igjen. Man siger, at Prindsen af Noer, der i de sidste Dage boede udenfor Byen (paa Peterholm) for sin Afreise har sendt et Brev til Kjøbenhavn til Kongen. Hvis det er sandt, hvad kan dette da betyde. Fra Fredericia og Kolding drage Tropperne Sydpaa saa hurtigt de kunne; imorgen vil Jylland være renset, og man aander atter frit efter Trykket. Man er tilmodt som man var vaagnet af en svær Drøm. Man veed jo slet ikke, hvad der forestaaer, om ny Kamp eller Fred. Kun det veed man, at man er fri, og det formoder man at være bleven ved russisk Hjælp. Hos Nogle yttres der sig en Følelse af Erkjendtlighed for den ydede Bistand, men de fleste gad dog helst selv viist de ubudne Gæster ud. De vil finde et træffende Billede af Stemningen her i en Proklamation af den constituerede Amtmand i Veile Amt, som i Aften er trykt i „Veile Avis“. General Wangel har flyttet sit Føvedqvarter til Flensborg. General Bonin er endnu inat her. Schleswigholsteinerne ere dragne Besterpaa til Lønder. Af Heste have Tydskerne ikke faaet fulde 300, da den com-

manderende Officerer ikke synes at have yndet det ham givne Hverv. Huusundersøgelserne efter Baaben ere ogsaa de fleste Steder, især hvor de foretoges af Preussere, røgtede temmelig lemældig. De bekendteste schleswigholsteinske Officerer have rigtig faaet Kongens Proclamation af 12te Mai, og sidste Nat var den spredt overalt paa Veile Gader. Hvad der nu vil beskæftige de fleste Gemytter her, i det mindste saalænge til vi faae alvorligere Ting at tænke paa, er Erstatningspørgsmaalet, der dog vist let vil lade sig ordne, hvor vanskelige end mange enkelte Puncter kunne være at afgjøre. Bedst var det vistnok, om der strax nedfattes en Commission for at opgjøre Totalstaden og paakende de Enkeltes Krav, thi der bliver uden Tvivl en Deel mere at erstatte, end hvad Embedsmændene ved Magazinerne have faaet Dvittering for. Jeg maa endnu tilføie, at Iydsjerne, før de drog bort, have givet politisk Amnesti. De tvende i Veile arresterede Mænd, der skulle have hjulpet deserterende Slesvigere bort, ere frigtvne, ligesom Hr. Dalgas — en Søn af Kammerraad Dalgas til Aldebertsminde — der havde kaldt Hertugen og Prindsen Forrædere og fornærmet en Sæger og derfor af en Krigsret var dømt til 2 Gange 5 Dages Vand og Brød.

(Af et Brev fra Fredericia af 28de ds.) — — Disse 3 Uger have været lange og nedtrykkende som ingen tidligere Tid. Vi have nu oplevet alt det Ydmygende og Krænkende, som en fjendlig Invasion medfører; dog maa jeg strax tilføie, at jeg saavel som de fleste Andre meest kun have fristet sjælelige Lidelser: Harm, Mismod, Beklemthed. Naturligviis have Borgerne her været stærkt medtagne med Kjørsel og Probiantering; men den største Byrde har dog hvilet paa Enkelte, navnlig Kammerjunter Hold og Aulsbruger R. Ottesen. Den Første havde daglig at ordne Requisitionerne i Herrederne heromkring for 8000 Mand — der requireredes til 20,000 Mand, men de 12,000 forsynedes fra Magazinerne i Kolding og Veile — og den Sidste at afveie og uddele Rationerne. Uddelingen begyndte Kl. 4 om Morgenen og vedvarede, med 1 Times Ophold om Middagen, til Kl. 9 om Aftenen. Bønderne have uden Sammenligning haft det langt værre end Byen; navnlig have de Gaarde, der vare frie for Indkvartering, leveret saa betydelige Qvantiteter, at det næsten er utroligt, at de have holdt det ud. Iforgaars maatte flere hundrede Vogne kjøre Korn, Brød og Dvæg til Haderslev. Preussernes Requisitioner vedbleve lige fra Ankomsten til Afreisen at være en systematisk Plyndring i det Store. Vi kunne ikke Andet end være den brave Hold Tak skyldig for den værdige Holdning, han som Herredsfojed ved enhver Forhandling med Preusserne har vist, og hvorved Fjendens Fordringer i flere Puncter ere nedstemte. Heri Byen have Preusserne holdt ret god Mandstugt; men mange Exceser ere dog begaaede; de have f. Ex. flere Steder sønderrevet Betræk paa Stole og Sophaer, for dermed at pudse deres Gæbærer; de have iturebet kostbare Dameklæder, som de have fundet i forladte Huse, og pyntet Svin med Stumperne; de have et Sted sønderstaaet et Parti kostbare Gardiner og deraf dannet et Slags Telt i en Have. Men paa Landet heromkring have Preusserne opført sig ilde. De Steder, der have haft Cavalleri i Qvarteer, ere blevne haardt medtagne. Paa Klager fra Landet reflecterede de fjendtlige Officerer ikke. Meget slemt har Fjenden huseret i Snoghøi, hvor han har ramponeret Alt, saavel hos Generalkrigscommissairs Riegels som hos Gæstgiveren. Her i Byen har Fjenden især ladet det gaae ud over den

ny Toldbopbygning og efterladt paa Bæggene den Indskrift: „Vergeltung für Glücksburg“. — Den preussiske Hær drog ind i Danmark med den Forestilling, at Alt var Kummer og Glendighed i det „bedructe Schleswigholstein“, men den er draget bort med ganske andre Forestillinger om Oprørerne og deres Stilling. Mange af de preussiske Soldater vare utilfredse med Felttoget herind. Der blev anvendt forskjellige Midler for at holde dem ved Humeur. Der blev ikke betalt dem Lønning, eller i alt Fald kun en liden; men — lode Officererne sig forstaae med — dette hidrørte derfra, at de Danske havde kapret nogle Skibe, der skulde bringe Penge fra England til Preussen. Denne Stemning turde ogsaa have været en medvirkende Aarsag til Udsædelsen af Wrangel's Krigsstats-Proclamation og den derved givne Udsigt til Plyndring, og vist er det, at efter den 18de Mai antog mange preussiske Soldater, som hidtil havde viist sig stikkelige, en impertinent Udsærd, idet de altid truede med Plyndring og Mordbrand. Med fattige Folk kom Soldaterne godt ud af det, thi de gabe dem deres Rationer, der vare saa rundelige, at de ikke selv kunde fortære dem, og Communisterne iblandt Preusserne fortalte de Fattige, at de kun vare fattige, fordi de Rige undertrykkede dem o. s. v. Da de skulde drage herfra, blev det sagt de Menige af Officererne, at de nu skulde bort, fordi de Danske havde tilbageleveret de tydske Skibe og rømmet Als, samt fordi Slesvig nu med Danmarks Samtykke var indlemmet i det tydske Forbund. En Underofficer, som fortalte mig disse Argumenter, svarede mig, da jeg lo ham ud, at det altsammen var ganske vist, thi det var blevet oplæst ved Parolen! — Store Bebedag holdt Preusserne Gudsstjeneste i St. Michaelskirken. Præstens Præken dreiede sig om „der unbergeliche Ostertag, der Kampf des Ruhms und der Ehre“, at Preussen skyldte sin Guds frygt al den Storhed, der er uadskillelig fra det preussiske Navn, at Skræk og Rædsel vare gaaede foran dem, da de droge herhen til „ein Volk von einer fremden Zunge“ o. s. v. Dagen før denne Guds frygt var det, at Krigsstaten blev fordret! A propos, siden jeg taler om præstelig Uforsømmethed, saa et andet Exempel i samme Retning. Da de 10 faldne danske Officerer bleve begravne ved Slesvig, dristede den schleswigholsteinske Præst Nielsen i Slesvig sig til i sin Vigtale at bede om, at Gud vilde tilgive „den Dänen“ deres himmelraabende Synder imod det schleswigholsteinske Folk! — Naar Kammerherre Wille i sin Rapport om Bombardementet her paa Byen siger, at han vel vogtede sig for at beskyde Byen, da er dette ikke rigtigt, uden for saavidt det var hans Hensigt ikke at beskadige Byen. I det Qvarteer, hvor jeg boer, faldt en Deel Rugler, og flere Smaahuse bleve ruinerede; i den østlige Kant af Byen blev et nyt Huus molesteret og derved 2 Tjenestepiger haardt kvæstede; de leve dog endnu; for Resten kom Ingen af Byens Indvaanere til Skade. Det var ffjont at see „Hella“ lægge Bredskiden til og afberlende give Lag paa Kastellet og imod Batteriet ved Erridsø. — Igaar og idag ere Afdelinger af vor Hær paa Marchen til Kolding.

De Faldnes Minde.

Feltingenieurdetaschementet.

1. 9. Sappeur Jens Peter Nielsen Bjellerup, 6, død paa Middelfart Laz. 28 October af Tøpphus, begravet paa Middelfart Kirleg. 30 October.
1. 9oc. — Hans Clausen Hundleben, 25, død paa Augustenborg Laz. 20 Septbr. af Tøpphus, begravet paa Augustenborg Kirleg. d. 25 Septbr.
1. 41. — Ole Christoffersen Borre, 6, død paa Fredericia Laz. 18 Novbr. af Tøpphus, begravet paa Trinitatis Kirkegaard 22 Novbr.
1. 48. — Rasmus Nielsen Hersted, 19, død paa Bogense Laz. d. 15 Aug. af Tøpphus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 18 August.

Artilleriet.

- Capitain Hagbart v. Gollstrup, falden d. 28 Mai v. Nybel, bisat i Sønderborg d. 30 Mai, ført til Kjøbenhavn og der begravet.
- 6 Batteri. 112. Constabel Morten Niessen Laarup, 7, | faldne d. 23 April v. Slesvig, begravede, see
142. — Jens Mikkelsen Gollstrup, 14, | Anmærkning 3).
- 3 — 33. Overconf. Anders Christensen Gjødevad, 15, | faldne d. 28 Mai, begravede paa Sønderborg
Esping. 3. Sergeant Frederik Christian Sevedahl, 0, | Kirkegaard d. 30 Mai, see Anmærkn. 4).
- 2 Batteri. 114. Constabel Søren Jensen Uldstrup, 15, falden d. 5 Juni, begravet i Sønderborg d. 8 Juni.
- Esping. 32. Friv. Conf. Niels Peter Kruse, 0, falden v. Haderslev d. 29 Juni, begravet i Gølding 30 Juni.
- 12. Friv. Conf. Johan Peter Nollin, 0, falden v. Haderslev d. 29 Juni, begravet i Gølding 30 Juni.
- 6 Batteri. 74. Constabel Johan Andersen Strandbøe, 7, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig 19 Juni, og begravet i Slesvig, 3 a).
- 5 Batteri. 193. Tr.-Conf. Christian Gregersen Rildehuus, 8, saaret d. 28 Mai *, død i Faaborg 21 Novbr., begravet paa Faaborg Kirkegaard 25 Novbr.
- Esping. 69. Trainkubst Peter Disen Jydstrup, 5, saaret d. 5 Juni *, død paa Augustenborg d. 12 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 17 Juli.
- Trainkubst Kragehauge, 9, saaret ved Baadestub d. 9 Mai *, død paa Augustenborg 4 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.

- 3 Batteri. 139. Constabel Ole Hansen Ferslev, 2, saaret v. Slesvig og fangen, udeleveret d. 5 Septbr.,
død i Fredericia d. 6 Decbr., begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 11 Decbr.
- Dinesen. 33. Constabel Hans Nielsen Aunsted, 8, død paa Lundsberggaard d. 7 Juli af Typhus,
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 11 Juli.
- 4 Batteri. 93. Constabel Christen Nielsen Niesen Wrenberup, 17, død paa Nyborg Laz. d. 16 Mai
af Typhus, begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 20 Mai.
- Grove. 124. Constabel Niels Christensen Heltborre, 12, død paa Sønderborg Laz. d. 24 Decbr. af
Typhus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 28 Decbr.
- 6 Batteri. 52. Constabel Anders Pedersen Karlebo, 2, død paa Fredericia Laz. 3 April af Drypbe-
tændelse, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 7 April.
- Forsærkn. 29. Constabel Jens Christensen Gylbenholmsmark, 5, død paa Garnis. Hosp. d. 17 Juni
af Drypbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 21 Juni.
- Constabel Hans Laurigen Bistrup, 19, død paa Garnis. Hosp. d. 10 August af Typhus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 14 August.
- 8 Batteri. 46. Constabel Jørgen Christiansen Store Høgelse, 2, død paa Garnis. Hosp. d. 20 Juli
af Drypbyge, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 24 Juli.
- 2 Batteri. 16 oc. Constabel Niels Christian Rasmussen Utoft, 19, død paa Garnis. Hosp. d. 18 August
af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 23 August.
- 8 Batteri. 152. Constabel Frelse, 12, ihjelslagen v. 198te Heste d. 22 September
paa Als, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 25 Septbr.
- Forsærkn. 2. Ar.-Constabel Christen Sørensen Weth, 16, død paa Horsens Laz. d. 5 Septbr. af
Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 7 Septbr.
- 4 Batteri. Amb.-Soldat Trees, død paa Tirskel Laz. d. 16 Novbr. af Typhus,
begravet paa Engom Kirkegaard d. 19 Novbr.

Livgarden til Fods.

1. 63. Garder Hans Andersen Eskerød, 16, } faldne den 5 Juni ved Dyppel, begravede paa
1. 95. — Christian Lassen, 30, } Sønderborg Kirkegaard d. 8 Juni.
2. 6. Corporal Jacob Jørgensen Holtug, 6, }
1. 115. Garder Johan Albert Delleffen, 22, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Lazareth d.
6 Juni, begravet paa Augustens. Kirkegaard d. 9 Juni.
1. 4 oc. Høboist Mauritz Nicolai Holmgreen, 0, død i Kjøbenhavn d. 5 Juli, begravet paa Garnisons
Kirkegaard d. 9 Juli.
1. 21. Undercorporal Peter Svenning, 27, død paa Horsens Laz. d. 23 Septbr. af Typhus, be-
gravet paa Horsens Kirkegaard d. 26 Septbr.
1. 113. Garder Jacob Jensen Nicodam, 18, død paa Veile Laz. d. 8 October af Tæring, begravet
paa Veile Kirkegaard d. 9 October.
2. 64. — Jens Jensen Udbye, 4, død paa Odense Laz. d. 25 October af Svindsot, begravet
paa Odense Kirkegaard d. 31 October.
2. 113. — Niis Petersen Schack, 27, død paa Veile Laz. d. 26 August af Typhus, begravet paa
Veile Kirkegaard d. 30 August.
2. 125. — Jens Christensen Egtvedshuus, 6, død paa Børgense Laz. d. 20 October af Typhus,
begravet paa Børgense Kirkegaard d. 24 October.
2. 193. — Christen Petersen Froslov, 6, død paa Horsens Laz. d. 8 October af Typhus, be-
gravet paa Horsens Kirkegaard d. 11 October.
3. 109. — Christen Petersen Tvillinggaard, 15, død paa Horsens Laz. d. 22 Septbr. af Ty-
phus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 25 Septbr.
3. 201. — Niels Jensen Igefløv, 19, død paa Veile Laz. d. 18 Septbr. af Tæring, begravet
paa Veile Kirkegaard d. 19 Septbr.

4. 36. Garde Jørgvard Hansen Struudsagermark, 18, død i Kjøbenhavn d. 25 Novbr. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 29 Novbr.
 4. 102. — Eftid Peter Lorenzen Slux, 30, død i Kjøbenhavn d. 16 Novbr. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 22 Novbr.
 4. 123. — Hans Rasmusen Thaarup, 7, død paa Horsens Laz. d. 22 Septbr. af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 25 Septbr.

1ste lette Dataillon.

- Capitain Georg Julius Hauch v. Denzen, saaret d. 28 Mai ved Nybel, * død paa Augustenborg Laz. d. 2 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
2. 13. Undercorp. Sorgen Jensen Endrup, 2,	4. 131. Menig Christian Nielsen Olbye, 3,
3. 53. Menig Niels Lorenzen Vandlose, 1,	4. 152. — Frijs Tobiasen Casperen Tranegilde, 1,
3. 103. — Lars Nielsen Klosterhusene, 3,	1. 7oc. Undercorp. Bataw Emil Frederiksen Sundshvester, 1,
3. 165. — Peder Larsen Dybe Sundbye, 2,	1. 64. Menig Jens Jensen Hjørslunde, 2,
4. 26. Undercorp. Lars Petersen Hellsinge, 2,	1. 186. — Niels Johansen Hertusmagle, 6,
4. 80. Menig Jacob Sørensen Skullelov, 2,	1. 191. — Hans Sørensen Hosten, 5,
4. 91. — Niels Petersen Avedøre, 1,	1. 194. — Christian Larsen Waldbye, 1,
4. 118. — Hans Jensen Vismagle, 3,	
- de første 10 ere faldne, de sidste 5 savnede d. 23 April ved Slesvig, begravede af Hjønden, (see Anmærkning³).
1. 163. Menig Christian Hansen Førslov, 5, falden d. 5 Juni ved Dyppe, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 8 Juni.
4. 169. — Henrik Nielsen Gjøderup, 3, falden d. 28 Mai, begravet i Sønderborg d. 3 Juni.
1. 9. Corporal Mads Larsen Vangede, 1, dødt. saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 7 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
1. 74. Menig Hans Nielsen Jersie, 3, saaret d. 28 Mai *, død paa Augustenborg d. 15 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Juni.
1. 75. — Morten Larsen Jyllinge, 3, dødt. saaret d. 9 April ved Bau, død i Flensborg samme Dag, begravet i Flensborg d. 12 April, (see Anmærkn. 1).
1. 112. — Jens Hansen Edelgave, 1, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 11 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.
1. 182. — Frederik Rasmussen Søgaard, 2, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 28 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 April.
1. 183. — Lars Jensen Borsholm, 2, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. ? og begravet i Slesvig^{3 a}).
1. 224. — Lars Schalburg, 1, saaret d. 5 Juni, * død paa Augustenborg d. 18 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Juni.
2. 135. — Hans Nielsen Nye, 3, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 1 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 8 Mai.
2. 164. — Peter Maagensen Vallerup, 1, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 30 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Mai.
2. 195. — Laurig Hansen Gjøvninge, 3, saaret d. 23 April og fangen, død d. 31 April og begravet i Slesvig^{3 a}).
4. 20. Undercorp. Peter Rasmussen Skoftrup, 1, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 26 April, begravet paa St. Michaeli Kirkegaard d. 29 April.
4. 82. Menig Søren Larsen Reilinge, 2, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 10 Mai, begravet paa St. Michaeli Kirkegaard d. 13 Mai.
4. — Niels Olsen Dsted, 3, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 17 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 Mai.

1. 69. Menig Ole Nielsen Farum Overdrev, 2, død paa Bogense Lazareth d. 25 Juli af Typhus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 29 Juli.
1. 210. — Anders Petersen Østershy, 3, død paa Horsens Lazareth d. 22 September af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 25 Septbr.
2. 135. — Peter Christensen Gjevinge, 3, død paa Augustenborg Lazareth d. 3 Juni af Typhus, begravet paa Rjettinge Kirkegaard d. ? Juni.
3. 31. — Jens Larsen Olsomagle, 3, død paa Bogense Lazareth d. 28 Juli af Typhus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 1 August.
3. 54. — Hans Nielsen Himmerdlev, 3, død paa Reisen til Armeen i Corsoer d. 6 Mai af Typhus, begravet paa Corsoer Kirkegaard d. 12 Mai.
3. 127. — Ole Petersen Salløv, 3, død paa Hærighøvegaard d. 25 October af Typhus, begravet paa Skovhøve Kirkegaard d. 27 October.
3. 156. — Christian Hansen Drby, 2, død paa Tirshel Lazareth d. 21 October af Typhus, begravet paa Engom Kirkegaard d. 25 October.
3. 221. — Sjaac Nielsen Roddenberg, 12, død paa Garnisons Hospital d. 12 Sept. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 Septbr.
4. 234. — Peter Larsen Myrderup, 2, død d. 24 August i Jennum af Apoplexie, begravet paa Skibet Kirkegaard d. 26 August.

2den lette Bataillon.

Prem.-Lieut. Knud Otto Erik Baron Leijonhusved, (svenst), falden d. 5 Juni v. Dyppel, begravet paa Ulkebolle Kirkegaard d. 8 Juni, ⁶⁾.

1. 162. Menig Hans Hansen Merkløb, 4,	2. 170. Menig Lars Petersen Riis, 4,
1. 193. — Soren Nielsen Søby, 4,	1. 248. Menig Lars Petersen Folkesløv, 4,
2. 41. — Sorgen Madsen Slagtille, 5,	1. 150. — Johan Stephen Wilhelm Thomas-
2. 153. — Ole Larsen Djerrefee, 4,	sen Ellingehuus, 4,
2. 163. — Niels Rasmussen Stjellebekshuus, 4,	

De første 6 ere faldne, de andre 2 savnede ved Dau den 9 April, begravede i Flensborg d. 12 April, see Anmærkning 1).

4. 49. Menig Peter Sorensen Ubberrup, 4,	3. 138. Menig Niels Larsen Ulcksbauge, 4,
2. 111. Menig Jens Jensen Hjortunde-Overdrev, 2,	3. 162. — Hans Petersen Dragerup, 4,
3. 93. — Peter Mortensen Siegersløvsøster, 2,	3. 186. — Christen Nielsen Ubberrup, 4,
- Den første er falden, de andre 5 savnede ved Rybøl d. 28 Mai, begravede i Sønderborg d. 30 Mai, see Anmærkn. 4).

3. 225. Menig Jens Sorensen Horve, 4, falden d. 5 Juni v. Dyppel, begravet i Sønderborg d. 8 Juni, see Anmærkn. 3).
1. 49. — Sorgen Petersen Juellstrup, 2, saaret d. 28 Mai *, død paa Augustenborg d. 11 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.
2. 174. — Jens Larsen Ny-Øjergby, 4, saaret d. 5 Juni, død i Faaborg Læg. d. 18 Septbr., begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 22 Septbr.
3. 69. — Hans Hansen Jesøsen Bramderup, 19, saaret d. 28 Mai, død paa Augustenborg d. 10 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Juni.
3. 172. — Knud Jensen Havremar, 4, saaret d. 9 April, død i Flensborg d. 17 April, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 19 April.
3. 237. — Lars Olfen Morum Ringhuus, 2, saaret d. 5 Juni *, død i Faaborg d. 10 Juli, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 14 Juli.
4. 26. Corporal Niels Fuglede, 4, saaret d. 9 April, død i Flensborg d. 21 Juni, begravet paa St. Nicolai Kirkegaard d. 23 Juni.

4. 164. Menig Jens Sørensen Stubberup, 4, dødelig saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 24 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 26 April.
2. 34 oc. — Jørgen Jørgensen Granholdt, 2, død i Horsens d. 9 Septbr. af Lypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 11 Septbr.
2. 67. — Niels Olsen Ludserød, 2, død paa Augustenborg Laz. d. 1 Mai af Brystbetændelse, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 6 Mai.
2. 190. — Søren Nielsen Hallenslev, 4, død paa Odense Laz. d. 4 August af Lypfus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 7 August.
3. 222. — Lars Encvoldsen Estebjerg, 4, død paa Veile Laz. d. 15 Juli af Lypfus, begravet paa Veile Kirkegaard d. 17 Juli.
4. 120. — Søren Nielsen Agerup, 4, død i Ravning d. 17 Septbr. af Krampestlag, begravet paa Breksten? Kirkegaard d. 20 Septbr.
4. 194. — Hans Jacobsen Starcklinde, 4, død i Haderslev d. 4 April af? begravet paa Frue Kirkegaard d. 7 April.

3die Linie - Infanterie - Bataillon.

4. 154. Menig Hans Nielsen Goed, 5, falden d. 23 April, begravet, see Anmærkn. 3).
2. 137. Friv. Menig Johan Thomas Lundby, 4, død ved Baadestub d. 26 April ved Vedsted, begraveset samme Dag paa Vedsted Kirkegaard.
1. 112. Menig Christen Sørensen Skovsøe, 5, død paa Augustenborg Laz. d. 16 Juli af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 131. Friv. Menig Herman Heiden, 0, død paa Augustenborg d. 23 Juli af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 27 Juli.
2. 101. Menig Hans Poulsen Taarnbye, 6, død paa Augustenborg d. 28 Septbr. af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 3 October.
2. 136. Friv. Menig Nicolai Møller, 4, død paa Augustenborg d. 9 Juli af Hjernebetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Juli.
4. 70. Menig Morten Simlinge, 5, død paa et Laz. i Flensborg d. 29 April af Sygdom, begravet paa St. Nicolai Kirkegaard d. 1 Mai.
4. 103. — Rasmus Erichsen Vilde Røstved, 5, død paa Augustenborg d. 5 Juli af Lungebetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 Juli.

4de Linie - Infanterie - Bataillon.

Prem.-Lieutn. Frederik Harald Balduin v. Hoyer, falden d. 23 April, begravet paa Gæddebj Kirkegaard d. 25 April.

Sec.-Lieutn. Niels Nothenborg v. Muus, falden d. 5 Juni, begravet i Sønderborg d. 8 Juni.

3. 26. Undercorp. Hans Jørgensen Tostenæs, 6,	4. 106. Menig Peder Jensen Stemminge, 9,
3. 190. Menig Rasmus Jensen Vanthore, 9,	2. 155. — Jens Peter Nielsen Leefstrup, 6,
4. 67. — Johannes Petersen Branderslov, 9,	3. 169. — Peter Andersen Lovelbe, 9,
de første 4 ere faldne, de sidste 2 savnede ved Slesvig d. 23 April, begravede, see Anmærkning 3).	
1. 9. Corporal Bernhard Jørgensen, 2,	2. 226. Menig Peder Hansen Skobkov, 9,
2. 116. Menig Lars Hansen Stubj, 6,	4. 50. — Niels Petersen Duce, 9,
faldne d. 5 Juni ved Dyppel, begravede i Sønderborg, see Anmærkning 5).	
1. 34. Menig Søren Peter Clausen Skovhuus, 9, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 7 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.	
1. 186. — Lars Christoffersen Alebel, 6, saaret d. 5 Juni, død i Faaborg d. 20 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 23 Juni.	

2. 105. Menig Niels Mortensen Vaberhuus, 6, saaret d. 23 April og fangen, død i Stesvig d. 14 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Mai.
3. 78. — Niels Andersen Hjelmsølle, 6, saaret d. 23 April og fangen, død i Stesvig d. 20 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 Mai.
1. 26. Undercorp. Peter Nielsen Strandhuus, 6, død i Horsens d. 27 August af Brysfbetandelse, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 29 August.
2. 168. Menig Niels Hansen Vedsted, 5, død i Horsens d. 19 October af Tpyhus,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 20 October.
3. 74. — Niels Andersen Torpe, 6, død i Horsens d. 24 Septbr. af Brysfbetandelse,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 27 Septbr.
3. 78. Cant.=Soldat Soren Jensen Steenshoi, 19, død i Horsens d. 11 October af Tpyhus,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 13 October.
3. 104. Menig Rasmus Jørgensen Alfoe, 9, død i Horsens d. 7 October af Tpyhus,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 9 October.
3. 220. — Mikkel Petersen Stouby, 9, død i Horsens d. 7 October af Tpyhus,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 9 October.
3. 300. — Peter Olsen Tjæreby, 9, død i Horsens d. 9 Septbr. af Tpyhus,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 11 Septbr.
4. 231. — Niels Petersen Halskov, 6, død paa Bogense Laz. d. 13 August af Tpyhus,
begravet paa Bogense Kirkegaard d. 15 August.
4. 258. — Peter Sørensen Hjortlund, død paa Horsens Laz. d. 20 October af Tpyhus,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 23 October.

3te Linie-Infanterie-Bataillon.

- Brem.=Lieutn. Gustav Lorenz Sommelius (svenst), dødt, saaret d. 5 Juni, indbragt død samme Dag til Augustenborg, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
2. 28. Hornblæser Ole Christian Hendriksen, falden d. 21 April ved Eckersförde, begravet, see Anmærkning 2).
2. 176. Undercorp. Hans Nielsen Brahesborg, 7, falden d. 28 Mai ved Eckersfund, begravet paa Broager Kirkegaard d. 31 Mai.
1. 52. Menig S. Christian J. Koelberg, 7, | 4. 186. Menig Christen Hansen Thaarupmark, 7,
4. 13. Undercorp. Niels Jensen Sønderby, 8, | 2. 20. Undercorp. Jørgen Nielsen Långaae, 8,
faldne d. 5 Juni ved Dyppel, (den Sidste savnet), begravede i Sønderborg, see Arm. 5).
1. 33. Menig Niels Hansen Bellinge, 7, saaret d. 21 April ved Eckersförde, død paa Faaborg Laz. d. 2 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 6 Juni.
1. 147. — Mads Peter Larsen Boldstrup, 8, saaret d. 21 April, indbragt død til Sønderborg d. 22de, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 25 April.
1. 223. — Poul Christensen Thorby, saaret d. 21 April, død paa Augustenborg Laz. d. 9 Mai, begravet paa Rjettinge Kirkegaard d. 13 Mai.
1. — Niels Hansen Kinderballe, 8, saaret d. 23 April ved Midsunde og fangen, død i Stesvig d. 7 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 14 Mai.
2. 1oc. Priv. Corp. Frederik Georg Reichmann, saaret d. 28 Mai ved Eckersfund, død paa Augustenborg Laz. d. 2 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
3. 121. Menig Hans Chr. Jensen Caudslunde Koedsmose, 7, saaret d. 23 April ved Midsunde og fangen, død i Stesvig d. 7 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkeg. d. 9 Mai.
4. 86. — Niels Eilerisen Gammelmolle, 8, saaret d. 28 Mai, død paa Garnis. Hosp. d. 12 Juni, begravet paa Sankt Hans Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 15 Juni.
3. 143. — Hans Hansen Millinge, 8, ihjelstagen af en Mollevinge i Holtum By d. 30 August, begravet paa Veile Kirkegaard d. 2 Septbr.

1. 4. Sergeant Jorgen Soebye, 7, død i Kjøbenhavn d. 21 October af
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 October. Dryssbyge,
1. 230. Menig Lars Peterfen Fleninge, 8, død i Svendborg d. 3 Decbr. af
begravet paa Frue Kirkegaard d. 7 Decbr. Dryssbyge,
2. 31. — Lars Rasmussen Brandsøe, 7, død paa Nyborg Laz. d. 8 Novbr. af
begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 11 Novbr. Lypheus,
3. 67. — Christen Christensen Lamdrup, 8, død paa Valdemar Slot d. 30 August af Lypheus,
begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 3 Septbr.
4. 197. — Lars Larsen Wosemose, 7, død paa Garnisons Hosp. d. 25 Novbr. af
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 30 Novbr. Lypheus,

6te Linie-Infanterie-Bataillon.

4. 25. Undercorp. Peter Diefen Hostrupmark, 19, falden d. 28 Mai, begravet paa Sønderborg
Kirkegaard d. 30 Mai.
4. 170. Menig Hans Jepsen Egholtmark, 17, falden d. 5 Juni, begravet paa Sønderborg Kirkegaard
d. 8 Juni.
2. 135. — Christen Peterfen Bobel, 17, død paa Augustenborg d. 9 October af Lypheus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 October.
3. 52. — Hans Peter Nielsen Linkaad, 17, død paa Augustenborg Laz. d. 16 Mai af Lypheus,
begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 21 Mai.

7de Linie-Infanterie-Bataillon.

Capitain Wilhelm Adolph v. Friederichsen, falden d. 23 April ved Slesvig, begravet paa Frederiksberg
Kirkegaard d. 25 April.

3. 31. Menig Søren Peterfen Maarsted, 14,	1. 142. Menig Rasmus Petersen Sjøbing, 14,
3. 89. — Jens Petersen Alling, 15,	2. 105. — Rasmus Madsen Fillerup, 14,
1. 64. Menig Rasmus Petersen Bjerager, 14,	2. 110. — Niels Jensen Schjulfund, 19,
1. 125. — Mads Mittelfsen Gaurklund, 19,	
- de første 2 ere faldne, de andre 5 savnede den 23 April, begravede, (see Anmærkning 3).
1. 58. Menig Niels Peter Jørgensen Norup, 15, saaret d. 23 April, * død paa Augustenborg d.
21 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 27 Juni.
1. 220. — Thomas Andersen Kleis-Skov, 19, saaret d. 23 April og fangen, død i Flensborg
d. 6 Mai, begravet paa St. Nicolai Kirkegaard d. 8 Mai.
2. 38. — Jens Nielsen Henssteen, 14, dødelig saaret d. 23 April, død i Slesvig d. 24 April,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 26 April.
2. 66. — Herlev Jensen Malling, 14, saaret d. 23 April, * død paa Augustenborg d. 29 Mai,
begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 1 Juni.
2. 69. — Hendrik Petersen Bredahl, 15, saaret d. 23 April, død i Kjøbenhavn d. 23 Juli,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 Juli.

8de Linie-Infanterie-Bataillon.

3. Menig Ole Andersen Hedegaerhuus, 18, falden d. 5 Juni ved Dyppel, begravet i Sønder-
borg d. 8 Juni.
2. 137. — Otto Christensen Istrup, 12, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 10
Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.
4. 100c. — Peter Jensen Karlsbye, 16, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 7 Juni,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.

4. 173. Menig Jens Christensen Orsted, 16, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 17 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Juni.
2. 6. — Jens Peterfen Norup, 16, død i Horsens Læg. d. 26 Septbr. af Tøphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 28 Septbr.
2. 120. — Soren Mikkelzen Klint, 18, død paa Hærhøvsgaard Læg. d. 30 Septbr. af Tøphus, begravet paa Skovby Kirkegaard d. 4 October.
3. 66. — Peter Christian Christensen Killefinghel, 18, død paa Bogense Læg. d. 3 Aug. af Byld, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 5 August.
4. — Jacob Andersen Brokkenhuus, 18, død paa Garnisons Hosp. d. 9 Decbr. af Tøphus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 Decbr.

9de Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 84. Menig Soren Andersen Erikstrup, 13, faldne d. 21 April ved Ekernfærde, begravede, see 1. 133.
- Anders Petersen Wang, 12, f Anmærkn. 2).
4. 147. — Jens Andersen Nøblev, 13, falden d. 23 April ved Slesvig, begravet, see Anmærkn. 3).
1. 1. Stabsstambour Carl Adam Gottlieb Sonderstov, 0, saaret d. 23 April og fangen, død i Flensborg d. 17 Mai, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 19 Mai.
2. 78. Menig Jeppe Thomaasen Gammelstrup, 13, død paa Lirøbet Læg. d. 30 Septbr. af Hjernebetændelse, begravet paa Engom Kirkegaard d. 4 October.

10de lette Infanterie-Bataillon

- Capitain Ernst Heinrich v. Tjefstrup, falden d. 28 Mai ved Nybel, begravet i Sønderborg d. 30 Mai.
- Capitain Bouche v. Bonnichsen, saaret d. 23 April og fangen, død i Flensborg d. 25 April, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 28 April, †.
- Prem.-Lieutn. William v. Tronnier, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 1 Mai, begravet paa Frederiksborg Kirkegaard d. 4 Mai.
- Sec.-Lieutn. Ludvig v. Blom, saaret d. 23 April, død paa Garnisons Hosp. d. 22 Novbr. begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 27 Novbr.
- Sec.-Lieutn. Baron Leopold v. Løvenskiold, (norff), saaret d. 5 Juni ved Dyppel og fangen, død i Flensborg d. 11 Juni, fort til Sønderborg og der jordet d. 5 Juli.
3. 161. Menig Stephen Lund, 27, {
 3. 76. — Johan Peter Sundstrøm, 0, { den Første falden, de andre To savnede ved Slesvig
 3. 78. — Jørgen Ebbesen, 27, { d. 23 April, see Anmærkning 3).
 1. 2. Friv. Menig Ole Petersen, 0, { den Første falden, den Anden savnet d. 5 Juni, see
 1. 12. Menig Jens Nielsen Døssingløse, 3, f gravede, see Anmærkning 5).
 1. 5. Frivillig Corporal Axel Lundbom, (svensff), saaret d. 5 Juni og fangen, død i Flensborg d. 22 Juni, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 Juni, 7 *).
 1. 6. Friv. Menig Johan Frederik Emil Knudsen, (norff), saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 25 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 26 April.
 1. 19. Undercorp. Mads Peterfen Raarup, 27, saaret d. 5 Juni *, død paa Augustenborg Læg. d. 21 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 27 Juni.
 1. 135. Menig Mads Hansen, 31, saaret d. 28 Mai, død i Kjøbenhavn paa Garnisons Hosp. d. 12 Juni, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 Juni.
 2. Soc. Friv. Menig Johan Nicolai Voigt, 5, saaret d. 28 Mai, død paa Faaborg Læg. d. 24 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 28 Juni.
 2. 96. Menig Peter Andersen Kjør, 27, saaret d. 5 Juni *, død paa Augustenborg d. 13 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.

3. 168. Menig Johannes Peter Dugen, 27, saaret d. 28 Mai, død paa Augustenb. d. 26 April 1849, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 April.
4. 124. — Knud Christian Bonde, 27, skudt ved Vaade d. 24 April i Niehuus under Armeens Tilbagetog, død detslebs samme Dag og begravet paa Marken af Fristarerne; den 16 Mai opgravet og jordet paa Bau Kirkegaard.
2. 137. — Hans Peter Festerlund, 27, død paa Odense Laz. d. 7 Decbr. af Dyrffsvindst, begravet paa Odense Kirkegaard d. 12 Decbr.
2. 154. — Peter Christensen Andersen, 31, død paa Odense Laz. d. 2 Septbr. af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 5 Septbr.
4. 2. Foureer Christian Olsen Rasmussen, 0, død paa Garnif. Hosp. d. 29 Decbr. af Dyrffshyge, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 3 Novbr.
4. 48. Menig Niels Jensen Frobbslev, død paa Garnisons Hosp. d. 26 October af Halsbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 1 Novbr.

11te Linie-Infanterie-Bataillon.

- Capitain Christian Frederik v. Kurzhals, falden d. 23 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 April.
- Prem.-Lieutn. Carl Frederik Bogvisch v. Strider, falden d. 23 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 April.
- Prem.-Lieutn. Frederik Ferdinand v. Römeling, falden d. 23 April, begravet paa Hadsdebye Kirkegaard d. 25 April.
- Sec.-Lieutn. Ulrich Christian v. Bedege, saaret d. 9 April ved Bau, død i Flensborg d. 12 April, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 April †.
2. 134. Menig Søren Christian Nielsen Sønderstrupgaard, 11, falden d. 9 April ved Bau, begravet, see Anmærkning ¹).
1. 47. Menig Anders Chr. Jørgensen Dvergetvad, 11,	3. 120. Menig Peter Jensen Lørskov, 11,
2. 22oc. — Hans Christian Jensen Gydere, 11,	4. 2. Foureer Jens Andersen Skou, 10,
2. 46. — Christen Nielsen Lillkjelved, 11,	4. 15oc. Menig Niels Christian Simonson, 11,
3. 3. Vaabenmester Christian Nielsen Maruphaus, 11,	4. 20. Undercorp. Christian Jensen Korholt, 11,
3. 74. Menig Niels Chr. Christensen Hattjærskovhaus, 10	^{7 b}).
- de første 7 ere faldne, de andre 2 favnede d. 23 April ved Slesvig, begravede, see Anmærkn. ²).
1. 2. Friv. Leonard Lassen, 11, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 28 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard. den 29 April.
1. 17. Undercorp. Lars Christian Christensen Thornby, 11, saaret d. 28 Mai, død i Faaborg d. 12 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 16 Juni.
1. 41. Menig Anders Madsen Tveden, 11, saaret den 28 Mai og fangen, død i Flensborg d. 24 Juni, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juni.
1. 122. — Niels Chr. Christensen Hornetorp, 11, druet af Vaade i Nyborg d. 17 Septbr., begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 19 Septbr.
1. 131. — Niels Johansen Nafborg, 10, saaret d. 28 Mai, død paa Augustenborg d. 30 Mai, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 1 Juni.
1. 146. — Niels Christian Thomsen Byrholm, 10, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig og der begravet ^{3 a}).
2. 20. Undercorp. Peter Petersen Krogen, 11, saaret d. 23 April og fangen, skal være død i Rendsborg d. 20 Mai, og der begravet ^{7 c}).
2. 40oc. Menig Hans Chr. Jensen Meisbøthaus, 11, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 13 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 15 Mai.
2. 159. — Niels Sundbøftsen Ulfed, 10, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 29 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 31 Mai.

2. 183. Menig Lars Chr. Dlesen Torslev, 11, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 23 Juni og der begravet ^{3 a}).
3. 32. — Anders Mortensen Widstedmølle, 10, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 28 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 April.
3. 71. — Søren Petersen Tommerbymark, 11, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. ? og der begravet ^{3 a}).
3. 132. — Christian Jacobsen Droust, 11, saaret d. 9 April ved Bau, død i Flensborg d. 13 April, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 April.
4. 170c. — Jens Jensen Tollestrup, 11, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 27 Juni, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 Juni.
4. 29. Tambour Peter Christian Jacobsen, 10, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig 14 Juni, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 17 Juni.
1. 55. Menig Jens Christian Sørensen Sønder-Bindslev, 11, død paa Bogenfse Læg. d. 8 Sept. af Typhus, begravet paa Bogenfse Kirkegaard d. 12 Sept.
1. 75. — Niels Nielsen Braarup, 10, død paa Bogenfse Læg. d. 27 Aug. af Typhus, begravet paa Bogenfse Kirkegaard d. 31 August.
2. 10. — Bjerrebøye Sønderhede, død i Haderslev d. 10 April begravet paa Frue Kirkegaard d. 14 April.
3. 140c. Menig Jens Christian Henriksen Nyvraae, 10, død paa Horsens Læg. d. 24 Sept. af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 27 Sept.
3. 360c. — Lars Sørensen Sønderøye, 11, død paa Odense Læg. d. 13 Septbr. af Lungesvind. begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Septbr.
3. 141. — Jens Christian Nielsen Glade, 11, død paa Horsens Læg. d. 7 Aug. af Bryssetænd. begravet paa Horsens Kirkegaard d. 9 August.
4. 250c. — Niels Christianfen Thomsen Ulfed, 10, død d. 26 Decbr. i Aalborg af Hjernebetænd. begravet paa Aalborg Kirkegaard d. 30 Decbr.

12te lette Infanterie-Bataillon.

- Oberstlieutenant Otto Ludvig v. Munthe Morgensjerne, falden d. 5 Juni ved Dyppel, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 8 Juni.
- Capitain Carl Emil v. Mecklenborg, saaret d. 23 April * og fangen, død i Slesvig d. 19 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 Mai.
- Capitain Frank Gottfred v. Neraae, saaret d. 23 April, død paa Augustenborg d. 10 Mai, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 16 Mai.
- Capitain Christian Frederik v. Frisenberg, død paa Augustens. Læg. d. 24 Mai af Bryssetændelse, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 1 Juni.
2. 290c. Menig Niels Laurigen, 25,	3. 136. Menig Peter Petersen Bau, 30,
3. 67. — Peter Laurigen Dethleffen, 30,	4. 10. Corporal Hans Peter Waltersdorp, 19,
3. 129. — Jep Nielsen Lytke, 25,	4. 430. Menig Jens Jacob Christensen, 25,
- faldne den 13 April ved Slesvig, begravede, see Anmærkning ³).
4. 13. Undercorp. Johan Christian Castensen, 25, falden d. 10 Mai i en Tirailleursfægtning paa Dyppelbjerg, begravet ?
2. 173. Menig Hans Peter Hansen, falden d. 28 Mai ved Nybel, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 30 Mai.
1. 1060c. Friv. Menig Frederik Arctander, 7,	4. 460c. Menig Isaac Jensen Hornum, 19,
2. 520c. Menig Anders Jensen Skjærbøl, 19,	4. 151. — Båhne Nicolai Sønnichsen, 22,
- faldne den 5 Juni ved Dyppel, begravede, see Anmærkning ⁵).
1. 110c. Friv. Menig Frederik Henze, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 25 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 April.

1. 31. Menig Poul Peter Hansen, 24, saaret d. 23 April, død paa Augustenborg Laz. d. 2 Mai, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 6 Mai.
3. 88. — Jørgen Søren Hinrichsen, 30, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 20 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 Mai.
3. 173. — Jacob Hansen Jesøen Deholm, 22, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 24 Juni, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 Juni.
4. 50 oc. — Lauritz Jacobsen Villemindsrup, 19, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 25 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 3 Juli.
4. 65. — Julius Persch, 7, qvæstet d. 29 Mai af en Ranenfugle, død samme Dag paa Augustenborg, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 1 Juni.
4. 68 oc. — Ole Nielsen Skrillinge, 7, saaret d. 28 Mai, død paa Augustenborg Laz. d. 4 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
4. 102. — Hans Jacobsen Møller Auenbøll, 25, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 9 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 12 Mai.
4. 132. — Hans Christian Christensen Kluybell, 30, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 30 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Mai.
1. 58 oc. — Hans Jørgen Fæster, 27, død paa Augustenborg Laz. d. 6 Mai af Drysstetændelse, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 9 Mai.
1. 109. — Jens Hansen, død paa Veile Laz. d. 13 Juli af Typhus,
begravet paa Veile Kirkegaard d. 14 Juli.
1. 125. — Johan Peter Buschlach, 25, død d. 5 Juni paa Reisen fra Augustenborg Laz. til Kjøbenhavn af Affindighed, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 11 Juni.
2. 16. — Søren Rasmussen Høstrup, 21, død i Aabenraa d. 17 April af Typhus,
begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 19 April.
3. 48. — Peter Christian Christiansen, 30, død paa Augustenborg Laz. d. 17 Mai af Typhus, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 21 Mai.
3. 216. — Peter Ebbesen Hørup, 24, død paa Augustenborg Laz. d. 6 Mai af Drysstetændelse, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 13 Mai.
4. 174. — Peter Amussen Dam, død paa Garnis. Høsp. d. 14 October af Typhus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 18 October.
4. — Niels Jensen Hespbjerg, 18, — skal være død d. 18 Mai, (7^a).

13de Linie - Infanterie - Bataillon.

Capitain Carl Frederik v. Dbel, falden d. 23 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 April.

1. 171. Menig Peter August Simsen, 24, 3. 21. Undercorp. Christian Møller, 25, 3. 187. Menig Rasmus Nielsen Karhuuse, 7, 4. 72 oc. — Thyge Jacobsen Skjoldberg, 17,
de første 4 ere faldne, de andre 3 fævnede d. 23 April ved Slesvig, begravede, see Anmærkn. 3). 2. 105 oc. Menig Jøseph Christensen Fuglesang, 17, falden d. 29 Mai i Sundeved, begravet samme Dag af Typhus paa Marken tæt ved Sundsgaard i Ulderup Segn; i 1849 opgravet og nedlagt i den store Grav paa Salltrup Kirkegaard. 3. 191. — Hans Christiansen Seierslev, 17, fævnat d. 5 Juni, see Anmærkn. 6). 4. 6. Corporal Johan Martin Børens, 31, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 29 Novbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 1 Decbr. 4. 7 oc. Undercorp. Peter Christiansen Emborg, 15, saaret d. 5 Juni, død paa Faaborg Laz. d. 27 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 28 Juni.	1. 33 oc. Menig Rasmus Petersen Drylle, 7, 1. 197 oc. — Niels Hansen Fangel, 7, 2. 159. — Peter Mølgen, 25,

4. 69 oc. Menig Mads Christian Olsen Otte, 17, falden d. 30 Juni ved Bjerninge, begravet paa Bjerning Kirkegaard ⁸).

1ste Jægercorps.

- Oberstleutenant Christian Christopher Gottsche v. Holm, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 12 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkeg. d. 14 Mai, ⁸ a).
4. 83. Underjæger Sejer Steffensen Botterup, 19, falden d. 6 April i en Recognoscering ved Minkenæs, begravet paa Minkenæs Kirkegaard d. 7 April, ⁹ a).
3. 36. — Jens Madsen Ormslev, 14, } faldne d. 21 April ved Cærnförde, begravede,
3. 49. — Poul Sørensen Jeberg, 16, } (see Anmærkning ²).
3. 116. — Anders Laurigen Lauberg, 16, }
1. 101. Underj. Anders Christensen Transtjørhus, 18, }
1. 105. — Lars Chr. Jacobsen Mellemjotbye, 12, }
2. 135. — Jørgen Christen Jensen Kæbersted, 12, }
de første 5 ere faldne, den Sidste savnet d. 23 April ved Slesvig, begravede, see Anm. ³).
2. 90. Underj. Christen Peteresen Aundrup, 12, }
4. 32. — Jørgen Christensen Rørup, 17, }
faldne den 28 Mai ved Nybel, begravede, see Anmærkning ⁴).
1. 73. Underjæger Rasmus Hansen Boestum, 16, }
1. 197. — Jens Nielsen Skrodstrup, 16, }
faldne den 5 Juni ved Dyppe, begravede, see Anmærkning ⁵).
1. 8 oc. Friv. Livjæger Wilhelm Salomon, 0, saaret d. 23 April, død i Slesvig d. 20 Juni, og der begravet, ³ a).
1. 59. Underjæger Morten Jensen Frøsløv, 12, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 15 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Mai.
2. 1 oc. Friv. Overjæger Peter Christian Jørgensen, 0, saaret d. 28 Mai *, død paa Augustenborg d. 11 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.
2. 13 oc. Friv. Livjæger Theodor Wilhelm Olsen, 0, saaret d. 28 Mai, død i Sønderborg d. 31 Mai, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 8 Juni.
2. 38. Underjæger Peter Jensen Veiret, 16, saaret d. 28 Mai, død paa Garnis. Hosp. d. 6 Juni, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 Juni.
2. 128. — Daniel Nielsen Winm, 18, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 1 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 5 Mai.
3. Frivillig Vincent Georg Heinrich Hein, 0, saaret d. 23 April, død i Kjøbenhavn d. 15 Marts 1849, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 19 Marts.
3. 80. Underjæger Niels Christen Christensen Cerdlev, 12, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 26 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 April.
3. 155. — Rasmus Andersen (S. L.?) Wunst, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 19 Mai, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 Mai.
3. 172. — Niels Peteresen Olsen Marslev, 16, saaret d. 23 April og fangen, død i Flensborg d. 6 Mai, begravet paa St. Nicolai Kirkegaard d. 8 Mai.
4. 29. Hornblæser Martin Christensen Christrup, 16, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 25 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 26 April.
4. 104. Underjæger Anders Nielsen Klov, 12, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 8 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
1. 11. Søger Peter Sørensen Kjøbenhavn, 15, død paa Garnis. Hosp. d. 11 Octbr. af Halsbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 October.
1. 37. Underjæger Christen Jensen Vittary, 18, død paa Begense Laz. d. 28 Juni af Lungesvandsot, begravet paa Bøgensø Kirkegaard d. 1 Juli.

1. 115. Underjæger Jens Poulsen Thorsager, 16, død paa Horsens Laz. d. 20. Septbr. af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 21 Septbr.
 1. 118. — Christian Møller Østerlinnet, 15, død paa Hors. Laz. d. 12 Septbr. af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 14 Septbr.
 2. 280. — Niels Chr. Rasmussen Thaarup, 16, død paa Horsens Laz. d. 15 Decbr. af Kolik, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 20 Decbr.
 3. 276. — Mads Christensen Klov, 12, død paa Horsens Laz. d. 18 Novbr. af Halsbyge, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 24 Novbr.
 4. 291. — Morten Petersen Stokkebroe, 17, død paa Horsens Laz. d. 29 Decbr. af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 4 Jan. 1849.

2det Jægercorps.

Oberstlieutenant Jacob Hansen v. Strup, falden d. 24 April ved Dversee, begravet paa Gæddebø? Kirkegaard d. 25 April.

Capitain Carl v. Sveberg, falden d. 23 April ved Slesvig, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 April.

1. 8. Overjæger Henning Casper Christian Grubb, 0, } faldne d. 23 April ved Slesvig, begra-
 1. 108. Underjæger Jens Andersen Haunlov, 6, } vede, see Anmærkn. 3).
 2. 91. — Peter Larsen Engelstrup, 4, }
 2. 31. Underjæger Niels Mathiasen Borchholm, 2, } faldne d. 24 April ved Dversee, begravede,
 4. 142. — Søren Jensen Ferdslov, 2, } see Anmærkn. 10).
 1. 19. Jæger Hans Petersen Udby, 6, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 6 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 8 Mai.
 1. 46. Underjæger Poul Christianen Drølovester, 5, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 25 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 26 April.
 1. 90. — Anders Nielsen Markhuus, 3, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 4 Mai og der begravet, 3 a).
 1. 146. — Peter Jensen Dragerupstov, 4, saaret d. 24 April og fangen, død i Slesvig d. 26 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 April.
 1. 155. — Hans Hansen Lau, 6, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 3 Juni, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Juni.
 4. 18. Jæger Niels Sørensen Karleboe Dverdreu, 2, saaret d. 24 April og fangen, død i Slesvig d. 2 Juni, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Juni.
 1. 23. Jæger Johan Philip Larsen Gaarbølle, 6, død paa Augustenborg d. 22 Mai af Brylletænd., begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 25 Mai.
 1. 101. Underjæger Hans Petersen Lille Verlose, 2, død i Faaborg Laz. d. 9 Novbr. af Typhus, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 14 Novbr.
 1. 133. — Peter Petersen Nagerup, 3, død paa Augustenborg Laz. d. 6 Aug. af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 August.
 2. 19. Jæger Jens Olsen Naabye, 6, fangen d. 24 April, skal være død i Rendsborg af Sygdom og der begravet, 7 c).
 4. 160. Underjæger Jens Olsen Søvvallingerød, 4, fangen d. 24 April, skal være død i Rendsborg d. 4 Mai af Sygdom og der begravet, 7 c).

3die Jægercorps.

Oberstlieutenant Christian Wilhelm v. Magius, falden d. 23 April ved Slesvig, begravet paa Gæddebø Kirkegaard d. 25 April.

Capitain Johan Frederik v. Hegermann=Lindenkroue, saaret d. 9 April ved Bau, død i Abentaa d. 10 April, begravet paa Abentaa Kirkegaard d. 19 April, 11).

Sec.-Lieutn. Niels Johannes v. Lund, falden d. 23 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 April.

1. 177.	Underjæger	Anders Rasmusen Altesøe, 7,	4. 110.	Underjæger	Hans Andersen Wiislev, 8,
2. 143.	—	Peder Andersen Nabyemart, 8,	4. 161.	Jørgen	Hanssen Egense, 8,
4. 35.	—	Rasmus Jensen Tommerup, 8,	4. 200.	Rasmus	Jørgensen Hundtofte, 8,
4. 79.	—	Niels Nielsen Bedelebhuus, 7,			
		faldne d. 23 April ved Slesvig, begravede, see Anmærkn. 3).			
4. 115.	Underjæger	Lars Hansen Holme, 8, falden d. 28 Mai, begravet i Sønderborg d. 30 Mai.			
2. 46.	—	Rasmus Hansen Egense, 8, faldne d. 5 Juni ved Dyppef, begravede i Sønderborg, see Anmærkn. 5).			
3. 210.	—	Hans Hansen Vesteraab, 8, faldne d. 5 Juni ved Dyppef, see Anmærkn. 5).			
1. 5.	Sergeant	Anders Nielsen Fredericia, 19, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 12 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 14 Mai.			
1. 112.	Underjæger	Peter Christian Andersen Strandbø, 7, saaret d. 5 Juni *, død paa Augustenborg d. 12 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.			
1. 187.	—	Morten Petersen Snave, 7, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Lag d. 7 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.			
2. 7.	Overjæger	Søren Sørensen, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 26 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 April.			
2. 7.	—	Jens Rasmusen Wantinge, 8, saaret d. 28 Mai, død paa Augustenborg d. 30 Mai, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 1 Juni, 12).			
2. 68.	Underjæger	Hans Andersen Noile, 7, saaret d. 5 Juni, død paa Faaborg Lag. d. 23 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 28 Juni.			
2. 180.	—	Poul Abraham Hansen Kjøllestøven, 8, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 1 Juli, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 3 Juli.			
2. 183.	—	Rasmus Larsen Enghavehuus, saaret d. 23 April *, død i Faaborg d. 6 October, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 10 October.			
2. 194.	—	Rasmus Madsen Kerup, 7, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 30 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Mai.			
2. 207.	—	Jens Bendixen Engberg, 7, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 30 April, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Mai.			
2. 213.	Jøger	Niels Andersen Korup, 7, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg Lag. d. 7 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.			
3. 14.	—	Rasmus Petersen Tryggeløv, 8, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 10 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard den 13 Juni.			
3. 190.	Underjæger	Hans Jensen Paarup, 7, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 12 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.			
3. 201.	—	Anders Christensen Høstberg, 8, saaret d. 5 Juni, død paa Augustenborg d. 19 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Juni.			
4. 95.	—	Hans Andersen Langaa, 8, saaret ved Baadestud d. 10 April, død paa Augustenborg d. 16 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 19 Juli.			
4. 120.	—	Niels Madsen Helnæs, 7, dødt. saaret d. 5 Juni, indbragt død samme Dag til Augustenborg, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.			
4. 191.	—	Hans Petersen Hørdgøde, 7, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 27 April, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 April.			
1. 92.	—	Nitlev Knudsen Nyklydgaard, 8, død paa Horsens Lag. d. 4. Septbr. af Tyfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 6 Septbr.			
1. 106.	—	Jacob Hansen Høstberg, 7, død paa Horsens Lag. d. 21 October af Tyfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 23 October.			
1. 121.	—	Lars Jensen Hjerup, 7, fangen d. 23 April, død i Stade d. 9 Aug. af Nervoseber, begravet i Stade, 13).			

1. 165. **Underjæger** Jacob Andersen Hefsvindinge, 8, død paa Horsens Laz. d. 18 August af Lypphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 21 August.
1. 176. — Peder Johansen Ringstedgaard, 8, død paa Hørriglevs Laz. d. 1 Sept. af Lypphus, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 5 Septbr.
2. 96. — Christen Jensen Svindinge, 8, død paa Horsens Laz. d. 5 Aug. af Drypsbetændelse, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 7 August.
2. 124. — Lars Jørgensen Hjelsted, 7, død paa Garnis. Hosp. d. 17 Sept. af Halsbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 21 Septbr.
2. 142. — Peter Rasmussen Malskø, 8, død paa Horsens Laz. d. 20 August af Lypphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 23 August.
2. 162. — Rasmus Johansen Bredt, 7, død paa Horsens Laz. d. 5 August af Gastr. Feber, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 7 August.
2. 185. — Hans Knudsen Hleminge, 8 død paa Horsens Laz. d. 1 Septbr. af Lypphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 4 Septbr.
2. 202. — Niels Petersen Hvintviist, 7, død paa Horsens Laz. d. 19 August af Lypphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 21 August.
2. 103. — Jens Hansen Vøllelose, 8, druknet paa Als d. 23 Decbr. i en Løvgrav ved at briske igjennem Isen, begravet paa Hagenberg Kirkegaard d. 27 Decbr.
3. 62. — Erik Andersen Hølnæs, 7, død paa Horsens Laz. d. 23 August af Lypphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 26 August.
3. 106. — Peter Hansen Svindinge, 8, død paa Horsens Laz. d. 28 August af Lypphus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 30 August.
3. 184. — Jens Nielsen Hønderupstov, 7, død paa Tirskel Laz. d. 9 Octbr. af Hjernebet., begravet paa Engom Kirkegaard d. 13 October.
3. 196. — Peter Andersen Mefinge, 7, død paa Augustenborg d. 30 Mai af Lungesvindset, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. 1 Juni.
4. 78. — Hans Hansen Humblekøhave, 8, død paa Augustenborg Laz. d. 17 April af Lypphus, begravet paa Kjettinge Kirkegaard d. ? April.
4. 81. — Nabs Petersen Lieberishauge, død paa Hørriglevgaard d. 26 August af Lypphus, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 29 August.

1ste Reserve-Bataillon.

1. 20. **Undercorp.** Niels Madsen Petersen, 0, død paa Horsens Laz. d. 4 August af Gastr. Feber, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 5 August.
1. 55. **Menig** Morten Andersen Pøllerup, 6, død paa Veile Laz. d. 11 Juli af Lypphus, begravet paa Veile Kirkegaard d. 12 Juli.
4. 30. **Xambour** Jens Christian Dahlgaard, 0, død paa Horsens Laz. d. 6 Sept. af Hjernebetændelse, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 9 Septbr.

2den Reserve-Bataillon.

1. 13. **Underc.** Rasmus Jacob Griffen Steengaard, 8, død paa Augustens. Laz. d. 22 Juni af Lypphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 27 Juni.
2. 169. **Menig** . . . Thorbye, død paa Augustenborg Laz. d. 5 Juli af Lungebetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 Juli.
3. 166. — Peter Jørgensen Bursøe, død paa Garnis. Hosp. d. 28 Mai af Underlivsbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 1 Juni.
4. 136. — Lars Rasmussen Menstrup, styrket af en Vogn i Horne og døde d. 30 Septbr., begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 5 October.

4. 69. Menig Christen Lindelse, død paa Christiansh. Laz. d. 5 August af Skarlagensfiber, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 August.

3die Reserve-Bataillon.

1. 119. Menig Hans Christian Hansen Maibolle, 9, død i Fredericia d. 15 Novbr. af Aypfus, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 18 Novbr.
 3. 59. — Niels Jensen Torvelund, 7, død paa Horsens Laz. d. 1 August af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 3 August.
 140. — Niels Nielsen Falkesen, 27, død paa Horsens Laz. d. 1 October af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 3 October.

4de Reserve-Bataillon.

4. 161. Menig Anders Jespersen Vallentved, 5, falden d. 30 Juni ved Bjerninge, begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 2 Juli.
 2. 16. Undercorp. Niels Petersen Egebjerg, 8, skal vare død paa Thyrestrup? d. 18 Octbr. og begravet paa Souten? Kirkegaard.
 2. 92. Menig Ole Jensen Wolstrup, 10, død paa Odense Laz. d. 17 August af Aypfus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 August.
 3. 76. — Morten Andersen Tang, 13, død paa Horsens Laz. d. 17 Septbr. af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 19 Septbr.
 3. 164. — Thomas August Ernsten Garinerhuset, 19, død paa Frederic. Laz. d. 21 Decbr. af Aypfus, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 27 Decbr.
 4. 193. — Peter Wilhelm Hollensberg, død paa Horsens Laz. d. 16 Septbr. af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 19 Septbr.

5te Reserve-Bataillon.

- Menig Christen Jensen Terp, 12, skal vare død paa et Lazareth i Byen af Sygdom, 13 a).

1ste Reserve-Jægercorps.

1. 38. Underjæger Soren Svendsen Orbye, 2, død paa Garnif. Hosp. d. 5 Septbr. af Aypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 Septbr.
 1. 40. — Hans Nielsen Ellinghuse, 4, død paa Horsens Laz. d. 5 Sept. af Dyrstbetandelse, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 8 Septbr.
 1. 47. — Peter Petersen Hønsinge, 4, død paa Horsens Laz. d. 8 August af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 10 August.
 1. 138. — Lars Jensen Skasterup, 6, død paa Horsens Laz. d. 23 Septbr. af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 22 Septbr.
 2. 186. — Peter Petersen Fauerlev, 5, død paa Horsens Laz. d. 9 Novbr. af Aypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 11 Novbr.
 4. 89. — Niels Christensen Sahl, 13, død paa Hattiglevgaard Laz. d. 28 Sept. af Aypfus, begravet paa Skovby Kirkegaard d. 1 October.
 4. Jæger Rasmus Larsen Mørkjøb, 4, død i Kolding Laz. d. 23 Septbr. af Aypfus, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 28 Septbr.

3die Reserve-Jægercorps.

1. 59. Underjæger Jens Christensen Starum, 12, faaret d. 6 Juni ved Hoptrup og fangen, død i Ølensb. d. 9 Juni, begravet paa St. Marie Kirkeg. d. 11 Juni, see Anm. 14).

4. Underløjter Christen Henriksen Kestbjerg, 12, saaret d. 6 Juni og fangen, død i Flensborg d. 16 Juni, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 19 Juni.
4. — Christen Nielsen Ravnebjerg, saaret d. 6 Juni og fangen, død i Flensborg d. 27 Juni, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 30 Juni.
1. 103. — Jesper Jacobsen Beng, 15, død i Middelfart Laz. d. 7 November af Typhus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 10 November.
4. 167. — Hans Christian Sorensen Sortkoug, 7, død i Bogense d. 2 Septbr. af Typhus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 7 September.

Odense Frivillige.

106. Menig Frederik Christopher Tryde, saaret d. 5 Juni ved Dyppel, død paa Faaborg Laz. d. 24 Juni, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 28 Juni.

Af Friløds-Bataillon, 14 a).

1. 6. Corporal Christian Bugge af 1ste Reserve-Bataillon, druknet d. 4 October, liget fundet og begravet paa Fens Kirkegaard d. 23 October.
1. 164. Menig Rasmus Andersen Beile, 8, druknet samme Dato, liget begravet paa Fens Kirkegaard d. 23 October.
1. 165. — Niels Larsen Steengabe, 8, druknet samme Dato, liget begravet paa Gamborg Kirkegaard d. 16 October.
1. 166. — Rasmus Jensen Gilleffov, 7, druknet samme Dato, liget begravet paa Causlunde Kirkegaard d. 29 October.
1. 167. — Lars Willadsen Rugehus, 8, druknet samme Dato, liget begravet paa Fens Kirkegaard d. 26 October.
1. 168. — Christen Hansen Gubbjerg, 8, druknet samme Dato, liget begravet paa Causlunde Kirkegaard d. 29 October.

3die Dragon-Regiment.

4. 10. Corporal Peter Christensen Weilbye, 16, falden d. 23 April ved Hunsby, begravet, see Anmærkning 14 b).

4de Dragon-Regiment.

- Sec.-Lieutn. Frederik Carl Jacob v. Regenburg, saaret d. 9 April ved Bau, død i Flensborg d. 12 April, begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 22 April.
2. 58. Dragon Jens Andersen Waalsøe, 9,
2. 71. — Niels Andersen Alnæs Dyrehaugehus, 4,
3. 42. — Peter Henriksen Grønholt, 3,
Faldne d. 9 April ved Bau, begravede i Flensborg d. 12 April, see Anmærkning 1).
2. 25. Dragon Niels Petersen Ørsted, 3, skal være død af Sygdom d. 21 August i Tjen, 13 a).
3. 107. — Lars Jensen Weileby, 4, død paa Garnisons Hospital d. 1 August af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 August.
4. 58. — Peter Petersen Fjalund, 5, død paa Horsens Laz. d. 6 November af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 8 November.

5te Dragon-Regiment.

2. 120. Dragon Peter Jensen Carlby, 16, falden d. 18 April ved Alschffel, begravet, see 2).
 1. 85. — Sorgen Jensen Østerled, 11, fangen ved Dversee d. 24 April, død i Stade d. 6 August af Underlivsbetændelse, begravet i Stade, ¹³).
 3. 19. — Morten Jensen Udbal, 18, fangen ved Dversee, død i Stade d. 5 September af ? begravet i Stade, ¹³).
 3. 65. — Niels Christian Mogensens Birktild, 18, fangen ved Dversee, skal være død i Rendsborg d. ? af Sygdom og der begravet, ⁷ c).
 3. 78. — Peder Jensen Hummershuus, 18, død paa Horsens Læg. d. 11 October af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 13 October.

6te Dragon-Regiment.

Prem.-Lieutn. Ove Wilhelm v. Høeg-Guldberg, døde pludselig i Storbjalling d. 13 August, begravet paa Jellinge Kirkegaard d. 19 August.

1. 15 oc. Dragon Niels Petersen Frøbergmark, 7,
 1. 32. — Hans Petersen Snave, 7,
 1. 55. — Hans Jørgensen Ekberup, 7,
 1. 73. — Hans Frederiksen Skalkendrup, 8,
 1. 74. — Peter Rasmussen Gjeringe, 8,
 1. 80. — Lars Nielsen Ladbj, 7,
 1. 88. — Niels Christian Frandsen Dalby, 7,
 1. 130. — Sorgen Madsen Østeraaby, 8,
 1. 133. — Anders Peter Madsen Fuglsballe, 8,
 Faldne d. 23 April ved Huusby, begravede, see Anmærkning ¹⁴ b).
 1. 33. Dragon Niels Larsen Hjulby, 8, falden d. 12 Juli ved Staved Kro, begravet samme Dag paa Wandrup Kirkegaard.
 1. 24. Dragon Ole Larsen Sandager, 8, saaret d. 23 April og fangen, skal være død i Rendsborg d. 25 April og der begravet, ⁷ c).
 1. 60. — Rasmus Hansen Willestoftie, 7, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 12 Mai, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 14 Mai.
 1. 64. — Soren Hansen Kirkelonghuus, 8, saaret d. 23 April og fangen, død i Slesvig d. 2 Juni, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Juni.
 1. 94. — Lars Rasmusen Gamborg, 7, saaret d. 23 April og fangen, skal være død i Rendsborg d. 18 Juli og der begravet, ⁷ c).
 2. 9. Corporal Peter Hansen Hindevad, 7, saaret d. 4 Juni ved Vedsted, død i Haderslev d. 9 Juni, begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 11 Juni.
 1. 50. Dragon Anders Larsen Weirup, 7, død paa Horsens Læg. d. 3 December af Gæst. Feber, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 11 December.
 1. 118. — Hans Hansen Braugdetjærby, 7, død paa Vogensø Læg. d. 22 Juni af Typhus, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 26 Juni.
 2. 84. — Frederik Petersen Stoense, 8, død paa Horsens Læg. d. 3 Decbr. af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 11 December.
 3. 27. — Hans Larsen Sallinge, 8, død paa Vogensø Læg. d. 4 Novbr. af Typhus, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 7 November.
 4. 96. — Rasmus Larsen Snarup, 8, død paa Garnisons Hospital d. 14 Juli af Gæst. Feber, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 Juli.

4. 128. Dragon Anders Nielsen Bartose, 7, død paa Bogense Laz. d. 25 Juli af Lypfus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 29 Juli.
4. 134. — Lars Christian Mittelfsen Stige, 7, død paa Horsens Laz. d. 23 Octbr. af Lypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 26 October.

Gardehusar-Divisionen.

2. 33. Garder Soren Hansen Meertose, 4,
2. 63. — Niels Henriksen Østrup, 3,
2. 101. — Ole Borge Jørgensen Veddel, 1,
2. 112. — Hans Larsen Passobel, 2,
2. 119. — Hans Andersen Bursoc, 9,
2. 127. — Peter Hansen Slossoc, 9,
Faldne d. 7 Juni ved Højtrup, begravede paa Kirkegaarden i Haderslev d. 11 Juni.
2. 27. Garder Niels Jensen Galloe, 9, dødt. saaret d. 7 Juni ved Højtrup, død samme Dag, begravet paa Niis Kirkegaard d. 8 Juni, ^{1+ c}).
1. Garder Lars Hansen Freløvs Overdrev, 2, død paa Veile Laz. d. 4 August af Lypfus, begravet paa Veile Kirkegaard d. 8 August.
2. 13. Undercorp. Jørgen Hansen Hundre, 3, død paa Ddense Laz. d. 18 November af Lypfus, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 23 November.
2. 35. Garder Niels Poulsen Ohm, 3, død paa Ddense Laz. d. 9 December af Lypfus, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 12 December.

Ridende Jøgere (Frivillige Herregaardskytter.)

1. 61. Menig . . . Robertson, falden d. 28 Mai ved Nybel, begravet, see Anmærning 4).
2. 23. — Anton Thaarup (fra Nyso), falden d. 5 Juni ved Dyppel, begravet, see Anmærkn. 5).

Train-Kudske.

- Hans Christian Christensen Bordesgaard, (ved Artilleriet), død paa Ddense Laz. d. 4 Juni af Lypfus, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 8 Juni.
- No. 237. Hans Møller Halsk, 27, (ved Artilleriet), død paa Nyborg Laz. d. 31 October af Lypfus, begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 5 November.
- Rasmus Jørgensen Weistrup, (3 Ref.-Jøgere's Ambulance), død paa Bogense Laz. d. 28 Septbr. af Lypfus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 30 September.
- Anders Mathiesen Willensberg, (ved 8de Bataillon), død paa Horsens Laz. d. 28 Octbr. af Gæst. Føder, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 31 October.
- Hans Knudsen Ørskytte, (ved samme Bataillon), død paa Horsens Laz. d. 12 Novbr. af Lypfus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 14 November.
- Christen Christensen Ruhe, 17, (ved 13de Bataillon), død paa Horsens Laz. d. 26 August af Gæst. Føder, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 27 August.
- Claus Frederik Petersen Marck, (Sjægevogter), død paa Bogense Laz. d. 11 October af Lypfus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 14 October.
- Jens Christensen Grablov, død paa Ddense Laz. d. 22 September af Lypfus, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 26 September.
- Lars Frandsen Jordfjær, død paa Ddense Laz. d. 22 October af Læring, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 26 October.

Hans Aldersen Borre, (ved Fodgardens Ambulance), død paa Bogense Læg. d. 8 October af Thyhus, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 October.

En ukendt Person, funden død i Bonshøj Skov, begravet paa Skolding Kirkegaard d. 14 Juni, 16).

Marinen.

- Najaben.** Konstabel Anton Snystrup, falden d. 15 April ved Fehmern, da Capitain Dirckinck-Holmsfeld var gaaet i Land og tagen tilfange, begravet paa Burg Kirkeg. d. 16 April.
- 124. Heelbefaren Dve Jensen, saaret d. 9 April ved Glensborg, *, død i Glensborg d. 22 April, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. ? April.
- Baadsmand Carl P. Wulf, falden d. 17 August ved Holnis, begravet i Sønderborg d. 18 August.
- Heelbefaren Hans Christian Hansen, falden d. 17 August ved Holnis, begravet i Sønderborg d. 18 August.
- Soevant Jens Isaaksen, saaret d. 17 August, død paa Augustenborg Læg. d. 1 Septbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 4 September.
- Hekla.** Quarteermester Niels G. T. Borgesen, falden d. 7 April ved Holnis, begravet derseeds ved Landeveien, see Anmærkning 9 a).
- Hekla.** Heelbefaren Jørgen Frederik Severin,
- Kanonbaad** 2. Usoevant Jacob Bertelsen,
- 3. Heelbefaren Christen Christensen Wiborg,
- 8. Soevant Peter Larsen Koster,
- 8. Usoevant Niels Nielsen Hvorup,
- 8. — Anders Hansen Elum,
- Faldne d. 8 Mai under Vilhelms Expedition mod Fredericia, begravede paa Middelfart Kirkegaard d. 9 Mai.
- Kanonbaad** 4. Soevant Niels Jensen Højseng Skovshoved, falden d. 11 Juni ved Skensund, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 12 Juni.
- 4. Soevant Peter Wilhelm Asp, saaret d. 11 Juni, død paa Augustenborg Læg. d. 3 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 7 Juli.
- 7. Usoevant Niels Jensen Klem, saaret d. 11 Juni, *, død paa Bogense Læg. d. 14 Juni, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 16 Juni.
- Soemand Hans Jensen, falden paa et Krigsskib, begravet i Sønderborg d. 11 Juni.
- Gefion.** Halvbefaren Jens Peter Hansen Vidvinge, død d. 19 Juli, 15).
- Soevant Niels Olsen, død d. 27 Juli.
- Niels Peter Jørgensen Lynæs, død d. 22 October.
- Valkyrien.** Heelbefaren Frederik Lundberg, død d. ? September.
- — Soren Jensen, død d. ? September.
- Arbejdsmand Johan Kruse, død d. 11 Juli.
- Havfruen.** Soevant Graves Nielsen, død d. 31 Juli.
- Heelbefaren Lars Hansen Faxøe, død d. 12 September.
- Usoevant Jens Sørensen, død d. 4 October.
- Bellona.** Soevant Jens Laurzen Skovsgaard, død d. 16 August.
- Xbetis.** Usoevant Jens Larsen Lille Dame, død d. 19 September.
- Hermoder.** Soevant Wilhelm Mønning Hansen, død d. 16 September.
- Kanonbaad** 12. Usoevant Niels Larsen Stauerlund, død paa Augustenborg Læg. d. 1 September af Thyhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 4 September.
- Kanonchalup** 4. Soevant Peter Andersen, død paa Alsens Læg. d. 26 Septbr. af Læring, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 30 September.

Amputerede (Invalidder) fra 1848.

Artilleriet.	5. 115.	Conſtabel Niels Hanſen Axelholm, miſtet høire Haand ved Sleſvig.	
	6. 75.	— Lars Chriſtensen Igelſe, venſtre Arm ved Sleſvig.	
	7. 156.	— Hans Raſmuſſen Hoeberg, v. Arm ved Dyppeſ.	
Div. i. Fodde.	1. 117.	Garber Jorgen Pedersen Bodum, h. Arm ved Dyppeſ.	
	1 ſette Bat.	Lieutenant Valdemar v. Schönning, h. Overarm ved Sleſvig.	
	1. 145.	Menig Lars Poulsen Kornerup, h. Been ved Sleſvig.	
	1. 151.	— David Pedersen Blatshede, h. Been ved Bau.	
	1. 155.	— Hans Jensen Iſchoimark, h. Arm ved Sleſvig.	
	1. 206.	— Hans Bertelsen Hoibjerggaard, v. Been ved Bau.	
	2.	Friſtvillig Chriſtian Theodor Waupel, v. Arm ved Sleſvig.	
	3. 53.	Menig Niels Sørensen Vandloſe, h. Laar ved Sleſvig.	
	4. 90.	— Soren Nielsen Chriſtiansen Friis, v. Been ved Sleſvig.	
	4. 166.	— Chriſten Hanſen Chriſtopher Bjornemoſe, h. Been ved Nybel.	
	2 ſette Bat.	1.	Corporal Jorgen Chriſtensen Torpe, v. Arm ved Dyppeſ.
		2. 209.	Menig Lars Nielsen Olsen Stamstrup, v. Arm ved Bau.
	4 Bat.	2. 141.	— Jens Chriſtensen Vindeby, h. Laar ved Sleſvig.
5 Bat.	1.	Friſt. Menig Wilhelm Bache, v. Arm ved Sleſvig.	
	2. 130.	Menig Chriſten Larsen Bindelſe, h. Arm ved Nybel.	
6 Bat.	4. 155.	— Peder Jensen Jerderup, v. Been d. 16 Mai i Sundved.	
7 Bat.	2. 188.	— Morten Raſmuſſen Mandſlev, v. Been ved Sleſvig.	
8 Bat.	1. 128.	— Ole Jacobsen Chriſtrup, h. Been d. 29 Juni ved Haderslev.	
9 Bat.	1. 57.	— Peder Chriſtensen Iſkun, v. Been ved Sleſvig.	
11 Bat.	2. 95.	— Chriſten Nielsen Fryſtrup, h. Arm ved Sleſvig.	
	4. 126.	— Chriſten Andersen Hovorvarp, h. Been ved Sleſvig.	
	12 ſette Bat.	1. 126.	— Hans Hanſen Feſted, v. Haand ved Dyppeſ.
13 Bat.	3. 29.	— Hans Hanſen Worlov, v. Arm ved Dyppeſ.	
	4. 63.	— Ole Nielsen Selkeberg, v. Been ved Sleſvig.	
	1. 43.	— Jens Jørgensen Laagerod, h. Arm ved Nybel.	
	3.	— Lars Chriſtiansen Veilbye, h. Laar ved Dyppeſ.	
1 Jægercorpſ.	2. 60.	Underjæger Peder Jensen Hammerum, v. Laar ved Sleſvig.	
	2. 87.	— Lars Madsen Bramstrup, h. Been ved Sleſvig.	
	2. 132.	Overjæger Jens Olsen, v. Arm ved Dyppeſ.	
	3. 188.	Underjæger Jens Sørensen Rees, h. Arm ved Nybel.	
	4. 138.	— Jens Severin Mortensen Dover, h. Arm ved Nybel.	
2 Jægercorpſ.	4. 181.	— Soren Chriſtensen Kjørup, h. Been ved Bau.	
	4. 16.	Jæger Bendt Peder Jensen Karleboe, v. Laar ved Sleſvig.	
3 Jægercorpſ.	1. 51.	Underjæger Lars Chriſtian Jensen Steenbroghuus, h. Arm ved Baadefſtud d. 7.	
	1. 56.	— Jorgen Chriſtensen Brodegaard, v. Been ved Sleſvig.	
	1. 115.	— Peter Didrik Hanſen Bindinge, h. Laar ved Sleſvig.	
	1. 211.	Jæger Jens Hanſen Hundſlev, h. Laar ved Sleſvig.	
	2. 212.	— Knud Clausen Starehuus, v. Arm ved Sleſvig.	
	4. 18.	— Niels Nielsen Reppc, v. Been ved Dyppeſ.	
	4. 60.	Underjæger Hans Poulsen Frørup, v. Been ved Sleſvig.	
4. 131.	— Niels Hanſen Koile, h. Been ved Sleſvig.		
Odenſe friſt. Jægere.	Jæger Niels Chriſtian Chriſtensen, h. Arm ved Nybel.		
	Soevant Chriſten Jørgensen Skovmand, h. Arm d. 8 Mai ved Fredericia.		
	Uſoevant Niels Hendel, v. Arm ved Fredericia.		
Marinen.	Matroſ Dorge Jørgensen (paa Ætius) v. Been ved Baadefſtud.		

A n m æ r k n i n g e r.

1) I Slaget ved Bau d. 9 April, har vort Tab været efter disse Rister 11 Faldne (3 af 4de Dragon-Reg., 1 af 1 Bat., 6 af 2den og 1 af 11 Bat.) og 2 Savnede af 2 Bat. Paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg blev begravet d. 12 April, efter Kirkebogen 12 Menige, altsaa de 11 Faldne og een af de Savnede; endvidere d. 14 April, 2 Officerer (Wedegge og Regenborg, begge dd d. 12te) og 2 Menige (maa have været den anden Savnede, og 3. 132 Droust af 11 Bat. død d. 13 April). Der har staaet i flere Blade, at der var død i Flensborg d. 13 April 4 af Vore, to Saarede under Amputationen og 2 af Saarfeber; men af de Begravedes Antal vil man see, at der hiin Dag kun var død 2. Eiheller var den Angivelse rigtig, hvad der ogsaa har staaet i alle Aviser, at der, foruden de Faldne ved Bau, har helliget i Flensborg d. 11 April, Riget af en Menig Infanterist, der var falden ved Holnis, da der foruden de ved Bau Faldne, ikke vare faldne Andre indtil d. 18 April ind Jæger Botterup (see 9 a), hvis Liig ikke har været i Flensborg.

Begravelsen d. 12te skeete under stor Høitidelighed; Pastor Helweg har holdt en Tale ved Heleneds Rister ved Hospitalet og Pastor Schøler ved Gravene paa Kirkegaarden. Musikken udførtes af Hærens Musikcorps og Tresfalver af Linietropperne.

Et Monument over de Faldnes Grav er senere bleven opreist, see i 1850 under „Mindesmærker.“

2) Ved Eckernførde d. 21 April vare faldne 1 af 5 Bat., 2 af 9 Bat. og 3 af 1 Jægercorps; deraf ere de 5 begravede paa Christians = Pleiehøus Kirkegaard d. 23 April; den 6te (som af Jægerne) er formodentlig begravet paa Gøttorf Kirkegaard. — Dragon Carlby af 5 Drag.-Reg. (falden d. 18 April ved Afhøffel) er sandsynlig begravet paa Hütten Kirkegaard.

3) Slaget ved Slesvig d. 23 April var den første Affaire, hvor Vore have maattet trække sig tilbage og overlade Pladsen og de Faldne i Hjendens Bold. De første Beretninger om Tabet ere, da de vare komne fra tydsk Side, unoigtige og usandsfærdige. Det hed sig officiel Meddelelse: „I 25 April ere (efter General Wrangels Indberetning) begravede i Slesvig 10 Officerer og 101 Underofficerer og Menige af den danske Armee“, men efter disse Rister har vort Tab af Faldne og Savnede kun været i det Hele 10 Officerer og 85 Underofficerer og Menige, hvoraf 2 ere faldne ved Dversee og 10 ved Hunsby; naar altsaa vort hele Tab kun har været 85, hvorledes kunde da Hr. Wrangel have ladet begrave 101 Danske i Slesvig, saameget mindre, da der endog af vore Faldne vare begravede 8 paa Hunsby Mark og 2 paa Dversee Kirkegaard. Disse 26 Begravede maa saa have været Preussere og som Hr. W. velvilligen har overført paa vor Regning.

I Kirkebogerne har man dog mere nærmet sig til Sandheden; derefter ere begravede d. 25 April paa Frederiksbjerg Kirkegaard 72 og paa Hadsby Kirkegaard s. Dag 10, alle unavngivne. Er det sidste Antal 10 rigtig, saa kunne de paa Frederiksbjerg Begravede ikke have været flere end 65. — De begravede Officerers Antal d. 25de er rigtig anført til 10; deraf findes indført i Frederiksbjerg Kirkebog „Dabel, Frederiksen, Høeberg, Kurghals, Lund og Stricker“; i Hadsby Kirkebog „Magtus, 2 Unavngivne (Hoyer og Romeling) og atter Stricker. Da nu den Sidste bestemt er begravet paa Frederiksbjerg, saa er det høist sandsynligt, at dette Navn er forvekslet med Styrup; 2det Jægercorps fermeente rigtignok, at Styrup var begravet i Flensborg, men derom var intet Spor at opdage, uagtet al Spørgen og Efterforskning; desuden vilde i saa Fald her mangle den fjerde Officer.

Om de begravede Meniges Navne var intet at opdage i Kirkebogerne; kun 3 Mærker ere indførte i Hadsby Kirkebog; P. A. S. af 13de Bat. (er 1, 171, Peter August Simsen); Sergeant S. J. S. af 12 Bat. og F. J. af 11 Bat. har ikke ledet til nogen Opdagelse, da disse 2 Mærker ikke passe til Noget af de Faldnes eller Savnedes Navne.

Smellem Falkenberg og Taterkrug skal en Artillerist være begravet efter Slaget; Vonderne ved intet Andet om ham, end at han havde en sribet Vest paa. Der staaer et Kors paa Graven.

Om de i Dversee og paa Hunsby Mark begravede, (see 10) og 14 b).

3 a) De af Stubbaar senere paa Lazaretherne i Slesvig og Flensborg Afdødes Antal var 58, hvorom Corpserne ikke har kunnet meddele anden Oplysning, end at de vare døde eller savnede; der var altsaa intet andet Middel tilbage uden at studere i alle 3 Kirkebøger. Men, det har kostet Ulejlighed og Bryderi med at udfinde det Rigtige i Modsatning til de halve og forkeerte Navne, hvormed de ere indførte; deels uden Angivelse af Corps og ofte med Urigtige. (Som en Prøve herpaa anføres, at der staar i St. Michaelis's Kirkebog „begravet d. 29 April U s m i n g e r v o n S e e l a n d v. l e i c h t e n B a t a i l l o n“, da nu den hele Armee ikke har havt en Mand ved dette Navn, saa har jeg opdaget i ham en savnet 1, 182 af 1 lette Bat. Frederik Rasmussen Søegaard fra U s m i n d e r o d S o g n. — Tallet være Anton's Postbog og Jensen's Provindskal Lexicon, der begge have ydet stor Tjeneste ved det hele Arbejde), stundom er en og samme Person indført 2 Gange under 2 forskjellige Dato og ofte i 2 forskjellige Kirkebøger. Ved fortsat Spørgen og Drevverling er jeg kommen paa det Rigtige med 50. 8 derimod som i disse Lister ere vedtagne med 3 a), har jeg ikke kunnet udfinde af nogen Kirkebog, skjøndt Dødsdagene bestemt ere rigtige anførte. Derimod findes i Kirkebøgerne 9 døde Soldater, som for mig have været en Umulighed at opdage; maaskee en Anden vil kunne udfinde disse ved at sammenligne Navnene med de ovenfor betegnede 3 a), hvorfor de anføres her efter Kirkebøgerne:

3 Bataillon.	Hans Hjør, død i Flensborg d. 29 April, begravet paa St. Nicolai d. 1 Mai.
6 Bataillon.	Heinrich Lampe Frederiksberg d. 10 Juni. Joachim Peter Petersen Langsted, død i Flensb. d. 13 Mai, St. Marie d. 18 Mai.
9 Bataillon.	Barth Christensen Frederiksberg d. 12 Juli. Laurig Christensen Frederiksberg d. 13 Mai.
1 Jægercorp's.	Jens Christensen Frederiksberg d. 10 Mai. Rasmus Andersen Frederiksberg d. 22 Mai.
3 Jægercorp's.	Hans Peter Jensen Frederiksberg d. 10 Mai.
1 Jægercorp's.	Niels Christen St. Michaelis d. 29 April.

Imidlertid stemmer Antallet paa en nær. (Heinrich Lampe har uden tvivl været en Insurgent).

4) Ved Nypel d. 28 Mai mistede vi, efter disse Lister 2 Officerer, 13 faldne og 5 savnede Mand, hvilke Alle ere begravede paa Sønderborg Kirkegaard. I denne Kirkebog er indført „begravet d. 30 Mai, Capitain T h e s t r u p, Lieutn. C o l l s t r u p og 17 Mand, iblandt disse, Sergeant Seyerdal (Artilleriet) Frislytte Robertson, Anders Gjødevad (Jesens Batteri), hos een fandtes et Brev adresseret: Peter Sørensen 2den Bataillon, de Dvrigte Ubejendte. Collstrups Biig fort til? — og d. 3 Juni, Menig Hendrik Gjøderup, Roeskilde Amt, 1 Linie-Bataillon“ — her stemmer altsaa Antallet; de Ubejendtes Navne ville kunne sees i Listerne.

5) Tabet ved Dyppe l d. 5 Juni, er anført i disse Lister til 4 faldne Officerer, 26 faldne og 2 savnede Menige; deraf er en Menig indbragt død til Flensborg d. 6te og begravet paa St. Marie Kirkegaard (vidst een af de Savnede); 1 af 12 Bataillon er begravet ved Hvilhøi Kro i Eblehaven, tæt ved Veien i Dyppe l Sogn, og paa Sønderborg Kirkegaard er begravet d. 8de, (saaledes indført i Kirkebogen), „Oberstl. M o r g e n s t j e r n e, Lieutn. M u u s, (S o m m e l i u s p a a A u g u s t e n b o r g og P e i j o n h u s v o u d see 6). Friv. Jæger Olesen, Gardist Jacob Sørensen Holte, 2 andre Gardister, 1 Mand af 2 Bat., 3 af 5 Bat., Rasmus Hansen Egense af 3 Jægercorp's endnu 10, (efter Andres Dpgave 14) andre Soldater“ — her er altsaa kun 23 og derefter ville der mangle 3; sandsynlig ere de, da de ikke vare at opdage noget andet Sted, ogsaa begravede paa Sønderborg, saameget mere, da Antallet ikke er opgivet bestemt, men blot efter Een og en Andens Dpgave.

6) Graven er ved Indgangen til Kirken, paa dens søndre Side, beplantet med Grantræer, og midt imellem Grenene ved Gravhøiens Side, er opreist et Monument af den Faldnes Kammerater, bestaaende af en Granitsteen med et stort hvidt Marmorfors; mod Stenen hviler en Marmorplade med følgende Indskrift:

Svensk Premier-Lieutenant

Knut Otto Grit, Friherre af Veijonhufvud.

født den 27de April 1823, faldet i Slaget ved Dyppele d. 5 Juni 1848.
1 Joh. 3. 16. Ogsaa vil ere skyldige at sætte Livet til for Brodrene.

Dette Minde sættes ham af 2den Bataillons Officerer.

7 a) Er opgivet af Bataillonen, at skulle være død i Graasteen d. 8 Juni; men da han ikke findes anført dersteds som begravet, saa har jeg henholdt mig til St. Marie Kirkegaard i Flensborg, hvor han er indført som begravet, Dødsdagen er anført d. 22 Juni.

7 b) Om denne Undercorp. Christian Jensen Kørholt, som Bataillonen har opgivet for savnet ved Slesvig d. 23 April, maa jeg henvise til S. 173 for 1849, og Anmærkningen 34. Hvad der dengang har været dunkelt, er nu bleven opklaret; at det var denne Mand, der har ligget i Rendsborg i 5 Maaneder og dersteds død d. 28 Septbr., uden at Noget derom var bleven underrettet, men han var ikke indbragt d. 11, men 12 og 11 tilfammen (23 April). Denne Opdagelse har været en af de Interessanteste.

7 c) Af de med denne Anmærkning findes i Listerne 6, der af vedkommende Corpser vare opgivne, som døde i Rendsborg under Fjengenslaget i 1848, nogle med og nogle uden Dato. Min Begjæring til flere, der nu have Ophold der i Nærheden, for at indhente nærmere Oplysning om disse hos den paagjældende Garnisonspræst — har været forgjæves; dette er Karsagen, hvorfor Begravelsesdagene ikke ere anførte, da derom intet Vidshed er i mit Bærg.

7 d) Opgivet af Bataillonen; men har ikke været at opsørge paa noget Lazareth, ei heller paa hvad Kirkegaard begravet.

8) Paa Bjerning Kirkegaard ligger begravet en Menig af den danske Armees 13 Bataillon, nemlig Mads Christian Olsen fra Leervadmark, Frutling Sogn i Jylland. Da den danske Hærsafdeling efter Affairen ved Haderslev d. 29 Juni gik ind Nord, kom en Deel af Arriergarden, hvortil 13 Bataillon hørte, ved Bjerning Kirke i Fjgning med den efterrykkende Fjende. Ved denne Leilighed faldt ovennævnte M. C. Olsen, og da Liget blev fundet af Korfjær Byes Beboere, foranstaltede de, at den faldne danske Kriger paa en hæderlig Maade blev jordet paa Kirkegaarden, og lode tillige et Minde sætte over Graven. Da senere den Faldnes Kone kom til Kundskab om den smukke Maade, hvorpaa han i Døden var bleven hædret, blev saavel hun som den øvrige Familie derved dybt rørt, og have de i et Brev til Kirkeværge Hans Christiansen, der især havde taget sig af Sagen, utalt deres Hjertelige Tak for den bevisste Deeltagelse.

8 a) Da vore Tropper i 1850 atter vare i Besiddelse af Slesvig, har en militair Høitidelighed af en egen Art funden Sted Søndagen d. 11 August, nemlig Udførelsen af militaire Hædsbeviisninger over vore brave Krigere, som vare faldne i 1848 og af Insurgenterne begravede paa Slesvigs Kirkegaard. Major Wilster holdt en begejstret Tale over den faldte Major Hslem af 1 Jægercorp; dennes Officerer bekræftede hans Grav, og tre torbændte Salver suldendte denne smukke Handling.

9 a) Denne Underjæger var den Første af Landarmeen der er falden i Krigen. Paa det Sted, hvor han faldt, ved Hjørnet af en Bondegård i Rinkenæs ud mod Vandveien over Eåmsund til Sønderborg, er der paa en indfredet Forhojning opreist en Steenstøtte med følgende Inscription:

Minde om den 6te April 1848.

„Første Stub fra Krigerfare, Volde Byen Straf og Fare;
Men med Tak og Friis og Hæder, Broderlig vi mindes Eder,
Som for os i første Røde, Seiren vandt, hvor „Seier“ bøde.“

Paa Rinkenæs Kirkegaard sees et Træfors paa hans Grav med følgende Indskrift:

„Første Offer for Fædrelandet i Krigen 1848.

Seier Steffensen Botterup,

fra Breite Amt, 1ste Jægercorps 4de Comp.,
faldt i Rinkenæs Overby d. 7 April 1848.

1ste Mosebog 50. 44. „See jeg deer,
men Gud skal vare med Eder!“

Fred med Dig, vor Broder „Seier“, Gist Du Seirens Palme cier!
Thi dit Losen var fer sand: „Gud og Konge, Fædreland!“
I det gaadesfulde Næde, hjælt fer os Du stred og bede.“

9 h) Ligesom den i forrige Anmærkning Omtalte har været Landarmeen's første Offer, saa har denne ogsaa været Marinens første Offer; var falden samme Dag ved Helnæs og hviler ved Landeveien ligeover for Botterup paa den anden Side af Hønsbergfjorden. Hans Grav er prydet med Krands, Dannebrogsslag og et Træfors. — En Reisesed, der i afvigte Sommer efter Slaget ved Idsted er passeret forbi disse 2 Grave, har derom ytret følgende Stropher i Hollands Stifts-Navis No. 59 f. 1851. — „Der ligger noget saa overordentligt Smukt i at tænke sig, at den første danske faldne Landskriger og den første faldne Søkriger hviler hver ved sin Side af Hovedindgangen til det Land, for hvilket det danske Folk maatte føre en Kamp paa Liv og Død i tre Aar, at vi, uden at være fordomsfulde, saa gjerne vilde fristes til at antage, at heri ligger Mere, end et simpelt Spil af Stjæbnen. Det er jo som om Forsynet selv har opstillet disse tvende betydningsfulde Bautaehøie, netop paa dette Sted, for at minde enhver dansk Mand, der drager forbi dem, om de kostbare Offere, det kostede at holde dette herlige Land fast til Danmark, og derved tillige erindre ham om en større Aarvaagenhed for Fremtiden, at vi ikke atter lade os dypse i Sovn ved falske Forræderes glatte Ord; thi vel kostede det smertelige Offere demgang at sesvare vor Ret og en Deel af vore Fædres Land; men lade vi os atter stulle kunne maastes Diffrene endda blive større og Begivenhedernes endelige Udfald mindre tilfredsstillende end nu. Nu drager den danske Mand med Stoltthed forbi disse tvende Kampers Høie, ligesom han drager forbi alle de Steber, der gjemte vore faldne Brodres jordfiste Rester, men rev Forræderhaand engang Sleesvig for bestandig bort fra Danmark, da maatte Stamrode bedække hans Kinder, hvergang han seiler ind ad Hønsbergfjord; thi han forstod ikke i rette Tid den advarende, mægtige Røst, der raadte til ham fra disse Grave.“

10) I Dversee Kirkebog er indført „begravet d. 27 April, af de d. 24de faldne, 1 dansk Jæger (Underof.)- og 2 Jægere Menige af 2. Jægercorps.“. Corpset har, derimod, kun opgivet 2 faldne Menige ved denne Affaire og af de andre Afdelinger har ingen været falden eller savnet hiin Dag; maastes at den 3die har været 2. 19, Jæger Raahye af 2 Jægercorps der formæntes at være fangen og død i Rendsborg.

11) Hans Liggbegjængelse har (efter Apenrade Ugeblad) gjort et dybt Indtryk paa Byens Indvaanere. Heran Liget marscherede det i Byen tilstedeværende Militair med dæmpet Trommeslag, derpaa fulgte unge Piger med Blomster og Grønt, og siden den med Krands omsnoede Kiste, baaret af Dr. logsbriiggens „St. Thomas“ Mandskab. Liggfølget bestod af de derværende Lands- og Sø-Officerer, et stort Antal af Byens Indvaanere og samtlige Tommermand fra alle tre Værfter. Tvende store Dannebrogsslag ragede frem af det lange Tog, der ledsagede den i den hellige Kamp for Konge og Fædrelandet for tidligt faldne Tappre til sit sidste Hvilested. Da Kisten var nedsenket i Graven, talte Probst Rejhoff et Par Ord over den Høengangne og en tredobbelt Geversalve blev affyret over Graven.

12) Denne Mand's Død har, om end ikke fremkaldt, saa dog i det mindste fremkaldt den Foranstaltning, at der blev ansat Feltpræster ved Armeen. Den Udfødes Fader, Bæver Rasmus Knudsen i Vantinge, har i Byens Stifts-Navis No. 142 ladet indrykke nedenstaaende Avertissement:

„En uforglemmelig Sen har Herren kaldt til Hvile, Dverjæger Jens Rasmussen Vantinge af 3 Jægercorps. I Guds Villie skal jeg med den Glæde, han selv skænke mig, hengive mig; men Et

hviler tungt paa mit Hjerte. Min Søn, som faldt ved Føgtingen i Sundeved d. 28de, udtaler endnu i sit Brev fra den 27de Savnet at der ingen Sjælesørger er ved Hæren. Han udtaler i dette samme Brev Haabet den næste Dag, som var en Søndag, at kunne komme til Kirke, og jeg vil nære det glade Haab han kom til de Helliges Chor. Men hvorfor gjøres der ikke noget, at de, som undgaae Hjendens Kugler kunne faae Jhesus Evgangelium at høre? Hvorfor skulle saamange Menneſter ſladig have Døden for Die og ikke høre en Klang af Livets Evgangelium? Er det fordi ingen Præſt vil underkaſte ſig de Moifommeligheeder, der kunne følge med Feltliv og ſom Chriſt Stridsmand følge med Kongens Stridsfølf? Eller hvis i Skylden? — Jeg er Lagmand og tilaars: dog kunde nogen Præſt have Gavn af at jeg fulgte med og ſtod ham bi i Gjærningen, da var jeg villig til at forlade Huus og Hjem. Men ſaaſnart Herren vil det, at der ſkal Præſter med, da kommer der vel ogsaa og det flere end een.“

Denne Bondes eenfoldige og velmeente Ord har fremkaldt levende Debatter i Bladene om det ogsaa maatte være nyttigt og gavnligt at have Feltpræſter ved Armeen eller ikke; den daværende Krigsminister har formodentlig ikke været derved; thi ellers havde de været befattede ſtrax ved Felttogets Begyndelse. Forſt under 26 Juli bleve Dhrr. Hammerich og Helweg og under 5 Auguſt Boiſen, dertil udnævnte; i de paafølgende 2 Felttoge beſtilledeſ endvidere Karſtenſen, Woggit, Dahterup, Møller og Blume. — Foruden den Tjenefte, Troſt og Opmuntring, ſom diſe Mand have ydet Armeen og Lazaretherne, have vi Andre ogsaa haft megen Glæde ved at læſe Boiſens og Hammerichs gribende Sergetaler — og den Sidſtes intereſſante Beſkrivelse over Krigen, ſom tildeels ogsaa har været Frugten af hans Ophold ved Armeen i alle 3 Felttog.

13) Af de i Staden værende danſke Krigsfanger ere 3 afgaaede ved Døden og der begravede paa den militære Kirkegaard. Fra Hjemmet af er der beſørgt Liigſteen over de Begravede af de Officere, der ſamtidig have været i Staden ſom Fanger; og en i Altona boſiddende Kjøbmand P. A. v. Eſſen reifer imellem derover og drager Omſorg for at Gravene blive holdt vedlige. Denne Mand, ſom ved mangfoldige Velgjørdheder, med megen Opoffrelſe har viiſt Intereſſe for den danſke Sag under hele Krigen, har ifær erhvervet ſig et Hæderſnavn for den Omſorg ſom han har viiſt med vore Krigsfanger i alle 3 Krigsaaar. — Samtlige Officere, Underofficere, Frivillige og Menige, der ſom Fanger have hendiſſet i Staden, have ved Hjemkomſt derfra tilſiſſet ham en i hjertelige Udtryk affattet **Takadresſe**, for den imod dem under deres Fangenſkab af ham udviſte opoffrende Velvilie. — Hans Daad har ofte været omtalt i Bladene; derfor ſkal han ogsaa mindes med Hæder i diſe Blade.

13 a) Terp og Drſted have ikke været at opdage paa hvad Lazareth de vare døde, ei heller paa hvad Kirkegaard de ere begravede

14) Affairen ved Hoptrup er den eneſte, hvorom jeg intet Beſteemt har kunnet opdage. Af Rapporterne er Intet at udſinde, uden at det hele Tab tilſammen har været angivet til 73 Faldne, Saarede og Savnede. — 3 Krigsministeriets Liſte (ſee S. 27) er anført 1 fangen Officere, 9 faldne, 16 ſaarede og 29 ſavnede Menige (altsaa 9 Døde). 3 Kirkebøgerne findes optegnet, 6 Huſarer Begravede i Haderslev d. 11te og 1 Ditto begravet paa Riis Kirkegaard, hvilket Antal ſtemmer overens med Eſcadronens Opgivelse om dens Tab; derimod findes endvidere ſom Begravede i Haderslev ſaarne Dag en danſk Underofficere, død d. 9de (er ſandſynlig Corporal Hindevad af 6 Dragon-Regiment, ſom blev ſaaret d. 5 Juni ved Bedſed), og en danſk Jæger, hvilken Sidſte jeg ikke har kunnet opdage. 3 Reſerve-Jægercorpſ, ſom har deeltaget i denne Affaire, har ei heller kunnet meddele nogen ſynderlig Oplyſning; en Underjæger Adolph Währ, ſom var anmeldt i Bladene for at være ſalden, formeente Corpſet at være deſerteteret; om Starum viſke Corpſet Intet, uden at han var ſavnet; Navnebjerg og Reſbjerg kjende Corpſet ikke, imidlertid ere de døde i Hlensborg, og ligefom Starum indført ſom henhørende til 3 Reſerve-Jægercorpſ. — Andre Jægercorpſer have neppe deeltaget i hiin Affaire.

14 a) Diſe 7 Soldater have været paa Vagt ſamme Dag i Fønſtøvs. Om Aftenen efter at være afleſte, have de, for at undgaae et Par Miles Marſch til deres Cantonnement i Strillinge By, leiet en Baad for at ſeile over Gønborg Fjord (kun $\frac{1}{4}$ Mil). Mortet var ſalden paa og Baaden kæntrøde med dem Alle; ogsaa Baadføreren druknede.

14 b) Ved Huusby ere faldne d. 23 April 9 Dragoner af 6 Dragon-Regiment og 1 Corporal af 3 Dragon-Regiment, deraf ere 2 Dragoner begravede paa Frederiksberg Kirkegaard i Slesvig (efter Kirkebogen); de andre 7 og Corporalen bleve af Donderne begravede selve Slagdagen paa Marken, tæt Norden for Huusby, ved Foden af en af de saakaldte Kampeboie. — I 1850, ved 6 Brigades Ankomst til Huusby, kort efter Idsted=Slaget, opstod ligesom en Kappestrid mellem de forskjellige Afdelinger om Udsmuktelsen og Kjendeliggjorelsen af dette Gravsted. — „De Lette“ tilveiebragte de fornødne Krandsse, „Forstærkningerne“ reiste en simpel Træstøtte til de „faldne Brodres“ Jhuksommelse. Senere har 6 Dragon-Regiments 1 Escadron ved et Tilflugt af hver Mand, seet sig istand til at lade sætte et varigere Mindesmærke, hvilket blev opreist d. 9 October 1850 efter tilbortlig præstelig Jordpaakastelse (af Feltpræst Blume) og under brugelig militair Hædersbeviisning (af Garden). Det bestaaer af et paa en tilhuggen Kampesteensfod hvilende ret anseeligt Jernkors, hvorpaa med ophaiede forgyldte Bogstaver læses:

„Her hviler Stevet af Danske, af 6 Dragon-Regiments 1ste Escadron, som for preussiske Kugler fandt Heltebeden for Konge og Fædreland, i Slaget ved Slesvig den 23 April 1848. Dette Minde blev reist dem af deres Escadronsfammerater, som deltog i Affairen ved Huusby, da de Danske efter Slaget ved Idsted, den 25 Juli 1850 gjenvandt Slesvig. Fred med denne Grav.“

14 c) Sagnet har ladet sætte over dennes Grav en Viigsteen, hvorpaa der staaer:

„Landmand! seer Du min Grav, da meld det tilbage til Hjemmet;
at jeg er falden i Kamp, tro min Konge, mit Land;

15) Disse Tolvs Gravsteder, der ere døde af Sygdom paa de forskjellige Krigsskibe under Besættelsen af de tydske Havne, har jeg, uagtet Forspørgsel til Marineministeriet og flere Andre ikke kunnet opdage. For nogle Maaneder siden traf jeg en ung Somand herfra Byen (Carstens), hvem jeg vidste at have været med paa Gefion i 1848, og ved at spørge, om han kunde erindre Nogen af de anførte Døde, svarede han, jeg har været med ved at begrave ham, og paa mit videre Spørgsmaal hvor? sagde han i et spøgende Somandsudtryk „vi har puttet ham ind i en Sæk og saa ladet ham glide ned.“ — Udentviivl ere alle disse 12 begravede i den store Grav, hvori saamangen brav Somand var bleven nedfærket.

16) I Kolding Kirkebog er tilføiet „formeentlig efter en hos ham funden Seddel en Underofficeret Hørholm i dansk Tjeneste.“ Jeg har tilskrevet hver Bataillon og Corps, om derved skulde have staaet en Mand af dette Navn i 1848, men erholdt et enstemmigt „Nei“ til Svar. Hvem han nu har været, er endnu ukendt — ved et Corps maa han dog have staaet, idetmindste maa Nogen dog have savnet en Mand i Juni Maaned. Jeg formoder at han har været saaret ved Hoptrup d. 7 Juni og søgt at komme til Kolding, hvad han ikke har kunnet naae.

Under de Svenskes Ophold i Fyen i 1818 døde i Faaborg og begravede paa Stedets Kirkegaard :
Gardist ved Andre Risgarde. Xinus August Illikmann, død d. 3 August og begravet d. 7de.

— — — Carl August Lindahl, død d. 2 September, begravet d. 5te.

Gardist ved Svea Garden No. 12. Julin, død d. 18 September, begravet d. 22de.

Menig 2. 51. Aløp, død d. 15 September, begravet d. 19de.

Af West-Götha Dahls Regiment døde i Alsens og derveds begravede :

Menig 7. 333. E. Wallin, død d. 16 August, begravet d. 20de.

— 7. 629. D. Hurlig, død d. 21 August, begravet d. 25de.

— 7. 791. Berg, død d. 28 August, begravet d. 31te.

— 6. Johannes Dvigt, druknede d. 24 Juni ved at bade sig i Nordbys Sø, begravet paa Gamtofte Kirkegaard d. 29 Juni.

— . . . Gustav Adolf Højer, skød sig selv d. 25 Juli, fordi han Dagen i Forveien var bleven degraderet paa Grund af Drukkenskab; men da der ogsaa viste sig Spor af Sindsvilbelse hos ham, domte Krigsretten, at han maatte begraves paa Kirkegaarden i Stillehed, han er begravet d. 30 Juli paa Roerslev Kirkegaard.

En gammel Løge af Skaraborg Regiment, der formeldt Sygdom har maattet blive tilbage i Middelfart, da Tropperne i September forlode Fyen, er død og begravet derveds.

Medens den russiske Eskadre stationerede imellem Fyen og Als i 1850 døde en Capitain Master-officer paa Linieskibet Wyborg, som blev begravet d. 27 August paa Kirkegaarden i Sønderborg efter den græske Kirkes Ritus. — Kisten, beklædt med blaat Floiel og prydet med et Solkors, bragtes efter at være fort iland fra Skibet, til Kirkegaarden paa en Sigvogn, trukken af 4 Heste. Foran Sigvognen gik de Geistliges Procession, først en Cadet med Kristusbilledet, dernæst Sangerne og umiddelbart foran Riget Poperne i deres pragtfulde Dragter. Efter Riget fulgte en talrig Række af russiske og danske Officerer, Dens Gouverneur og Dyens øvrige Autoriteter. Ved Landingsstedet paraderede russisk, ved Kirkegaarden dansk Militair. Sørgemarschen, hvis Charakter mærkeligt afveg fra vore Sørgemarscher, spillede af russiske Spillemand. Da Riget var bragt til Graven, forrettede den øverste Pope og Sangerchoret Messen, og efterat Riget var nedsat Jordpaakastelsen, hvorpaa den Dødes Vaabenbrodre hver kastede en Spadesfuld Jord paa Kisten og dermed var Sørgeløbet endt. Salver affyredes saavel af det russiske som af vort Militair.

Paa Lyøe Kirkegaard ere i Sommerens Løb 1850 begravede 5 russiske Menige.

Krigen 1849

og

de Faldnes Minde,

udarbejdet

af

A. P. Cohen,
Catechet.

Odense 1850.

Trykt i M. C. Hempel's Officin.

De Faldnes

efterladte

Hustruer, Forældre og Slægtninge

tillegnes dette Arbejde.

Hver Dag af de betydningsfulde fire Maanedes April—Juli 1849, have vidst bragt maangt et sorgeligt Budskab i forskjellige Familierekredse, saavel i de større Boliger, som i de simple Bondehytter rundt om i vort kjære Fædreland — og, da Budskabet lod overalt om den uforglemmelige 6 Juli, have selv de Glade og Fornoiede følt Sorgen over de mange faldne Dfere, hvormeget mere har Sorgen da ikke været udbredt der, hvor saamange Forventninger vare gaaede tabte, saamange kjærlige Vaand sonderrevne og tilintetgjorte — og, da Soldaten efter endt Kamp var vendt tilbage til sit Hjem, modtaget med Jubel af den forsamlende Mængde — og med Glæde i det stille Hums, da var der en taus Alvor i mange Boliger, veemodige Følelser i Manges Hjerter.

Dog, Tiden har vel lettet noget af Byrden; Tanken om den vise Skabers urandsagelige Bestemmelse, har vistnok indgydet Trost i det religiøse Hjerter; overalt var der viist Deeltagelse og Trost til de Faldnes Efterladte. Dette Sidste, er ogsaa Hensigten med dette Arbeide, som jeg her byder Eder alle I Sorgende. — Jeg har sat Eders Kjære et varigt Minde, et priseligt og erkjendeligt Eftermæle, som den eneste Erstatning her paa Jorden for hvad de have offret her; I ville læse deres Bedrifter — det vil forekomme Eder, som I have Eders Kjære i Eders Hjem. Formaaer dette Arbeide at skjænke Eder nogen Trost, da vil det være mig den bedste Løn for 10 Maaneders vedvarende Arbeide, og Tanken om at have glædet Saamange vil glæde mig til mit Livs Aften, erindrende Skriftens Ord (Salomons Ordsprog 11, 25) „Et glad Hjerter trives, det glæder sig idet det glæder Andre.“

A. D. Cohen.

F o r o r d .

Hensigten med dette Arbeide er alt antydet i de foregaaende Ord og dette vilde egentligen være nok; men for ikke at den offentlige Stemme muligens vilde tillægge mig en Slags Driftighed, idet jeg, den Uindviede udgiver en Bog, der skal være et historisk Mindemærke, isteden for at burde have overladt sigt et Foretagende til den kyndige Militair eller grundige Historiker, skulder jeg Daseren disse Ord, hvad der har bevæget mig til dette Arbeide og hvorledes det var tilendebragt.

Som Bosiddende i Ddenise ikke langt fra Krigsskuepladsens egentlige Hjem, have Begivenhederne gjort et stærkt Indtryk paa mit Sind og stemt mit Indre til en Alvor, som ikke kan beskrives. Midt under denne bevægede Tid maatte jeg i de første Dage af Juni reise til Holland i Embedsforretninger, og i Rasklov, hvor mit Ophold var i 5 Uger saae jeg ikke en eneste Soldat; Alt var saa stille, ligesom om den tryggeste No var udbredt over hele Landet, og dog vidste man at Krigen herjede inden vore Grænser. Uventet bragte Posten d. 8 Juli om Aftenen den første Efterretning om Seieren ved Fredericia; Ungen vilde i Begyndelsen fæste Tid til hvad der strax gik fra Mund til Mund; nogle Timer derefter satte et Faldklog sig i Bevægelse, „den tappre Landsoldat“ blev sungen og spillet i Manges Huse og i en Fart var der Liv og Munterhed over den ellers saa stille By. Morgenen derefter bragte Posten fra Hven nærmere Efterretning om de mange Faldne og Saarede, om General Rhes Død — og et dybt Alvor afløste den forrige Aftens Glæde — Jeg længtes efter Hjemmet, hvor jeg ankom d. 13 Juli, og paa det første Sted (i en Boglade) traf jeg en Mængde Soldater i den glædeste og muntreste Stemmning, pegende paa et Krigsbillede (en fjendtlig Skandies Erobring), fortællende om Dagens Bedrifter og Gjerninger. I Nærheden stod en Bønde, taus og alvorlig, et dybt Suk tilkjendegav at der var Noget, som trykkede ham; paa min Tilstale om han maastee havde mistet en Son, svarede han „bare jeg vidste noget Bestemt, men det Sorgelige er, at jeg ei kan faae at vide om han er levende eller død.“ Jeg troede, det maatte være en let Sag at faae Kundskab om, og lovede Manden at faae det at vide; jeg skrev til Compagnichefen, men erholdt det Svar „at den Dusspurgte var savnet d. 6 Juli, det er Alt hvad man vidste om ham.“ Noget Tid derefter læste jeg i Aviserne flere Opfordringer fra Bønder, der søgte Oplysninger om deres

Sonner — og jeg fattede den Beslutning at ville indhente disse Oplysninger. — Dette var Impulsens til mit Foretagende — kyndige Mænd vare af den Mening, at mit Foretagende vilde blive forjævet.

Jeg begyndte med at eftersee „Berlings Avis“ og „Fædrelandet“ fra April til August, optegnede hver Død, Saaret og Savnet, men ved at sammenligne disse Navne med Krigsministeriets egen Riste fra 6 Juli — og Eternførde Risten, erholdt jeg strax Bished om, at der Intet vilde kunne opnaaes ad denne Vej, som mere maatte forvirre end opklare. Jeg henvendte mig derfor til Lægerne rundt om i Høen, udstrev af Forvalternes Protocoller og Lægernes Syge-Journaler Navnene paa de Afdøde, optegnede hver Begravet efter Præsternes Ministerialbøger; deraf tog jeg til Fredericia (i Forventning om at vilde faae Meget at vide, men til min Forbauselse fandt jeg i Kirkebogen af henimod 500 Begravede de 350 indførte som „Ubekjendte“) Veile og Golding Egnen og Als, søgte omkring hvor der var Noget at opdage og optegnede Alt hvad man fra forskjellige Sider har kunnet meddele mig. Efter 5 Ugers Graværelse kom jeg tilbage i Novbr. Maaned med en Palle Papirer, men — med usorrettet Sag. — Den Virvar, Forvikling og Uovereensstemmelse ved de forskjellige Optegnelser lader sig ikke beskrive; især hvilede et Mørke over hvem den Masse Ubekjendte vare, som fandtes begravede paa saamange Kirkegaarde. Som det eneste Middel, der kunde føre til et Resultat, antog jeg at være, dersom Militair-Authoriteterne vilde meddele mig deres Tabslister og ved at sammenligne disse med mine fra andre Kilder gjorde Optegnelser, da at maatte kunne bringe Sagen paa det Rene.

Under 20 Novbr. had jeg Armeens resp. Commandeurer (indtrykket i Fædrelandet No. 274, Flyveposten 276, Aarhus Avis 206 og Høens Stifts Avis 301) om at være mig behjælpelig med mit Arbeide med Hensyn til de attraaede Rister; men beklage maa jeg endnu (især for Tidens Skyld) at mit første Raad var en tom Røst i Orken; af Armeens 40 resp. Commandeurer skjønkede ikkun 6 velvilligen denne min første Opfordring deres Opmærksomhed. Samtidig dermed modtog jeg en Mængde Privatbreve hvori man udbad sig flere forskjellige Oplysninger, som jeg naturligviis ikke var istand til at besvare tilfredsstillende, hvorfor jeg var nødsaget til at udstæde en ny Opfordring (Berlings Avis No. 7 for 1850) men ogsaa denne var tildeels forjævet.

Smidterid blev jeg af Generalcommandoen i Høen, der var bekjendt med Arbeidets Omfang og anerkjendte det Fortjenstfulde ved dets Fuldbendelse i flere Retninger, tilraadet at tilskrive de 4 resp. Generalcommandoer, ligesom den selv ogsaa vilde bede om at yde mig deres Bistand. Jeg henyttede dette Bink; kort derefter modtog jeg Disses Forsikring om at muelig Bistand i denne Retning, og efter at jeg havde tilskrevet hver Commandeur over hele Armeen, var jeg en Maaned derefter i Besiddelse af hele Armeens opgivne Tabslister; men nu begyndte først den rigtige Brevveksling for at bringe den Mængde Usiagtligheder og Uovereensstemmelser paa det Rene især med Hensyn til de fra 4 for-

stjellige Auctoriteter modtagne Navneforværlinger, urigtige Dato, Soldaternes Numre, Bazareth og Dødssteder m. m. Bestemt er det, at jeg igjennem herværende Postcontoir har kortsendt i de sidste 8 Maaneder flere hundrede Breve — og at jeg har en Brevsamling om denne Gjensand fra henimod 300 forskjellige Personer — Ingen kan tænke sig den Udholdenhed og Taalmodighed, som jeg har maattet anvende for at bringe Sagen til det bragte Standpunkt.

For nu ikke at levere Publikum de blotte Tabslister, har jeg antaget, at det ogsaa vilde være interessant at have en Oversigt over Krigsbegivenhederne; og er Bogen deelt i 2 Afdelinger, nemlig A. Krigen 1849, der indeholder alle fra Krigsministeriet udsædte Rapporter fra 3 April til Waabensfalden; dernæst endeel private Breve og Beretninger om disse Begivenheder; hvorvidt jeg med Hensyn til Disse sidste har været heldig i Valget overlades Læserens velvillige Dømmelse og gunstige Dørbærelse, samt B. de Faldnes Minde, indeholdende Enhver af Landarmeen og Søetaten, som er død i Fædrelandets Tjeneste fra 1 April til 1 Novbr., noisagtig classificeret, med Opgivelse om naar falden, naar saaret, paa hvad Bazareth død og naar og hvor begravet; en Liste over alle amputerede (Invalid) — og det Hele vil kunne betragtes, som et historisk-statistisk Arbeide i forskjellige Retninger f. Ex. til de projecterede Mindetavler, Monumenter m. m.

Resultatet af mine Undersøgelser har ført til Visshed, at vi i 1849 har mistet 1375 Krigere, nemlig falden paa Kamppladsen og død af Skudsaar 986 (deriblandt 56 Officerer: 1 Generalmajor, 1 Oberstlieutenant, 2 Majorer, 8 Kapitainer, 10 Premier- og 34 Second-Lieutenanter), døde af Sygdom 356 (deriblandt 1 Regimentsfører — 199 af Lyppe og 60 af Lunge- og Drystbetændelse), ved ulykkelige Hændelser 23 og ved Selvmord 10, altsaa ialt 1375. Amputerede 90, foruden dem der ere caserede formedelt anden Slæde. Fordeelte paa de forskjellige Afdelinger, har 6te Liniebat. mistet 85, 2det Jægercorps 84, 1 Ref. Jæger. 58, og 1 let. Bat. 57. (Fra 25 til 50) 2 let. Bat. 49, 7 Linie Bat. 49, 4 Ref. Bat. 48, 6 Ref. Bat. 42, 5 Linie Bat. 35, 3 Jægercorps 34, 9 Linie Bat. 33, 4 Linie Bat. 33, 1 Forst. Jæger. 28, 8 Linie Bat. 28, Artilleriet 25. (under 25) de andre Afdelinger; 5 Forst. Bat., 2 Ref. Bat. og 4 Dragonreg. kun 1, 13 Linie Bat., 4 Forst. Bat. og 5 Dragonreg. Ingen. Marinen har tabt 75, deriblandt 4 Officerer; 3 Røger ere faldne og 1 saaret og død.

Disse 1375 ere begravede paa 64 forskjellige Kirkegaarde: nemlig Trinitatis Kirkegaard i Fredericia 472, Augustenborg 142, Ekernsørde 103, Odense 89, Bogen 56, Afsens 49, Middelfart 48, Kjøbenhavn (Garnisons Kirkeg.) 48, Sønderborg 44, Eolding 43, Veilby 40, Skouby 23, Horsens 16, Thaulov 16, Faaborg 14, Christiansfeldt 14, Nordborg 13, Braandrup 11. Under 10 findes begravede: i Fyen: Biggerdlev, Fraugde, Bregninge, Krogsballe, Nyborg, Herringe, Svendborg, Orte, Valslev og Vrenderup; i Veile Amt: Michaelis Kirkegaard i Fredericia, Wilsrup, Hornstrup, Errige, Veile, Rørup, Vredstrup, Hartbe, Almunde og Guerslev; i Arhus og Viborg Stift: Arhus, Randers, Sunget,

Viborg, Hjortshøj, Thrige, Gjobvad, Helgenæs, Thorsted, Norby og Ebbeltoft; paa Als: Ulkebolle, Kællenas, Tanslet, Nothmar, Dybølle og Kiettinge; i Sjælland, Slagelse, Ringsted og Holbet; i Hertugd.: Rendsborg, Flensborg, Sæderølev, Stükstad og — Travemünde. 11 ere begravede paa Marken og i Skoven, og 7 Liigs Gravsteder, deriblandt nogle Drukne, har jeg ikke kunnet opdage.

Med Hensyn til de Savnede, da har Armeen oprindelig opgivet et Antal af 112, hvilke nu, efter et Forløb af sver Nat og Dag siden de er savnede, maa antages for at være døde. Paa de flendilige Lazarether vare de ikke efterladte; maaskee ere bortkomte? men denne sidste Formodning er ikke antagelig, thi til Sligt er den danske Soldat for ærlig, hvorfor Saadant ikke bør antages, naar det ikke kan bevises ved navngiven Exempel (en eneste Mand, som man har antaget var gaaet over til Fjenden, er død paa vort Lazareth som en ærlig dansk Soldat, uden at hans Corps har vidst det; see Anmærn. 28). Jeg har endnu forinden Begens Slutning forespurgt Corpserne om de skulde have modtaget senere Oplysninger om deres Savnede; den hele Navneliste er af mig sendt til Armeens Stabslage om der skulde findes Noget deraf paa de Kjøbenhavnske Lazarether — eller paa Als; ikkun 3 af 6 Linie Bat. 1. 37 oc. N. L. Skovhuse, 3. 118 oc. N. A. Kofde, 4. 112 oc. N. P. Weien og 2. 156 af 10 let. Bat. P. Hansen bleve udflettede, som levende og caserede, de andre 108 ere bestemt døde. Og om end alt Dette kun skulde være en Formodning, saa kan Bevistet derfor dog hentes fra selve Gravstederne; Præsternes Opgivelse om hvormange der ere begravede vilde ellers ikke komme til at stemme med Antallet af de opgivne Faldne: f. Ex. efter Colding Slaget d. 23 April har Corpserne opgivet 60 Faldne og 29 Savnede; Præsterne have begravet fra d. 24 til 28, i Fredericia 20, Errisø 1, Colding 25, Bramdrup 11, Hartø 3, Thauløv 16, Veile 2, Christiansfelt 9, Middelfart 1, paa Marken 1, alle af Studsaar, tilsammen 89, hvorfra ere nu de 29 Liig komne, dersom de 29 Savnede ikke ogsaa enten vare faldne eller dødelig saaret og hurtigen døde? Det samme Beviis kan ogsaa anføres efter de andre Affairer, hvor Præsternes Opgivelse om de Begravedes Antal altid har været større end Antallet af de opgivne navngivne Faldne; saaledes er efter Slaget d. 6 Juli Antallet opgivet at være: faldne Underofficerer 38, faldne Menige 193, er 231, medens der er indført i Kirkebogen som begravede d. 8de 304. Dog betvivler jeg Rigtigheden af dette Antal, om end de opgivne 66 Savnede lægges dertil (hvoraf de 7 ere begravede paa de slynske Kirkegaarde — efter min Grandstning er hlin Dag begravet 292 danske Krigere), men bestemt bliver det, at de Savnede ere begravede, som Ukjendte. Men tvivlsomme ere derimod Manges Gravsteder, fordi saamange ere indført i Kirkebøgerne som Ukjendte og ved Endeel har jeg derfor tilføiet?; dog ere de i disse Tilfælde anførte Begravelsessteder opgivne efter det Terrain hvor de Begravede have kæmpet og ere faldne folgelig de nærmeste Kirkegaarde, f. Ex. de Faldne ved Ryes Brigade, paa de nordlige Kirkegaarde f. Kolding, og de fra Moltkes og Schleppegrells Brigader i og Ofen for Kolding, og saaledes ogsaa ved de andre Træfninger.

Den, der vil interessere sig for Sagen, vil ved Sammentigning have Leilighed til at erholde et bestemt Resultat; Tallene, Stederne m. m. ere nøiagtige angivne og, fraregnet de faa angivne Trykfeil, tor jeg indstaae for hvert Navn og for hvert Tals Rigtighed; og da mine Optegnelser ere fremkomne igjennem flere Autoriteter, saa ere Navne anførte efter Corpsernes Stammlister, Dødsbaarsagen og Dødsdagen efter Syge-Journalerne (hvorved maa bemærkes, at Lazarethet regner Dagen fra Kl. 4 Eftermiddag til den næste Eftermiddag Kl. 4; deraf maa forklæres, naar Døds- og Begravelsesdagen er anført at være een og den samme) og Begravelsesdagen efter Præsterens Opgivelser. Skulde Noget ønske hvilken som helst yderligere Oplysning, da skal jeg med Fornøielse ifølge Anmodning meddele efter hvad Hjemmel jeg har optegnet hver Opgivelse.

Hvad jeg her leverer er hverken et kunstigt eller videnskabeligt Arbeide, men et simpelt Facit, udarbejdet med Flid og Udholdenhed, som, vil have Interesse for Nu- og Eftertiden. Det, hvad man maasse vil kunne bebrejde mig — og det med Rette — er, at Bogen kun indeholder det Passerede i 1840, og ikke det for 1848; men dersom man vidste, hvorledes jeg har maattet kæmpe for at erholde nøiagtige Meddelelser om Begivenhederne indenfor vore Enemærker, saa vilde man ogsaa kunne indse at det under de hidtil værende Forhold havde været en Umulighed for mig, at indhente Oplysninger om hvad der er skeet i Slesvig. Havde jeg indtil nu kunnet reise derover for at indhente Materialier fra Lazareth og Kirkegaard? Nei, hidtil har dette ikke kunnet skee. Dog, dersom, hvad vi Alle haabe, et roligere Forhold nu om kort Tid vil indtræffe, da er det mit faste Forsæt (om Gud vil) inden Aarets Udgang at indsamle det Fornødne fra 1848 og lade det udkomme som Bogens anden Halvdeel.

At jeg ikke har kunnet begynde, langt mindre ende dette Arbeide uden velvillig Hjælp fra saamange Sider, er en Selvfølge; med Glæde bringer jeg derfor min Tak til Enhver, der har bidraget til Arbeidets Fuldstændighed; men især maa jeg takke den agtværdige Brigadeløge Hr. Justitsraad Nielsen, Hr. Generalmajor v. Sleppegrell, samtlige Generalcommandoer, Dhrr. Oberstlieutenanter Kæder, Benzen og Steinmann, Majorerne Harbou og Wilster, Armeens Stabsløge Prof. Mülter, Dr. Mansa og Dr. Manicus i Cærnförde, Hr. Biskop Dauggaard i Ribe, Hr. Provst Stephensen og Pastor Feilberg i Sundeved; Erindringen om den Velvillie, hvormed de Alle have imødekommuet hvert af mine Ønsker, vil stedse være mig en kjær Erindring.

Bogens Priis er ansat saa lavt som umuligt (1 Rbd.) for at den kan blive ejet og opbevaret ogsaa af den mindre Førmuende. Men da Netto Indtagten er bestemt til et Jernkors eller Monument paa Odense Kirkegaard, paa den Plet hvor vore Krigere ere begravede, saa beder jeg den

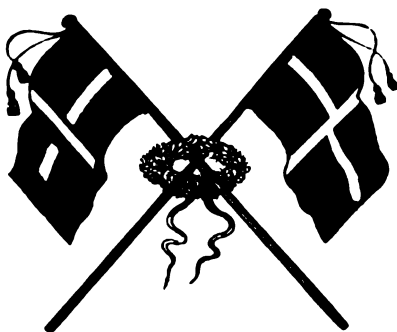
X

mere Velhavende om at give noget mere for Bogen end den bestemte Priis, hvorfor en særskildt Seddel vil findes i hvert Exemplar, der vil tjene som Beviis for det Erlagte. Hvad der i sin Tid vil blive anskaffet, vil skee efter Overenskomst med Communalbestyrelsen og Garnisonspræsten, hvorefter offentligt Regnskab vil blive aflagt.

Odense den 6 Juli 1850.

A.

Krigen 1849.

Og den har Tydskten haaret
Og traadt den under Fod;
Nei, dertil er vor Hane
For gammel og for god!
Og derfor vil jeg staaes,
Som tapper Landsfoldat.

Krigen 1849.

Waaensstilstanden af 26 August 1848, som ved Sverrigs og Englands Bestræbelser var bleven affluttet i Malmø mellem Danmark og Preussen paa 7 Maaned, var udløben den 25 Marts 1849, uden at den forhaabede Fred var kommen i Stand. Med Formodningen om Krigens nye Udbrud steg Begejstringen hos det danske Folk fra Dag til Dag til en for ukjendt Høide — og Soldaten længtes efter fornyede Kampe. Dagen iforveien den 24de Marts kundgjortes følgende:

„Officielle Meddelelse.“

„Regjeringen har modtaget saadanne Meddelelser fra London, der gjør det ikke usandsynligt, at en foreløbig Overenskomst paa tilfredsstillende Betingelser, som Indledning til Freden, der kan blive truffen, naar den absolut fornødne Tid dertil levnes.“

„Af denne Grund har Hs. Majestæt, paa Statsraadets Indstilling, allernaadigst bestemt, at Hjendtlighederne fra dansk Side factist stilles i Berøe indtil forstkommende 3die April, til hvilken Tid først de med Efterretning herom til London affendte Courerere kan ventes tilbage.“

Da disse 8 Dage vare gaaede hen, uden at man var kommet Maalet et eneste Skridt nærmere; tvertimod seet, at denne korte Frist var benyttet til at føre en Mængde tydske Krigsstarer ind i Hertugdømmerne, saa meddeelte Indenrigsministeren (i Rigsdagens 9de Møde, den 2den April, Aften Kl. 6) Følgende:

„Da den idag fra London ankomne Courer har bragt Efterretning om, at Underhandlingerne ikke endnu have bragt noget Resultat, har Hs. Majestæt besluttet, at Waabenhvilen skal ophøre med den 3die April og at Blokaden af de tydske Havne snarest mueligt skal træde i Kraft.“

Om Morgenen den 3die April, rykkede den danske Hær ind i Slesvig fra 2 Sider; nemlig det norrejydske Corps under General Nye over Kongeaalen ad Haderslev, og de paa Als stationerede Brigader over Alsund ind i Sundebit; begge Afdelinger kom allerede samme Dag i Engagement med Fjenden, den Første i en Træfning ved Haderslev, og den Anden i en Fægtning ved Ajbøl, hvorom de officielle Beretninger fra Krigsministeriet lyde saaledes:

Træfning i og ved Haderslev, den 3die April.

Af Oberstlieutenant v. Jrmingers officielle Rapport fremgaaer, at Oberstl. med 2 Bat., 4 Kanoner, et Espingolbatterie og Cavalleridivisionen Hegermann-Vindencrone afmarscherede fra Kolding Kl. 5 om Morgenen, og efter at have sprængt en fjendtlig Cavalleripatrouille i Nærheden af Aller Kro, omtrent Kl. 3 i Nærheden af Haderslev paa et meget couperet Terrain stødte paa Fjenden, som under den opstaaede Tirailleursfægtning trængte ind i Byen, hvor en heftig Gadekamp opstod, under hvilken der fra adskillige Huse fyredes paa vore Tropper. Flere af de nærmest ved Sønderbroen beliggende Møller og Huse, der af Fjenden vare indrettede til Forsvar, bleve tagne med megen Raahed, hvorefter hele Byen blev besat af vore Tropper. Vi havde 3 Døde og 6 Saarede, og Fjendens Tab antages at have været betydeligt større.

Som enkelte Træk under Kampen fremhæves at Menig Christian Wiessing, der havde faaet sit Gehær bestadiget af en Kugle, udsatte sig for Fjendens heftigste Ild for at tage Gehæret fra en Menig, som var falden i Nærheden af ham, og at Undercorporal Leerbækhuus, kun ledsaget af 3 Husarer, styrkede sig paa 7 fjendtlige Dragoner, af hvilke 2 bleve fangne, 1 saaret og 3 Heste tagne.

86.

Dette Armecorps, som i de paafølgende Dage var rykket videre sydpaa, har, som en Folge af Fjendens Fremrykken med en stærk Colonne Rige- og Insurgenttropper over Aabenraa mod Haderslev, itide (d. 7de April) trukket sig tilbage fra sin uholdbare Stilling ved Haderslev Dam til Colding, Fredericia og de mellemliggende Landsbyer, hvor det forblev til den 20de; den anden Afdeling derimod kom i Fægtninger d. 3die ved Ajbøl, d. 6te ved Aldrup, og d. 13de April ved Dyppe.

Officiel Meddelelse om Fægtningen ved Ajbøl, den 3die April.

For at komme til Kundskab om Fjendens Stilling og Styrke i Sundebed var Flansecorpsen, under Generalmajor v. Bülow's Befaling, beordret til at gaae over fra Als og foretage en Recognoscering, medens en Afdeling af Eskadren samtidigen skulde udføre en Diversion mod Egenfund.

Ordre til Opbrud fra Sønderborg blev givet den 3die April om Morgenen Kl. 5, og ifølge Dispositionen passerede den 3die Infanteribrigade (Generalmajor v. Schleppegrell)

bestaaende af 3die, 4de og 5te Liniebat. samt 10de lette Bataillon og 3die Jægercorps, strax Broen over Alsund, fulgt af et 6-pundigt Batteri (Major v. Jessen). Brigaden rettede sin Marsch over Satterup, Auenbøl og Bogeskov paa Østerhøbbjerg, og affendte en mindre Afdeling over Øster-Satrup og Vester-Snogbæk til Ulderup og op imod Blans. Brigaden traf ikke paa nogen Fjende førend den naaede Auenbøl, hvor nogle fjendtlige Poster bemærkedes i Skoven syd for Veien. Et Compagni af 3die Jægercorps detacheredes ind i Skoven, og da dette strax blev indviklet i en Tirailleursfægtning sendtes endnu et Compagnie af 3die Liniebataillon til Understøttelse.

Ankomne til Østerhøbbjerg efterlod Brigaden her, overensstemmende med den givne Disposition sit Batteri og 2 Batailloner som Repli, medens 4de Liniebataillon, tilligemed 3die Comp. af 3die Jægercorps og 1ste Comp. af 3die Liniebat. detacheredes til Ridding og derfra i sydlig Retning mellem Skoven ved Grøngroft og Gravensteen, til Landeveien fra sidstnævnte Sted til Feldsted. Diemeget med denne omgaaende Bevægelse blev imidlertid ikke opnaaet, fordi Afstanden og de daarlige Veie forhindrede de affendte Troppers Ankomst før end den 6te Brigade allerede havde kastet Fjenden tilbage.

Umiddelbart efter at den 3die Brigade havde passeret Broen over Alsund, deboucherede ogsaa den 6te Infanteribrigade (Oberst de Meza), bestaaende af 1ste og 2den lette Bataillon, 3die Forstærknings-Bataillon, 2det Jæger- og 1ste Forstærknings-Jægercorps, og rykkede frem mod Nybel og Stenderup. Foruden et 6-pundigt Batteri (Capt. v. Lumholtz) var Brigaden tildelt $\frac{1}{2}$ Escadron af 3die Cavalleridivision og $\frac{1}{2}$ Deling Pionnerer. Under Fremrykningen detacheredes den af den lette Bataillons 2det Comp. (Capt. v. Fugl) til Egenfund. Brigaden stod Kl. 11 $\frac{1}{2}$ i Høide med Nybel. Her indløb Melding fra det til Egenfund detacherede Comp., at Broagerland var ubesat af Fjenden, men at derimod den anden Side af Sundet var occuperet af fjendtligt Infanteri og et Batteri, formentligen paa 4 Stykker 12-pundige Kanoner, samt at Fregatten „Habsruen“ og nogle Kanonfartøier vare engagerede med Fjenden.

Efterat Generalmajor v. Bülow her endvidere havde modtaget Melding om den 3die Brigades Ankomst til Østerhøbbjerg, gav han Ordre til den 6te Brigades videre Fremrykning.

Paa den første Træfnings venstre Floi avancerede 1ste Forstærknings-Jægercorps langs Kysten op ad Veien til Aghøl, medens 1ste lette Bataillon dannede Træfningens Centrum og 2det Jægercorps dens høire Floi, 3die Forstærknings-Bataillon og 2den lette Bataillon fulgte som Reserve. Henimod Aghøl stodtes paa Fjenden, der med Infanteri og Artilleri holdt Byen besat. Under et kraftigt Angreb svingede 2det Jægercorps til venstre og omfattede Fjendens venstre Flanke, hvilken Bevægelse fulgtes af 1ste lette Bataillon, saa at begge disse Afdelinger trængte frem nordom Aghøl, over og forbi Fiskebæk. Vort Angreb paa Byen understøttedes desuden af 2 Granatkanoner.

Efter en levende og temmelig vedholdende Infanteri- og Artilleriild fra begge Sider rømmede Fjenden Aghol, og blev nu stærkt trængt af den første Træfning i Forening med 3die Forstærknings-Bataillon, først igjennem Byen, hvor 2 af vore Kanoner placeredes paa Kirkegaarden, og dernæst over Plainen og igjennem Stoven foran Gravensteen. Man ventede nu at see Fjendens Retraite standset, eller idetmindste vanskeliggjort ved den 3die Brigades omgaaende Bevægelse. Da imidlertid de dertil affendte Tropper, som ovenfor bemærket, vare bleve forsinkede, bevirkede netop den 6te Brigades heftige Angreb en saa ilfsom Tilbagegang, at man, efter at have passeret Gravensteen, aldeles tabte Fjenden af Sigte.

Brigaden og Batteriet formerede sig paa Høiden, der daler ned mod Nybelnoers sydbestlige Bredder, medens Generalmajor v. Bülow gik med Blænkerkjæden frem igjennem Trepper, uden dog at opdage nogen Fjende.

Ved opplantede Dannebrogspaner standsedes nu ogsaa Marinens Ild.

Formaalet med Recognosceringen var saaledes i Hovedsagen naaet, og Flankecorpsset indtog nu en noget tilbagetrukket Stilling. Forpostlinien udsattes fra Aghol, over Auenbøl og Ulberup, til Alsund, bag hvilken Linie Tropperne cantonnerede i Nybel, Stenderup og Satrup, med Allarmplads ved Nybel Mølle og Satrup Kirke.

Vore Tropper have i alle Henseender opfyldt de Forventninger, hvortil deres i forrige Mars Felttog udviste Mod og Kampdygtighed maatte berettige, og navnlig have ogsaa 1ste Forstærknings-Jægercorps og 3die Forstærknings-Bataillon, der begge førtes første Gang i Ilden, godtgjort, at de ikke staae tilbage for deres mere krigsvante Vaabenbrødre.

Vort Tab var 2 Døde, 17 Saarede *) (deriblandt Lieutenant v. Morville af 2den lette Bataillon) og 2 Savnede.

De Tropper, der sægtede imod os, vare Insurgenter, som commanderedes af en preussisk Oberst St. Paul. Deres Styrke var 5 à 6 Batailloner Infanteri og 2 Batterier af respectivt 6- og 12-pundige Kanoner. 98.

Officiel Beretning om Fægtningen ved Ulberup, den 6te April.

Den under Generalmajor v. Bülows Befaling i Sundved fremsendte Styrke bestod den 6te April af 4 Infanteri-Brigader, den 3die Kavalleri-Division (Major v. Sauerbrey) og fire 6-pundige Batterier (Jessen, Marcusen, Lumbøly og Dinesen).

Vor Forpostlinie gik fra Aghol, over Auenbøl, foran Ulberup og strakte sig til Alsund, omtrent 3000 Alen sydfør Ballegaard. Paa høire Fløi vare Forposterne besatte af

*) I Listen over de Saarede, som den 3die April ere indbragte til Lazarethet i Sønderborg meddeelt fra Krigsministeriet, findes anført Navnene paa 1 Lieut. og 20 Menige, altsaa 21 Saarede.

1ste Brigade (Oberst v. Krabbe), af hvilken 2den Forstærknings=Bat. dannede Forpostlinien ved Ulderup og Snogbæk, og 3die Reserve=Bat. stod som Hovedpost ved Philipsborg, medens den øvrige Deel kantonerede i Sattrup. Paa venstre Fløi vare Forposterne besatte af 2den Brigade (Oberst v. Ihestrup). 2den Reserve=Bat. skulde ved Fjendens Nærmelse netop afløse 1ste Forstærknings=Bat. i Feltvagtlinien; den 13de Linie=Bat. var opstillet som Hovedpost foran Nybel Mølle, og Livgarden tilføds stod i Nærheden af Lundsgaard. Resten kantonerede i Nybel og Stendrup. 3die Brigade (Generalmajor v. Schleppegrell) cantonerede i Nallebøl, 6te Brigade (Oberst de Meza) i Dyppel. Batteriet Dinesen var tildeelt den 1ste, og Batteriet Marcusen den 2den Brigade; desuden havde hver af Brigaderne en Deling Cavalleri.

Kl. 1½ Eftermiddag indløb fra 2den Brigade Melding til Hovedkvarteret i Nedre Stendrup, at stærke fjendtlige Colonner rykkede frem, at vor Vedetjæde var trængt tilbage. Generalmajor v. Bülow begav sig strax til Sattrup Kirke, hvor 1ste Reserve=Bat. og 3die Reserve=Jægerc., samt Batteriet Dinesen og Cavalleridelingen, ved hans Ankomst fandtes allerede opmarcherede.

Fjenden havde fra Begyndelsen angrebet med megen Kraft og overlegen Styrke. Hans hurtige Fremrykning blev imidlertid snart standset af Hovedposten ved Philipsborg, som raast rykkede frem til Understøttelse for de tilbageblevne Feltvagter, der søgte at holde sig i Ulderup

For endmere at understøtte vore henimod Skoven imellem Ulderup og Sattrup retirerende Forposter, fremsendtes det 1ste Compagni af 1ste Reserve=Bat. og 2 Kanoner af Bat. Dinesen ved Aabenraabeien. De toge en Stilling til Venstre af denne og beskjæde Fjenden, der trængte frem igjennem Ulderupby, efter at have kastet vore Tropper tilbage, og bisatte Skoven imellem Ulderup og Sattrup. Et Batteri, som Fjenden opførte syd for Ulderup, hargerede paa vore Tropper, uden at tilføie dem noget synderligt Tab.

Da imidlertid vor høire Fløi vedblev at være haardt trængt, rykkede 2 Compagnier af 3die Reserve=Jægercorps frem til dennes Understøttelse, hvilket havde den Virkning, at Fjenden atter gik tilbage. Bestiudt af ommeldte 2 Kanoner, der nu i Forening med Infanteriet rykkede videre frem, maatte han vige indtil Ulderup, hvor han i det for Forsvaret meget gunstige Terrain foran Byen gjorde en haardnakked Modstand, men dog lidt efter lidt blev trængt ud af sin Stilling. Af Batteriet Dinesen fremsendtes endnu en Deling, der tog Stilling paa høire Side af Aabenraabeien og aabnede sin Ild paa nogle Colonner, der rykkede frem fra Auenbøl, med saa god Virkning, at ogsaa disse hastigt maatte trække sig tilbage.

Om Besiddelsen af Auenbøl havde en vedholdende heftig Kamp fundet Sted, under hvilken vor svage Besætning, nemlig det halve Compagnie Klein af 1ste Reserve=Jægerc. og et Commando af 3die Reserve=Bat. under Sekondl. v. Kohl, af fjendtilg Dvermagt ikke mindre

end tre Gange blev kastet ud af Byen. Da nu atter fjendtlige Kolonner bemærkedes at trænge frem imellem Gaardene i Auenbol, afgik Livgarden tilføds fra Lundegaard derhen, hvilket endelig bevirkede Fjendens Tilbagegang.

Da Fjenden endnu stedse forsvarede sig i Ulberup, sendtes de 2de Compagnier af 3die Reserve-Jægerc., der ikke havde deltaget i Fægtningen, vesten om Byen. De allerede tidligere engagerede 2 Compagnier af samme Corps trængte frem i Forbindelse med hine, og ved denne samtidige Bevægelse, der udførtes med særdeles Hasthed og Præcision, blev Fjenden tvungen til at forlade Byen.

Medens dette var foregaaet paa vor høire Floi, havde Fjenden ogsaa, dog ikke med samme Hefstighed, angrebet Forposterne paa vor venstre Floi og trængt Vedet- og Feltvagtlinien tilbage. Den 2den Brigades Hovedstyrke indtog en Stilling ved Nybel Mølle og dækkede tillige Terrainet imellem Flensborgveien og Stranden, hvor Fjenden ogsaa viste sig, uden dog at nærme sig paa Studvidde. Efterat Auenbol var taget tilbage, rykkede 2den Reserve-Bat., fulgt af Cavalleridelingen, frem ad Flensberg-Landeveien og foranledigede Fjendens hastige Retraite imod Nybol, hvilken By han ligeledes rømmede. Fjendens Angreb skete med en betydelig Overmagt. Efter paalidelige Beretninger førtes 4 Batailloner Hannoveranere, foruden flere Bat. Würtembergere, Sachsen-Altenbergere og Badensere imod vor Stilling, og baieriske Tropper dannede en stærk Reserve. Desuagtet var han Kl. 5½ om Eftermiddagen paa alle Punkter flaaet tilbage. Vi indtog igjen den Stilling, som vi havde før Fægtningen.

Vort Tab i denne heftige og for vore Vaaben hæderlige Affaire var 27 Døde (deriblandt 2 Officerer: Primierl. v. Jahn, Compagnicommandeur i 3die Reserve-Bat., og Secondl. v. Kobl af samme Bataillon) og 117 Saarede (deriblandt 12 Officerer. *) Fjendens Tab har, saavel ifølge de modtagne Efterretninger, som ogsaa efter Diejnyet, været langt betydeligere. 17 faldne fjendtlige Soldater bleve den 9 April af os begravede paa Sattrup Kirkegaard.

101.

Den officielle Meddelelse om Fægtningen ved Dyppe, den 13de April.

Den 13 April Kl. 3 om Morgenen vare vore Forposter, bestaaende af 3die Jægercorps, udsatte i en Halvkreds, omtrent 500 Alen fra Brohovedet; Høiderne ved Dyppe, der er omtrent 2000 Alen fra Brohovedet, vare saaledes aldeles ikke besatte. Stærke fjendtlige Colonner trængte nu frem over Høiderne imod vore Forposter, som trak sig fæg-

*) Talt haveß fra Fægtningerne d. 3, 4, 5 og 6te April i det Sundhedsrpt 186 Saarede, hvoraf 86 let, 49 mindre let, 48 haardt og 3 dødl. saarede. 8 ere senere døde og 9 amputerede.

tende tilbage til Brohovedet, forfulgte af Fjenden. Vore Rysbatterier aabnede nu deres Ild imod de fremtrængende Troppemaaser. Henimod Kl. 6 opkjørte Fjenden et stort Antal 12- og 16-pundige Kanoner, formæntligen 2 Batterier, paa Surlykke Mark, paa en Hvide, omtrent 1600 Alen nordfor Dyppel Mølle og omtrent 500 Alen vestfor Alsund, og beskjød heftigen vore faste Batterier nordfor Sønderborg, uden dog at tilføie Besætningen noget Tab. Vore Rysbatterier vedligeholdt en velrettet Ild imod Fjenden, der ligeledes med stor Virkning blev beskudt fra 2 i Benningbond stationerede Kanonfartøier. Efter en Artillerikamp, der varede i noget over en halv Time, vare de fjendtlige Kanoner bragte til Taushed. Det bemærkedes, at Fjenden, ved at trække sine Batterier ud af Ilden, efterlod en Kanon. 10de lette Bataillon, der netop var passeret Broen for at afløse det paa Forpost værende 3die Jægercorps, beordredes til at rykke ud af Brohovedets nordlige Batteriport og sende en Tirailleurjæde saa langt frem, at en Forstilling kunde bringes ud, for at indhente denne efterladte Kanon. Bataillonens formerede sig i Compagniecolonner, 1ste og 3die Comp. paa høire, 2det og 4de paa venstre Fløi; 1ste og 2det Comp., der dannede den 1ste Træfning, opløstes tildeels i Tirailleurjæde. Under Fremrykningen blev Bataillonens strax af den bag Gjærderne dækkede Fjende modtagen med en stærk Geværild, og havde især dens høire Fløi betydelige Terrainvanstigeligheder at overvinde, hvisaarsag det 3die Comp. snart blev inddragen i Kampen, medens det 4de Comp. blev staaende i Reserue. Desuagtet trængte Bataillonens med Orden og Uforsagthed frem, saaledes at Fjenden snart var kastet tilbage og Terrainet renset indtil det Sted, hvor Kanonen stod. Den medførte Forstilling blev nu bragt frem og Kanonen paatrosset og kjørt tilbage under Fjendens levende Ild. Da det viste sig, at der i Nærheden fandtes flere af Fjenden efterladte Kanoner, blev en Officeer sendt tilbage til Brohovedet for at requirere endnu en Forstilling.

Imidlertid trængte Fjenden atter frem med en saa betydelig Obermagt, at vore Tropper maatte opgive endeel af det bundne Terrain, og navnlig ogsaa en Gaard, i hvilken de fjendtlige satte sig fast, og hvorfra de vedligeholdt en heftig Ild. Gaarden blev flere Gange tabt og taget tilbage af den 10de lette Bataillons 1ste og 3die Comp., og for at fordrive Fjenden af Ladebygningerne, maatte disse tilsidst skydes i Brand med Gevær-Brandraketter. Efter en haardnakket Kamp blev Fjenden paany kastet tilbage, og Forstillingen, der havde bortkjørt den sidste Kanon, vendte tilbage og afhentede endnu en af de forladte fjendtlige Kanoner. Begge de erobrede Stykker ere 12-pundige fgl. sachsiske Metalkanoner og aldeles ubeskadigede.

Da Fjenden atter førte betydelige Troppemaaser i Ilden, fik Bataillonens Befaling til at trække sig tilbage. Retraitten skete i Orden og saa langsomt, at det blev muligt at medføre det ikke ringe Antal af Saarede.

Under Fægtningen blev vort Infanteri kraftigen understøttet af de faste Batteriers

Ild, der adsplittede de fjendtlige Colonner og forhindrede det fjendtlige Artilleri i at nærme sig.

Efterat den egentlige Fægtning var endt Kl. 10 Fornmiddag, fremsendtes det 3die Jægercorps, for atter at indtage sin tidligere Forpoststilling, hvilket Corpset ogsaa udførte efter en temmelig levende Tirailleursfægtning. Kl. 12 Middag blev Jægercorpset afløst af den 3die Linie-Bataillon, og ved samme Leilighed foresaldt igjen en Forpostfægtning.

De stærke Afdelinger, som Fjenden den 13 April førte i Ilden, bestode af Rigstropper, og navnlig bemærkedes Baiere og Sachserne iblandt dem.

Dort Tab var 5 Døde og 49 Saarede; iblandt de Saarede 3 Officerer, nemlig Sekondl. Ristling af 3die Linie-Bat., Sekondl. Arnpen og Dorscheus af 10de lette Bat. (senere død).

Fjendens Tab bemærkedes at være stort, hvilket ogsaa bekræftes ved de senere indløbne Efterretninger.

Generalmajor v. Bülow fremhæver den Conduite og Kjæthed, Capt. v. Rauffmann af Generalstaben og Premierl. Rosen af Artilleriet have lagt for Dagen, ved den forommeldte Erobring af Kanonerne, ligesom han ogsaa roser Constablerne Melløse og Sødvore og Trainconstablerne Forstballe, Thorsen og Kloster, Alle af Batteriet Jessen, for den Modlyghed og Uforsagthed, hvormed de i den stærkeste Kugleregn have assisteret bemeldte 2 Officerer ved at bortføre Kanonerne.

Den 10de lette Bataillons Holdning i Kampen imod en langt overlegen Fjende, fremlyser tilstræffeligen af ovenstaaende Fremstilling. 105-106.

Medens vor Vandarmee allerede i de første Dage af Krigens Begyndelse har vist den storpralende Fjende, at den ikke saa let vil kunne faae Seier over den tappre Landsoldat, har vor Marine, bestemt til at angribe Fjenden fra et tredie Punkt, desværre været uheldig, og var bleven rammet af et haardt Slag den 5te April. Beretningen om dette Uheld bragte denne sørgelige Efterretning med følgende Ord: „Liniefløjen „Christian den Ottende“ er den 5te om Aftenen efter en lang og heftig Kamp (fra Kl. 7½ Morgen til Kl. 8 Aften) med Landbatterierne i Edernefærde Bugt, geraadet i Brand og sprunget, og Fregatten „Gefion“ har, gennemskudt og brændende, maattet stryge sit Flag. „Hekla“ og „Geiser“ have begge lidt Skade; nogle Kanonbaade, der deeltog i Kampen synes derimod Intet at have lidt. Gloende Kugler og Bomber have, tilligemed en opstaaet stærk Østenvind, der hindrede Skibene i at komme ud af Bugten, bevirket Ulykken. Størstedelen af Officerer og Mandstabet er bleven bjerget og befinder sig nu i Fangenskab.

Linieskibets Fortriss er et søleligt Tab for Marinen; mange Tappres Død vil udbrede Sorg i mange Familier. Og dog er det ikke dette Tab, vi meest beklage. I et Aarhundrede stod Ivar Hvidtfeldt som danske Sømands lyfende Exempel; at flybe i Lusten er en stolt Død. Tungere falder os „Gefions“ Skjæbne paa Sinde. Den Seiersglæde, som vore Fjender, idetmindste i en stakket Stund, ville nyde, vil klinge som en frygtelig Haan i Nationens Dre, og forbittre dens Tanke, saalænge indtil denne Ulykke er gjenoprettet. Men dette vil ogsaa ske, derfor borger os netop denne Forbittrelse, der fremfor Alle vil gribe hele vor kjække Sømandsstand. Derfor lad os ikke overbældes af Diebliffets Sorg, men freidbig løfte Hovedet og see Fremtiden imøde! Bedre er dog et Tab i Begyndelsen end i Enden! Gud vil nok holde sin beskyrmende Haand over gamle Danmark!“

De til Marineministeriet indkomne Rapporten om Affairen den 3die og Kampen den 5te April:

Affaire ved Eddensund den 3die April,
mellem Fregatten Havfruen tilligemed endeel Kanonbaade og nogle Landbatterier.

Fregatten „Havfruen,” Capt. Petersen, senere understøttet af 2 Divisioner Kanonfartøier, under Capitainlieutenant van Doctum, har den 3die April delogeret Insurgenterne, først fra et Batteri paa Vestsiden af Eddensund med 5 Stkr. 12-pundige Kanoner, og senere fra en med samme Kanoner indtagen høiere Stilling. Fregatten har faaet enkelte Skud i Skrog og Rundholter, samt 1 Mand dræbt (Soldat Lars Löserup, Kjøbenhavns Garnisons Bataillon 2det Comp. No. 60). Kanonfartøierne have aldeles Intet lidt. Den 4de, da fjendtlige Jægere atter vare trængte frem til Færgegaarden ved Eddensund, fordreves de derfra med en Snees Skud fra Dampskibet „Stirner.”

Den 3die Kl. 11 Formiddag gif Capt. Dirckind-Holmsfeld med Corbetten „Rajaden” og 3die Division Kanonfartøier under Capitainl. Gottlieb ind mod Nabenraa, som forlødes af Fjenden, 1000 Mand Insurgenter, Würtembergere og Badensere med 4 Kanoner og noget Cavalleri, der tog Position paa en Hvi udenfor Byen; de fordreves herfra ved Skud fra Kanonbaadene, og Byen Nabenraa besattes, hvorved en Jæger fangedes og nogle faa Waaben toges i et Vagthuus; en opkastet Skandse demoleredes. Alle Oprørernes Embedsmænd vare rømmet efter at have tømt Kasserne og medtagende Archiver og Bøger. Den 4de blev Capitain Dirckind-Holmsfeld forstærket med Dampskibet „Hertza” under Capitainlieutenant Sommer.

83.

Commandeureapitain F. Paludans Rapport, dateret Neudsborg den 8de April.

I Henhold til mine den 5te April E. M. affendte Rapporten, den første til Eftadrechefen Commandeur Garde, den sidste til Marineministeriet med den høist sørgelige Melding om Tabet af Hs. Majestæts Linieskib „Christian den Ottende” og Fregat „Gefion,” giver jeg

mig herved den Ære underdanig at rapportere de nærmere Omstændigheder ved denne ulykkelige Tilbragelse.

Den 4de April om Morgenen, da jeg laa til Ankers udenfor Mummark paa Als, bragte Dampskibet „Hekla“ mig Commandeur Gardes Ordre, at jeg skulde lette saa betids, at jeg samme Dag henimod Aften kunde være udfør Edernefærde Fjord, hvor jeg vilde træffe sammen med Fregatten „Gefion,“ og med denne under min Commando, tilligemed Dampskibene „Hekla“ og „Geiser“ (sidste med et Compagni Soldater i 3 Jagter paa Slæbetoug) skulde i Skumringen løbe ind i Edernefærde Fjord for at alarmere Fjenden, gjøre Landgang paa flere Steder, angribe og om muligt tage eller ødelægge Strandbatterierne og gjøre os til Herrer af Edernefærde.“ Dette var i kort Begreb Indholdet af den mig meddelte Ordre, hvis skriftlige Indhold er, tilligemed mine andre Papirer gaaet tabt med Skibet.

Ifølge denne Ordre løb jeg med den ovenfor nævnte Styrke om Aftenen den 4de April ind i Edernefærde Fjord, men da det paa den Tid blæste en rebet Nordsøstuling af østlig Vind, ankrede jeg $\frac{3}{4}$ Mil udenfor det yderste Batteri, som er det, som paa den medfølgende Skizze er betegnet med A, hvor jeg forblev liggende Natten over, da der Intet lod sig udrette, hverken i Henseende til Landgang eller Angreb paa Batterierne; men d. 5te April om Morgenen Kl. 4, da Veiret var godt, laaber Kuling af østlig Vind, kaldte jeg Cheferne ombord, for at raadsføre mig og aftale med dem Planen for Angrebet, hvilket blev bestemt saaledes:

Selv vilde jeg med Linieskibet gaae frem efter den paa Skizzen stiplede Linie og indtage den Position, som er betegnet med I.; Fregatten skulde følge efter og indtage Positionen E. Dampskibene skulde derimod holde sig udenfor Ilden fra Batteriet A, og derfor gaae frem efter den langs Sydkysten af Fjorden stiplede Linie, og med deres forreste Kanoner kaste Bomber imod Batteriet B, men isøvrigt holde sig beredte til, naar Signal blev givet, fra Linieskibet for „Hekla“ og fra Fregatten for „Geiser,“ at komme og tage hver sin paa Slæbetoug ud efter.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Form. holdt jeg af og løb for Nordsøseilene indester. Saa snart de fra Batteriet A kunde rælle Linieskibet, og man fra dette kunde naae Batteriet, begyndte Kanonaden, der vedligeholdtes fra vor Side levende, idet man passerede Batteriet, hvorefter jeg indtog den for mig bestemte Plads, ankrede med Spring i et Varpanter fra Bagbordside agter og for Daglig-Ankeret. Fregatten kom ligeledes ned og indtog sin Plads, men kom til at ligge saaledes svaiet, at den kun i Begyndelsen af Affairen kunde bruge hele Batteriet fra begge Sider, hvorimod Linieskibet kom til at ligge med Bredsiderne imod begge Batterierne A og B. Skydningen fortsattes derefter meget levende, dog med saadanne Ophold, som vare fornødne, for at Krudtrøgen kunde gaae bort, for at man kunde see at sigte godt efter begge Batterierne. Det ved A blev snart bragt til Taushed, hvorimod det ved B rettede især sin Ild med Hefstighed

imod Fregatten, og, uagtet saa stærkt angrebet fra Linieskibet, dog ikke var at bringe til Tausbed. Capitain Meyer heiste Signal for Dampskibet „Geiser“ at komme til Assistance med at faae Fregattens Agterende saameget op imod Vinden, at Man kunde lade et Varpanker falde, men Dampskibet havde neppe stivnet Bugseertouget, før det blev overflødt; jeg saae dette og at Capitainen havde ifinde at lade Dampskibet tage Slæben forfra, for at bugserer Fregatten ud, hvilken Foranstaltning jeg saameget hellere maatte bifalde, som Capitain Meyer ved Signal havde tilkjendegivet mig, at han behøvede Assistance af Folk, for at fortsætte Slaget. Men det var den Dag, som om alt Held, hvoraf altid hører Noget til for at komme vel fra ethvert Angreb, skulde være os berøvet; thi ligesom Capitainlieutenant Wulff havde faaet Bugseertouget fra Fregatten fast, saae jeg, at han kastede det los og satte Coursen udefter, signaliserende, at „Geiser“ havde faaet sit Maskineri bestadiget, og at denne Skade var saa betydelig, at den ikke kunde repareres uden i Havn. Jeg gav ham derfor Ordre til at trække sig ud af Ilden.

Samtidig med at „Gefion“ bestræbte sig for at lade sig slæbe ud af „Geiser“, og da jeg ved betydelige Troppesamlinger overalt paa Skysterne var overbevist om, at der Intet fra vor Side lod sig udrette ved Landgang, og at det var hensigtsløst at vedblive længere med at beskyde Batterierne, heiste jeg Signal for „Hekla“ at komme og tage Slæber for Linieskibet. Til Svar herpaa signaliserede Capitain Aschlund mig, at „Hekla“ var bestadiget, saa at han ikke kunde gaae i Ilden. Nu var der intet Andet tilbage, end at forsøge paa at varpe Skibene ud, hvilket jeg haabede, i Betragtning af, at det kun var ganske laber Kuling, nok lod sig udføre; jeg gav Fregatten Ordre dertil og førte et Varp af 2½ Kabellængder ud fra Linieskibet. Under dette fristede Kulingen mere og mere op, og fra Fregatten erholdt jeg Sjgnal om, at den var ude af Stand til at fortsætte Slaget, og ved mundtligt Bud ved en Officeer underrettede Capitain Meyer mig om, at hans Takkelage var saa forstødt, at han ikke kunde tænke paa at gaae under Seil, ogsaa udbad han sig Lægehjælp, hvilken blev sendt tilige med min Styrbords Jolle og 17 Mand til Assistance ved Varpningen.

Det var imidlertid blevet henover Middag, og da det uagtet den ivrigste Anstrængelse dog ikke var lykkedes os at demontere mere end den ene Kanon paa Batteriet B., vidste jeg intet bedre Raad for at bringe Skibene ud end heise Parlamentairflag, ophøre med Skydningen og sende Lieutenant Ulrich i Land med en Skrivelse til den Højskommanderende med Tilbud om, at jeg vilde ophøre med Angrebet paa Batterierne, naar Ilden derfra ophørte, men at jeg i modsat Fald vilde kaste Granater ind i Byen, som jeg hidtil havde staaet. Dette bevirkede ogsaa at Skydningen fra Land ophørte henved Kl. 1 E. M. indtil omtrent Kl. 4, da jeg erholdt til Svar, at Man ikke fandt sig tilboielig til at lade Skibene uændsede trække sig tilbage; om jeg vilde beskyde den aabne By, da vilde dette være en Vandalisme, som maatte falde mig til Last.

I denne Mellemtid varpede „Gefion“ ud efter, men det luftede saa frisk, at det hermed kun gik langsomt. Selv laae jeg med Linieskibet saaledes, at jeg med Bredsiden kunde true Batterierne og med Speilkanonerne Byen, med Binden tværs om Bagbord, saa at jeg, naar jeg med Opoffrelse af Fregatten maatte bringe Linieskibet ud af Ilden, kunde sætte Seil, skyndsomt lette bagbords Sværanker og slippe Varpene, slaae Syd-over og ved Krydsning arbeide mig udefter. Til Udførelsen af denne Plan maatte jeg stride, da Man omtrent Kl. 4½ Efterm. atter begyndte fra Batteriet B. med gloende Kugler at beskyde Skibene, og jeg indsaae, at det var en desto mere paatrængende Nødvendighed, som jeg ved samme Tid opdagede, at man hjørte op med meget Artilleri ad en høi forskanset Vække ovenfor B. og tæt Østen for Pleieanstalten ved D. Jeg lod nu styde om Bagbord mod Batterierne og Artilleriet, som hjørte op, og fra Speilkanonerne imod Byen, medens jeg paa samme Tid satte Seil til; men jeg havde neppe faaet dette udført og faaet Fart paa Skibet, da der blev aabnet en saa hæftig Granatild imod os, at det kun varede nogle Minuter, inden al det løbende Lougværk til store Mersseilet blev overfludt og Seilet derved kom bak, saa at Skibet ikke mere kunde styres bidevind, men drev og drev alt mere og mere ind imod Vandgrunden, hvor det kom til at staae fast paa det Punkt, som i Skizzen er betegnet „Braget“.

Endnu førend Linieskibet var strandet, saae jeg, at „Gefion“ strog sit Flag, og Seconde-lieutenant Michelsen bragte mig vieblikkelig derefter Melding fra Capitain Meyer, at han havde gjort det, haardt trængt dertil af Nødvendigheden, da han dog ikke længere kunde forsvare sit Skib, og hvert Dieblit fik flere og flere Folk dræbte og saarede.

Omtrent ½ Time, efterat Christian VIII var kommen paa Grund og jeg med ingen flere Varpankere — ja selv om jeg af saadanne havde havt nok saa mange — maatte opgive ethvert Haab om at faae Skibet flot; da hvert Skud fra de fjendtlige Batterier traf, gloende Kugler i Skroget og Granater saavel der, som i Takkelagen, hvorved mange Folk bleve dræbte og aqvæstede, og da Man tillige meldte mig, at der i Vandgangen under begge Røsterne, Stors- og Fokkemasten og paa tre Steder høiere oppe paa Styrbords Side, samt nede i Storslasten var udbrudt Ild, som ikke uden ved Hjælp af det hele arbeidesføre Mandskab kunde slukkes, og jeg selv havde overttydet mig om Sandsfærdigheden af disse forskjellige Meldinger, sammentaltdte jeg Skibets Næstkommanderende, Capitainl. E. Krieger, 3die Commanderende, Capitainl. Marsstrand og den ved Stands- og Vaks-Kanonerne ansatte Premierl. Wedel-Jarlsberg, for at høre deres Betænkning over den Stilling, vi vare i med Skibet, og disse Officerer vare samtlig af den Formening, at ethvert Haab om at bjerge Skibet maatte opgives, og at det kun vilde være en hensynsløs Opoffrelse af mange Mennekkeliv at forhale Kampen længer, hvorfor de ikke kunde indsee, at det var andet at gjøre, end at overgive sig, og da jeg med dybt bedrøvet og tungt Sind ikke kunde andet end dele deres Mening, gav jeg den sørgelige Befaling at stryge Flaget omtrent Kl. 6 Efterm.

Skydningen fra Land vedvarede endnu nogle Minuter derefter, men omsider hørte den op. Jeg gav Ordre til at aabne Hauerne, for at lade Skibet løbe fuldt af Vand og Krudtet at blive kastet overbord, samt alle Mand satte til Trykværket, Sproitning og Vandlangningen for at slukke Ilden overalt. Hermed var det i god regelmæssig og ordentlig Gang, saa at jeg var beroliget i Henseende til, at Ilden ikke skulde faae Overhaand, da der omtrent Kl. 6½ kom en Baad fra Land med Ordre fra den Høistcommanderende i Eckernförde, Hertugen af Sachsen-Koburg-Gotha, at Chefen af Skibet skulde diebliffelig komme i Land, og det øvrige Mandskab saa hurtigt som muligt, da man ellers om en ½ Time atter vilde besyde Skibet. Jeg søgte at foreholde det militaire Sendebud, som jeg antager var en Underofficeer, at min Forbliven ombord var fornøden for at varetage Ildens Slukning, og at jeg jo kunde sende en Officeer til Hertugen med min Sabel som Tegn paa, at Skibet var overgivet, og hertil beordrede jeg Secondlieutenant Ulrich at holde sig beredt; men den fjendtlige Ordonnants paastod, at have de meest peremptoriske Ordre, og at han ikke kunde indgaae paa andre Betingelser end de mig meddeelte. Jeg talte herom med Capitainlieutenant Krieger, som sagde mig, at han nys havde været overalt omkring, hvor Ild var udbrudt, og at han ingen Frygt længere havde for, at den jo kunde dæmpes; hvilket saa nær som paa to Steder var lykkedes; anbefalede ham saa at drage Omsoerg for, at Mandskabet kom iland og gif derpaa den tunge sidste Gang fra mine brave Officerer og Mandskab og fra det Skib, jeg havde været stolt af at have kommanderet.

Ved min Ankomst i Land foresandt jeg Hertugens Adjutant, som tilvogns ledsagede mig til Høistsamme, der paa aldeles sømmelig Maade forlangte min Sabel (den han dog Dagen efter var saa artig at sende mig tilbage), hvorpaa jeg blev ført op i et Værelse i Hottellet, med Befaling, at jeg indtil videre ei turde gaae ud derfra. Imedens jeg var der, hørte jeg Kl. omtrent 8 Skydningen atter begynde, som Man paa min Forespørgsel om Marsagen, svarede mig, var efter „Gefion“, hvis Chef ei endnu var kommen i Land; men denne Skydning ophørte snart efter, da pludselig en stor Mængde Skud løsnedes paa een Gang og derpaa en stærk Explosion. Det var mig kun altfor tydeligt, at dette var „Christian VIII“, som sprang i Luften, og min eneste Bøn til Gud var nu, at det deraf opstaaede Tab af Menneskeliv maatte være ringe; men jeg maa desværre beklage, at dette i ethvert Fald er stort! hvor stort har jeg indtil dette Dieblif, jeg nedskriver dette, ikke været i Stand til at erfare, men to af mine Officerer ere bestjættede med at optage en Navneliste over de Døde blevne, hvilken Liste det skal være min ibrigste Pligt at virke til, hvad jeg formaacr, saa snart som muligt kan komme til Ministeriets Kundskab. Saameget er desværre allfor vist, at den brave, utrættelige og nidjære Capitainlieuten. Krieger, Capitainlieutenant Marstrand, Capitain af Landetaten Hohlenberg, Underlæge Ibsen, Cadet Praëm, Maanedslieutenant og Bekjendtmænd Boie, Overstyrmand Carl og Overkanoneer Gotfred ere blandt de Aftormange, som

have fundet Døden ombord i Skibet; og at Skibslæge Smith, Secondl. Ulrich*) og Cadet Wolff ere iblandt dem, der ulykkeligen ere komne af Dage, efterat de vare reddede i Land, hvor de enten ere trufne af de løsgaaede Kanoner, eller ere blevne ihjelslagne af Stykker af Braget, som efter Sigende skal have anrettet stor Odelæggelse paa den Mængde, der som Tilskuere havde forsamlet sig paa Strandbredden.

Den udmærket brave Lieutenant Wedel, som havde været i Land med mig, men var gaaet ombord igjen for at assistere ved Bjergningen, kom til Siden af Skibet; men da han saae, at det brændte heftigt op af Forlugen, stundte han at saae Folk ned i sit Fartoi, da Skibet fløi i Luften. Hans raske Landsnærvarelse gav ham det eneste Middel til sin Redning, han sprang overbord, dukkede under Vandet, kom op, dukkede atter under for at frelse sig for alt det, der faldt ned rundt om ham, hvorefter han ved Svømning reddede sig iland og saa naad han var kom til mig og gav mig Stadfæstelse paa den kun altfor sande Frygt og Uro, jeg var i.

Forinden jeg slutter denne underdanige Rapport er det en Pligt, jeg skylder de Hedenfarnes Minde og de Overblevnes Fremtid, at bevidne, at Enhver har gjort sin Pligt, saavel Officerer som Underofficerer og Menige; kort enhver Mand ombord har varetaget det, der var ham paalagt, med den Trost, Iver og Uforsagthed, som er det danske Folk egen. Alle have fra Togets Begyndelse indtil dets ulykkelige Ende viist en udmærket god Villie, og det var min daglige Glæde i de 14 Dage, som vare forløbne, siden jeg med Skibet var kommen udenfor Flaadens Reie, tydeligen at spore, hvorledes enhver Ting gik fremad til Indførelsen af god Organisation, Orlogsflibs-Orden, til at kunne gjøre Kongen og Fædrelandet Fyldest. Enhver af mine Underordnede har gjort det; om hvorvidt jeg selv har gjort det, tilkommer det ei mig at fælde nogen Dom, ihvorvel min Bevidsthed om, ikke at have handlet uden modent Overlæg, frikjender mig, ligesom og min Samvittighed siger mig, at jeg tør være mig mine Bevæggrunde og min Færd bekendt, uagtet Resultatet var saa sørgeligt og saa høist forskjelligt fra mit Haab, da jeg om Morgenen løb ind for at udføre den mig givne Ordre; men alligevel kan jeg ikke Andet end ønske, at mit Forhold ved dette Ulykkestilsælde maa blive undersøgt ved en Krigsret, hvis retfærdige Dom jeg dristig tør see imøde.

Til Slutningen maa jeg endnu tilføie, at de Fleste af dem, som ere komne iland fra Linieskibet, have ligesom jeg tabt Alt, hvad vi havde med os derombord; da den efterhaanden mere og mere presserende Nødvendighed styndsomst at bjerge Folk ikke tillod at befatte sig med Andet.

92.

*) Sec. Lieut. Ulrich var bragt i Land som Fange med en af de sidste Vaade, der forlod det brændende Linieskib; i Mørket, og den ved Skibets Sprængning opslaaede Forvirring, saae han Feilighed til at slippe ud af Ekernsørde, og kom derpaa igjennem Sleesvig, Flensborg og det Sundvedske til Als, og derfra til Kjøbenhavn den 10 April.

Capitain J. N. Meyers Rapport, dateret Rendsborg den 8de April 1849.

Ifølge det fra Linieskibet „Christian den 8de“ den 4de April om Eftermiddagen givne Signal, „at følge den Commanderendes Bevægelser“, holdt jeg af med Fregatten „Gefion“ og satte mig i Rjølbandet af Linieskibet, der holdt ind i Edernefjorden. Efterat Linieskibet var gaaet tilankers indensfor Noer, ankrede jeg op omtrent 3 Kabellængder Østen for det, og gik strax efter ombord til den Kommanderende, der meddeelte mig sin Ordre om at Linieskibet og Fregatten „Gefion“, ledsage de af Dampskibene „Sofia“ og „Geiser“, den næste Morgen skulde gaae ind for Edernefjorden, ødelægge Batterierne og tage disse samt Byen i Besiddelse. Efterat have modtaget Underretning om disse Bestemmelser samt Ordre at møde den næste Morgen Kl. 4 hos den Commanderende, vendte jeg tilbage til Fregatten, hvor derefter Alt blev gjort klart til Bataille, samt de to agterste og de to forreste Kanoner paa Batteriet satte i Speil- og Vougportene. Paa Skandse og Bak var det tidligere steet.

Den 5te April til bestemt Tid mødte jeg hos den Commanderende, der efter at have opfordret Cheferne for Dampskibene, Capitain Aschlund og Capitainlieut. P. Wulff samt mig til at fremsætte vor Mening om Angrebsplanen, beordredes at lette samtidig med Linieskibet, følge det i passende Afstand ind til Edernefjorden, holdende langs Fjordens Nordkyst paa Skudvidde af det derværende Batteri, beskyde dette, saasnart det kunde rækkes og omkring med Spring paa Dagligankeret eller lade falde et Varpanker agter fra og bringe Fregatten til Ankers østen for Linien imellem de 2 ved Edernefjorden værende Batterier, saaledes at Bredsiderne kunde være mod disse, idet Linieskibet vilde indtage en lignende Stilling vesten for nævnte Linie. Derefter vendte jeg tilbage til Fregatten. Et Kabeloug blev strax manet ud igjennem den agterste Port om Bagbord paa Skandsen, og halet for efter, klar til at røre i Dagligankeret, hvorfor et Varpanker med irørt Kabeloug blev hængt klar til at falde fra den agterste Kanonport paa Styrbords Skandse. Kl. 6½ blev givet Signal til at lette. Lettede, gik under Seil og fulgte Linieskibets Bevægelser. Inspicerede i Følge med Næstcommanderende Batterierne, opmuntrede til Mod og formanede til Udholdenhed og Activitet. Jeg havde den Glæde at finde Mandstabet besjælet af Lyst og Iver til at slaaes for Fædrelandet og løbde mig det bedste Udfald.

Kl. 7¼ blev givet Signal til at forsøge Afstanden fra Linieskibet, lod Mærseilene løbe paa Raaen. Kl. 7½ aabnede Linieskibet sin Ild mod det nordre Batteri. Kl. 8 begyndte vi at fyre paa samme fra Fregatten. Strax efter ankrede Linieskibet paa den bestemte Plads, og saavidt Røgen tillod mig at see det, ankrede jeg i den befalede Stilling, stoppede Springet og stak ud paa Dagligjættingen, indtil begge Bredsiderne bare mod Batterierne. En velrettet og særdeles levende Ild fra begge Sider fulgte derpaa i noget over en Time, i hvilken Tid det nordre Batteri flere Gange bragtes til Taushed; men da det begyndte at lufte noget op, kom Fregatten ud af sin Stilling, med Agterenden mod det sybligste Batteri;

der blev strax forsøgt paa at svæve ved at holde ind paa Springet og stifte paa Rjettingen; dette vilde alligevel ikke lykkes og Fregatten drev ned imod Linieskibet; af Frygt for at komme ind paa dette, lod Toiankeret falde og gjorde Signal til Dampskibet „Geiser“ at assistere ved at svæve Fregatten. Dampskibet kom ogsaa, men da den Vertline, den havde modtaget, ulykkeligtvis blev overflødt, hvilket ogsaa blev Tilfældet med en anden, og „Geiser“ blev beskadiget af en heftig Granatild fra det søndre Batteri, maatte det forlade os. Noget efter, da det igjen var løst af, lykkedes det os ved egen Hjælp at bringe Fregatten i dens første Stilling; men imidlertid vare vi blevne haardt medtagne under Langsids=Skydningen, der kun svagt kunde besvares af Speilkanonerne, hvoraf den ene Standskanon var bleven demonteret og den bagbords Batterikanon havde faaet Braagen og Tallierne overflødte. Allerede nu havde en Deel Dræbte og Saarede. Ilden fortsattes alligevel levende fra begge Sider, men da Fregatten var i en højt ramponeret Tilstand, med alle 3 Master gennemflødte paa flere Steder, en stor Deel af det staaende og løbende Redskab overflødt og det tillige blev meldt mig, at kun meget faa Kanoner vare besatte paa Batteriet, og at en betydelig Mængde af Mandstabet var falden og saaret, gjorde jeg Signal til den Commanderende, at jeg ikke saa istand til at fortsætte Slaget, og sendte tillige en Officer for „: unberrette den Comm. anverende om, at min Taffelads var faa forflødt og Reisingen i en saa daarlig Tilstand, at jeg ikke var istand til at gaae under Seil, tillige udbedende mig Løgehjælp, da Skibets Løger ikke vare tilstrækkelige for de Saarede, hvilken Hjælp ogsaa blev ydet. Paa givet Svar: jeg skulde trække mig ud af Slaget og gaae til Ankers imellem Transportskibene og Dampskibene, hvilke sidste tidligere havde trukket sig ud af Slaget, for medelst Skade paa Maskineri og Noer, gjorde jeg Signal til Dampskibet om Assistance, noget efter kom „Geiser“ og fik Slæber, men maatte af mig ubekendte Grunde kaste løs igjen og gik ud af Skudsvidde. Da vi kun havde 26 Fods Chaluppen i brugbar Stand, blev Lieutenant Pedersen sendt ombord i Linieskibet for at begjære Assistance af Folk og Fartøier. fik fra Linieskibet et Fartøi med Besætning; med dette og med Fregattens eget Fartøi begyndte at varpe ud, efterat have skuffet Rjettingerne fra os, vedblivende at flyde med de agterste Kanoner om Styrbord.

Efter at have slaaedes uophørligen i noget over 5 Timer, saaes paa Linieskibet vaie Parlamentairflag, hvorefter Parlamentairflag ogsaa blev heiset paa Fregatten, og nogen Tid efter ophørte Skydningen fra Batterierne. Vedblev imidlertid at varpe udefter, hvilket dog gik langsomt, fordi Mandstabet var fatigueret og endeel deraf maatte anvendes til at foretage de nødvendige Reparationer paa staaende og løbende Gods, samt beslaae Seilene, da Kullingen var noget tiltaget.

Omtrent 2 Timer efter at Parlamentairflaget var heiset og endnu vaiede, begyndte Batterierne atter at fyre paa Skibene; paa samme Tid blev flødt paa Dampskibet „Defla,“

der forsøgte paa at løbe ind for at yde os Assistance, samt paa de Fartøier, der udførte vort Varpanker. Dampskibet „Hekla“ vendte da om og stod tilføes, og jeg tilbagekaldte de Fartøier, der udførte vore Varp. Da vi nu laae i den meest rasende Ild og fik end flere Døde og Saarede, uden at kunne gjøre nogen eftertryffeligg Modstand, troede jeg ikke at kunne forsvare at ofre flere Menneskeliv; jeg sammenkaldte derfor Skibaraad, bestaaende af Capitl. Meyer, Secl. Michelsen og Tegner, Kanonererne, Vaadsmanden og Dvertømmermanden, der alle vare enige om, at Forsvar ikke længer var til Nytte, men vilde kun bevirke Offre af flere Mennesker. Jeg sendte da Lieut. Michelsen ombord til den Commanderende for at melde ham, at jeg saae mig i den sorgelige Nødvendighed at maatte frygge, hvilket derefter iværksattes, men uagtet dette, vedblev Beskydningen mod Fregatten med Granater og gloende Rugler fra begge Batterierne og et nyt opkjort Feltbatteri i over 1 Time, og først efterat jeg havde sendt Lieutenant Michelsen iland for at erfare, hvad det betydede, at Beskydningen mod Fregatten vedblev, uagtet Flaget var strøget, ophørte Skydningen, og det Svar blev givet ham, at man ikke havde seet det.

Efterm. Kl. 7½ blev mundlig Ordre fra Commandanten i Edernefærde bragt mig om vøiblikkelig at komme iland, medtagende 1 Officer og saa meget Mandskab, som Fartøiet kunde rumme, med Trudsel om, at der, hvis Ordren ikke blev efterlevet vøiblikkelig, vilde blive skudt paa Fregatten. Jeg gik da iland.

Næste Morgen, da Fregattens øvrige Besætning blev bragt iland, blev det meldt mig af Næstcommanderende, at da der efter Kl. 8 foregaaende Aften flere Lanterner bleve tændte i Fregatten, for at ordne de Syge og Saarede, blev der fra Batterierne paa Syd- siden skudt flere Stud paa Fregatten, hvilken, da Lanterneerne slukkedes, ophørte. Grunden til denne Beskydning var, at man antog, at Fregatten ved Lanterne vilde gjøre Signal til Dampskibene for at bringe den ud.

„Fregatten havde siden Skydningen ophørte, ligget for et Varpanker og Kabeloug, men da det om Aftenen fristede op og den begyndte at drive, lod Næstcommanderende Pligtankeret falde, for at forhindre Fregatten fra at drive ind paa det brændende Linieskib, der laae ret i Lø af den, og den saaledes ogsaa var udsat for at komme i Brand, uden at være istand til at bjerge en eneste af de Saarede eller den øvrige Deel af Besætningen, da den var berøvet alle Fartøier.

Ifølge de Efterretninger, jeg har været istand til at indhente, bestod Fregattens Tab af 38 Døde, 30 haardt og 25 let Saarede, hine paa Hospitalet i Edernefærde, disse her i Rendsborg.

Det er kun med Smerte, at jeg nævner Fregattens Batterichef, den flinke og ufor- sagte Premierl. W. Skibsted, blandt de haardt Saarede; han fik det venstre Kaar knust; Skibets Overlæge havde imidlertid Haab om, at det kunde frelses for Amputation. Secondl.

W. Pedersen blev let faaret i Vaaret, men vedblev desuagtet med utrættelig Activitet at forrette Tjeneste hele Slaget igjennem. Begge ere efterladte tilligemed de Dvæstede af Mandstabet i Lazarethet i Eekernförde, under Tilsyn af begge Fregattens Læger. Jeg føler det Pligt at anføre, at enhver af Officererne samt Underofficerer og Mandstab udviste under hele Affairen ægte dansk Mod og Tapperhed, men dog maa jeg, uden derfor i ringeste Maade at stille Nogen i Skygge, især fremhæve Capitl. E. Meyer, der under Slaget vidste ved Mod, Rolighed og Sindighed at udfolde den Dygtighed, som han lige fra Tøgtets Begyndelse med utrættelig Flid og Udholdenhed havde bestræbt sig for at tilegne Mandstabet.

Idet jeg slutter min Rapport om denne uheldige Expedition, kan jeg, uagtet min Sambittighed tilliger mig, at jeg har gjort hvad der stod i min Magt for at opnaae et bedre Resultat og jeg ikke kan bestynde mig selv for den ringeste Forsømmelse, dog ikke tilbageholde Dvsset om, at mit Forhold i sin Tid maa blive prøvet for en Krigsret, og jeg stoler da trygt paa, at jeg skal staae ligesaa reen for mine Dommere, som jeg i min indre Overbeviisning føler mig at være det. *)

Den officielle Meddelelse om Fægtningen ved Kolding, den 20 April.

Forposterne af Generalmajor v. Nyes Korps stode den 20de om Morgenen ved Kolding, Bedetterne syd for Byen omtrent 800 Alen fra den fjendtlige Bedetkjæde. Major v. Faber af 3die Dragonregiment førte Kommandoen over vore Forposter. Disse bestode i Kolding af det 1ste Jægerc., 1 Eskadron og 4 Espingoler; nordvest for Byen var ved Harthe placeret 2 Kanoner, med en Bedætning af en Deling Kavalleri og 70 Mand af 7de Liniebataillon, som Reserve for den Eskadron og det Kompagni, der havde Forposttjeneste vest for Byen.

Efter gjentagne Allarmeringer rykkede Insurgenterne Kl. 6½ om Morgenen imod Kolding, med omtrent 2 Batailloner, deelte i 3 Kolonner. Vore Jæger-Bedetter inddroges, tilligemed en ved Krathuset staaende Kavalleripost, og den ved Byens søndre Indgang anbragte Palisadepost blev lukket. Imidlertid lod den syd for Aaen beliggende Deel af Byen sig ikke længe forsvare, da den kan omgaaes fra begge Sider, og vor Besætning saae sig derfor snart nødsaget til at gaae tilbage over Broen.

Tæt nordfor Broen var indrettet en Forsvaretsstilling. Gaden var spærret ved en Palisadepost; i de forreste Huse vare Vinduerne tilmurede og forsynede med Skydehuller; en

*) Ved denne Affaire have vi haft et Tab af:

Paa „Christian den Ottende“ 74 Faldne, indbragte Saarede 21, Fangne 554.

Paa „Gefion“ 24 — , — — — 34, — — 350.

mod Naen aaben Plads var dækket ved et af Brædder og Planter opstabledt Brystværn. Denne Stilling besattes af det 1ste Jægercorps's 4de Comp. (Capt. v. Caroc) og 4 Espingoler (Sec.-Lieutn. Schow), og da det indskrænkede Rum ikke kunde modtage en større Besætning, blev det endnu i Kolding værende 3die Comp. (Capt. v. Michaelsen), sendt tilbage, for at opstille sig som Reserve for de 2 Comp., der havde taget Position paa Høiderne nord for Byen.

Efterat vore Tropper havde rømmet den syd for Naen beliggende Deel af Kolding, forsøgte Fjenden med en Colonne at forcere Broen, men denne Colonne var i et Dieblit adspiltet af vor concentrerede Jld. Imidlertid trængte Insurgenterne, dækkede af Husene, frem til Naen, og aabnede gjennem Tagene af de til denne stødende Huse en levende Geværild. Vel fordreves de ved Jægernes og Espingolernes forenede Beskydning snart fra Loftterne; men efter meget hurtigt at have brudt Skydehuller igjennem de høie Huses Mure, tiltog deres Jld i Hestighed, og tilføiede fra dette dækkede og dominerede Standpunct vor Besætning et betydeligt Tab, navnlig den Deel, der var opstillet bag Pallisadeporten og Plankebrystværnet, hvor der fandtes ifkun ringe Dækning imod Fjendens indtrængende Stub.

Den for os ugunstige Kamp havde vedvaret henved 2 Timer, da Forpostcommandeuren, omtrent Kl. 9 Formiddag, gav Befaling til Retraiten. Denne maatte tiltrædes under Fjendens levende Beskydning, hvorved en Deel af Besætningen blev nødsaget til først at bane sig en ny, mere dækket, Udgang af Stillingen, og da Fjenden paa samme Tid trængte ind over Broen, havde denne Forsinkelse til Følge, at 17 Mand af vor venstre Fløi blev affaaeren. Iøvrigt udførtes Tilbagetoget i god Orden, og de retirerende Tropper optoges udenfor Hospitalporten af de 3 Compagnier af 1ste Jægercorps, som stode paa Høiden nordfor Byen. Det 4de Compagnie fik nu Befaling til at opstille sig bag Stillingens hvire Fløi, til Soutien for denne.

Henved Kl. 8 havde Forpostcommandeuren sendt den i Kolding stationerede Eskadron tilbage til Veirmøllen nordfor Byen, hvor de ved Hørthe posterede 2 Kanoner, med deres Cavalleri- og Infanteri-Bedækning, allerede tidligere vare indtrufne.

Generalmajor v. Rye havde imidlertid fremsendt den 4de Reserve-Bataillon til Bramdrup, for at soutinere det 1ste Jægercorps venstre Fløi, i hvilken Anledning et Compagnie af bemeldte Bataillon blev dirigeret imod Hvidsminde. Med den øvrige Deel af sit Corps havde Generalen indtaget en Stilling bag Alminde-Dalen — 6te og 7de Linie-Bataillon, 12te lette Bataillon, 1ste Cavalleribrigade og Batteriet Schulz i første Linie, samt 2den Cavalleribrigade og Halvdelen af Batteriet Harthausen i Reserve — for her at vise Fjendens mulige Angreb tilbage.

Nordfor Kolding modtog det 1ste Jægercorps den fremtrængende Fjende, og da han, strax efter at have deboucheret, kastede Afdelinger ind i Stoven øst for Jægercorpsets

Positioner, blev det i Reserve staaende Compagnie Michaelsen sendt frem til Understøttelse af Corpsets venstre Fløi, hvor der opstod et Engagement, som efterhaanden udspandt sig over hele Linien. Tirailleursfægtningen fortsattes temmeligt levende i omtrent $\frac{3}{4}$ Time, forinden der gaves Ordre til Retraite. Tilbagetoget skete langsomt og uden at Fjenden trængte stærkt paa, indtil Bramdrup-Dalen, hvor, som ovenfor bemærket, en Repli af den 4de Reserve-Bat. var opstillet. Her ophørte ogsaa Fjendens Forfølgning, efter at en Eskadron af hans Cavalleri ved et Par velrettede Kanonstød var viist tilbage.

Generalmajor v. Rye, der havde overbeviist sig om, at ingen fjendtlig Styrke var rykket frem længer vesterpaa, lod sit Corps samme Dags Eftermiddag indtage et Cantonnement bag Alminde-Dalen, og Forposter udsatte omtrent $\frac{1}{2}$ Mill syd for denne Dal.

Vort Tab var 2 Døde, 26 Saarede deriblandt 2 Officerer (Lieutn. v. Schow af Espingolbatteriet og Lieutn. v. Wind af 1ste Jægercorps) og 17 Savnede; hvilke sidste vel maae antages at være, for en stor Deel saarede, faldne i Fjendens Hænder.

Om Fjendens Tab habes ingen sikker Efterretning.

Holdningen af vore Tropper, der have deeltaget i Fægtningen, roses, og navnlig den Mod og den Usforfærdethed, Besætningen i Kolding har lagt for Dagen. 109.

Den udførlige officielle Meddelelse om Slaget ved Kolding, den 23de April.

Efterat Fjenden den 20de April havde angrebet Kolding, som dengang var besat af Forposterne af Generalmajor v. Ryes Corps, der efter en tapper Modstand trak sig tilbage, blev Byen occuperet af Fjenden, og Generalmajor v. Ryes Corps, hvilket dengang stod allene i Jylland, indtog en Stilling bag Almindedalen. De fjendtlige Troppers Forposter stode ved Petersborg og Hvidsminde og fjendtlige Patrouiller viste sig ved Bjert og Alminde.

Den 23de April, efterat 3die og 4de Infanteribrigade, samt den 1ste Cavalleridivision og Batterierne Marcusen og Jessen, vare overskibede til Jylland, besluttede Generalmajor v. Bülow at rykke frem. Hensigten hermed var ved en almindelig Recognoscering at faae Bisked om Fjendens Styrke og Stilling, og, dersom Fjenden ikke fandtes at være for stærk, da at kaste ham tilbage og befrie Kolding og Omegn for den fjendtlige Occupation.

I Overensstemmelse med denne dobbelte Hensigt udkastedes Dispositionen, og den 22de om Aftenen modtog de forskjellige Troppcorps i det Væsentlige følgende Ordre:

Generalmajor v. Ryes Corps skulde den 23de ds. om Morgenen bryde op fra sine respective Cantonnements, og saa tidligt rykke frem imod Eistrup og Paaby, at Corpset Nr. 5 kunde have indtaget en Stilling der, medens en mindre Styrke skulde gaae frem imod Veirskov. Overgangen over Aaen ved Eistrup skulde søges det snarreste muligt tilveiebragt, og

saavidt den kunde effectueres, være fleet Kl. 6. Derefter skulde et Par Batailloner skydes frem igjennem den nordvestlige Deel af Støben; denne skulde stærkt besættes, og fornemmelig en Cavalleristyrke detacheres mod Seeft.

Den 4de Brigade skulde imidlertid gaae over Lilleballe til det Punkt, hvor Veien gaaer af til Bramdrup, og rykke frem paa Chausseen mod Kolding, holdende stadig Forbindelse med 3die Brigade, der skulde gaae frem over Gudso og Bjert. Brigadernes Marsch skulde indrettes saaledes, at de Kl. 6 om Morgenen kunde være indtrufne respectibe i Bramdrup og Bjert, for derfra at rykke videre fremad. Ved denne combinerede Fremrykning af 3die og 4de Brigade paa den ene Side, og Generalmajor v. Ryes omgaaende Bevægelse paa den anden Side, haabede man at kunde opnaae den ovenomtalte dobbelte Hensigt, og tillige mulligviis affjære noget af den fjendtlige Styrke. I Tilfælde af en Tilbagegang skulde enhver Troppesdeling igjen indtage den Stilling, som den havde den 22de.

Den 22de om Aftenen indtraf fra flere Sider den Efterretning, at Insurgenternes hele Styrke var concentreret i og omkring Kolding, og at ogsaa Rigstropperne i de sidste Dage vare rykkede frem mod Nord.

Den 23de April Kl. 4 $\frac{1}{2}$ Morgen afmarscherede den 3die Brigade fra sin Rendezvous-Stilling ved Krybilykro ad Hovedveien over Bjert til Kolding. Samtidig erholdt den 4de Brigade Ordre til, naar den var rykket frem til Kolding, at forsøge en Obergang over Aaen tæt vesten om Byen. Henimod Kl. 8 satte Brigaden sig i Marsch, respectibe fra Bjert og Bramdrup mod Kolding. Den 3die Brigades Avantgarde, bestaaende af 3die Jægercorps, 1 Pionerafdeling, en Deling af Batteriet Marcusen og 2 Delinger af 2den Gardehusar-Escadron, traf paa Insurgenterne i en forstaaet Stilling i Nærheden af Snoghøi-Chausseen, bag Egnen, som med en Bredde af nogle hundrede Alen strækker sig mellem Byen og Dyrehavegaard. Generalmajor v. Schleppegrell lod derpaa Avantgardens 2 Kanoner aabne deres Ild mod de fjendtlige Standsfer, som bestode af 2 i Struben aabne Jordværker; men alligevel formaade det 3die Jægercorps, der blev understøttet af 2 Compagnier af den 5te Linie-Bataillon, ikke at fordrive Fjenden. Generalmajor v. Schleppegrell lod derfor de 2 Delinger Gardehusarer, under Premierlieutenant v. Castenschiold, rykke frem til Angreb langs Veien, medens 2 Comp. af 3die Jægercorps samtidigen skulde angribe i Fronten. Da imidlertid Jægerne, paa Grund af de brede Grøfter igjennem den sids Egn foran Forstaaelsen, ikke hurtigt nok kunde komme frem, affloges Husarernes Angreb ved Fjendens concentrerede Ild fra Forstaaelserne, uagtet det udførtes med udmærket Mod og Hasthet.

Generalmajor v. Schleppegrell lod nu 6 Kanoner placere paa Høiderne om Kalfobnen, der bestjode de af Fjenden besatte Forstaaelser; samtidig lod han i venstre Flanke angribe med 2 Comp. af 5te Linie-Bataillon og i Fronten med 2 Comp. af 3die Jægercorps. Dette forenede Angreb kunde Fjenden ikke modstaae og forlod iilsomt Forstaaelserne.

Imidlertid var den 4de Brigade ad Weile-Chausseen rykket frem mod Kolding og havde truffet Fjenden ved den nordfor Byen beliggende Weirmølle, hvor han havde sat sig fast i en næsten fuldbendt Forstandsning, hvorfra han dog snart blev fordreven; men da Terrainet her var meget gunstigt for Fjenden, og vi derimod hverken kunde indlede en fordeelagtig Tirailleursfægtning, eller placere bort Artilleri saaledes, at nogen særdeles Virkning lod sig vente, saa beordrede Generalmajor v. Moltke, efterat den 5te Reserve-Bataillon var bleven anvendt til at forstærke Kjøden, den 6te Reserve-Bataillon under Major la Cour til at storme Byen, hvilken Befaling blev udført med Dygtighed og Uforsagthed, uagtet Fjendens heftige Modstand. Da Bataillonen et Dieblisk standfædes ved Overmagten, blev den understøttet af 2 Comp. af 9de Linie-Bataillon, men da Fjenden var saa stærk, at det alligevel blev tvivlsomt, om vore Tropper kunde holde sig i Byen, satte Generalmajor v. Moltke sig personligt i Spidsen for den 11te Linie-Bataillon, og trængte med denne ind i Byen, omendstjondt et fjendtligt sydsfor Byen opført 12-pundigt Batteri bestrøg Chausseen foran Porten, og bestandig vedligeholdt en meget stærk Granatild paa vore sammentrængte Tropper.

Omtrent til samme Tid vare ogsaa det 3die Jægercorps og den 5te Linie-Bataillon fra den østlige Side trængte ind i Byen og efter en heftig Gadekamp, under hvilken den 5te Linie-Bataillons brave Commandeur, Major v. Schindel fandt sin Død, blev Kolding rømmet af Fjenden og besat af de nævnte Tropper af den 3die og 4de Brigade.

Saaledes var Fjenden paa denne Side trængt tilbage. Det var lidt over Middag, da Byen Kolding befandt sig fuldstændigt i vore Hænder.

Generalmajor v. Ryes Corps havde om Morgenen omtrent Kl. 6 samlet sig ved Harte Kirke, og truffet Forberedelserne til Passagen over Aaen. Generalen meldte imidlertid allerede Kl. 6, at han ikke vilde kunne iværksætte Overgangen før mellem Kl. 9 og 10 Formiddag. Reconosceringsafdelinger, som vare blevne sendte frem mod Eistrup og Paaby, bragte den Efterretning, at den førstnævnte By var besat af Fjenden. Generalmajor v. Rye lod derpaa et Comp. af den 12te lette Bataillon, og kort derefter den 4de Reserve-Bataillon, rykke frem; disse Afdelinger passerede Aaen med megen Vanskelighed, dels ved at kaste nogle Brædder over et gammelt ødelagt Overgangstæd, dels ved at vade igennem Vandet. Saa snart denne Overgang var fæct, trængte vore Tropper rask frem og kastede Fjenden ud af Eistrup og over Aaen. En ved den sydlige Side beliggende Gaard blev forceret, og Kjøderne bleve frempusherede til Skovens Udkant. Denne var stærkt besat af Fjenden og han trak bestandigt betydelige Forstærkninger til sig, saaledes at Generalmajor v. Rye, da imidlertid Broen Kl. 9½ Formiddag var bleven færdig, saa sig foranlediget til efterhaanden at fremfende det 1ste Jægercorps, den 6te Linie-Bataillon og 2 Comp. af 7de Linie-Bataillon. Om den omtalte Skovs Besiddelse udspandt sig, dels i Retningen mod Gjeldbal, dels mod Seest, en heftig Kamp, under hvilken 2 Comp. af den 12te lette Bataillon, der vare passe-

rede Aaen ved Paaby, forenede sig med de øvrige Afdelinger. Tre Gange gif Fjenden over til Angreb, men hver Gang blev han, uagtet hans betydelige Overmagt, kastet tilbage, og vore Tropper vare Kl. 1½ fuldkommen Herrer over Balpladsen. Under den langvarige og haardnakkede Kamp, underholdt Fjenden uafbrudt en levende Ild fra et Bateria 24-pundige Granatkanoner, hvilken Ild imidlertid med ret god Virkning blev besvaret af vore 6-pundige Kanoner. Formedelst Overgangens Banfælighed, og den heftige fjendtlige Ild, kunde Generalmajor v. Ryes Artilleri og Cavalleri ikke passere Aaen. Det sidste havde under Affairen sin Stilling ved Harthe Kirke, med Undtagelse af nogle Eskadroner, som vare detacherede deels til Artilleriets Dækning, deels for, i Forening med 2 Comp. af den 7de Linie-Bataillon at dække den høire Flanke i Nærheden af Hvilested Kro.

Medens, som ovenansført, Kolbing By blev besat af vore Tropper, havde Fjenden paa de sydvest for Byen beliggende Høider opført et meget betydeligt, hovedsageligen af 12-pundige Kanoner, og 24-pundige Granatkanoner bestaaende Artilleri, med hvilket han, saasnart de fjendtlige Tropper begyndte at vige, aabnede en voldsom Ild især af Granater mod Slottet og Byen, der snart paa forskjellige Steder geraadede i Brand. Da paa vor Side intet sværere Skyts den Dag habdes til Disposition, beordredes 4 6-pundige Kanoner af Bateriaet Marcussen og 2 12-pundige Granatkanoner af Bateriaet Jesen til at rykke frem. Kanonerne bleve, uagtet Fjendens stærke Ild og Banfæligheden ved at passere en snever Bro ved Siden af et brændende Huus, placerede deels paa Snoghøi-Landeveien nedenfor Slotsbanken, deels paa selve Banken ved Staldbygningerne. Ved disse Kanoners velrettede Ild nødsagedes Fjenden til at trække sig udenfor Skudvidde; men da han alligevel paa Grund af sit svære Kaliber, kunde bestrøge de Steder, hvor vort Artilleri var placeret uden at dette saae sig istand til at tilføie ham nogen væsentlig Skade, gav Generalmajor v. Schleppegrell Ordre til, at vore Kanoner skulde trække sig ud af Ilden.

Et Par Kanonbaade, der under Fjægtningen vare roede ind i Kolbing Fjord, gjorde flere Skud efter de fjendtlige Batterier, da de imidlertid ikke kunde gaae langt nok op imod Byen, var Virkningen ikke betydelig, og de maatte atter bortfjerne sig, da der blev opført et fjendtligt Bateria nærmere Strandbredden.

Kort efter Middag indtraf imidlertid fra Generalmajor v. Rye gjentagne Meldinger, i hvilke han paa Grund af Fjendens overlegne Styrke, mod hvilken han ei formaade at holde sig længere, anholdt om Forstærkning. Generalmajor v. Bülow gav derfor den 4de Brigade Ordre til at trække sig ud af Kolbing til Møllen nordfor Byen ved Veile-Weien, og at lade 2 Batailloner støde til Generalmajor v. Ryes Corps.

Da det efter Generalmajor v. Ryes Meldinger ikke kunde antages, at den omgaaende Bevægelse hvorpaa Planen hovedsageligen var grundet, selv med den affendte Forstærknings Understøttelse, itide vilde kunne udføres; da fremdeles alle Efterretninger tydede paa, at et

stærkt Reservecorps af Rigtstropper under Fægningen var rykket frem, for i Nødstilfælde paany at optage Kampen, efterat Insurgenterne vare slaaede og fordrebne fra deres Stillinger; og da endelig i Tilfælde af Kampens Fortsættelse Koldings fuldkomne Odelæggelse med Visshed kunde forudsees, idet Fjenden befaastede Byen med en uafbrudt Granatregn, — saa besluttede Generalmajor v. Bülow at lade de forskjellige Troppeafdelinger tiltræde Tilbagemarschen. Denne udførtes efter de tidligere for dette Tilfælde givne Bestemmelser, langsomt og i fuldkommen Orden, og uden at Fjenden vovede at forfølge. Den anden Cavalleri-Brigade overtog paa Retraiten Dækningen af Generalmajor v. Ryes Corps.

Henimod Aften havde de samtlige Troppeafdelinger indtaget den samme Stilling som de havde havt den 22de April.

Denne haardnakkede Kamp, der uafbrudt varede i 6 a 7 Timer, har kostet os mange Offre. Vort hele Tab var 61 Døde, 442 Saarede og 153 Savnede, deriblandt 4 Døde, 23 saarede og 2 savnede Officerer, samt 4 døde, 17 saarede og 5 savnede Underofficerer. En af de savnede Officerer er Secondl. Baron v. Adeler, der efter endt Fægning med 60-70 Mand af 7de Linie-Bataillon stod paa Feltvagt ved Vester-Rebel, og med hele Feltvagten blev omringet og ophævet af en fjendtlig Cavalleriaafdeling.

Ogsaa Fjendens Tab har i ethvert Tilfælde været betydeligt; 2 Officerer, 2 Læger og 87 Underofficerer og Menige faldt som Fanger i vore Hænder.

To tybste Flag, der vaiede i Rødhing, paa Kirketaarnet og i Havnen, bleve respectivt af den 9de Linie-Bataillon og det 3die Jægercorps nedtagne, og ere senere sendte til Krigsministeriet.

Generalmajor v. Bülow omtaler med Berømmelse den Tapperhed og Udholdenhed, vore Tropper ogsaa under denne Fægning have udviist; han fremhæver navnlig den Uforsagthed, med hvilken selv de Batailloner, der endnu aldrig havde været i Flden, og blandt disse fornemmelig 6te Reserve-Bataillon, trodsede den heftige Kanon- og Granatild, der af Fjenden blev vedligeholdt i flere Timer. Ikke mindre roses det raske og modige Angreb, der, som ovenfor bemærket, blev udført mod de fjendtlige Forstaaelser af 2 Husardelinger under Premierlieutenant v. Castenschjolds Commando.

113.

Rapporten om Affairen ved Gudstø, d. 3die Mai.

Den 3die Mai, om Morgenen, havde Fjenden sendt et Par Batailloner, to Escadroner og et Batteri over Passet ved Gudstø ad Chausseen til Snoghøi. Henimod Kl. 8 stødte denne fjendtlige Styrke, noget Øst for Krybily Kro, paa en Afdeling af vore Tropper, som under Major la Cours Befaling rykkede frem til Besætning af Gudstø-Passet. Fjenden

blev strax kastet tilbage. Nogle fjendtlige Døde og Saarede faldt i vore Hænder, tilligemed nogle Fanger. Vort Tab var 2 Døde og 14 Saarede, foruden nogle dræbte Heste og en sønderstødt Løvet.

106.

Fægtningen ved Gudsøe den 7de Mai.

I den Stilling, som det norrejsydske Armecorps den 3die Mai havde indtaget, stod den 4de Infanteribrigade (Generalmajor v. Moltke) bag ved Dalen vestfor Billstrup og holdt Terrainet fra Mosebraa, hvor Brigadens høire Fløi var i Forbindelse med Generalmajor v. Nyes Stilling bagved Alminde-Dalen, indtil Stranden ved Gudsø besat. Den 3die Infanteribrigade (Generalmajor v. Schleppegrell) cantonerede paa begge Sider af Elbodalen, som Reserve for den 4de Brigades Stilling.

Natten imellem den 6te og 7de Mai modtoges sikker Efterretning om, at Rigsarmeens Cavalleri havde overfædet den jydsk Grændse og rykkede frem i Generalmajor v. Nye's høire Flanke, samt at Infurgenterne i Forening med Rigsstropper havde truffet Forberedelser til at bryde frem for Kolbing. Da altsaa et Angreb med temmelig Visshed kunde forudsæes, stode vore Tropper den 7de om Morgenen Kl. 5 i deres respective Stillinger, beredte til at modtage Fjenden.

Paa vor venstre Fløi havde det 1ste Reserve-Jægercorps besat Forposterne, den 1ste Forstærknings-Bataillon udgjorde Besætningen af Gudsø By, den 9de Linie-Bataillon stod tilhøre af Chausséen, og den 6te Reserve-Bataillon i Reserve. Desuden vare her 6 serpundige Kanoner af Batteriet Marcusen, samt 4 Espingoler, og senere tilkom 2 firetyvepundige Granatkanoner af Halvbatteriet Tillisch. Paa den høire Fløi stod den 8de Linie-Bataillon paa Forpost, nemlig 3 Compagnier foran Slugten ved Billstrup og 1 Comp. tilvenstre paa Veien fra Eltang til Skiddret-Mølle; den 11te Linie-Bat. som Soutien bag Slugten; den 5te Reserve-Bataillon tilvenstre af Passet, mod Banterne ved Skiddret Mølle; 2 Kanoner af Batteriet Jesen og 2 Comp. af 5te Linie-Bataillon vare placerede imellem 5te Reserve-Bataillon og 11te Linie-Bataillon tæt bagved Hovedslugten, der hvor en Sideslugt gaar ind imod Billstrup Kirke.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ bleve vore Forposter paa venstre Fløi i deres Stilling ved Gudsø-Passet angrebne og trak sig sægtende tilbage. Vort Artilleri paa begge Sider af Chausséen bestod og stansede de fremrykkende Colonner, hvorpaa Fjenden opførte 12=16 Stykker deels 12-pundige Kanoner, deels 24-pundige Granatkanoner, og aabnede en heftig Ild mod vor Stilling, og fornemmelig imod vort Artilleri. Dette var imidlertid blevet forstærket med de allerede ommeldte 2 Sfr. 24-pundige Granatkanoner, og besvarede Fjendens snavel i Henseende til Stykkernes Antal som deres Caliber overlegne Ild med Mod og Raskhed, men led

ogfaa et ikke ubetydeligt Tab. Efterat Artillerikampen, under hvilken Fjenden sat Gudsø By i Brand, havde været i $3\frac{1}{2}$ Time, beordredes vort Artilleri til at gaae tilbage i en Stilling ved Krybily, og den fjendtlige Artilleriild rettedes nu udelukkende mod Infanteriets Tirailleurs og de bagved samme staaende Colonner, der dog, dækkede af Terrainet, ikkun ved enkelte Granater lede noget Tab. Espingolerne hidroge virksomt til Forsvaret af Gudsø By.

Henimod Kl. $8\frac{1}{4}$ angreb Fjenden tillige den 4de Brigades høire Fløi i dens Stilling ved Bilsrup=Passet. Vore Forposter traf sig ogsaa her fægtende tilbage og besatte Slugten, foran hvilken Fjenden vel samlede en betydelig Styrke, uden dog at gjøre noget Hovedangreb paa dette Sted. Ved Sideslugten, der strækker sig henimod Bilsrup Kirke forsøgte derimod stærke fjendtlige Colonner et Angreb, men bleve viste tilbage af de der posterede 2 Kanoner, der vedholdende beskjøde Fjenden, uagtet han var rykket saa nær, at flere Artillerister bleve saarede af Geværkugler. Saaledes holdtes Stillingen under vedvarende Fægtning. Endeligen blev vore ved Skibbret angrebne Tropper trængte tilbage, og da der tillige indløb Melding om Generalmajor v. Rye's Retraite, hvorved vor høire Flanke truedes af Fjendens omgaaende Behøvelser, fik den høire Fløi Befaling til at trække sig tilbage. Tilbagegangen til Bilsrup By begyndte Kl. $10\frac{1}{2}$, Fjenden fulgte rast efter og underholdt en levende Ild imod vort Infanteri paa den aabne Mark foran Byen. Fra Bilsrup fortsattes Tilbagetoget langsomt til en Stilling bag Nebeldalen, som indtoges omtrent Kl. $11\frac{1}{2}$. Høiderne østfor Dalen, saavel som et Krat ved Taulov Kirke bleve besatte, og Forbindelsen med venstre Fløi under Major la Cour blev vedligeholdt.

Henimod Kl. 12 maatte Stillingen ved Gudsø opgives, og en ny Stilling blev indtaget paa Høiderbyggen foran Taulov Kirke og Krybily ned til Landsbyen Oddersted. Medens Fjenden under sin Indmarsch i Elbodalen blev bestudt af vore, paa nogle fremspringende Høider nordfor Chausseen posterede Tirailleurs, verlede vort Artilleri nogle Skud med det fjendtlige. De i høire Flanke langs Elbodalen fremrykkende fjendtlige Colonner bleve med god Virkning bestudt af 2 til det truede Punct affendte Kanoner.

Efterat Stillingen ved Taulov og Krybily paa denne Maade var bleven forsvaret i omtrent 1 Time, tiltraadte Major la Cour, efter modtagen Befaling, sin videre Retraite over Erritsø ad Strandveien til Fredericia. Denne udsørtes med største Orden, idet der flere Gange blev gjort Holdt, for at optage nogle Afdelinger af den tilbageblevne venstre Fløi. Under Tilbagetoget bleve de i Begyndelsen stærkt forfølgende fjendtlige Tirailleurs nogle Gange tilbageviste, og vore Tropper havde Kl. $5\frac{1}{2}$ Eftermiddag naaet Fredericia.

Ved Erritsø ophørte Fjendens Forfølgelse, hvorimod en stærk fjendtlig Colonne med endeel Kanoner rettede sin Marsch til Snoghøi og besatte dette Punkt, efterat det var blevet forladt af den 50 Mand stærke Besætning, som vi havde efterladt der, for at optage mindre Afdelinger der maatte see sig nødsagede til at retirere til Snoghøi. Ved Fjendens Nærmelse

blev han med en virksom Ild modtagen af Dampfløjet Hertha og nogle Kanonbatterier, ligesom ogsaa de faste Batterier ved Middelfart deeltog i Beskydningen af den fremtrængende Fjende.

Samtidigt med Angrebet paa Stillingen ved Krybily havde Fjenden flere Gange forsøgt at trænge paa vor høire Fløi med en betydelig Styrke frem over Nebeldalen, uden dog at opnaae sin Hensigt. Han opførte derpaa Artilleri, og aabnede en heftig Ild især paa vore ved Taalov Kirke staaende Tropper. Da Stillingen nu var holdt saalænge, at Generalmajor v. Rye's Corps maatte have vundet den fornødne Tid til sin Retraite, gaves Befaling at den 4de Brigades høire Fløi skulde trække sig tilbage til Heise Kro, i Forbindelse med venstre Fløis Bevægelser. Dette Tilbagetog tiltraadtes Kl. 1½ Eftermiddag, og skete deels over Taarup, deels over Markerne til Beien, der fører forbi den bemeldte Kro. Fjendens Forsølgelse blev svagere og svagere og ophørte tilfids aldeles. Efter et kort Ophold ved Stoustrup marscherede den 4de Brigades høire Colonne til Fredericia, hvor den ankom henimod Kl. 5, omtrent samtidigen med den venstre Colonne under Major la Cour.

Af den 3die Brigade havde ifkun 1ste Reserve-Jægercorps, 1ste Forstærknings-Bat. og 2det Comp. af 5te Linie-Bat., paa denne Dag deeltaget i Fægtningen. Den øvrige Deel af Brigaden indtog først en Stilling foran Desileet ved Habreballegaard, og senere bagved dette Paa. Ved den 4de Brigades Afmarsch fra Stoustrup indtoges en intermeditair Stilling Øst for denne By, hvorfra senere afmarscheredes til Fæstningen. Den 2den Cavalleridivision, der efter Dispositionen skulde støde til Generalmajor v. Ryes Corps, blev beordret til at følge den 3die Infanteri-Brigade til Fredericia, da der indløb Efterretning om, at Beien til Veile allerede var spærret af Fjenden.

Hvor stor den fjendtlige Styrke, der paa denne Dag angreb os, har været, kan ikke nøiagtigen angives. Paa vor venstre Fløi vil man have bemærket 6 Batailloner, 2 Eskadroner og 2 Batterier, og ved Vilstrup-Passet viste sig 4 à 5 Batailloner med et betydeligt Artilleri.

De fjendtlige Tropper bestode hovedsageligen af Insurgenter, dog skulde ogsaa Rigs-tropperne, hvis Hovedstyrke rykkede frem deels ad Veile-Beien imod Generalmajor v. Ryes Corps, deels i vestlig Retning i dette Corps høire Flanke, have nogle Afdelinger i Ilden, navnlig ved Gudso.

Vore Tropper have atter med Mod og Udholdenhed bestaaet en hæderlig Kamp mod en overlegen Fjende. Bort Tab i denne 8—9 Timer uafbrudt vedvarende Fægtning var 8 Døde, 133 Saarede og 23 Savnede. Iblandt de Saarede ere, foruden Underlæge Silfverberg af 1ste Forst.-Bat., 6 Officerer, nemlig Capt. v. Silberløh af 9de Linie-Bat. (senere død) og Secondtl. v. Faber af 8de Linie-Bat. (fangen), L. E. v. Møller af 5te Reserve-Bataillon, H. E. v. Petersen af 1ste Reserve-Jægerc., samt v. Lange og v. Vorgen af

1ste Forstærknings-Bat. Nogle af de Savnede ere som Saarede faldne i Fjendens Hænder, da det paa Retraiten fra Stillingen bag Nebelbølen var umueligt at føre alle Saarede med sig, fordi ingen Vogne kunde bringes over Mosen.

125.

Den officielle Meddelelse om Generalmajor v. Nyes Tilbagetog fra Alminde til Weile, den 7de Mai 1849.

Generalmajor v. Nyes Corps havde den 3die Mai indtaget en Stilling bag Almindebølen og sat sin venstre Fløi i Forbindelse med den 4de Infanteribrigade (Generalmajor v. Moltke), der stod bag Dalen vestfor Vilstrup, og holdt Terrainet indtil Stranden ved Gudso besat.

Om Natten imellem den 6te og 7de Mai modtoges siffer Efterretning om, at Rigstroppen, navnlig bayeriske Cavalleri-afdelinger, vare gaaede over den jydse Grændse, og Corpset stod derfor den 7de om Morgenen Kl. 4 paa sine Allarmpladse, færdigt til at modtage Fjendens Angreb. Opstillingen var saaledes:

Den vestre Colonne under Oberst v. Juel, bestaaende af 7de Linie-Bat., 12te lette Bat. 1ste Cavalleribrigade og 4 Kanoner af Batteriet Schulz, stod ved Aagaard, med Vester-Nebel By og Dons Mølle besatte.

Abantgarden under Oberst v. Glindt, bestaaende af 4de Reserve-Bat., 2 Eskadroner af 6te Dragonreg., 4 Kanoner af Batteriet Harthausen og Espingolafdelingen, stod ved Chausseen fra Kolding og til Weile, deels foran, deels bagved Almindebølen. Reserven, under Oberst v. Pfaff, bestaaende af 6te Linie-Bat., 1ste Jægercorps, 2 Eskadroner af 6te Dragonreg., og 8 Kanoner, var opstillet ved Chausseen østfor Fredsted.

Kl. 6½ bemærkede Oberst v. Juel at betydelige fjendtlige Colonner af alle Vaabenarter bevægede sig fra Harthe-Kirke baade i nordøstlig og nordvestlig Retning. Efter derom modtagen Melding lod Generalmajor v. Nye den 6te Linie-Bat., tilligemed en Eskadron og 2 Kanoner af Reserven, afgaae til Starup Kirke for at understøtte Oberst v. Juel og navnlig for at optage 6 Compagnier af hans Colonne, hvilke vare beordrede til under Retraiten at trække sig over Starup ind paa Chausseen.

Kl. 8½ begyndte Fægtningen ved Dons Mølle, hvor Fjenden førte 1 Bataillon og 2 Kanoner i Flden. Vort Artilleri fandt her god Leilighed til at beskyde disse Tropper, ligesom ogsaa en betydelig fjendtlig Colonne, der trak sig i vestlig Retning over Høiderne. Dons Mølle blev skudt i Brand af Fjenden.

Kl. 8½ rykkede endvidere circa 3 Batailloner, 4 Eskadroner og 1 Batteri, deels 12-pundige Kanoner, deels 24-pundige Granatkanoner, frem mod Almindebølen. Det fjendtlige Artilleri begyndte Fægtningen, understøttet af stærke Tirailleurskæder, som kraftigen bleve afviste.

Imidlertid avancerede betydelige fjendtlige Colonner imod Dons og Aagaard, og da Generalmajor v. Nye maatte frygte for at blive indviklet i en Fægtning, der kunde fastholde ham i Stillingen, beordredes den vestre Colonne N. 9½ til at trække sig fægtende tilbage til Aagaard. Noget efter opgaves ogsaa Almindebalen, og Melding derom affendtes til Generalmajor v. Bülow og til den 4de Infanteribrigade.

Fjenden fulgte raast efter paa begge Høiene, og trængte desuden, men formodentligen kun med ringe Styrke, frem mod Fjeldbagterne ved Fuglsang og Egtved. Hans Forsøgen af den vestre Colonne standsede imidlertid noget nordfor Aagaard, medens han vedblev at avancere ad Chausseen mod Weile. I den syblige Udkant af Viuf Skov optoges Avantgarden af 1ste Jægercorps og 4 Kanoner af Reserven, og Tilbagegangen fortsattes nu igjennem Skoven, hvor Fjenden bestandig søgte at omgaae vor venstre Flanke.

Efter at den 4de Reserve-Bataillon var udsendt til Suten for 1ste Jægercorps, toges en Stilling i Blaakjærskov, hvor en alvorlig Tirailleursfægtning fandt Sted, som maa have bibragt Fjenden et betydeligt Tab. Under denne Fægtning vare 6te og 7de Linie-Bataillon, samt 2 Compagnier af 12te lette Bataillon, ankomne fra Starup til Chausseen. Begge de nævnte Linie-Batailloner toge en Stilling bag ved Skoven, den 6te ved Bassehuus, for at optage de fægtende Tropper, og de 2 Compagnier af 12te Bataillon detascheredes i vor høire Flanke, hvor et Par fjendtlige Compagnier søgte at trænge frem over Starup. Fægtningen var saaledes staaende. Men da en stærk Colonne truede vor venstre Flanke, besluttedes den videre Retraite, som under en levende Ild fandt Sted ved Bassehuus, hvor den 6te Linie-Bataillons Kjede optog de foranbærende Batailloner. Fra denne Stilling underholdt vort Artilleri ogsaa en levende Ild, der besvaredes af Fjenden med en Hagl af 24pundige Granater.

Fægtningen fortsattes endnu noget, men efterhaanden svagere og svagere. Da Fjenden ei synes at ville forfølge længere, sendtes, efterat Arrieregarden var gaaet igjennem og havde taget en Stilling ved Høien, det 1ste Jægercorps tilbage, for at besætte Skovslugten, imellem Høien og Weile; 2de Compagnier af 7de Linie-Bataillon og 1 Eskadron detascheredes mod Bindinge; for at besætte Weien fra Fredericia, og de 2 andre Compagnier af denne Bataillon, i Forening med 2 Compagnier af 12te lette Bataillon, bleve beordrede til at tage en Opstilling bag Slugten paa Weien fra Weile til Nørre-Vilstrup, for at dække Tilgangen fra denne Side. En Eskadron, der alt tidligere var detascheret mod Ammitsbøl og over Jerslev var gaaet tilbage, forbandt sig med de sidstnævnte Compagnier.

Da Fjenden ei længere forfulgte, trak den venstre Colonne sig over Haraldskjær, og de øvrige Afdelinger efterhaanden igjennem Weile, for at indtage Cantonnementer bag Weile-Na. Broen afstæbtes, og Forposterne udsattes, sydfor Weile af 1ste Jægercorps og vestfor Byen mod Haraldskjær af 6te Linie-Bataillon.

Fjendens Forposter forbleve ved Høien.

Vore Tropper have paa dette anstrængende Tilbagetog, under en vedbarende Kamp med en meget overlegen fjendtlig Styrke, bevaret deres gode Holdning.

Vort Tab var 6 Døde, 29 Saarede og 7 Savnede. Blandt de Saarede vare 2 Officerer, nemlig Premierlieutenant v. Lohse, Adjutant ved 1ste Jægercorps, og Premierlieutenant v. Schulz, Adjutant ved den 2den Cavalleri-Brigades Stab. 117.

Den officielle Meddelelse om Generalmajor v. Nyes Tilbagetog fra Weile til Horsens, den 8de og 9de Mai 1849.

Efter Fægtningen den 7de Mai vare Tropperne kantonnerede bag Weile Na; vore Forposter vare syv for Weile udsatte af 1ste Jægercorps, vestfor Byen af 6te Linie-Bataillon, i Forening med noget Cavalleri.

Vore mod Binding, Høien og Jerslev udsendte Cavalleripatrouiller stødte om Natten sammen med fjendtlige Patrouiller. De fjendtlige Forposter saaes ved Høien, hvilkken By, ligesom Jerslev, var stærkt belagt af Fjenden. Natten hengik imidlertid rolig, og først Kl. 9 Morgen bemærkedes at stærke Infanteri- og Cavalleriafdelinger rykkede frem ind i Skoven og snart efter deboucherede ud af denne.

De 2 paa Forpost værende Comp. af 1ste Jægercorps modtog Fjenden, og Corpsets 2de andre Compagnier sendtes tilligemed Forpost-Eskadronen tilbage igjennem Byen, for at besætte den søndre Udkant af Skoven imellem Chausseen og Weien til Grundet. Da Hensigten ikke var at indlade sig i nogen alvorlig Fægtning, bleve de 2 førstnævnte Comp. efter omtrent en halv Times Forløb beordrede til ligeledes at gaae tilbage og besætte Skoven tæt nordfor Weile, sydfor Chausseen. De 2 Comp. af 6te Linie-Bataillon, som havde været paa Forpost vestfor Weile, vare imidlertid ogsaa retirerede opad Weien til Lille-Grundet, hvor de tog Stilling paa Høiderne og fastede en Række frem i Skoven, til Soutien for de 2de Comp. af 1ste Jægercorps. Samtlige kantonnerende Tropper havde indtaget den befalede Stilling, 2 Kanoner vare placerede paa Høiden over Markedspladsen, 2 i Udkanten af Skoven ved Chausseen og 2 paa Høiderne vestfor Lille-Grundet. 7de Linie-Bataillon, 6te Dragon-Regiment og det øvrige Artilleri stode i Reserve bag Skoven.

12te lette Bataillon og 4de Reserve-Bataillon, som stode ved Greis og Holms Mølle, havde allerede Kl. 10 erholdt Befaling til at trække sig over til Chausseen ved Juelsbjerg. Oberst v. Juel stod med 1ste Cavalleribrigade og 4 Kanoner ved Jellinge.

Henved Kl. 11 var 2 a 3 fjendtlige Batailloner rykkede ind i Weile, og betydelige Colonner saaes at rykke frem; alligevel mislykkedes i længere Tid Fjendens Forsøg paa at trænge ud af Byen, hvis Udgange vare bestrøgne af vor Ild. Da imidlertid stærke fjendtlige

Colonner gik frem, saabel fra Bingsfød Mølle som fra Bresten, over Haraldshjør mod Store-Grundet, og Stillingen saaledes var udsat for et alvorligt Flankeangreb, gaves Ordre til Retraiten.

Den 7de Linie-Bataillon optog 6te Linie-Bataillon og 1ste Jægercorps, hvorefter det sidste trak sig, stedse sægtende, igjennem Skoven ad Breddalle-Weien, hvor 12te lette Bataillon havde besat Slugten sydfør Juelsbjerg. Foran Juelsbjerg indtoges en Stilling. Nord for Chausseen var 6te Linie-Bataillon, sydfør Chausseen 1ste Jægercorps og 12te lette Bataillon; 6te Linie-Bataillon og 1ste Jægercorps dannede den 1ste, 7de Linie-Bataillon og 12te Bataillon den 2den Træfning. 4 Kanoner af Batteriet Schulz vare opstillede i en sydfør Chausseen issjor opført Skandse, og 4 Kanoner af Batteriet Harthausen stode noget længere tilbage paa Hviderne. 4 Eskadroner Cavalleri holdt bagved. Fjenden trængte raft frem, især mod vor høire Fløi, men modtoges med en velrettet Ild af vore Tirailleurs, der vege langsomt fra Hegn til Hegn. 1ste Jægercorps trak sig sægtende igjennem Skoven, men forfulgtes mindre stærkt. 2 Kanoner paa Chausseen beskjøde Fjenden med god Virkning. De 4 Kanoner af Batteriet Schulz maatte ved de fjendtlige Tirailleurs Nærmelse gaae tilbage, hvori- mod de 4 Kanoner af Batteriet Harthausen i længere Tid beskjøde Fjenden, indtil de ved et opført fjendtligt Batteri af svære Granatkanoner bleve tvungne til Retraite. Under denne Artillerikamp blev Capt. v. Göttsche saaret, og et Lovethjul skudt itu, hvilket sidste dog strax blev erstattet ved et Reservehjul.

Imidlertid naaede den 4de Reserve-Bataillon over til Chausseen, uden at være engageret, skjøndt fulgt af Fjenden. Da Man vilde holde sig i Stillingen indtil de 2 Batailloner paa venstre Fløi, der temmelig længe vare fastholdte i Skoven, kunde alianere sig, sendtes 7de Bataillon i Forening med 2det Comp. af 4de Reserve-Bataillon frem i vor høire Flanke for at standse Fjendens Fremtrængen igjennem den der værende Skov, hvilket ogsaa fuldkommen lykkedes.

Sidst var Retraiten udsjort sægtende, idet de forskjellige Afdelinger afløste hinanden. Men da den fjendtlige Styrke, der trængte frem i vor høire Flanke, var betydelig, og man saaledes maatte befrygte at blive indvilket i et altfor alvorligt Engagement, besluttedes at formere en Arriergarde og efterhaanden at samle de øvrige Tropper i een Colonne. Denne Arriergarde under Oberst v. Glindts Befaling, bestod af 6te Linie-Bataillon og 2 Eskadroner, samt 4 Kanoner af Batteriet Harthausen, og under sammes Dækning fortsattes Retraiten til Bilbal, hvor Fjenden ophørte med at forfølge. Kl. 5½ Eftermiddag faldt de sidste Skud. Den 1ste Cavalleribrigade, som dækkede den høire Flanke, var samtidigen gaaet tilbage til Plainen sydfør Løsning uden at være forfulgt af Fjenden.

Efter et Holdt ved Hedensfød fortsattes Marschen tilbage til Østfød Na, som frembyder den første, nogenlunde holdbare Position. Forposterne udsattes i en Linie fra Astrup

over Lystrup og Østved mod Usfinggaard Skov og derfra til Gjeddsager Åa, bag hvilken Linie Tropperne forlagdes i Cantonnement.

De fjendtlige Forposter stode næste Morgen ved Sebberupgaard.

Da Tropperne vare komne meget sildigt i deres Cantonnementer, og efter 2 Dages Fægtning trængte til Hvile, hvilken ikke kunde blive dem forundt i denne Stilling, afsmarscheredes den næste Morgen til en Stilling bag Hansved Åa, med Forposter fremsendte Syd og Vest for Horsens.

Vort Tab den 8de Mai var 23 Saarede, deriblandt Artilleri-Capt. v. Øbtsche og den 19de Mai 40 Saarede, og deriblandt 34 af 12te lette Bataillon, som ved den temmelig forcerede Retraite paa vor yderste venstre Fløi bleve tilbage og formodentlig ere faldne i Fjendens Hænder.

124.

Udfald fra Fredericia, den 18de Mai.

For at forstærke sig Underretning om Fjendens Stilling mod Fredericia, lod Generalmajor v. Bülow den 13de Mai i Dagbrækningen foretage et Udfald fra Fæstningen. Omtrent Kl. 3 stødte vore Tropper paa Fjenden, næsten samtidig paa hele Linien, og efter et Par Timers Kamp, under hvilken Fjenden havde udbillet sin Styrke, trak vi os igjen ind i Fæstningen, uden at blive forfulgte. Det kan ikke betvivles, at Fjendens Stilling hidtil kun er at betragte som defensiv. Vort hele Tab var 1 Død og 16 Saarede. De fjendtlige Colonner bleve med vensynlig god Virkning bestudte af vort Felt- og Fæstningsartilleri, samt af Kanonbaadene.

Fredericia's Beleiring og Bombardement.

Den 16de Mai begyndte Bombardementet og vedvarede med Mellemrum indtil Slaget den 6te Juli. De i denne Anledning af Krigsministeriet meddeelte Rapportuddrag lyde saaledes:

Fjenden har den 16de Mai om Morgenen Kl. 3 begyndt med at bombardere Fredericia, deels med 24-pundige Granater, deels med 84-pundige og 168-pundige Bomber. Bombardementet blev, med flere Mellemrum, fortsat hele Dagen. Enkelte Bygninger geraadede i Brand, men Ilden blev snart slukket.

Bombardementet er den 17de Mai fortsat næsten uafbrudt. Endeel Bygninger ere afbrændte og beskadigede. Hele Tabet, som Besætningen har lidt den 16de og 17de bestaaer i 2 Døde og 24 Saarede; deriblandt Ingenieurcapitain Ernst let saaret.

Bombardementet er fortsat den 18de fra Daggrø, efter Kl. 8 sagtnedes Fjendens Ild, men der kastedes dog enkelte Bomber hele Dagen. Flere Bygninger vare nedbrændte, deriblandt Kjøbmand Ahlmanns Gaard. Den 19de om Morgenen Kl. 4 begyndte Bombardementet igjen, og fortsattes, ved Postens Afgang, uden at dog Ilden syntes videre udbredt. Vi have et Tab af 6 Saarede og nogle Døde, blandt hvilke Armeen beklager Tabet af Premierleut. Bjerregaard af Ingenieurkorpset.

Fjenden har den 20de Mai ikke bestudt Fredericia men ifkun kastet enkelte Granater mod vore Forposter.

Fjenden har den 21de dennes ikke bombarderet Fredericia og hans Skilling synes at være uforandret.

Fjenden har den 22de Mai om Morgenen fra Kl. 3 til 7 atter bombarderet Fredericia, men meget svagt og uden Virkning. Det foran Oberstbømmelsen anlagte Blokhus blev paa samme Tid stærkt bestudt, og Besætningen (af 3de Jægercorps under Secondlieutenant C. C. A. v. Hansens Commando) ved Kanonild fordrevne derfra, efter at den Commanderende var haardt saaret, hvorpaa Fjenden sat Blokhuset i Brand. Foruden Lieut. Hansen blev 1 Mand af Besætningen saaret; de 3 yderste Poster paa høire Fløi af Blokhusets Bedekkelse savnes og ere sandsynligviis tagne tilfange.

Fjenden har den 23de Mai kastet endeel Bomber og Granater ind i Fredericia, uden dog derved at anrette nogen Skade af Betydning. 2 Underofficerer og 1 Menig af Garnisonen bleve saarede.

Den 24de Mai har Fjenden ikke bestudt Fredericia og er der overhovedet ikke foresaldet Noget af Betydning.

Med Fredericia er den 25de Mai Intet af Betydning foresaldet. Fjenden har ikke bestudt Fæstningen.

Fjenden har den 26de Mai ikke bestudt Fredericia. Ved Forposternes Afsløsning har en ubetydelig Tirailleursing fundet Sted.

Med Fredericia er den 28de Mai Intet af Betydning foresaldet. Som Svar paa Ilden fra vort faste Batteri ved Strib paa de fjendtlige Arbejdere i Nærheden af Møllebugten, kastede Fjenden et Par Granater ind i Fæstningen, dog uden Virkning.

Den 29de Mai om Formiddagen har Fjenden atter kastet nogle Bomber ind i Fredericia, som dog ikke anrettede nogen Skade af Betydning.

Med Fredericia er den 30de og 31te Mai Intet af Betydning foresaldet. Fæstningen blev ikke bestudt.

Ved Fredericia er den 1ste Juni Intet af Betydning forefaldet.

Vort faste Batteri ved Strib har den 2den Juni løsnet nogle Skud paa de fjendtlige Arbeidere sydfør Fredericia, og Fjenden har besvaret denne Ild med et Par Bombekast imod Fæstningen. Iøvrigt er Intet af Betydning forefaldet.

Den 3die Juni, om Formiddagen Kl. 10½, aabnede Fjenden, fra et i Nattens Løb fuldbendt Batteri, sin Ild med nogle Kugle- og Kardætskud imod vore Arbeidere ved Reguleringen foran Terrainet af Fredericia. Der opstod nu en Artillerikamp mellem de fjendtlige Batterier og Fæstningens Artilleri, der understøttedes af Stribs Batterier og nogle Kanonfartøier. Skydningen vedvarede med Hestighed næsten uafbrudt indtil henimod Kl. 1½ Eftermiddag, og ophørte først Kl. 4½. Fjendens Bomber have ikke tændt. Vort Tab er 3 Døde og 10 Saarede. Fjendens Tab formenes at være ikke ubetydeligt. *)

Den 3die Juni om Aftenen angreb Fjenden vore Forposter paa den nordvestlige Side af Fredericia, men blev, efter at en Soutien var fremsendt til Forposternes Understøttelse, snart kastet tilbage i sin tidligere Vedtælling. Et senere Forsøg paa at trænge frem, afviktes ligeledes ved vore Troppers Ild. Vort Tab er 1 Død (Secondl. C. F. Møller af 3die Jægercorps), 11 Saarede og 1 Savnet. 2 Insurgenter bleve tagne tilfange.

Natten mellem den 3die og 4de dennes har Fjenden foretaget nogle Arbejder, der synes at tyde paa, at han vil aabne den 1ste Parallel omtrent 1400 Alen fra Fæstningen. Den 4de bleve nogle Bomber kastet ind i Fæstningen, dog uden Virkning.

Den 5te Juni har Fjenden bekaftet Fredericia med Granater og Brandflugler, uden dog at anrette nogen væsentlig Skade. Ligeledes har han Aftenen iforveien med ringe Virkning bestudt Batteriet ved Strib.

Fjenden har den 6te Juni, uden synderlig Virkning, fortsat Beskydningen af Fredericia Fæstning og Castel, samt af Batteriet ved Strib. Ved en Granats Sprængning blev Artillerilieutenant P. v. Glud haardt saaret.

Den 6te Juni om Aftenen Kl. 9½ forefaldt et ubetydeligt Engagement ved Fredericia, idet Fjenden forsøgte at trænge med en større Afdeling frem over Dæmningen ved Snoghvi-veien, men af vore Forposter og Fæstningens Ild blev viist tilbage. Den 7de Juni har Fjenden kun gjort enkelte Granat- og Bombekast. En Granat dræbte os 1 og saarede 6 Mand; ellers har den fjendtlige Ild ikke anrettet nogen synderlig Skade.

Den 8de Juni om Morgenen opstod en Artillerikamp mellem Fæstningen Fredericia, understøttet af Stribs Batteri, og de fjendtlige Batterier. Skydningen vedvarede uafbrudt i

*) (Efter et Privatbrev blev Fæstningen bestudt samme Dag med 445 Bomber og Kugler, deriblandt nogle og 40 af den saakaldte „store Gryde,“ det vil sige af den 168-pundige Morteer.)

3½ Time; senere har Alt været roligt. Vort Tab er 1 Død (Premierlieutenant v. Dorn af Artilleriet) og 8 Saarede. Iblandt de Sidste er den i Fæstningen høistkommanderende Artilleriofficer, Major Bahl, som dog er saa let saaret, at han ikke har forladt sin Post.

Ved Fredericia er den 9de Juni ikke foresaldet Noget af Vigtighed.

Følge telgraphist Meddelelse af 11 Juni, Kl. 4 Eftermiddag, er ved Fredericia Intet af Betydenhed foretaget.

Ved Fredericia var indtil den 12te Juni, Eftermiddag, Intet af Vigtighed foresaldet. Nogle Bomber og Granater, som Fjenden kastede ind i Fæstningen, havde været uden Virkning. Eftermiddag, Kl. 4, opstod en ubetydelig Artillerikamp, som varede omtrent en Time, uden Tab fra vor Side.

Ved Fredericia er den 13de Juni Intet af Betydenhed foresaldet; Fjenden har indtil Kl. 3½ Eftermiddag ikke bestudt Fæstningen.

Fjenden har den 14de og Natten imellem den 14de og 15de Juni kastet nogle Bomber ind i Fredericia, dog uden at derved blev anrettet nogen Skade.

Efterat Fjenden i Løbet af Natten imellem den 14de og 15de Juni havde kastet nogle Bomber ind i Fredericia, aabnede han den 15de om Middagen atter sin Ild. Der opstod nu efterhaanden en levende Artillerikamp imellem Fæstningen, understøttet af Batteriet ved Strib, og de fjendtlige Batterier, hvilken Kamp vedvarede til Kl. 4 Eftermiddag. Vort Tab bestod i 1 Død og 7 Saarede; iblandt disse sidste Secondlieutenant Hastrup af 8de Liniebataillon.

Med Undtagelse af, at Fjenden har kastet enkelte Bomber ind i Fredericia, hvorved 1 Mand af Besætningen blev saaret, er den 16de Juni Intet af Vigtighed foresaldet. Ved Kanonaden den 15de have de fjendtlige Værker ikke lidt ubetydeligt af vor Ild.

Enkelte Bomber, som den 17de Juni ere kastede ind i Fredericia, have ikke anrettet nogen Skade.

Ved Fredericia var den 18de og 19de Juni Intet af Betydenhed foresaldet.

Natten mellem den 19de og 20de Juni fandt ved Fredericia en ubetydelig Forpostfægtning Steb, hvorved vi havde 1 Saaret. Fjendens Forsøg: at fremskyde sine Forposter, mislykkedes. Et Par Bomber, som bleve kastede imod Kastellet, gjorde ingen Skade.

Ved Fredericia er indtil den 25de, Eftermiddag Kl. 4, Intet af Vigtighed foresaldet.

Den 26de om Eftermiddagen, fra Kl. 12½ til Kl. 2, fandt en levende Artillerikamp Steb med de ved Fredericia anlagte fjendtlige Batterier. I denne Fægtning, hvori ogsaa Stribs Batteri deltog, have vi intet Tab lidt, hverken af Mandskab eller af Materiale.

Den 27de, 28de og 29de er Intet af Betydenhed foresaldet.

Ved et Udfald fra Fredericia, som blev foretaget den 30te Juni under Oberstlieutenant Irmingers Befaling, lykkedes det fuldstændigt at demolere et Batteri, som Fjenden havde

opført Nord for Fæstningen, i den Hensigt at bestrøge den østre Landingsbro. Senere bleve nogle Stub verlede mellem de fjendtlige Batterier og Fæstningen. Vi have ved Udsalbet 2 saarede Officerer (Capitain Salchow af 1ste Reserve-Jægercorps og Premierlieutenant Holm af Ingenieurcorpsen) og 19 saarede Underofficerer og Menige. *)

Fjenden har den 1ste Juli bestudt Fredericia.

Fjenden har den 2den Juli atter bestudt Fredericia, men svagt og uden Virkning.

Fjenden har den 3die Juli fortsat Beskydningen af Fredericia, men kun med ringe Virkning. Bort Tab bestaaer i 1 Død og 1 let saaret.

Premierlieutenant Chr. Ludv. Holm af Ingenieurcorpsen, som blev saaret ved Udsalbet fra Fredericia den 30de Juni, er afgaaet ved Døden i Lazarethet paa Billeshave, den 2den Juli.

Fjenden har den 4de Juli atter kastet nogle Granater ind i Fredericia, men uden at tilføie os noget Tab paa Mandskab eller Material. **)

*) Den officielle Beretning om Udsalbet findes under 30 Juni.

**) Besætningen har altsaa, efter disse Rapporter, havt følgende Tab:

	Savnede.	Døde.	Saarede.
Den 16de og 17de Mai	—	2	24
Den 18de og 19de Mai	—	2	6
Den 22de Mai	3	—	2
Den 23de Mai	—	—	3
Den 3die Juni, Formiddag	—	3	10
Den 3die Juni, Aften (Forpostfægtning) . . .	1	1	11
Den 6te Juni	—	—	1
Den 7de Juni	—	1	6
Den 8de Juni	—	1	8
Den 15de Juni	—	1	7
Den 16de Juni	—	—	1
Den 19de og 20 Juni, Natten (Forpostfægtning).	—	—	1
Den 30 Juni Udsald	—	—	21
Den 3die Juli	—	1	1
	4	12	102

Artillerikamp ved Als, den 17de Mai.

Den 17de Mai, om Eftermiddagen Kl. 5, aabnede 3 fjendtlige Batterier ved Alsfund en Ild imod vore Batterier paa Als og Byen Sønderborg. Ilden besvarede fra vore Batterier og vedvarede circa halvanden Time, i hvilken de fjendtlige Tropper ikke foretog nogen Bevægelse. Kl. 6½ havde Fjenden forladt den nordligste Redoute, trukket sit Skyts tilbage og blanderet Skydebaarne.

Flere Bygninger i Sønderborg bleve noget beskadigede. Vort Tab indskrænker sig til 2 let Saarede. 118.

Ved en Recognoscering ved Skanderborg, den 16de—18de Mai.

Fra Generalmajor v. Nye habes Rapport af 16de, 17de og 18de, i hvilke Dage Corpset indtog den samme Stilling som tidligere ved Skanderborg. Fjenden har hver Dag foretaget forskellige Recognosceringer, hvorved det er kommet til ubetydelige Sammenstød. Ved eet af disse ere 15—16 af vore Dragoner bleve affaarne og fangne.

118.

Ved en Recognoscering ved Aarhus, den 19de Mai.

Fra Generalmajor v. Nye habes Rapport af 19de og 20de om Aftenen; Corpset indtog endnu den tidligere Stilling ved Skanderborg. Mellem vore over Nybro og Fuldbro fremsendte Recognoseringspatrouiller og de fjendtlige Patrouiller har et Sammenstød fundet Sted, hvori vi havde 1 Død og 4 Saarede; Fjenden havde flere Saarede, deriblandt en høiere Officer.

120.

Affaire ved Aarhus, den 31de Mai.

Den 31te Mai om Formiddagen gik 2 fjendtlige Colonner, fra Holme over Saralyst og fra Slet over Biby, frem imod Aarhus. Vore sydfor Byen posterede Afdelinger traf sig søgtende tilbage igjennem Byen til Riis Skov, hvor imidlertid flere af vore Tropper vare ankomne. Fjenden blev nu atter dreven tilbage; han forlod Aarhus, som derefter blev besat af vore Tropper. Vort Tab formenes at være 9 Døde og Saarede, samt omtrent 12 Savnede. Vi have gjort 23 Fanger, hvoraf 4 saarede; iblandt de sidste er en Prinds af Solm = Solm, Secondlieutenant af det 11te preussiske Husarregiment. Desuden toges 15 Heste og endeel Rideeqvipager.

129.

Tirailleursfægtning og Artillerikamp i Sundeved, den 5-6te Juni.

I Sundeved har den 5te og 6te Juni en Tirailleursfægtning fundet Sted, foranlediget ved at Fjenden vilde foretage en Indsæring paa Dyppebjerg; hvilken Fægtning den 6te Juni Kl. 12 $\frac{1}{2}$ Middag gik over til en omtrent 2 Timers Artillerikamp mellem begge Sider. Detaillen var ved Rapportens Afgang, da Tiralleringen mellem Forpostfjæderne endnu vedvarede, ubekjendt.

Kanonaden, hvori ogsaa Kanonfartøjerne deltog, forfattedes om Eftermiddagen den 6te Juni indtil Kl. 7, medens Tiralleringen vedvarede til henimod Kl. 10 Aften. Resultatet af dette Engagement var, at vi vandt Terrain til at fremskyde vor Vedetskjædes høire Fløi. Vort Tab er 2 Døde og 21 Saarede; iblandt de sidste Capitain Grev Daudisfin af 1ste Reserve-Bataillon. I Sønderborg blev desuden nogle Bygninger beskadigede og 2 Indvånere saarede.

134. 135.

Overrumpling af churhesiske Husarer i Nørresnede den 8de-9de Juni.

Generalcommandoen i Nørrejysland har med Dampstibet „Egir“ sendt til Kjøbenhavn 58 Krigsfanger, nemlig 3 Officerer og 55 Underofficerer og Menige af det 2det churhesiske Husarregiment, som bleve fangne Natten imellem den 8de og 9de Juni i Nørresnede tilligemed 66 Heste. Paa Efterretning om, at et fjendtligt Executionscorps der vilde overnatte, afgik nemlig det 3die Dragonregiments 1ste Escadron (Ritmester v. Brock) i Forening med 50 Mand af den 1ste lette Bataillons Depotcompagnie fra Frysenborg til Nørresnede, og ophævede det fjendtlige Corps i Qvartererne, som Alle uden Modstand bleve overrumplede Kl. 12 om Natten og tagne tilfange.

Forpostfægtning i Sundeved, den 14-15de Juni.

I Sundeved forefaldt Natten imellem den 14de og 15de Juni en lille Forpostfægtning; idet Fjenden gjorde Forsøg paa at tilbagetrænge den høire Fløi af vor Vedetskjæde, som var dannet af det 1ste Forstærknings-Jægercorps; hvilket imidlertid mislykkedes. Vi havde 1 Jæger let saaret.

141.

Tirailleursfægtning i Sundeved, den 23-24de Juni.

I Sundeved opstod Natten imellem den 23de og 24de Juni en Tirailleursfægtning, idet Fjenden forsøgte at trænge den høire Fløi af vor Vedetskjæde tilbage. Fægtningen varede fra Kl. 1-6, da Fjenden affød fra sit Forsøg. Vort Tab er 4 Saarede af 3die Reserve-Bat., deriblandt Secondlieutenant J. v. Larsen.

149.

Den udførlige officielle Beretning om Udfaldet fra Fredericia, den 30 Juni.

Da Fjenden opførte ved Stranden nordfor Fæstningen, i 15-1600 Alens Afstand, et Batteri, der kunde blive farligt for Forbindelsen mellem Fæstningen og Fyen, besluttede Commandanten at lade dette Batteri demolere, endnu førend det blev besat med Skyts. Til den Ende foretoges, under Oberstlieutn. v. Irmingers Befaling, et Udfald fra Fæstningen — de dertil beordrede Tropper rykkede om Eftermiddagen Kl. 3 $\frac{1}{2}$ ud af Kongensport i følgende Orden:

Major v. Bonnez med det 3die og 4de Compagni af 1ste Reserve-Jægercorps, som Avantgarde;

Ingenieurcapitain Meyer med et Arbejdscommando, sammensat af en Deling Ingenieurtropper, under Premierlieutenant v. Holm, og 126 Mand Arbeidere af 5te Forstærknings-Bataillon, under Capitain v. Stodflet, — hvortil endvidere sluttede sig Artilleri-lieutenant v. Münster med 8 Artillerister, forsynede med det Fornødne til at ødelægge og fornagte fjendtligt Skyts, brænde Skandskurve o. s. v.;

Compagniet Pontavice af 8de Linie-Bataillon, som nærmeste Understøttelse for Avantgarden;

Major v. Lemmich med 2 Compagnier af 8de Linie-Bat. og 1 Compagnie af 2den Forstærknings-Bat., som Hovedreserve;

Secondlieutenant v. Holm af 4de Dragoneregiment med 12 Dragoner.

Foretagendets Held betingedes af, at Demoleringen kunde være færdig, førend større fjendtlige Afdelinger ilede Batteriet tilhjælp. Vor Avantgarde havde derfor Ordre til at kaste Fjenden rast tilbage til bag Slugten foran Exercerpladsen, og derpaa at tage en Stilling foran denne Slugt til Arbejdscommandoets Dækning. Compagniet Pontavice var beordret at besætte det Sted, hvor Veien til Exercerpladsen tager sin Retning imod Nord, for navnlig at sikke Avantgardens venstre Flanke. Major v. Lemmichs Afdeling skulde opstille sig compagnivis i Echellons paa den til Exercerpladsen førende Wei, og bag dennes Indbegning søge Dækning imod det aabne Terrain vestfor Veien. Disse Dispositioner bleve udførte med megen Hastighed og Præcision. Det første Reserve-Jægercorps's 3die Compagnie (Capt. v. Salchow) detacherede den 1ste Division, under Secondlieutenant v. Arelson, langs Stranden nedenfor Strænten, medens den 2den Division og Skyttepelotonet under Capitainens egen Anførsel rykkede frem mellem Strænten og Treldeveien. Det fjerde Compagni af samme Corps fulgte som Reserve.

Ved et hæft Angreb lykkedes det strax at kaste Fjenden ud af Forstæningsingen, saa at Arbejdscommandoen kunde stride til Demoleringen. Efter at Capt. v. Salchow under dette Angreb var bleven haardt saaret, overtog Secondlieutenant v. Hallas Commandoen over Compagniet og kastede Fjenden, der formæentligen havde et Compagnie i Flden, længere til-

bage. Da Fjenden nu fik Forstærkning, og derved for et Dieblit tvang det 3de Compagnies høire Fløi til Retraite, udførte det 4de Compagni et Modangreb, der bragte de Fjendtlige til at trække sig bag Slugten foran Exercerpladsen. Vore Jægere indtog nu den befalede Stilling, og holdt den, understøttet af en Afdeling Infanterislytter, indtil Demoleringen var færdig.

Arbejdscommandoet udførte sit Hverv med Hasthed, uagtet den fjendtlige Ild i Begyndelsen faldt besværlig. Det fjendtlige Værk havde 2 Skydeskaar mod Stranden, og var traceret med en dobbelt Række af Standseskurve, bag hvilke var en ubetydelig Jordopkastning. Standseskurbene bleve udtømte og tilligemed nogle Maskiner, dels brændte, dels førte med til Fæstningen. Premierlieutenant v. Holm af Ingenieurcorpset blev her dødelig saaret, fort efter at Arbejdet var begyndt.

Saa snart Hensigten med Udfaldet var opnaaet, trak det Hele sig i god Orden tilbage.

Tropperne rykkede Kl. 4½ Eftermiddag igjen ind i Fæstningen, forinden den fra flere Sider tililende fjendtlige Forstærkning, hvoraf navnlig 2 Batailloner kom fra Trebeskov og 2 Batail. fra Stoustrup, kunde optage Rampen. Det i Nærheden værende fjendtlige Cavalleri deltog ikke i Fægtningen.

Vi beklage Tabet af 1 Død og 21 Saarede; iblandt de sidste de 2 allerede nævnte Officerer. Fjendens Tab syntes at være ikke ubetydeligt. 163.

Slaget ved Fredericia den 6 Juli.

Den første telegraphiske Efterretning som Krigsministeriet herom har modtaget er bekendtgjort den 7 Juli med Overskrift:

Fuldständig Seier over Insurgenterne.

Generalmajor v. Bülow har igaar Morges foretaget et stort Udfald fra Fredericia og slaaet Insurgenterne. Beleiringen er hævet, alt Beleiringsstyks tilligemed en Deel Feldtstyks erobret, omtrent 1800 Mand, hvoriblandt 30 Officerer ere tagne tilfange. — Generalmajor v. Bülows Rapport er endnu ikke ankommen.

General Bülows foreløbige Indberetning, dat. Fredericia den 6te Juli, Kl. 8 Aften.

Ifølge de tagne Dispositioner deboucherede Natten mellem Torsdag og Fredag Kl. 1 Avantgarden under Generalmajor de Meza og den 5te Brigade under Generalmajor Aye

ud af Fæstningen og kastede ved et raff Angreb Fjendens Forposter. Kavalleriet og den 3de og 4de Brigade fik derved Plads til ligeledes at rykke ud og formere sig, ligesom til Slutning Reserve-Artilleriet. Avanceringen fortsattes med vorende Kraft og Hasthed og Følgen var at det ene af Fjendens Bærker erobredes efter det andet, hvorved der gjordes Fanger i stort Antal og et betydeligt Bytte af Skyts, Affutager, Munitioen og andet Krigsforraad.

Af Skyts erobredes 7 Feltpiecer, c. 20 Stykker 24-pundige og 84-pundige Kugle- og Granat-Kanoner samt nogle Morterer. Efterat være uddreven af sine Forstandninger forfuldtes Fjenden, som hovedsagelig gik tilbage over Havreballe-Passet til hiinsides Nebelaa, hvis øvrige Pässe ved Gudsbø, Bredstrup og over Randsfjord ogsaa besattes. I Fjorden omkom adskillige af Fjenderne, som toge Retraitten derover ved den voldsomme Fremtrængen af vore Tropper.

Efter 10 Timers Forløb vare vi Herrer over Affnittet og forbleve foreløbigen i vor Stilling. Fjendens Forposter staae i en Linie fra Eltang over Stenderup til Nebbegaard og Holøminde. Samtidig med Udsalbet fra Fæstningen foretoges Demonstrationer til Landgangs Nord og Syd for Fredericia ved Trelde og Snoghøi, ved hvilke Marinen heldigen assisterede og derved bidrog til Kampens lykkelige Udsald. Demonstrationen imod Syd forandredes til en virkelig Landgang ved Snoghøi, der besattes.

Armeen har paa denne Dag paany bestaaet en af de Kampe for Konge og Fædreland, der ville antegnes i Historiens Aarbøger som Vidne om den Nordens Mand, der gjennem Sæler har bestaaet og med Guds Hjælp gjennem Sæler skal bestaae hos danske Mænd; men Forsynet bringe vi vor Tak, for at Sandhed og Trofskab dennegang gik triumpherende ud af Kampen mod Eøgn og Meeneed.

Desværre har en saa hidsig og voldsom Kamp ikke kunnet andet end kræve tunge Offere paa vor Side. Forrest i Rækken af de faldne Helte nævner jeg den tappre General Nye. Staten og Armeen ville lige dybt føle Savnet af denne skjælle og høitbegavede Fædrelandets Søn. Ogsaa Oberstlieutenant Røsemøbel sandt, nyligen hjemkommen fra en anden Verdensdeel, en hæderlig Død i denne hellige Kamp.

Til Slutning tillader jeg mig at tilføie, at paa denne Dag alle Officerer og Menige kappedes om at overtræffe hinanden i Tapperhed og Fædrelandskjærlighed.

De commanderende Generaler og Brigadecommandeurer have med særdeles Kjærlighed og Dygtighed udført deres Hverv.

161.

*

*

*

Capitain v. Bülow, Adjutant ved Hovedkvarteret, er Natten mellem den 9de og 10de ankommen til Kjøbenhavn med henved 1500 Krigsfanger (flere ventes, hvoriblandt 30 Officerer), og har meddeelt General Bülows foreløbige Rapport over den hæderfulde Scier, vor Hær har tilkæmpet sig ved Fredericia den 6te Jull.

Ogsaa vi beklage Tabet af mange Brøve. Antallet af vore Saarede opgiver Corpsstabsløgen til omtrent 800, deriblandt 34 Officerer (Navnene vides endnu ikke).

Af fjendtlige Saarede ere indbragte til vore Lazarether circa 100.

Den officielle Rapport om Slaget ved Fredericia, den 6te Juli 1849.

Det Terrainaffnit, som mellem Indløbene til Veile og Kolding Fjord mod Vest begrændses af Dalstrøget fra Hølsminde til Gudsbø, er stærkt bebygget og gennemfjaaret af levende Hegn og smaa Skovpartier. Kun Fredericias nærmeste Omegn, indtil 4 à 6000 Alens Frastrand, er aaben og tildeels overfluelig. 3 Hovedveie føre ud af dette Affnit: ved Gudsbø, Bredstrup og Havreballegaard; medens 3 mindre Colonneveie for Infanteri lette Passagen over Dalstrøget mellem Bredstrup og Gudsbø. Omtrent 1500 Alen fra Udløbet af Randsfjord findes et Badesed med fast Bund. Udenfor de nævnte Obergangssteder er det vanskeligt at passere, endog for mindre Infanteriafdelinger.

Den aabne Egn foran Fredericia gennemfjæres af en Dal med en Bæk, ved hvis Opstemmelse er frembragt en Oversvømmelse af 2—500 Alens Brede og circa 3000 Alens Længde. Ved Bækkens Udløb i Møllebugten og foran de 3 sydlige Bastioner nærmer Dalen og Oversvømmelsen sig til Volden paa 3—500 Alen, men fjerner sig derpaa i nordvestlig og vestlig Retning. Saaledes deles Egnen foran Fredericia i 2 Affnit: det vestre — i Nord og Ost begrændset af Oversvømmelsen — og det nordre — mellem Oversvømmelsen og Rattegattet —, indbyrdes forbundne ved 2 Dæmninger, over hvilke Snoghøi- og Koldingveiene føre. Disse Dæmninger ere dog fuldstændigen beherskede, dels fra Fæstningen, dels fra vore foran samme anlagte Værker, en Redoute og nogle Løbegrave.

De af Insurgenterne imod Fredericia, Strib og Oberfarten anlagte Værker strakte sig i en Halvcirkel omkring Fæstningen, i en Afstand af 1200 til 3000 Alen. De vare især bestemte til Dækning for Tropper og Skjts imod Fæstningens Ild, og til Forsvar af Batterierne mod Udfald fra Fæstningen. De oplastede Dyrstbørn havde tilsammen en Længde af over 9000 Alen.

I det nordre Affnit vare Værkerne anlagte i 2 Grupper. Paa Fjendens venstre Fløi, nærmest Stranden, endeel Løbegrave med flankerende Ild og mange Traverser; paa Fløien af Løbegravene et stærkt profileret Værk, lukket med Paltisaber i Struben; lidt bag ved: 3 stærke Batterier mod Fæstningen og den østre Landingsbro; længere tilbage: endnu 2 Batterier imod Stranden og Landingsbroen. I og ved disse Batterier fandtes:

- 3 Stkr. 84-pundige Bombekanoner,
- 3 — 24-pundige Granatkanoner,
- 2 — 24-pundige Ruglekanoner,
- 1 — 168-pundig Mordeer.

Den anden Gruppe, paa begge Sider af Igumbeien, bestod af Løbegrave af betydelig Udstrækning, med 4 Værter, hvoraf et lukket med Palisader i Struben og et monteret med en 168-pds. Morter; 700 Alen bag dette en stærk profileret Redoute med 4 Skydesaar.

I det vestre Afsnit fandtes, tæt bag Oversvømmelsen, nord for Koldingbeien, en Række Løbegrave; bag disse et Batteri for 2 Stkr. 24-punds Haandmorterer; længere mod Syd, sonderfor Fuglesangsbeien, et Batteri med 2 Stkr. 168-punds Morterer, i Forbindelse med en Række Løbegrave; ved Slugten ved Blofhuset: en Løbegrav og 2 mindre Forstandsninger; syd for Teglværket: et Batteri, monteret med 2 Stkr. 84-punds Bombekanoner og 2 Stkr. 24-punds Kuglekanoner. Noget længere tilbage paa begge Sider af Koldingbeien, fandtes en Række af 4 aabne og 2 med Palisader lukkede Forstandninger, i hvilke 3 Stkr. 84-punds Bombekanoner og en 24-punds Kuglekanon.

Endelig var paa Erritsø Mark anlagt et Batteri imod Strib, med 2 Stkr. 24-punds Kuglekanoner og en 168-punds Morter, og ved Sandalshuset 4 forskellige Placements, tildeels for Feltstykket.

Styrken af Infurgentarmeen, der indsluttede Fredericia, var imellem 14 og 15,000 Mand. Den bestod af 14 Batailloner Infanteri, 10 Escadroner Cavalleri og — foruden Positionsstykket — to 12-punds og fire 6-punds Felt-Batterier; Hovedstyrken concentreret i Egnen af Trelde, Igum og Igesskov; mindre Afdelinger ved Stoustrup og Fuglesangstøven; og den saakaldte Avantbrigade (4 Batailloner) i Egnen fra Skjærbet til Erritsø.

Da Rigsmarmeen havde concentreret sig i Egnen af Aarhus og Standerborg, saa at kun svage Besætninger vare efterladte i Kolding og Veile; da endel af Besætningen paa Als, efter Fuldførelsen af Forstandningerne sammesteds, kunde undværes, og Generalmajor v. Ryes Corps syntes at have opfyldt sin Bestemmelse, nærmede Diebliffet sig til at foretage et afgjørende Angreb paa Beleiringshæren for Fredericia. Den Omstændighed, at Fjenden nu endelig havde monteret sine Batterier, lovede et større, afgjørende Resultat, ligesom der i den stedse mere vanskeliggjorte Communication mellem Fæstningen og Fyen var Grund til snarest muligt at tvinge Fjenden til at hæve Beleiringen. Det i Juni og i Begyndelsen af Juli Maaned herfænde vedholdende urolige og stormfulde Veirlig lagde imidlertid mange Hindringer i Veien for Planens Udførelse, og forsinkede Overfarten ikke ubetydeligt. Denne Omstændighed gjorde det ogsaa betænkeligt, efter en tidligere Plan, at foretage Landgangen paa Kysten nord og syd for Fredericia. Man indskrænkede sig til et stort Udfald fra Fæstningen.

Følge den af General v. Bülow udtastede Disposition, der Dagen før Slaget blev meddeelt samtlige Commanderende, var Armeekorpsen inddeelt i følgende Afdelinger:

- a) **Abantgarden under Generalmajor de Meza, bestaaende af:**
 6te Infanteribrigade (Oberst v. Ræder),
 1ste lette Bataillon (Oberstlieutn. v. Walthert),
 2den — ditto (Oberstlieutn. v. Hindenburg),
 2det Jægercorps (Oberstlieutn. v. Branner),
 3die Forstærknings-Bat. (Oberstlieutn. v. Gerlach),
 1ste Forstærknings-Jægercorps (Major v. Schepelern),
 Batteriet Wegener,
 Halvdelen af 1ste Espingolbatteri (Major v. Meinde),
- b) **3die Infanteribrigade (Generalmajor Schleppegrell):**
 3die Linie-Bataillon (Oberstlieutn. v. Paludan),
 5te ditto (Major v. Helgesen),
 3die Jægercorps (Major v. Godt),
 1ste Forstærknings-Bat. (Major v. Stodfletth),
 2 Compagnier af 2den Forstærknings-Bat. (Capt. v. Høbling),
 hertil attachederet Batteriet Jesen;
- c) **4de Infanteribrigade (Generalmajor v. Moltke):**
 8de Linie-Bat. (Major v. Lemmich),
 11te ditto (Oberst v. Staggemeyer),
 5te Reserve-Bat. (Oberstlieutn. v. Arenfeldt),
 Batteriet Mossin attachederet hertil;
- d) **5te Infanteribrigade (Generalmajor v. Rye):**
 6te Linie-Bat. (Oberstlieutn. v. Benzen),
 7de ditto (Major v. Voigt),
 9de ditto (Major v. Krabbe),
 4de Reserve-Bat. (Major v. Thrane),
 1ste Reserve-Jægercorps (Major v. Bonnez),
 Batteriet Marcusen og
 en halv Deling Ingenieurtropper attachederet;
- e) **Cavalleriet (Oberst Fjæl):**
 1ste Cavalleridivision (Major v. Torp),
 2den ditto (Major v. Hegermann-Lindencrone);
- f) **Reserveartilleriet:**
 Batteriet Schulp,
 Halvbatteriet Tillisch,
 ditto de Jonquières.

Alle Afdelinger skulde den 6te Juli Kl. 1 Morgen staae paa de for samme nærmere betegnede Alarmplads i Fredericia. Kl. 1 skulde Avantgarden rykke ud af Kongens Port og Poternen ved Dronningens Bastion, og 5te Brigade med Batteriet Marcusen forbi Forbugget ved Stranden. Efter Avantgarden skulde Cavalieriet følge med Halvbatteriet Tillisch.

Paa samme Tid som Avantgarden søgte at omgaae og bemægtige sig Fjendens Værker ved Igumbelen, skulde 5te Brigade rykke frem imod Christineberg, og derfra mod Trelde og Igskov, medens Avantgarden pousserede imod Igum og Stallerup.

Naar fornødent Terrain var bundet, skulde 3die Brigade debouchere ud af Kongens Port og 4de Brigade forbi Forbugget ved Stranden, for at tage en foreløbig Stilling bag Slugten, der strækker sig i nordøstlig Retning fra Inondationen. Viste det sig, at Fjendens Styrke var concentreret imod Nord, skulde Angrebet udføres af Avantgarden og 5te Brigade; forsvarede Fjenden Stillingen fra Inondationen til Igum, tilfaldt Angrebet Avantgarden og 3die Brigade; i dette Tilfælde skulde 4de og 5te Brigade danne Reserven.

Samtidig med Udsalbet skulde der med Dampskibe, Transportfartøier og Kanonchalupper foretages 2 Demonstrationer, den ene i Belle Fjord, ved Landsbyen Trelde, den anden imod Kysten fra Løngsodde til Skjærbel.

4de og 5te Forstærkningsbataillon, 2det Forstærknings-Jægercorps, 6te Reserve-Bataillon og 1ste Compagni af 2den Forstærknings-Bataillon forbleve som Besætning i Fæstningen.

Efterat de øvrige Tropper vare overskibede den 3die, 4de og 5te Juli, overførtes den 6te Brigade den 5te om Eftermiddagen og Aftenen. Fjenden, for hvem Troppetransporterne ikke havde kunnet skjules, vedligeholdt en heftig Ild fra alle Batterier, og befastede Byen med Bomber og Granater. Henimod Aften sagtnedes Ilden.

Den 6te Juli Klokken henimod 1 om Morgenen stode saaledes samtlige Tropper paa deres Alarmplads; Brigadecommandeurerne havde talt til Tropperne; disses Stemning var fortrinlig, hver Mand syntes at have fattet Diebliffets Betydning og brændte af Lyst til at maale sig med Fjenden. Det var en klar, stille Sommernat, en let Taage var udbredt over Engene.

Kl. 1 begyndte Avantgarden at rykke ud af Fæstningen, og omtrent samtidigt deboucherede den 5te Brigade.

Strax udenfor Fæstningen dannede Avantgarden 2 Træfninger, 1ste og 2den lette Bataillon i første, 2det Jægercorps, 3die Forstærknings-Bataillon og 1ste Forstærknings-Jægercorps i anden Træfning. Begge Træfninger vare formerede i Compagnicolonner, den første med Blænkere i Interballerne, og rykkede vest for Treldeveien frem i nordlig Retning. De stødte snart paa de fjendtlige Forposter. Uden Skydning udførtes i Løb et Bajeretangreb,

hvorved Fjenden diebliffeligen fastedes hen mod sine Forskandsninger paa begge Sider af Igumveien, paa Avantgardens venstre Fløi. Fra disse Standser aabnedes en heftig Kardæst- og Geværild mod vore Angrebscolonner. Den i Dispositionen anbefalede omgaaende Bevægelse blev ikke fuldstændigen udført, da deels den usikre Belysning gjorde det umuligt at beseem de fjendtlige Værkers Udstrækning, og deels vore Krigere, saasnart de fik Die paa Forskandsningerne, med ubestribelig Kamplyst styrkede frem imod disse.

Den 2den lette Bataillon og det i første Træfning indrykkede 2det Jægercorps stormede de fjendtlige Løbegrave og Forskandsninger, hvoraf flere, uagtet Besætningens haardnakkede Forsvar, bleve tagne ved første Anløb. Den 3die Forstærknings-Bataillon og det 1ste Forstærknings-Jægercorps forbleve endnu i Reserve, med Undtagelse af det sidstnævnte Corpses 1ste Compagni, der udsendtes til Høire for at iværksætte og vedligeholde Forbindelsen med den 5te Brigade, hvilken nu ogsaa begyndte at trænge frem i nordlig Retning.

Smidlertid havde den første lette Bataillon banet sig Vej tilhøire af de fjendtlige Værker og var uopholdeligen trængt frem indtil 6 a 800 Alen hiinsides disse. Ved denne sin hurtige Avancering var Bataillonnen kommen i en isoleret og meget ubst Stilling, da større og større fjendtlige Afdelinger rykkede frem og 4 Kanoner aabnede deres Ild mod Bataillonnen. Desuagtet gav Bataillonscommandeuren, erkjendende Bigtigheden af at holde sin fremstøbte Stilling, indtil det var lykkes den 5te Brigade at vinde Terrain paa høire, Befaling til ei at vige for den fjendtlige Obermagt, og med uforlignelig Tapperhed bestod Bataillonnen i henimod en Time den heftigste Kamp, under hvilken den blev bestudt saavel i Fronten som fra høire og venstre Fløi. Tabet var stort, næsten Halvdelen af Bataillonens Officerer vare faldne eller saarede; men, soutineret ved Espingolernes belrettede Ild, holdtes Stillingen, og efterat det paa høire Fløi detascherede 1ste Compagni af 1ste Forstærknings-Jægercorps var kommet til Understøttelse, vandt Bataillonnen endog flere hundrede Alens Terrain, forinden den 5te Brigade trængte frem paa høire Fløi, og Batteriet Wegener under Fjendens Ild rykkede ind i Bataillonens Tirailleurfjæde, og ved Granatstød tvang Fjenden til Retraite.

I Mellemtiden havde den 2den lette Bataillon og det 2det Jægercorps fortsat Angrebet paa de fjendtlige Værker. Især dreiede Kampen sig om det store luffede og blenderede Værk tæt ved Igumveien. Flere Gange stormedes frem imod dette Værk, — vore tappre Soldater sprang ned i Gravene og krøbe opad Brystværnets ubvendige Skraaning; men hbergang bleve de Stormende modtagne med en saa voldsom Ild, at de maatte vige tilbage, endstjøndt Capitain v. Schönig af 2den lette Bataillon under et af disse Angreb før et Dieblit plantede Fanen paa Brystværnets Krone. Tillige viste sig stærke fjendtlige Infanteri- og Cavalleri-Afdelinger, paa samme Tid som et i nordvestlig Retning opført fjendtligt Batteri aabnede sin Ild mod vore Stormkolonner. Under disse Omstændigheder maatte den 2den

lette Bataillon og det 2det Jægercorps, hvis Commandeur var saaret, gjøre en tilbagegaaende Bevægelse.

De 3 Compagnier af det 1ste Forstærknings-Jægercorps vare, ligesom allerede tidligere Corpsets 1ste Compagni, detacherede ud i Avantgardens høire Fløi, for at sikke Forbindelsen med den 5te Brigade, og der indvillede i en levende Fægtning. Kun den 3die Forstærknings-Bataillon stod endnu i Reserve, og denne Bataillon, understøttet af de mindst udmattede Afdelinger af 2den lette Bataillon og 2det Jægercorps, optog nu strax Kampen mod Fjendens Forstændninger. Uagtet den voldsomme Kardæst- og Geværild, der fra disse vedligeholdtes imod de Stormende, bleve Værkerne tagne i Stormløb med Bajonetten, og Besætningen dræbt eller tagen tilfange.. Fjenden blev derefter drevet tilbage i vilb Flugt, levende forfulgt af den 3die Forstærknings-Bataillon og det 1ste Forstærknings-Jægercorps, hvilket sidste samtidigen havde udført et raast Bajonetangreb mod en fjendtlig Colonne, der var trængt frem efterat det første Angreb paa Forstændningerne var slaaet tilbage. Ogsaa den 1ste lette Bataillon deeltog for en Deel i Fjendens Forsøgelse, medens Størstedelen af det 2det Jægercorps tilligemed en Deel af den 2den lette Bataillon anvendtes i den Fægtning, der havde udviklet sig paa Avantgardens venstre Fløi.

Den 5te Brigade, der omtrent samtidig med Avantgarden rykkede ud af Fæstningen, formerede sig efter Deboucheringen med det første Reserve-Jægercorps i Leten, 9de Linie-Bataillon og 4de Reserve-Bataillon, samt 6te og 7de Linie-Bataillon i anden Træfning.

Jægercorpset rykkede i Compagnicolonner raast frem paa begge Sider af Strandveien og kom snart i Engagement. Uden at løse et Stuk styrkede Jægerne med Bajonetten frem imod de tvers over Veien opkastede fjendtlige Forstændninger. Ved Fjendens Ild fra disse saarede mange, navnlig en flere Officerer; her faldt ogsaa Secondlieutenanterne v. Hyrup og v. Eichmüller, der blandt de allerførste havde besteg de fjendtlige Værker. Uden at ændse det lidte Tab, trængte de brave Jægere frem, stormede de nærmest Stranden opførte Værker, toge Besætningen tilfange og drev Fjenden paa Flugten. Medens en Deel af Corpset med megen Iver fortsatte Forsølgelsen, aabnede den anden Deel Ilden mod det paa Fløien af Løbegravene beliggende, meget stærkt palissaderede Værk.

Imidlertid vare begge Brigadens Træfninger rykkede frem; Batteriet Marcussen fulgte bag anden Træfning. Af 9de Linie-Bataillon fremsendtes strax 2 Compagnier, dækkede af den høie Brink, langs Stranden mod Treldestov, for at rense den, og Bataillonens 2 andre Compagnier førtes af Bataillonscommandeuren mod de fjendtlige Forstændninger, hvoraf nogle erobredes med Storm af disse 2 Compagnier, i Forbindelse med den 4de Reserve-Bataillon der under en stadig Ramp havde fulgt den 9de Linie-Bataillons Bevægelser. Stærkt besudt, et alene fra det vest for Veien beliggende, søromtalte lukkede Værk, men ogsaa af det fjendtlige Artilleri, angreb den 4de Reserve-Bataillon, understøttet af den 9de Linie-Bataillons

3die Compagni, en fremrykkende fjendtlig Colonne, kastede den tilbage og trængte rask frem mod Tjæskov, hvorved tillige Forbindelsen med Avantgardens høire Fløi blev vedligeholdt.

Den 6te og 7de Bataillon, i Forening med 9de Bataillons 4de Comp. (under Major v. Krabbes egen Anførsel) og det 1ste Reserve-Jægercorps, beordredes nu til at storme den oftomtalte Redoute. Modigt trængte vore Angrebscolonner frem, men bleve modtagne med en heftig Ild, der paa den korte Distance nedstrakte saa at sige hele Geledder og deriblandt flere Officerer. Endskjøndt Stormen 2 Gange blev foretagen med al Kraft, og Officererne foregik Mandstabet med det prisværdigste Exempel paa Mod og Dødsforagt, blev Angrebet dog affaaet, og Generalmajor v. Rye gav derfor Befaling, at Infanteriet skulde trække sig noget tilbage, medens Batteriet Marcusen rykkede frem for at beskyde det fjendtlige Værk. Under Fjendens heftige Geværild førte Batteriet op; flere af Mandstabet og Batterichefen selv bleve saarede, hvorpaa Capitain v. Naasloff overtog Commandoen. Efterat Beskydningen i nogen Tid var fortsat, fornyedes Stormen.

Brigaden var nu bleven forstærket ved den 8de Linie-Bataillon, hvilken den commanderende General havde ladet rykke frem, for at understøtte Fægtningen paa vor høire Fløi. Denne Bataillon omgik Forstændningerne, hvorved Commandeuren blev saaret, og førtes af Capitain de Pontavice mod Palissaderingen i Værkets Strube, medens den 6te Linie-Bataillon rykkede frem fra den sydvestlige Side, og en Deel af 7de Linie-Bataillon (under Commandeurens egen Ledelse), i Forening med det 1ste Forstærknings-Jægercorps's 4de Compagni, kastede sig i de fra Stranden til Værket førende Løbegrave, og saaledes toge Fjenden i flanken. Angrebet udførtes med overordentlig Raskhed, i et Øieblik var Brystværnene bedækket med de Stormende, og Besætningen, der endnu bestod af 4 Officerer og over 200 Mand, tagen tilfange. De fjendtlige Colonner, der hidtil med 2 Kanoner havde faaet noget tilbage tilhøire af Værket og souteneret Forsvaret, opløste sig derefter i vild Flugt mod Weilby.

Saaledes havde vore brave Tropper ogsaa her tilkæmpet sig en fuldstændig Seir. Men den havde kostet os mange og dyrebare Offere; deriblandt den høihjertede og tappre Commandeur for 5te Brigade, Generalmajor v. Rye, og Commandeur for 9de Linie-Bataillon Major v. Krabbe. Den første, hvis Hest var bleven saaret, da han dirigerede den 4de Reserve-Bataillons Fremrykning, faldt dødeligt truffet af 2 Kugler, idet han tilføds begav sig hen for personlig at lede Angrebet paa det fjendtlige Værk, — og den sidste blev haardt saaret, idet han satte sig i Spidsen for sin Stormcolonne.

Den 3die Brigade deboucherede efter Dispositionen ud af Kongens Port Nr. 12, og formeredes i 2 Træfninger; den første bestaaende af 3die Jægercorps, 3die Linie-Bataillon og Batteriet Jessen, det sidste under Bedækning af 2 Compagnier af 2den Forstærknings-Bataillon. Den anden Træfning dannedes af 5te Linie-Bataillon og 1ste Forstærknings-

Bataillon. Der rykkes frem i Pelotonscolonner med Skytterne i Læten, men inden den forestrebne Stilling bag Slugten kunde naaes, angrebes den venstre Flanke af en fjendtlig Infanteristyrke, idet et fjendtligt Batteri, understøttet af de faste Batterier vest for Inondationen, aabnede en heftig Ild mod samme. Det 3die Jægercorps, med 30 Fribillige af 2det Forstærknings-Jægercorps under Lieutenant Michael v. Petersen, sendtes frem imod dette Angreb, paa samme Tid, som Avantgardens venstre Fløi trængtes noget tilbage. Brigaden fik derfor Ordre til at svinge til venstre; Batteriet Jessen opmarscherede mod det fjendtlige Artilleri, fulgt af 2den Træfning, medens 3die Linie-Bataillon paa høire Fløi sikrede Forbindelsen med Avantgarden. Disse Bevægelser foretoges med roesværdig Præcision og Raffhed og frembragte fuldkommen det tilsigtede Resultat. Efter en halv Times levende Kanonade tvang Batteriet Jessen det fjendtlige Batteri til at vige. Ligeledes kastede 3die Jægercorps og 3die Linie-Bataillon ved et kraftigt Angreb det fjendtlige Infanteri, og forfulgte derpaa Fjenden i Retningen mod Stoustrup, sluttende sig til Avantgardens venstre Fløi. Strax vest for Slugten erobrede en Afdeling Jægere under Lieutenant Thorkelin en Feltkanon. Fjenden kastedes fra Hegn til Hegn; det første Batteri faldt uden Modstand i Jægernes Magt; i det stærkt profilerede Værk nord for Koldingveien forsøgte derimod Fjenden endnu en haardnakket Modstand.

Smidlertid vare 1ste og 2det Compagni af 6te Reserve-Bataillon, under Oberstlieutenant v. Ræsemødel, af Fæstningscommandanten udsendte gennem Prindsens Port for at angribe de fjendtlige Værker ved Stoustrup. Efterat have kastet Fjenden tilbage mod Teglværket, stormede disse Compagnier i Forening med det 3die Jægercorps det nævnte Værk, hvis høire Flanke beskjødes af 3die Linie-Bataillon. Endeel af Besætningen tog Flugten, Resten nedhuggedes eller fangedes. Ved dette Angreb blev den tappre Oberstlieutenant v. Ræsemødel dødeligt saaret.

De 2 Compagnier af 6te Reserve-Bataillon, nu under Anførsel af Capitain v. Bøch, forenede med 2 Compagnier af 2den lette Bataillon, under Capitain v. Schøning, bemægtigede sig derpaa, uagtet en levende Granatild, det østfor Julefangstøben beliggende Batteri, og de forladte Værker ved Møllebugten besattes af vore Tropper. Saaledes vare alle fjendtlige Værker i vore Hænder; der stod kun tilbage at forfølge Fjenden, der paa alle Puncter befandt sig i en fuldstændig Retraite.

Paa venstre Fløi udsørttes Forfølgelsen af 3die Jægercorps og den 3die Linie-Bataillon, hvilken sidste fordrev Fjenden først fra Igum, dernæst fra Stallerup. Det 3die Jægercorps avancerede til Stoustrup, og søgte Julefangstøben. Brigadens Hovedstyrke, forøget ved Reserve-Artilleriet, tog en Stilling nord for denne By, hvor Batteriet Jessen og Halvbatteriet Jonquières endnu fik Leilighed til at beskjøde den retirerende Fjende. Efter et kort Ophold trængte det 3die Jægercorps frem mod Heisekro, for at bemægtige sig den der-

værende fjendtlige Reservecorps og Ammunitionsbekholdning. En Deling Husarer gjorde et Angreb paa denne, men blev af Fjendens Granatild drevet tilbage, hvorpaa Capitain Magius trængte frem med Jægercorpsets 1ste Compagni, som ved et kraftigt Bajonetangreb fordrev Fjenden fra de omgivende Hegn og bemægtigede sig Parkpladsen. To Gange tilbagevistes de paa ny fremtrængende fjendtlige Colonner, og maatte, da nu ogsaa den 5te Linie-Bataillon rykkede frem og Espingolbatteriet Meinde kastede Raketter mod dem, iilsomt trække sig tilbage, efterladende en betydelig Ammunitionsbekholdning, en Mængde Rjoretøier og en 168-pundig Morteer.

Den 3die Brigades Hovedstyrke rykkede derefter frem mod Heisetro. Som Reserve fulgte den 4de Brigade, der først havde været Soutien for den 5te Brigade og derefter foretaget en Svingning til Venstre. Den 5te Linie-Bataillon afløste det 3die Jægercorps og rykkede, i Forening med en Deling af Batteriet Schulz og en Deling Husarer, raft frem. Ved Havreballegaard havde Fjenden forstærket sig ved friske Tropper, og gjorde, understøttet af et stærkt Artilleri, haardnakket Modstand.

To Compagnier af 5te Linie-Bataillon, under Capitain v. Nielsens Commando, bleve forstærkede ved 2 Compagnier af 2den Forstærknings-Bataillon, drev Fjenden tilbage mod Passet, der haardnakket forsvaredes af Infanteri og et 12-punds Batteri i en meget fordeelagtig Stilling, mod hvilken vore Kanoner ikke virksomt kunde anvendes. De nævnte Compagnier af begge Batailloner kastede endelig ved et hæft Angreb Fjenden udaf Stoven og tilbage over Passet, der besattes af den 1ste Forstærknings-Bataillon.

Den 4de Brigade med Batteriet Mosfin dirigeredes samtidigen mod Gudsøpasset. Fjenden vovede her ingen Modstand, og kun Batteriet Mosfin fik Lællighed til at sende nogle Granater efter de iilsomt retirerende Colonner. Efterat Passet var besat, udsendtes mod Bjert og Taulob Recognoscerings-Afdelinger, der toge nogle Fanger og indbragte betydelige af Fjenden efterladte Forraad af Proviant, Waaben, Lazarethrequisiter m. m. Den 3die Brigades Hovedstyrke blev staaende ved Heisetro.

Paa høire Fløi havde Avantgarden og den 5te Brigade, den sidste ført af Oberstlieutenant v. Jrminger, med Kraft forfulgt den flygtende Fjende.

Den 4de Reserve-Bataillon, forstærket ved den 7de Linie-Bataillons 2det Compagni, var rykket frem for at bemægtige sig Vadestedet over Randsfjorden, og saaledes affjære Fjendens Retraite. Heri blev Bataillonens understøttet af 1ste Compagni af den 9de Linie-Bataillon og især af et Compagni af det 1ste Reserve-Jægercorps, der med megen Driftighed avancerede i samme Retning og drev Fjenden tilbage mod Igeskov. De fjendtlige Afdelinger, der søgte at undkomme over Vadestedet, fandt saaledes allerede dette besat, og bleve efter en fortvivlet Modstand nedbuggede eller tagne tilfange; kun Enkelte lykkedes det at naae den anden Bred. Nogle Ammunitions- og Bagagevogne samt endel Heste faldt i vore Hænder.

Den 4de Reserve-Bataillon med et halvt Batteri og noget Cavalleri besatte nu Obergangsfæderne ved Randsfjorden og observerede Rysten fra Trelldenæs til Veilby.

Trelbestov var imidlertid afføgt af 3 Compagnier af den 9de Liniebataillon, der intet fjendtligt havde truffet.

Efterat Avantgarden havde slaet Fjenden paa Flugt, trængte især den 3die Forstærknings-Bataillon og det 1ste Forstærknings-Jægercorps, understøttede af mindre Afdelinger af den 1ste og 2den lette Bataillon og det 2det Jægercorps, raft frem i Retningen mod Igum og Veilby. Det 1ste Forstærknings-Jægercorps, der i Nærheden af Veilby blev forstærket med en dertil detascheret Afdeling af den 4de Reserve-Bataillon, opnaede ved en hurtig Marsch at besætte Terrainet sydsfor Byen saa tidligt, at det lykkedes at affjære en Deel af Fjendens venstre Fløi. Der gjordes mange Fanger og et betydeligt Bytte af Vaaben, Heste, Hjørstøier, o. s. v. Ogsaa 4 fuldstændigt bespændte Feldtkanoner, med Officerer og Mandstab, toges, ved hvilken Leilighed især Capitain Falkenberg af det 1ste Forstærknings-Jægercorps viste sig virksom. Den 3die Forstærknings-Bataillon havde efter en kort Kamp fordrevet Fjenden fra Igum, og fortsatte nu Forsølgelsen mod Stallerup og Ørstedgaard. Ved Igum forenede Bataillonen sig med 3die Linie-Bataillon og en Afdeling af 2det Jægercorps; Stallerup By besattes efter en ubetydelig Modstand, og Forsølgelsen fortsattes mod Bredstrup. Paa Veien fra Heisetro til denne By havde Fjenden opført nogle Kanoner, der aabnede en levende Granatild mod vore Tropper, men ved et Flankeangreb af 3die Forstærknings-Bataillons Skytter og en Afdeling af 3die Linie-Bataillon bleve fordrevne. Efter en levende Tirailleursægning kastedes Fjenden derpaa ud af Byen og over Disleet. Ogsaa her toges flere Fanger.

Den Deel af den 5te Brigade, der imidlertid var rykket frem mod Bredstrup, indtog her en Bivouakstilling og overtog tillige Pasfets Besættelse; hvorimod Avantgarden indtog en Stilling langs Elbodalen mellem Bredstrup og Kongsted mod Havreballegaard, hvilket sidstnævnte Pas var besat af den 3die Brigade. Ved Kongsted fandt Batteriet Wegener Leilighed til at beskyde et fjendtligt 12-pundigt Batteri, der var placeret vestfor Pasfet; det fjendtlige Batteri trak sig tilbage, og Batteriet Wegener rettede nu en virksom Ild mod de fjendtlige Colonner, der hiinsides Pasfet retireerede mod Tolstrup, og derfra i nordlig Retning.

Begge Cavalleridivisioner under Oberst v. Juel fulgte Avantgarden og deeltog i dennes forskellige Bevægelser. Eskadronen Krieger blev afgiven til Betækning for Batteriet Wegener; de 3 andre Eskadroner toge en Stilling ved Stallerup mellem 3die og 6te Brigade. Den 1ste Division beordredes derpaa frem mod Stoustrup og understøttede, som ovenfor omtalt, det modige Angreb paa Fjendens Reservepark ved Heisetro. Eskadronen Krieger detascheredes til Bredstrup og Eskadronen Lüken sendtes henimod Randsfjord for at observere Obergangsfæderne.

Nl. 11 Formiddag fode Afdelingerne i de sidst ommeldte Stillinger. Foretagendet var bleven kronet med fuldstændigt Held; Balpladsen var vor, Fjenden efter et betydeligt Nederlag dreven paa Flugt. Den Deel af den fjendtlige Styrke, som endnu var nogenlunde samlet, gik mod Veile, medens aldeles opløste Skarer flygtede mod Kolding. Nogle, hiinsides Paaesene ved Hæreballe, Bredstrup og Randsfjord efterladte fjendtlige Arrieregarder forsvandt ogsaa snart.

Nl. 6 Aften beordredes Cavalieriet til at afløse Infanteriet ved Defleerne og at besætte Paaesene mellem Gudsbø og Randsfjorden, og Avantgarden, samt 3die og 5te Brigade, beordredes derpaa tilbage til Fæstningen.

Den 4de Brigade afmarscherede mod Stoustrup, hvor 5te Reserve-Bataillon tog en Stilling, medens 11te Linie-Bataillon besatte Erritsø og den 8de Linie-Bataillon Fuglesang, som Reserve. Den 6te Reserve-Bataillon rykkede ud i Slugten, nordvest for Oversvømmelsen, for at overtage Forposttjenesten.

I Overeensstemmelse med Dispositionen bleve de befalede Landgangsdemonstrationer udførte til bestemt Tid.

Den ene Flotille, under Capitain Krenchels Commando, bestod af Dampskibet Egir, 4 Kanonbaade og 18 Seil- og Transportfartøier; den havde et Commando af 2det Forstærknings-Bataillon under Lieutenant v. Kühle og et Ingenieurcommando under Lieutenant v. Nielsen, ombord. Om Morgenen Kl. 1 gik Flotillen fra Ankerpladsen ved Hindsgavl ud mod eet østfor Skjærbek beliggende Teglbærk, og gjorde her i Dagbrækningen en Landgangsdemonstration. De fjendtlige, der viste sig, bleve af Kanonbaadene bestudte og fordrevne. Derefter foretoges en lignende Demonstration noget mere østlig, og da Fjenden havde trukket sig tilbage, gik det ombord værende Commando af 2den Forstærknings-Bataillon i Land og besatte Snoghøi.

Den 2den Flotille, under Capitainlieutenant Murolls Commando, bestod af 4 Dampskibe samt 2 Kanonchalupper og 4 Transportfartøier, der havde et Commando af 2den Forstærknings-Bataillon, under Lieutenant v. Piehl ombord. Genimod Kl. 1 viste Flotillen sig ved Treldehæs, og da det bragtes i Erfaring at Treldehæs ei var besat af Fjenden, bleve Kanonchalupperne henlagte i Munden af Randsfjord for at beherske det yderste Badested. Da senere nogle fjendtlige Infanteri- og Cavalierafdelinger vilde passere Badestedet, bleve de med god Virkning bestudte af Kanonchalupperne og ligeledes bleve 2 fjendtlige Kanoner, der fra en Mark nordfor Fjorden aabnede deres Ild mod Chalupperne, tvungne til en hastig Retraite. Chalupperne bleve Dagen over paa deres Station, for at observere Badestedet.

Begge disse vel udførte Demonstrationer have uden Tvivl ved at discontentancere og vildelede Fjenden, bidraget til Dagens heldige Udfald.

*

*

*

Fæstningens Artilleri kunde, paa Grund af den usikre Belysning, ikke tage nogen synderlig Deel i Hovedkampen.

Da Abantgarden havde begyndt Deboucheringen, kastede Fjenden nogle Bomber mod Kongens Bastion, hvoraf nogle faldt i Nærheden af Abantgardens anden Træfning, uden dog at anrette nogen Skade. Senere begyndte de fjendtlige Batterier paa begge Sider Skoldingsveien og tilvenstre af Teglværker, at beskyde Fæstningens vestlige Bastioner, som besvarede Ilden. Men efterhaanden som de fjendtlige Batterier faldt i vore Hænder, ophørte denne Artillerikamp.

De Abantgarden og den 5te Brigade tilbealte Demolerings-Commandoer, bestaaende af Ingenieurtropper, samt nogle Artillerister og en Afdeling Infanteri, resp. under Befaling af Ingenieurcapitainerne v. Arnholz og v. Linde, udførte deres Hverv med megen Iver og Raskhed. Trængende frem med Stormkolonnerne paabegyndte de Demoleringen saasnart de fjendtlige Værker vare tagne, og fortsatte Arbeidet med roesværdig Ufortrødenhed. Allerede den 6te Juli om Aftenen vare næsten alle fjendtlige Værker sløise, og det deri forefundne Skyts m. v. indbragt til Fæstningen.

Flere fjendtlige Kanoner bleve fornaglede imedens Fægtningen var staaende og Udfaldet endnu et kunde ansees sikkert.

De tre fjendtlige Hytteleire, resp. ved Erritsø, vestfor Oversvømmelsen og ved Christsineberg, bleve stukne i Brand.

*

*

*

Saaledes var efter ti Timers heftig Kamp bundet en fuldstændig Sejr. Beleiringsgen var hævet; Beleiringshæren var sprængt og forjaget; alle de Værker, hvorpaa Fjenden næsten i 2 Maanedes havde arbeidet, vare tilintetgjorte; Beleiringsstykket og meget betydeligt Krigsforraad erobrede.

En fortsat Forfølgelse af Fjenden vilde under gunstige Omstændigheder kunne have ført til endnu større Resultater, maaskee til den fjendtlige Hærs fuldkomne Tilintetgjørelse. Men der var ingen Sikkerhed for, at ikke Tropper sydfra vare i Marsch mod Nord, eller at Tropper nordfra vare sendte til Veile, der allerede i Forveien var besat af nogle Batailloner. Af vore Tropper vare en stor Deel udmattede, og den forholdsvis ringe Styrke, der kunde være anvendt til Forfølgelsen, vilde da snart have stødt paa en overlegen af friske Tropper bestaaende af Cavallerie med et langt stærkere Cavallerie. Det blev derfor besluttet at indskrænke sig til Besættelsen af Afsnittet og Bevogtelse af Passene.

De erobrede Trophæer og det tagne Bytte bestaae i det Væsentlige af: 5 Stkr. Feltstyks (4 — 6pund., 1 — 12pund.), 6 Stkr. 168 pundige Morterer, 2 Stkr. 24pundige Haandmorterer, 18 Stkr. dels 24pundige, dels 24pundige Bombe- og Granatkanoner; ialt 31 Stkr. Skyts; endvidere: 29 Affuitager, ca. 6000 Stkr. Bomber, Granater og Kanonflug-

ler, 86 Voiturer, ca. 2500 Bøværer, en Mængde andre Vaaben, endel Rids- og Trækheste, betydeligt Forraad af Krudt, Infanteriammunition, Proviant, Lazarethrekvister osv.

Af Fanger faldt i vore Hænder: Ufaarede: 30 Officerer, 8 Læger, 1626 Underofficerer og Menige. Saarede: 11 Officerer, 1 Læge, 284 Underofficerer og Menige. Ialt: 41 Officerer, 9 Læger, 1910 Underofficerer og Menige.

Paa Balpladsen fandtes af fjendlige Døde: 5 Officerer, 197 Underofficerer og Menige. Antallet af de Døde og Saarede, Fjenden paa sin Retraite førte med sig, kan lavt regnet anslaaes til 40 Officerer og 1000 Underofficerer og Menige, saa at Fjendens Tab i det Hele beløber sig til over 80 Officerer og 3000 Underofficerer og Menige, eller over $\frac{1}{3}$ af den hele Styrke.

Den hele Styrke af Officerer, Underofficerer og Menige, der deltog i Udsaldet, beløb sig til 19,404 Hoveder, deri indbefattet Reserven (3208 Hoveder), der for største Deelen slet ikke anvendtes i Kampen.

Vort Tab beløber sig i Alt til 258 Døde og 1639 Saarede og Savnede, deriblandt 25 døde og 50 saarede Officerer. Circa 30 Underofficerer og Menige, der ved Storkampen paa Forskænderingerne vare trængte for langt frem, bleve affaarne og fangne.

Iblandt de Tapre, der paa denne Dag fandt Helte døden, nævner General v. Bülow foruden Generalmajor v. Rye og Oberstlieutenant v. Ræsemøbel, Capitainerne v. Fugl, v. Welbigh og v. Bengen, Lieutenanterne v. Møldrup, v. Sehested, v. Duse (Svensk), v. Flor, v. Buch, F. D. v. Petersen, v. Eichmüller, v. Ussing, v. Lorenzen, v. Steel, v. Jbsen, v. Hyrup, v. Rosenstand-Goiste, v. Ursin, A. v. Lorenzen, A. v. Larsen, v. Ravn, v. Møller, N. v. Laasen og N. v. Schouw, samt Underlæge Blichfeldt. Af de Saarede, der senere ere døde, nævnes Major v. Krabbe, Capt. v. Schwarz, Lieutenanterne v. Cederstrøm, v. Lagerbjelle (Svensk), v. Tronier, v. Holst og L. C. v. Grüner, der alle have vrist udmærket Bravour.

Den Mand, der paa denne Dag besjælede Armeen, kunde ikke tænkes fortrinligere. Alle vare gjennemtrængte af Formaalets Bigtighed, af Beslutningen at naae det fastsatte Maal. Dagen var riig paa Beviser paa Heltemod, Tapperhed og Dødsforagt; Enhver gjorde sin Pligt i Ordets videste Betydning. Særligen fremhæves den Kjæthed og Besindighed, hvormed samtlige Brigadecommandeurer ledede Kampen.

Den Tapperhed og Udholdenhed, Infanteriet har vrist, ligger klart for Dagen; alle Afdelinger have udmærket sig ved det berømmeligste Forhold og have gjort sig værdige til Kongens og Fædrelandets Tak. Med særdeles Roes nævner General Bülow den 1ste lette Bataillon, der ikke alene viste overordentlig Tapperhed, men tillige vedligeholdt den bedste Orden under hele Kampen. Artilleriet, Ingenieurtropperne, Espingolerne og Cavalieriet have

udmærket sig ved Tapperhed, Usfortrødenhed og Eyst til Engagement, og med Iver benyttet enhver Leilighed til Dagens heldige Udfald.

Vore tappre svenste og norske Vaabenbrødre have ogsaa ved Fredericia med udmærket Bravour kæmpet i den danske Armees Rækker.

General Bülow fremhæber den høimodige Mildhed og Staausel mod den overvundne Fjende, vore Soldater have lagt for Dagen, og som var destomere prisværdig, som Insurgenterne, navnlig i Forskandsningerne, forsvarede sig til det Yderste, og nogle af dem, efterat have forlangt Pardon, benyttede sig af vore Soldaters Godtroenhed til paa en forræderisk Maade at fornye Kampen.

Avantgardens Commandeur Gen. Major de Meza omtaler med særdeles Berømmelse den 6te Brigade under Oberst v. Ræder og navnlig Bataillonscommandeurerne v. Walthers, v. Hindenburg, v. Branner, v. Gerlach og v. Schepclern, ligeledes Batteriet Wegener og Espingolbatteriet under Major v. Meinde, saavel som Batteriet Marcussen, der, skjøndt attacheret til den 5te Brigade, under Capitain v. Raasløff hidrog til Avantgardens hurtige Fremrykning. Endvidere fremhæves Capitain v. Schönning's (2den lette Bataillon) overordentlige Bravour, og Ingenieurdetaschementet under Capitain v. Arnholz, der med Usforsagthed og Conduite udførte sit Hverv. Endelig nævnes den udmærkede Assistanse, Flanquecorpsets Souschef Major v. Wörishoffer og Lieutenant v. Lund, Adjutant hos General v. Bülow, men den Dag attacheret til Avantgarden, ved deres utrættelige Activitet og intelligente Vink have ydet.

Den 6te Brigades Commandeur, Oberst Ræder, fremhæber samtlige Brigaden underlagte Batailloner og deres Commandeurer.

Den 3die Brigade (Generalrn. Schleppegrell), berømmer især Stabschefen, Capitain v. Neergaards Iver og Duelighed, ligeledes Capitain v. Mogens af 3die Jægercorps, Lieutn. Torkelin af samme Corps, Lieutn. M. Petersen af 2den Forstærknings-Jægercorps og frivillig Skarpskytte Jagtjunker Brun, tjenstgjørende ved 3die Jægercorps.

Den 4de Brigade (Generalmajor Mollke), omtaler med Berømmelse den Iver og Raffhed, hvormed Alle, Officerer og Menige, hidroge til Dagens Hæder; især fremhæves den 8de Linie-Bataillon og dens Commandeur Major v. Lemmich.

Den 5te Brigade (Oberstlieutenant v. Irmingers), udhæver især det Mod og den Dygtighed Majorerne v. Bonnez, v. Thrane og v. Vogt have lagt for Dagen. I den asdøde Major v. Krabbe beklager Brigaden Tabet af en dygtig og tapper Bataillonscommandeur.

Oberst v. Zuel fremhæber den gode Holdning Cavalleriet har udviist.

Endelig omtaler General v. Bülow det roesværdige Forhold, alle til hans Stab attacherede Officerer have viist, fremfor alle Oberst Flensborg, Armecorpsets Stabschef, der med sjelden Dygtighed og utrættelig Virksomhed har opfyldt alle med hans vigtige Post for-

bundne Pligter og erhverbet sig sande Fortjenester af Armeen og Fædrelandet. — Tilgælede nævnes Souschefen Capitain v. Rauffmann, der har beklædt sin Post med Udmærkelse og ved enhver Leilighed har vist sig som en særdeles tapper og kundskabsrig Officer.

Ogsaa Stabens øvrige Officerer, navnlig Capitain v. Bülow, Ritmester v. Buchwald, Pr.-Lieutn. v. Baupell samt Ordonansofficeren Lieutn. Grev Reventlow anbefales for den Iver og Dueltighed, de have vist ved Bureauforretningerne, som for den Bravour og Conduite, de have lagt for Dagen under Træfningen.

Paa denne Dag, hvor Enhver har opfyldt sin Pligt i videste Maal, og saa Mange have udmærket sig ved heltemodig Uforsagthed og hjæk Dødsforagt, er det vanskeligt at fremhæve nogen Enkelt, saameget mere, som de forskjellige Afdelinger ved Indberetningen om dem, der især have vist Tapperhed, have fulgt forskellige Grundsætninger. Naar her derfor foreløbigen blot fremhæves nogle Enkelte, der fortrinligen have lagt Mod og Conduite for Dagen, saa er dermed ikke tilkjendegivet, at ikke mange Andre ligesaavel ere værdige til en saadan Paakjonnelse.

Undercorporal M. P. Lyngby og Menig Nr. 109 A. D. Slagstrup af 1ste lette Bataillon 3 Compagni trængte med Bajonetten ind paa 4 Fjendtlige og tvang dem til at strække Gevær.

Sergeant Sonnerup og de Menige H. A. Dufsted, A. D. Aye, Dbmd., og R. J. Uggerløse, af samme Bataillon, 3die Comp. deeltog under Lieutenant v. Jæger vistkomst til at tage 160 Fanger.

Capt. v. Schøning af 2den lette Bataillon var ved Stormen paa en Redoute den Første i Graben, men ogsaa den Sidste der forlod denne, da Stormen maatte opgives.

Premierlieutenant v. Raas af 7de Linie-Bataillon var under Bestormningen to Gange den Første paa Brystværet.

Overjæger Roeskilde af 3die Jægercorps 4de Comp. tog ved Angrebet paa Batteriet ved Stoustrup 1 Officer, 3 Underofficerer og 21 Mand tilfange.

Menig Nr. 67 G. L. Dffjord og Nr. 237 Chr. S. Fjeldsted af 3die Forst.-Batt. 4de Comp., bleve begge saarede, men afstode ikke fra Kampen førend Bataillonens kom tilbage til Fæstningen.

Overlægerne Baumann og Gottschall, af hvilke den Sidste var i en meget lidende Tilstand, fulgte Tropperne under den heftigste Kugleregns og de største Anstrengelser, og udførte deres hæderlige Kalb saavel imod Ven som Fjende med største Iver.

General Bülow's Dagsbefaling : Veilby pr. Middelfart, den 7 Juli 1849.

Soldater!

J have igaar paany retfærdiggjort de Forventninger, som Fædrelandet nærer om Eders Tapperhed og Heltemod. J raske Stormløb gif J frem imod de fjendtlige Forstaaender; disse kom derved hurtigen i vor Magt og bleve uskabelige.

J have gjort (over) 1800 Fanger, hvoriblandt 30 Officerer, erobret 34 Stkr. Skyts, mange hundrede Geværer og meget Krigsforraad.

Fjenden veeg tilbage paa alle Puncter og J rensede Afsnittet foran Fredericia, idet J befriede Fæstningen for Indeslutning og gjenoprettede den frie Forbindelse med samme.

Soldater! min Glæde og Stolthed er det at commandere en saa tappere Armee. Modtager min Tak for Eders mandige Færd! Seierens Jubel over det hele Land være Eder rigelig Løn for udstaaende Farer og Moisommeligheder.

Blandt de Helte, som igaar beseglede deres Kjærlighed til Fædrelandet med deres Blod, vilde J med Smerte og Savn bemærke den høihjertede, tappere General Olaf Rye.

J ville mindes hans kyndige Anførsel, hans Omsorg for Eders Velbære, hans rastløse Virksomhed og hans Deeltagelse i Eders Farer og Eders Kamp. Dog, hans Løb var skjøn; han døde Helte døden paa Vrens Mark.

Leve Kongen og Fædrelandet!

Bülow.

Hans Majestæt Kongens Proclamation til Hæren i Anledning af Seieren ved Fredericia den 6te Juli.

Soldater!

J Kampen for Fredericia, den heftigste, blodigste, Hæren endnu har bestaaet, have J atter erhvervet Eder et Krav paa min og Fædrelandets Erkjendtlighed, og søiet en ny Hærsdags til dem, som Danmark allerede med Taknemmelighed erindrer. J have viist, hvad Sønnen af et Folk, der kæmper for Ære og Ret, formaae imod Oprør og Usandskædighed; J have vundet en Seier, der stedse vil bevare en ærefuld Plads i Danmarks Historie.

Soldater! Jeg bringer Eder Min og Fædrelandets Tak; Min Tak til de faldne Helte, og fremmest iblandt disse General Rye; Min Tak til Enhver, der har bidraget til denne Dags Hæder! Med Kjærlighed og Stolthed vil Danmark mindes Enhver, der paa denne Dag stred og blegnede for dets Ære. Hos Mig skal aldrig Erindrungen udslættes om

den Uforsagthed, hvormed mine brave Tropper, og navnlig mit brave Infanteri, i Kampen den 6te Juli trodsede alle Farer.

Soldater! Eders Konge, Eders Fædreland takker Eder!"

Denne Proclamation er paa en høitidelig Maade kundgjort for Tropperne. Til den Ende vare de i Hven cantonnerende Afdelinger af det norske Armecorps d. 16de Juli opstillede i tre Træfninger paa en Mark ved Staurby i Nærheden af Middelfart. Proclamationen oplæstes for de under Gevær staaende Tropper batteri-, escadron- og bataillonsvis, hvorefter Generallieutn. v. Bülow ubbragte et Leve for Kongen, hvilket af Tropperne besvaredes med jublende Hurraer; Høitideligheden sluttedes derefter med en Desflering forbi den høistcommanderende General.

Søndagen den 15de Juli have saavel Tropperne af Flansecorpsset paa Als, som af det norske Armecorps i Fredericia og ved Middelfart, afholdt en høitidelig Gudstjeneste under aaben Himmel i Anledning af den af vore Tropper tilkæmpede Seier.

Recognoscering ved Skanderborg den 15de—16de Juli.

Natten imellem den 15de og 16de Juli, inden at Ordre at standse med alle offentlige Foretagender, hvilken afgik fra Kjøbenhavn den 14 Juli, var ankommen til Oberst v. Flintbts Corps, stødte et Recognoseringscommando, bestaaende af en halv Escadron af 3de Dragonregiment under Ritmester v. Brod jun. og 60 Mand af den 1ste lette Bataillons Reservercompagnie under Capt. v. Rist ved Fuldbro, Vest for Skanderborg, paa en flendtlig Feltvagt, som blev kastet og forfulgt til forbi Justenborg. Vort Tab er 1 Død og 1 Saaret. Fjenden havde 2 Døde og flere Saarede, og 1 Officer, 1 Underofficer og 10 Menige af det preussiske 19de Landeværneregiment blebe tagne tilfange. 170.

Den 10de Juli er der atter afsluttet Vaabenstilstand med Preussen, Fjendtlighederne til Lands og til Søes skulle standses i et Tidrum af 6 Maanedes, og ud over samme endnu i 6 Uger efter Opfigelsen af Vaabenstilstanden fra den ene eller den anden Side, hvorefter Preusserne og den tydske Hærmagt har rømmet Jylland.

Vi have saaledes efter de her anførte Rapporter havt følgende Tab af Officerer og Menige ved de forskjellige Affairer i 1849:

	Officerer.			Menige.		
	Døde.	Saarede.	Fangne.	Døde.	Saarede.	Savnede. ell. Fangne
Ved Haderslev, den 3die April . . .	—	—	—	3	6	—
— Aghol, den 3die April . . .	—	1	—	2	16	2
— Aghol, den 4de April . . .	—	—	—	—	6	—
— Ulberup, den 6te April . . .	2	12	—	25	105	—
— Alsund, den 13de April . . .	—	3	—	5	46	—
— Tolbing, den 20de April . . .	—	2	—	2	24	17
— Tolbing, den 23de April . . .	4	23	2	57	419	151
— Krøsbilø, den 3die Mai . . .	—	—	—	2	14	—
— Gudfø, den 7de Mai . . .	—	6	—	8	127	23
— Almindebalen, den 7de Mai . . .	—	2	—	6	27	7
— Velle, den 8de Mai . . .	—	1	—	—	22	40
— Fredericia, den 13de Mai . . .	—	—	—	1	16	—
— Fredericia Besættning . . .	5	—	—	7	102	4
— Sønderborg, den 17de Mai . . .	—	—	—	—	2	—
— Skanderborg, den 18de Mai . . .	—	—	—	—	—	16
— Karhuus, den 19de Mai . . .	—	—	—	1	4	—
— Karhuus, den 31de Mai . . .	—	—	—	—	9	12
I Sundeved, den 5te Juni . . .	—	1	—	2	20	—
— Sundeved, den 15de Juni . . .	—	—	—	—	1	—
— Sundeved, den 24de Juni . . .	—	1	—	—	3	—
Ved Fredericia den 6te Juli . . .	25	50	—	233	1432	157
— Skanderborg, den 15de Juli . . .	—	—	—	1	1	—
Ved Cærnfærde, den 5te April . . .	4	2	11	93	55	893
	40	104	13	448	2457	1322

Breve, og private Efterretninger om Krigen.

Efter saaledes at have optegnet, ordnet efter Tidsfølget, de under Krigen 1849 igjennem Krigsministeriet offentliggjorte Beretninger og Rapporter, hvorved der haves et Overblik over det Factiske i Krigen, de forskjellige Operationer, og efter hvilke Planer saabel de mindre, som de større Foretagender vare førte, troer jeg, at det ikke vilde være uinteressant ogsaa at optegne endeel af de under Krigsperioden, og i den første Tid efter Vaabensstilstanden hist og her i forskjellige Blade, indrykkede Breve og Meddelelser af private Veie om Begivenhedernes Gang. Skjøndt Indholdet er det samme Factum, som det fra Ministeriet Offentliggjorte, saa ere de dog, formedelst det Udførlige, stundom med Lune og Vittighed krydrede Tilsetninger og Beskrivelser ikke uden Interesse; de vare, som oftest skrevne af Dievidner, der i det specielle have iagttaget og optegnet hver Begivenhed og dets Enkeltheder, der have været tilstede i Rødens og Glendighedens Tid, og seet, hvad Rædsler Krigen har medført; Nogle af disse Breve ere skrevne af Mænd i selve Armeen, efter at en vigtig Begivenhed var foregaaet, og hver Linie og Sætning tyder paa, om det var efter en veemodig eller glad Time at Pennen var ført; ogsaa det Characteristiske om vore Soldaters Mod og Udholdenhed, Indbyggernes Resignation og Fædrelandskjærlighed, de forskjellige fjendtlige Nationers Tænkemaade, Forhold og Opførsel vil hist og her kunne sees. Det er en Selvsølge at Bogen ikke kan optage alle meddelte Beretninger, men kun Enkelte uddrage af „Fædrelandet“, „Berlingske“, Aarhus- og Hollands-Avis, og som vilde findes ordnede efter Stæberne hvor Begivenhederne ere foregaaede.

III.

(Om Fægtningen i Sundved.) Den 3die April rykkede Armeen over i Sundved. Den havde af Krigsministeren Fuldmagt til at rykke saa langt frem, den vilde, og alle Operationer vare overladte til Generalens frie Raadighed. Samtidig hermed gif General Rye over Kongeaen for den 4de om Aftenen at forene sig med Hovedarmeen. I Sundved

dannebe Flankecorpsen (Bülow), 3die (Schlepperegell) og 6te (Meza) Brigade første Linie, Meza trængte frem ad Flensborg Veien, Schlepperegell ad Abenraa Veien. Den anden Linie, der fulgte efter hiin paa en Fjerdingveis Distance udgjorde 1ste (Krabbe) og 2den (Thestrup) Brigade. Reserven, der blev staaende paa Dyppel Bjerg, dannedes af 4de (Moltke) Brigade. Hver Brigade tilbeholdt et Batteri, de svære Toldpundinger forbleve ved Reserven. Schlepperegell opsnappede en Post ved Sattrup og marscherede frem til Ridding, uden at støde paa Fjenden. Fra sidstnævnte Sted skulde han detachere 2 à 3 Batailloner mod Syd i Ryggen paa Fjenden, men desværre kom disse af ubekjendte Aarsager saa sildig afsted, at de intet Andet udrettede end at tage nogle Esternølere og selv erholde enkelte Saa-rede. Meza stødte allerede ved Nybel paa Fjenden, der gik langsomt tilbage til Adsbøl, som han søgte at holde med 3 Batailloner og Batterier, men efter en kort Kamp, i hvilken Meza og hans Stabschef Wörrishöffer stedse vare i Spidsen for deres Tropper, kastedes Fjenden af 1ste Forst.-Jægerc., 3die Forst.-Bat. og 1 Comp. af 1ste lette Infanterie-Bat. Fjendens Kanoner, der vare fordeelagtigere placerede end vore (Lunholz) forarsagede os endeel Skade. En Granat sprang i en Deling af 4de Dragonregiment og borttog 3 Heste og 1 Mand; Meza mistede det nederste Stykke af sin Kappe, Wörrishöffer fik Hovedet stød af sin Hest og Slaget af sin Kappe. Ved Grabensteen, hvor Fjenden forstærkede sig med en Bataillon, søgte han atter at holde sig, men efter en kort Kamp ved Slottet i hvilken en Fregat med sin Ild understøttede vort Angreb, sprængtes Fjenden. Han trak sig nu en heel Miil tilbage, og Træfningen var endt. Inden vi endnu havde naaet Grabensteen, ankom en Adjutant fra Krigsministeren med Ordre til at afbryde Fægtningen og gaae tilbage til Nybel, da Fjendens Styrke var os langt overlegen. Dette kunde af strategiske Grunde imidlertid ikke skee, og først da Fægtningen var forbi, trak vi os noget tilbage med Forposter Vest for Adsbøl og Ulderup imod Blanz. General Bülow tog sit Qvartier i Stenderup, og Hovedqvarteret gik tilbage til Sønderborg. — Den 4de April alarmeredes Tropperne ved at nogle af vore egne Tropper, der om Natten af Træthed vare bleve tilbage i Grabensteen, om Morgen vendte tilbage til deres Afdelinger; forresten hengik Dagen rolig. 4 Brigader laae i Sundebed, 1 i Sønderborg. Der bestemtes, at 1ste og 2den Brigade og 3die og 6te afværende skulde være i 1ste og 2den Linie. 1ste Linie cantonerede i Nybel og Sattrup med forstaaende Forposter, 2den Linie i Rallebølle og Dyppel. 4de Brigade arbejdede paa Forstaaendingerne paa Dyppel Bjerg. — Den 5te April hørte ad Kl. 10 rykkede Fjenden med stærke Coloner frem mod vore Forposter mellem Adsbøl og Ulderup. Compagniet Wolle af 2det Jægercorps og Compagnierne Görß, Sperling og Hirsch af 1ste Forst.-Bat. kom i Engagement med ham. I Begyndelsen vege vore Forposter tilbage, men da et Par Compagnier af 2den Reserve-Bat. og 1ste Reserve-Jægerc. kom til Undsætning, veeg Fjenden atter tilbage paa hele Linien, og vore Forposter indtog deres gamle Stilling. — Samme Dag

havde vor Marine, som bekjendt, sin 2den Skærtorødagskamp. — Kl. 12 om Middagen den 6te opbagede Forposterne foran Ulderup, at betydelige fjendtlige Colonner vare i Anmarsch. 3die Reserveget. (Vorenken), der stod paa Forpost, modtog et Angreb af 3 Batailloner Badenere og Würtembergere. Nødt af Overmagten til at trække sig tilbage foretog Bataillonen Retraiten langsomt henimod Sattrup, idet den forsvarede Terrainet Skridt for Skridt. Den mistede under denne Kamp flere af sine bedste Kræfter, idet ikke mindre end 8 Officerer og 40 Underofficerer og Menige bleve saarede. Vest for Sattrup optoges Bataillonen af 2den Forstærk.=Bat. (du Plat), der strax bragte Fægtningen til at blive staaende. Fjenden udvirkede nu en betydelig Styrke, idet 5 Batailloner Hannoveranere rykkede frem til Understøttelse tilligemed 2 Batterier. Batteriet Dincsen, der var tildeelt 1ste Brigade, kom nu til Skud og kastede en Mængde Granater ind i Ulderup By, der tjente de fjendtlige Colonner til Dækning. Derpaa fortos 3die Res.=Jægere. i Ilben af sine Compagnicommandeurer med en beundringsværdig Præcision. Til Venstre af dette opmarcherede Fodgarden henimod Auenbøl, for at tage Fjenden i Flanken, og 1ste Res.=Bat. stod i Reserve; af den sidste kom kun en ubetydelig Deel i Fægtning. Alle de her nævnte Corps'er udgjøre 1ste Brigade. Da Brigaden var opmarcheret gaves der Ordre til almindelig Fremrykning. Compagniet du Plat og 3die Res.=Jægere. tog Teten, Compagnierne de Plane og Bruns fulgte efter og snart var hele vor Linie i raft Fremrykken under en heftig Ild. Fjenden kastedes voldsomt ud af Ulderup, og Forsølgelsen vedvarede indtil en halv Mil paa den anden Side af denne By. Det var en for vore Tropper meget hæderlig Fægtning: 4 Batailloner, hvoriblandt der, vel at mærke, ikke var en eneste Liniebataillon, kastede 8 fjendtlige Batailloner, altsaa omtrent den dobbelte Styrke. — De gamle Forstærkningemænd knurrede lidt over, at Linien ikke kom dem til Hjælp. „Det er nu 3die Gang“, sagde de, „at vi Gamle maae staaes, medens de Unge ligge og dovne“. Især vare de mugne over, at man ikke strax var kommen dem til Hjælp i venstre Flanke med den mellem Adshøl og Nybbel staaende Brigade. Men det havde de forresten stor Uret i at beklage sig over, thi Adshøl var netop det farligste Punkt paa hele vor Linie, da Fjenden bag Grabensteen kunde samle store Mængder, uden at vi havde nogen Anelse derom, og i mindre end et Dvarteer staae i vor venstre Flanke. — Det var stolt at see det Nød og den Eyst til at staaes, som vore Soldater viste. En saaret Jæger, der skulde miste sin Arm, yttrede ganske koldblodigt til Generalen, at han haabede dog „nok at kunne komme med alligevel“. „Vel er jeg saaret“, udbrød en Anden, „men det er det Samme, for Klin fik de“. Nogle Soldater af første Forst.=Bat. betragtede et af de svære Blokhuse i Brohøvedet; en Officer vendte sig til en af dem og sagde: „J vilde vel gjerne altid have saadan et Huus at staae i?“ „Det behøves ikke“, svarede Soldaten, „vi kunne magelig staaes uden det“. Paa Augustenborg, hvor der ligger over 150 Saarede af de 3 Dages Fægtning, hørte man ingen Klager, Alle fandt sig taalmodig i deres Skjæbne. — J

Begyndelsen af Fægtningen ved Ulberup, da 3die Ref.-Bat. trak sig tilbage under en heftig Ild, blev Lieut. Seehusen haardt saaret i Laaret. Bataillonens slynke Adjutant, Chr. Fahrner, sprang strax af sin Hest, for at hjælpe sin saarede Kammerat op paa den. Ulykkeligviis blev ogsaa han i samme Dieblid saaret, saa at de begge faldt i Fjendens Hænder. — Jeg maa endnu tilføie, at 3die Ref.-Jægere., som ifjor efter Begivenheden ved Høpdrup kaldtes „Høpdrup Jægerne“, nu i Armeen have ombyttet dette Spotnavn med Hædersnavnet: „Ulberup Jægere“. —

Sønderborg den 13de April. Vore Tropper have i Morges haft nogle varme, men hæderlige Timer. Endnu førend det blev lyst, blev vor Rjæde paa dens hele Udstrækning angreben af stærke fjendtlige Corps, og tvungen til at trække sig tilbage. Ved den Hurtighed, hvormed Fjenden trængte frem, var en af vore Feltbatter næsten bleven afstaaen; men den brød sig Wei, og Alle naaede uden en eneste Mandes Tab vort Brohoved. Kl. 4½ blev jeg vækket af en Mængde rast paa hinanden følgende Bøsseskud. Jeg ilede til Vinduet og saae igjennem Skumringen Stubbenses Ild fra den yderste fjendtlige Afdeling blinke i en Afstand af 7—800 Al. fra vore Standsler, fra hvilke vore Soldater med deres Geværer besvarede denne Morgenhilsen. Enkelte fjendtlige Geværkugler ere endog naaede herover i Staden. Det var netop saa lyst, at man med Besværighed kunde skjelne Gjenstandene noget længere borte. Just som jeg havde forbisset mig om, at Weien lige fra et Par Bønderhuse i Nærheden af Brohovedet indtil Dyppelmølle var tæt besat af fjendtlige Tropper, ligesom ogsaa Aabenraabeien, begyndte vore faste Batterier og Kanonbaadene at spille, og Espingolerne dreve Fjenderne tilbage fra det Hegn, hvor de havde stillet sig os nærmest. Imidlertid rykkede bestandig nye fjendtlige Afdelinger frem over Batterierne, og over hele Terrainet saaes tydske Soldater adspredte vandre omkring. Nogle heldige Granatskud fra vor Side bragte dog de Fremrykkende til at standse, og da der fra Batterierne var blevet kastet et Par Bomber ned iblandt de fjendtlige Masser, der stode paa Weien til Dyppelmølle, begyndte et iilsomt Tilbagetog, paaafsynet af vort svære Artilleris Virkning. Længere mod Nord havde Fjenden opkjørt tvende 12pundige Feltbatterier, hvormed de bestøede et af vore mindre Batterier her paa Als med megen Nøiagtighed og Færdighed, men aldeles uden Virkning; ikke een af vore Artillerister blev saaret. En stor Mængde af Fjendens Kugler blev opsamlet og tilbels sendt ham tilbage igjen. Den Forbovenhed at udsætte sig med Feltbatterier for vort sværere Skjts blev haardt straffet. Vore Batterier sendte deres ødelæggende Skud ind iblandt de fjendtlige Colonner, og tiende Liniebataillon, der var rykket over i Brohovedet, stormede frem. Tydskerne bleve kastede tilbage, nogle og tyve af deres Heste skudte, og 2 Malmfanoner (12pundinger) erobrede af vore hjække Soldater. Ildesindede have søgt at udsprede den Mening, at 10de Bataillon, der næsten udelukkende bestaaer af Slesvigere fra

Als, Sundeved og de tilgrændsende Districter, var besjælet af en mindre god Aand; ja Schleswigholstcinere have endog sagt, at de ønskede at gaae over til den tydske Sag, og vilde gjøre det ved første Leilighed. Jeg vilde blot ønske, at Foll af en saadan Læntemaade havde været nærværende og hørt den glade Jubel, hvormed 10de Bataillon drog ud, samt seet den Hidsigthed, hvormed den trængte ind paa Fjenden og tog hans tvende Kanoner, som under Jubel bleve bragte hertil. To andre bleve demonterede liggende paa Marken, og om dem have vore og de fjendtlige Tropper nappedes hele Dagen. Ved denne Leilighed viste 10de Bataillons Chef, Oberstl. Ræder, sig som en udmærket Soldat og Anfører; de Menige beklagede blot, at de saa hurtigt bleve beordrede tilbage. Kl. henimod 7 blev der skudt Ild i Dyppel Weirmølle, der af de Fjendtlige blev benyttet som Skjulested. Den nedbrændte aldeles tilligemed Vaaningshuset og de tilstødende Bygninger. Ogsaa tvende andre Steder brændte længere hen paa Formiddagen. Foruden 10de Bataillon deeltog ogsaa 3die Jægercorps der om Natten havde været paa Feltvagt, i Affairen og udviste det hjæfeste Mod. Hen paa Formiddagen var Fjenden allebegne dreven tilbage til op paa Rammen af Dyppelbakke, hvor hans Rjæde nu staaer. Vort Tab af Døde og Saarede angives til henimod 50 Mand; Fjendens vil sikkert være meget større, men det erfares ikke. 7 til 8 døde Tydskere, Sachser og Bayrere, ere indbragte hertil. — Den 14de, Formiddag Kl. 9. Indtil i dette Dieblit er der ikke steet noget Videre, dog hører jeg, at vore Tropper, eller rettere sagt, vor Rjæde, er avanceret imod Nord. Natten har været rolig.

(Af et Brev fra Als.) — — „Du taler i Dit sidste Brev om Tydsfernes Raahed, idet de hverken vilde begrave vore og deres egne Døde, som laae indenfor deres Rjædes Ild, eller lade os gjøre det. Under Parlamenteringen om denne Sag faldt nogle ret comisse Ytringer, som give et godt Beviis for den tydske Enighed, ja næsten gjøre den Enighed, hvormed alle tydske Stater have sendt Tropper imod os, ubegribelig. Der laae nemlig foruden de 3 Døde af Vore, ogsaa et Par Tydskere, Alle fra den 13. Da nu den første Parlamentair, vi sendte op til dem, paa Spørgsmaalet om hans Vrende, havde svaret, at han kom for at foreslaae en Baabenhvile — jeg troer paa 3 Timer — for at vi kunde begrave vore Faldne og de deres, sagde den Officeer, der commanderede Feltvagten ved Ruinerne af Dyppel Mølle: „Da liegen keine von den Unsrigen“, Parlamentairen forstikkede Jo! og angav Stedet, for at Officieren kunde staae sig Syn for Sagen. Hertil svarede Tydskeren: „Ja, ganz gewiss, aber die da liegen sind Sachsen, wir aber sind Hannoveraner!“ Jeg veed ikke, om Parlamentairen følte sig slaaet ved Argumentet; mig vilde det have været aldeles fyldestgjørende. — —

Sønderborg den 18de Mai. Med Militairgudstjenesten igaar Eftermiddags Kl. 5½ var ogsaa vor Fred til Ende. Netop da vi kom ud af Kirken faldt der nogle Kanonstød fra Lydskernes sydligste Standsse paa Dyppebjerg, rettede mod en i Benningbond recognoscerende Kanonbaad, uden dog at træffe den, da den var for nær under Landet. Dette uben-
 tede Angreb fra Lydskernes Side var imidlertid Signalet til en almindelig gjensidig Kanonade. Omtrent Kl. 5½ begyndte vore faste Batterier at dundre løs paa Lydskernes Standsse, fra hvilke man da heller ikke var seent med at svare, og Sønderborg fik ved denne Leilighed at vide, at Lydskerne histovre ere forsynede med svært Skjts, endog med 84pundige Kanoner. I Begyndelsen skjød Fjenden paa vore Batterier, men da han ei kunde gjøre dem nogen Skade, rettede han især sine Kugler og svære Granater imod Brohovedet og Byen, hvorved omtrent 30 Huse bleve meer eller mindre, men i det Hele dog kun ubetydeligt beskadigede, medens — Gud være lovet! ikke et eneste Menneffe blev dræbt eller saaret af Granatstumperne. Til vor store Lykke sprang ogsaa alle Granater, førend de ramte Husene, og tændte altsaa ikke, saa at vi dennesinde overalt slap derfra med Skrakken, hvorfor vi maate takke den gode Gud af ganske Hjerte! Efter omtrent 1½ Times uafbrudt Kanonade fra begge Sider taug Fjendens Batterier, medens vore endnu sendte ham 5 à 6 Bomber over. I Brohovedet bleve 2 Soldater saarede af en Granatstump og paa et af Batterierne ligeledes en Artillerist, og en Hest fik saaret halvt affudt, men lever dog endnu. Hvor stort Fjendens Tab er, vides ei; men saameget er vist, at endeel af vore Bomber og Granater faldt lige ned i og ved hans Standsse. Indtil dette Dieblit, Kl. 6 Eftermiddag, er endnu Alting roligt, men hvorlænge denne Ro vil vare, veed alene Gud!

Sønderborg den 7de Juni. Endnu iforgaars glædede vi os ved Hjelpen af en uforstyrret Ro, ja — vi kunne ikke nægte det — vi levede i det trygge Haab, at denne Ro vilde blive varende; men snart skulde vi desværre see vort Haab smerteligt sluffet! Allerede igaar Morges Kl. 8 begyndte en levende Geværild fra vor Forpoststjæde paa Lydskerne, foranlediget ved at disse vilde opkaste en ny Standsse nærmere ned mod Brohovedet, hvilket vore Soldater naturligvis hverken kunde eller vilde tillade. Af denne Geværild, der opad Formiddagen blev mere og mere levende, udviklede sig omtrent ved Middagetid til en heftig Kanonade fra begge Sider, især fra Fjendens. Neppe havde eet af vore Batterier løsnet det første Stød, førend ogsaa Fjenden aabnede en heftig Kanonild imod Batterierne saavel som imod Byen, hvilken sidste de især beskjøde med 24-pundige Kugler, hvorved flere Huse bleve mere eller mindre beskadigede. Tvende Kugler gik igjennem Redactionens Huus, som især indvendig blev frygtelig tilredet og hvor Huusjomfruen af den første Kugle, der gik igjennem Spisekammervinduet, hvor hun netop var sysselsat med Madlavning, fik et let Saar i Hovedet. Strax efter gik ogsaa tvende Kugler igjennem Skrædermester Ekonois Huus, hvor

de ligeledes anrettede stor Dødelæggelse, og hvorved Huusmoderen blev let saaret i Panden. Samme Skæbne havde derpaa ogsaa Farver Schous Huus, som rantes af 3 Kugler, hvoraf een desværre gik ind i Foden paa en Soldat, der stod paa Loftet i Farveriet for at see paa Affairen, og endelig Skipper Nielsens Huus paa Nørrebroen, der blev svært ramponeret. — Endeel andre Huse rantes vel ogsaa af Fjendens Kugler, men dog uden at tage synderlig Skade. Kanonaden varede til ud paa Aftenen. Vi have ved denne Affaire 2 Døde og en Deel Saarede. Tvende Gaarde paa Sundved bleve under Affairen stødte i Brand. I dag er det indtil dette Dieblit, Kl. 1 Efterm., aldeles roligt.

Om Linieskibet Christian den Sde.

— — — Foruden de Anførte bleve om Formiddagen kun 5 à 6 Andre saarede af Splinter, og jeg betænkte mig altsaa ikke paa at afgive Skibslæge Smidt til Assistance paa Fregatten, som forlangte Lægehjelp. Henimod Kl. 1 ophørte Kanonaden, og Man underrettede os nu om, at der var sendt en Parlamentair i Land. Vi benyttede denne midlertidige Hvile til at lade vore Assistenters Skaffe, og paany bringe Alt i Orden i Lazarethet. Efter 2 til 3 Times Forløb begyndte Skydningen atter, og strax efter nedfiredes Saarede, hvis Antal om Eftermiddagen steg til 25, de let Saarede ikke iberegne; jeg maatte endvidere foretage to Laaramputationer, men flere af de Dvæstede vare i den Grad bestadigede, at Lægehjelp ikke var anvendelig. Imidlertid kom Skibslægen Smidt atter ombord og fortalte os, at Fregatten havde strøget sit Flag, og om det Blodbad, han der havde været Vidne til. Kort efter hans Tilbagekomst sprang en 4pundig Granat i Storlugen og kastede en stor Mængde Stumper og Splinter ind til os i Lazarethet, dog uden at Noget blev beskadiget. Jeg havde imidlertid bemærket, at Linieskibet havde lettet Anker og var under Seil, men at det kort efter stødte og gjentagne Gange huggende i Grunde. Omtrent Kl. 6 bragte Man os det sønderknusende Budskab, at ogsaa Linieskibet havde maattet overgive sig til Fjenden. Efter en halv Times Forløb, da vi havde tilendebragt Forbindingerne, begave vi os op paa Dækket, hvor jeg endnu traf Chefen, hvem jeg meddeelte hvad der var foresaldet i Lazarethet; kort efter maatte han forlade Skibet, og da jeg tillige saae Officerer og Mandskab isærd med at samle deres Tøj og gaae iland skaffede jeg mig Underretning om hvad der foranledigede dette, og erfarede nu, at den ombordsendte fjendtlige Overspyrbærker havde bestemt Ordre til at Alle snarest muligt skulde komme iland. Jeg forestillede nu denne, at hans Ordre ikke kunde indbefatte mig og de andre mig ledsagende Læger, da vi maatte blive hos de Dvæstede med vore Medhjælpere, og forlangte, at han skulde indhente Befaling fra den Kommanderende iland, om vi skulde blive ombord Natten over eller om Man kunde skaffe passende Transportmidler til de Saaredes Jlandsættelse om Aftenen. Han skrev i den Anledning til

den Befalende iland, og vi begave os nu ned i vore Lukasser, hvor vi flittede vore under Operationer og Forbindinger af Blod tilsmudsede Klæder. Da jeg derefter gik ned i Lazarethet foresandt jeg en ny Patient, som, uden nogen udbortes Læsion, leed af en heftig Hjerterykelse, og som jeg overdrog Underlæge Jbsen at aarelade. Ved atter at gaae op paa Dækket bemærkede jeg Brandlugt og Røg paa Banniererne og Krudtkasser henstillede paa flere Steder der og i Karéen, og da jeg ved min Ankomst paa Dækket spurgte Kapitainl. Krieger, om Man vidste, at Skibet brændte, stadfæstede han dette og tillige, at Man ifølge den fjendtlige Underofficers Ordre var bleven standset i at kaste Krudtet overbord. Jeg gik nu atter ned til Lazarethet og traf paa underste Batteri Overtømmermanden, som paa mit Spørgsmaal hvor Branden var, svarede mig, at den ikke kunde opdages. Jeg foreslog ham paany at visitere, og vi undersøgte i Fællesskab Bannierdækket uden at kunne opdage Gnist eller Flamme; men Røgen tiltog, og da Overtømmermanden sagde mig, at han efter Ordre havde overhugget Trykbærkørerne, steg jeg ned med ham og saae at Vandet maatte trænge ind og tillige Nødvendigheden af snarest muligt at forflytte de Dvæstede fra Lazarethet, som nu maatte komme under Vand. Efter at have underrettet de andre Læger herom, gik jeg paa Dækket og erklærede den fjendtlige Overskyværker, at jeg under disse Omstændigheder ikke kunde afvente hans Ordre med Hensyn til de Dvæstede, men at jeg snarest muligt maatte faae dem i Land, da de om Natten ikke kunde blive paa de aabne Batterier, hvorhen jeg strax maatte flytte dem; han indsaae det Rigtige heri, og jeg opfordrede nu nogle af de Folk, som stode ved Falderebet for at gaae i Land, til at hjælpe os med at faae de Dvæstede op paa øverste Batteri; tillige anmodede jeg Premierlieutenant Albed, som ogsaa stod paa Dækket, at gjøre Sit til, at Man i Land sørgede for Transportmidler og Fartøier til de Saarede. Jeg begav mig nu ned i Lazarethet, hvor jeg indrettede det Fornødne, placerede den dygtigste Sygevogter der, Underlæge Jbsen paa Bannierne, Skibslæge Smidt paa underste Batteri, og selv besørge de Saaredes Placering der. Hermed vare vi i Gang og havde faaet nogle Saarede op, da jeg saae en Flamme staae ud af Forlugen; jeg indsaae nu den Fare, hvori vi svævede, og at der kun var tilovers at søge at frelse Livet; jeg raabte til de Andre, at Branden tog Overhaand og at vi maatte afsted; derpaa gik jeg, dybt bedrøvet over at maatte tilbagelade de Saarede til den visse Undergang, op paa Dækket. Ved Falderebet stod en Klynge Menneſter, som ogsaa havde set Flammen og derfor trængte hen til Siden af Skibet, raabende om Fartøier; der var det altsaa umuligt at komme frem; mine ledsagere havde jeg snart tabt af Syne, og jeg gik nu ned for at springe ud af Agterporten paa øverste Batteri, men da jeg der saae Jolletailerne hænge ned, forestraak jeg at gaae ned af disse, løb derfor op paa Dækket, gik over Hællebrættet ud over Jollebommen agter og ned af Jolletailen; da jeg kom ned til Vandfladen opdagede jeg først (det var imidlertid blevet Aften) en Fisterbaand som laae agter for Skibet; jeg raabte til

Folkene i den og kom der ombord; en Soldat, som var fulgt efter mig ned af Tullen, blev tillige optagen i Vaaden, hvor iforveien Overkommandeersergeant Altrup befandt sig. Fisserne fatte af og bemærkede nu Flammerne som sloge ud af Portene forude; de holdt derfor tæt bidevind, da de indsaae at det gjaldt om at komme til Luvart. En gloende Kugle susede hen over os fra Sydskandsen mod Gefion, og et Dieblisk efter vare vi i Brændingen, hvor jeg tilligemed de Andre sprang ud og vadede nogle Stridt op til Stranden; da i det Samme Linieskibet sprang i Luften. I det Explosjonen stete, faldt jeg om paa Stranden og saae en klar blaa Flamme stige høit iveiret fra Forenden af Skibet, formodentlig Brændeviinskældrens Indhold, der tændtes; hele Eggen oplystes meget stærkt derved, og i samme Nu, efterat de ladte Kanoner vare gaaede af, hævedes hele Skibet fra Vandgangen af med et frygteligt Drøn i Veiret til en betydelig Høide, hvor Granater, Bomber og Fyrværkerisager exploderede; derpaa faldt det Hele med et heftigt Brag til Jorden, men førtes dog af den stærke Østenvind henimod Stranden udenfor Sydskandsen. Mørket og Løsheden, som et Dieblisk fulgte herpaa, afbrødes snart af ynkelige Skrig og Raab om Hjælp fra Braget og Stranden, men da jeg ilede derhen, for om muligt at frelse Nogen, indsaae jeg, at der Intet var at gjøre i den grændseløse Forvirring, og en sachslig Officer befalede mig tillige strax at følge ham til Eternförde. — Jeg vil her tillade mig at afbryde min Beretning, for at udtale min Anerkjendelse af den Dygtighed, Tjenesteiver og Utrættelighed, hvormed de to unge Læger Smidt og Ibsen hele denne besværlige Dag have assisteret mig, og min inderlige Vællagelse over Tabet af disse haabefulde unge Kolleger. — Ved min Ankomst til Byen blev jeg ført til Hertugen af Sachsen-Koburg-Gotha, den der kommanderende General, som jeg maatte gibe mit Resord paa, ikke at undsøye og Gen af hans Omgivelser affordrede mig mine Vaaben. Jeg opsogte nu Kommandeur Paludan og begav mig, efter en rystende Samtale med ham, til et Hotel, hvor jeg traf nogle Andre af Skibets Officerer. Byen var illumineret, Jubelraab og Sang gjenløb hele Natten igjennem; dette i Forbindelse med den oprørte Sindsstemning forjagede Sønnen, naattet jeg sølte mig meget anstrængt, og var gaaet i Seng for at faae mine vaade Klæder, da jeg havde mistet min hele Ekvipage, tørre til næste Dag. Om Morgenen den 6te gik jeg med Kommandeuren og Lieuten. Albeck til Kirken, hvor Folkene vare henbragte og imellem disse en Deel let Saarede fra begge Skibe. Omtrent Kl. 1 befalede Man os, at bestige Vognene, som bragte os til Rendsborg.

Om General Nyes Expedition i Nordflodvig fra 3die til 8de April.

Natten mellem den 2den og 3die April var Vaabenstilstanden udloben, og om Morgenen Kl. 5 rykkede General Nye med sin Brigade i 2 Colonner over Kongeaalen. Den venstre Flanke under Oberstlieut. Irmingers Commando bestod af 12te lette, 4de Reserve-Bat., 2 Kanoner af Batteriet Parthausen, endeel Espingoler og nogle Dragoner. Omtrent en

Fjerdingvei Syd for Kolding ender den jydste Grund, og Slesvig blev betraadt af vore Følt med gjentagent Hurra; enkelte Dannebrogspaner vatede udenfor Bøndergaardene, men nogen enthousiastisk Glæde over vor Ankomst sporede man just ikke. — Ikke langt fra Bønsyld deler Veien sig, og gaaer deels over Christiansfeld, deels over Aller. Her bleve 2 Compagnier af 12te lette Bat., betascherede, for at rense Christiansfeld; Hovedstyrken fulgte den østlige Vej, uden at træffe den ringeste Modstand; de hanseatiste Dragoner, som havde ligget her, vare overalt dragne bort, kort førend vi kom. De to betascherede Compagnier havde derimod havt et lille Sammenstød med Fjenden ved Christiansfeldt, hvorved to hanseatiste Dragoner bleve fangne. Omtrent en Fjerdingvei fra Haderslev ligger en lille Skov, som særdeles godt egner sig til Forsvar, og her ventede vi naturligtviis at finde Modstand; men da vi fuldkommen usforstyrrede kom igjennem, maatte vi antage, at Haderslev ogsaa var forladt. Da vi imidlertid nærmede os Byen, bleve vi til vor store Forundring modtagne af en levende Fld fra de nordlige Huse. Major Hegermann-Lindencrones Hest blev stude, og en Kommandeersergeant af 12te Bataillon saaret. Fjenden blev efterhaanden trængt tilbage, og Kampen fortsattes i selve Gaderne, da et Par Kanonkugler havde fordrevet Tydsterne fra deres første Stilling. — Hidtil havde 4de Reserve-Bataillon staaet som ørkesløse Tilskuere paa Bakkerne, hvorfra Man havde Udfigt over Haderslev til Høiderne paa den modsatte Side, og hvor Man kunde glæde sig ved Betragtningen af et hanseatist Dragonregiment med deres smukke grønne Frakker og hvide Piffelhuer; men endelig fik Bataillonens Ordre til at storme Byen fra Vest. Med en Orden og Rolighed, der gjorde Bataillonens Være, trængte Man ind i Byen i tre Kolonner; der blev siden fortalt, at de schleswigholsteinske Jægere, der skulde forsvare denne Deel af Byen, just havde istemt „Schleswigholstein meerumschlungen“, men fandt det raadeligt at trække sig tilbage i Stilhed, saasnart de hørte vore Jyder straale „den tappre Landsoldat.“ Fjenden blev nu drevet heelt ud af Byen, og de sydligste Huse besatte, hvor der atter forefaldt en hæftig lille Træfning, idet Tydsterne søgte at holde sig bag deres tidligere lagte Forskandsninger; endelig bleve de ogsaa fordrevne herfra og trak sig mod Abenraa, hvorpaa Forskandsningerne bleve ødelagte. 12te Bataillon havde een Død og nogle Saarede; 4de Reserve-Bataillon havde to Døde og 5 à 6 Saarede, hvoraf den ene døde næste Morgen. Bataillonskommandeuren, Major Thrane, der alt ifjor var noksom bekendt for sit personlige Mod, var overalt tilstede, hvor der var Fare paa Færde; hans Kappe var ogsaa gjennemstude paa tre Steber, uden at han dog selv var saaret. — Efterat hele Affairen var endt, udbredte det Rygte sig, at Tydsterne kun havde trukket sig tilbage paa Strømt, og nu gik over Fjorden, for at falde os i Ryggen; Oberstlieutenant Irmingier lod derfor en stærk Kolonne tage Stilling Nord for Haderslev; men da det viste sig, at Efterretningen var falsk, blev Stillingen opgivet, og Forposterne udsatte mod Syd. Om Tydsternes Tab hørtes forskjellige Angivelser; dog var det vistnok en Deel større end vort; navnlig skulde

Adskillige Dragoner være faldne ved at passere et Stykke langsmed vor Kjeede. — Det var en streng Nat at tilbringe under aaben Himmel i en bidende Kulde, men Folkene holdt fortræffeligt ud; Nogle stampede frem og tilbage, for at holde Varme, Andre krøb ind i enhver Krog, hvor der fandtes lidt Ly, medens Andre igjen laae udstrakt paa den blotte Jord, og sov saa trygt som i den blødeste Seng; hist og her havde en gammel Kjerling fra Haderslev leiret sig med en Lygte, en Kaffejedel og en Brødkurv, smaa Løse rendte omkring med Høninglager, og det Hele havde vistnok været yderst interessant, naar Man blot ikke havde været saa uhyre træt og saa uhyre søvnig, uden dog hverken at kunne eller turde sove. — Næste Morgen rykkede vi frem mod Aabenraa. Vi havde allerede hørt, at den var forladt af Fjenden, og der blev aldeles ikke gjort os nogen Modstand paa Weien. Vi stode alt en halv Mil paa den anden Side af Høpdrup, da vi pludselig bleve standsede paa en heel uventet Maade: der kom Ordre fra Brigadegeneralen, at vi ufortøvet skulde vende tilbage til Haderslev. Fjenden var saa stærk, heed det, at det slet ikke vilde nytte os at trænge videre frem. Det var en nedslaaende Efterretning, og vi trak os tilbage til Haderslev, en heel Deel mindre fornøiede end vi vare rykkede ud. I Haderslev havde Lydsterne fortalt, at nu rykkede de ud, men om tre Dage vilde de komme igjen; nu begyndte vi at faae en Idee om, at de dog maaskee ikke fuldkommen havde løst. — Næste Dag blev der foretaget en Dislocation af Tropperne, hvorved de nærmeste Byer bleve belagte; men vi fik derfor ikke mere No. Alle rede den første Nat bleve vi allarmede, og vare paa Venene til høit op paa Formiddagen. Saa Timer efter blev der atter blind Alarm, og atter maatte vi tilbringe Natten under aaben Himmel. Dmtrent Kl. 10 fik vi Marschordre og nu gik det tilbage over Christiansfeldt til Kolding, hvor vi marscherede ind Lørdag Morgen. Det var en nedtrykkende Følelse, at vi atter havde maattet give Nordflæsig til Priis for tydst Undertrykkelse, og Himlen veed, hvorlænge det vil vare, inden Lydsterne i Jylland selv ville søge Erstatning for den Skade, de maatte lide tilføes. — Folkene have viist en mageløs Udholdenhed. Af de fire Dage vi have tilbragt i Slesvig, have vi kun een Nat haft Hvile; dertil har Føden været knap og Marscherne meget anstrængende, og dog marscherede Folkene ind i Kolding med en Holdning, som om de kun havde gjort en Lysttour, og ikke udholdt fire Dages meget store Savn og Anstrængelser.

Slaget ved Kolding den 23 April.

(Fra Armeen den 24de.) Vi havde igaar en varm Dag. Den 3die Brigade angreb Fjendens Stilling ved Kolding ad Snoghei-Weien og den 4de ad Belle-Weien. Generalmajor Ryes Corps (5te Brigade og Cavalieriet) skulde gaae over Aaen ved Eistrup og omgaae Fjendens venstre Flanke. Den commanderende General fulgte med 3die Brigade. Fjenden blev snart fororeben fra Skovmøllen, som han tændte i Brand, og fra Dyrehæst-

ven. Paa Skinderborglykkes Mark — der ligger en Bakkeryg mellem Slotsøen og Fjorden — og længere hen imod Dyrehavegaard havde Fjenden opløst Brystværn for Infanteri. For at fordrive ham derfra, foretog en halv Eskadron Husarer under Lieutenant Castenstjold en Choc langs Chausse'en — der løber paa Strænten af den nævnte Bakkeryg — for at komme bag fra ind i Forstandningerne, medens Infanteriet angreb dem i Fronten. Husarerne foretog denne Choc med udmærket Raskhed, men inden de naaede Forstandningerne, var næsten Halvdelen af dem nedstødt, og en hoi Strænt forhindrede de øvrige i at komme ind i Forstandningerne, saa at de maatte tilbage igjen. Castenstjold fik Hesten stødt under sig og 2 Kugler gennem Chakoten. Derpaa gik 5te Bataillon gennem Dyrehavestoven og Grams Rolighed (en lille nær ved Udkanten af denne Slob liggende Lund) langs med Slotsøen, saa at den kom Forstandningerne i Ryggen. De fjendtlige Jægere skyndte sig nu at komme bort; dog lykkedes det her at fange 30 Mand og det dobbelte Antal maatte bide i Græsset. Vi fulgte dem lige i Hælene, forbi den ogsaa af Fjenden antændte Slotsmølle, ind ad Klostergade, og efter en heftig Gadekamp fordrev vi Fjenden fra det ene Hjørne til det andet. I Helligforsgaden faldt den brave Commandeur for 5te Bataillon, Major Schindel, truffen lige i Hjertet. Paa Rendebanen stødte vi sammen med 9de Bataillon (af 4de Brigade) der var stormet ind ad Nørreport. 4de Brigade havde ogsaa lidt Noget; 6te Reserve-Bataillon havde mistet sin flinke Adjutant, Lieutenant Meinde; Lieut. Späth er saaret i Benet, Lieutenant Holbeck af 9de Bataillon skal være falden og Grønlund af samme Bataillon er saaret. General Moltke og Major la Cour have vist megen Bravour. — General Rye, der imidlertid skulde være gaaet over Aaen, stødte paa en meget overlegen Styrke, gjorde 3 frugtesløse Angreb og meldte henad Eftersiddagen, at han ikke kunde trænge frem. Hans Batailloner havde ogsaa lidt en Deel, Major Harbou er let og Capitain Lohse haardt saaret. — Efterat have drevet Fjenden ud af Byen, saae vi, at det var en Umulighed at storme Hviderne Syd for samme, da de vare besatte af 5 Batterier Artilleri og preussisk Infanteri. For at faaene Byen, trak vi os derfor ud af den. Alligevel overraskede Fjenden os og den med Granater. I Søndergade ere flere Steber brændte, ligeledes i Klostergade og paa Rendebanen, og overalt i Byen ere Tagene tilslaaede af Granaterne. Fjenden fulgte ikke efter os, da vi gik tilbage til Kjøbily.

Fra Armeen d. 24de. I Lørdags gik vi (4de Brigade, Moltke) over Strib og Fredericia til Torp, hvor Veiene til Welle, Fredericia og Snoghøi stode sammen; Søndag Morgen drog vi til Herøleb, hvor vi forblev til Mandag Morgen Kl. 1, da alle Forposter og Feltbagter bleve inddragne og Brigaden marcherede over Sønder Vilstrup, Eltang, Bramdrup og derfra til Høire til Landevejen fra Rolding til Welle. Saasnart vi havde naaet denne, bleve de 2 Træfninger formerede: i første vare 5te og 6te Reservebataillon, hver paa

sin Side af Veien, i anden vare 8de, 9de og 11te Bataillon. Kl. 7 aabnedes Angrebet paa Kolding samtidig af Schleppegrell fra Snoghøveveien imod Havnen, Klosterport og Staldgaarden, og af os imod Nørre- og Hospitalsportene. Den første virksomme Modstand mødte os ved Gohlmanns Mølle, hvor Fjenden samme Dags Morgen havde opfaset Brystværn og Skandser, som, skjøndt ikke monterede, vare stærkt besat af schleswigholsteinsk Infanteri. Major La Cour — der i det mindste i vor Brigade var Dagens Helt — tog den i en Haandevending med Bajonnetten, men vistnok med betydeligt Tab. Imidlertid havde 5te Ref.-Bat. (Ahrenfeldt) paa hvøire Fløi fundet en betydelig Modstand og lidt saameget, at den begyndte at vige. La Cour gif derimod rast frem over Kolding Bakke, nedover Veien imod Nørreport, der var stærkt barricaderet. Uden at ændse Tabet af Folk og Officerer, og uagtet Granater og Kardætter uafbrudt haglede ned over Vei og Bakke fra Batterierne Syd for Byen, vedblev han at rykke frem i Stormmarsch, tog Porten, hvis Barricade var besat af et Jægercompagni, og naaede Torvet. Her standsede han, studsende over de mange Døde og Saarede, der vare tabte paa Veien herop, og hvis Tal stedse formeredes ved Salver fra Vinduerne, navnlig fra Stadshauptmand Borchs og Kjøbmand Frederikssens Gaarde. Han gav derfor Ordre til at gaae tilbage og vi trak igjen op imod den ovennævnte Mølle, hvor Reserven endnu stod. 9de Bataillon var imidlertid gaaet frem mod Søen for at afløse 6te Ref.-Bat., og nu kom der Melding om, at Schleppegrell havde taget Klosterport. Vi fik allsaa Ordre til at storme Nørreport anden Gang. Vi styrtede ned ad Bakken, Kuglerne haglede ned over os, men i saa Diebliffe var Porten naaet, Resten af de derbærende Infanterier overgav sig, og vi rykkede igjen igjennem Laasby op til Torvet, uden at lade os genere af Granatilden. Ved Enden af Østergade standsede vi, da Kuglerne fra de fiendtlige Batterier umuliggjøre enhver videre Fremtrængen. 3 Gange rykkede vi frem til Jens Peter Wisfings Huus paa Hjørnet af Søndergade, men her gjøredes de Forreste omkring og trænges igjen tilbage. Gaden fra Østergade til Rindebanen er opfyldt med en Masse Soldater af vore, som et Par Gange er nærved at blive et Chaos, især da Major Schindel er falden, men Orden bringes strax tilbage af Officererne, og Hornblæserne blæse uafbrudt „Holdt“ og derpaa „Avanceer“. Endelig fik vi efter en halvanden Times Ophold i Byen Ordre til at trække ud af den og samle os i Consul Wisfings Anlæg, og strax efter sendtes vor Bataillon til Esstrup for at understøtte Aye, der hele Dagen havde kæmpet først paa den søndre og siden paa den nordre Side af Aaen, uden at kunne kaste den overlegne Fjende, der bestandig forstærkedes af tydske Tropper. Hadde han kunnet kaste dem, saa havde Dagen været vor, da han over Seest Bakker havde kunnet forcere Fjenden fra hans Batterier ved Kratbuset og Bellevue. Ved Harte Kirke traf vi Aye med hans Stab og hele Cavalleriet, men kort efter fik vi Ordre til at gaae tilbage; Kolding var opgivet. — —

Fra en Embedsmand den 25de. I Byen hvor de Menige af Fjendens Tropper indqvarterede sig selv, vare Fordringerne hos Indvaanerne grændseløse. Overalt udvædes Ran og Lyverier. Da vore Tropper den 23de ds. forjog Fjenden af Byen, men atter maatte trække tilbage, fordi Fjenden med Brandraketter beskjød Byen, og vedblev at bombardere denne i 4 à 5 Timer, rettedes for det Meste Skuddene mod de Steder, hvor Ilden var udbrudt. Paa Kendebanen og i Søndergade antændtes og brændte flere Gaarde og Huse, og Natten til den 24de var Byen et Ildhav paa nævnte Steder. Ilden er nu nogenlunde slukket, men Byen er belempret med en uhyre Indqvartering og Plyndringer foregaae overalt. Men uagtet disse Rødselsdage i hvilke Kanonkugler og Granater regnede over Byen og demolerede mange Bygninger, er Stemningen blandt de Tilbageblevne meget god og vi bære vort Kors med Taalmodighed, i Forventning af at Frelsens Time snarligen maa komme.

Et Dienvidnes Beretning om Slaget. „Jeg i Forening med Flere herfra (Weile), har fra den tidligste Morgenfund overværet Slaget, ligesom og om Eftermiddagen, medens Byen paa det stærkeste blev beskjød, været inde i denne. Angrebet stete Kl. 6 Morgen af vort Infanteri ved Gjelbølle og Brannerup, medens Batteriet Schultz tog Position Nord for Kongeaacen paa Gistrup Mark, hvorfra det med god Virkning beskjød Fjenden hele Dagen igjennem og kun mistede 1 Mand. Vore Tropper dreve Insurgenterne tre Gange tilbage af deres Stilling, og ind i de bagved liggende Skove, men maatte hver Gang vige tilbage for den idetmindste dobbelte Overmagt. Vi angrebe nemlig her kun med een Brigade, medens Fjenden idetmindste havde 2, og en langt fordeelagtigere Position end vore Tropper, der over en bar Mark maatte trænge frem mod den af Fjenden besatte Skov. Angrebet ved Kolding stete 2 à 3 Timer senere, og vore Tropper lede her et ikke lidet Tab inden de havde fordrevet Fjenden af hans Forskandsninger, men som vore Tropper derefter ogsaa hævnede ved Kampen igjennem Koldings Gader, hvor de trængte saa haardt paa, at Fjenden maatte retirere i en vild Flugt, uden at kunne faae Tid til at bringe sine Døde med sig. Jeg saae saaledes allerede tæt indenfor Nørreport mange døde Insurgenter ligge. Kampen gik forresten ligesaa godt for sig i Husene som paa Gaden, og hele Affairen med at fordrive Fjenden fra Forskandsningerne og gjennem Byen medtog kun 2 Timers-tid. Tydskerne fik myrderlige Bank, og for at hævne sig derfor var det, at Byen derefter blev beskjød og flere Steder stikken i Brand, hvilket bevægede vore Tropper til at forlade den, for at den ikke skulde blive aldeles ødelagt. Vort Artilleri kunde vi ikke faae anvendt der; Fjendens Artilleri, hvormed Byen blev beskjød, bestod af 3 Batterier, der vare placerede paa Hviderne, paa begge Sider af Kongehuset. Det blev betjent hurtigt, men usikkert, hvilket jeg erfarede deraf, at da vore Tropper trak ned ad Nørrebakken ind i Byen, som da de af samme Wei trak tilbage, stod jeg ved Nørreport og saae en Mæsse Kanonkugler komme

piibende efter dem, uden at en eneste traf. Vore Tropper kæmpede tappert, og naar Kolding ikke var bleven stude i Brand, vilde Fjenden, selv med sit store Baghold af 20,000 Md. næppe have kunnet tage den igjen, selv om den ene Brigade herfra var bleven trukken vesterpaa til Understøttelse af Nyes Brigade. Vort Tab af Døde og Saarede er høist 450 Mand medens jeg, støttet paa flere Data, med Sikkerhed tør antage, at Fjendens Tab har været det Dobbelte. Der blev af Vore gjort Fanger af 5 forskjellige Insurgentbatailloner i Kolding; thi jeg saae paa Skuldrene staae 1, 2, 9, 10, og det femte Slags var Jægerne. De vare temmelig godt monderede, men Flere af et meget stummelt Udseende, ligesom Udskillige af dem kunde tale meget godt Dansk. Den tydste Fane, der havde vaeret fra Kirken, maatte de fangne Insurgenter bære til Fredericia. Lybsternes Forposter staae endnu idag (29de) tæt nordenfor Kolding, medens vore staae lidt syd for Belle. Endnu ventes de ikke hertil, da 30 à 40,000 Mand ikke ansees nok for dem til at trænge længere ind i Jylland med Fredericia i Ryggen.

Kolding den 2den Juni. De fjender naturligtvis forlængst Virkningerne af Angrebet og Bombardementet paa Byen den 23de April. Dog vil jeg for det Tilfælde, at De ingen nsiagtig Angivelse deraf skulde have modtaget, nævne de brændte Gaarde: (Kjøbmand N. P. Hansens, Møller Langes, Vognmand H. Daugaards og Vognmand N. Andersens), i Søndergade 3 (Farver Upens, Kjøbmand Warmings og Slagter Presfelses) i Østergade 1 (Mdm. Krampes, i sin Tid Kasper Markbanners); Slotsmøllen var iforveien stude ibrand af Fjenden og afbrændt. Desuden brændte Kjøbmand J. Aagaards Stald og Lade og noget af Pakhuset (i Stalden indebrændte 8 Køer), foruden flere Baghuse paa forskjellige Steder i Byen. Et Par Steder blev Ilden stude itide; men mange Huse ere meget bestadigebe, nogle næsten ubeboelige. De veed ogsaa, at under Begyndelsen af denne Katastrophe vare de fleste Familier tyede til Kjælberne, hvor de troede sig sikrest; men da det begyndte at brænde snart her, snart der, bleve Alle grebne af en panisk Stræk, som hos Mange grændfede til Fortvivlelse. Endnu medens de Danske holdt Byen besat, strømmede skarevis, Syge og Sunde, Unge og Gamle, baarne, kjørende eller gaaende, midt under den uafsladelige Regn af Kugler og Granater, udaf Byen Nordester, forladende Huus, Hjem og Alt, hvad de eiede, for dog, om muligt, at friste Livet: Nogle for at vende tilbage, naar Skydningen ophørte, Andre først for at komme igjen under roligere Forholde. Saaledes stode Sagerne, da de Danske noget over Middag trak sig tilbage, og den ødelagte og tildeels forladte By atter blev tagen i Besiddelse af Fjenden. At denne nu gif intet mindre end stansomt frem, er en sørgelig Sandhed. Med den mageløse Frækhed paastodes, at Borgerne havde stude paa de Fjendtlige med Hagel, Porcelain- og Glasstaaer, heldt kogende Vand paa dem og deel. og at det var derfor, at Byen var stude ibrand. Kjøbmand J. Aagaard og Handels-

betjent Grandjean førtes bundne til Haderslev i Arrest (de bleve uden noget Forhør løsladte den 7de f. M.); der, hvor Familien var borte, blev Alt enten borttaget eller ødelagt, og under al denne Elendighed, under Soldaternes toilesløse Uvæsen sad Bonin udenfor Gæstgivergaarden med sin Flaske Vin, ligesoverfor syv af de brændende og tildeels sammenstyrtede Gaarde, og frydede sig ved sin Gjærning: „es ging ja gut!“ — Saaledes vare vi nu atter i Oprørernes Bold, der fremdeles under den ubeviste og ubevslige Paastand, at der fra hiint og dette Huus var stude paa dem, trængte ind i Husene, insulterede og plyndrede, saa at flere af de Familier, der vare blevne eller strax vare vendte tilbage, for at undgaae uaf-labelige Plagerier med deres bedste tilbageblevne Eiendele maatte begibe sig fra Byen. Under en saadan Tilstand faldt de følgende Dage; imidlertid fortsattes Skandsearbejderne, flere Huse bleve nedbrudte og andre tilmurede, Frugthaver aldeles ødelagte, høie Palisader og Barricader reiste, Veie spærrede og selv Consul Wissings smukke Anlæg tildeels ruineret for at gjøre Plads til Standsler. Imidlertid kom den 3die Mai. Paa denne Dag fik Insurgenterne temmelig alvorlige Prøgl, hvilket for os havde det Gode til Følge at de bleve lidt mere maneerlige at komme tilrette med, især efterhaanden som 9de Bataillon skandt sammen (nu er den igjen rekruteret af allehaande til 800 Mand). Men dette varede dog ikke længere end til den 6te Mai, paa hvilken Dag Rigsstropperne begyndte at rykke over Grændsen. Den næste Dag fulgte flere af disse, og Kolbing blev den 7de belagt med bayerisk Militair. Derved blev Tilstanden ingenlunde bedre; thi hvad der var undgaaet de Andres Opmærksomhed, undgik ikke Bayrernes. De ere i det Hele taget raac og, hvad en stor Deel af de Menige angaaer, yderst fordringsfulde og — langfingrede. Under allehaande Paastud trængte de ind i Familiebeværelserne og med en mageløs Behændighed forstod de at aabne Laase og staae sig Afgang til hvert Rum, hvert Gjemme for at anstille deres Ransagninger, og at Alt, hvad brugeligt var, da fulgte med, hvis man ikke selv kunde passe paa, er en Selvfølge. — Den 13de Mai trak disse Bayrer Nord paa og Kolbing fik Besætning af Churbeszer og Jægere fra Schaumburg-Lippe, hvilket varede til den 20de, da disse trak til Weile, og vi i Stedet for fik weimarisk Militair, foruden en Eskadron Churbesiske Husarer, ialt c. 1000 Mand. Over denne Besætning er under de forhaandenværende Omstændigheder ingen Grund til Klage. — Naar jeg i Korthed skal sildre Byens Forsætning for Diebliffet, da indseer De let, at denne ingenlunde er eller kan være synderlig glædelig. De Brandlidte have, saa at sige, mistet Alt og ere tildeels flyttede paa Landet til Slægtninge og Benner; i de Huse, hvor hele Familien er borte, er Alt, hvad der var af nogenlunde Værdi og brugeligt, medtaget, det Øvrige for største Delen ruineret; der, hvor Familien er bleven, eller dog Manden og et Fruentimmer til at forestaae Huusholdningen, er det, paa nogle Undtagelser nær, hidtil gaaet nogenlunde taaleligt i saa Henseende, det vil sige, der er dog Noget hjerget, men man veed jo ikke, hvor længe det kan vare, da Scenen forandres saa ofte her, hvor

Alt passerer igjennem, og man derfor hvert Dieblif maa være beredt paa at give Alt til Priis; thi det er Insurgenternes ofte og almindelig udtalte Trudsel, at naar de angribes af de Danske i eller ved Kolding, skal Byen stikkes i Brand. Spørger man, hvem der under disse Forhold er meest at beklage, da vil det maaskee være vanskeligt derpaa at give et fyldestgjørende Svar. De Brantlidte have nu Intet mere at tabe, og de ville naturligtviis ogsaa først vorde hjulpsne. De Vortflygtede have mistet Meget, Mange af dem saare Meget, og de fortløbene i høi Grad Medlidenshed; men det kan heller ikke nægtes, at de, ved at forlade Alt, ogsaa selv have givet Alt til Priis; medens de ved at blive, eller dog strax at vende tilbage, som Nogle gjorde, sandsynligtviis vilde kunne have reddet Noget. Nu staae de forladte Huse for største Delen luffede og alle Byrder, Ubehageligheder og Betøftninger ved Indqvarteringen o. desl. hvile paa de Øvrige. At dette ikke er noget Ubetydeligt, da Militæret vil have Overflod, medens alle Erhvervsstiller ere stoppede og Prisen paa Livsforsødenhederne med hver Dag stiger, er let at begribe, og mangen Een, der kun har en under almindelige Forhold tarvelig Indtægt, maa for nogenlunde at kunne tilfredsstille de ofte høist urimelige Fordringer, under disse Omstændigheder absolut komme i en meget fortrykt Stillung. Saameget er vist: at Kolding seent vil forvinde, hvad den siden den 20de April har lidt, hvis ikke gunstige Conjuncturer indtræde og anden Vistand kan vorde den til Deel; thi ikke alene er Skaden ved Fjendens haarde og toilesløse Fremfærd overmaade stor, men al Handel og Industri er standset, hversomhelst Veie til Erhverv spærret under daglig forøgede Udgifter, og saaledes berøves Byen mere og mere Kraft til igjen at hæve sig af sin fortrykte Tilstand. Dertil kommer endnu, at ogsaa Landet, i det mindste i flere Miles Omkreds, for lang Tid ligeledes vil komme til at føle nærværende Tids Efterveer i fuldt Maal; og at dette indirecte vil have betydelig Indflydelse paa Byen er begribeligt nok. Endnu maa, som alt bemærket, huskes, at det kun er Ankomsten, vi have prøvet; hvorledes Afreisen vil vorde, naar den engang kommer, er ikke let at forudsee. Militairets Requisitioner kunne nu ikke længer effectueres, hverken for Byens eller Landets Vedkommende, og Selvtægt er derfor ikke noget Sjeldent. — — —

Fægtningerne i Jylland og General Ryes Tilbagetog.

Veile den 7de Mai, Kl. 4 Efterm. Rigstropperne ere ved Kolding dragne ind paa jydsk Grund. Hvormange, ved man ikke med Visshed, men, hvad man kunde forudsee, et vore Tropper langt overlegent Antal. Hele Formiddagen har man hørt en stærk Kanontorden. En heftig Kamp har udviklet sig mellem Bius og Blaakjær Stov. Angrebet er steet paa hele vor Linie fra Dons om til Gudsfø. Schleppegrell og Moltke ere ikke tilbagetrængte, men Rye viger for Overmagten og ventes hvert Dieblif hertil. Saarede ere alt indtrufne hertil Byen. Ogsaa vester paa, ved Skodborg, skal Fjenden være gaaet over Grændsen. Dons Mølle,

Herregaarden Nygaard, 4 Huse paa Lybhjærmark, en i Kongsted og flere Steder ere brændte under Slaget; dette synes den sidste Timestid at have staaet imellem Høien og Blaaekærstov. Det er Preussere og Bairere der hævpede med Nyses Brigade.

Middelfart, d. 8de Mai om Morg. Vore Tropper vare igaar ude paa en stor Reconoscering. Fra om Morgenen Kl. 9 vare en Mængde Menneſter omkring paa Bankerne her ved Byen for at see Fægtningen, som uafbrudt vedvarede hele Dagen. Rampen blev leveret og holdt sig bestandig, saavidt herfra kunde ses, i Retningen af Gudsø og Eltang. Kanonaden vedvarede uafbrudt fra disse Steder, og Armeen blev understøttet af nogle Kanonbaade i Gudsøbugt til hen paa Eftermiddagen. Nu var Alt i denne Egn indhyllt i Røg, da formodentlig ogsaa nogle Bygninger brændte, og efter Skydningen at dømme, trak vore Tropper sig tilbage. Siden befatte Fjenden Snoghøi og Skjød af alle Kræfter paa nogle Kanonbaade, der bureredes af et Dampskib og paa de andre Skibe og Færgesartøier i Væltet. Men han kunde ikke naae dem med sit Feltbatteri, og langt mindre kunde han altsaa besyde Byen. Imidlertid kom Alt her i Forvirring, Flytning og Tummel. Vore Batterier taug en Tidlang, da Besætningen nok var paa Arbejde ved Strid, men siden fik de Munden prægtig i Gang, at Lydterne snart bragtes til Laushed. Endnu Kl. 7 gjenlød Skyden overalt og især hen ad Fredericia til. Endelig drev dog i Aftes vore Batterier Fjenden ganske bort fra Snoghøi og nu, da jeg ved Postens Afgang slutter dette Brev, er han ingensteds mere at sine.

Horsens, den 7de Mai. Der skal i Dag have fundet Sammenstød Sted mellem vore og de fjendtlige Tropper mellem Veile og Kolding, og allerede meget tidlig paa Morgenstunden skulle Vore være rykkede ud, og man har hen paa Dagen hørt adskillige Kanonstød. Vi have imidlertid ved Avisens Slutning ingen nøiagtig Beretning herom. I Eftermiddag ankom hertil en Vogn under Escort, hvorpaa vare trende Personer, mistænkte som Spioner, som her bleve hensatte i Fængsel. De var alle Bønder, hvoraf den ene en forhenværende Lugthauscandidat. — I dette Dieblit ankomme desværre flere Saarede hertil.

Veile den 7de Mai Eftermiddag Kl. 6. Imorges imellem Kl. 7 og 8 begyndte Nyses Brigades Train at komme herigennem; strax efter kom Magazinerne. Det erfarede da, at denne Brigade var i Aftes Kl. 11 bleven underrettet om Fjendens Bevægelser, og satte sig i Stilling Kl. 3. — Kl. 10 hørtes en stærk Kanonade, som vedvarede i samme Grad til Middag. Man erfarede, at vor Linie fra Dons til Gudsø var blevet angrebet, og efter Alles Udsagn af en mange Gange stærkere Fjende. Nyses Brigade maatte vige, men imellem Viuf og Blaaekær blev Fægtningen staaende, og derfra lød den stærke Kanonade. Vore trak sig ind i Stoven, og anrettede derfra en stor Udelæggelse blandt Fjenden, der skal have bestaaet af Sachser, Bairere og Badensere. I bedste Orden vedblev Nye at lade Brigaden retirere, bestandigt fægtende, og Kl. imellem 2 og 3 lød Skydningen fjernere.

Nr. 4 gik Tropperne deels herigjennem, deels ad den vestre Vel om Haraldskjær. Det var ikke at see paa de brave Tropper, at de havde haft en saa anstrængende Dag. — Den brave Major Thrane og hans (4de) Bataillon var, saavidt erfares, de Første der begyndte at slaas imorges ved Alminde. Han førte sin Bataillon gjennem Byen med Musik og v.aiende Fane, og der var ikke Tegn af Forsagthed paa noget Ansigt. — Første Jægercorps, under den fortræffelige Wilster, ligger Sønden for Byen ved Veirmøllen, og danner en Deel af Rjæden. Af 12te Bataillon er kun en Afdeling kommen, og den veed ikke, hvor Resten er, men den formodes at være trukken Nordpaa. — Nr. er nu henved 6, og for en halv Time siden hørtes endnu Kanonstød. Efter et Diebidnes Beretning har Fjenden trukket sig mod Øster. Vore bleve idag angrebne fra 3 Steder paa een Gang: ved Gudso, Dons og Fredsted. Rye maatte, som sagt, vige; men en nylig hertil fra Fredericia antommen Mand fortalte som Vist, at endnu for 3 Timer siden vare Schleppegrells og Moltkes Brigader ikke vegne fra Pletten. Men det var, som ansørt, paa den Tid, at vi hørte Skydningen fjernere, og Gud veed, hvorledes det er gaaet dem indtil dette Dieblif. — 40,000 Mand Rigtropper ere i Aftes rykkede herind i Jylland med 40, efter Andre 48 Kanoner. Overmagten er altsaa uforholdsmæssig stor, og vore Folk kunne ikke begribe, at de ikke alle ere blevne ødelagte, og ei noksom forundre sig over, at Tabet paa vor Side har idag været saa ubetydeligt. Men hvad der vil see imorgen, er skjult for os! — Dons Mølle, Nygaard, nogle Gaarde i Kongsted, Aagaard og flere andre Steder ved Blaafljær Skov, ere brændte under Træfningen.

Narhuus, den 9de Mai. Ryes Brigade har atter den 8de bestaaet en heftig Kamp i Weiles Omegn, navnlig ved Bredal, Brebballe og henimod Greis, omtrent en Milsevei nord- og nordvestlig for Beile. Den fjendtlige Styrke, som var langt overlegen, bestod af Bayrere, Preusere, Würtembergere o. s. v. Gjentagne Gange angreb Fjenden med Bajonetten, men kastedes bestandigt tilbage, indtil Vore endelig, overmandede men ikke overbundne, i største Orden trak sig tilbage. I Beile stulle nogle Skibe, som paa Grund af Modvind ikke vare komne ud, være faldne i Fjendens Hænder. Vort Tab skal baade den 7de og 8de have været meget ringe. Den 9de om Morgenens stode de fjendtlige Forposter en Milsevei Syd for Horsens, hvor man hvert Dieblif befrygtede deres Ankomst. Vor Hovedstyrke besandt sig da lidt Nord for Horsens og vilde rimeligviis der modtage Fjenden, hvis han den 9de rykkede længere frem; Hovedkvarteret var den 9de paa Hanstedgaard.

Om Begivenhederne den 7de og 8de. Det hele Tilbagetog fra Alminde indtil Horsens er bleven udført med en, man tør sige overordentlig Orden, alle Batailloner kom ifor-gaars ind i Beile og ligesaa imorges i Horsens, uden at mindste Oplosning var at spore, Stemningen hos Tropperne overtraf al Forventning. Om Stillingen igaar er at bemærke: 12te Bataillon stod om Morgenens i Greis, medens 4de Reserve var ved Haraldskjær; hiin trak derpaa over til Brebballe for tilligemed det fortræffelige 1ste Jægercorps at vælle venstre

Fløi mod at blive omgaaet, og den holdt sig i Skoven indtil over Kl. 3. Men da var den nær bleven omgaaet paa høire Fløi, den fjendtlige Kjæde kom dem allerede saa nær, at der raabtes til Vore: „Streckt das Gewehr!“ men ifkun 2—3 efterkom Opfordringen. Ved et skyndsomt Tilbagetog — Fjendens Kjæde var allerede foran 12te Bataljons — blev Bataljonen frelst uden betydeligt Tab. Paa de forskjellige Stillinger vare Kavalleri med Artilleri stadig saaledes placerede, at de tilbagegaaende bleve optagne, uden at Kampen afbrødes, indtil omtrent ved Bredal Fjenden standsede sin Forsølgelse, og Kampen ophørte. Naar man betænker, at der i det mindste stode 20,000 Mand mod os, saa vil man sjonne, at Tilbagetoget den 7de og 8de Mai hører til de sjonnestede Bedrifter i denne Krig. Ifkun Tropperne Legemstræfter, men ikke deres Mod har været svækket.

Føgtningen ved Aarhus, d. 31 Mai. Tirsdagen den 29de forandrede vor Stillning lidt, da Forposterne stodes ned til Marselisborg. Den 31te rykkede en fjendtlig Styrke af 2—3 Bataljoner, et Husarregiment og 6—8 Kanoner imod dem. Vore Kanonbaade tilføiede, efter Alles, ogsaa fjendtlige Meniges Udsagn, de Fremrykkende et ikke ringe Tab og vor Forpostafdeling (2de Comp. af 7de Bat.) holdt sig under Oberstlieut. Müller en heel Time mod den overlegne Fjende, inden den drog Nord paa. Fjenden drog nu ad den gamle Landevei ind i Byen. Da han imidlertid ikke kunde holde sig i denne, uden at udsende Forposter, rykkede 3 Eskadroner af 11te Husarregiment med en Afdeling Jægere ud ad nordre Port. Omtrent 2 halve Eskadroner af 6te Dragonregiment (Heramb og Barth, den Første commanderende) vare paa Forpost. Lillige var en Deling af 3die Dragonregiment (Lieut. Cetti) paa Pladsen. Da disse nu hug ind, unddroge de fjendtlige Ryttere sig Angrebet, men kastede Skytterne frem. Disfes heftige Ild gjorde dog ingen synderlig Virkning, og endeel af de Preussiske bleve i Begyndelsen affaarne ved Dragonernes raske Sværmattaage. Imidlertid var Styrken for ulige, og vore Ryttere maatte gaae noget tilbage, hvorved det fjendtlige Rytteri befriedes. Husarerne samlede sig nu og rede frem; men da commanderede Heramb omkring, og ved den derpaa følgende Choc, der understøttedes af et Flankeangreb af en Deling af 5te Dragonregiment (Lieut. Jesen), blev den meget overlegne Fjende ganske kastet. Især de svennske Dragoner hug ind med rasende Forbittrelse og vilde neppe give Parvæn. Saaledes maatte Svenskeren, Lieut. B. true en Menig til at modtage en fjendtlig Rytters Obergivelse. Lieut. J. B. af 6te Dragonregiment, den samme Officeer, fra hvis Afdeling det samme preussiske Regiment affar 16 Mand forleden ved Skanderborg, løsnede to Skud paa de fjendtlige Ryttere og hug ind paa dem, raabende ved hvert Hug: „Dant für — sids!“ Oberst Hindt var personlig tilstede ved Angrebet. Fjenden kastedes fuldstændig tilbage og flygtede i stor Uorden og forfulgt af vore Folk ind i Byen, hvor de frygtelige Hug, som man saae paa flere af de Saarede, vakte megen Forsærdelse. Der blæstes

frar til Udrykning, og Fjenden drog i stor Skynding ud af Byen. Den hele Affaire er, som De seer, vistnok kun en Forpostfægning, men er dog ikke uden Betydning. Tropperne betragte den som en Seir, og vore Ryttere have ogsaa holdt sig særdeles godt ved denne Leilighed, — den første Gang under hele Krigen, hvor de have kunnet maale sig med en fjendtlig Styrke af samme Vaabenart. — Det glæder mig og os Alle meget, at vi have Oberstl. Læsføe her ved Brigaden. Trods alle de Mangler, der kunne have været ved Krigsføringen forrige Aar, maa hans Dygtighed dog erkjendes, og bliver det ogsaa mere og mere. Som Bataillonschef er han, skjøndt han tidligere jo har haft andre Forretninger, aldeles paa sin Plads og kommer, uagtet hans Forgænger, Irmingen, var yndet af Folkene, godt ud af det med Soldaterne. Hvor vi nu skulle hen, veed jeg naturligtvis ikke; men vor Stilling er ret god, og vi have en temmelig sikker Retraite baade mod Nord og til Helgenæs. Jeg vilde blot ønske, at vi maatte træde op med saa stor Styrke, at en Deel af Landet kunde blive befriet for de fjendtlige Tropper, men især, at en bunden Fordeel kunde faae Indflydelse paa Sagernes Gang. Tydsterne skulle ikke rose sig af deres Gjerninger. Med en Styrke af vel 25,000 Mand have de trængt 6—7000 Mand tilbage under idelig Kamp og have derved mistet mange Saarede og Døde og vel ligesaa mange Fanger, som vi. Jeg maa endnu fortælle Dem, at vi efter den ovenomtalte Fægning fik et Besøg af en fjendtlig Geistlig, der med en Parlamentair kom for at høre til den fangne Prinds af Salm=Salm's Befindende.

Fra en Militair, der selv har deeltaget i denne Fægning. — — — De Cavalieri=Afdelinger, der egentlig vare virksomme, vare: 1ste Deling af 3die Dragonregiment under Lieut. Cetti, største Delen af 6te Regiments 4de Eskadron under Ritmester Heramb, 6te Regiments 2den Eskadron under Ritmester Barth, som var den meest agerende, og en halv Eskadron af 5te Regiment, men denne sidste var, saa at sige, udenfor det Hele. Ritmester Heramb styrkede med sin Hest, hvorefter de preussiske Husarer søgte ind paa ham, der ogsaa bibragte ham flere Hug, som imidlertid paa Grund af deres Kraftløshed ingen Skade gjorde. De Hug, som vore Dragoner derimod uddeelte, vare saa rene og førtes med saa ægte nordisk Kraft, at de fleste vare Banehug. Det gik i Virkelighed saaledes til, som der synges i vore gamle Hjempeviser og vi næsten holde for utroligt, før vi have oplevet det: et Hug nedlagde Fjenden paa Stedet, og Tydsterne faldt, som „naar Bønderne slaae Hø.“ De fleste Hug vare enten tværs over Ansigtet, under Dinene eller lige op under Nakkens. En preussisk Husar fik et Hug over Hovedet, saa den øvre Deel af Ansigtet samt Næsen faldt ham ned paa Brystet. De Husarer, der lykkelig vare flygtede, styrkede ind i Aarhus under det Raab: „Die verfluchten Dänen!“ 4 Ordonantser, den ene efter den anden, kom i største Hast og Forvirring jagende ind i Staden, for at tilmelde den tilbageblevne Husaroberst Kampens Vending, og at det tydske Cavalleri var opløst i den vildeste Flugt. Denne blev tilsidst

saar forbittret, at han ikke vilde høre paa dem, men udraabte: „Een er meer end nok til at bringe et saadant Budskab!“ Til den fangne Prinds af Salm kom strax Tjeneren, som gav sig i frivilligt Fangenskab, for at yde sin Herre Bistand, og en katolsk Præst, for at give ham Religionens Trøst. (Prindsen af Salm nedstammer fra en af de ældste tydske Fyrstefamilier, og hører til de saakaldte mediatiserede Fyrster; Stamslottet ligger ved Rhinen). En yderst interessant Episode af Træfningen var Ritmester Barth's Enekamp med 2 fjendtlige Husarofficerer og en menig Husar. Han var under Kampen kommen lidt affides, hvilket 2 preussiske Officerer, der fulgtes af 1 Menig, vilde føre sig til Nytte og derfor alle 3 med dragne Sabler styrkede ind paa ham. Men deres Hug beeb ikke, og da de saae, at de med deres Sabler Intet kunde udrette, trak den ene af de preussiske Officerer en Pistol frem, for at faae en Ende paa Kampen. Men i det samme Øieblik, da han vilde skyde Ritmesteren, kom en tilfældende Corporal af hans Eskadron imellem dem, og nedfablede med et Hug over Ansigtet den preussiske Officer fra Hæften. Da de to andre Preussere saae, at de nu skulde sægte Mand imod Mand, føre de affted som et Lyn. Under hele Affairen blev bort Cavalleri tillige bestudt af fjendtligt Infanteri, som havde skjult sig i en høj Rugmark, hvorfra der blev underholdt en levende Musketild.

Fredericia Beleiring og Bombardement.

Middelfart, den 17de Mai. Igaar Morges tidlig begyndte Fjenden at bombardere Fredericia; men Kl. 8 ophørte Skydningen igjen, da der blev truffet den Overenskomst mellem ham og Fæstningens Commandant om, at Fjendtlighederne skulde opsættes nogle Timer, for at Syge og Saarede samt Byens øvrige Indvaanere, der maatte ønske det, kunde føres over til Strid. En saadan Overførsel med Færger og Dampskibe fandt derpaa Sted, men man kan tænke sig, hvor blottede for Alt disse uhyggelige Flygtninger ere ankomne til Fyen. Livet er frelst, men ikke meget mere, da Tiden ikke tillod at medtage og overføre Synderligt af de rørlige Eiendele. — Kl. 4 om Eftermiddagen omtrent begyndte Skydningen igjen og vedvarede til efter Kl. 7 om Aftenen. Under den første Skydning bleve mange Bygninger beskadigede og efter Sigende 2 Indbyggere dræbte. Hvad Skade der blev anrettet ved Bombardementet om Eftermiddagen, derom have vi endnu ingen Efterretning; men Ildbrand, i det mindste af nogen Betydning, har der idag ikke været; thi der har ingen anden Nøg været synlig end den forbigaaende fra Kanonerne. Fjendens Ild blev stadigen besvaret fra Fæstningen, uden at han kunde bringes til Taushed. Fjendens Bomber vare af en frygtelig Størrelse, og de gjorde derfor en voldsom Virkning. Een Bombe, som ikke sprang, blev optagen og veiet, og befandtes af en Vægt paa 166 Pund. Naar en saadan faldt og sprang paa Steenbroen, oprev den Gaden paa en stor Plet og kastede Brostens langt omkring. Et

Stykke af en saadan springende Bombe naaede endogaa ud paa Dampskibet „Caroline Amalia“ i Beltet. Befolkningen har viist megen Resignation og finder sig med megen Rolighed i Byens sørgelige Skjæbne, hvorpaa de jo længe have været forberedte.

Odense, den 18 Mai. Fjenden vedbliver at beleire og bestyde Fredericia og har allerede anrettet meget betydelig Skade paa Byens urørlige Eiendomme; thi den rørlige Eiendom af nogen Værdi er bragt over til Fyen i Sikkerhed. Iblandt de afbrændte Bygninger nævnes det store Dampbrænderi. Besætningen har derimod kun ubetydelige Tab, da den jo kan opholde sig adspredt og paa de mindst udsatte Steder. Ved et Bombardement synes denne vidtløftige, saa tyndt bebyggede Fæstning ikke at kunne betvinges, men dens Indtagelse vil kun kunne bevirkes ved en Storm.

Middelfart den 18de Mai, Aften. Bombardementet af Fredericia, der vedvarede i aftes indtil ud paa Natten, begyndte atter imorges Kl. 3½, og er senere blevet fortsat uafbrudt, samt vedbliver endnu; men der hengaaer almindelig 10 Minutter indtil et Qvarter mellem hvert Stød, og Fjendens Hensigt er saaledes vistnok at matte os ved at seigpine, hvilket imidlertid ikke kan opnaaes, da vi jo til enhver Tid kunne her fra Fyen afløse med friske Tropper. At Fredericia Bye — paa enkelte Huse nær — gaaer i Løbet, er en Selsølg, ligesom at det uden Ophør brænder der. Den Deel af Byen, der ligger i Nærheden af Prindsens Port og indtil ned forbi Gjæstgiver Sallings, er afbrændt, og saavidt man kan see, brænder for Dieblirket den saakaldte tydske Kirke. Herom er det imidlertid ubehageligt og ufornuødent at detaillere; thi, som sagt, Byen skal og maa brænde, og man maa næsten bede til, at dette maa være skeet saasnart muligt, efterdi Fjenden netop bestyder de Steder, hvor han veed, at Branden har samlet Folk, og vi sølgelig lide meest ved at prøve paa Slutningen. Denne skal ogsaa nu være opgivet (?). — Af Mandskab ere Adskillige blevne dræbte og saarede, og Landet har, foruden Tabet af Menige, den Sorg at have mistet Ingenieurlieutenant Bjerregaard, der faldt, truffen af en Bombe, imorges. — Dampskibet „Caroline Amalie“ gaaer uafbrudt mellem Fredericia og Strib, med Færger paa Skæbetoug, og overfører Byens Indvaanere med deres rørlige Gods; men det er et hjerteskjærende Syn at være Dienvidne til alt dette; Skibsbroen paa Strib og hele det lave Terrain deromkring er bogstavelig aldeles tilbækket af Mennesker, og af Stole, Borde, Sengklæder og al anden Slags Bohave, og uagtet Bønderbognene fra flere Sogne ere tilfagte til at føre dem bort, gaaer dette, formedelst det meget Gods, kun langsomt fra Haanden, og en stor Deel Familier ville vistnok have at tilbringe Natten paa Stribs Skibsbro. Men selv om Alle erhølde Vogne, hvor skal da denne Mængde finde Tilflugt? Dog, jeg skal ikke opholde mig ved, vider at beskrive den Jammer, som Fredericias Bombardement foranlediger, eller at fremhæve, hvad for Under af ethvert Slags det giver Anledning til; kun vil jeg af mit inderste Hjerte ønske, at hvad der af denne ulykkelige By skal brænde, allerede var brændt. Som jeg til-

meldte Dem igaar, kan Byens Tillintetgjørelse ikke lette Fjenden Fæstningens Erobring, og vist er det, at han ikke skal encouragere sine Tropper til en Storm ved Løftet om Plyndring. — Her i Byen er Intet passeret, og vi see kun meget faa fjendtlige Soldater; imidlertid vide vi nok, at de ligge faa lumst omkring bag Hegnene ved Snoghøi og Lyng, og et Beviis herpaa saae vi idag, idet et svensk Fartøi, der krydsede herom til Byen, blev, ved at nærme sig til Jylland, regaleret med tvende Flintestud, uagtet det førte svensk Flag. Distancen var saa lang, at Kuglerne ikke kunne række; men den gode Villie og Opmærksomhed bor dog nyde fortjent Paastjønne.

Bombardementet er fortsat igaar d. 20 Mai og atter begyndt imorges. Til igaar noget efter Middag var der brændt: Kirkestrædet og Danmarksstrædet, Ahlmanns Dampbrænderi og Rjøbmand Sallings Gaard (begge disse Bygninger antændtes af 1 Bombe), Bager Volls, Farver Hansens, Høierups, Købles, Bager Haafinge, Ph. Nathans og Seidelins Eie-domme; det vedblev endnu at brænde og imorges har man atter seet Ild i Byen. Indbyggernes Overskytning til Strib vedvarede igaar og nu skulle næsten alle være komne over; Bønderne i Omegnen vise broderlig Forekommenhed mod de uheldige Flygtninge, men Antallet er saa stort, at de vanskeligen og neppe for længere Tid kunne underbringes alene i denne Deel af Fyen; Capt. Ernst af Ingenieurerne er saaret og Lieutn. Bjerregaard af samme Corps skal være dræbt i Fæstningen. Fjenden skyder kun med nogle faa Stykker Skyts; han sender omtrent 3 Bomber i $\frac{1}{2}$ Time og af og til indtræde længere Mellemrum. Fæstningen er aldeles ubeskadiget; den svarer kun med enkelte Stud paa den usynlige Fjende; Garnisonen er ikke meget udsat. Igaar skal der ved en Parlamentair være bleven opfordret til Overgivelse; Opfordringen blev naturligviis afflaaet, da der hidtil ikke engang er Fare for selve Fæstningen.

Den 18de Mai om Morgen tegne Bombardementet allerede tidligt til at tage en farligere Bending. En af de første Bomber satte Ild paa Rjøbmand Ahlmanns store Dampbrænderi, der i kort Tid afbrændte. Noget senere opkom der Ild i den temmelig stærkt byggede Deel af Byen, i Nærheden af Prindsens Port, og fik især voldsom Næring, da den angreb Sukkerfabriken. Allerede Kl. 7 var denne Deel af Byen at see til som et Ildhav. En Rejsende, som ved denne Tid forlød Strib, kunde endnu længe see Ilden, og fra Bankeerne ved Wisenberg havde man seet det brænde Kl. 11. Fjenden skyder fra tre i Løbegrave anbragte Batterier, der ikke kunne sees fra Fæstningen. Et af Batterierne, som i Torsdags ikke kunde naae Voldene, var i Fredags rykket længere frem. De fjendtlige Batterier ere for Størstedelen 120-pundiger. Et Forsøg, som Fjenden gjorde i Torsdags Morges mod Blokhuset, udenfor Fæstningen, endte med et betydeligt Tab for ham. Derefter begyndte han at opføre et Batteri i Møllebugten, lige ved Stranden paa et Sted, hvorfra han, naar han faaer det fuldført, ikke alene vil kunne besyde Blokhuset med Kraft, men ogsaa naae baade

Fæstningen og Strib. I Torsdags havde det brændt 6 Steder paa eengang. Indbaanerne vedblive i Mængde at flygte over til Byen; Nogle af dem vare saarede. Blandt disse befandt sig 10 Soldater, som vare blevne gvaæstede ved Slutningen. Elendigheden blandt de flakkels flygtede Indbaanere er meget stor.

I Torsdags d. 17de fortsattes Bombardementet hele Dagen, og flere Huse (Privatbrevne nævnte da 14) skulle være afbrændte, og nogle Mennesker komme til Skade. Beskydningen stæer fra et Bombebatteri, som Fjenden i betydelig Afstand har anlagt bag en Høi (Steenhøi), hvor det ikke kan bestryges af Fæstningens Kanoner. Skytset hertil var nogle Dage iforveien bragt igjennem Rolding fra Rendsborg, og skal bestaae af meget svær Kaliber. I Fredags fortsattes atter Skydningen, og efter Nøgen at slutte, var Byen atter stude i Brand. Beleiringshæren udenfor Fredericia siges tillige, i de sidste Dage, at være bleven forstærket.

At et Brev fra Fredericia dat. 16de Mai: Fra Kl. 3 til 8 imorges have Tydskerne sendt os herind i Byen over hundrede Stykker 168-pundige Bombegranater. Mange af disse sprang i Luften over Byen, mange faldt paa Voldene, hvor de ingen synderlig Skade gjorde, og endeel faldt og sprang i Byen, hvor de have gjort endeel Skade, idet 12 a 14 Stkr. af dem faldt ned i Husene og anrettede endeel Ødelæggelse. I dag fik vi ingen Brandgranater, men imorgen tidlig vente vi disse, i Folge med Brandraketter ic. Det var en Jammer at see Koner, Piger og Børn løbe omkring med den Smule Eiendom, de havde reddet, og tye hen til Havnen, hvor ingen Bombe naaede. Det er sørgeligt at omkomme saaledes, uden at kunne forsvare sig. Men, eh hien! vil Gud det, seer Enhver, vil jeg haabe, Døden rolig imøde. Beskyder Fjenden os imorgen med Brandgranater, ville vi faae en varm Dag, da vort Compagni er afgivet til Brandvæsenet. Du kan tænke Dig mig ved Brandvæsenet; hvorledes skal jeg kunne forstaae mig paa at rive ned og slukke? Jeg forstaaer kun at rive ned paa Folk og slukke Lørsten. I næste Brev kan jeg rimeligviis fortælle Dig strækkelige Ting. En Soldat og 3 Borgere ere idag blevne saarede, 4 Heste dræbte. — Hvor længe skal dette Bombardement vedvare og hvortil skal det lede? Hvad den første Deel af dette Spørgsmaal angaaer, kan der vistnok kun svares, at saafremt vi ikke ere istand til, ved Udsald at ødelægge de fjendtlige Batterier, vil Bombardementet vedvare, saalænge Fjenden har Ammunition som Villie til at fortsætte det. Hvad Resultat Bombardementet vil give, er vanskeligt at sige; men da Fjenden ikke let vil være istand til at styde Breshæ i Fæstningsvolden, saa kan Byens Bombardement jo ingenlunde lette ham Fæstningens Bestormelse. Næst Lyften til at haane Danmark ved at tilintetgjøre danske Undersaatters Eiendomme, kan det kun være Fjendens Formaal at ødelægge Fredericia By, for at tvinge Fæstningens Commandant til Obergivelse. Men heri tør vi med Sikkerhed haabe, at han forregner sig, thi Fæstningens Skjæbne er ingenlunde saa afhængig af Byen, at dennes Tilintetgjørelse skulde

bestemme en Mand af saa fast en Character som Oberstlieutn. Lunding til at overgibe Fjenden den ham betrøede Post og stryge det danske Flag paa Fredericias Volde. For et saadant Syn ville vi ogsaa bede Gud at bevare os! — Den Iver, hvormed Angrebet paa Fredericia daglig forfølges, synes at vidne om, at den allernærmeste Tid er truende for Insurgenterne, som saaledes flynde sig med, medens deres Flanker og Ryg endnu dækkes af de preussiske, sachsiske og hannoveranske Tropper, at fremtvinge et glimrende Resultat, der kan give dem Betydning, endog naar de blive saagodtsom forladte af deres Hjælpere. Et saadant Resultat vilde unegteligen Fredericias Erobring være, thi med denne Fæstning vilde et saa betydeligt Antal svært Skjts falde i Seierherrens Hænder, at han uimodsigelig kunde gjøre sig til Herre over lille Belt og true Fyen. Vi tør derfor regne paa, at Fredericia vil blive forsvaret til det Alleryderste, og at Haabet trøstende tilbinker os, om end bag Rædslerne af en blodig Kamp. — Men ligesom det saaledes er vor Pligt ikke at forsage, og fremdeles at stole paa Gud og vor retfærdige Sag, saaledes er det ogsaa vor Pligt, hver i sin Stilling, at gjøre Alt, for at understøtte Fredericia og de Mænd, der have at vaage for Fædrelandets Forsvar, at Haabet desto sikkrere og snarere kan realiseres. Fyenboer! Iler de betrængte Fredericianere til Hjælp! At see, at vide Hundreder af Familier flygte fra deres brændende, af Bomber ødelagte eller i Ruet truede Boliger, at tye herover med Dvinder og Børneslok, Mangfoldige uden Bekjentskab her, uden at vide til hvem de skulde tye hen, og uden Subsistensmidler, idet de maa flygte fra deres Næringsdrift, visstelig, det er et Syn, der maa vække enhver Christen til virksom Medfølelse. Under dem et venligt Ayl hos Eder! Troer ikke, I komme for silde, om I først kunne komme imorgen eller overmorgen. De nærmeste Byer ere overfyldte, kunne ikke mange Dage beholde Alle, mindre endnu for længere Tid yde dem Hjælp, som de behøve. Kommer først til Strib, siden til Byerne deromkring, for at modtage de Ulykkelige.

Strib den 1ste Juni. Ved Insurgenternes Fornæelse af Bombardementet i Tirsdags kastedes nogle og 30 Bomber, hvoriblandt en Deel 168-pundige; men de anrettede forholdsvis ringe Skade. Ialt ere nu 44 Gaarde og Huse afbrændte og 115 meer eller mindre beskadigede, og iblandt de sidste det saakaldte Palads. — I Onsdags var Alt roligt, men om Natten mellem Onsdag og Torsdag hørtes fra Fæstningen, at Insurgenterne kjørte med svært Skjts og vare i stærk Virksomhed. — Igaar Morges fandtes en Deel af Skyde-skaarene blændede paa de fjendtlige Batterier, og det lod til, at de vare ifærd med at anbringe Kanoner. Deres Forposthæde var meget tyndt besat. Da om Eftermiddagen Dampskibet „Mercator“ ankom fra Kjøbenhavn med to Skonnerter paa Slæbetoug medbringende Tropper og Krigsmateriale, fik Insurgenternes Forposter i Trælle Skov travlt, og Ordonantfer saaes at sprænge ad Stoustrup til, for at mælde det Paasæred. Om Aftenen saaes et Hart Blus i Reiningen af Tauløb Kirke som en brændende Tjæretønde. Inat have Fjen-

derne opkastet nok en ny Skandse omtrent paa det Sted hvorfra Strib ifjor blev stude ibrand. Maaskee de nu ville flyde de derværende Fisterhytter ned. I Formiddags blev fra Strib løst et Forsøgsstue mod denne Skandse, uden at det blev besvaret. — Fra det nørrejdske Corps har man erfaret, at Fjenden i Nærheden af Skanderborg har haft en indbyrdes Kamp, der var temmelig alvorlig, og maaskee som Følge heraf er en Prinds eller Hertug af Sachsen-Weimar, reist hjem.

Af et Brev fra Fredericia den 7de. — — Du kan have Ret i, at man bliver i daarligt Humeur derved paa Fyen, det er virkelig sandt, jeg føler det selv. Man har der næsten ingen anden Dmgang end Bønder og „Fyens Avis“ og en god Deel Løgnerygter. Her derimod er jeg tilfreds og munter, og her har jeg noget at bestille. Dette Bombarde-ment bliver En nu saa temmeligt ligegyldigt, man sover, spiser og sover igjen i Bombarde-mentets „fuldkomneste“ Nærhed uden at det generer stort. Jeg har i mine ledige Timer udregnet, at der maa kastes i det mindste 100,000 herind inden jeg træffes. Det kan maaskee mere Dig at høre vor Levemaade her. Naar vi ikke ere paa Vagt, saa boer Capitainen, Lieutenanten og jeg sammen. Vi have et Værelse, hvori forefindes foruden Loft og Gulv 4 Stykker nøgne Vægge, 2 Senge (d. v. s. 2 Knipper Straa), som de Andre afbenytte, jeg derimod har ladet Compagniets Ambulancebaare sætte ind og sover brillant derpaa; endelig et maadeligt Bord og 3 defecte Stole, der repræsenterer forskellige Tidssaldere. Jeg er Huushovmester, og samtlige 3 Oppaasere adlyde ethvert af mine Bink. Som Oberst have vi en Menig af Compagniet. Idag have vi spist en god Kjødsuppe med Riis og Asparges, Suppekjød med Spinat og endelig Sildasparges, er det ikke at leve i en belejret By? Asparges stikker jeg Al. 3 om Morgenen, da andre Røvere eller ville komme mig i Forskjøbet, og andet Grønt findes ogsaa i Havenne. Det maa jo bruges, Folkene ere borte som det tilhører, ergo kunne de ikke bruge det og ergo maa vi bruge det. Melk faaer man paa samme Maade, — det forstaaer sig, Oppaaeserne malte Kærne i Feldtslasterne. Chokolade, Caffe, Thee og Suffer udsælges paa et Par Steber, og naar man saa medbringer Smør fra Fyen, faaer godt fersk Kjød leveret og det bliver ordentlig tillabet, saa lever man jo som en Prinds. Igaar og idag er ikke paaferet Noget af Betydning, omtrent hver halv Time en Bombe — det er det Hele. Lydsterne anlægge nu Løbegrave fra Erritsø-Siden ligesaa Blokhuset, til om mod Treldekanen. De kaste i disse Dage de fleste Bomber efter Castellet.

Fredericia den 18de Juni. Det var opløstende at see den Resignation, som herstede blandt Beboerne, da, selv om deres Eiendomme skulde tilintetgjøres, Alle som Een ønskede, at Fæstningen skulde holde sig til det Yderste. Commandanten er en bestemt, aarvaagen, characterfast Mand, netop saaledes, som man i vore Lider og paa et saadant Sted maa ønske ham. De Mænd, der ere elskværdige i Fred, ere det ingenlunde altid i Krig, og man maa her tidt erkjende, at den værste Storm ofte er langt mere heldbringende end det stille blide Veir.

Bille var en Brand i Næsen i Fredens Tid; Nu derimod jubler man over hans Komme. Af Udbortes er Lunding af Middelførrelse, spinkel og tør, lidt nebbøiet, dog ikke af Aarenes Bægt; men det hele Udtryk i hans Ansigt vidner om, at han er een af de Klipper, paa hvilke vi tryggelig kunne stole, og naar man har seet ham frygter man ikke for, at Fredericia skal overrumples. Det er beklageligt, at næsten alle Borgere ere flygtede, og at Commandanten, foruden andre Sorger, ogsaa maa bære den, med sine Folk at slukke og passe paa Folks trindtom adspredte Eiendele. Den vakkre Borgerrepræsentant Ottesen er dog tilbage og vaa-ger efter Tvne, i Krig som tidligere i Fred, af en kjærlig Sjæls hele Inderlighed over Byens Lærv. Af Embedsmænd ere tilbageblevne: Borgermesteren, en Læge, og den nidkjære Præst Dr. theol. Rørdam. Feldtpresterne Provst Boisen og Pastor Hertel holde Gudstjeneste paa aaben Plads for Hæren, der især i saadan Stilling trænger til Religionens Formaning og Trøst. — Det er en ubyggelig Følelse, hvormed man gaaer igjennem de øde Gader, hvor man kun seer en enkelt Borger liste sig omkring iblandt Ruinerne. Alt er mennesketomt; kun naar Vagterne skulle afløses, hører man den eensformige Lyd af de tactfaste Fodtrin. Man har jo ofte seet Brandsteder, men efter Ulykkens Diebliske blive de dog rydgede, og snart ere Sporene udslettede; men her ligger Alt chaotisk imellem hinanden, saavel ude som inde. Midt imellem Gruus og Steen saae vi et mærkeligt Syn: En Kjøbmands betydelige Saltbeholdning paa Loftet var smeltet, idet Underlaget var brændt, og stod nu der som en Saltstøtte. I Hirsch's ramponerede Huus saae man en Mængde Mandfolke- og Fruentimmer=Straaatte ligge spredte over Gulvet. Det er forunderligt, naar man midt imellem Krigens rædselsfulde Spor seer Fredens Tegne; saaledes saae vi her en Nellikke titte frem af de knækkede Ruder. Mærkeligt var det ogsaa, hvorledes Ilden havde skaanet enkelte brændbare Ting, der maae have været omspillede af Ildens Tunger. Der staaer saaledes en Flagstang udenfor den svenske Consuls afbrændte Huus; udenfor Gjæstgiver Sallings Gaard er Befordrings=Stillet faldet ned paa Steentrappen, og i Ahlmans Gaard er et lidet Bindingsværks Udhuus endnu bevaret, og Svale=Karrene staae endnu ufortærede paa Levningerne af andet Stokværk. En frygtelig Kraft maae Bomberne have haft; især saae man dette ved Pastor Rørdams Havesmuur, hvor nemlig en Bombe var falden ved Foden af Hjørnet og havde sprængt denne tykke 3 Steens Muur. Paa Gaderne sees Huller fyldte med Vand, som Brønde, til en Dybde af et Par Alen, hvorfra Bomben havde oplasset Steenbroen med underliggende Leer og Jord; det er ikke overdrevet, naar man har sagt, at Kreaturer kunne begraves i disse Huller. Et andet Sted havde en Bombe taget Bagdelen af 4 Heste; et andet Sted havde den slaaet Arme og Been af en Jæger, der ret var udseet til Skive for Bomberne, thi da han hjortes til Lazarethet, slog en Bombe ham tværs igjennem og endte derved hans Lidelser. Dog var Nederlaget af Mennesker ikke betydeligt i Forhold til Bombernes Mængde, og naar Hensyn tages til, at Fienden især skjød efter de Steder hvor Rogen steg op; man holdt der-

for viselig op med at slukke. Forøvrigt er Odelæggelsen stor, især i den smukkeste og værdifuldeste Deel af Byen. 113 Huse og Gaarde ere ramponerede, 44 aldeles afbrændte. — General Bonin skal være syg. — Stemningen er god, og en Jæger forsikrede, at de havde det ligesaa godt i Fredericia som ovre i Fyen, hvor man dog veed, at der gives gode Ovarter. De udmærkede tykke Bolde, med deres enorme Brede, ere nu komne fortrinlig til Nytte, idet Soldaterne her ligge ligesaa sikke som i Abrahams Skjød. Vilde man kun lade være, at tilkjøre Beleirerne Probian, da vilde de snart blive kjede af det. Til Slutning maa jeg dog endnu melde, at jeg saae vor vakre Overgeneral, en Mand, som jeg har fulgt med stedse stigende Deeltagelse fra den Dag, da han og Rye gik tilfods i Spidsen for 1ste Bat. ved Slesvig og gjorde det berømte Planteangreb, som tilbørligt understøttet kunde være blevet fordærveligt for Wrangel. Han svarede i enhver Henseende til min Forventning. I en Alder af henved 60 Aar forener han endnu sin Mandoms usvækkede Kraft med Ovingens Erfaring, og brænder af Lyst til Bedrift. Hans Udortes er anseeligt og en Overgeneral værdigt, og, saavidt man tør domme efter Pshisognomiken, er det en Mand, man kan og bør stole paa. Jeg saae ogsaa en Deel af vor Rosflottes Anførere, der syntes værdige Ætlinger af de gamle Vikinger. De gjøre deres Sager godt, skjøndt de egentlig ikke tidligere have staaet i Marinen, men ere frivillig indtraadte under Krigen; de have gjort megen Nytte, og især har Stage været med i mange Affairer. Man tør nok berolige Beboerne af det vestlige Fyen, hvor der hos Udsillige findes Frygt for en tydst Landgang, med, at vore vakre Søfolk vaage paa deres Post, og saalænge de gjøre det, kommer Tydsten ligesaalidt til Fyen som til Maanen.

Slaget ved Fredericia.

Den 6te Juli om Natten Kl. 1 gjordes Udfald fra Fredericia med c. 17,000 Mand. Fra Løbegravene aabnedes strax en heftig Geværild paa vore Tropper; men et Par heldigt placerede Kanoner beskjøde disse paalangs med Kartætscher og bragte dem til Lausshed. Den første Redoute angrebes af 2 Batailloner og toges ved tredje Storm; den havde været forsvaret af 500 Mand, hvoraf de 260 vare salbne. Vore Tropper gik derefter overalt paa med Bajonetten, og toge i een Time alle Værkerne, jage Fjenden i vild Flugt, demolerede derefter alle Fjendens Værker og Baracker, og indbragte Byttet til Fredericia. Vort Bytte var 1900 Fanger, 30 Officerer, 34 Kanoner, 150 Ammunitionsbogve, over 1000 Bomber, en Mæsse Vaaben, kort: Alt hørende til Beleiringsartilleriet. Vi mistede General Rye, som faldt efter at 2 Heste vare stude under ham. Han begraedes naturligtvis af Alle. Desuden have vi omtr. 1000 à 1200 Døde og Saarede, deriblandt c. 60 à 70 Officerer. Men det er vel ogsaa det første Exempel i Historien, hvor man fra en Fæstning, ved et Udfald, opriver en 2 Maaneders Beleiring. — Dette Slag har været et af de kjæfeste, meest glim-

rende Foretagender, den danske Armee endnu har udført. Ved Fredericia havde Insurgenterne concentreret hele deres Styrke; de vare dækkede af stærke Forskandsninger. Men uagtet det haardnakkede Forsvar, som vore Fjender have udviist, blev dog den ene Forskandsning stormet, det ene Batteri taget efter det andet, og uagtet Fjendens Retraitelinie ikke egentlig kan siges at have været affaaen, bleve dog tususinde Mand tagne til Fange, fordi, som vor brave Oberstcommanderende i sin med ædel Simpelted affattede Beretning har sagt, „Avanceringen fortsattes med vorende Kraft og Raskhed.“ At en Armee undsætter en Fæstning, tvinger en Beleiringshær til at trække sig tilbage, ja endog slaar den, er en i Krigshistorien ikke sjelden Begivenhed; men at de Beleirede gjøre et Udfald, ikke for at forstyrre Fjendens Løbegrave og ødelægge et eller andet til Besvær faldende Batteri, men for at tilbyde et Slag, der modtages, og der har det Resultat, at den fjendtlige Hær sprænges og drives tilbage i den vildeste Flugt, det vil til alle Tider blive en af de største Bedrifter, som den danske Historie har at opviise. — Var dette Foretagende dristigt og storartet, saa blev det ogsaa kronet med det meest fuldstændige Held, og de vundne Trophæer ere af den Bestaafenhed, at selv den meest udmærkede Hærfører maatte have følt sig tilfreds med et slikt Resultat, ikke blot ved at det hele fjendtlige Beleiringsstyks og en stor Deel Feltstyks er erobret, men det Krigsmateriale, Bagage, Magasiner osv., der faldt i vore Hænder, er særdeles betydeligt. Otte Ugers anstrængende Arbejde er aldeles tilintetgjort, og alle de tydske Blades arrogante Spaadomme om, at Fredericia — der jo heller ikke er nogen Fæstning af første Rang — maatte falde, bleve for denne Gang uopfyldte. — Schleswig-Holsteinerne ville efter Slaget ved Fredericia ligesaa lidt kunne støtte deres politiske Net paa deres seierlige Armee som paa Historiens Vidnesbyrd; men os forekommer det, at den vundne Seir ogsaa i den Henseende vil bære gode Frugter; — i ethvert Tilfælde maae Følgerne deraf blive meget betydningsfulde. — Hvad selve Angrebet betræffer, da skete dette med en ganske udmærket Raskhed af Avantgarden og den 5te Brigade (Nye). Et Dieblis ved Bestormelsen af Standserne, forinden 3de og 4de Brigade vare deboucherede ud og havde udbillet sig, vaskede den høire Fløi; men da 8de Bataillon (Lemnich) af sidste Brigade kom op, toges den store Forskandsning med Hurtighed, og Fremtrængningen blev nu decideret. Det var, som det jo lod sig forudsæe, især den første Periode af Kampen, som var blodig for os. Angrebet maatte, for at lykkes, især i første Dieblis føres voldsomt, altsaa især med Bajonetten, medens Fjenden bag sine Forskandsninger udsendte drøbende Skud. Da Vore desuagtet trængte frem, faldt Mange, men de fjendtlige toges tilfange. Det er vistnok endnu høist vanskeligt at nævne enkelte Afdelinger som de meest tappre; dog skulle 1ste og 2den lette, 7de og 8de Liniebataillon, 1ste Reserve-Jægercorps, 1ste Forstærknings-Jægercorps og vistnok mange andre have viist sig uforlignelige i Raskhed og Tapperhed. Een Stemning, een Mand syntes at beherske Alle, fra den commanderende General til den sidste Menige, eet Maal at foresvæbe dem Alle, og da Foretagendet

udviklede sig i vor Fabeur, feg Begejstringen og Hestigheden. Ogsaa Indignationen blev medvirkende; thi paa Stimmænds Viis reisste de fjendtlige Saarede sig dustsviis op fra Kornmarkerne, endog 1000 Skridt bag vore Rjæder, og skjøde paa flere enkelte forbirrende Officerer. Dette skete s. Er. med Lieutn. Lund af Armecorpsets Stab, som heldigviis ikke blev truffen, men som hentede en Afdeling af vore Tropper og lode dem med Bajonetten rense denne Mark. Paa samme Viis mener man ogsaa, at General Nye er myrdet. Hans Hest blev først skudt under ham; han er da en kort Tid gaaet tilfods i Rjæden. Her menes han at have faaet et Skud gennem Laaret, hvorved han sandsynligviis er falden om eller krøben hen et Sted; den Retning, som derefter det dræbende Skud har taget, gjør det sandsynligt, at han har modtaget det liggende og det af en fjendtlig Marodeur, da han var udslyndret, efter hvad der siges. De høie Kornmarker frembøde ogsaa den fortrinligste Leilighed til Skjulesteder og gjemte mange Døde og Saarede, saa at de ved Hjemmarschen beordredes gennemsøgte af 4 à 5 Batailloner opløste i Rjæde. Ved denne Foranstaltning skulde tillige Vaaben m. m. opsamles. Et rædsomt Syn frembøde Standserne ved Stoustrup-Beien Nr. 3 og 4. Her laae Liig og Lemlæstede, tildeels jamrende, i Rlynger mellem hverandre — men Modsetningen var den første skjønne Sommerdag efter det langvarige ugunstige Veirlig. Maatte det være en Forbetydning om, at ogsaa Danmarks Trængselstid nu er overbunden, at ogsaa Danmarks Sol nu oprinder til Held for Staten, til Ære for dens Regjering, da kunde man atter have Anledning til at sænde de guldbergske Linier:

„Gud! albrig Danmark Du forlader,
Naar Danmark ei forlader Dig.“

Af et Brev d. 7de Juli. „Hvilken Dag igaar, hvilken herlig Hædersdag, der skal blive erindret i mange, mange Aar af Samtid og Eftertid! — — Vort Infanteri har gjort Underværker af Tapperhed, og have vi end, som vi maatte vente, haft et stort Tab, saa har ogsaa Resultatet været langt over Forventning. — — Hjenden har sikkerlig staaet i den Tro, at han i sine Forstandninger var os saa overlegen, at vi der maatte lide et Ehec. Deri bedrog han sig, og derfor maatte han bøde med et saa svært Tab. — — Det var i Sandhed et stolt Syn, da, efter nogle Timers Kamp, alle hans Forstandninger og Bataillonsleire fode i lys Lue, og vi vare i Besiddelse af næsten hele hans Material. Kampens egentlige afgjørende Dieblif var henimod 2 Timer efter dens Begyndelse om Forstandningerne; da stod den stille i henved 1 Time, og det var for mig et Tidsrum fuldt af Angstelse, det samme Tidsrum, hvori den tappre General Nye faldt og hvori vi saa at sige havde vort hele Tab.“

Uddrag af et Brev fra en Officer. Tusinde Tunger ville allerede have sagt Dig, at vor Hær iforgaars har haft en lykkelig Dag og leveret et blodigt Slag. Vor Armeé har hidtil været tapper, i Fredags var den usorlignelig, og for Fremtiden vil den mod en lige Styrke være uovervindelig. Vore skjælle Soldater kunde ikke sove om Natten efter deres

ubyre Anstrengelse, saa begejstrede, saa lykkelige, saa stolte vare de. — Fra Volben, hvor jeg stod, saae jeg dem storme de stærke Skandser, der udspyre deres frygtelige Ild imod dem, men de toge dem under klingende Hurra, fjendt saa Mange, Mange af dem maatte falde. Jeg taler Sandhed, naar jeg siger, at jeg ved at see disse Vidundere af Tapperhed, græd af Glæde over mine Kammerater, af Sorg, forbi jeg ikke den gang deelte deres Fare og deres Hæder. — Tredive Officerer, 6 Læger, 1800 Underofficerer og Menige have vi taget tilfange, og vi have erobret 34 Stykker Skyts, en umaadelig Mængde Ammunition, 3000 Geværer, mange andre Vaaben, 50 Heste og en Artilleripark paa henved 40 Vogne. — Af Frygt for at det sprængte Beleiringscorps, understøttet af stærke Afdelinger Rigstrupper, muligvis kunde have tvunget os til at gaae tilbage til Fredericia, naar vi havde forfulgt Fjenden, besluttede man sig til at opgive Forsølgelsen, for ikke at udsætte Seiren for at tabe noget af sin Glæde ved en efterfølgende Retraite. Nu derimod have vi haft en complet Seier, en Seier uden Efterveer, og Beleiringen er hævet paa en Maade, som ikke tidligere er steet ved nogen Fæstning. — Du kan ikke tænke Dig Garnisonens Jubel, da den saae „den store Gryde“ (saaledes kalde de en 168-pundig Morteer, der især har forarsaget os Skade) komme ind i Fæstningen. De svingede med Huerne og brølede Hurra. Alle vilde de klappe den, hjælpe til at trække Blokvognen, hvorpaa den stod. Jeg havde næsten ikke troet, at vore Soldater kunde være saa livlige; for Fremtiden vil jeg troe alt Godt om dem. Den smukke, godmodige Maade, hvorpaa de behandlede de Fangne, glædede mig ogsaa, — jeg vil haabe at mine Bysbørn, de gode Kjøbenhavnere, ville efterligne dem.

(Af et Brev af 9de Juli). Den modige og af Fædrelandskjærlighed høit besjælede General Rye vilde ikke udeblive fra den hæderfulde Kamp ved Batterierne for Fredericia; uagtet hans Stilling som Commanderende i Norrøysland ikke gjorde ham det til Pligt at følge den Deel af Hæren, som saa heldmodigt kæmpede den 6te Juli for Danmarks Hæder. Han vidste hvor vigtigt Dagens gunstige Resultat vilde være for vor retfærdige Sag — og denne vilde han ofre sit Blod. Allerede før Dagens Frembrud var han i Spidsen for vore Colonner mod de fjendtlige Batterier. Med Glæde saae han, at den tætte Kugleregn fra de i Løbegravene tæt sammenstillede Fjender ikke kunde hindre vore brave Soldaters Fremrykning. Hans Hest blev stød gennem Halsen. En af Generalens Adjutanter reed til og bad ham, ikke at udsætte sig for den dødsensfulde Fare; men han vedblev at gaae fremad idet han roligt svarede: „Kuglerne hindre mig ikke.“ En tæt Rindtdamp indhyllede Alt, og da Batterierne vare tagne fandtes efter Solens Dvgang den hjære Hærførers Legeme paa Balpladsen, truffet af to Kugler; den ene var trængt gennem Underlivet og har uden Tvivl bevirket en hurtig Død. Efterat alle vore faldne Krigeres høitidelige Begravelse i Søndags havde fundet Steb, blev Generalens Lig indtil videre indsat i Kirkens Vaabenhuus. Han var sig aldeles lig i Døden — der hvilede over hans brustne Die en Ro og en Blidhed, som vidnede

om den ædle og opphøiede Bevidsthed, hvormed vor tabte Helt havde udaandet sit sidste Suf.

Uddrag af et Brev fra en Menig ved 7de Bataillon. Den 8de Juli. Jeg flakker om i denne Tid. Snart er jeg i Aarhus, snart paa Helgenæs, snart i Fyen og nu i Fredericia. Man kunde kalde os, der høre til Rygs Brigade, for Amphibier, thi vi særdes baade paa Landet og paa Vandet, og kunne ernære os paa begge Steder. — I Tirsdags den 3die Juli, efterat vi havde marscheret 2½ Mill i et øfende Regnveir, hvoraf vi bleve dribbaade lige til Skindet, kom vi over Bogense til Kustrup. Her bleve vi en Nat og en Dag. Onsdag Aften Kl. 6 marscherede vi videre, igjen omtrent 2½ Mill, til Strib. Herfra bleve vi om Natten Kl. 1 overførte til Fredericia. Planen var, at vi allerede Torødag Morgen skulde angribe Fjenden, men da Folkene vare særdeles udmattede, blev dette ombestemt, og vi skulde da hvile os ud om Torødagen i Fredericia; men af Hvilen blev der ikke stort. I Byen, hvor vi nu bleve indkvarterede, er der ikke blevet mere end 10 a 12 Familier tilbage. Af Bygningerne er omtrent $\frac{1}{3}$ spoleret totalt eller formelig sloifede, men i næsten hvert Huus er Noget ødelagt af Bomberne. Kl. 2 om Natten fik jeg Logis i en Kjøbmands Huus og sov naturligtvis strax efter at have kastet mig paa Gulvet med mit Tornister under Hovedet, men min Ro varede kun en Time; da kom der en Bombe og siden mange flere til. Lydterne havde seet os sætte over fra Fyen, og vedbleve derfor med Bombardementet til Kl. 12 om Middagen. Vore Artillerister besvarede vel Bomberne slinkt fra Boldene; men vi havde dem alligevel. Flere Soldater bleve saarede og dræbte i Byen; allerede den Dag var jeg Vidne til rystende Scener. Vi bleve drevne fra det ene Sted til det andet uden at kunne faae No eller Hvile. Gud stee Lov, at den Dag fik Ende! Om Aftenen Kl. 12 bleve vi sammenkaldte, hvorpaa vor Premier-Lieutenant (Capitainen er syg) holdt en kort og kraftig Tale til os, som sluttede med følgende Ord: Lov mig nu, Folk, at Ingen vil vige, saa skal jeg føre Jer til Seir.“ Og alle som een Mand svarede: „Ja, det love vi.“ Kl. 1 marscherede vi ud af Fæstningen, og 10 Minutter efter vare vi midt inde i Lydternes meest levende Gæværild. Vi affyrede ikke et Skud, men løb i stærkeste Carriere mod den første Forstandning. At det ikke har manglet os paa Mod og Raskhed ved dette Stormløb, har I ved Brevets Modtagelse vel allerede hørt. Et lille Træk falder mig i dette Dieblik ind. Da vi vare komne et Stykke op paa Standsen, stak en Schlesvig-Holstener med Bajonetten efter sin Sidsmand og traf ham i Venet. Med den største Koldblodighed spændte denne nu Hauen paa sit Gævær og, idet han sagde: „Det skal du ikke have gjort omsonst!“ jog han Schlesvig-Holsteneren en Kugle gjennem Hovedet, ladede derpaa igjen og gif frem, uagtet Blodet pibede ud af Venet. Denne haarde Forstandsning blev stormet 3 Gange, og de to Gange var jeg med, men saa var det mig ikke længere muligt at holde mig opreist. De foregaaende Dages Besværligheder, Nattevaagen og Uro havde allerede udtomt mine Kræfter. Jeg sank

om af Mæthed og formaade længe ikke at reise mig. Mens jeg laae, fløi Kuglerne om mig; en Mængde i min Nærhed bleve truffne og saarede. Jeg selv blev truffet af 2 Kugler, dog, Gud være lobet, uden at saares. Den ene gik heelt gjennem min Feltflask, den anden borttog et Stykke af min Frakke og Skjorte paa Armet. Ved denne 1ste Forskandning var det, at vor tappre General Rye faldt, efterat 2 Heste vare skudte under ham.

Af et Brev fra en Artillerist i Strib. Udfaldet stete paa eengang fra 15 Udfaldsporte. Førend Tropperne rykkede ud, bleve de opmuntrede af Cheserne, der sagde dem, at det var blot Oprørerne, de havde med at gjøre, at Tiden var kommen at vise hele Verden, at vi forstode at tugte dem o. s. v. Batteriet Jeszen rykkede ud af den store nordlige Port; der blev det opholdt af Infanteri, som skulde først ud, og Majoren tiltalte dem saalunde: „Lad mig see, at I huske paa, at Batteriet Jeszen er bekjendt som det første; vi have jo taget saa mangen en Tour sammen; staae nu ogsaa denne Gang fast, og viig ikke fra Rationerne; skyd hurtigt og nøiagtigt, og husk for Altning paa, at det er lutter Kjæltringer, vi have foran os.“ Denne Tale blev besvaret med et tordnende Hurra. Angrebet begyndte fra dansk Side med en stærk Blænkerhæde, der paa eengang rykkede frem og dannede en Halvbue om Fæstningen; derefter fulgte de rigtige Angrebscolonner. Imellem Colonnerne og i Fronten af Fjendens faste Batterier rykkede Artilleriet frem for at beskæftige Fjendens Batterier, og saaledes gjøre det muligt for Angrebscolonnerne, i Stormløb at trænge frem. Derefter kom Reserven. Men pludselig blev vor Hæde paa nogle Steder angreben af hele Colonner Schleswigholsteinere med Cavalleri og Artilleri; en saadan Colonne angreb ogsaa paa den nordlige Side og trængte vor Hæde tilbage, uagtet den blev forstærket med 1ste lette Batalion, der bestaaer af Kulsviere og er bekjendt som en af de bedste; men Fjendens Kanoner gjorde ham for stærk, og Vore maatte vige under en heftig Kamp. Da kom Jeszens Batteri i stærkt Trav hørende, svingede rundt og protsede af, under et tordnende Hurra fra Infanteriet; der opstod nu en levende Artillerikamp paa en temmelig kort Distance (hvad der gjør Batteriet saa udmærket, er den store Hurtighed og Nøiagtighed, hvormed det fyrer), og efter en halv Times Kamp maatte det fjendtlige Batteri retirere i stor Uorden og næsten demoleret. At de fjendtlige ikke forstode at fyre, kunde sees deraf, at for hvert Stud, de skød, svarede vi med 2. Denne Kamp dannede ligesom et Intermezzo, da Infanteriet ikke kunde trænge frem, førend Artilleriet paa en af Siderne maatte vige. Da nu Fjendens Artilleri kastedes tilbage, stormede vort Infanteri frem, og Kampen mellem Infanteriet blev nu fort uafbrudt med rasende Forbittrelse; bestandigt vigende, værgede Fjenden sig udmærket godt, og Vore vare ham ofte saa nær, at Bajonetten og Kolben maatte frem. I denne Kamp bleve de faste Batterier, som laae paa den Side, tagne; det fjendtlige Batteri, som Jeszen havde bestudt, blev ogsaa taget, fordi det var saa forskudt, at det ikke kunde komme hurtigt nok bort. At Jeszen nu ikke kunde komme til at skyde mere var en Selvsølg, da vore Folk vare saa nær

paa Fjenden; men da de fjendtlige Feltkanoner vare tagne, galopperede General Schleppegrell midt ind i Jesens Bateria, og idet han tog Hatten af, raabte han: „Hurra for Bateriaet Jesen! det har kæmpet efter min Forventning; derfor satte jeg det ogsaa i Spidsen; jeg kjender Eder, I brave Gutter, fra Dyppel. Hav Tak!“ Derpaa trykkede han Majoren i Haanden, og jog under Hurraraab afsted igjen. — Kl. 8 var den voldsomste Kamp forbi, alle Batterierne og Lovegravene tagne. Batterierne havde kostet uhyre; nogle Batterier bleve først tagne efter flere Storme og over Dyrger af Liig. Paa den anden Side Skandserne kom bort Artilleri atter i Haarene paa et fjendtligt 12-punds Bateria; men det pakkede snart sine Papirer sammen, og derpaa blev det fjendtlige Infanteri bestudt med Kartætsker, hvor det viste sig i Colonner. Efter Kl. 10 flygtede Oprøerne i alle Retninger, bortkastende Geværer og Tornystre og stærkt forfulgte af vore lette Batailloner og Jægere, som skulde været afløste Kl. 9, men ikke vilde; de bleve ved at løbe frem og kaste Alt overende. Det skal have været forunderligt at see, hvorledes flere Afdelinger, uden Officerer og Underofficerer, i den bedste Orden avancerede frem og kastede ganske friske Tropper af de fjendtlige tilbage. En Slags Enekamp i den store Kamp afgav 1ste lette Bataillon under Major Walthers mod de Kieler Jægere under Forræderen Staffeldt. Disse Jægere, der vare fjendelige paa en kort Hestehale i Chacoten, bestode fordetmeste af Frivillige og udmærkede sig ved deres Mod og Kamplyst; men de fik ogsaa værdige Modstandere, og efter en kort Kamp bleve vore Kulsviere saa rasende paa disse Knægte, at de ikke slap dem af Syne og ikke vilde lade sig afløse. Paa Grund af at hele Oprøer-Armeen retirerede, maatte Kieler-Jægerne ogsaa, men de gjorde det langsomt og nødtigt. Mange Gange stormede Vore med cimbriske Hyl ind paa dem, men de kunde ikke sprænge dem, og saaledes varede Kampen i flere Timer, i hvilken Jægerne bestandig trak nordlig op, indtil de kom til en Arm af Veile Fjord, der hedder Lillestrand; den er dyb, men paa et Sted kan der vades over. Der tyede Jægerne ned imod, men da dette Vadested var blevet benyttet af mange andre flygtende Fjender, saa stødte ogsaa mange danske Soldater sammen der. Dog Staffeldt trak sine Jægere sammen og styrkede frem; han huggede sig ogsaa virkelig igjennem med nogle Faa, medens de fleste maatte give sig. Vadende frem, blev han anraabt af Lieutn. J. af 1ste lette Bataillon, at han skulde give sig; han vendte sig om og raabte til de fangne Jægere, som stode paa Stranden: „Rast Eders Fjender tilside og følg mig! Dybske Mænd svigte aldrig deres Fædreland.“ Idetsamme greb Lieutn. J. et Gevær og skød ham i Brystet, og han segnede om i Vandet; to af vore Folk sprang ud og fiske ham tilbage. „Hvem er denne her?“ spurgte J. Fangerne — „Det er Major Staffeldt!“ svarede de. — „Ule Forræder!“ sagde J., idet han saae ned til ham: „Du var ikke en Kugle værd; det første Træ, vi stode paa, skal Du hænges i.“ Staffeldt stirrede paa ham; hans Hoved faldt tilbage, og den forhenværende Premierl. af 2det jydsk Regiment var ikke mere. Dog denne Kamp kostede 1ste lette Bataillon 11 Officerer og 200

Mand." — „Fjendens Skandser vare alle pallisfaderede og forsynede med Landskiffere; men vore Folk hang sig i Pallisfaderne, to, tre ad Gangen, og traf dem saaledes ned. Ved Stoustrup stormede 1ste Reserve-Jægercorps en Skandse. Da Vore vare lige ved den, heisede Fjenden et hvidt Flag; de holdt op at styde og rykkede frem for at besætte den, da paa cengang en voldsom Granatild, paa næppe 30 Alens Distance, tordnede imod dem; de faldt som Fluer, men Resten foer frem, klattede op og tog den, trods Skurkenes fortsivlede Modstand. Et Dvarteerstid derefter hersede Gravens Ro inde i Skandsen. Isærdeleshed vore høiere Officerer udviste en Dødsforagt og et Mod, som viste, at denne Kamp's Betydning stod klart for dem. Om det saa var de Saarede, saa raabte de Hurra, da de bleve bragte i Land ved Strid, og jeg kunde i disse blege og blodige Menneskers lidensfabelige Træk rigtig forestille mig Franskmændene i de første Revolutionskrige." — „Blandt de Saarede var en Lieutenant L., en herlig Karl, modig som en Løve. Hans Forlovede og Svigerforældre vare herovre for at besøge ham; han leed frygteligt, men idet han blev baaret op, sagde han: „Åh, Gud give jeg maatte leve! Jeg vilde gjerne lide hvad det skulde være, men jeg vil saa nødig døe; jeg har saa meget at leve for." Da han blev bragt ind paa Willesthave, var han død."

Af „en Tour til Fredericia strax efter Slaget," af Magister H. — „Fæstningens Porte og Udfaldsporte aabnedes. En Time efter Midnat rykkede under General Meza Abantgarden frem. Den dannedes af fem Batailloner, blandt hvilke de tre bekjendte sjællandske, første og anden lette og andet Jægercorps, der for en stor Deel ere Kulsviere, vore bedste Soldater, og af første Forstærknings-Jægercorps tilligemed 3die Forstærknings-Bat., der værdig kappedes om Æren med hine. Efter General Meza fulgte General Rye. Bataillonerne udbredte sig imod Fjendens Skandser i Nordvest for Oversvømmelsen; Gevær- og Kanonild den begyndte og lyste vidt igjennem den dæmrende Nat. Fjenden modtog dem med en tæt Jægerkæde foran og i sine Løbegrave; thi vort Angreb indtraf just medens han løste af. Fægningen var voldsom; hele Rækker af Vore sank ned, medens Fjenden, der laa dækket, leed langt mindre. Imidlertid fik tredie Brigade, meest Fyenboer, under General Schlegelgell, tilligemed Feltartilleriet og Rytteriet, Num til at marschere frem og udbille sig paa venstre Fløi og bagved Hovedlinjen. Ogsaa General Rye kom efterhaanden op paa høire Fløi. Fjerde Brigade under General Moltke sluttede sig især til ham som Reserve; men den kom ikke saa haardt i Ilden. 3 Dagbrætningen vare Løbegravene tagne. Fægningen, der et ængsteligt Dieblik havde været staaende, skred nu rask fremad; paa venstre Fløi deeltog et Par Kanoner i den. Solen stod op; Ilden var i høieste Grad heftig. Forbittrelsen mellem de kæmpende var saa stor, at der faldt mangt et Skud bagved vore Linier fra affaarne eller saarede Slesvig-Holstenere. Især andet Jægercorps leed frygteligt; en Deling, omtrent 40 Mand, blev under den altfor raske Fremrykning affaaret. Corpset savnede i det Hele henved 270 Mand. Midt under Kugleregnen trængte vore Batailloner med et dødsforagtede Mod

fremad, atter fremad. Officererne bevidnede Alle, at de snarere maatte standse end flynde paa deres Folk. Her gjaldt det om, med Bajonetten og et Hurra at tage de Standsfer, bag hvilke Fjenden, der imidlertid havde faaet Samling paa alle sine Tropper, viste os tætte Geledder. Standserne vare fire til fem Alen høie og flibrige af de forrige Dages Regn; Kanoner udsendte en Hagl af Kartætsker. Men alle Hindringer bleve besejrede. Vore gif med Bajonetten mod Kanonmundinger, kravlede mellem Døende og Døde, over Dyrger af Piig, ind ad Skjedskaarene og stødte Alt ned. Nogle Steder udholdt Fjenden dog ikke Synet af de Fremstormende og strakte Gevær, saasnart de nærmede sig. Hans Nederdrægtighed har i sin Rådvættelse gjort vore Kjølle den skjønneste Lovtale, naar han lod udsprede, at de vare berusede, da deres uimodstaaelige Angreb ellers vilde være uforklarligt. Efter 4 Timers Kamp vare alle Værkerne i vor Vold, Fjenden paa hele Linien i vild Flugt. Krudttaarnet ved Erritsø sprang i Luften. Bønderne i Igum paastode, at de havde seet Bonin udgaae Taa- rer. Fjenden blev forfulgt indtil Elbodalen, hvor alle Passer besattes." — Sømagten havde ved to Skingreb understøttet Landmagten og holdt Fjenden i Vande. Det ene foretoges af en Dampet, der med Transportfibe og en lille Afdeling Soldater ved Veileffjords Indløb ængstede Fjendens venstre Flot. Det andet var rettet mod Koldingfjord, besten for Snoghøi, og her ventede Fjenden et virkeligt Angreb, der ogsaa engang havde været paatænkt, men senere var opgivet. Her manøvrerede „Skirner“ og „Wgir“ med 2 Kanonbaade, 2 Kanonjoller, 5 Transportfibe og endeel Transportbaade. Man havde ved Nattetider ladet 150 Soldater gaae ombord med megen Varm og mange Hurraraab, og sørget for, at deres Bajonetter ret glimrede i Maaneflomet; 4 Skildvagter, de eneste Soldater, der her vare ombord, stode opstillede til Skue paa Transportfibene; af og til fyrede Kanonbaadene. Saaledes blev en Deel af Fjendens Artilleri og Fodfolk holdt borte fra den egentlige Valplads, indtil det heed imellem dem: „Der Däne ist schon in Stoustrup!“ Midt i den heftigste Kamp vare to Heste blevne stødte under General Nye, og han gif tilfods omkring, opildnende sit Mandskab. Krudttrogen tilhullede Alt. Med Et saaes han ikke mere, og den ængstelige Spørgen om ham fik sit sørgelige Svar. „Her ligger en gammel Officeer stød!“ sagde en Soldat. Officieren var den elskede, den heltemodige General. Han havde faaet et Skud gennem Laaret, et andet var gaaet nedenfra opad gennem Maben. Oberstl. Kæsemødel blev dræbt i Fredericia af Skuddet fra en Kanon. Døende sagde han til sine Folk: „Børn, bryd Jer ikke om at offre Livet; tænk kun paa Fædrelandet!“

Nogle Træk af Scenerne fra den store Valplads. En dansk Officeer var haardt saaret og ravede af sine Saar. Mudselig saac han sig ene mellem sine Fjender; Vandsnær- værelse forlod ham dog ikke, og han taledes Lydst til en Hornblæser. Alligevel blev han opdaget. „Da ist ja ein verfluchter Däne!“ raabtes der, men de Danske trængte strax efter frem og befriede ham. Den kommanderende flessvigholst. Officeer sagde: „Jeg overgiver mig

til Dem, Hr. Kammerat!" Med sin blødende Arm hug han ham i Ansigtet: „Jeg er ikke Kammerat med Oprørere!" raabte han. — En Tydsker, der var falden i en Grøft, raabte til en nordflesvigsk Soldat i bore Rækker om Hjælp og sit den. „Wat Landmann?" sagde Nordflesvigeren, der gjerne vilde sprække Tydsk. „Jeg er en Borger fra Haderslev", sagde Tydskeren. „Ja, sagde Nordflesvigeren, saa tal Dansk, for det er jeg bedst tjent med!" I det Samme greb Tydskeren lumskt efter sit Gevær. „Nei, min Broer", sagde Nordflesvigeren, „der kom Du for sildig", og satte ham Bajonetten for Brystet. Nu raabte Tydskeren om Pardon. — En Slesvigholst. havde overgivet sig til en dansk Soldat, men stak ham alligevel i Venet da han saae sit Smit. Da blev Soldaten ilter og vilde gjennemføre hans Bryst; „men i det Samme", saaledes fortalte han, „saac jeg han var saa ung, saa ynkedes jeg og mærkede ham kun en ganske lille Kjende med Bajonetten ved Skulderen, saa den gik ud af Ryggen." — En Kapt., faaret i Armen, rykkede rask frem mod en Standse, da Tjenden raabte om Pardon. Bore Folk nærmede sig uden Frygt, pludselig bleve de modtagne af en morberst Fld. Forræderiet hjalp dog Intet, snart stode de frygtelig opbragte Danske paa Volden og nebhug dens Besætning for Jode. — Kapt. Sch. klavrede alene med sin Fanebærer op paa en Standse og plantede der sin Fane. Men han blev ikke tilstrækkelig understøttet og maatte atter vige. Et nyt Anfald lyffedes bedre og den oprørste Officeer rakte ham sin Kaarde. Han stødte haanlig til den, saa den faldt paa Jorden. „Tag De den op!" sagde han til en Underofficeer. Derpaa vendte han sig om til den fangne Officeer og minde ham med drøie Alvorsord om alt det Blod, der blev udgydt ogsaa for hans Troløsheds Skyld. — Bønderne morede sig kostelig over at de saae flere af de hovmodigste Officerer paa Flugt og hvorledes de styrte ud i Marken, sloge Tviret løs paa et Par Følhopper og uden Lømme og Sadel kastede sig paa den bare Hesteryg. — De fortalte om en Tydsker, der, da han hørte de første Skud, havde udbrudt: „Die Jungens amüsiren sich wieder!" Kort efter kom han aandeløs tilbage og pakkede i frygtelig Hast sin Tornister. „Vogtausend, raabte han, der Däne ist da!" — Slesvigholst. havde indbildt Bønderne, at Russerne vare komne os tilhjælp og deeltog i Anfaldet. Disse bleve derved heelt betænksomme og talte med hverandre om, hvorledes Man skulde bære sig ad, for at gjøre sig forstaaelig for Mysmanden. Endelig besluttede de, at fende deres Ungdom, „som var bedst lært", ud paa Rekognoscering. Hvor glade bleve de ikke, dengang de kom tilbage og fortalte, at Mysmanden kunde snakke Tydsk. — En Bondelarl blev af Slesvigholst. beordret til at kjøre bort med 7 af deres Saarede. Da han mærkede, at Seiren slog sig til de Danskes Side, sad han en Stund og overtænkte, hvad der nu lod sig gjøre. Tilslidst væltede han Vognen i en Grøft, stjar Skaglerne fra og galopperede hen til sine Landsmænd, idet han opmuntrede dem til at gjøre de Saarede til Fanger. — Flere af Flygtningerne, saaledes skrev en Bonde fra Nærheden af Haderslev, vare komne til hans Sogn; de ilede imod Syd. Officerer vilde standse dem og læste Proklama-

tioner op for dem, dog lode de sig ikke bevæge herved. „De vilde helst først hjem“, sagde de. — En Officeer, der under Slaget gik iland ved Veilefjord, for at indhente Efterretninger, fortalte mig, at Hæserne havde vægret sig ved at sende Kanoner eller anden Krigshjælp til Slesvigholstenerne. „De vare jo Oprørere“, lod Svaret. Tilfidsst havde de dog ladet dem faae en Krudtbog. — Mange af de Fanger, vi gjorde, saae heelt frække ud; til hvilken Fortvivlelse nogle vare bragte, viste sig, dengang to strar i Fangenskabets aflivede sig selv. Vi toge tilligemed dem et heelt Sæt Marktetenderster og andre Damer, de fleste Sælgekjærlinger fra slesvigke Byer. De forlangte Pomade og Haarolie. „Hør Godtsfolk“, sagde en Soldat, „J vilde, min Sandten, have mere Gavn af en Lættekam.“ Hvilken Mængde af Beleiringsstyks, Feltstyks, Artillerivogne og Heste, Geværer og Munderingsstykker der faldt i vore Hænder, er noksom bekjendt. Vi crobrede mellem saadanne Sager ogsaa to Omnibusser for Saa-rede og et Feltapothek. — Fjenden havde belabet sig paa et roligt Borgerleie og tildeels næsten pynnelig med regelmæssige Gader anlagt sine Barakkebyer: Rendsborg, Flensborg og Hamborg. Især rostes et Huus, bygget af Træ og Grønsbær, med to Stokværk, smukke Binduer og Døre, Gardiner og Meubler. Selv uopkaarne, nylig udfomne Bøger bleve paa saadanne Steder gjort til Bytte. Her var det, at et Parti bairisk Ol blev en velkommen Fangst for vore Folk, enkjøndt Toldvæsenet, ved en mærkværdig Forberling af Krigs- og Freds-Forhold, forgjæves skal have forsøgt paa at lægge Beslag paa det. Den 6te Juli var det just Hertugens ældste Søns Fødselsdag, der skulde have været fejret ved et Gilde. Derfor var det, at to spækkede Daadhr og et Orhoved Viin, som var bestemt for den unge, haabefulde Herre, faldt i vore Hænder. Siden have onde Tunger hmtet om, at Daadhrerne fik ifinde atter at løbe tilfjovs og Vinen at fordunste. Nok er det, at vore Folk saae ikke videre til al denne spiselige Herlighed. Ogsaa Musikkbrigaden med sine Instrumenter var samlet til Festen, saa vi i egentligst Forstand fik hele Musiken. — Den første Efterretning om Slaget lod, efter en undvegen danst Sømands Fortælling, i Slesvig paa, at de Danste med en frygtelig Styrke havde gjort et Udfald, men vare slaarde tilbage og havde mistet 6000 Mand. Alligevel havde Slesvigholst., for at undgaae saa blodig en Kamp om en Fæstning, der intet Skud Krudt var værdt, trukket sig tilbage til Gudstø. Den russiske Admiral vilde, da han fik Efterretning om Seiren først ikke ret troe den, navnlig tvivlede han paa, at vi havde gjort saamange Fanger. Da han fik Troen i Hænderne udbrod han: „Alors c'est une grande victoire.“ C'est plus, føiede Keiserens Adjutant til c'est une glorie. — Det maa have været en frygtelig Bestilling, at tælle og ordne Eigene. Den Officeer, der havde havt dermed at gjøre, fortalte mig, at han sex Gange havde faaet ondt. Selv de stærkeste Karle bleve her utjensthygtige efter en halv Times Arbeide og maatte stiftes bort, blege som Liig. Den 8de Juli fandt Begravelsen Sted. Slesvigholstenerne jorvedes ved Daggry uden Sang og Klang paa den tødste Kirkegaard. Præsten erindrede i saa, passende Ord, at de havde brudt deres Eed, men

at Hævnen hørte den Herre til, der lader Naade gaae for Ret. Klokken tolv samledes Liigfølget i tydfsk Kirke, hvor vore Officerers Kister stode, smykkede med Krands og Kaarber. Her blev en smuk Liigprædiken holdt af Feltprovst Boisen: den dvælede fortrinnsvis ved General Rye som Repræsentant for de danske Soldater, der trofast havde fulgt ham i Døden. Derpaa bleve Kisterne under Klokketlang nedbaarne til den danske Kirkegaard. En Sørgemarsk modtog dem ved Randen af den store Grav, hvori allerede de Meniges Liig vare nedsaunkede. Provst Hertel holdt en kort Tale og under Dronet af Kanoner og Geværskalver bleve vore Faldne indbiede til Hvile i den moderlige Jord. Snart stal en Mindesteen reise sig over den 6te Julius som over den 2den Aprils Heltegrav. Thi det danske Folk vil ikke glemme sine Døde.

Fjenden i Jylland under Occupationen.

De tydfske Rigtstroppe i Standerborg og Omegn. Den 23 Mai blev Standerborg By besat af c. 1700 Md. Bayrere, der opholdt sig her indtil 21de Juni, da de afløstes af Churchesfere. Af Bayrerne blev, saavidt vides, ikke deri Byen forøbet egentlige Voldsomheder, hvorimod de stjal i den Grad, at man nok tør sige, at der ikke gaves nogen bosat Mand i Byen, der ikke er bleven bestjaalen. At klage til Officererne var ikke til nogen Nytte, thi der herskede aldeles ingen Disciplin i den bayeriske Armee. Bayrerne vare isørigt for Størstedelen af et godmodigt Gemyt, hvorimod Churchesferne vare meget grove og fordringsfulde Folk, og naar man ikke gav dem Alt hvad de forlangte, traf de strax Sablen og truede med Prygl. Der blev mange Gange klaget til Commandanten, Oberstl. Knupp, men uden at denne tog nogen Notice deraf, hvorimod han truede Folk med, at Soldaterne maatte tage selv, naar de ikke fik hvad de pegede paa. En Borger, der klagede til ham over Huusfredens Krænkelse, erholdt det Svar, at vi ikke endnu kjende Krigens Rædsler, men dermed skulde vi om et Par Dage blive bekendte, idet Byen ganske skulde tilintetgjøres og Barnet ikke spares i Moders Liv!

Skandrup Kirke. Paa Kirkegaarden, hvor en Feltvagt havde sit Ophold, have de ødelagt Stakitter om og Monumenter ved Gravene, ja endog haft det moissommelige Arbeide at knuse store Steenplader, der dækkede nogle Gravsteder. Dørene til Kirken ere aldeles ituslagne og borttagne. I Kirken ere af 72 lukkede Stole kun 20 tilbage; de øvrige ere for Størstedelen brændte. Alle Gravsteder inde i Kirken ere opbrudte, Liigkisterne sønderlagne, og Ligene, hvoraf flere vare godt conserverede, udtagne og tildeels opstillede omkring ved Kirkemuren, tildeels slængte omkring i Kirken og paa Kirkegaarden. Næsten hele Gulvet, der var belagt med Fliser og Muursten, er opbrudt, da man formodentlig har troet at finde skjulte Skatte. Det Eneste, man havde sparet, var den smukke, nylig malede Altertable. I Begravelserne, ja endog i nogle af Liigkisterne, findes Halm, der tydeligt viser, at Soldaterne have haft Leie deri. Denne skjændige Ødelæggelse er alene foretaget af Bayrere.

Stilling Kirke, 1 Mil N. for Standerborg. Prædikestolen her er nedbugget og søn-

derflaact, Messeffjorten bortstjaalen. I Brold, $\frac{1}{2}$ Mill S. for Standerborg, ere Bønderne blevne saa skjændigt behandlede, at det næsten ikke er til at beskrive. Alle deres Fødevarer og Gangflæder bleve dem berøvede og hos Flere forlangtes Penge. Blev disse nægte, pryglede de Mændene, indtil Forlangendet blev efterkommet. Vinduer, Døre, Afs- og Meierredskaber bleve uden Raade brændte eller ødelagte. Gram og Stilling havde omtrent samme Skjæbne. I Fruering Præstegaard forboldtes ligeledes megen Ødelæggelse. Alle Forpagterens Afsredskaber bleve brændte. Fem Fag Huus bleve nedbrudte, og Tømmeret brændt tilligemed Døre ic. af de øvrige Bygninger.

I Sævet Mølle, tæt ved Standerborg, var indquarteret 650 Mb. og en betydelig Deel Heste. Beboeren blev strax sat ud af Raadighed over sit Gods, og der blev kun indrømmet ham et meget lidet Rum til ham og hans Familie. Alle Levnetsmidler bleve strax fortærede, saa at Familien aldeles Intet havde, men maatte som Almøse modtage Føde af Tjenden. De Indquarterede opførte sig her i det Hele taget som Røvere.

Paa Mallinggaard havde Bayrerne opbrudt Husets Gjemmer og borttaget deraf hvad de fandt for godt, navnlig Linned og Gangflæder. Hr. Warburg besværede sig herover hos Divisionscommandeuren, Prindsen af Altenburg, som laa der i Byen. Denne indfandt sig med hele sin Stab, og holdt i Gaarden en Tale til Folkene; men det gjorde tværtimod det Onde meget værre, thi nu bleve Soldaterne først rigtig forbittede paa Warburg, og da de hos ham indquarterede Officereer yttrede, at han ikke noget Dieblit kunde være sikker paa Gaarden, fandt han det raadeligst at see at komme bort, hvilket ogsaa lykkedes ham den paafølgende Nat, da han kom til Standerborg, hvor han maatte forblive i 5 Uger. I hans Fraværelse gif det endnu værre til: hans Køer, omtrent 100 Stykker, malkedes af Soldaterne paa Marken, en Deel af hans øvrige Besætning slagtedes, osv. De brød Folkens Kister op og stjal deraf hvad de fandt for godt. Alle Skillerummene i Udhusene vare nedrevne og Bygningerne stode faldefærdige. Men den værste og skjændigste Ødelæggelse, de der have forøvet, er i den smukke Skov, der ligger tæt W. for Gaarden. Her laa en Feltvagt paa flere hundrede Mand. Disse have nemlig omhugget 3 à 4000 unge smukke Bøgetræer, hvoraf de havde bygget sig en Mængde Hytter. Hr. Warburgs Tab er meget stort, og vil næppe kunne erstattes med 3 à 4000 Rbd. — Ogsaa samtlige Standerborg-Ladegaarde ere meget haardt medtagne.

Paa en Recognoscering, som Bayrerne og Churheserne foretog i Gjern Herred, have de ogsaa paa flere Steder udøvet store Voldsomheder. Saaledes have de i Truust Kro, efter at have oversfyldt sig med Mad og Drikke, ladet alle Kromandens flydende Varer løbe ud paa Kjældergulvet, og derved paaført ham et meget stort Tab. Hans Tab og Skade er, efter Foranstaltning af Sognepræsten Hr. Sebel, der under Krigen har viist en mere end almindelig Velvillie mod og Omsorg for sine Sognefolk, opstrevet og taxeret, og beløber sig meget lavt ansat til over 1000 Rbd.

Brørup, i Nærheden af Skanderborg Sø. Her kom nogle Bayrere ind til en gammel Bonde og forlangte Penge. Da han forsikrede, at han Ingen havde, overfaldt de saavel ham som hans Tjenestekarl, der var flet sin Huusbond til Hjælp. Den Gamle erholdt saadanne Sabelhug i Hovedet, at Lægen ikke turde indstaae for hans Helbredelse, og Karlen fik et meget slemt Hug i Armen og eet i Haanden. Under Affairen havde der samlet sig enbeel Menneſker ved Huset, og da Voldsmandene saae dette, toge de Flugten, hvorved den Ene tabte sin Hovedbedækning, som Bønderne toge i Besiddelse og bragte til Auditeuren, for om muligt derved at komme paa Spor efter Gjerningsmændene. Disse bleve da ogsaa opdagede, og, efter Sigende, straffede. — Prindsen af Altenburg, der laa i Skanderborg, holdt betydeligt Taffel paa en af Gjæstgivergaardene. Fra dette Taffel blev, besynderligt nok, Tid efter anden 19 Stkr. Sølvstæer borte, og iblandt en anden Prindses Gods (Prindsen af Schaumburg-Lippe) er seet Servietter, der, efter Navnet paa samme at dømme, skulle have tilhørt Præsten i Nørresnebe. — Af de ved Landeveien fra Skanderborg til Horsens plantede smukke Træer ere omtrent 700 afbrækkede eller borthuggede, og ligeledes er en stor Deel ødelagt paa Veien til Aarhus.

Churheserne i Nørresnebe. Den 7de Juni afmarsch. Executioncommandoet fra Horsens. Den samme Nat ankom allerede Melding derom til vore Tropper, altsaa længe førend Beboerne i Nørresnebe og Omegn kunde have nogen Anelse om, at de vare truede af dette Commando, eller at det havde til Hensigt at overnatte der. Efter at have tilbragt Natten i Braastrup, hvorfra den constituerede Herredsfoged medtoges, marscherede Commandoet den 8de til Grædstrup, derfra til Nørresnebe, og videre til Eistrup, hvorfra det henad Aften vendte tilbage til Nørresnebe for at overnatte. Tropper opførte sig paa dette Togt upaaklageligt og Beboerne af de nævnte Byer erkjende, at Executionen under hessiff Ritmester Graus Befaling blev udført med Humanitet og Maadehold. — Omstændighederne ved Tilfangetagelsen om Natten, omtrent Kl. 12, ere bekjendte. (see Pag. 38 under Rapporten).

Imidlertid havde en hessiff Husar faaet Leilighed til at forstikke sig under Alarmen og senere at undslippe. Han blev vel paa den civile Øvrigheds Foranstaltning greben og afsendt efter vore bortdragne Tropper, men blev underveis befriet af en churhesiff Husarpatrouille. Det er udenfor al Tvivl, at denne Flygning ved det i Horsens afholdte Forhør har afgivet en Forklaring, der ikke stemmede med Sandheden, og derved givet den første Impuls til de skammelige Excesser. Han har saaledes forklaret, at der var udstillet Poster om Aftenen, at Mandstabet havde deres Vaaben liggende ved Siden af dem, men at Beboerne havde fraløst dem samme m. m. Alt dette er aabenbar Usandhed; det tilstaae selv de herbærende Fangne. — Ogsaa er den i nogle Blade optagne Fortælling om, at Præsten havde medgivet ham et Leidebrev aldeles opdigtet. — Den 13de ankom det til et ligesaa banærende som ubegrundet Hævntog bestemte Commando til Nørresnebe. Det bestod af 1400 Mand

med 2 Kanoner. Omtrent paa samme Tid indfandt Herredsfogden sig i Byen for om muligt at afværge Udførelsen af de Trubler Rytget allerede havde bragt, og som snart skulde gaae i Opfyldelse. Efterat han havde meddeelt den Høistcommanderende over Commandoet Hensigten med sit Komme, svarede denne: „at han ikke var kommen for at tilføie Beboerne noget Ondt, men kun for at inddrive Refrancer af de udflebne Naturalpræstationer.“ Han yttrede, at vore Tropper havde været i deres gode Ret, da det lykkedes dem at fange Hæserne. Paa Herredsfogdens Tilbud at være behjælpelig ved Inddrivelsen, svarede han, at han skulde lade ham hente, om han behøvedes, hvorpaa Herredsfogden blev escorteret bort, efterat være betydet om Intet at udfige om de fjendtlige Troppers Stilling. — Strax efter begyndte imidlertid Udplyndringen, og da en Deel af Soldaterne vare blevne berusede, gik det ud paa at ødelægge Alt, hvad de ikke kunde bruge eller føre med dem. Hvor systematisk denne Ødelæggelse er sket, sees af en derover retlig optagen Synsforretning. Saaledes ere i Præstegaarden Sølvtoi, Uhr, Dækkeoi, Sengklæder, ja endog Gangklæder deels røvede, deels ødelagte; et Claveer, 3 Speile og 3 Skilderier sønderlaaede; 7 Jag Gardiner staarne i Stykker, 8 Jag Binduer sønderflagne, tilligemed Sprosserne foruden samtlige Ruder i de andre Binduer. Selv Tjenestpigerne ere berøvede deres Gangklæder, Linned, m. m. — I Skolen er alt Inventarium, Børde, Protokoller, Bøger, tilligemed Binduer og Døre ødelagte eller brændte. — I Kroen ere 2 Speile og 17 Skilderier sønderlaaede, et betydeligt Quantum Pys traadte i Stykker, samtlige Meubler, Løsore, Binduer og Døre ødelagte; ikke at tale om at 600 Potter Brændeviin, 100 Potter Mjød, en betydelig Deel Rom, Bisk og Colonialvarer, saavel som de foresundne rede Penge have været anseet for et godt Bytte. At alle Victualier der fandtes bleve fortærede eller medførte, behøves ikke at tilføies. — En saadan Udfærd have de churhesste Tropper til Trods for de Høistcommanderendes Proclamationer udviist imod de ustyldige hjælpeløse Beboere af Nørresnede, og det i et Land, hvis Indbyggere kun have imødekommnet dem med altfor stor Velvillie, snarere betragtede dem som ærlige Fjender, end som Røvere og Voldsmænd, der understøtte et løbløst Oprør. — Historien vil domme deres Færd. — I Forbindelse hermed meddele vi ogsaa følgende officielle Beretning om de tydske Troppers Opførsel paa andre Steder i Jylland:

I Standerborg ligg Kirkeskere, som opføre sig paa det affhyeligste og ødelægge Alt. I Standerup Kirke have de saaledes ødelagt alt Indvendigt, saasom Prædikestolen, Stolene m. m., selv Rister, hvoraf de have kastet Skeletterne rundt omkring. Ligeledes have de sønderbrudt Monumenterne paa Kirkegaarden.

En anden Beretning om Plyndringen i Nørresnede. Da vi i vor magre Egn ikke kunde tilfredsstille Hjendens store Fordringer, ankom hertil den 8de Juni en Executions-Patrouille paa 72 Mand Husarer, som indkvarterede sig i Byen, for næste Dag at modtage de udflebne Naturalier. Men om Natten kom nogle danske Dragoner, som overraskede Hu-

farerne i deres trygge Søvn og fangede dem paa een nær, der fandt Veilighed til at undslippe. To Dage derefter gif det Rygte, at Fjenden igjen var i Anmarsch mod Byen, og at de kom for at hævne den Skade, de havde lidt; men da Ingen af os havde taget activ Deel i den første Affaire, kunde vi ikke troe, at de vilde hævne paa uskyldige og værgeløse Mennesker, hvad Soldaterne havde gjort, og iffun lidt Løi blev derfor ført bort fra Byen. Om Middagen den 12te ankom Tydskerne hertil med endeel Husarer i Spidsen, som sprængte forud og strax fordrede Underretning om de danske Soldater, og da denne ikke blev dem givet, svingede de Sablerne om vore Øren og udstødte frygtelige Trudsel og Forbandelser over os. Vi havde nu kun det Haab tilbage, at et gunstigt Udfald af Forhøret vilde standse deres Voldsomhed. Endeel Personer bleve strax transporterede som Fanger op i Leiren, der indrettedes noget Syd for Byen, og hvor nogle af dem bleve behandlede med en oprørende Grusomhed. Saaledes erholdt en Mand, omtrent 80 Aar gl., Stokkeprygl, uden at vide hvorfor; to Karle bleve afflædte og ydseede, uden dog at kunde bekjende Noget, og derefter maatte de Alle blive i Bagten, hvor Soldaterne nu og da tilbeelte dem Stød og skjældte dem ud. Vi som vare blevne tilbage i Byen, havde det ikke synderlig bedre. Forst maatte vi uddele Fødemidler, under hvilken Bestæftigelse de tydske Soldater rapsede hvad de kunde faae fat paa. Derefter bleve Mandfolkene jagede ud for at bære Brænde, Vand, Brød o. desl. op til Leiren, ved hvilken Veilighed der ogsaa faldt korporelig Revselse af. Endelig begyndte, efter at Soldaterne havde beruset sig, henimod Kl. 4 om Eftermiddagen, Plyndringen. Kister og Skabe, Speile og Vinduer, kort alt Bøhave blev sønderslaaet eller borttranet, og Indbyggerne vare ingensteds sikke paa Liv og Lemmer. Officererne fjernede sig og overlod Alt til de berusede Soldater, og da Skolelæreren bad nogle Officerer om Skaansel og Hjælp, erholdt han til Svar, at Soldaterne havde Tillabelse dertil, og at vi Forrædere ikke fortjente nogen bedre Medsart. Efter at Fjenden i omtrent 24 Timer havde plyndret, forlød han Byen, og vi kunde da tage Udslæggelsen i Dieslyn. Ituslagne Børde, Kister, Skabe, Vinduer o. desl. laa spredte overalt, tilligemed adspaltede Bøger og Protokoller og sønderrevne Klædningsstykker: Ikke engang Herrens Huus var slaaet; der havde de opbrudt og tomt Fattigblokken. Hvad der ikke var ødelagt, var borte; omtrent 20 Kreaturer ere tagne paa Marken, og Kornet saavel paa Marken som i Husene meget bestadiget.

Udtoget af et Brev fra en Præst i Jylland. Dersom jeg nu fuldstændigt og tydeligt vilde beskrive Eder, kjære Børn, hvorledes vi her have haft det i denne Krigstid, saa maatte jeg sje flere Ark Papir sammen og endda neppe faae Plads til at fortælle alt det, vi have lidt i denne Fjendetid, og Enden paa hele Skrivarieret blev, at jeg er bleven ganske ruineret, ødelagt til det Yderste og bliver vist aldrig Mand mere. Den 9de Mai begyndte Indqvarteringen, først med Preusserne fra Polen; det var slemme Knegte. Jeg havde her i Præstegaarden 550 Mand og 17 Officerer; Salen, min Stue og Skæstokammeret toge de

strax, dernæst Dagligstuen, og der var ikke mere Plads for os end at staae lige op og ned ved Væggene. Lantes Kammer tog en Doctor, og vi havde da ikke meer Plads end Moders Sovestue; der laae vi allesammen tilligemed Pigerne. Vi kunde hverken koge eller bage, thi Preusserne havde Kjøkkenet. Jeg maatte gaae til Anneret og tigge et Brød; thi Tydskerne havde taget det altsammen, baade Fjæs, Æg, Smør, kort sagt Alt, selv Melk. Jeg maatte paa Gaden hos Marktenderen kjøbe for 1 \mathring{S} Hvedebrød og med dette satte jeg mig ud paa Præstegaarden og spiste der min Mad. Saaledes gif det i 5 Dage. Reent Dækketoi og 6 rene Haandklæder forlangtes hver Dag, og Pigerne maatte vadske hver Nat. Nu kom Bairerne, og hvad det ikke var galt, saa blev det nu. Obersten, som laae her, forlangte strax 44 Flaske Wiin og 80 Stkr. Fransbrød, og det for 2 Dage; da jeg nægtede det, fortalte Krabaten mig, at han havde ført Krigen med i Spanien og naar han kom til Præsterne, saa gjorde han ikke Andet end lagde en Strikke om deres Hals, saa kom Alt hvad han forlangte. Jeg sendte nu Bud efter Sognefogden, og ham blev det antydet, at dersom det forlangte ikke kom, bleve strax 2 Røer trukne frem og slagtede; nu maatte vi hente. Da disse 2 Dage vare omme, kom den samme Rekvistition, og saaledes gif det i 6 Dage; da kom Churheserne; de vare her kun een Nat og vare dog nogenlunde stikkelige. Nu havde vi Pusterum fra den 23de Mai til den 9de Juli, i hvilken Mellemtid vi idelig havde Streif-Vartier i Sognet, som løbe ind og toge af Fødevarer, hvad der var. Den 9de Juli kom atter Bairerne; nu blev først Gaarden ødelagt, thi jeg havde 80 Heste foruden en Mængde Fodfolk. Husene ere heelt ødelagte, der er ikke en Underbøg i hele Gaarden, ikke et Skillerum i alle Husene. I kunne troe, kjære Born, her seer frygteligt ud. Vi eie ikke et Kar, ikke en Spand, Alt er itu og brændt; ikke en Tallerken, ikke en Kniv og Gaffel, ikke en Thekop, Alt er itu, 5 Stole i Salen deels brændte, deels itu, 2 Sølvskeer sjaalne, 3 Damastes Haandklæder og ligesaa mange andre Haandklæder sjaalne; tro mig, vi have faaet nok af Krigen. Desuden er af Sognet leveret til Magazinet: 300 Tdr. Havre, 98 Tdr. Byg, 1 Td. Kerner, 1092 Pbd. Fjæs, 18 Røer, 1000 Pbd. Brød og 1 Hest, og deraf falder paa min Part at betale 50 Rbd. foruden Krigsskatten; hvorledes jeg skal komme ud deraf, veed jeg ikke.

Brev fra Røding af 25 Juli. Endelig begynde vi da nu at faae Luft, og det kan ikke negtes, at man, efter at have siddet indelæmt mellem Fjender i 14 Uger, nok kan trænge til lidt frisk, dansk Luft, der ikke er forpestet af „Schleswigholsteinsisme“ og dens ivrige Tilbedelse. Det er en besynderlig Tilstand, efter i saa lang Tid at have gaaet under Naget, paa een Gang at blive det gøit; man veed ikke ret, hvorledes man er faren, ja man kunde fristes til at tvivle, om man er den samme Person som før. Dog — Sligt maa man have prøvet, før ret at kunne forstaae det. Efter at Sleswigholstenerne havde udført deres glimrende Bedrift „vor Fredericia“ den 6te, der her i Byen foraarsagede en mageløs Bevægelse, Støi og Tummel i alle Retninger, rykkede den 7de Sachsen-Altenburgerne og 1 Bataillon kurhesiske

Stytter herind og forbleve her til Mandagen den 9de; Weimarerne vare den 8de ryffede ud ad Snoghøi til, som det syntes kun med lidet Mod i Brystet. Den 9de forløbe altsaa Altenburgerne os, og strax efter ryffede Hannoveranere herind. Disse opførte sig i det Hele høfligt og ordentligt her i Byen. De forbleve her til om Onsdagen, da de fik Contraordre (Dengang spøgte det allerede om Waabenstilstanden) og en Slesvigholsteensk Brigade og dito Generalstab bleve indquarterede hos os. Da Bataillonerne vare blevne betydeligt reducerede den 6te, jar var Brigaden just ikke stærk; navnlig udgjorde 2den og 4de Bataillon hver kun omtrent 250 Mand i Tæt og Alt, og de andre Batailloner havde ogsaa faaet en Dem af Huden. Nu vare Slesvigholstenerne ret maneerlige at have i Qvarteer; Mange vare meget forsagte, medens naturligtviis Andre vedbleve at broute paa sædvanlig Maade, men de opførte sig forresten taalelig godt. Brigaden bestod af 1ste, 2den, 3die og 4de Bataillon og et Jægercorps. Efterhaanden samlede endeel mere Mandstab til de forskjellige Batailloner og endnu i Løverdags, den 21de, kom circa 1000 Rekrutter hertil. Imidlertid var jo Waabenstilstanden bleven afsluttet og ratificeret, og Ordren til Tilbagemarschen indløb og blev bejendgjort for Armeen her den 22de; den lod paa, at den 24de skulde Brigaden rykke ud. At denne Befaling maatte have en ganske forskjellig Virkning paa en af saa forskjellige Elementer sammensat Armees, er begribeligt nok: Mange jublede, Andre ærgrede sig, og atter Andre rasede. Igaar trak da endeel af Schlesvigholsteinerne bort og Resten fulgte efter idag, tilligemed „Water Bonin.“ Han, Zastrow og nogle flere preussiske Officerer sagdes at have taget Afsted af preussisk Tjeneste og at være gaaede i Oprørernes. Den churheske Brigade, der, som De nok veed, bestaaer af Churheser, Weimarere, Altenburgere, Bücheburgere og alle de Smaahanser, hvis Fyrster selv maae gaae med for at gjøre Contingentet fulltalligt, gaaer Vest om Kolding og ned ad Hertugdømmernes Vestkyst, for den 10de August at gaae over Elben; Bayrerne gaae ligeledes Vest om Kolding, hvorefter vi naturligtviis ikke ere misfornøiede, da de ikke have gjort sig fordeelagtigt bekjendte her. Bayrerne faae for sidste Gang Forpleining fra Magazinet her imorgen, hvorefter det Fredag og Løverdags ingen Forpleining har at yde til Tropperne; men paa Søndag (den 29de) kommer hertil den 1ste preussiske Brigade, 7500 Mand, som drager bort paa Mandag, og derpaa kommer 2den Brigade, 5500 Mand, som drager bort paa Tirsdag, og dermed er, saa haabe vi, Alt forbi.

Brev fra Kolding af 2 August. — — Endelig — ja, endelig ere vi da blevne Lyksterne qvit. Imorgen er det netop 15 Uger, siden Insurgenterne trængte herind og besatte Kolding og i den Tid have vi naturligtviis været indlemmet i det „meerumschlungne, stammverwandte Schlesvigholstein.“ Vi have derfor ogsaa i denne Dhrr. Befalers & Rewentlows Regjerings Tid haft Besøg af mange „pæne“ Folk, havt de nydeligste „Bier- und Wein-Hallen“ m. m., hvor Vinduerne hang fulde af alffens fljonne Billeder og Minder om „den unge Armees“ Seierbindinger ved Eternfælde, Kolding, Gudstøe o. fl. St. At disse

fandt synderlig Afsetning uden til vedkommende Helte, troer jeg ikke. Siden den 6te Juli blev der ofte spurgt om „Slaget ved Fredericia;“ men det var „noch nicht ausgekommen,“ og nu ere de borte, disse industricuse Folk, saa vi formodentlig ikke faae det fra den Kant. Imorges forlode altsaa de sidste Rigstropper Jylland; det var endeel af 12te Regiment og af dem, som skulle forblive i Slesvig under Vaabenstilstanden. Som det lader, er der for Nordflæsbigerne begyndt en lignende Tilstand som ifjor. Ikke nok, at de ordinaire Statter og Halvdelen af den paalagte Krigsskat for 1849 ere betalte; som De veed, har den høiise Regjering ogsaa paabudet et Tvangsaaan, af hvilket Halvdelen skulde betales den 1ste Aug. For at faae dette inddrevet i rette Tid, inden Vaabenstilstanden egentlig træder i Kraft, have i de sidste Dage nogle Insurgent-Drøner rebet omkring i Sognene og tilfagt til ufortøbet Betaling, i modsat Fald militair Execution paa samme Maade og under samme Betingelser som ifjor. Saaledes kom igaar (d. 1ste Aug.) 5—7 Drøner til Bønslyd og flere Sogne med en Skrivelse fra den provisoriske Amtmand Bruhn i Haderslev d. d. 2den August og tilfagde Sognene at betale Tvangsaaanets første Halvdel (af Bønslyd Sogn rigelig 834 Rbd.) i een Sum inden Aften. En stor Del Bønder fra forskellige Sogne vare i Anledning heraf igaar Eftermiddag hos General Prithwiy for at faae at vide, om Sligt ogsaa kunde og turde finde Sted midt imellem og i Ryggen af den preussiske Armee; men han skal ikke have givet noget bestemt Svar. Derimod vare mange af de andre preussiske Officierer meget forbittede over denne uforfammede Fremfærd. Nu kommer det an paa Udfaldet, hvorom jeg nærmere skal meddele Underretning. At Enkelte af „Patriotisme“ allerede have lagt deres Skjæb paa „Schleswigholsteins“ Alter, og Andre ligesaa af Frygt, er desværre Sandhed. — At der her i Byen, saasnart Preusserne vare borte, blev temmeligt Røre, i Forventning af de Danstes Ankomst, er begribeligt. Det varede kun nogle faa Dieblifte, før i alle Gader og Stræder fra mange, mange Huse Dannebrogene vaiede i større og mindre Format, efter Evne og Leilighed, og en stor Mængde Mennesker fra Byen og fra Landet i Syd og Nord vølgede igjennem Gaderne for at være med og byde de kjære Gjæster, vore tappre Krigere, et hjerteligt Velkommen; dog — vi have endnu kun seet Enkelte af dem; men imorgen, hedder det, komme de — altsaa imorgen! Nogle faa Preussere gjæstede idag atter Kolding for at hilse paa vore Soldater; men de traf, som sagt, kun enkelte af dem. I Eftermiddag er en Drøner reist herigjennem med Depescher til General Prithwiy i Christiansfeld. Det hedder, at Insurgenterne have arresteret en af de under Krigen flygtede, men senere hjemvendte haderslevske Bøgere og fort ham til Rendsborg. — —

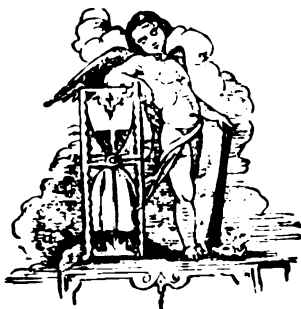

B.

De Faldnes Minde.

Og kommer jeg ei hjem
til min gamle Fa'er og Mo'er,
de Blade her vil trøste dem
med disse hersens Ord:
Sit Lofte har han holdt,
den tapre Landsoldat.

Generalmajor Olaf Rye.

Den 6te Juli 1849.

Dit Bærged Blink igjennem Lyn og Damp
De Tappre fulgte som en Lebestjerne;
Ehi der hvor Rye stred var haardest Kamp,
Dg Tapperheden følger Helten gjerne.
Dit Bærged sank — Dit Heltesie brast,
Da Seirens Engel lysede Din Linde.
I Danmarks Bryst skal stande klippefast,
Du Norges Son, Dit hæderfronste Minde.

•••••

Generalmajor Olaf Rye, født den 16de November 1792 paa Gaarden Boe i Neder-Tellemarken, Aggerhuus Stift, blev Cadet ved det norske militaire Academie i Mai 1804, og i Sommeren 1808 udnævnt til Secondlieutenant ved det tellemarkste Infanterie-Regiment. Utifreds over Norges Forbindelse med Sverrig, tog han i Februar 1815 sin Afsted, forlod sit Fædreland og gik i preussisk Tjeneste. Da Freden mellem Frankrig og Preussen var sluttet, indtraadte han i den danske Armee og blev Lieutenant ved det oldenborgste Regiment og laae i Garnison i Hertugdømmerne fra 1819 til 1842. Ved Krigens Udbrud 1848 var han Commandeur for 1ste Infanterie-Bataillon, rykkede med disse Tropper ind i det Slesvigke og i Træfningen ved Bau d. 9 April var han i dens forste Linie, stedse udsættende sig for den heftigste Kugleregn, stedse opmuntrende og fremskyndende, ordnende og veiledende sine Soldater. I Slaget ved Slesvig d. 23 April udførte Bülow og han den Glantebevægelse ud over Dannevirke mod de angribende Preussere, som for en Stund standse de disse, men ogsaa kostede vor lille Flok mange Offre; ogsaa her var han i Spidsen for sine Folk og befæstede endmere den vundne Anerkjendelse og Hoiagtelse. I Træfningerne den 28 Mai og 5 Juni ved Dyppel har han haft Leilighed nok til at lade sin Dygtighed og Paalidelighed som Fører blive bemærket og paafjonnet af Overcommandoen. — Ved Felttogets Begyndelse 1849, betragtedes han, som den af Brigadecommandeurerne, der var bedst

fliget til at operere paa egen Haand og til, i Tilfælde af et Tilbagetog, at foretage dette opad Halvoen med et isoleret mindre Korps. Denne Opgave, blev for ham Kilden til forøget Berømmelse. Ikke blot udførte han dette Tilbagetog for en 3-4 Gange overlegen Fjende og gennem et Terrain, hvor det flere Gange havde været muligt at omringe hans lille Hær, næsten uden alt Tab paa vor Side, medens han paa flere Punkter gjorde Fjenden en haardnakket Modstand. Fra dette Hver blev han kaldet for at deeltage i Ledelsen af Udfaldet Natten mellem den 5te og 6te Juli fra Fredericia, hvis ene Hovedrolle var ham betroet, og under hvilket Døden, som han saa tidt havde trodset — endelig traf ham. Hans Liig blev d. 8 Juli henstillet i Trinitatis Kirke i Kalken af hans faldne Vaabensæller, der samme Dag bleve begravede — senere ført til Kjøbenhavn, hvor det blev jordet den 15 September paa Garnisons Kirkegaarden. S. Majestæt Kongen fulgte sin tappre Kriger tilføds imellem den talrige Procession fra Garnisonskirken til Kirkegaarden.

Ingenieurdetachmentet.

- Premier-Lieutenant Julius v. Hoyer, døbt. saaret d. 23 April ved Kolding, død paa Middelfart Lazareth d. 24 April, begravet paa Middelfart Kirkegaard, d. 26 April.
- Premier-Lieutenant Carl Waldemar v. Bjerregaard, dræbt d. 18 Mai under Bombardementet i Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard den 20 Mai.
- Premier-Lieutenant Christian Ludvig v. Holm, saaret d. 30 Juni ved Udfaldet fra Fredericia, død paa Villeshaage 2 Juli, begr. paa Middelfart Kirkegaard d. 5 Juli.
- 4de Deling. Sappeur Niels Christian Larsen Haastrup, dræbt den 5 Juni under Bombardementet, begravet paa Fredericia Kirkegaard den 5 Juni.
- 2den Deling. Sappeur Johannes Christian Neumann Bjerget, saaret den 23 April ved Kolding, død paa Middelfart Lazareth den 19 Mai, begravet paa Middelfart Kirkeg. den 22 Mai.
- Sappeur Christen Andersen Opsund, falden d. 23 April ved Kolding, begravet paa Kolding Kirkegaard den 28 April.

Artilleriet.

- Capitain Julius Wilhelm Theodor v. Gögge, saaret d. 8 Mai ved Beile, død paa Lazarethet i Horsens d. 16 Mai, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 25 Mai.
- Premier-Lieutenant Henrik Ernst Wilhelm v. Dorn, dødelig saaret d. 8 Juni ved Fredericia, død paa Villeshaage Lazareth d. 8 Juni, begr. paa Middelfart Kirkegaard d. 11 Juni.
- Second-Lieutenant Peter Ferdinand v. Glud, kvæstet af en Granat d. 6 Juni under Bombard. død paa Villeshaage Lazareth d. 17 Juni, begr. paa Middelfart Kirkegaard d. 21 Juni.
- Bat. Jesen 53. Constabel Carl Hendriksen Jøgerumhuus, saaret d. 6 Juli ved Fredericia, * død paa Odense Lazareth d. 8 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli.
- Bat. Marcussen. Constabel Niels Christian Nielsen Overøb, falden d. 7 Mai ved Gudso, begravet paa Fredericia ? Kirkegaard d. 10 Mai.
- Ditto 90. Constabel Mads Mortensen Sønderaaby, falden d. 7 Mai ved Gudso, begravet paa Fredericia ? Kirkegaard d. 10 Mai.
- Ditto 152. Constabel Jørgen Hansen Randlev, falden d. 7 Mai ved Gudso, begravet paa Villeshaage ? Kirkegaard d. 9 Mai.

- Bat. Marcusfen. Constabel Hans Frangen Lyngby, saaret d. 7 Mai v. Gudse, * død paa Willeshauge 79. Lazareth d. 17 Mai, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 22 Mai.
- Ditto 113. Constabel Jens Christensen Fogstedhebe, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Lazareth d. 7 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli.
- Ditto 183. Trainconstabel Jens Andersen Riisby, saaret d. 7 Mai, * død paa Fredericia Lazareth d. 8 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.
- Bat. Hartshausen. Overconstabel Mikkel Petersen Snovdrup, falden d. 7 Mai ved Blaatjærstov, begravet 31. paa Horsens Kirkegaard d. 9 Mai.
- Ditto 10 oc. Constabel Hans Peter Hansen Kjøbelov, saaret d. 7 Mai ved Blaatjærstov, død paa Børgense Lazareth 12 Juni, begravet paa Børgense Kirkegaard d. 15 Juni.
- Bat. Wegner. Trainconstabel Hans Peter Petersen Dorup, falden d. 6 Juli ved Fredericia, begravet 7de Bat. oc. 19. i Fredericia d. 8 Juli.
- Bat. Tillisch. Constabel Jens Peter Petersen Galthen, saaret d. 7 Mai ved Gudse, * død d. 17 Mai 5te Bat. K. R. 45. paa Garnis. Hospitalet i Kjøbenhavn, begr. paa Garnisons Kirkeg. i Kbhvn. d. 20 Mai.
- Ditto. Trainconstabel Hans Hansen Dalby, saaret d. 7 Mai ved Gudse, død d. 7 Juni paa 4 Bat. K. R. 52. Garnis. Hospitalet i Kjøbenhavn, begravet paa Garnisons Kirkeg. i Kbhvn. d. 11 Juni.
- Espingobatt. Bombardeer Peter Emilius Gronholm, falden ved Kolding d. 20 April, begravet af Meincke. Lybsterne i Frue Theilades Have, senere opgravet og begravet af Bore paa 3die Bat. 13. Kolding Kirkegaard d. 28 April.
- Ditto. Constabel Peter Rudolph Svendsstrup, haardt saaret ved Eistrup d. 23 April, død i (Frivillig) Christiansfeldt d. 27 April, begravet i Christiansfeldt d. 30 April.
- Espingobatt. Constabel Peter Andersen Studstrup, saaret d. 6 Juni i Sundeved, død d. 16 Juni paa Schønning. Augustenborg Lazareth, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 Juni. Forstærkn. 75.
- Fæstn. Artill. Constabel Christen Petersen Skibhusene, dødelig saaret d. 8 Juni paa Odensebastion, Fredericia. død paa Fredericia Lazareth d. 8 Juni, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 2 Batt. 137. 11 Juni.
- Ditto. Constabel Anders Rasmussen Døder, dødelig saaret d. 3 Juni paa Høfsteens Bastion, 3 Bat. K. R. 24. død paa Fredericia Lazareth d. 3 Juni, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 5 Juni.
- Ditto. Constabel Søren Poulsen Jøsted, saaret paa Prindsens Bastion d. 2 Juli, død paa Forstærkn. 77. Fredericia Lazareth d. 2 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 3 Juli.
- Strids Batt. Constabel Anders Christiansen Saby, saaret d. 3 Juni i Artilleri-Kampen ved Strid, * Forstærkn. 160. død paa Willeshauge Lazareth d. 9 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 11 Juni.
- Faste Batt. Constabel Jens Jacobsen Lebbestrup, saaret d. 6 Juni paa MS af en Granat, død Grove paa MS. paa Augustenborg Lazareth d. 9 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. Forstærkn. 94. 13 Juni.
- 1 Batterie. Frivillig Constabel Johan Melchior Lund, saaret d. 18 Mai under Bombardementet, * No. 1. oc. død paa Willeshauge Laz. d. 26 Mai, begr. paa Veilby Kirkegaard d. 31 Mai.
- 1 Artill. 5. 41. Constabel Jens Olsen Galby, saaret d. 15 Juni under Bombard., * død paa Willeshauge Lazareth d. 27 Juli, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 29 Juli.

Livgarden til Fods.

3. 153. Garde Ole Ludvigsen Høedstrup, dødt. saaret d. 6 April v. Ulstrup, død paa Augustenborg Laz. den 7 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard den 10 April.

5die Infanteri-Brigades Musikcorps.

Hoboist Johan Gardeberg, dræbt af en Bombe den 17 Mai under Bombard., begravet paa Fredericia Kirkegaard den 20 Mai.

1ste lette Infanteri-Bataillon.

- Prem.-Lieut. Carl Frederik v. Tronier, saaret d. 6 Juli, død paa Villeshave d. 8 Juli, indsat i Veilby Kirke d. 12 Juli, ført til Kjøbenhavn og der begravet.
- Sec.-Lieut. Niels Peter Høstrup v. Schou, saaret d. 6 Juli, død paa Villeshave d. 7 Juli, begravet i Middelfart d. 13 Juli.
- Sec.-Lieut. August v. Duse (svens), falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
- Sec.-Lieut. August E. C. v. Møller, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
- Sec.-Lieut. C. v. Ravn, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
- Sec.-Lieut. Christian Møller v. Holst, saaret d. 6 Juli, død i Odense d. 21 Juli, begravet i Odense den 24 Juli.
1. 2 oc. Fr. Menig Hans Frederik Nicolai Jensen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 5 oc. Undercorp. Niels Larsen Kirkefte, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 9 oc. — Henrik Stockman Hermansen, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 19 Juli, begravet i Alsens d. 21 Juli.
1. 12. — Jørgen Nielsen Herlov, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den d. 8 Juli.
1. 49. Menig Peter Rasmussen Mørkholm, saaret d. 3 April v. Agbøl, død paa Sønderborg Laz. d. 4 April, begravet i Sønderborg d. 6 April.
1. 56. Menig Ole Sørensen Annisfe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 72. — Niels Petersen Carlstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 112. — Niels Christensen Ibsen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 119. — Mads Petersen Ledøie, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 140. — Lars Petersen Uggerløse, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. den 9 Juli, begravet i Fredericia d. 11 Juli.
1. 143. — Hans Jensen Greve, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 145. — Mads Jensen Rodoure, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 151. — Frederik Wilhelm Rasmussen Kjøbenhavn, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 155. — Ole Jensen Beile, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 180. — Christian Andersen Grøse, saaret d. 6 Juli, * død paa Bogenfse Laz. d. 17 Juli, begravet i Bogenfse d. 19 Juli.
1. 231. — Ole Olsen Kyndby, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 8 August, begravet i Fredericia d. 13 August.

1. 238. Menig Rasmus Nielsen Fensmark, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 263. — Hans Nielsen Gorre, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 9 Juli, begravet i Fredericia d. 11 Juli.
2. 2. Foureer Ove Christian Hansen Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 10 Juli, begravet i Odense den 12 Juli.
2. 9 oc. Menig Jens Christensen Pitterhuus, saaret d. 6 Juli, * død paa Odense Laz. d. 23 Juli, begravet i Odense d. 16 Juli.
2. 10. Corporal Jorgen Hansen Hjortespring, falden d. 6 Juli, begravet d. 8 Juli i Fredericia.
2. 22 oc. Menig Jacob Jensen Roertang, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 12 Juli, begravet i Fredericia d. 14 Juli.
2. 25. Undercorp. Peder Jensen Bjerget, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 17 Juli, begravet i Alsens d. 19 Juli.
2. 26. Menig Andreas Julius Clausen, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 62 ec. — Jacob Christensen Langstrup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 19 August, begravet i Odense d. 21 August.
2. 78. — Peter Marcussen Rye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 81. — Ole Rasmussen Eljæroe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 150. — Peter Christensen Kjøbenhavn, saaret den 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 10 Juli, begravet i Bogense d. 16 Juli.
2. 197. — Jens Clausen Kirkefaalbye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 2 oc. Undercorp. Peter Nielsen Lvisfing, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 6. Corporal Hans Jacobsen Kornerup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 17. Undercorp. Jens Hendriksen Gronnerendehuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 18. — Peter Johansen Leire, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 20. — Christen Larsen Kjettinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 35. Menig Peter Petersen Sollerød, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 12 Juli, begravet i Bogense d. 16 Juli.
3. 71. — Christian Petersen Namlose, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 131. — Jens Christiansen Gadevang, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 132. — Lars Larsen Hjærebbye, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 13 Juli, begravet i Odense d. 16 Juli.
3. 182. — Frederik Wilhelm Johansen Lyngbye, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 184. — Sivert Sorensen Leerbjerg, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 18 Septbr., begravet i Odense d. 22 Septbr.
3. 219. — Soren Hendriksen Stendrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 222. — / Poul Jensen Bedsted, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

3. 232. Menig Carl Julius Madsen Kjøbenhavn, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 242. — / Jørgen Rasmussen Madsen, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 11 August, begravet i Odense d. 14 August.
3. 245. — Hans Olsen Branderløv, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 8 Juli., begravet i Odense den 10 Juli.
3. 264. — Lars Andersen Jesoi, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begr. i Fredericia d. 8 Juli.
3. 285. — Jens Peter Olsen Kjøbenhavn, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 32. — Hans Andersen Bassebjerg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 50. — Frederik Andersen Ridsørup, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 23 Juli, begravet i Alsens d. 24 Juli.
4. 101. — Ole Nielsen Kjøge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 130. — Jens Christian Christensen Holmehus, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.

2den lette Infanterie-Bataillon.

- Capitain August Emil v. Fugl, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.-Lieut. Soren Ludvig v. Buch, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 90. Menig Jens Poulsen Boitved, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 138. — Theodor William Franklin Cloetta, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 27 August, begravet i Alsens d. 30 August.
1. 151. — Lars Hansen Løve, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 153. — Anders Olsen Mortzjøb, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 221. — Niels Nielsen Orthufene, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 7. Corporal Rasmus Jørgen Madsen Skovshøirup, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 11. Undercorp. Hans Peterfen Kamlose, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 27. Hornblæser Johan Carl Bryde, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 68. Menig Hans Rasmussen Hærsted, saaret d. 6 Juli, * død paa Billesbøge Laz. d. 25 Juli, begravet i Veilby d. 27 Juli.
2. 89. — Jens Jensen Tjørnelunde, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 94. — Niels Christensen Marslev, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 13 Juli, begravet i Alsens d. 16 Juli.
2. 116. — Ludvig Theodor Kjøbenhavn, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 123. — Jens Olsen Almindrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 132. — Mads Jensen Dvarmtøse, saaret d. 6 Juli, * død paa Billesbøge Laz. d. 13 Juli, begravet i Veilby d. 19 Juli.
2. 134. — Christian Hansen Fintlerup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 27 Juli, begravet i Fredericia d. 30 Juli.
2. 144. — Jens Hansen Vybjerg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 156. — Jens Rasmussen Hørslev, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

2. 179. Menig Jørgen Nielsen Kølstedlov, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Læg. d. 21 Juli, begravet i Alsens d. 24 Juli.
2. 191. — Mads Olsen Holterup, saaret d. 3 April v. Ethersund, død paa Augustensb. Læg. d. 1 Mai, begravet paa Augustensb. Kirkeg. d. 6 Mai.
2. 241. — Mads Jørgensen Thofsted, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 22 Juli, begravet i Fredericia d. 23 Juli.
2. 258. — Christian Sørensen Hønsinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 277. — Bend Petersen Karlebye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 285. — Peter Jørgensen Alsdrup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Læg. d. 10 Septbr., begravet i Odense d. 13 Septbr.
3. 37. — Christian Sørensen Karlebo Overdrev, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 58. — Lars Nielsen Keilinge, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 25 August, begravet i Fredericia d. 29 August.
3. 107. — Jens Olsen Torølev, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 165. — Niels Jensen Nyhagestedmarthuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 179. — Christen Jensen Duerup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 203. — Peter Hansen Dugtved, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 20 Juli, begravet i Fredericia d. 23 Juli.
3. 242. — Christoffer Petersen Bregnered, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 262. — Laue Bruun Vester-Binnet, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 274. — Jacob Peter Kjempff, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 2oc. Sergeant Christian Lange Gyldenlund, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 3oc. Fr. Corporal Anthon Christian Hansen, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 28 Juli, begravet i Fredericia d. 30 Juli.
4. 35. Menig Peter Jensen Jordhuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 57. — Niels Larsen Niblose, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 78. — Jacob Larsen Veddinge, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 110. — Niels Steffensen Bregnerod, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 112. — Jens Anderssen Lille-Norbet, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 9 Juli, begravet i Fredericia d. 11 Juli.
4. 130. — Christen Jensen Torpegavn, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 145. — Jens Christensen Meerlose, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 19 Juli, begravet i Fredericia d. 20 Juli.
4. 189. — Rasmus Hendriksen Hundstrup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 197. — Peter Johansen Stamstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

4. 239. — Peter Christian Esaiasen Svogerbløvmølle, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
 4. 276. — Niis Lorenzen Knudsen Desbbye, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 4. 278. — Jens Olsen Vangebe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 4. 289. — Peter Petersen Bollerup Overdrev, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 9 Juli, begravet i Fredericia d. 11 Juli.

3die Linie-Infanterie-Datallion.

Capitain Johan Peter Christian v. Welbingsh, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 Capitain Johan Christian Carl v. Hohlenberg, falden den 5 April ved Eckersförde under Explosionen paa Linieskibet Christian den Ottende, Liget blev fundet d. 24 April og begravet i Eckersförde. d. 26 April.

1. 3. Vaabenmester Frederik Ferdinand Lebrecht, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 8. oc. Menig Niels Nielsen Hjennesløvmagle, saaret d. 13 April ved Dyppel, død paa Augustenborg Laz. d. 15 Mai, begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 18 Mai.
 1. 10 oc. — Niels Christian Larsen Hollose, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 29 Juli, begravet i Fredericia d. 30 Juli.
 1. 17 oc. — / Hans Larsen Meelby, falden d. 13 April ved Dyppel, begravet i Sønderborg d. 15 April.
 1. 66 oc. — Jens Melschiersen Raskov, saaret d. 13 April ved Dyppel, død paa Augustenborg Lazareth d. 28 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 1 Mai.
 1. 67 oc. — Peter Nielsen Botterup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 71. — Hans Johansen Naabye, saaret d. 6 Juli og fort til Billeshauge, sandsynlig død samme Dag under Transporten til Børgense, begravet paa Børgense Kirkegaard d. 11 Juni. ¹⁾
 1. 98. — Peter Hansen Blangsbø, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 141. — Hans Andersen Skjellerød, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 2. 55. — Menig Hans Nielsen Maglebye, saaret d. 6 Juli, død paa Børgense Laz. d. 22 Juli, begravet paa Børgense Kirkegaard d. 24 Juli.
 2. 78. — Dines Petersen Hemmesholm, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 2. 83. — Søren Hansen Frølund, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 2. 107. — Jens Petersen Allindelille, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Lazareth, d. 16 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 19 Juli.
 2. 136. — Mads Larsen Nielstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 2. 177. — Hans Christiansen Thaastrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 2. 235. — Johan Carl Hansen Kjøbenhavn, saaret d. 16 Juni under Børgens, * død paa Billeshauge Lazareth d. 23 Juni, begr. paa Veilby Kirkegaard d. 25 Juni.
 4. 20. Undercorporal Lars Hansen Spjellerup, saaret d. 6 Juli, død paa Augustenb. Laz. den 31 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 3 August.
 4. 67. Menig Ole Hansen Ravneberg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

4. 152. Menig Christian Andersen Orved, faaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 8 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Juli.
4. 161. — Christen Hansen Tozward, faaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 13 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Juli.
4. 228. — Jacob Petersen Wadstrup, faaret d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

4de Linie-Infanterie-Bataillons Depotcompagnie.

33. Menig Anders Jensen Overup.
35. — Peter Petersen Stubberup.
38. — Hans Petersen Skierne.
43. — Hans Jørgen Gundslev.
44. — Jens Pedersen Tostenæs.
50. — Morten Petersen Skierne.
68. — Niels Hansen Norre-Drstev.
77. — Hans Rasmussen Norre-Drstev.
100. — Anders Jørgensen Egetov.
115. — Jørgen Jensen Taagerup.
123. — Rasmus Jørgensen Kieldernæs.
124. — Hans Nielsen Grikstrup.
125. — Ole Christian Jensen Sorup.
128. — Jørgen Larsen Norbek. 2)
130. — Jørgen Mortensen Veilehykke.
134. — Anders Hansen Rebelund.
136. — Ib Nielsen Sielstøfte.
151. — Lars Hansen Stinders (eller) Hans Hansen Stendemagle.
156. — Johan Rasmussen Stoserup.
159. — Lars Jørgensen Norbek.
165. — Hans Christian Bester-Ustlev.
184. — Peter Jacobsen Abestøfte. 3)
193. — Jens Larsen Drlykke.
200. — Lauritz Peter Westberg Smaahuse.
202. — Frederik Christian Voskes Bierrestev.
209. — Ole Jensen Bursæ.
210. — Christian Jensen Lille-Lindet.
214. — Jørgen Corneliusen Dannemarré.
220. — Anders Olsen Vindeby.
287. — Rasmus Werthelsen Seilinge.

Disse 30 Soldater ere omkomne d. 5 April paa Liniefløjt Christian den Ottende under Explosionen. Eigene ere, forsaavidt de ere fundne, jordede paa Eekersfærde Kirkegaard i

April Maaned, hvor en fælleds Grav gemmer Støvet af 102 ved denne Affaire Faldne, foruden endeel adskilte opstillede Lemmer, (see videre under Marinen).

127. Menig Peter Jensen Østoft, død i Fangensflabet i Rendsborg d. 23 Mai, der begr. d. 28 Mai.
 168. — Anders Larsen Torp, død i Fangensflab og begravet i Glückstad. ?
 186. — Jens Petersen Utterslev, død i Fangensflabet i Rendsborg d. 17 April, der begravet d. 20 April.

5te Linie-Infanterie-Bataillon.

Major Conrad Ferdinand v. Schindel, (Commandeur), falden d. 23 April ved Kolding, begravet paa Kolding Kirkeg. d. 26 April.

Sec.-Lieut. Carl Christian v. Trane, saaret d. 23 April. død paa Middelfart Læg. d. 23 April, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 26 April.

1. 1 oc. Undercorp. Hans Rielsen Maale, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 2 oc. Priv. Menig Carl Christian Jacobsen, saaret d. 23 April v. Kolding, død paa Middelfart Læg. d. 15 Mai, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 18 Mai.
 1. 3. Vaabenmester Andreas Hendriksen Harms, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 18. Undercorp. Niels Rielsen Gaarde, (savnet d. 23 April), død under Transporten til Christiansfeldt og der begravet d. 24 April.
 1. 58. Menig Frederik Mikkelsen Jullerup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 10 Juli, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 11 Juli.
 1. 82 oc. — J. C. Rasmussen Trunderup, falden d. 23 April, begr. paa Kolding? Kirkeg. d. 26 April.
 1. 137. — Lars Rasmussen Woldtofte, (savnet d. 23 April), saaret og fangen, død paa det fjendelige Læg. i Christiansfeldt d. 11 Mai, og der begravet d. 15 Mai.
 1. 147. — Lars Christiansen Gaagerup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 170. — Jens Jørgensen Biggerdlev, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 184. — Hans Rasmussen Skjæbjerg, dødt. saaret d. 23 April ved Kolding, død samme Dag under Transporten og begravet paa Thaulov Kirkeg. d. 24 April.
 1. 213. — Rasmus Hansen Brylle, falden d. 23 April, begr. paa Kolding? Kirkeg. d. 26 April.
 1. 225. — Rasmus Chr. Hansen Skildstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 2. 13. — Undercorp. Niels Christian Jeppesen Odense, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
 2. 79. — Lars Larsen Odense, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkeg. d. 26 April.
 2. 90. — Peter Hansen Hjærup, saaret d. 23 April, død paa Middelf. Læg. d. 11 Mai, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 15 Mai.
 2. 140. — Claus Hansen Ballen, saaret d. 23 April, død paa Alsens Læg. d. 14 Mai, begravet paa Alsens Kirkeg. d. 18 Mai.
 2. 231. — Lars Christiansen Riidehaugehuus, ihjelslaget af et Granatstykke d. 5 Juli under Bombardementet, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 8 Juli.
 2. 240. — Niels Frederiksen Vangsted, saaret d. 23 April, død paa Middelf. Læg. d. 4 Juni, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 7 Juni.

3. 1 oc. Fr. Corporal Franz Gotthard Hovig Gronlund, saaret d. 23 April, død paa Middelf. Laz. d. 4 Mai, begravet paa Middelf. Kirkeg. d. 7 Mai.
3. 21. Undercorp. Hans Geerg Endvig Johansen Brahesborg, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
3. 146. Menig Jorgen Christian Nielsen Eskildstrup, saaret d. 23 April, død paa Middelf. Laz. d. 14 Mai, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 16 Mai.
3. 214. — Jorgen Carlsen Orsted, falden d. 23 April, begr. paa Thaulov? Kirkeg. d. 24 April.
4. 1. Fr. Com.=Serg. Poul Jacobsen Hude, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 11. Undercorp. Christen Hansen Ladegaardsmark, falden 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 100. Menig Niels Christen Sorensen Dommestrup, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 158. — Knud Jensen Egenshuus, saaret d. 23 April, død paa Middelfart Laz. d. 25 Mai, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 26 Mai.
4. 185. — Jorgen Hansen Agnehavehuus, (falden d. 23 April), indbragt død til Middelf. samme Dag og begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 26 April. 4)
4. 235. — Peder Fjindsen Bulkerup, saaret d. 23 April, død paa Alsens Laz. d. 13 Mai, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 18 Mai.
4. 254. — Hans Peterjen Mellebjerghuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 256. — Jorgen Nielsen Storemarkhuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Peder Johansen Barnehoi, (savnet d. 23 April), sandsynlig død under Transporten og begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
- Mads Hansen Thaarup, (savnet d. 23 April), sandsynlig død under Transporten og begravet paa Fredericia? Kirkeg. d. 27 April.
- Hans Nielsen Huusby, (savnet d. 23 April), sandsynlig død under Transporten og begravet paa Fredericia? Kirkeg. d. 27 April.

6te Linie - Infanterie - Bataillon.

- Capitain Rasmus v. Bonnichsen, saaret d. 23 April ved Kolding, død paa Fredericia Laz. d. 25 April, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 27 April.
- Capitain Johan Christopher v. Schwarz, saaret d. 6 Juli, * død paa Billeshaage Laz. d. 13 Juli, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 17 Juli.
- Pr.=Lieutenant Carl Wilhelm v. Melderup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.=Lieutenant Carl v. Uffing, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.=Lieutenant Otto Conrad v. Skeel, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 2. Corporal Soren Hansen Dvorup, falden d. 23 April ved Kolding, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
1. 10. Sergeant Rasmus Vertinus Maagensen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 16. Cant.=Soldat Niels Christensen Sonder=Kastrup, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 19. Undercorporal Jens Madsen Kollerup (falden? den 6 Juli) indbragt død til Odense Laz. samme Aften, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli. 5)

1. 35. Menig Gregers Jesper Petersen Roust, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 8 Juli.
1. 40. — Peter Jørgensen Ubbøe, saaret d. 6 Juli, død paa Børgense Laz. d. 8 August, begravet paa Børgense Kirkegaard d. 13 August.
1. 44oc. — Johan Daniel Nielsen Sneslev, saaret d. 6 Juli, død paa Garnisons Hospitalet d. 20 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegården i København d. 24 Septbr.
1. 46oc. — Søren Nielsen Præstemark, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 47. — Peter Jensen Hedehuus, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. 10 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 12 Juli.
1. 63oc. — Christoffer Carl Nielsen Emmerlev, saaret d. 6 Juli, * død paa Odense Laz. d. 15 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Juli.
1. 73oc. — Jørgen Peter Lauritsen Bredballe, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 14 October, begravet i sit Hjem paa Hornstrup Kirkegaard ved Veile d. 26 October.
1. 74. — Jeppe Therkelsen Kjørboelling, saaret d. Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 75oc. — Hans Peter Nielsen Lureby, saaret d. 6 Juli, * død paa Odense Laz. d. 31 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 August.
1. 77oc. — Søren Hansen Errisø, falden d. 23 April ved Kolding, begravet i sit Hjem paa Errisø Kirkegaard d. 29 April. 6)
1. 93. — Hans Petersen Nielsen Starup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 104. — Christen Weilgaard Sønder-Bellum, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 106. — Peter Johansen Morup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 122 oc. — Rasmus Sørensen Jordrupmark, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 123. — Hans Knudsen Weisling, falden d. 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
1. 133. — Lars Madsen Gøien, saaret d. 23 April, død paa Billeshauge Laz. 14 Mai, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 18 Mai.
1. 140. — Thomas Andersen Sønderhøe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 141. — Peter Christensen Hindskov, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Lazareth d. 7 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
1. 152. — Jens Thomsen Alminde, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 155. — Morten Hansen Løpgaard, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 20 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 Juli.
1. 164 oc. — Jørgen Brun Thyggesen Lustrup, (savnet d. 6 Juli), formodes indbragt i en dødelig Tilstand og død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet i Greber. d. 8 Juli.
1. 167. — Christen Olsen Aagaard, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 20 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Juli.
1. 170. — Jens Peter Thomsen Kemmerslund, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

1. 173oc. Menig Jens Sørensen Rughallegaardsmark, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 186 oc. — Severin Sørensen Ljæreborg, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 8 oc. Undercorporal Christen Jørgensen Givskudmark, (savnet d. 23 April), sandsynlig dødt. saaret og død i Fredericia, begravet i Fredericia d. 27 April.
2. 9. Corporal Bent August Andersen, falden d. 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard den 25 April.
2. 11. Undercorporal Christen Christensen Friis Borrig, (savnet d. 6 Juli), indbragt død til Ålsens samme Dag, begravet paa Ålsens Kirkegaard d. 10 Juli. ⁷⁾
2. 12. Undercorporal Salomon Hansen Agerbøl, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 17. Undercorporal Hans Nielsen Hylkefjær, falden den 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
2. 22 oc. Undercorporal Rasmus Sebelin Poulsen Ulfjær, haardt saaret d. 23 April, død i Veite d. 25 April — begravet paa Veite Kirkegaard d. 27 April.
2. 24. Undercorporal Rasmus Madsen Nederhjerre, saaret d. 23 April, død paa Børgense Lazareth d. 26 Mai, begravet paa Børgense Kirkegaard d. 29 Mai.
2. 35. Menig Anders Lauritzen Ørvang, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 29 October, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 31 October.
2. 67 oc. — Niels Peter Jensen Heuer, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 69. — Niels Madsen Norre-Willstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 73 oc. — Jeppe Peterfen Kirkehymark, falden d. 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
2. 76 oc. — Kara Jørgensen Windeleff, (saaret d. 23 April), indbragt død til Christiansfeldt og begravet paa samme Kirkegaard d. 24 April.
2. 80. — Niels Jørgensen Kollerup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 15 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 19 Juli.
2. 81. — Søren Enevoldsen Langemark, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
2. 91. — Christen Jørgensen Erriks, saaret d. 23 April, død paa Fredericia Laz. d. 28 April, begravet i sit Hjem paa Erriks Kirkegaard d. 2 Mai.
2. 94. — Søren Madsen Jensen Egtved, saaret d. 23 April, død paa Børgense Laz. d. 1 Mai, begravet paa Børgense Kirkeg. d. 5 Mai.
2. 110. — Niels Christensen Donnerup, saaret d. 6 Juli, død paa Ålsens Laz. d. 18 Juli, begravet paa Ålsens Kirkeg. d. 21 Juli.
2. 124 oc. — Hans Nielsens Grevstrupmark, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 131. — Hans Rasmussen Stubberup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 5 Septbr., begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 7 Septbr.
2. 139. — Rasmus Andersen Freislew, saaret d. 6 Juli, * død paa Ålsens Laz. d. 28 Juli, begravet paa Ålsens Kirkeg. d. 30 Juli.

2. 143. Menig Jesf Gregersen Rugsled, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 20 Septbr., begravet paa Odense Kirkegaard d. 24 Septbr.
2. 153. — Mads Johansen Morup, falden d. 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
2. 160. — Christen Sorensen Gioskudmark, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
2. 166. — Jacob Andreasen Borup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 10 Juli, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 11 Juli.
2. 173. — Jacob Hansen Lund Fajlsled, saaret d. 23 April, død paa Bogense Laz. d. 2 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 7 Mai.
3. 1 oc. Friv. Menig Anders Hansen, (savnet d. 23 April), sandsynlig død i Kolding d. 10 Mai? — begravet paa Kolding Kirkeg. d. 12 Mai.
3. 26. Menig Anders Jensen Maltbemark, saaret d. 23 April, død paa Bogense Laz. d. 8 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Mai.
3. 49 oc. — Christen Lauffsøn Norrae, (savnet d. 23 April), sandsynlig falden — begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
3. 56 oc. — Jens Christian Hansen Holtum, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 65 oc. — Christen Jensen Tinnel, (savnet d. 23 April), sandsynlig død under Transporten — begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 27 April.
3. 69 oc. — Mads Nielsen Abel, (savnet d. 23 April), sandsynlig død under Transporten — begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 27 April.
3. 81 oc. — Hans Jensen Middelfart, saaret d. 6 Juli, død paa Billeshaage Laz. d. 10 Juli, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 11 Juli.
3. 97 oc. — Otto Thomsen Grærup (savnet d. 23 April), sandsynlig død under Transporten — begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 27 April.
3. 112. — Jeppe Jacobsen Jensen Klint Møgeltonder, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 17 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 19 Juli.
3. 119. — Anders Andersen Koldamhuus, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 8 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Juli.
3. 121 oc. — Anders Jacobsen Tølstrop, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 10 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Juli.
3. 122 oc. — Ole Hansen Snertinge, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia den 8 Juli.
3. 124 oc. Anders Hansen Vinterkalle, (savnet d. 6 Juli), død under Overtarten til Egen s. Dag, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 10 Juli. ⁸⁾
3. 133. — Soren Rasmussen Sodauer, falden d. 21 April ved Bramdrup Skov, hvor han stod Forpost, begravet paa Morup Kirkegaard d. 26 April.
3. 135 oc. — Mikkel Christensen Houerstev, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.

3. 175. Menig Johan Poulsen Gammelfose, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 192. — Soren Moller Christen Kragelund, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laag. d. 18 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 24 Juli.
4. 12 oc. — Jens Hansen Svendsstrup, saaret den 6 Juli, død paa Odense Laag. d. 11 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
4. 66 oc. — Peter Alexandersen Uldhøi, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laag. d. 25 Juli. begravet paa Bogense Kirkegaard d. 30 Juli.
4. 77 oc. — Christen Sorensen Hyrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 80. — Jens Christen Rasmussen Starup, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laag. d. 15 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 19 Juli.
4. 83. — Peter Svendsen Knudsen Sonder-Boel, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 94. — Rasmus Peter Jacobsen Ustrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 106. — Peter Andersen Wiuff, saaret d. 23 April, død paa Bogense Laag. d. 2 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 7 Mai.
4. 130. — Hans Thomsen Giltberg, saaret d. 23 April, død paa Fredericia Laag. d. 11 Mai, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 14 Mai.
4. 149 oc. — Hans Peter Hansen Hveifel, saaret d. 6 Juli, død paa Hærhøvegaard Laag. d. 30 August, begravet paa Skoubye Kirkegaard d. 1 Septbr.

7de Linie-Infanterie-Bataillon.

- Capitain Christian Frederik v. Wengen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.=Lieut. Axel Frederik v. Larsen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.=Lieut. Eduard Nyborg v. Lassen, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laag. d. 8 Juli, indsat i Bogense Kirke d. 11 Juli, senere fert til Marhøns og der begravet.
1. 1. Com.=Sergeant Christian Frederik Haase, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 10 oc. Corporal Anders Pedersen Kolbt, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laag. d. 13 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Juli.
1. 11 oc. Undertorp. Peter Christian Marslev, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 35. Menig Mikkel Mortensen Langsig, saaret d. 6 Juli, død paa Garnisons Hosp. d. 21 Juli, begravet paa Garnisons-Kirkegaarden i Kjøbenhavn d. 26 Juli.
1. 46. — Soren Seiersen Skovgaard, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 77. — Laurb Jensen Løndal, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 140. — Peter Hansen Hygummark, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 143. — Ole Laursen Orting, saaret d. 7 Mai ved Weite, død paa Bogense Laag. d. 15 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 18 Mai.
1. 148. — Soren Laursen Lørring, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laag. d. 20 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 23 Juli.
1. 150. — Niels Petersen Haldrup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laag. d. 8 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.

1. 173. Menig Jorgen Petersen Hatting, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
1. 215. — Ole Jensen Hvilsted, saaret d. 6 Juli, * død paa Odense Laz. d. 15 August, begravet paa Odense Kirkegaard d. 17 August.
1. 232. — Jens Petersen Goldby, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 13 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Juli.
1. 244. — Jorgen Poulsen Hornbrup, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 24 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 27 Juli.
1. 254. — Niels Mikkel Simonsen Odum, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 343. — Jens Jensen Beth, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 21 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 24 Juli.
1. 345. — Johan Jensen Lerp, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begr. i Fredericia den 8 Juli.
1. 346. — Morten Petersen Hauerholt, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 25 Juli, begravet paa Alsens Kirkeg. d. 27 Juli.
1. 361. — Johan Kops, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 373. — Jens Bregning Jensen Lantund, saaret d. 6 Juli, død paa Garnis. Hospitalet d. 8 August, begravet paa Garnisons-Kirkeg. i Kjøbenhavn d. 13 August.
1. 385. — Niels Johan Nielsen Gyrrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 391. — Florianus Branderslev, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 8 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
2. 5 or. Frib. Fourcer Erik Carl Cosmus Janius Ramus, saaret d. 8 Mai v. Veile, død i Horsens d. 10 Mai, begravet paa Randers Kirkegaard d. 16 Mai.
2. 12. Undercorp. Christian Peter Thomassen Gjøved, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 57. Menig Jens Sørensen Elsted, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 145. — Peter Dahl Christensen Skjorring, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 180. — Bent Nielsen Østergaardsbuse, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 20 Juli, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 23 Juli.
2. 204. — Jens Rasmusen Klostrup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 210. — Niels Sørensen Udslev, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 60. — Poul Christian Sørensen Norbøthaus, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
3. 66. — Frederik Hendriksen Tøstруп, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 109. — Ole Christiansen Merring, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 138. — Soren Andreth Nielsen Østrup, (savnet d. 6 Juli), sandsf. falden, begr. i Freder. d. 8 Juli.
3. 150. — Enevold Nielsen Gjeding, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 13 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 16 Juli.
3. 159. — Lars Nielsen Bitten, (savnet d. 6 Juli), formodes indbragt i en dødt. Tilstand og død paa Fredericia Laz. d. 9 Juli — begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 11 Juli.
3. 168. — Jens Laurzen Jensen Tøstrup, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 18 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 21 Juli.

3. 175. Menig Jeppe Jensen Rjørupmark, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 12 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
3. 206. — Jens Jørgensen Borringskov, (savnet d. 23 April), sandsynlig indbragt død og begravet paa Christiansfeldt? Kirkeg. d. 24 April.
3. 224. — Svend Hendriksen Hallemark, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 227. — Jens Jensen Trøden, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 55. — Mikkel Nielsen Boering, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden, begravet i Fredericia den 8 Juli.
4. 78. — Rasmus Hansen Gylling, falden d. 23 April, begravet paa Christiansfeldt? Kirkegaard den 24 April.
4. 81. — Anders Johansen Mundelstrup, saaret d. 23 April, død paa Fredericia Laz. d. 27 April, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 1 Mai.
4. 82. — Mads Peterfen Mundelstrup, saaret d. 6 Juli, * død paa Fredericia Laz. d. 6 August, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 7 August.
4. 145. — Christen Ottesen Ewenstrup, (savnet d. 23 April), saaret og fangen, død i Christiansfeldt d. 19 Mai, begravet i Christiansfeldt. d. 21 Mai.
4. 201. — Søren Petersen Raunholdt, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 10 August, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 13 August.

8de Linie-Infanterie-Bataillon.

- Sec.-Lieutn. Frijs Ludvig v. Faber, saaret d. 7 Mai v. Gudsø og fangen *, død i Kolding d. 28 Mai, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 1 Juni.
- Sec.-Lieutn. Wilhelm v. Hastrup, kvæstet d. 15 Juni under Bombardementet, død paa Willeshauge Laz. d. 16 Juni, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 21 Juni.
- Sec.-Lieutn. Axel Eliassen v. Urfin, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.-Lieutn. Carl Ferdinand v. Korenzen, dødt. saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. den 6 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 8 Juli. 9)
1. 120. Menig Peter Andersen Knarbjerg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 150. — Peter Christian Jensen Brohuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 157. — Peter Christian Madsen Søndernairup, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 167. — Peter Christian Jensen Feldehuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 192. — Christian Andersen Kronheden, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 238. — Jens Jørgensen Østergaard, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 4. Sergeant Julius August Nisum, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 30. Undercorp. Mogens Hansen Emiliehoft, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 51. Menig Niels Christian Nicolaisen Høsteb, saaret d. 6 Juli, død paa Willeshauge Lazareth d. 15 Juli, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 18 Juli.
2. 94. — Niels Peter Mammen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

2. 156. Menig Niels Nielsen Ulrum, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 241. — Søren Jensen Hyllested, falden d. 6 Juli; begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 263. Friv. Menig Anders Peter Petersen Meilbye, dræbt d. 18 Mai under Bombardementet, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Mai.
3. 66. Menig Søren Skjærlund Christensen Grøbde, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 105. — Anders Sønderstov Madsen Søndernøegaard, saaret d. 7 Mai ved Gudsoe, død paa Fredericia Laz. d. 9 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.
3. 141. — Jens Christian Christensen Koikjær, falden d. 7 Mai ved Gudsoe, begravet paa Wilstrup Kirkegaard d. 9 Mai.
3. 142. — Jens Poulsen Rosenborg, saaret d. 6 Juli, * død paa Fredericia Laz. d. 16 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 August.
3. 179. — Rasmus Sørensen Bjødstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 184. — Niels Madsen Norre=Kastrup, kvæstet d. 17 Mai under Bombardementet, død paa Billeskøge Laz. d. 21 Mai, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 25 Mai.
3. 193. — Anders Petersen Mørke, saaret d. 7 Mai ved Gudsoe og fangen, død i Kolding d. 18 Mai, begravet i Kolding d. 24 Mai.
4. 74. — Niels Rasmussen Hegedal, kvæstet d. 16 Mai under Bombardementet, død samme Dag og begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Mai.
4. 126. — Søren Christian Jensen Strøstrup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 132. — Christen Jensen Væth, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 159. — Mittel Christian Petersen Beck, saaret d. 7 Mai ved Gudsoe, død paa Garnisons Hospitalet d. 24 Juni, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kbhvn. d. 29 Juni.

9de Linie-Infanterie-Bataillon.

- Major Carl Frederik Krabbe, saaret d. 6 Juli, død paa Billeskøge Laz. d. 11 Juli, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 13 Juli.
- Capitain Mathias v. Silberlof, saaret d. 7 Mai ved Gudsoe, død paa Fredericia Laz. d. 10 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
- Sec.=Lieutn. Hans v. Holbek, saaret d. 23 April ved Kolding, død paa Fredericia Laz. d. 27 April, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 1 Mai.
- Underløjde Hans Jacob Blischfeld, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 131. Menig Søren Thomassen Dverhornbek, saaret d. 7 Mai ved Gudsoe, død paa Alsens Laz. d. 16 Mai, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 21 Mai.
2. 139. — Lauris Jørgensen Moltrupshedehus, falden d. 23 April ved Kolding, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
2. 143. — Jens Søren Sørensen Cerslev, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
2. 147. — Iver Riidsen Houtved, (savnet d. 23 April), dødt. saaret og falden i Fjendens Hænder, død og begravet i Christiansfeld d. 24 April.

2. 227. Menig Jens Nicolai Jensen Stiven, saaret d. 23 April og fangen * død i Gaderølev d. 16 Mai, begravet dersteds paa Marie Menigheds Kirkegaard d. 18 Mai.
3. 13. Undercorp. Niels Andersen Kielsgaard, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 8 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
3. 38. Hornblæser Morten Curfeldt Olsen, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 14 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juli.
3. 75. Menig Laurz Nielsen Wammen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 79. — Niels Christian Pedersen Sønderbramskovhuus, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
3. 92. — Rasmus Christensen Sønder-Andrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 99. — Christen Andersen Ellestovhuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 111. — Peter Petersen Borriisøe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 119. — Peter Christian Jensen Refen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 143. — Niels Nielsen Nørre-Andrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 153. — Christen Poulsen Skjoldberg, falden d. 23 April, begravet paa Kolbing? Kirkegaard d. 26 April.
3. 176. — Hans Olsen Selbe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 185. — Peter Christian Poulsen Nørre- Skjoldborg, (savnet d. 23 April), saaret og fangen, død i Kolbing d. 10 Mai, begravet paa Kolbing Kirkegaard d. 12 Mai.
3. 242. — Peter Simonson Douer, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 256. — Jens Nielsen Monsted, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 262. — Jens Christian Madsen Mose, saaret d. 6 Juli, død paa Garnis. Hospitalet d. 30 August, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kjøbenhavn d. 5 Septbr.
4. 7. — Corporal Niels Christensen Laustesen Horsfeldt, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 17. Undercorporal Christian Peter Christiansen Hundborg, falden d. 7 Mai v. Gudstø, begravet paa Wilstrup Kirkegaard d. 9 Mai.
4. 22. Undercorp. Niels Petersen Dahlstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 67. Menig Christian Christensen Nørre-Viborg, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 105. — Christen Mikkelsen Dvorning, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 171. — Niels Christensen Østerørbel, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 177. — Jens Jeppesen Sennels, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 9 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
4. 212. — Christian Petersen Hargaard, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 8 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli.
4. 240. — Christen Nielsen Skjoldborg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

10de lette Infanteri-Bataillon.

- Sec.-Lieut. Andreas Peter Dorsheus, saaret d. 13 April v. Dyppel, død paa Augustenborg Laz. d. 14 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 April.
1. 37. Menig Christian Appel, falden d. 13 April v. Dyppel, begravet paa Sønderborg Kirkegaard den 21 April.
1. 124. — Jesf Peter Jensen, saaret d. 13 April, død paa Augustenb. Laz. d. 13 Mai, begravet i sit Hjem paa Kjettinge Kirkeg. d. 28 Mai.
1. 169. — Hans Christian Schmidt, falden d. 13 April, begravet af Hjenden paa Marken, en lille halv Miil vesten for Ulderup Kirke. ¹⁰⁾
1. 205. — Peter Christensen, saaret d. 13 April og fangen, død i Hønsborg d. 24 April, begravet paa Hønsborg Kirkeg. d. 27 April.
2. 13 oc. Offic.-Aspirant Johan Nicolai Hansen, saaret d. 13 April, død paa Augustb. Laz. d. 14 April, begravet paa Augustb. Kirkegaard d. 18 April.
2. 77. Friv. Menig Peter Laufen Knude, saaret d. 13 April, død paa Augustb. Laz. d. 19 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 April.
2. 100. Menig Andreas Christian Waaben,) faldne d. 5 April v. Ekernfærde paa Fregatten Ge-
2. 143. — Morten Hansen Ipsen (Ebbesen),) sion, begravede paa Ekernfærde Kirkeg. d. 9 April.
2. 209. — Rasmus Hansen Albertsen, falden d. 13 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard den 21 April.
2. 258. — Rasmus Andersen Tørløse, saaret d. 13 April, død paa Augustb. Laz. d. 22 April, begravet paa Augustb. Kirkeg. d. 24 April.
3. 2. Foureer Christian Georg Philipsthal Svendsen, saaret d. 13 April, død paa Augustb. Laz. d. 24 April, begravet paa Augustenborg Kirkeg. d. 27 April.
3. 20. Undercorp. Jens Torkildsen Jensen, dødl. saaret d. 13 April, død paa Sønderborg Laz. d. 13 April, begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 15 April.
3. 99. Menig Hans v. Svalen, saaret d. 13 April, død paa Augustb. Laz. d. 23 April, begravet paa Augustb. Kirkeg. d. 25 April.
3. 151. — Adam Mortensen Falk, falden d. 13 April, begr. paa Sønderborg Kirkeg. d. 15 April.

11te Linie-Infanterie-Bataillon.

2. 113. Menig Mads Andersen Bindblev, saaret d. 7 Mai ved Gudsø og falden i Hjendens Hænder, død samme Dag og begravet i Kolbing d. 9 Mai.
4. 2. Friv. Corporal Johannes Fredericus Martinus Sprogøe, saaret d. 13 Mai ved et Udfald fra Fredericia, død paa Fredericia Laz. d. 14 Mai, begr. paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 6. Friv. Corporal Knud Scott Deichman Bruun, falden ved Udfaldet fra Fredericia d. 13 Mai, begravet paa Bredstrup Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 18. Undercorporal Christen Jensen Søndervraae, saaret d. 13 Mai, død paa Alsens Laz. d. 7 Juni, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 11 Juni.

4. 148. Menig Soren Christensen Korbel, quæstet d. 8 Juni under Bombardementet, * død paa Billeshaage Laq. d. 6 Juli, begravet paa Veilsby Kirkegaard d. 10 Juli.
4. 211. — Zens Christensen Dammen, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laq. d. 17 Octo-
tober, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 October.

12te lette Infanterie-Bataillon.

- Sec.-Lieutn. Carl Christian August v. Hüskel, saaret d. 23 April ved Kolding. død paa Middelfart Laq. d. 1 Mai, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 4 Mai.
2. 46. Menig Hans Thomsen Sammelgab, falden d. 23 April, begravet paa Harte Kirkegaard d. 27 April.
4. 1. Com.-Sergeant Johannes Schröder Thomsen, saaret d. 3 April ved Haderslev, død paa Kolding Laq. d. 30 April, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 1 Mai.
4. 80c. Undercorp. Hans Clausen Sammelgab, (saaret og savnet d. 8 April ved en Recogn.), død i Haderslev d. 8 April, begravet dersteds paa Marie Menigheds Kirkeg. d. 12 April.
4. 1380c. Menig Zens Jensen Godgaard, (saaret og savnet d. 8 April ved en Recogn.), død i Haderslev d. 8 April, begravet dersteds paa Marie Menigheds Kirkeg. d. 12 April.

15de Linie - Infanterie - Bataillon.

(Ingen).

1ste Jægercorps.

1. 2. Fourer Carl Johannes Eduard Esildsen, saaret d. 23 April ved Kolding (og savnet) sandsynlig død samme Dag — begravet i Christiansfeldt d. 24 April. ¹¹⁾
1. 10. Friv. Underjæger Carl Thorvald Marinus Poeghold, saaret d. 23 April (og savnet), død i Christiansfeldt d. 25 April, og der begravet d. 26 April.
1. 45. Underjæger Niels Larsen Ditmarskenhuus, saaret d. 23 April, død paa Weile Laq. d. 25 April, begravet paa Weile Kirkegaard d. 27 April
1. 54. — Espen Petersen Bobstrup, saaret d. 23 April (og savnet), sandsynlig død under Slaget — begravet paa Brandrup Kirkegaard d. 25 April.
1. Frivillig Underjæger Christian Heinrich Laufen, saaret d. 23 April (og savnet), død i Christiansfeldt d. 25 April, og der begravet d. 26 April.
1. 59. Underjæger Carl Jensen Vsterhordum, saaret d. 23 April, * død paa Garnisons Hosp. d. 1 April 1850, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kbhvn. d. 5 April.
1. 119. — Zens Christian Jensen Ludstrup, saaret d. 23 April (og savnet), død i Christiansfeldt d. 24 April, og der begravet d. 26 April.
1. 170. — Niels Christian Nielsen Vedderup, saaret d. 8 Mai ved Weile, død paa Wogense Laq. d. 12 Mai, begravet paa Wogense Kirkegaard d. 15 Mai.
1. 206. — Peter Petersen Klade, saaret d. 23 April (og savnet), indbragt død til Christiansfeldt, og begravet i Christiansfeldt d. 24 April.

1. 217. Underjæger Christen Andersen Jennum, saaret d. 23 April, død paa Bogense Lazareth d. 3 Juni, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 6 Juni.
1. 266. — Niels Larsen Laubergghuus, saaret d. 23 April (og savnet), sandsynlig død under Slaget — begravet paa Brandrup Kirkegaard d. 25 April.
1. 273. — Lars Christian Larsen Laubergghuus, saaret d. 23 April (og savnet), sandsynlig indbragt død til Fredericia — begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 27 April.
2. 54. — Peter Christian Christensen Bentrup, saaret d. 23 April, * død paa Fredericia Laz. d. 13 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
2. 162. — Niels Madsen Glade, falden d. 7 Mai ved Blaaflærstov, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 9 Mai.
3. 99. — Ole Christensen Kirkensgaard, falden d. 7 Mai ved Blaaflærstov, begravet paa Alminde Kirkegaard d. 11 Mai.
3. 220. — Knud Rasmussen Attrup, falden den 7 Mai ved Blaaflærstov, begravet samme Dag af Preusserne i Skoven, paa Ole Sorensens Mark i Bisf Sogn.¹²⁾
4. 4. Overjæger Eduard Baltazar Larsen, falden d. 7 Mai ved Blaaflærstov, begravet samme Dag af Preusserne i Skoven, i et Hjørne tæt ved Landeveien fra Kolding til Veile, paa Morten Hansens Mark i Bisf Sogn.¹³⁾
4. 70. Underjæger Jeppe Christensen Alsboe, saaret d. 20 April ved Kolding (og savnet), død samme Dag og nedgravet af Tybberne i Fru Theilades Have, senere begravet af Vore, paa Kolding Kirkegaard d. 28 April.
4. 168. — Bert Sorensen Habberg, dødelig saaret d. 20 April, død paa Fredericia Laz. samme Dag, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 24 April.
4. 181. — Mads Nielsen Munkberg, saaret d. 20 April, død paa Fredericia Laz. d. 21 April, begravet paa Michaelis Kirkegaard i Fredericia d. 25 April.
4. 227. — Mads Jensen Klim, falden d. 20 April ved Kolding, nedgravet af Tybberne i Fru Theilades Have, senere begravet af Vore, paa Kolding Kirkegaard d. 28 April.
4. 272. — Knud Christianesen Allingmølle, dødelig saaret d. 20 April, død paa Fredericia Laz. d. 20 April, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 24 April.

2det Jægercorps.

Sec.-Lieut. Franz Ole Waldemar v. Petersen, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.

Sec.-Lieut. William Sidney Horatio v. Rosenstand-Goisse, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

Sec.-Lieut. Alexander v. Sehested, falden d. 6 Juli, bifat d. 8 Juli, senere fort til Frangde Kirke, og der begravet.

1. 3. Vaabenmester Heinrich Christian Alved, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 4. Sergeant Johan Frederik Sehested, saaret d. 5 April v. Auenbol, død paa Sønderborg Laz. d. 6 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 7 April.
- 1 15 or. Underjæger Andreas Johnsen Rangkau Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Hættigslevgaard d. 10 Juli, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 12 Juli.

1. 16. Jæger Sorgen Nielsen Eystrup, saaret d. 6 Juli, død paa Billesbauge Laz. d. 16 Juli, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 28. Dverhornblæser Thomas Jensen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 32. Underjæger Rasmus Hansen Nordenbroe, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 43. — Hans Johansen Stamstrup (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 46. — Jens Sørensen Maarsoe, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 50. — Niels Peter Sørensen Holckefov, saaret d. 6 Juli, død paa Garnis. Hospit. d. 10 Decbr., begravet paa Garnis. Kirteg. i Kjøbenhavn. d. 14 Decbr.
1. 54. — Peter Rasmussen Durebye, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 57. — Arni Christian Thomassen Stulefter, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 61. — Jens Jensen Bendstrup Orne, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 62. — Anders Jensen Nostrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 80. — Niels Christian Hansen Almstøfte, saaret d. 5 April v. Auenbøl, * død paa Augustb. Laz. d. 13 April, begravet paa Augustb. Kirkegaard d. 15 April.
1. 82. — Anders Petersen Skærbjerg, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 18 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 84. — Niels Sørensen Thune, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 85. — Jens Petersen Dilby, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 129. — Niels Paulsen Solperup, falden d. 5 April v. Auenbøl, begravet i Sakler Skov paa Auenbøl=Byes Mark, under et stort Vegetæ, (i Ulstrup Segn). ¹⁴⁾
1. 140. — Hans Jensen Andersen Lille=Værlose, saaret d. 6 Juli, * død paa Fredericia Laz. d. 15 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 August.
1. 147. — Jens Nielsen Svansberg, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 183. Jæger Ole Andersen Jægerspriis Leglvært, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 19 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 August.
1. 196. Underjæger Niels Hansen Stigbanken, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 220. — Niels Frederiksen Taarnmark, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 10 Juli, begravet paa Fredericia Kirteg. d. 11 Juli.
1. 222. — Lauritz Peder Christensen Ulsferød, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 246. — Jens Rasmussen Lerstøse, saaret d. 6 Juli, død paa Garnis. Hospit. d. 20 Juli, begravet paa Garnisons Kirteg. i Kjøbenhavn d. 23 Juli.
1. 250. — Peder Jensen Knardrup, saaret d. 6 Juli, død paa Garnisons Hospit. d. 24 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 29 August.

1. 262. Underjæger Ludvig Constantin Holst Kjøbenhavn, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 4 oc. — Carl Frederik Dorch Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 16 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 19 Juli.
2. 9. Overjæger Johan Peder Davesen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 14 oc. Underjæger Carl Benjamin Neumann, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 38. — Jens Nielsen Tubse, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 15 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juli.
2. 58. — Morten Pedersen Steuby, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 71. — Hans Nielsen Kjeldstrup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 91. — Christen Jørgensen Toffetjobshuus, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 6 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 August.
2. 95. — Hans Pedersen Annisfe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 98. — Christoffer Frederiksen Reirup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 107. — Lars Rasmussen Lengelse Sand, saaret d. 6 Juli, * død paa Odense Laz. d. 20 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 23 Juli.
2. 115. — Jørgen Nielsen Dwarrede, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 120. — Niels Larsen Toffstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 128. — Ole Jensen Hlyng, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 133. Priv. Underjæger Eduard Petersen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
2. 146. Underjæger Mads Peder Jensen Usherød, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 151. — Hans Jensen Trudslund, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 23 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 26 Juli.
2. 161. — Niels Christensen Skovsøe, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 162. — Niels Christianen Skredsbjerg, saaret d. 6 Juli, død paa Middelfart Laz. d. 20 Octbr., begravet paa Middelfart Kirkegaard, d. 25 October.
2. 174. — Lars Svendsen Hsielt, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 184. — Jørgen Andersen Oster-Stillinge, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 217. — Christen Peter Johansen Sjørpinge, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 218. — Jens Jørgensen Wedstende, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 241. — Peder Larsen Carlslunde, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 242. — Jens Andersen Hasle, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 248. — Christian Frederik Rasmussen Pederstrup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 15 August, begravet paa Odense Kirkegaard d. 17 August.
2. 263. — Peder Jensen Raskov, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia den 8 Juli.

3. 21. Jæger Jens Hansen Wridsløse, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 22 oc. Underjæger Jens Eduard Antonius Smith, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 12 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Juli.
3. 31. — Sorgen Larsen Bedøie, saaret d. 6 Juli og fangen, død i Haderslev d. 25 Juli, begravet i Haderslev paa Maria Menigheds Kirkegaard d. 26 Juli. ¹⁵⁾
3. 52. — Peder Sørensen Steenløse, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. den 21 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 August.
3. 74. — Rasmus Petersen Esvallerup, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 4 August, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 8 August.
3. 79. — Hans Andersen Ridløse, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 132. — Rasmus Hansen Stubbe, saaret d. 6 Juli, død paa Billesbøge Laz. d. 2 August, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 4 August.
3. 160. — Hans Nielsen Krænterup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 217. — Ole Hansen Espstrup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 14 Septbr., begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 17 Septbr.
3. 239. — Jacob Christiansen Waldbøye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 245. — Rasmus Larsen Østertippinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 3 oc. Frivillig Hans Christian Greve af Trampe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli. ^{15a)}
4. 7. Overjæger Peder Thomsen Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Bogenfse Laz. d. 9 August, begravet paa Bogenfse Kirkegaard d. 13 August.
4. 18 oc. Underjæger Jens Peter Anton Regenstrup, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 38. — Morten Jensen Sigersløvveier, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 65. — Niels Jensen Skjøvinge, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 13 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Juli.
4. 90. — Peter Wilhelm Christiansen Appelsbjerg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
4. 94. — Niels Christensen Egerup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 10 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
4. 108. — Peter Hansen Brandelov, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 21 Septbr., begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 24 Septbr.
4. 109. — Jacob Nielsen Taarnmark, saaret d. 6 Juli, død paa Garnis. Høsp. d. 30 Juli, begravet paa Garnis. Kirkeg. i Kjøbenhavn d. 4 August.
4. 124. — Søren Sørensen Wallendøel, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 160. — Elias Jensen Nøkle, saaret d. 3 April v. Agbøl, død paa Sønderborg Laz. d. 4 April, begravet paa Sønderb. Kirkeg. d. 6 April.
4. 174. — Niels Rasmussen Alminde, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 181. Jæger Lars Olsen Gjørlov, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.

4. 204. Underjæger Ole Nielsen Munkelby, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 17 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 19 Juli.
4. 241. — Jørgen Hansen Kirkjob, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 252. — Peder Rasmussen Stjelby, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 15 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juli.
4. 264. — Rudolph August Frederik Gramkov, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.

3die Jægercorps.

- Sec.-Lieutn. Carl Christian Adolph v. Hansen, saaret d. 22 Mai udenfor Fredericia ved Blokhuset, * død paa Billedshauge Laz. d. 31 Mai, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 4 Juni.
- Sec.-Lieutn. C. F. v. Møller, falden i Forpostfægtningen ved Fredericia d. 3 Juni (Aften), begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 5 Juni.
- Sec.-Lieutn. Georg Johan v. Flor, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 21. Jæger Jens Hansen Maareklov, falden d. 13 April ved Dyppel, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 15 April.
1. 57. Underjæger Jacob Pedersen Skovtrogen, saaret d. 3 April ved Agbol, død paa Augustensb. Laz. d. 10 April, begravet paa Augustensborg Kirkegaard d. 15 April.
1. 61. — Jens Henriksen Allerup, falden d. 23 April ved Kolbing, begravet paa Kolbing? Kirkegaard d. 26 April.
1. 99. — Anders Jørgensen Krarup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 8 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
1. 112. — Niels Nielsen Færdelev, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 16 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 139. — Hans Andersen Besterhøinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 213. — Peder Christian Olsen Odense, saaret d. 3 Juni ved Forpostfægtningen i Fredericia, død paa Billedshauge Laz. d. 4 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 6 Juni.
1. 234. — Frederik Christian Eriksen Bislorup Skovhuus, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 16 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 19 Juli.
2. Officier=Dypasjer Jens Andersen Annebergshuus, falden d. 23 April, begravet paa Kolbing? Kirkegaard d. 26 April.
2. Priv. Skarppytte Carl Ludvig Hagberg (svenskt), falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 3. Sergeant Hans Hansen Kragelund, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 50. Underjæger Wilhelm Brockmand Petersen Lundagermark, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 14 Decbr., begravet paa Odense Kirkegaard d. 18 Decbr.
2. 74. — Hans Jørgensen Koilehuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 95. — Niels Jacobsen Snoldelev Hastrup, saaret d. 6 Juli, død paa Billedshauge Laz. d. 7 Juli, begravet paa Veilby Kirkeg. d. 10 Juli.¹⁶⁾
2. 114. — Jens Madsen Sønderbroe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 167. — Anders Christensen Gjedstedmark, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.

2. 174. Underjæger Jens Andersen Hvalsoe, saaret d. 6 Juli, død paa Augustenborg Laz. d. 26 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 Juli.
2. 248. — Hans Peteresen Sæbserod, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 273. — Ludvig Nicolai Sørensen Kjøbenhavn, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
3. 6. Overjæger Jens Stitzgen Ellerup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 14 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Juli.
3. 24. Jæger Lars Ottesen Gaarbye, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
3. 63. Underjæger Lars Hansen Martofte, falden d. 23 April, begr. paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
3. 68. — Anders Rasmussen Nislevhøns, saaret d. 13 April, død paa Augustenb. Laz. d. 5 Mai, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Mai.
3. 96. — Søren Nielsen Østervov, falden d. 23 April, begr. paa Thaulov? Kirkeg. d. 24 April.
3. 99. — Lars Jeppesen Dræbø, falden d. 13 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 15 April.
3. 112. — Rasmus Christensen Sallinge, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 10 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 12 Juli.
3. 113. — Hans Larsen Saabø, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov? Kirkegaard d. 24 April.
3. 121. — Christen Christensen Bøgestov, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 28 April.
4. 31. Jæger Peter Rudolphsen Sallinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 148. Underjæger Hans Nielsen Gamborg, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 18 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Juli.
4. 190. — Niels Rasmussen Skadstrup, falden d. 12 Juni ved Fredericia, indbragt død, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 15 Juni.

1ste Reserve-Bataillon.

1. 1. Ambulance-Undercorp. Lars Nielsen Lille-Laaambye, saaret d. 6 Juni ved Forpostfægtningen i Sundeved, død paa Augustenborg Laz. d. 22 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 26 Juni.
1. 2. Menig August Bernhard Fischmann, falden d. 6 April ved Ulstrup, begravet paa Sattrup Kirkegaard d. 7 April.
1. 3. — Lars Christensen Dalby, saaret d. 6 April, død paa Aesens Laz. d. 19 Mai, begravet paa Aesens Kirkegaard d. 25 Mai.
1. 6. — Jens Rasmussen Kolbæk, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 24 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 27 April.
1. 9 oc. — Christian Jensen Beenlose, falden d. 6 April, begravet paa Sattrup Kirkegaard d. 7 April.
1. 10 oc. — Adam Christopher Nicolaisens Kirkehøisinge, falden d. 6 April, begravet paa Sattrup Kirkegaard d. 7 April.
1. 15. — Georg Wilhelm Walther, falden d. 6 April, begravet paa Sattrup Kirkeg. d. 7 April.

1. 20. Undercorp. Carl Christian Christensen, falden d. 6 Juni ved Forpostfægtningen i Sundebød, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 8 Juni.
1. 26. Menig Jens Jensen Svebølle, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 17 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 April.
1. 33. — Sorgen Svendsen Ny-Torkildstrup, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
1. 53. — Søren Hansen Kjærbød, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
1. 59. — Ole Petersen Lundbød, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
1. 75. — Maurig Nielsen Horsum, saaret d. 6 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 14 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Juni.
3. 4. — Jens Sorgenfens Herdlov, saaret d. 6 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 13 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Juni.
3. 42. — Christen Christensen Lundforlund, saaret d. 6 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 3 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 Juli.
3. 125. — Jens Petersen Nyborg, saaret d. 6 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 7 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.
4. 23. — Jens Larsen Jensen Meellose, haardt saaret d. 5 April paa Fregatten Gefion, * død i Ekernfærde d. 14 April, og der begravet d. 18 April.
4. 69. — Niels Peter Nielsen Hjelum, saaret d. 6 Juni, død paa Augustenborg Laz. d. 12 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkeg. d. 16 Juni.
4. 201. — Claus Magnussen Søndersted, falden d. 6 Juni, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 8 Juni.

2den Reserve-Bataillon.

1. 125. Menig Poul Hansen Nordrup, saaret d. 5 April ved Auenbol, død paa Augustenborg Laz. d. 16 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 April.

3die Reserve-Bataillon.

- Prem.-Lieutn. Jens Harald Fibiger v. Zahn, falden d. 6 April ved Ulberup, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 10 April.
- Sec.-Lieutn. Carl Frederik Christian v. Kofl, falden d. 6 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 10 April.
- Sec.-Lieutn. Jens Wilhelm v. Sechusen, saaret d. 6 April og fangen,* død d. 14 April paa Lazarethet i Hønsborg, begravet paa Hønsborg Kirkegaard d. 18 April.
1. 76. Menig Niels Hansen Blanke, saaret d. 6 April ved Ulberup, død paa Augustenb. Laz. d. 26 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 April.
 1. 82. — Søren Hansen Svanninge, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
 1. 218. — Casper Frederik Petersen Arenk, saaret d. 6 April, død paa Augustenb. Laz. d. 21 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 April.
 2. 8. Corporal Peter Johansen Tradsborg, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.

2. 67. Menig Niels Hansen Horne, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
2. 79. — Sorgen Hansen Lyneskovgaard, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
2. 231. — Rasmus Nielsen Tvedemark, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
3. 1. Com.=Sergeant Johan Larsen Maits, faaret d. 6 April, død paa Sønderborg Lazareth d. 9 April, begravet paa Sønderberg Kirkegaard d. 13 April.
3. 95. Menig Mathias Madsen Bregneor, faaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 8 Mai, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 11 Mai.
3. 108. — Jens Petersen Fufinge, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
3. 162. — Peter Berg Petersen Tofilose, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
3. 231. — Sorgen Danielsen Kuglepiste, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
4. 152. — Poul Larsen Heten, dødt. faaret d. 6 April, død paa Sønderborg Laz. d. 6 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 8 April.

1de Reserve-Bataillon.

- Sec.=Lieutn. G. W. v. Manmen (Normand), dødelig faaret d. 23 April ved Eistrup, død samme Dag paa Fredericia Laz., begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 27 April.
- Sec.=Lieutn. Wilhelm August v. Lorengen, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.=Lieutn. Harald Laurig Christian v. Grüner, faaret d. 6 Juli, * død paa Bogense Lazareth d. 29 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 2 August.
1. 3oc. Menig Clemens Christian Gjerup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 18. Undercorporal Soren Mogensen Voldum, falden d. 3 April ved Haderslev, begravet paa Kolbing Kirkegaard d. 8 April.
 1. 19. Undercorporal Christian Jørgensen Leisten, (savnet d. 23 April ved Eistrup), indbragt død til Christiansfeldt og begravet paa Christiansfeldt Kirkegaard d. 24 April.
 1. 36. Hornblæser Knud Christensen Gjedding, faaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 14 August, begravet paa Odense Kirkegaard d. 17 August.
 1. 42. Menig Niels Nielsen Fjhe, faaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 28 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 1 Septbr.
 1. 50. — Rasmus Petersen Trige, haardt faaret d. 6 Juli, sandsynlig død under Transporten til Bogense — begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Juli. ¹⁷⁾
 1. 59. — Peter Nielsen Gjellerup, faaret d. 6 Juli, død paa Garnisons HOSPITALET d. 22 Juli, begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 25 Juli.
 1. 65. — Niels Christensen Witved, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 98. — Jens Petersen Hornstet, (savnet d. 23 April v. Eistrup), falden og begravet samme Dag af Hjenden paa Gjelballe Mark i en Udkant af Brandrup Skov, i Nærheden af Veien fra Gjelballe efter Kolbing. ¹⁸⁾
 1. 110. — Niels Rasmussen Morke, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 1. 114. — Jeppe Jensen Wierhaab, faaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 19 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 August.

1. 127. Menig Niels Jensen Norgaard, (savnet d. 23 April ved Eistrup), sandsynlig indbragt bod til Fredericia — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
1. 129. — Anders Nielsen Bester-Mking, haardt saaret, d. 6 Juli, dod? — begravet? ¹⁹⁾
1. 143. — Jens Freendsen Hestholm, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 146. — Peter Andersen Ammestrup, (savnet d. 23 April ved Eistrup) sandsynlig indbragt bod til Fredericia — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
1. 149. — Soren Peter Jorgensen Bield, saaret d. 6 Juli, dod paa Garnisons Hosp. d. 22 Juli, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kjobenhavn d. 25 Juli.
1. 171. — Ole Christian Jensen Gronneruphede, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 172. — Peter Christian Nielsen Overgaard, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 177. — Nicolai Hansen Merrigholt, saaret d. 23 April, dod paa Weile Lazareth d. 24 April, begravet paa Weile Kirkegaard d. 27 April.
1. 184. — Anders Jacob Hansen Gronholt, falden d. 3 April ved Haderslev, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 8 April.
1. 189. — Christian Jensen Hestholt, saaret d. 3 April ved Haderslev, dod dersejds d. 5 April, begravet paa Kolding Kirkeg. d. 8 April.
1. 216. — Christian Nielsen Bester-Eversleb, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 222. — Hans Carl Jensen Besternebel, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
1. 254. — Peter Christensen Studstrup, saaret d. 23 April, dod paa Odense Laz. d. 23 Mai, begravet paa Odense Kirkegaard d. 26 Mai.
1. 258. — Reinhold Ludvig Gramon, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 8 oc. Dypasser B. F. Hansen Kjobenhavn, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 34. Undercorporal Jens Jensen Borup, dodl. saaret d. 23 April, dod paa Weile Laz. d. 24 April, begravet paa Weile Kirkegaard d. 27 April.
2. 45. Menig Anders Nielsen Drorup, drabt d. 5 Juli i Fredericia under Bombardementet, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 8 Juli.
2. 79. — Anders Mathiasen Thorsager, saaret d. 6 Juli, dod paa Odense Laz. d. 31 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 August.
2. 197. — Peter Christian P. Bronnslev, falden d. 23 April v. Eistrup, begravet paa Dramstrup? Kirkegaard d. 25 April.
2. 217. — Niels Sorensen Stokkebro, saaret d. 6 Juli, dod paa Bogense Laz. d. 20 August, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 22 August.
2. 226. — Johan Ferdinand Wang, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 232. — Johannes Ditte Helm, saaret d. 6 Juli, dod paa Fredericia Laz. d. 28 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 30 Juli.
2. 262. — Espes Christian Stalhede, saaret d. 6 Juli, * dod paa Fredericia Laz. d. 14 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juli.
2. 274. — Christen Poulsen Tvermose, saaret d. 23 April, dod paa Billeshaug Laz. d. 1 Juni, begravet paa Weilby Kirkegaard d. 4 Juni.

3. 26. Undercorp. Christian Byrd, (savnet d. 23 April), sandsynlig falden — begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
3. 56. Menig Peter Petersen Sandrup Andersen Bierndrup, (savnet d. 7 Mai ved Blaafjers Skov). 2°)
3. 157. Niels Olsen Knie, saaret d. 7 Mai ved Almind, død paa Garnisons Hosp. d. 11 Mai, begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 16 Mai.
3. 163. — Thomas Christensen Vsted, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 225. — Jens Hansen Olvad (Nebel), saaret d. 23 April, død paa Vogensø Laz. d. 25 April, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 28 April.
4. 28. Undercorp. Niels Jensen Jorderup, falden d. 23 April, begravet paa Hartø Kirkegaard d. 27 April.
4. 36. Hornblæser Peter Søren Madsen (Frivillig), saaret d. 7 Mai ved Almind, død paa Alsens Laz. d. 17 Juni, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 21 Juni.
4. 103. Menig Frederik Ditlev Jensen Randslev, saaret d. 23 April, død paa Vogensø Lazareth d. 6 Mai, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 11 Mai.
4. 137. — Søren Larsen Rysrup, falden d. 23 April, begravet paa Hartø Kirkegaard d. 27 April.
4. 139. — Christian Ludvig Strom, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.

5te Reserve-Bataillon.

1. 109. Menig Christen Christensen Sjørsted, saaret d. 7 Mai ved Gudso, død paa Garnisons Hospitalet d. 18 Mai, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kbhvn. d. 23 Mai.
1. 145. — Anders Christensen Aplev, dræbt d. 18 Mai under Bombardementet, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Mai.
2. 107. — Frederik Hansen Bysgaard, saaret d. 23 April ved Kolding, død paa Villesbøge Laz. d. 3 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 5 Juni.
2. 120. — Niels Christen Nielsen Staarup, saaret d. 23 April, død paa Vogensø Laz. d. 30 April, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 5 Mai.
2. 128. — Niels Christensen Skjoldborg, dræbt d. 17 Mai af en Bombe under Bombardementet, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Mai.
3. 44. — Anders Nielsen Balsbø, (savnet d. 23 April ved Kolding), sandsynlig død i Fredericia — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
3. 46. — Lars Christen Jensen Hladholt, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
3. 165. — Niels Peter Jensen Skjellet, (savnet d. 23 April), formodes død under Transporten — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
3. 235. — Frederik Sørensen Formyre, dødt. saaret d. 7 Mai, død paa Fredericia Laz. d. 8 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.
3. 241. — Christen Petersen Tøstrup, (savnet d. 23 April), formodes død under Transporten — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
3. 248. — Anders Christian Madsen Ellegaard, falden d. 23 April, har hentligget i Thaulov Kirke, begravet i sit Hjem paa Fredericia Kirkegaard d. 1 Mai.

4. 33. Undercorporal Niels Christensen Erteboke, saaret d. 23 April, død paa Kolding Laz. d. 8 Mai, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 11 Mai.
4. 69. Menig Peter Christian Christensen Boldstruphuus, saaret d. 23 April, * død paa Bogense Laz. d. 8 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Mai.
4. 79. — Lars Mikkelson Skjottrup, (savnet d. 23 April), formodes død under Transporten — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
4. 104. — Lars Christian Jacobsen Vester-Aversleb, falden d. 13 Mai ved Udsalbet fra Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 147. — Soren Andersen Meilby, falden d. 13 Mai ved Udsalbet fra Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 256. — Miltter Andersen Alsted, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov? Kirkeg. d. 24 April.
4. 260. — Peder Christian Pedersen Lille-Hartholt, saaret d. 23 April, død paa Fredericia Laz. d. 28 April, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 1 Mai.

6te Reserve-Bataillon.

- Oberstlieutenant E. H. v. Kasemodel, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
- Prem.-Lieutn. Johan Christian Julius v. Meinke, falden d. 23 April ved Kolding, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 27 April.
1. 5. Officcer-Dyppasser Soren Sorensen Balum, quaestet d. 23 Mai under Bombardementet, død paa Billeshaage Laz. d. 17 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 20 Juni.
1. 8. Corporal Jacob Olsen, falden d. 23 April ved Kolding, begr. paa Kolding? Kirkeg. d. 26 April.
1. 11. Undercorporal Niels Andersen Svinding, falden d. 23 April, begr. i Fredericia d. 27 April.
1. 12. Ambul.-Soldat Rasmus Petersen Andersen Soballe, saaret d. 6 Juli, død paa Hærskolev. Laz. d. 10 Juli, begravet paa Stenby Kirkegaard d. 12 Juli.
1. 112. Menig Jens Jespersen Heltborg, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov? Kirkeg. d. 24 April.
1. 143. — Peter Jensen Illerhuse, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov? Kirkeg. d. 24 April.
1. 150. — Jacob Oliver Christensen Lillebinderup, saaret d. 23 April, * død paa Billeshaage Laz. d. 4 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 6 Juni.
1. 176. — Christen Julius Andersen Søbye, saaret d. 23 April, død paa Bogense Laz. d. 8 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 11 Mai.
1. 190. — Peter Mikkelson Houlberg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 209. — Poul Jensen Skuum, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkeg. d. 26 April.
2. 3. Vaabenmester Johan Peter Normann, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 22. Undercorporal Johan Peter Christian Frederikshoi, falden d. 23 April, begr. paa Kolding? Kirkegaard d. 28 April.
2. 24. Undercorporal Anders Christian Pedersen Blaabergh Højsleb, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkegaard d. 26 April.
2. 59. — Peter Christensen Skalhøus, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 71. — Jens Christensen Skive, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

2. 73. Menig Jens Jensen Gratterup, saaret d. 23 April, død i sit Hjem d. 7 October, begravet d. 11 Octbr. paa Junget Kirkegaard i Viborg Amt.
2. 92. — Hans Christian Lausfen Boddum, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 8 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli.
2. 100. — Jens Hansen Sønderaabye, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov? Kirkeg. d. 24 April.
2. 121. — Jens Thomassen Skjod, saaret d. 23 April, død paa Vogensø Laz. d. 15 Mai, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 18 Mai.
2. 130. — Niels Knudsen Glintvad, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkeg. d. 28 April.
2. 147. — Hans Jacobsen Lee, falden d. 23 April, begr. paa Kolding? Kirkegaard d. 28 April.
2. 187. — Peter Christian Andersen Lersøe, saaret d. 23 April, død paa Vogensø Laz. d. 7 Mai, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 11 Mai.
2. 198. — Andreas Andersen Vadet i Vaagen, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Laz. d. 12 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 16 Juli.
2. 223. — Christian Sibast Vihl, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 232. — Poul Petersen Staunsholts Overdreu, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 23 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 26 Juli.
3. 8. Char. Sergeant Christian Ludvig Hallefen, saaret d. 23 April, død paa Alsens Laz. d. 12 Juni, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 16 Juni.
3. 24. Undercorporal Peder Pedersen Bødstrup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 20 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 Juli.
3. 56. Menig Christen Sorensen Børsholdt, quæstet d. 7 Juni under Bombard., død paa Billeshauge Laz. d. 9 Juni, begravet paa Veilbye Kirkegaard d. 11 Juni.
3. 80. — Hans Christian Christensen Kjersgaard, falden d. 23 April, begr. paa Kolding? Kirkeg. d. 26 April.
3. 105. — Niels Peter Christian Lille=Lundergaard, saaret d. 23 April, død paa Middelfart Laz. d. 5 Mai, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 8 Mai.
3. 169. — Morten Christensen Norre=Saltum, quæstet d. 7 Juni af en Bombe, død i Fredericia samme Dag, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juni.
3. 176. — Laurig Christian Thomsen Hvaddum, (savnet d. 23 April), sandsynlig død — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
3. 202. — Jens Sorensen Thorsled, (savnet d. 23 April), sandsynlig død samme Dag — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
3. 203. — Soren Nielsen Stouhuse, falden d. 23 April, begravet paa Kolding? Kirkeg. d. 28 April.
3. 211. — Christen Andersen Meilbye, (savnet d. 23 April), sandsynlig falden — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
3. 212. — Christen Andersen Staarup, saaret d. 23 April, død i Kolding paa det sjenkelige Laz. d. 10 Mai, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 12 Mai.
1. 9. Corporal Frans Ludvig Pozzi, saaret d. 23 Mai i Forpostfagningen ved Fredericia, død paa Billeshauge Laz. d. 26 Mai, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 31 Mai.

4. 27. Undercorporal Jacob Christensen Torpet, qvæstet af en Bombe d. 3 Juni, død samme Dag, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 5 Juni.
4. 50. Menig Niels Petersen Garriglev, (savnet d. 23 April), sandsynlig død — begravet paa Fredericia? Kirkegaard d. 27 April.
4. 86. — Jens Christensen Ræsborg, falden d. 23 April, begravet paa Kolbing? Kirkeg. d. 26 April.

1ste Reserve-Jægercorps.

- Sec.-Lieut. Georg Wilhelm v. Eichmüller, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
- Sec.-Lieut. Rudolph Emil v. Gyryup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 32. Jæger Niels Madsen Barde, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 30 Novbr., begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 3 Decbr.
1. 47. Underjæger Søren Christian Manstrup, (savnet d. 6 Juli), antages død under Transporten til Odense — begravet paa Odense? Kirkeg. d. 10 Juli. ^{21a)}
1. 60. — Christian Pedersen Klagger, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 86. — Anders Christensen Binding, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 125. — Anders Mortensen Kirkegaard, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 158. — Rasmus Sørensen Lyngaae, qvæstet d. 8 Juni under Bombardem., død d. 14 Juni paa Billeshaage Laz., begravet paa Veilby Kirkegaard d. 16 Juni.
1. 159. — Jens Petersen Doystrup, saaret d. 7 Mai v. Gudfs, død paa Garnis. Hospit. d. 24 Mai, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kjøbenhavn d. 29 Mai.
1. 202. — Rasmus Mauritzen Peterstrup, saaret d. 7 Mai ved Gudfs, * død paa Garnis. Hosp. d. 27 Mai, begravet paa Garnisons Kirkeg. i Kjøbenh. d. 1 Juni.
1. 213. — Christen Lauritzen Ndsboll, blev stød d. 9 Mai ved Blothuset i Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.
1. 230. — Jens Petersen Katholm, (savnet d. 6 Juli), antages død under Transporten fra Billeshaage til Bogense samme Dag — begravet paa Bogense? Kirkeg. d. 11 Juli. ^{21b)}
1. 234. — Christian Andersen Hestelund, (savnet d. 6 Juli), antages død under Transporten til Alsens samme Dag — og begravet paa Alsens? Kirkeg. d. 10 Juli. ^{21c)}
1. 237. — Jens Olsen Taagaard, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 17 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 August.
1. 255. — Peter Madsen Forbye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 264. — Johan Petersen Worklund, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 10c. Overjæger Theodor Hertel Wemmetofte, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 2. Fourcer Jens Peter Petersen, falden d. 6 April ved Ulberup, begravet paa Satrup Kirkegaard d. 7 April.
2. 10. Overjæger Max Henrik Brocker, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
2. 14. Underjæger Poul Jensen Ebeltoft, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 19. Jæger Gregers Effesen Noraae, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

2. 26. Underjæger Niels Madsen Kastrup, faaret d. 6 Juli, død paa Alsens Læg. d. 29 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 30 Juli.
2. 29. Jæger Jens Jensen Kerning, faaret d. 6 April ved Ulberup, død paa Augustenb. Læg. d. 8 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 April.
2. 76. Underjæger Jens Jensen Hung, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 78. — Niels Sørensen Sporuphuus, faaret d. 7 Mai ved Gudso, død paa Willeshauge Læg. d. 7 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 9 Juni.
2. 91. — Thomas Olsen Senciberg, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 133. — Niels Jensen Brastebro, faaret d. 6 April, død paa Augustenb. Læg. d. 18 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 April.
2. 148. — Peter Petersen Thielst, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 160. — Jens Christensen Lwie, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 189. — Thomas Kjeldsen Dorstunde, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 204. — Hans Peter Jensen Ungstrup, faaret d. 6 Juli, død paa Viborg Læg. d. 7 Novbr., begravet paa Viborg Domkirkes Kirkegaard d. 12 Novbr.
2. 260. — Bendt Christensen Jarmsted, falden d. 3 Mai v. Krøsbilj, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 Mai
3. 31. Jæger Søren Thomassen Winkel, faaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 14 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juli.
3. 31 or. Jæger Johan Christian Christensen Mortang, faaret d. 3 Mai, død paa Garnif. Høspit. d. 24 Mai, begravet paa Garnisons Kirkeg. i Kjøbenhavn d. 29 Mai.
3. 49. Underjæger Jorgen Nielsen Sengelose, faaret d. 7 Mai ved Gudso, død paa Alsens Læg. d. 16 Mai, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 21 Mai.
3. 59. — Anders Larsen Torslov, dobl. faaret d. 3 Mai v. Krøsbilj, indbragt død til Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 Mai.
3. 134. — Jens Hendrik Peter Andersen Vindebjæ, faaret d. 30 Juni v. Udsalbet fra Fredericia, død paa Willeshauge Læg. d. 7 Juli, begr. paa Veilby Kirkeg. d. 10 Juli.
3. 138. — Christian Jørgensen Raast, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
3. 149. — Peter Andresen Secordrup, faaret d. 30 Juni v. Udsalbet fra Fredericia, død paa Willeshauge Læg. d. 7 Juli, begravet paa Veilby Kirkeg. d. 10 Juli.
3. 152. — Peter Andersen Jonstrup, falden d. 30 Juni ved Udsalbet fra Fredericia. ²²⁾
3. 153. — Poul Madsen Himmelsev, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 155. — Jens Jørgensen Kamstrup Roeskilde, falden ved Udsalbet d. 30 Juni, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 3 Juli.
3. 160. — Peter Hansen Giby, faaret d. 7 Mai v. Gudso, *) død paa Garnif. Høspit. d. 26 Mai, begravet paa Garnif. Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 1 Juni.
3. 161. — Jens Andersen Lille-Salby, (savnet d. 7 Mai v. Gudso), død paa det fjendtlige Læg. i Kolding og begravet paa Kolding Kirkegaard d. 17 Mai.

3. 191. Underjæger Peter Petersen Haabesuld, saaret d. 30 Juni, død paa Billesbøge Læg. d. 8 Juli, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 12 Juli.
3. 209. — Christian Poulsen Hom, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 263. — Jens Andersen Dvarmlose, (savnet d. 6 Juli), formodes død paa Fredericia Læg. d. 25 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 26 Juli.
4. 3. Vaabenmester Peter Rasmussen Thorsagger, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 13. Underjæger Hans Larsen Ansrøsføv, (savnet d. 6 Juli), formodes indbragt i en dødt. Tilstand, og død paa Fredericia Læg. d. 10 Juli — begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 11 Juli. ²³⁾
4. 43 oc. Friv. Underjæger Henning Olsen Kjøbenhavn, saaret d. 7 Mai ved Gudse, død paa Kolding Læg. den samme Dag, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 9 Mai. —
4. 47 oc. Friv. Underjæger Christen Christensen Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 10 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard den 11 Juli.
4. 51. Underjæger Ivar Svartsen Smedegaard, falden d. 7 Mai ved Gudse, begravet paa Hans Zeppesens Mark, uden for Gudse By, tæt ved Landeveien tilvensstre fra Snøghei til Kolding. ²⁴⁾
4. 59. — Jens Jensen Saltøste, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 103. — Niels Petersen Zagerup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 12 Decbr. begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 15 Decbr.
4. 109. — Hans Peter Mikkelsen Fulding, saaret d. 30 Juni ved Ubfaldet fra Fredericia, død paa Odense Læg. d. 8 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli.
4. 131. — Erik Olsen Ortoed, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 195. — Carl Christian Hansen Augved, saaret d. 7 Mai ved Gudse, død samme Dag og falden i Fjendens Hænder, begravet uden for Gudse By, ikke langt fra Landeveien tilhøire fra Snøghei til Kolding, paa Etang Mark tæt ved et Gjerde, tilhørende Gieren af Skibstrup Mølle. ²⁵⁾
4. 208. — Erik Rasmussen Risferup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

3die Reserve-Jægercorps.

1. 103. Underjæger Lars Frederiksen Willumstrup, saaret d. 6 April ved Ulderup, død paa Augustb. Læg. d. 22 Mai, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 25 Mai.
1. 174. — Jens Sørensen Christrup, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
1. 203. — Hans Jensen Odemart, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
2. 14. Jæger Anders Johansen Erteberghuus, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
2. 33. Jæger Niels Jensen Stoltkebro, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
2. 49. Underjæger Jens Sørensen Udfløttergaard, falden d. 6 April, begr. paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
3. 1. Com.-Sergeant Peter Petersen Thiilst, saaret d. 6 April, død paa Augustenb. Læg. d. 30 April, begravet paa Augustenborg Kirkeg. d. 4 Mai.
3. 46. Underjæger Ole Zeppesen Skalkendrup, falden d. 6 April, begravet paa Satrup Kirkeg. d. 7 April.
3. 102. — Niels Nielsen Kattelbjerg, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Læg. d. 21 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 April.

3. 118. Underjager Peder Johansen Sønderkov, saaret d. 6 April, død paa Sønderborg Laz. d. 7 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 10 April.
3. 189. — Jesper Jacobsen Kirkeby, falden d. 6 April, begravet paa Sattrup Kirkeg. d. 7 April.
4. 18. Jager Peter Eduard Reichgruber Dønse, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 10 April, begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 15 April.
4. 66. Underjager Peder Jørgensen Høgnetshuus, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 30 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 3 August.
4. 75. — Hans Peter Hansen Østrup, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 14 Juni, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Juni.
4. 135. — Anders Christensen Klov, falden den 6 April, begravet paa Sattrup Kirkeg. d. 7 April.

1ste Forstærknings-Daillon.

- Underlage Alfred Silfverberg, saaret d. 7 Mai ved Gudso, * død paa Frederiks Hosp. i Kjøbh. d. 27 Juni, begravet paa Garnisons Kirkeg. i Kjøbh. d. 1 Juli.
1. 20. Undercorp. Peder Jensen Jersie, falden d. 23 April, begravet paa Fredericia? Kirkeg. d. 27 April.
1. 23. Undercorp. Niels Larsen Høvelsøang, falden d. 23 April, begr. paa Fredericia? Kirkeg. d. 27 April.
1. 79. Menig Ole Jensen Dindløse, saaret d. 23 April, død paa Middelfart Laz. d. 25 April, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 26 April.
1. 122. — Hans Jørgensen Upperup, saaret d. 23 April, død paa Børgense Laz. d. 7 Mai, begravet paa Børgense Kirkegaard d. 11 Mai.
1. 216. — Simon Peter Næsbj, saaret d. 7 Mai, død paa Garnisons Hospitalet i Kjøbh. d. 26 Mai, begravet paa Garnisons Kirkegaarden i Kbhvn. d. 30 Mai.
2. 81. — Knud Christian Nielsen Vesterasjels, saaret d. 23 April, død paa Middelfart Laz. d. 12 Mai, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 15 Mai.
2. 82. — Jens Sagesby, dødelig saaret d. 7 Mai ved Gudso, død samme Dag, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.
2. 186. — Christian Petersen Møllerup, saaret d. 23 April, død paa Middelfart Laz. d. 3 Mai, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 7 Mai.
4. 20. Undercorp. Carl Sophus Hansen Dønse, dødl. saaret d. 7 Mai ved Gudso, død paa Fredericia Laz. d. 8 Mai, begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 10 Mai.
4. 142. — Ole Hansen Wirtet, saaret d. 7 Mai, død paa Fredericia Laz. d. 10 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 197. Menig Bertel Nielsen Brandlund, falden d. 7 Mai ved Gudso, begr. paa Fredericia Kirkeg. d. 10 Mai.
4. 198. — Christen Jensen Fredsø, saaret d. 7 Mai, * død paa Fredericia Laz. d. 10 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 206. — Lauritz Poulsen Løffstrup, dødl. saaret d. 7 Mai, død paa Fredericia Laz. d. 8 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.

2den Forstærknings-Daillon.

- Sec.-Lieutn. Jens Carl Christian v. Jbsen, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 8 Juli.

1. 81. Menig Christen Christensen Ved, saaret d. 6 April v. Ulderup, død paa Augustenborg Laz. d. 23 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 25 April.
1. 109. — Jens Jensen Boldkov, falden d. 6 April, begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 10 April.
1. 111. — Niels Jørgensen Stoustrup, (savnet d. 6 April), sandsynlig falden — begravet paa Marken i Nybel Sogn. ^{26a})
1. 112. — Christoffer Larsen Andrup, falden d. 6 April, begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 8 April.
1. 120. — Jens Christian Jensen Siem, falden d. 3 Juni i Forpostfægt. ved Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 5 Juni.
1. 216. — Peter Jørgensen Andersen Houet, falden d. 6 April, begr. paa Sønderb. Kirkeg. d. 10 April.
1. 251. — Søren Ernst Tjornelunde, qvæstet d. 16 Juni under Bombard., død paa Billeshauge Laz. d. 21 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 23 Juni.
2. 65. — Albrecht Nielsen Gjesfing, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 11 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 15 April.
2. 124. — Rasmus Laussen Trnstrup, dødt. saaret d. 6 April, død paa Augustenb. Laz. d. 7 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 April.
2. 204. — Peter Andersen Slagbelle (savnet d. 6 April), sandsynlig falden — begravet paa Marken i Nybel Sogn. ^{26b})
3. 11. Undercorp. Niis Christensen Borup, dødt. saaret d. 15 Juni under Bombard., død samme Dag, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juni.
3. 25. Undercorporal Jens Krog Olsenen Greve, saaret d. 16 Juni under Bombard., * død paa Billeshauge Laz. d. 24 Juni, begravet paa Veilby Kirkeg. d. 27 Juni.
3. 104. Menig Niels Larsen Møllgaard, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 21 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 Juli.
3. 184. — Mathias Peter Andersen Tjestrup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 10 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 11 Juli.
3. 244. — Frederik Sørensen Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 13 August, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 13 August.
4. 104. — Rasmus Frederiksen Østeralling, (savnet d. 6 April), sandsynlig falden — begravet paa Marken i Nybel Sogn. ^{26c})
4. 154. — Anders Petersen Dahlstrup, saaret d. 6 April, død paa Augustenborg Laz. d. 21 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 April.
4. 219. — Jens Christensen Skov, saaret d. 6 April, død paa Augustenberg Laz. d. 28 April, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 1 Mai.

3die Forsterknings-Bataillon.

- Sec.-Lieutn. Carl Herman v. Holst, saaret d. 6 Juli, død paa Billeshauge Laz. d. 8 Juli, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 13 Juli.
1. 67. Menig Peder Hansen Leboie, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 19 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 23 Juli.

1. 141. Menig Peter Jensen Gilstov, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Læg. d. 23 Juli, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 27 Juli.
2. 95. — Peter Jensen Vesterasby, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 128. — Peder Nielsen Sønderup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Læg. d. 11 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
2. 236. — Jens Petersen Vesteralling, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 58. — Christen Johansen Bratker, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 111. — Ditto Andersen Maltbek, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 132. — Niels Lambertsen Ljæreborg, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 141. — Christen Christensen Træsborg, saaret d. 4 April ved Gravensteen, død paa Augustenborg Læg. d. 10 April, begravet paa Augustensb. Kirkeg. d. 15 April.
4. 11. Undercorp. Johan Christian Dezonick, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 11 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Juli.
4. 16. Undercorp. Ditto Arnsfeld Rasmussen Palsgaard, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 57. Menig Niels Juulsen Holme, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 75. — Lars Augustesen Løndahl, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 28 Juli, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 30 Juli.
4. 136. — Mads Davidsen Wibye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 180. — Mads Christensen Kroengergaard, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 279. — Frederik Christian Otto Fogh Raskov, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Læg. d. 7 August, begravet paa Odense Kirkegaard d. 9 August.

4de Forstærknings-Bataillon.

(Ingen). 27)

5te Forstærknings-Bataillon.

4. 218. Menig . . . Gummerup, ihjelstagen under Bombardementet d. 24 Mai, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 29 Mai.

1ste Forstærknings-Jægercorps.

- Prem.-Lieut. Carl Olaf v. Cederstrøm (svenst), saaret d. 6 Juli, død paa Billeshauge Læg. d. 7 Aug., begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 10 August.
- Prem.-Lieut. Axel v. Lagerbjelle (svenst), saaret d. 6 Juli, død i Kjøbenhavn d. 11 Aug., bisat i Holmens Kirke d. 15 August.
1. 11. Jæger Jørgen Nielsen Kongstedmarthuus, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Læg. d. 17 October, begravet paa Odense Kirkegaard d. 22 October.
 1. 116. Underjæger Jørgen Petersen Drup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

1. 129. Underjæger Julius Olsen Janke Skæbel, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 130. — Lars Mortensen Tellebængehuset, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
1. 151. — Jens Poulsen Skouby, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 176. — Niels Andersen Bognæs, saaret d. 6 Juli, død paa Billeshauge Laz. d. 15 Juli, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 200. — Hans Sørensen Pedersborg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 225. — Peder Jensen Abbsø, saaret d. 3 April v. Agbol, død paa Augustenb. Laz. d. 9 Juni, begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 13 Juni.
1. 239. — Niels Nielsen Østrup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 10 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
2. 2. Foureer Christoffer Anton Dornato Schiott, falden d. 3 April v. Agbol, begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 6 April.
2. 5. Sergeant Carl Frederik Unger, saaret d. 18 Mai i Forpostkæden v. Sønderborg, død paa Sønderborg Laz. d. 20 Mai, begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 23 Mai.
2. 5. Sergeant Otto Heinrich Bøgh, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 122. Underjæger Christen Ernstsen Grønsted, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 165. — Rasmus Nielsen Pedersstrup, falden d. 5 April v. Tærnferde paa Dampskibet Geiser, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 10 April.
2. 185. — Mads Hansen Soehuse, falden d. 3 April v. Agbol, begravet paa Marken i Nybel Sogn. ^{26a)}
2. 225. — Jens Poulsen Skanderborg, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
3. 76. — Hans Petersen Kolbinghuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 117. — Anders Jensen Lamdrup, saaret d. 3 April v. Agbol * død paa Augustb. Laz. d. 7 April, begravet paa Augustenborg Kirkeg. d. 9 April.
3. 151. — Jens Poulsen Skouby, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 154. — Hans Peter Hansen Gjørup, saaret d. 6 Juli, død paa Hjeltebro Laz. d. 16 Aug., begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 August.
3. 168. — Ole Olsen Christiansdal, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 27 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 30 Juli.
3. 170. — Jacob Jensen Brylle-Brøhuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 177. — Jørgen Eilertsen Gammelmolle, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 6. Overjæger Christen Christoffersen Houggaard, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 134. Underjæger Lars Ditlevsen Fastrup-Magaarde, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
4. 137. — Rasmus Hansen Fangel, (saaret og savnet d. 6 Juli), død paa Billeshauge Laz. d. 8 Juli, begravet paa Veilby Kirkeg. d. 12 Juli.

2det Forsterknings-Jægercorps.

1. 171. Underjæger Jens Nielsen Skals, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

2. 218. Underjæger Jens Sorensen Konfs, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 31 Juli, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 2 August.
3. 42. — Soren Peterfen Skannerup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

Gardehusar-Escadron.

2. 1 oc. Gardehusar Niels Pedersen Sjeddesballehuus, falden d. 23 April v. Kolbing, begravet paa Thaulov Kirkegaard d. 24 April.
2. 12. Vagtmester Axel Frode Valthazar Grupp, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov Kirkegaard d. 24 April.
2. 18. Undercorp. Peder Sorensen Sandbye, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov Kirkegaard den 24 April.
2. 43. Gardehusar Jorgen Larsen Henderikshuus, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov Kirkegaard d. 24 April.
2. 48. — Hans Jensen Eibye, falden d. 23 April, begr. paa Thaulov Kirkeg. d. 24 April.
2. 52. — Jorgen Christian Christiansen Laageskov, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov Kirkeg. d. 24 April.
2. 54. — Jens Olsen Myrup, falden d. 23 April, begr. paa Thaulov Kirkeg. d. 24 April.
2. 90. — Peder Nielsen Freerdslov, falden d. 23 April, begravet paa Thaulov Kirkegaard den 24 April.

3die Dragon-Regiment.

2. 38. Dragon Rasmus Andersen Stjærkel, falden d. 31 Mai ved Aarhus, begravet paa Hjortshoi Kirkegaard den 1 Juni.
2. 131. — Christen Larsen Vind, indbragt i en dødl. Tilstand fra Colbing til Weile d. 23 April, og død — begravet paa Weile Kirkeg. d. 27 April. 2^b)
3. 52. — Rasmus Nielsen Triage, falden den 20 Mai ved Nybro, begravet i sit Hjem paa Triage Kirkegaard d. 23 Mai.
3. 97. — Jens Simonsen Biffstrup, falden d. 16 Juli v. Fuldbro Mølle, begravet paa Gjøds vad Kirkegaard d. 17 Juli.

4de Dragon-Regiment.

1. 45. Dragon Poul Nielsen Ronnekel, dødl. saaret d. 3 April v. Aghol, død paa Sønderborg Laz. d. 4 April, begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 6 April.

6te Dragon-Regiment.

2. 21. Trompeter Heinrich Ferdinand Louis Frellich, falden d. 31 Mai v. Aarhus, begravet paa Selgenæs Kirkegaard d. 4 Juni.

2. 113. Dragon Niels Christensen Asperup, saaret d. 7 Mai v. Biusf, død i Goldberg d. 10 Mai, begravet paa Goldberg Kirkegaard d. 12 Mai.
3. 119. — Jorgen Hansen Søebye, falden d. 13 Mai v. Landsbyen Thorsted, begravet paa Thorsted Kirkegaard d. 15 Mai.
4. 137. — Poul Hansen Rosenlundhuus, saaret d. 7 Mai v. Biusf, død paa Bogenfse Laag. d. 13 Mai, begravet paa Bogenfse Kirkegaard d. 18 Mai.

Marinen.

Omkomne den 5 April ved Eckernförde paa Vinieslibet Christian den Ottende.

Capitainlieutenant Christian Krieger, Riget blev fundet d. 24 April, og begravet den 26 April i Eckernförde, senere opgravet og ført igjennem Flensborg d. 9 Novbr., derfra med Dampskibet „Stirner“ til Kjøbenhavn, hvor det blev jordet den 12 Novbr. paa Skibskirkegaarden.	
Capitainlieutenant Oswald Julius Marstrand, begravet paa Eckernförde Kirkegaard i en seperat Grav.	
Skibsløge Rasmus Schmidt, begravet paa Eckernförde Kirkegaard i en seperat Grav.	
Understibsløge . . . Jbsen.	Heelbefaren Rasmus Jacobsen Troense.
Secretair . . . Ernst.	Heelbefaren Niels Bertr. Jeps. Johimsen Apenrade.
Maanedslieutenant Albrecht Grifsen Boje.	Halvbefaren Rasmus Nielsen Avernalle.
Cadet . . . Wolff.	Usovant Hans Jensen Dmoe.
Cadet . . . Braem.	Sovant Peter Larsen Snefere.
Overstyrmand Georg Hansen Carl.	Heelbefaren Ole Christensen Hede Lemvig.
Overcannoneer Jens Soren Gotfred Andersen Kjøbhu.	Sovant Soren Jensen Keersee.
Chefsens Hovmester, Jorgen Jensen Kjøbenhavn.	Usovant Hans Jacob Hansen Dmoe.
Quartiermester Ole Falk Abrahamson Nyborg.	Halvbefaren Jacob Axlens Strynøe.
Quartiermester Peter Sorensen Kjøbenhavn.	Usovant Carl Christian Beck Kjøbenhavn.
Smed Frig Carolus Jensen Kjøbenhavn.	Sovant Anders Rasmussen Petersværft.
Koksmath Peter Nielsen Seierbye.	Sovant Niels Peter Axlens Bangsbostrand.
Heelbefaren Ferdinand Læskel Kjøbenhavn.	Usovant Frederik Møller Johansen Kjøbenhavn.
Halvbefaren Constabel Georg Theodor Julius Pap'e Kjøbenhavn. *	Usovant Jens Jensen Christrup Randers.
Halvbefaren Johan Christensen Skovshoved.	Sovant Theodor Wilhelm Poulsen Kjøbenhavn.
Artillerielærling Otto Olsen Kjøbenhavn.	Usovant Anders Nielsen Holme.
Halvbefaren Constabel Ole Christian Olsen Kjøbenhavn.	Usovant Christian Frederik Overup Aarhuus.
Heelbefaren Hans Christian Beck Horsens.	Usovant Hans Adolph Jensen Laarbet.
Heelbefaren Magnus Christian Beck Horsens.	Usovant Christen Divesen Staursholm.
Heelbefaren Peter Jensen Hedeberg Horsens.	Sovant Hans Jorgensen Middelfart.
	Usovant Ole Peiter Nielsen Holme.

De her anførte 41 Faldne, ere, forsaavidt deres Lig vare fundne, (som ikke har været Tilfældet med dem Alle) jordede i April Maaned paa Eckernförde Kirkegaard i en fælleds Grav, tillige med de Faldne paa Gefion og Soldaterne fra 4de Vinie-Infanterie-Bataillon (see Side 118).

Paa Fregatten Gefion.

Premier-Lieutenant Viggo Skibsted, haardt saaret d. 5 April, død paa Hospitalet i Eekernförde d. 19 April, begravet i seperat Grav paa Eekernförde Kirkegaard d. 22 April.

Halvbefaren Constabel Jens Birch Kjøbenhavn, haardt saaret d. 5 April, * død d. 11 April paa Eekernförde Hospital og begravet d. 14 April.

Sovant Christen Nielsen Kirkeby, haardt saaret d. 5 April, død d. 21 April paa samme Hospital og begravet d. 24 April.

Heelbefaren Poul (Johann?) Fyhl, haardt saaret d. 5 April, død d. 7 April og begravet d. 9 April.

Sovant Kristen Mittelsen Billeheden, haardt saaret d. 5 April, død i Fangenskab ?? begravet? ²⁹)

Heelbefaren Constabel Wilhelm Olsen.

Heelbefaren Rasmus Hansen.

Halvbefaren Johannes Hansen Mano.

Heelbefaren Jochum Hansen.

Halvbefaren Peter Sorensen Egense.

Heelbefaren Anders Mortensen.

Sovant Niels Dieberiksen Kithavn.

Usovant Soren Jensen Klarup.

Sovant Soren Christian Bang.

Usovant Johan Clausen Boy.

Sovant Jens Soren Jørgensen.

Heelbefaren Hans Hermansen Kromann.

Heelbefaren Knud Eriksen.

Heelbefaren Hans Jørgen Hansen.

Heelbefaren Ole Jacobsen.

Heelbefaren Christen Hansen Christensen.

Halvbefaren Poul Sand Madsen.

Sovant Soren Poulsen Henneberg.

Sovant Ole Christian Christensen.

Usovant Christian Jensen Kirkegaard.

Usovant Andreas Petersen.

Disse 21 ere faldne d. 5 April under Kanonaden fra de fjendtlige Batterier og begravede d. 9 April paa Eekernförde Kirkegaard.

Dampst. Geiser. Heelbefaren Jørgen Thrane, haardt saaret d. 5 April v. Eekernförde, død paa Sønderborg Laz. d. 7 April, begravet paa Sønderb. Kirkeg. d. 10 April.

—

Sovant . . . Simonsen, falden d. 5 April, begr. paa Sønderb. Kirkeg. d. 8 April.

Dampst. Hella.

—

Heelbefaren Fris Petersen, falden d. 5 April, begr. paa Sønderb. Kirkeg. d. 8 April.

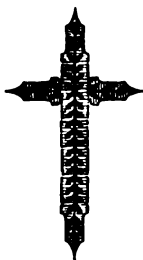
Sovant Mittel Diget, falden d. 5 April, begr. paa Sønderb. Kirkeg. d. 8 April.

Kanonchalup

Usovant Anders Knudsen, saaret d. 2 Juli v. Arntkiøske, død paa Augustb. Laz.

No. 14.

d. 8 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 11 Juli.

D o d e a f E y g d o m.

Fivgarden til Fods.

1. 51. Garder Niels Johansen Meelbye, død paa Augustsb. Laz. d. 19 Juni af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Juni.
3. 190. Garder Anders Christian Pedersen Hedehuus, død paa Sønderb. Laz. d. 10 Juni af Lungebetændelse, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 12 Juni.
4. 63. Garder Peter Christian Nielsen Lerpet, død paa Augustsb. Laz. d. 29 Juni af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 2 Juli.
4. 71. Garder Poul Wedel Storm Ringelmoscheuus, død paa Sønderb. Laz. d. 28 Juni af Lungebetændelse, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 30 Juni.
4. 105. Garder Christian Henrik Møller Døsenbet, død paa Augustsb. Laz. d. 28 Aug. af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 2 Septbr.

1ste lette Infanteri-Bataillon.

1. 38. Menig Hans Rasmussen Skovsund, død d. 31 Marts paa Augustsb. Laz. af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 5 April.
1. 194. — Peter Christensen Eibe, død paa Nordborg Laz. d. 22 April af Tpphus, begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 27 April.
2. 49. — Lars Hansen Horslunde, død paa Augustsb. Laz. d. 26 Mai af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 28 Mai.
2. 83 oc. Frib. Menig Victor Fischer, død paa Augustenborg Laz. d. 19 Juni af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Juni.

2den lette Infanterie-Bataillon.

1. 177. Undercorp. Soren Jensen Halleby, død paa Faaborg Laz. d. 4 Aug. af Underlivsbetændelse, begravet paa Faaborg Kirkeg. d. 6 August.

Deportcomp. Menig Anders Christensen Wagerhuus, død paa Garnis. Hospit. i Kjob. d. 26 August af Tpphus,
143 begravet paa Garnisens Kirkeg. d. 29 August.

3die Linie-Infanterie-Bataillon.

1.	64.	Menig Hans Jensen Herlufstille, død paa Nordborg Laz. d. 12 April af	Tpphus,
		begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 18 April.	
1.	71 oc.	— Jens Madsen Grevinge, død paa Nordborg Laz. d. 13 Martis af	Tpphus,
		begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 19 Martis.	
2.	97.	— Hans Sorensen Terlose, død paa Faaborg Laz. d. 15 Mai af	Tpphus,
		begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 19 Mai.	
2.	119.	— Hans Rasmussen Bilsoe, død paa Faaborg Laz. d. 4 Mai af	Tpphus,
		begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 6 Mai.	
2.	232.	— Sorgen Hendriksen Gammel Hergsted, død paa Augustsb. Laz. d. 5 April af Lungebetændelse,	
		begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 April.	
4.	55.	— . . . Wridlose, død paa Augustsb. Laz. d. 10 April af	Tpphus,
		begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 15 April.	
4.	195.	— Anders Jorgensen Utterup, død paa Middelfart Laz. d. 15 Mai af	Tpphus,
		begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 18 Mai.	
4.	237.	— Sorgen Poulsen Eystrup, død paa Augustsb. Laz. d. 30 April af	Tpphus,
		begravet paa Augustenborg Kirkeg. d. 4 Mai.	

4de Linie-Infanterie-Bataillon.

2.	1 oc.	Menig Carl From, død paa Augustens. Laz. d. 30 April af	Lungebetændelse,
		begravet paa Augustsb. Kirkegaard d. 4 Mai.	
2.	3 oc.	— Hans Christiansen Slagtille, død paa Augustsb. Laz. d. 14 Juli af	Gigtfeber
		begravet paa Augustsb. Kirkegaard d. 17 Juli.	
2.	178.	— Rasmus Lorengen Blands, død paa Augustsb. Laz. d. 23 Juni af	Tpphus,
		begravet paa Augustsb. Kirkeg. d. 26 Juni.	
2.	189.	— Niels Olsen Trondhjemsuus, død paa Sønderborg Laz. d. 6 Octbr. af	Tpphus,
		begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 8 October.	
3.	170.	— Lars Petersen Durebye, død paa Augustsb. Laz. d. 30 Juni af	Tpphus,
		begravet paa Augustsb. Kirkeg. d. 5 Juli.	
3.	173.	— Lars Hansen Gundslemagle, død paa Valdemar Slot d. 15 April af	Dryssfyge,
		begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 18 April.	
3.	196.	— Niels Poulsen Lille-Lindet, død paa Augustsb. Laz. d. 8 April af	Lungebetændelse,
		begravet paa Augustsb. Kirkegaard d. 10 April.	
3.	242.	— Lars Peter Johansen Seerdløv, død paa Augustsb. Laz. d. 25 April af Lungebetændelse,	
		begravet paa Augustsb. Kirkegaard d. 29 April.	
4.	6.	Corporal Carl August Ludvig Larsen, død paa Garnis. Hosp. d. 22 Mai af	Dryssfyge,
		begravet paa Garnis. Kirkeg. i Kbhvn. d. 27 Mai.	

4. 8. oc. Ambul.=Soldat Svend Sorensen Norre-Saltumbal, død paa Augustb. Laz. d. 3 Juli af Tøppest, begravet paa Augustens. Kirkeg. d. 5 Juli.
4. 215. Menig Peder Pedersen Mosebye, død paa Waldemar Slot d. 4 Juli af Tøppest, begravet paa Vregninge Kirkegaard d. 9 Juli.
- Depotcomp. Menig Hans Tjørnebye, død paa Garnis. Høspit. d. 19 Juli af Lungebetændelse, begravet paa Garnis. Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 23 Juli.

3te Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 15 oc. Menig Hans Hemmingsen Saaderup, død paa Odense Laz. d. 11 Juni af Tøppest, begravet paa Odense Kirkeg. d. 14 Juni.
1. 122. — Lars Hansen Jødslev, død paa Odense Laz. d. 19 Juli af Tøppest, begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 Juli.
1. 164. — Hendrik Hansen Weistrup, død paa Odense Laz. d. 11 Juni af Tøppest, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juni.
3. 250. — Christian Pedersen, død paa Einsiedelsberg Laz. d. 27 August af Tøppest, begravet paa Krogshølle Kirkegaard d. 31 August.
4. 5. Sergeant Frederik Conrad Ringling, død paa Odense Laz. d. 13 Mai af Tøppest, begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Mai.
4. 54. Menig Sorgen Nielsen Gamborg, død paa Willeshønge Laz. d. 17 Juni af Brystbetændelse, begravet paa Veilby Kirkeg. d. 19 Juni.
4. 72. — Niels Christensen, død paa Einsiedelsberg Laz. d. 27 Aug. af Brystkræmpe, begravet paa Krogshølle Kirkegaard d. 31 August.
4. 118. — Niels Christensen Østherude, død paa Middelfart Laz. d. 11 Mai af Tøppest, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 13 Mai.
4. 188. — Peder Hansen Farstrup, død paa Odense Laz. d. 11 Mai af Tøppest, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Mai.
4. 209. — Claus Henrik Rasmussen Schelenberg, død paa Odense Laz. d. 12 Octbr. af Tøppest, begravet paa Odense Kirkegaard d. 17 Octbr.
4. 241. — Morten Hansen Dørup, død paa Odense Laz. d. 9 October af Tøppest, begravet paa Odense Kirkegaard d. 13 October.
- Depotcomp. Menig Niels Nielsen Barlose, død paa Middelfart Laz. d. 10 Mai af Tøppest, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 13 Mai.

6te Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 141 oc. Menig Jens Laurigen Frøerlund, død paa Fano d. 15 Juli, af ? begravet paa Nørby? Kirkegaard den 19 Juli.
2. 98. — Christen Mathiesen Eltang, død paa Hærskolegaard d. 2 August af Brystsyge, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 6 August.

3. 6 oc. Menig Jacob Langeſen Aſkov, død paa Fredericia Lazareth d. 9 Aug. af Lypphus, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 13 Auguſt.
4. 67. — Enevold Peder Jørgenſen Skouſbell, død paa Hærrislevgaard d. 24 Aug. af Lypphus, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 28 Auguſt.

7de Linie-Infanteri-Bataillon.

1. 242. Menig Chriſtian Naſmuſſen Brold, død paa Fredericia Laz. d. 23 Decbr. af Lypphus, begravet paa Fredericia Michaëlis Kirkegaard d. 26 Decbr.
1. 287. — Chriſten Madsen Purup, død paa Hærrislevgaard d. 29 Juni af Lypphus, begravet paa Skouby Kirkegaard den 3 Juli.
3. 218. — Jens Jensen Klødborgmark, død paa Bogenſe Laz. d. 11 Juli af Lypphus, begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 16 Juli.
3. 240. — Jens Eſbenſen Wiſted, død paa Fredericia Laz. d. 8 Aug. af Lypphus, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 13 Auguſt.
4. Undercorporal Chriſten Peterſen Floiſtrup, død paa Fredericia Laz. d. 19 April af Dryſſſſøge, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 April.
- Depotcomp. Menig Peter Jensen Munk Sjørup, død paa Fredericia Laz. d. 4 Mai af Lypphus, 219 begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 Mai.

8de Linie-Infanteri-Bataillon.

1. 59. Menig Eskild Jacobsen Graahede, død paa Odense Laz. d. 29 Mai af Underl. Betændelſe, begravet paa Odense Kirkegaard d. 31 Mai.
1. 66. — Bendt Emanuel Anum, død paa Aſſenſ Laz. d. 22 Mai af Lungebetændelſe, begravet paa Aſſenſ Kirkegaard d. 25 Mai.
1. 205. — Thomas Chriſtian Mogenſen Kjærhuſet, død paa Garniſ. Hoſp. d. 1 Juni af Hjernebetænd., begravet paa Garniſ. Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 6 Juni.
1. 257. — Peter Liſſer Emedſgaard, død paa Odense Laz. d. 18 Mai af Lypphus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 Mai.
1. 258. — Jørgen Jensen Trølund, død paa Fredericia Laz. d. 11 Sept. af Blodpletſygdom, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 15 Sept.
1. 263. Friv. Menig Andſes Peter Nielsen Winther, død paa Bogenſe Laz. d. 8 Septbr. af Lypphus, begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 12 Septbr.
4. 124. Menig Mads Chriſtian Frederikſen Munkhule, død paa Fredericia Laz. d. 17 April af Dryſſbetænd., begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 21 April.

9de Linie-Infanteri-Bataillon.

1. 104. Menig Chriſten Andersen Skjoldborg, død paa Hærrislevgaard d. 8 Juli af Dryſſbetændelſe, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 12 Juli.

2. 248. Menig Niels Madsen Fjorslev, død paa Bogense Laz. d. 15 Juli af Larmsaar,
begravet paa Bogense Kirkegaard d. 19 Juli.
4. 85. — Lars Christian Nielsen Østerild, død paa Nyborg Laz. d. 20 Septbr. af Strubesvindot,
begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 24 Septbr.

10de lette Infanteri-Bataillon.

1. 7 oc. Friv. Menig Frig Madsen, død paa Augustenborg Laz. d. 23 April af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 25 April.
1. 42. Menig Jens Andersen, død paa Augustenborg Laz. d. 2 Septbr. af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 6 Septbr.
1. 60. — Christian Christensen, død paa Augustenb. Laz. d. 29 April af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 4 Mai.
1. 127. — Johan Benjamin Bruburg, død paa Augustenb. Laz. d. 27 Juli af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 31 Juli.
1. 159. — Nicolai Møller Thystrup, død paa Faaborg Laz. d. 13 Mai af Strubesvindot,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 16 Mai.
1. 194. — Hans Nielsen Koef, død paa Sønderborg Laz. d. 11 April af Typhus,
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 13 April.
2. 28. Friv. Menig Hans Jesen Lassen, død paa Sønderb. Laz. d. 2 April af Typhus,
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 4 April.
2. 227. Menig Niels Larsen Birkenbe, død paa Odense Laz. d. 1 Mai af Typhus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 5 Mai.
3. 2 oc. Friv. Menig Hans Peter Jørgensen, død paa Augustenb. Laz. d. 23 Juni af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 26 Juni.
3. 4. Sergeant Ole Frederik Soelberg, død paa Garnis. Høsp. d. 25 Decbr. af Underlivsbetændelse,
begravet paa Garnis. Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 30 Decbr.
3. 7. Corporal Niels Hansen Lund, død paa Augustenb. Laz. d. 10 Juli af Typhus,
begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 13 Juli.
3. 84. Menig Mads Jesen Larsen, død paa Augustenb. Laz. d. 11 Mai af Typhus,
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 16 Mai.
3. 206. — Lars Christensen Maale, død paa Faaborg Laz. d. 27 April af hidfig Feber,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 30 April.
3. 224. — Peder Pedersen Virkholm, død paa Odense Laz. d. 6 Mai af Typhus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 9 Mai.
3. 230. — Hans Nielsen Haagerup, død paa Faaborg Laz. d. 23 April af Svækkelse,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 26 April.
3. 251. — Christian August Jørgensen Frost, død paa Faaborg Laz. d. 18 April af Lungebetændelse,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 21 April.
3. 278. — Claus Andresen Damm, død paa Augustenb. Laz. d. 20 April af Typhus,
begravet i sit Hjem paa Drølle Kirkeg. d. 23 April.

4. 13 oc. Friv. Menig Hans Christian Christensen Rakkeboffe, død paa Augustsb. Laz. d. 26 April af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 April.
4. 94. — Christian Petersen, død paa Augustsb. Laz. d. 26 Juni af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 Juni.
4. 122. — Hans Peter Petersen Smedeman, død paa Augustsb. Laz. d. 2 Juni af Typhus, begravet i sit Hjem paa Notmark Kirkegaard d. 5 Juni.
4. 186. — Christian Johansen, død paa Augustenborg Laz. d. 6 Mai af Typhus, begravet i sit Hjem paa Landstet Kirkeg. d. 11 Mai.
4. 197. — Jens Jacobsen Kjar, død paa Augustenb. Laz. d. 13 April af Typhus, begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 18 April.
4. 250. — Christoffer Varsen Billesbolle, død paa Augustenb. Laz. d. 15 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 19 Juli.
4. 262. — Hans Christian Petersen, død paa Augustsb. Laz. d. 23 Mai af typhos Lungebetændelse, begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 25 Mai.

11te Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 131. Menig Soren Hansen Egense, død paa Augustenborg Laz. d. 24 Mai af Lungebetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 28 Mai.
2. 26. Undercorp. Thomas Thomsen Stenumhede, død paa Fredericia Laz. d. 9 Mai af Typhus, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.
2. 175. Menig Peter Christian Laurfen Hallund, død paa Bogense Laz. d. 27 Juni af hidfig Feber, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 2 Juli.
2. 214. — Morten Christensen Hyllebjerger, død paa Middelfart Laz. d. 13 Mai af Typhus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 15 Mai.
3. 44. — Rasmus Peter Sorensen Witterup, død paa Hjeltebro Laz. d. 10 Mai af Typhus, begravet paa Herringe Kirkegaard d. 14 Mai.
3. 225. — Jens Thomassen Underlevgaard, død paa Faaborg Laz. d. 24 April af hidfig Feber, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 27 April.
4. 80. — Jens Christian Christensen Serdslev, død paa Alsens Laz. d. 19 Juni af Lungesvindot, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 26 Juni.
4. 113. — Johannes Berthelsen Underaare, død paa Fredericia Laz. d. 18 Juli af Typhus, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 20 Juli.
4. 138. — Christen Nielsen Blære, død paa Odense Laz. d. 15 Juni af Dyrssygdom, begravet paa Odense Kirkegaard d. 19 Juni.
4. 218. — Arild Jensen Tangbjerg, død paa Odense Laz. d. 5 Juli af Underlivsbetændelse, begravet paa Odense Kirkegaard d. 10 Juli.

12te lette Bataillon.

- Regnskabsfører Carl Jacob Vilsted, død paa Ebbeltoft Laz. d. 1 Juni af Apoplexie, begravet paa Ebbeltoft Kirkegaard d. 5 Juni.

1. 252 oc. Menig Hans Jørgensen, død paa Nordborg Laz. d. 19 Novbr. af Tappus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 23 Novbr.
4. 150. — Niels Hestberg Jensen Kragbeil, død paa Hærrislevgaard d. 13 Mai af Brystbetændelse,
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 16 Mai.
- Dep. Comp. Undercorp. Johan Vorengen, død paa Fredericia Laz. d. 4 Mai af Lungebetændelse,
25. begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 Mai.

13de Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 106. Menig Gyde Hansen Worsk, død paa Nordborg Laz. d. 22 Juni af Tappus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 27 Juni.
1. 157. — Rasmus Hansen Holtrup, død paa Nordborg Laz. d. 22 Juni af Tappus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 27 Juni.
3. 141. — Rasmus Frederik Jørgensen Næs, død paa Nordborg Laz. d. 26 August af Tappus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 31 August.
3. 187. — Anders Laurfen Sattrup, død paa Alsens Laz. d. 5 April af ?
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 11 April.

1ste Jægercorp.

1. 37. Overspillemand Johan Christian Frederik Klahn, død i Horsens d. 25 Aug. af hidfig Feber,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 27 August.
1. 61. Undersjæger Mikkel Poulsen Spendrup, død paa Ebbeltoft Laz. d. 10 Juli af Tappus,
begravet paa Ebbeltoft Kirkegaard d. 12 Juli.
1. 225. — Jens Olsen Petersborg, død paa Hærrislevgaard Laz. d. 9 Juli af Tappus,
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 12 Juli.
1. 256. — Niels Rasmussen Vredahl, død paa Garnis. Hosp. d. 14 Sept. af Lungevindstot,
begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kbhvn. d. 19 Septbr.
1. 335. — Mads Jensen Noitjær, død i Horsens d. 5 Marts af hidfig Feber,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 10 Marts.
1. 337. — Peter Christianen Evolmtrø, død i Horsens d. 7 Marts af hidfig Feber,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 10 Marts.
3. 94. — Steffen Francken Hundtjær, død paa Ebbeltoft Laz. d. 12 Juli af Tappus,
begravet paa Ebbeltoft Kirkegaard d. 15 Juli.
3. 114. — Jens Christian Jensen Thorup, død paa Garnisons Hosp. d. 8 Aug. af Tappus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 11 August.
3. 155. — Mads Christian Petersen Skjelbak, død i Horsens d. 12 Sept. af Brystbetændelse,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 17 Septbr.
3. 230. — Jens Jensen Østerølby, død paa Fredericia Laz. d. 13 April af Lungebetændelse,
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 16 April.
3. 342. — Peter Christian Nielsen Nyerup, død i Horsens d. 1 Marts af hidfig Feber,
begravet paa Horsens Kirkegaard d. 6 Marts.

4. 62. Underjæger Lars Christensen Udkke, død paa Garnis. Hosp. d. 23 April af?
begravet paa Garnis. Kirkegaard i Kjøbenhavn. d. 26 April.
4. 248. — Hans Jensen Gamsmarck død i Kolding d. 5 Novbr. af Typhus,
begravet paa Kolding Kirkegaard d. 9 Novbr.
- Depot Comp. 108. Jacob Sørensen Torning, død paa Bogense Laz. d. 27 April af Lungebetændelse,
begravet paa Bogense Kirkegaard d. 2 Mai.

2det Jægercorps.

1. 2. Frib. Underjæger Laurentius Lovenhard Birch, død paa Alsens Laz. d. 3 Septbr. af Typhus,
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 8 Septbr.
2. 85 Underjæger Hans Jensen Udstrup, død paa Augustenb. Laz. d. 15 April af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 April.
2. 97. — Jens Sørensen Udfentorp, død paa Augustenborg Laz. d. 28 Mai af Lungeblindsot,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 31 Mai.
2. 201. — Rasmus Rielsen Holbek, død paa Augustenborg Laz. d. 21 Mai af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 25 Mai.
2. 232. — Morten Clausen Hjortefpring, død paa Augustenb. Laz. d. 16 Juni af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 Juni.
2. 257. — Christen Rasmussen Laagense, død paa Augustenb. Laz. d. 15 October af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 October.

3die Jægercorps.

1. 31. Underjæger Jens Perersen Ebberup, død paa Augustenb. Laz. d. 12 April af Apoplexie,
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 18 April.
1. 225. — Christian Olsen Flodstrup, død paa Hærhølevgaard Laz. d. 30 Juni af Brystbetænd.
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 3 Juli.
2. 22. Jæger Jeppe Larsen Steenmosehuus, død paa Nordborg Laz. d. 28 Martis af Typhus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 2 April.
2. 89. Underjæger Knud Petersen Stjellerup, død paa Nordborg Laz. d. 19 April af Typhus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 23 April.
2. 99. Jæger Christian Larsen Gaagerup, død paa Augustenborg Laz. d. 1 Mai af typhos Lungebet.
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 6 Mai.
2. 102. Underjæger Rasmus Rasmussen Weilby, død paa Middelfart Laz. d. 17 Mai af Lungebet.
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 22 Mai.
3. 82. — Jens Nielsen Kullerup, død paa Faaborg Laz. d. 23 April af Typhus,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 27 April.
4. 247. — Rasmus Rasmussen Lauendrup (Svinninge), død paa Middelf. Laz. d. 1 Juni af Typhus,
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 4 Juni.

1ste Reserve-Bataillon.

1. 15. Undercorporal Niels Larsen Topmark, død paa Augustb. Laz. d. 7 Octbr. af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 11 Octbr.
1. 30. Tambour Peter Hansen, blev syg paa Marschen, og døde i Slagelse d. 22 Martis af ?
begravet paa Slagelse Kirkegaard d. 26 Martis.
2. 46. Menig Mads Nielsen Dysholm, død paa Augustenborg Laz. d. 14 Juli af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 17 Juli.
2. 52. — Jacob Nielsen Tjørneby, død paa Augustenborg Laz. d. 31 Juli af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 3 August.
3. 7 oc. — Lars Jørgensen Upperup, død paa Augustenb. Laz. d. 5 Juli af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 Juli.
4. 51. — Hans Andersen Kyse, død paa Augustenborg Laz. d. 21 Mai af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 25 Mai.
4. 71. — Peter Rasmussen Erikstrup, død paa Gjenmarschen i Ringsted d. 20 Martis, af ?
begravet paa Ringsted Kirkegaard d. 23 Martis.

2den Reserve-Bataillon.

1. 19. Menig Anders Andersen Marked, død paa Sønderborg Laz. d. 22 April af Drystbetændelse,
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 25 April.
1. 75. — Hans Andersen Balkensbet, død paa Augustenborg Laz. d. 27 Juli af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 31 Juli.
3. 194. — Niels Petersen Gjøstrup, død paa Augustenborg Laz. d. 2 August af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 7 August.
4. 11. Undercorporal Lars Hansen Wedskjolle, død paa Augustenborg Laz. d. 25 Juli af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 Juli.
4. 144. Menig Rasmus Sigerfen Kallehave, død paa Augustenb. Laz. d. 11 Juni af Tøppus,
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 16 Juni.
4. 194. — Hans Nielsen Sørup, død paa Augustenb. Laz. d. 10 Juni af Lungebetændelse,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Juni.
4. 271. — Jørgen Markersen Afsenbolle, død paa Augustb. Laz. d. 3 Juli af Tøppus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 Juli.
- Depotcomp. Menig Christen Jensen Kavnshøje, død paa Garnif. Høsp. d. 30 Juli af Drystbetændelse,
100
begravet paa Garnisons Kirkeg. i Kjøbenhavn d. 3 August.
- Depotcomp. — Thomas Torkelsen Stubbestov, død paa Garnif. Høsp. d. 28 Juni af Lungebetændelse,
206
begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 2 Juli.

3die Reserve-Bataillon.

1. 42. Menig Rasmus Rasmussen Nordenbro, død paa Sønderb. Laz. d. 5 August af Drystbetændelse,
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 7 August.

1. 221. Menig Morten Christoffersen Gumbtofte, død paa Augustb. Laz. d. 7 Mai af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 11 Mai.
2. 52. — Nads Niasmusfen Kogsballe, død paa Augustb. Laz. d. 18 August af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 August.
2. 147. — Mikkel Niasmusfen Bredahl, død paa Augustenb. Laz. d. 6 Mai af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Mai.
2. 179. — Hans Christian Nielsen Brøndumdam, død paa Augustenb. Laz. d. 2 Mai af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 6 Mai.
2. 226. — Peter Nielsen Trostrup, død paa Augustenb. Laz. d. 17 Mai af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Mai.
2. 258. — Anders Hansen Broe, død paa Augustenborg Laz. d. 5 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 Juli.
4. 88. — Hans Peter Knudsen Soefled, død paa Laz. i Svendborg d. 2 April af Del. trem., begravet paa Svendborg Kirkegaard d. 7 April.
4. 225. — Jens Christian Olsen Lystrup, død paa Laz. i Svendborg d. 26 Marts af Apoplexie, begravet paa Svendborg Kirkegaard d. 30 Marts.

Ade Reserve-Bataillon.

2. 94. Menig Christen Niasmusfen Gronfeldt, død paa Garnis. Hospit. d. 10 Mai af Strubetaring, begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 14 Mai.
2. 229. — Ole Eriksen Ryse, død paa Laz. i Veile d. 10 Novbr. af hidsig Feber, begravet paa Veile Kirkegaard d. 13 Novbr.
2. 288. — Christian Nielsen Kjergaard, død paa Alsens Laz. d. 27 Juli af Typhus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 30 Juli.
4. 122. — Anders Mortensen Avning, død paa Ddense Laz. d. 7 Juni af Lungebetændelse, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 9 Juni.
4. 176. — Christen Sørensen Kortunghuus, død paa Ddense Laz. d. 28 Mai af Typhus, begravet paa Ddense Kirkegaard d. 31 Mai.
- Depotcomp. Menig Hans Hansen Bjerre, død paa Ddense Laz. d. 9 August af Tarmeflyngning, 168. begravet paa Ddense Kirkegaard d. 14 August.
- Depotcomp. Menig Peter Sørensen Rosted, død paa Ddense Laz. d. 16 Juni af Typhus, 178. begravet paa Ddense Kirkegaard d. 19 Juni.

Ste Reserve-Bataillon.

1. 79. Menig Mogens Madsen Sperliid, død paa Hærrislevgaard d. 23 August af Hjernebetændelse, begravet paa Stouby Kirkegaard d. 28 August.
1. 251. — Christen Jøppesen Vesterherberg, død paa Hærrislevg. d. 6 Mai af Drystbetændelse, begravet paa Stouby Kirkegaard d. 10 Mai.
3. 14. Hornblaser Niels Nielsen Westerhalne, død paa Fredericia Laz. d. 23 Aug. af Lungebetændelse, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 29 August.

4. 25. Undercorporal Anders Knudsen Karstrup, død paa Fredericia Laz. d. 14 Juli af Tøpphus,
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 18 Juli.
4. 147. Menig Søren Andersen Meilby, død paa Billesbage Laz. d. 15 Juni af Lungebetændelse,
begravet paa Veilby Kirkegaard d. 17 Juni.
- Depotcomp. Menig Bendt Nielsen Neder-Blindinge, død paa Waldemar Slot d. 14 Juni af Drysstygge,
104. begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 18 Juni.

Gte Reserve-Bataillon.

2. 208. Menig Niels Nissen Barslev, død paa Bogenfæ Laz. d. 21 April af Tøpphus,
begravet paa Bogenfæ Kirkegaard d. 25 April.

1ste Reserve-Jægercorps.

2. 248. Underjæger Anæs, død paa Sønderborg Laz. d. 24 April af Lungebetændelse,
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 27 April.
3. 162. — Peder Jørgensen Marbjerg (Kadshulde ?) død paa Billesb. Laz. d. 30 Juni af Mania,
begravet paa Veilby Kirkegaard d. 3 Juli.
- Lars Christensen, død paa Middelfart Laz. d. 30 Marts af Hjernebetændelse,
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 2 April.
- Depotcomp. Underjæger Greis, død paa Fredericia Laz. d. 20 April af Del. trem.,
147. begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 24 April.

3die Reserve-Jægercorps.

2. 103. Underjæger Peter Jacobsen Sunfeldt, død paa Augustb. Laz. d. 16 Juni af Tøpphus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 Juni.
2. 274. — Lars Hansen Faurstou, død paa Nordborg Laz. d. 3 Septbr. af Tøpphus,
begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 7 Septbr.
3. 97. — Peter Nielsen Skovfogedhuus, død paa Augustenborg Laz. d. 21 Juni af Tøpphus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Juni.
4. 146. — Willardt Jensen Aahl, død paa Augustenb. Laz. d. 9 Mai af Lungebetændelse,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Mai.
4. 152. — Søren Nielsen Høllensberg, død paa Augustenb. Laz. d. 9 Juni af Tøpphus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Juni.

1ste Forstærknings-Bataillon.

1. 46. Menig Søren Peterfen Apernes, død paa Fredericia Laz. d. 27 August af Tøpphus,
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 1 Septbr.
1. 75. — Niels Peter Tollose, død paa Alsens Laz. d. 5 Juni af Tøpphus,
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 6 Juni.

1. 162. Menig Niels Veilby, død paa Bogenſe Laz. d. 8 Juli af Lypheus,
begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 11 Juli.
1. 196. — Jorgen Jensen Johansen Store-Lyngby, død paa Bogenſe Laz. d. 23 Aug. af Leversyge,
begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 27 Auguſt.
1. 209. — Soren Hansen Dannemarre, død paa Bogenſe Laz. d. 28 Mai af Lungebetændelse,
begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 1 Juni.
2. 42. — Niels Olsen Gjorloſe, død paa Fredericia Laz. d. 13 Septbr. af Lypheus,
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 15 Septbr.
2. 58. — Jorgen Hansen Skov, død paa Odense Laz. d. 24 Mai af Lungebetændelse,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 26 Mai.
2. 100. — Knud Jensen Lars Sønderſkov, død paa Fredericia Laz. d. 9 Septbr. af Lypheus,
begravet paa Fredericia Michaelis Kirkegaard d. 12 Septbr.
2. 122. — Anders Chriſtensen Wrenſted, død paa Fredericia Laz. d. 3 Septbr. af Lypheus,
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 Septbr.
2. 136. — Jens Nielsen Betteſtrup, død paa Nyborg Laz. d. 21 Septbr. af Lypheus,
begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 24 Septbr.
2. 228. Undercorp. Chriſtian Hendriksen Wiſh Rødby, død paa Bogenſe Laz. d. 23 Mai af Bryſtebetænd.,
begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 20 Mai.
2. 229. Menig Jens Eftildſen Paarup, død paa Valdemar Slot d. 23 Auguſt af Lypheus,
begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 27 Auguſt.
3. 99. — Jens Hansen Sandby, død paa Middelfart Laz. d. 13 Mai af Lypheus,
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 16 Mai.
3. 198. — Chriſten Andersen Weſterhølle, død paa Hærriglevgaard Laz. d. 5 Juni af Lypheus,
begravet paa Skouby Kirkegaard den 7 Juni.
4. 46. — Hans Johansen Brøndelov, død paa Garniſ. Hoſp. i Kjøb. d. 13 Aug. af Lungeſvindſot,
begravet paa Garniſons Kirkegaarden i Kbhvn. d. 16 Auguſt.
4. 80. — Niels Hansen Hovmarthuus, død paa Odense Laz. d. 31 Juli af Lypheus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 Auguſt.
4. 174. — Chriſten Johansen Dutved, død paa Auguſtenſ. Laz. d. 19 April af typhus Lungebetænd.,
begravet paa Auguſtenborg Kirkegaard d. 24 April.
4. 250. — Ole Jorgen Jensen Eftildſtrup, død paa Garniſons Hoſp. i Kjøb. d. 20 Decbr. af Lypheus,
begravet paa Garniſ. Kirkegaarden i Kjøbenhavn d. 23 October.

Oden Forſtærknings-Dataillon.

1. 27. Undercorp. Jens Chriſtian Larsen Høy, død paa Bogenſe Laz. d. 24 Septbr. af Lypheus,
begravet paa Bogenſe Kirkegaard d. 28 Septbr.
1. 43. Menig Mads Chriſtensen Hvidberg, død paa Alſens Laz. d. 17 April af Lungeſvindſot,
begravet paa Alſens Kirkegaard d. 22 April.
1. 72. — Niels Olsen Brunbjerg, død paa Garniſ. Hoſp. d. 8 Decbr. af Lungeſvindſot,
begravet paa Garniſ. Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 12 Decbr.

1. 106. Menig Niels Christian Ulsted, død paa Bogense Laz. d. 12 Mai af Dyphbetændelse,
begravet paa Bogense Kirkegaard d. 15 Mai.
2. 58. — Peder Christian Andersen Vinde, død paa Hørriglevgaard d. 16 Juli af Typhus,
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 20 Juli:
2. 110. Corporal Christen Sørensen Jerlevmark, død paa Fredericia Laz. d. 23 Juli af Typhus,
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 26 Juli.
3. 74. Menig Hans Nielsen Kæstjær, død paa Garnis. Høsp. d. 18 Decbr. af Typhus,
begravet paa Garnisons Kirkeg. i Kjøbenhavn d. 23 Decbr.
3. 167. — Mads Christian Johansen Diget, død paa Odense Laz. d. 6 Juni af Typhus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 9 Juni.
3. 227. — Hendrik Hansen Hastrup, død paa Hørriglevgaard d. 2 Juli af Typhus,
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 5 Juli.
4. 31. Undercorp. Niels Nielsen Stelde, død paa Hørriglevgaard d. 12 Mai af Typhus,
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 16 Mai.
4. 154. Menig Søren Sørensen Bredmark, død paa Hørriglevgaard d. 3 Juni af Apoplexie,
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 7 Juni.

3die Forsterknings-Datavillon.

1. 67. Menig Jens Petersen Falsled, død paa Augustenb. Laz. d. 7 April af Typhus,
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 10 April.
1. 94. — Hans Petersen Nordenbroe, død paa Augustenborg Laz. d. 25 Mai af Lungebetænd.,
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 28 Mai.
1. 175. — Jens Jensen Langee, død paa Augustenb. Laz. d. 11 April af Typhus,
begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 15 April.
1. 218. — Jeppe Larsen Emtebjerg, død paa Augustenb. Laz. d. 4 Juli af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 Juli.
1. 222. — Lars Larsen Hjelsted, død paa Augustenb. Laz. d. 24 April af typhus Lungebetænd.,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 27 April.
2. 19. Undercorp. Hans Petersen Lørneste, død paa Faaborg Laz. d. 4 Juli af Typhus,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 7 Juli.
2. 38. Hornblæser Anders Sørensen Sønderjoe, død paa Odense Laz. d. 9 Juli af Typhus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 12 Juli.
2. 41. Menig Niels Petersen Evedemark, død paa Augustenborg Laz. d. 19 April af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 April.
2. 82. — Ole Sørensen Egense, død paa Odense Laz. d. 13 Juli af Typhus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
2. 215. — Rasmus Madsen Lamberg, død paa Augustb. Laz. d. 30 Marts af Typhus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 5 April.
2. 243. — Sorgen Mortensen Sønderkov, død paa Odense Laz. d. 31 Juli af Typhus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 August.

3. 45. Menig Soren Tonnesen Skjold, død paa Augustb. Laz. d. 15 Mai af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Mai.
3. 138. — Jens Christian Hansen Mandhusene, død paa Afsens Laz. d. 21 August af Typhus, begravet paa Afsens Kirkegaard d. 25 August.
3. 282. — Hans Peter Harboe, død paa Svendborg Laz. d. 9 Octbr. af Sygdom i Milten, begravet paa Svendborg Kirkegaard d. 13 Octbr.
4. 196. — Christen Petersen Kederup, død paa Augustb. Laz. d. 3 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 5 Juli.
- Depotcomp. — Hans Hansen Nybolle, død paa Odense Laz. d. 19 Mai af Dødsfygdom, begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 Mai.

Ade Forstærknings-Detaillon.

1. 122. Menig Jorgen Nielsen Aborre, døde pludselig paa Marskøen i Garrentrup d. 17 Juni, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 22 Juni.
3. 211. — Hans Peter Hansen Bonderup, død paa Hærskolegaard d. 28 August af Typhus, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 1 Septbr.
4. 188. — Hans Nielsen Ebbelæs, død paa Afsens Laz. d. 30 Juli af Typhus, begravet paa Afsens Kirkegaard d. 2 August.
4. 221. — Peter Petersen Vandholm, blev syg paa Marskøen og døde i Holbøks Sygehuus d. 14 Septbr. begravet paa Holbøl Kirkegaard d. 18 Septbr.
- Niels Frederiksen Smidstrup, død paa Middelfart Laz. d. 3 Mai af Typhus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 7 Mai.

Ste Forstærknings-Detaillon.

2. 102. Menig Peter Nielsen Rino, død paa Fredericia Laz. d. 21 April af Apoplexie, begravet paa Mich. Kirkegaard i Fredericia d. 25 April.
2. 202. — Jens Christian Jensen Wolling, død paa Billesk. Laz. d. 20 Juni af Lungebetændelse, begravet paa Veilby Kirkegaard d. 22 Juni.
3. 165. — Rasmus Nielsen Rangaee, død paa Odense Laz. d. 12 Juli af Diarree, begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
3. 170. — Peder Pedersen Engedahl, død paa Hærskolegaard d. 1 Septbr. af Typhus, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 5 Septbr.
4. 44. — Peter Rasmusen Transtjær, død paa Fredericia Laz. d. 1 Aug. af Rosen i Ansigtet, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 7 August.
4. 58. — Anders Jørgensen Høvelberg, død paa Fredericia Laz. d. 26 Mai, begravet³⁰⁾
4. 239. — Hans Larsen Lydninge, død paa Fredericia Laz. d. 8 Mai af Skarlagensfeber, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 Mai.

1ste Forstærknings-Jægercorps.

2. 63. Underjæger Jeppe Nielsen Tonsberg, død paa Faaborg Læg. d. 16 April af Brykshytte, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 18 April.
2. 86. — Jens Christian Jensen Nare, død paa Augustensb. Læg. d. 23 Juni af Tøpshus, begravet paa Augustensb. Kirkegaard d. 26 Juni.
2. 95. — Niels Lauffsen Hillerup, død paa Alsens Læg. d. 1 Septbr. af Tøpshus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 4 Septbr.
2. 98. — Mikkel Jensen Dredahl, død paa Nordborg Læg. d. 21 Mai af Tøpshus, begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 25 Mai.
2. 246. — Niels Christian Thoruplund, død paa Augustsb. Læg. d. 29 Juni af Lungebetændelse, begravet paa Augustensborg Kirkegaard d. 2 Juli.
3. 62. — Peter Mikkelsen Strandbøye, død paa Faaborg Læg. d. 27 Juli af Brykshytte, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 30 Juli.
3. 109. — Hans Peter Nielsen Nebbe, død paa Alsens Læg. d. 8 Septbr. af Tøpshus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 11 Septbr.
3. 116. — Peder Andersen Ellinge, død paa Sønderborg Læg. d. 22 Martis af ? begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 24 Martis.
3. 183. — Niels Rasmussen Sophienlundhuus, død paa Sønderborg Læg. d. 26 Martis af ? begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 28 Martis.
3. 207. — Mads Christen Poulsen Lagind, død paa Wilkenæs d. 12 Mai af ? begravet . . . ³¹)
4. 143. — Jens Rasmussen Uggersted, død som Reconvalescent fra Odense Læg. i sit Hjem i Orte Sogn d. 26 April, begravet paa Orte Kirkegaard d. 3 Mai.
4. 151. — Henrik Hansen Henriksen Tranderup, død paa Alsens Læg. d. 9 Aug. af Tøpshus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 13 August.
4. 198. — Hans Eriksen Dreslette, død paa Sønderborg Læg. d. 13 Martis af ? begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 15 Martis.

2det Forstærknings-Jægercorps.

1. 180. Underjæger Jens Petersen Meelgaard, død paa Hærhøvslevgaard d. 26 Juli af Tøpshus, begravet paa Skouby Kirkegaard d. 30 Juli.
2. 213. — Niels Madsen Rasmussen Thorpe, død paa Odense Læg. d. 17 Mai af Brykshyttebetændelse, begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 Mai.
3. 116. — P. . . C. . . Nielsen Hedegaard, død paa Garnis. Hosp. d. 13 Septbr. af Tøpshus, begravet paa Garnis. Kirkegaard i Rjøbhvn. d. 18 Septbr.

3die Dragon-Regiment.

- Dep.-Offad. 10 Dragon Christian Peter Lorenzen Ulkebolle, død paa Middelf. Læg. d. 27 April af Lungevindsot, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 1 Mai.

Dep.-Eftab. Undercorporal Claus Frederik Asmundsen, død paa Odense Laz. d. 12 Mai af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 16 Mai.

4de Dragon-Regiment.

1. 3de Dragon Soren Tønnesen Egebolle, død paa Augustenb. Laz. d. 23 Mai af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 28 Mai.
1. 101. — Hans Peter Larsen Høismarthede, død paa Augustenb. Laz. d. 15 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 19 Juli.
2. 102. — Lars Christensen Dnstrup, død paa Hørislevgaard d. 2 Septbr. af Typhus, begravet paa Skouby Kirkeg. d. 5 Septbr.
4. 133. — Ole Petersen Wintersbolle, død paa Augustenb. Laz. d. 8 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 11 Juli.

5te Dragon-Regiment.

2den Krigsref. Dragon Hans Hansen Taabel, død paa Odense Laz. d. 28 Juni af Svindsot, 249. begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 Juli.

6te Dragon-Regiment.

1. 65. Dragon Knud Petersen Refsvoindinge, død paa Odense Laz. d. 30 October af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 Novbr.
2. 124. — Hans Urbansen Bøggøengehuus, død paa Middelf. Laz. d. 5 Mai af Lungebetændelse, begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 8 Mai.
4. 33. — Hans Petersen Brobye, død paa Garnis. Hosp. d. 24 Juli af Hjernebetændelse, begravet paa Garnis. Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 28 Juli.
5. 82. — Johan Jensen Gaaruphuus, død paa Odense Laz. d. 16 Juli af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 Juli.

Artilleriet.

- Bat. Sergeant Otto Numa Pompeius Appelberg (svenskt), død paa Augustb. Laz. d. 11 April af Del. trem., Grove. begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 15 April.
- 95. Constabel Peter Hansen Stubby, død paa Augustenb. Laz. d. 28 Mai af Lungebetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 31 Mai.
- $\frac{1}{2}$ oc. — Jens Peter Frederiksen Windblæs, død paa Augustb. Laz. d. 20 Juni af Hjernebetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Juni.
- Bat. Lumholtz. Trainconstabel Peter Larsen Skjorbet, død paa Augustb. Laz. d. 23 Juni af Lungebetændelse, 208. begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 26 Juni.
- Dombardeer Lars Nielsen Husegaard, død paa Augustenb. Laz. d. 29 August af ? begravet paa Sønderborg Kirkeg. d. 31 August.

- Bat. Lumholtz. Overtrainconftabel Hans Hansen, død paa Odense Laz. d. 23 Septbr. af Tpphus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 26 Septbr.
- Bat. Jesfen. Conftabel Anders Hansen Hoierup, død paa Augustfb. Laz. d. 22 Septbr. af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 26 September.
- Ditto. Trainconftab. Anders Agertoft Abfjer, død paa Alsens Laz. d. 11 August af Tpphus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 13 August.
- Ditto. Conftabel Niels Olsen Hggum, død paa Alsens Laz. d. 7 Septbr. af Tpphus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 11 Septbr.
- 1 Br. 6te Bat. Trainconftabel Hans Jepsesen Bogvad, død paa Augustfb. Laz. d. 9 Mai af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Mai.
- Bat. Marcusf. Trainconftabel Niels Hansen Wexebro, død paa Alsens Laz. d. 16 Mai af Lungebetændelse, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 21 Mai.
- 1 Art. Reg. Trainconftabel Jens Christian Pedersen Gaerlund, død paa Middelf. Laz. d. 8 Mai af Tpphus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 11 Mai.
- 2 Bat. 194.
- 1 Art. Reg. Trainconftabel Jens Clausen Lille-Søbinge, død paa Ebeltoft Laz. d. 11 Juli af Brysfbetænd., begravet paa Ebeltoft Kirkegaard d. 13 Juli.
- 6te Bat.
- Middelf. Bat. Conftabel Jens Jensen Alminderød, død paa Middelf. Laz. d. 16 August af Tpphus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 21 August.
- Forstærkning. Conftabel Andreas Christian Hans Blom Rens, død paa Fredericia Laz. d. 15 Octbr. af Tpphus, begravet paa Mich. Kirleg. i Fredericia d. 18 Octbr.
- No. 8.
- Ditto No. 9. Conftabel Hans Christian Poulsen Bonneboe, død paa Bogenfe Laz. d. 15 Juli af Brysfbetænd., begravet paa Bogenfe Kirleg. d. 19 Juli.
- 1 Esp. Bat. Conftabel Peter Dlesen Abeldore, død paa Ebeltoft Laz. d. 26 Juli af Hjernebetændelse, begravet paa Ebeltoft Kirleg. d. 28 Juli.
- 4de Division.
- 5 Forst. Bat. Overtrainconft. Peter Christian Andersen Drostrup, død paa Bog. Laz. d. 27 Juli af Del. trem., begravet paa Bogenfe Kirkegaard d. 30 Juli.
- 95.
- Bat. Moskfin. Trainconft. Jens Peter Nielsen Brøndum, død i Horsens d. 12 Decbr. af Kolik, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 15 Decbr.
- 5.

Ingenieurcorpset.

- Menig . . . Winkel, død paa Fredericia Laz. d. 2 April af Underlivsbetændelse, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 6 April.

Ordonnantscorpset.

- Ordonnans . . . Klippinge, død paa Augustens. Laz. d. 11 August af Lungesvindset, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 15 August.
- af 6te Drag. — H. H. Masmusens Korup, ved Hovedqvart., død paa Middelf. Laz. d. 20 Septbr. af Tpphus, begravet paa Middelfart Kirleg. d. 24 Septbr.
- Reg. — Groisev, død i Horsens d. 28 Marts af Brysfbetændelse, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 2 April.

Crainkudske, med hvad der hen horer under Crain-Depoterne.

4. 4. Crainkudst af 4 l. Bat. C. G. Gunde, død paa Augustenb. Laz. d. 17 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 22 Juli.
1. 54 oc. Af 6te l. Bat. N. C. Sønderholm, død paa Fredericia Laz. d. 16 April af Underlivsbetænd., begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 21 April.
1. Af 13 l. B. W. A. L. Østerbye, død paa Augustenb. Laz. d. 13 August af Lungesvindstot, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 17 August.
168. Af 1 Forst. Bat. L. G. Hjeltn, død paa Odense Laz. d. 6 Juni af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 9 Juni.
1. 14. Af 11 l. Bat. . . . Østerhøising, død paa Fredericia Laz. d. 19 August af Typhus, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 23 August.
2. 32. Af 2 Ref. Bat. N. P. C. Brønjbjerg, død paa Weile Laz. d. 7 Mai af Lungebetændelse, begravet paa Weile Kirkegaard d. 10 Mai.
1. Af 12 Bat. P. Jensen Store Grønhede, død paa Ebeltoft Laz. d. 18 Aug. af Typhus, begravet paa Ebeltoft Kirkegaard d. 20 August.
- Af 3die Dr.-Reg. C. Larsen Nyberg, død paa Odense Laz. d. 28 August af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 31 August.
1. 241. Af 4de Dr.-Reg. . . . Hylserup, død paa Augustenb. Laz. d. 27 April af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 1 Mai.
- Af Hovedqv.'s Crain. J. Johansen Rugslebmarl, død paa Middelf. Laz. d. 31 Aug. af Typhus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 3 Septbr.
57. Af Korrøjdytst Intendantur. G. Hansen Muurholm, død paa Odense Laz. d. 24 Septbr. af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 26 Septbr.
- Af 1 Inf. Brig. Amb.-Corps. L. Skavange, død paa Nordborg Laz. d. 25 April af Typhus, begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 30 April.
87. Ved Amb.-Corps. Amb.-Soldat M. Olsen Gfkebjer, død paa Faab. Laz. d. 31 Aug. af Hjernebetænd., begravet paa Faaborg Kirkeg. d. 3 Septbr.
- Ved 1 Cav. Brig. Amb.-Soldat N. Knudsen Vesterby, død paa Børgense Laz. d. 9 Mai af Drysibetænd., begravet paa Børgense Kirkegaard d. 15 Mai.
78. Af Ref.-Amb. G. Olesen Ljærebye, død paa Fredericia Laz. d. 25 August af Typhus, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 29 August.
170. Ditto. . . . Hjortbahl, død paa Augustenborg Laz. d. 3 Juli af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 Juli.
- Af 3die Brig. Stab. P. Madsen Trunderup, død paa Alsens Laz. d. 22 Juni af Typhus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 26 Juni.
- 2 Col. Af Prov.-Crain. N. Hansen Dannemarre, død paa Odense Laz. d. 30 Septbr. af Drysibygge, begravet paa Odense Kirkegaard d. 4 Octbr.
162. Dep.-Gst. J. Hansen Borre, død paa Odense Laz. d. 20 Juli af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 23 Juli.

	Trainkubst A. Jensen Øslov, død paa Odense Laz. d. 29 August af begravet paa Odense Kirkegaard d. 31 August.	Ørnebetændelse,
	N. Christian Weilby Karlshov, død paa Odense Laz. d. 27 Octbr. af begravet paa Odense Kirkegaard d. 31 Octbr.	Æppestus,
v. Bageriet.	J. Olsen Asfentorp, død paa Middelf. Laz. d. 26 Juli af begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 30 Juli.	Æppestus,
Af norrej. Intendantur.	C. Sorensen Sonder-Haabro, død paa Middelf. Laz. d. 25 August af begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 30 August.	Æppestus,
87.	C. Abrahamsen Naabjerg, død paa Faaborg Laz. d. 15 Juni af begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 18 Juni.	Æppestus,
43.	A. C. Bogterp, død paa Bogenf. Laz. d. 11 Mai af begravet paa Bogenf. Kirkegaard d. 15 Mai.	Ørystbetændelse,
Af Bat. Skulk. No. 210.	P. C. Møller Saltmølle, død paa Bogenf. Laz. d. 5 Juli af begravet paa Bogenf. Kirkegaard d. 11 Juli.	Del. trom.
	P. Hansen Sande, død i Horsens d. 6 August af begravet paa Horsens Kirkegaard d. 9 August.	hidfig Feber,
	J. J. Sorensen Hornum, død i Horsens d. 20 Martz af? begravet paa Horsens Kirkegaard. d. 24 Martz.	
	C. Nielsen Monstrup, død i Horsens d. 1 April af begravet paa Horsens Kirkegaard d. 4 April.	Ørystbetændelse,
	D. Jensen Brandgaard, død i Horsens d. 20 April af begravet paa Horsens Kirkegaard d. 24 April.	hidfig Feber,
	Åmb.=Sotd. Uldummark, død paa Augustenb. Laz. d. 21 Juni af begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 24 Juni.	Æppestus,

Sygevogtere.

1 Art. Reg. 235.	Trainkubst Norre Øslev, død paa Augustenb. Laz. d. 15 Mai af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Mai.	Lungebetændelse,
167. Frønderup, død paa Augustenborg Laz. 18 Mai af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Mai.	Æppestus,
163. Laagestov død paa Augustenborg Laz. d. 6 Juni af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 9 Juni.	Æppestus,
Af 9 Bat. 4. 138.	Oversygevogter Corporal Kjølstrup, død paa Augustsb. Laz. d. 12 Juli af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 17 Juli.	Lungefveindot,
172.	Trainkubst Langet, død paa Augustenb. Laz. d. 20 Juli af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 22 Juli.	Æppestus,
379. Svanelm, død paa Augustenborg Laz. d. 20 Juli af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 22 Juli.	Æppestus,
182. Godsted, død paa Augustenborg Laz. d. 25 Juli af begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 Juli.	Æppestus,

- B. Faab. Læg. Trainskudst . . .** Hyllested, død paa Augustenborg Læg. d. 10 Septbr. af Dyd i Underlivet,
27. begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 Septbr.
119. **X. Christensen Alstrup,** død paa Odense Læg. d. 11 Juli af **Hjerner sygdom,**
begravet paa Odense Kirkegaard d. 14 Juli.
- H. Nielsen Uruphus,** død paa Alsens Læg. d. 15 Juni af **Lyppeus,**
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 21 Juni.
- J. Andersen Longelse,** død paa Alsens Læg. d. 10 August af **Lyppeus,**
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 13 August.
284. **J. Iversen Hjelmdrup,** død paa Fredericia Læg. d. 26 August af **Lyppeus,**
begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 29 August.
- P. Mortensen Lille Norbet,** død paa Middelfart Læg. d. 21 August af **Lyppeus,**
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 25 August.
- B. Ambul. Sygefergeant F. Hoffenberg,** død paa Hørrislevgaard d. 15 Juni af **Halsesyge,**
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 19 Juni.
- N. Nielsen Langet,** død paa Hørrislevgaard d. 30 Juni af **Lyppeus,**
begravet paa Skouby Kirkegaard d. 3 Juli.
- A. Rasmussen Lundbye,** død paa Waldemar Slot d. 22 April af **Lyppeus,**
begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 25 April.
17. **J. P. Landægrav,** død paa Bogenfse Læg. d. 1 Septbr. af **Lyppeus,**
begravet paa Bogenfse Kirkegaard d. 4 Septbr.
- H. P. Nastrup,** død paa Bogenfse Læg. d. 11 Septbr. af **Lyppeus,**
begravet paa Bogenfse Kirkegaard d. 14 Septbr.
- J. Petersen Knudsen Verup,** død paa Hørsens Læg. d. 13 August af **Lering,**
begravet paa Hørsens Kirkegaard d. 15 August.

Marinen.

- Kanonb. 11.** Usovant **N. Nielsen,** død paa Augustenb. Læg. d. 2 Mai af **Lungebetændelse,**
169. begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 6 Mai.
- Ditto 12. 54.** Usovant **P. Nielsen Feio,** død paa Augustenborg Læg. d. 28 Mai af **Lyppeus,**
begravet paa Augustenb. Kirkegaard d. 31 Mai.
- Ditto 10. 53.** Usovant **N. Mortensen Engelist,** død paa Augustb. Læg. d. 2 Juni af **Lungebetænd.,**
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 5 Juni.
- Ditto 4.** Sovant **H. Frandsen Lund,** død paa Odense Læg. d. 18 Juni af **Lungebetænd.,**
begravet paa Odense Kirkegaard d. 21 Juni.
- Ditto 8. 16.** Sovant **H. Peulsen Sartjærgaard,** død paa Odense Læg. d. 30 Juni af **Lyppeus,**
begravet paa Odense Kirkegaard d. 3 Juli.
- Ditto 11. 32.** Usovant **J. Sørensen Samsøe,** død paa Odense Læg. d. 24 Septbr. af **Underlivsbetænd.,**
begravet paa Odense Kirkegaard d. 26 Septbr.
- Ditto 8.** Usovant **N. Rasmussen,** død paa Middelfart Læg. d. 23 Juli af **Dryphsyge,**
begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 25 Juli.

- Af Hvervingen. Matros C. Sorensen, død paa Sønderb. Læg. d. 2 Mai af?
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 5 Mai.
- Af Dampflib. Strymand C. A. Dittlevsen, død paa Middelfart Læg. d. 16 Mai af Xyphus,
Hertha. begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 18 Mai.
- Af Linieslibet Halvbefaren M. S. Johansen Karhuus, død i Faugenst. i Rendsborg d. 17 Mai af Nerveseber,
Chr. d. 8de. begravet i Rendsborg d. 21 Mai.
- Ditto. Søvant C. Nielsen Kvitmølle, død i Faugenst. i Glückstad d. 7 Juni af Xyphus,
begravet i Glückstad d. 11 Juni.
- Søvant G. Christoffersen Jægerspriis, død i Faugenst. — begravet ?

- Af Kjøbenhavns Garnisons Bat. 2. 60. Menig Lars Loserup, falden paa Fregatten Havfruen 342
den 3 April, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 5 April.
- Menig . . . Malling, 8 Bat. 3. 25 ? indkom d. 6 Juli til Villeshaug med Stubsaar, død d. 7 Juli,
begravet paa Veilby Kirkegaard d. 10 Juli. ³²⁾
- Menig Niels Jensen Agerup af Garnisons Bat, udcoumanderet med et af Krigsslibene, død paa
Garnis. Hosp. d. 9 Septbr. af Xyphus, begravet paa Garnis. Kirkeg. i Kjøbenh. d. 14 Septbr.
- Menig Jens Christensen Brøndhuset, død paa Garnis. Hospit. d. 29 Juni af Hjernebetændelse,
begravet paa Garnis. Kirkegaard i Kjøbhvn. d. 2 Juli.
- Priv. Menig (ved den opløste 1 Bat. danske Frivillige), Carl Dalgaard Kjøbenhavn paa Fregatten
Gefion, død paa Ekernfærde Læg. d. 21 April af Lungebetændelse, begr. i Ekernfærde.
- Underof. Jens Nielsen (Jensen, Skanderborg Amt), død i Glückstad d. 28 Mai af Starlagensfeber,
begravet derst. d. 31 Mai.
- Soldat Jens Hansen Hølebye (Maribo Amt), død i Glückstad d. 3 Juli af Xyphus,
begravet derst. d. 6 Juli.

- 7de Bat. Musqueteer Jens Petersen Østermark, indkommen til Rendsborg Læg. d. 6 Juli, død der-
steds d. 16 Juli af typhøs Lungebet. og begravet d. 20 Juli. ³³⁾
- 11te Bat. Undercorporal Christian Jensen Nørholm, indkommen til Rendsborg Læg. d. $\frac{11}{11}$ 1848 med
Stubsaar i Knæet, senere amput., død dersteds d. $\frac{2}{9}$ og begravet d. $\frac{1}{10}$. ³⁴⁾

Døde ved ulykkelige Hændelser.

- 1 lette Bat. 2. 168. Menig Poul Hansen Vester-Saabye, styrtet ned af et Træ v. Mosegaardbye
d. 20 Juli, begravet paa Balslev Kirkegaard d. 23 Juli.
21. Bat. Depotep. 158. Menig Jens Lund Randers, druknet d. 21 April, begravet paa Garnisons
Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 25 April.
- 4. 219. Menig Hans Peter Hansen Meertlose, ved Vaadestud, begravet paa Ulkebølle
Kirkegaard d. 2 Febr.
- 3 Linie-Bat. 4. 73. Menig Lars Hansen Rude, druknet i Kjøbenhavn d. 12 Septbr., begravet paa
Garnisons Kirkeg. i Kjøbenhavn d. 16 Septbr.

- 7 Bat. 4. 208. Menig Soren Pallefen Blusted, druknet i en Molledam d. 8 Juli, begravet paa Brenderup Kirkegaard d. 11 Juli.
- 10de l. Bat. 1. 108. Menig Jesper Petersen, omkom d. 18 April i det nordre Brohoved paa Als ved en Baralles Sammenstyrning, begr. paa Sønderb. Kirkeg. d. 20 April.
- 12te l. Bat. 4. Menig Niels Christensen Skindberg, savnet d. 6 April, funden død i Haderslev Fjord og begravet d. 8 Mai i Haderslev; der formodes at han, som stod paa Bæst ved Fjordbredden, har lagt sig til Hvile og i Sevn faldet ud i Vandet. Hans Gevær fandtes efterladt tilbage ved Bredden.
- 13de l. Bat. 1. 14. Menig Anders Christensen Donnerup, druknet d. 28 Juli i Horup Hav, begr. ?
— 3. 99. Menig Nabs Andersen Staugaardsmark, dræbt af en Kynstraale d. 20 Juli medens han gik hjem til sit Qvarteer i Holm fra militair Arbeide, begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 24 Juli.
- 1 Res.=Bat. Depote. 162. Menig Peter Christian Larsen Ulstrup, knust Hjernestallen d. 5 Juli, begravet paa Garnisons Kirkegaard i Kjøbenhavn d. 9 Juli.
- 4de Res.=Bat. 4. 201. Menig Soren Morten Varslev, ved Vaadestud d. 1 Juni i Brold, begravet paa Randers Kirkegaard d. 4 Juni.
- 1ste Forst.=Bat. 3. 42. Menig Peter N. Jensen Parkhuset, druknet ved Vadning i Fanøfund d. 12 Juni, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 17 Juni.
- Gardhus.=Efta. 2. 37. Husar Peter Serensen Helsingø, funden død i Sanderum, begravet paa Odense Kirkegaard d. 3 Juli.
- 5te Drag.=Reg., 3die Krigsreserve 211. Dragon Niels Larsen Broust, indebrændt ved Branden i Volsbro d. 29 Juni, begravet paa Odense Kirkeg. d. 3 Juli.
— 3. 250. Dragon Jens Peter Nielsen Bagterp, ved et Fald paa Bygholm d. 1 Septbr., begravet i Horsens d. 5 Septbr.
- Ingenieurcorpset. Sappeur Jacob Petersen Flemstoft, druknet d. 13 Mai ved Vadning i Gudens-Na, begravet ?
- Art. 1 Esp.=Bat. 90. Trainkudst Jens Jensen Sandbye, saaret d. 21 Juni ved Vaadestud*), død paa Billekhaage Laz. d. 11 Juli, begravet paa Veitby Kirkegaard d. 14 Juli.
- Forstærkning No. 51. Constabel Jacob Jensen Voelsum, druknet d. 13 Juli i Fredericia, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 14 Juli.
- Esp.=Bat. Meincke. Trainkudst Peter Hanssen Bilstris, styrtet ned af en Bogu i Fredericia d. 7 April, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 10 April.
- 1 Bat. 222. Trainkonst. Jens Christoffersen Byrsted, funden død i en Mergelgrav ved Ny Munkhuus, begravet paa Wiggerslev Kirkegaard d. 6 April.
-
- Uf Fregatten Freia 810. Søvant Christen Nielsen Havreholm, druknet d. 4 Octbr., begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 27 Octbr.
- Uf Driløbskutteren Neptun. Peter Martinus Knudsen, ved et Fald fra Masten d. 25 April, begravet i Travemünde d. 27 April.

Kanonbaad 10. No. 18. Søvant Hans Christian Petersen Horneterp, af Vaadestub, — død paa Augustenb. Laz. d. 23 Juni, begravet paa Augustenb. Kirkeg. d. 2 Juli.

Med Selvmord.

Menig W. D. F. M,	begravet paa Ulkebolle Kirkeg. d. 19 Mai.
— P. S. P. H,	begravet paa Nyborg Kirkeg. d. 16 August.
— S. S. D,	begravet paa Gnerslev? Kirkegaard d. Febr.
Priv. Menig H. S. L. B,	begravet paa Brenderup Kirkeg. d. 14 August.
Menig S. S. R,	begravet paa Ulkebolle Kirkeg. d. 3 Juli.
— N. S. A,	begravet paa Veilby Kirkegaard d. 18 August.
Com.=Serg. J. S. R,	begravet paa Middelfart Kirkeg. d. 25 Juni.
Underjæger J. A. L,	begravet paa Ulkebolle Kirkeg. d. 2 Mai.
Constabel H. S. H,	begravet paa Randers Kirkegaard d. 6 Martz.
Trainconf. N. C. N. H,	begravet i Kjøbenhavn d. 19 Novbr.

Amputerede (Invalidter) fra 1849.

- Artilleriet. Lieutenant Schou, høire Arm, (tjenstgjørende v. 3die Jægercorps).
 Bombardeer L. B. Andersen, h. Arm.
 Overconstabel Christian Wilhelm Alkstrup, Been.
 Constabel Anders Christen Jacobsen Elsted, Arm.
 Constabel Frederik Johansen Sønderbinstov, Been.
 Constabel Lars Jensen Myndrup, v. Laar.
11. Bat. 1. 152. Menig Peter Wilhelm Andresen Lyngbye, Arm.
 2. 6. Undercorp. Peter Nielsen Roddeboe, Been.
- 2 l. Bat. Lieutenant Greg Adam Wilhelm Frederik Knuth, Laar.
 2. 78. Menig Niels Nielsen Solbjerg, Laar.
 2. 90. — Anders Frandsen Skildstrup, Arm.
 2. 91. — Sorgen Nielsen Jerslov, Arm.
 2. 275. — Niels Sorensen Vistrup, Been.
 3. 131. — Hans Nielsen Ny Hagested, v. Arm.
 4. 98. — Hans Larsen Ullerup, Arm.
 4. 235. — Christen Philippen Skuldelev, v. Arm.
- 3 Inf.=Bat. 2. 185. Menig Lars Andersen Gjortose, Arm.
- 5te Inf.=Bat. 1. 19. Menig Rasmus Hansen Klingstrupstov, h. Been.
 1. 91. — Peter Rasmusen Thaarup, Foden.
- 6 Inf.=Bat. 1. 81. Menig Hans Sorensen Hjarup, h. Been.
 2. 10. Corporal Johan Carl Frederik Dinesen, Been.
 2. 63. Menig Christen Hansen Andreasen Kirkebye, Arm.
 3. 22. Undercorp. Andreas Jensen Jacobsen Østerbye, Been.

- 6 Inf.=Bat. 2. 152. Menig Peter Mortensen Hallenbek, Laar.
 3. 103. — Søren Mikkelsen Besteraast, v. Arm.
 4. 104. — Godtke Christensen Colbing, h. Arm.
- 7 Inf.=Bat. 1. 59. — Mikkil Andersen Søebye, Arm.
 1. 118. — Søren Sørensen Baastrup, v. Arm.
 1. 211. — Poul Franzen Trassborg, Deen.
 3. 56. — J. S. Skalkelund, Arm.
 3. 63. — Søren Nielsen Hogen, Arm i Studerleddet.
 3. 165. — Erik Jensen Loftebjerggaard, begge Arme.
 3. 216. — Aage Jonas Wulff Ringkjøbing, Deen.
- 8 Inf.=Bat. 1. 121. — Frank Petersen Afløv, h. Arm.
 1. 198. — Peter Laurigen Melbhedde, Deen,
 2. 42. — Jens Peder Petersen Gulden, Deen.
 4. 174. — Jens Futterup Olsen Nissumbøll, Laar.
- 9 Inf.=Bat. 3. 81. — Niels Christen Jensen Bustbjerg, Laar.
- 10 Inf.=Bat. 2. 140. — Niels Jørgensen, Arm.
 4. 120. — Peter Nielsen Schulz, Laar.
- 11 Inf.=Bat. 4. 165. — Laurb Chr. Jensen Steenbøllsmølle, v. Arm.
- 1 Jægercorp8. 2. 86. Underjæger Erik Olsen Hedehuus, Arm.
 4. 200. — Niels Jensen Thystrup, Arm.
- 2 Jægercorp8. 1. 19. Jæger Hans Nielsen Herringløse, Deen.
 1. 93. — Jørgen Rasmussen Kayerød, Arm.
 1. 131. — Johan Peter Thomsen Kadover, Arm.
 1. 253. Underjæger Niels Larsen Afløstovhuus, Deen.
 2. 195. Jæger Jens Frederik Søeborg, Arm.
 4. 6. Overjæger Frank Anton Brede, Deen.
 4. 16. Jæger Jørgen Peter Bendt Jensen Karlebo, Laar.
 4. 24. — Lars Petersen Staunstrup, Arm.
- 3 Jægercorp8. 2. 236. Underjæger Niels Ravn Nielsen Bisumark, h. Deen.
 3. 5. Sergeant Christian Graae Griffen Løvede, Laar.
 3. 170. Underjæger Lars Hansen Vestinge, v. Laar.
 3. 173. Underjæger Lars Jørgensen Gjerstov, h. Arm.
 4. 150. Søren Jensen Nyekjøbing, Arm.
- 1 Ref.=Bat. 1. 70. Menig . . . Maurigen, h. Arm.
- 2 Ref.=Bat. Stabstambour Andreas Michael Sørensen, h. Laar.
- 3 Ref.=Bat. 2. 110. Menig . . . Norrebrogbe, afreoven Døetarmen.
 2. 214. — . . . Friisberg, h. Arm.
 4. 189. — Nicolai Thomasen Sællerup, Laar.
- 4 Ref.=Bat. Lieutenant Jens Michael v. Maarup, Laar.
 2. 280. Menig Frederik Nielsen Moosberg, Arm.

- 5 Ref.=Bat. 4. 117. Menig Christen Nielsen Gundestrup, Foden.
4. 69. — Peter . . . Colstruphuus, h. Vaar.
- 6 Ref.=Bat. Pr.=Lieutenant C. F. U. . . v. Späth, Been.
1. 22. Undercorp. Morten Johansen Nykjøbing, h. Vaar.
2. 1. Com.= Serg. . . Falkensjerne, v. Arm.
3. 181. Menig Jens Christian Lausen Leddet, Vaar.
3. 129. — Niels Densfen Orsøe, h. Vaar.
- 1 Ref.=Jøgere. 1. 170. Underjæger Niels Julius Hansen Skyttehuus, Been.
2. 119. — Hans Peter Larsen Willemose, v. Arm.
2. 153. — Hendrik Johansen Terp, Arm.
2. 212. — Lars Peter Christensen Frøsløv, h. Arm.
4. 93. — Henrik Wilhelm Stauby, h. Arm i Skulderledet.
4. 116. — Peter Rasmussen Hollose, v. Arm.
- 2 Forst.=Bat. 1. 9. Corporal Thyge Christian Gronning Middelfart, h. Vaar.
3. 210. Menig Soren Hansen Brønding, Been.
- 3 Forst.=Bat. 1. 115. — Hans Jacobsen Embeljar, Been.
4. 128. — Johum Pedersen Haarup, Arm.
- 6 Drag.=Reg. 4. Dragon Lars Andersen Fjellerup, h. Arm.
118. Soldat Alfstrup paa Hella, v. Arm.
21. Lønnermand . . Lauenborg paa — Been.
350. Soevant . . J. C. Jensen paa Gefion, Been.
Dvarteermeister Nicolai Skovgaard Bornholm paa Gefion, Vaar.
Indrulleret Poul Vast Væssøe paa Gefion, Vaar.
Indrulleret Carl Steenhoff Marstal paa Gefion, Vaar.
Soldat Peter Ridsen Stendrup — — Vaar.
Soldat Hans Ulkerup Holbek — — Overarm.

Undercorporal Christen Petersen Knud ??? v. Haand.

Af disse 90 Amputerede (hvoraf een er Ljensfigørende) ere 10 endnu hentliggende paa Lazaretherne (d. 1 Juni 1850), de Andre ere caserede, for det meste paa Garnisons Hosp. i Kjøbenhavn, 5 i Odense og 1 i Faaborg, Fredericia og Nyborg.

A n m æ r k n i n g e r.

1) Paa Bataillonens Riste er denne Menig anført som savnet, med Bemærkning: „Studsaaer i Brykjet; efter Kameraters Sigende, ført til Laz. Willeshauge, og føres endnu Lazaretslyg ved Compagniet, men der høves ingen senere Oplysninger om ham“. Da han nu ikke findes anført i Willeshauge Laz. Protocol, og ei som død detseds, begravet i Veilby, saa er han sandsynlig død under Transporten til Bogense, hvor der samme Aften var indbragt 3 ubekjendte Døde, see Anmærkning 17) og 21 b).

2) Bataillonens bemærkede ved denne Menig, „skal, ifølge en hervedende Dagsbefaling af 18 Marts være ikkandt de Undkomne“ men Krigsministeren har svaret paa min Forespørgsel „at han var omkommen“.

3) Denne Menig, som Bataillonenscommandeuren har opgivet, fandtes ikke paa Marineministeriets Riste; derimod har dette opgivet, under døde i Krigsfangenskab, som Bataillonens ikke har, følgende tvende, nemlig

Underofficer Jens Nielsen, og 144 Menig Jens Hansen Hoplebye

Krigsministeriet har paa min Forespørgsel svaret under 7 Juni, „at alle 3 nævnte Soldater vare omkomne“. Efter en i disse Dage igjennem Armeens Stabslæge modtagen Fortegnelse over vore Døde i de flestbigholstenke Lazareter, er det oplyst at de 2 Sidnævnte ikke ere faldne, men døde af Sygdom (see S. 173).

4) Den 23 April indbragtes til Middelfart en ubekjendt Menig af 5te Linie Bataillon, som var død under Transporten derhen fra Kolding, og som man har antaget for en af de hiin Dag ved Kolding savnede af samme Bat. Intendanturen i Odense har tilfældigviis viist mig Bogstaverne paa hans Skjortemærke, I. H. S., som ikke passer for nogen Anden ved hele Bataillonens Faldne eller

A. H.

Savnede, uden den Anførte 4, 185 Jørgen Hansen Agne Havehuus, kjendt Bataillonens har opgivet denne Menig som „falden“ paa Kamppladsen.

5) Den 6te Juli om Aften indbragtes til Odense 3 ubekjendte Døde. Den ene var en Infurgent; i den Andens Felthue fandtes Nr. „6te Linie Bat. J. M. K.“ som maa antages for Jens Madsen Kollerup (kjendt opgivet af Bat. som „falden“. Den Tredie, see Anmærkning 21 a).

6) Var opgivet af Bataillonens som „savnet d. 6 Juli“. Ved yderlig Brevveksling med Krigsministeriet og efter mundtlig Beretning fra Sognepræsten Dr. Nordam i Fredericia, er der Wisshed for, at denne Menig var falden ved Kolding.

7) Sognepræsten i Afsens har meddeelt mig, at detseds var indbragt d. 6 Juli en ubekjendt Død, hvis Skjoldbog led paa Ravnet „Niels Olsen Herlov af 1 let. Bat.“, og paa et Brev i hans Komme var Adressen „C. C. Friis af 6te Bat.“ Da 1 let. Bat. har oplyst, at Herlov under 21 Septbr. var erklæret „for Liden castreret“ saa er det uden Tvivl, at den Ubekjendte har været Friis, som var opgivet for „savnet“ med Tilnavnet Borrig.

8) Sognepræsten i Veilby har meddeelt mig, at der d. 6 Juli blev indlagt i Veilby Kirke en ubekjendt Menig af 6te Bataillon, som døde under Transporten fra Willeshauge til Bogense; hvorefter Brigadelagen har opgivet at den Ubekjendte var død paa Oversfarten til Strib, hvilket maa antages for rigtigst, da det neppe er antageligt, at Bønderne vilde have ført den Døde tilbage til Veilby, dersom han var død under Transporten ad Bogense til, men snarere aflagt Riget i den første Kirkeby eller ført dermed til Bogense.

9) Denne Lieutenant, som bestemt er død og begravet d. 8 Juli 1849, findes opført i Militair Kalender for 1850 (stuttet d. 15 Novbr. 1849) under Pag. 25 og 68 No. 830 (mærkeligt nok) ikkandt de endnu levende Officerer i Armeen!!!

- 10) Hr. Pastor Feilberg i Ulberup har meddeelt mig Underretning om dette Gravsted.
- 11) Corpset formente, at denne Fourerer skulde ligge begravet i Brandrup Skov; men der findes i Skoven kun et Gravsted, hvori en Menig af 4de Ref. Bataillon er begravet (see Anm. 18).
- 12) Opgivet af Stedets Sognepræst Hr. Consistorialraad Gad i Herlev.
- 13) Meddeelt mig af Hr. Cancelleraad Rasmussen i Aarhus, som isjor under Occupationen har haft i Quartier en preussisk Hauptmann v. Lambrecht af 15 Reg., der med synlig Interesse for den Afstedes Familie har fortalt, at Regimentet fandt et Liig af en smul ung dansk Overjæger, som de have begravet.
- Paa min Fødbandring gjennem Veile Amt i Mai Maaned har jeg seet dette Gravsted, hvor der staaer et Jernkors med Indskrift:

„Her faldt den tappre Overjæger Edvard Larsen d. 7 Mai 1849.“

(see Fædreland 1850 No. 89).

14) Længe har jeg seet forsiges efter denne Overjægers Gravsted, som Corpset har opgivet at være falden d. 5 April i Sundved. Det var mig derfor særdeles hjært under 25 Mai at modtage Brev fra Hr. Pastor Feilberg hvori blandt Andet findes følgende Sætning: „I Laar Skov paa Auenbøll Byes Mark under Ulberup Segn er under et stort Bogetræ en Grav prydet med Blomster. Tykke Soldater have kastet Graven, danske Bønder sat en Steen over den, danske Piger plantet Blomsterne omkring, men de utallige Indskrifter i den tykke Bog ere af Tydske, Svenske, Danske islang. Der valsefartes hyppig til Stedet i denne smukke Mark. Under den simple Gravhei hviler Skovet af en dansk Jæger af 2 Jægercorps. Han faldt der i Nærheden Skjærtorsdag d. 5 April 1849. Ingen veed hans Navn. Men da Deboerne paastaae, han var af 2 Jægercorps, er det høist sandsynlig den omspurte Niels Poulsen Solperup 1 Comp. No. 129.“

15) Corpset har opgivet mig denne Menig som „falden“ d. 6 Juli. Senere modtog jeg Underretning fra Haderslev, at en Jæger Larsen af 2 Jægercorps var død detsd. d. 25 Juni af Skudskaar. Paa nærmere Forespørgsel har Corpset svaret „Hvis den angivne Dato 25 Juni er rigtig, da hørte han ikke til 2 Jægercorps, men skulde det være 25 Juli isstedesfor Juni, da kunde det formentlig være 3, 31 Jørgen Larsen Bekke, en hvem nogle af hans Kammerater paastaae at han var falden ved Fredericia, Andre foregav derimod, at han var saaret og bortslæbt af Fjenden. Paa den under Anmærkn. 3) omtalte Liste, er Jørgen Larsen Bekke opført, som død i Haderslev d. 25 Juli.“

15a) Er begravet i separat Grav i den forreste Række ved de faldne Officerer.

16) Denne Niels Jacobsen har Corpset opgivet, som „saaret den 6 Juli, formodes at være død paa Laz. Billeshaage, strax efter at han blev saaret — man har imidlertid ingen officiel Underretning derom.“

Laz.-Forvalteren paa Billeshaage har derimod opgivet, som død d. 7 Juli en Menig Jockumsen — 2 Jægere. 2 — hvortil Præsten har tilføiet Fornavnet „Niels“, men det har været mig umuligt at opbæge en saaret eller savnet „Niels Jockumsen“ i hele Arméen, uden Tvivl har hans Navn været Niels Jacobsen af 3 Jægercorps 2.

17) 21b) 21a) og 21c) En paatilbedig Mand fra Veitbye Segn har fortalt mig, at han d. 6 Juli har opholdt sig hele Dagen i Nærheden af Billeshaage for at vederbyrge de Saarede, og kunde han tydelig erindre, at 2 meget haardt Saarede laae sammen paa en Bøgn, som skulde til Bøgens; den Ene var af 4de Ref. Bat. og den Anden af 1 Ref. Jægere. 2 Andre haardt Saarede af 1 Ref. Jægere. den Ene med Skud i Brystet skulde til Høfens og den Anden med Skud i Underlivet til Høfens. En saaret Menig af samme Corps, har fortalt mig at 3 af hans Kammerater Raibek, Hestelund og Mansstrup vare fort over tilligemed ham i en meget farlig Tilstand; der er altsaa Sandsynlighed for at det vare disse 3, der vare døde under Transporten. Trige var den eneste af 4 Ref. Bat. som var opgivet for „haardt saaret, sandsynlig død.“

18) Efter Kolding Avis No. 52:

„Den 23de April faldt en dansk Soldat paa Gjelballe Mark i Nærheden af Byen, der næste Dag blev, efter Dplysning af en Huusmand, boende paa Gjelballe Mark, af Insurgentene begravet paa et smukt Sted, i en Udkant af Brandrup Skov, og de omsatte Graven med Piletræer, hvoraf nogle ere i Grøde. Efter Huusmandens Udfagn var han ganske udplyndret i Ferveien, paa Skulderne af Munderingen var ingen Kjendemærker, men paa hans Skjorte stod udsyet med rød Traad I. P. H. S. og nedenunder malet med sort I. P. S. I et Egtræ ved Graven er udskaaret I. P. S. + 2³ 49. 4 F. B.

(4de Forst. Bat. har ikke været med den Dag, men 4 Ref. Bat.)

Mandens Vorn, paa hvis Mark han faldt, have sat ved Graven følgende Gravskrift:

Herunder hviler en brav dansk Krieger

J. P. S.

falden den rødsfælsfulde 23 April 1849.

Ukjendt blandt os, vist savnet hjemme,
Faldt Du her for elskte Fædeland!
Den Dag, som vi aldrig kan forglemme,
Da Mange kaldtes til hiint bedre Land!
Hvil her da sejt, om dit Minde vi hjærtligt skal frede!
Minds dine Kiære forgjæves om din Gravhei mon lede.“

Denne I. P. H. S. er bestemt Jørgen Petersen Horn Stet, som 4 Ref. Bat. har opgivet som savnet d. 23 April ved Gistrup.

19) Denne Menig har Bat. opgivet som „haardt saaret d. 6 Juli, Compagniet er ikke vidende om hvilket Lazareth han ligger paa; mulig at han er død.“ Jeg har ikke fundet dette Navn paa nogen Lazaretiliste, ei heller som begravet; derimod har Willeshauge Laz. opgivet mig en „Malling af 8de Bat., indbragt d. 6 Juli med Studsaar i Underlivet, hvoraf han døde d. 7de og begravet i Weilby d. 10de, hvilken Menig jeg ikke har kunnet opspørge ved 8 Bat. eller andet Corps under dette Navn. Mon denne Malling ikke være den her anførte Vester=Ulling??

20) Dennes Gravsted har været mig umuligt at faae Dplysning om.

22) Er ikke indført som begravet hverken i Præsens Ministerialbog eller i Commandantskabets Fæstnings Journal, hvorimod 3. 155, falden samme Dag, er indført hos Begge. Krigsministeriet har opgivet ham til mig, ikke som falden, men som „savnet“ med Betygning „formenes at være død.“ Muligen var han efterladt uden for Fæstningen. En Officere fra 7 Bat. har fortalt mig, at have seet d. 6 Juli ved at demolere Fjendens Forstaaendinger, tilvenstre paa Veien til Trelde en Seddel indstucken under en Steen, hvorpaa der stod „her ligger 2 Faldne fra 30 Juni.“

23) I Fredericia Laz. Protocol er indført „Underjæger Anders? død. d. 10 Juli af Studsaar i Hovedet.“ Da 2 Jægere. ikke har denne Menig iblandt sine Døde, og ei heller har kunnet faae dette Navn opdaget ved de andre Corps, faa formodes en Navnefeil med Anders og UdnæsSkov.

24) Ved Graven er et Træfors med Indskrift:

Her hviler af 1 Reserve Jægercorp8,
Her sank Du adle Danske ned i Graven
d. 7 Mai 1849.
Slaan Graven.

25) Ved Graven er et Træfors.

26a) 26b) 26c) 26d). Disse 4 Gravsteder ovre i Sundved har jeg længe forgjæves søgt efter, indtil jeg læste i Høveposten No. 127: „Af et Brev fra det Sundvedske d. 29 Mai. Beboerne i Satrup Sogn ere i denne Tid i Begreb med at foranstalle en Indsamling af Bidrag til en Mindestøtte for de 27 danske Krigere, der faldt ved Ulstrup d. 6 April 1849. Man antog, at Satrup, Ulstrup og Nybel Sognes Beboere vilde contribuere dertil, fordi det vel er rimeligt, at Kamppladsen omfattede disse 3 Sogne. Da nu Anmodningen kom til Nybel Sogn, svarede Beboerne der, at de

gjerne vilde yde Bidrag til Mindestøtten for Satrup Kirkegaard, men de vilde tillige selv paa Nybel Kirkegaard lade opreise en Mindestøtte for faldne danske Krigere. Der ligger nemlig 5 danske Krigere begravede omkring paa Marken, hvis Liig nu vilde blive optagne naar Aarstiden tillader det, lagt i Kiste og med kirkelige Ceremonier begravede paa Nybel Kirkegaard."

Disse 5 Liig ere uden al Tvivl de under Armærkn. 10, 26 a. b. c. og d. Anførte. (Jeg har søgt at erholde yderligere Oplysninger herom, men Svaret er udeblevet.)

27) Denne Bataillon har under 2 Febr. opgivet mig om dens tabte Mandstab

4. 124. Menig Søren Hansen Eversstrup, Præsto Amt 59. 131.

4. 185. Menig Peter Jørgensen Udbye, — — 84. 31.

som jaarede d. 6 Juli ved Udsalbet fra Fredericia, og ifølge Skrivelse fra Præsto Amtshuus ere de senere døde, men Dat. er endnu usvidende om hvor og naar: og

4. 112. Menig Ole Hansen Snerthinge, Præsto Amt 55. 46., som savnet s. D.

For at erholde nogen nærmere Oplysning om disse Mand, bad jeg Præsto Amtshuus om at indhente Oplysning i Lagdet hvor og naar at de vare døde, hvorpaa Amtet under 12 April har svaret „at Soldat Søren Hansen Eversstrup, efter hans Drebers Opgivende er død paa Laz. i Odense d. 11 Juli og begravet d. 14de, og at der om Menig Peder Jørgensen Udbye kun kan meddeles, at han er død d. 12 August." — Jeg eftertaa Begravelseslisten for Odense og fandt Søren Hansen Eversstrup derpaa anført, ikke henførende til 4de Forst. men til 6te Linie-Bataillon; derefter eftertaa jeg 6te Bat. Liste og fandt derpaa foranførte Menig, ligesom ogsaa Peder Jørgensen Udbye og den savnede Snerthinge. Hvorledes nu de samme 3 Mand vare opgivne af 2 forskellige Batailloner, var mig usforstaaelig. Paa min Forespørgsel har 6te Bat. svaret „Ovenanførte 3 Menige have paa Slagdagen d. 6 Juli forrettet Tjeneste ved Bataillon, men bleve ifølge Ordre fra Armeecorpsset forsatte til 4de Forst.-Bat., da man ikke havde erholdt Underretning om deres Død." — Altsaa har 4de Forst.-Bat. ikke mistet Noget.

28) Commandeuren for 3 Drag.-Reg. har anført paa Listen „Dragon af Regimentets 2 Eskadron No. 131 Lind, er under 13 April 1849 indlagt paa Laz. i Veile, hvorfra han efter derom indhentet Underretning nogle Dage senere er udskreven. Da hans Udskrivning fra bemeldte Laz. indtraf omtrent samtidigt med Veiles Occupation af Fjenden, og bemeldte Lind (Slesviger) ikke var af de Paalidelige, kan havees Formodning om at han har taget Tjeneste hos Fjenden." Denne Bemærkning er ikke overensstemmende med Sognepræsten i Veiles Beretning, som „har begravet denne Lind d. 27 April efter at have været indbragt fra Colbing d. 23 April i en dødl. Tilstand", og da Regimentet har deeltaget ved Colbing Affairen, saa er det sandsynligt, at denne Dragon er saaret og død, og at der ikke var indgivet Beretning om hans Død til Regimentet.

29) Skibsløgen Dr. Hornemann har opgivet denne Matros, som falden, Marineministeriet derimod, som saaret og død i Fangenskabet. Hvor? har jeg ikke kunnet opspørge, paa Listerne fra Rendsborg, Eckernförde eller Glückstad findes han ikke, sandsynlig er han falden.

30) Er indført i Corpsstabsløgens Journal som død paa Fredericia Laz. d. 24 April af uadvænget Sygdom; i Fredr. Laz. Protocol er han ei indført som død. Bataillon har opgivet ham som død d. 25 Mai; i Kirkebogen er han ikke indført som begravet, hverken under første eller anden Dato.

31) Stal formodentlig være Refenæs paa Als og begravet paa Refenæs Kirkegaard.

32) See Anmærkning 19.

33 og 34) Paa den modtagne Fortegnelse over vore Døde i de slesvigsholsteenske Lazarether (30 i alt) ere de 28 fundne rigtige og overensstemmende med vore egne Indberetninger. 33) som død af Sygdom kan muligens ogsaa være rigtig, om end Dat. ikke har opgivet mig ham paa dennes Liste; derimod tvivler jeg om Rigtigheden af 34) da al Dato er urigtig opført — og ingen af Dat. har opgivet til mig en Undercorp. Røstholz som haardt saaret.

De i første Deel i Slutningen af de officielle Beretninger anførte Tal, betyde det Nummer af Berlingsk Avis f. 1849, hvorefter de ere aftrykte.

* i anden Deel betyder: har været amputeret.

Recrutter, der ere døde medens de vare ved Excercerskolen og Permitterede, der ere døde i Hjemmet, ere ikke optagne i Listerne.

Efterat Bogen var færdig fra Trykkeriet læste jeg i Berlingsk Avis No. 155 f. 6te Juli, at 6te Ref.-Bat. efterlyser en Menig 3. 189. Johan Josef Storkild Bester-Hassing, haardt saaret, savnet d. 23 April, det er da den eneste Savnede, som er ubeladt paa mine Lister, da den resp. Bat. ikke har anført ham paa den mig tilspilte Liste og fordi Efterlysning først er fæet saa sildig.

- Pag. 32.** i den 9 Linie fra Oven „19 Mai 40 Saarede“ bedes rettet til „9 Mai 40 Savnede.“
- 114. 2. 9 oc. begravet d. „16“ læs „26.“
 - 117. 1. 71, begravet d. 11 „Juni“ læs „Juli“.
 - 118. 4. 228, „saaret“ læs „falden.“
 - 120. Barnehoi har 2. 252, Thaarup 2. 219 og Huusby 3. 224, til Comp. og No.
 - 121. 1. 74, „saaret“ læs „falden.“
-

Krigen 1850

og

de Faldnes Minde

udarbejdet

af

A. D. Cohen,
Catechet.

Odense 1851.

M. E. Sempels Bogtrykkeri.

Den danske Armee

fra den høistcommanderende Overgeneral til den menige Soldat,

Alle, der have deeltaget i de forløbne 3 Mars Kamp,

tilegnes denne sidste Deel.

Naar en Fader bortsender sin Søn for at udføre en vigtig Forretning, da ledsager han ham til Reisen med de hjerteligste Dufte og Betsignelser for Maalets heldige Udfald — med Længsel og Opmærksomhed imødeser han derefter hvad Efterretning de kommende Dage ville bringe. — Hvert Brev, hver mundtlig Hilsen opliver Haabet under Skilsmidens Tid, om atter at ville kunne see den Bortdragne vende tilbage til sit Hjem. — Og, naar nu Reisen er vel overstaaet, Forretningen heldig udført, da bliver Gjensynet en lykkelig Time, uforglemmelig for den lille Kreds, der har høstet Nytte af den Hjemvendtes Moie og Stræben.

Saaledes har det danske Folk for 3 Aar siden bortsendt Eder i et vigtigt Grinde, som har været vanskeligt for Eder at udrette; med længselsfulde Blikke har det lyttet hver Dag til Hornets Lyd, der skulle bringe Efterretninger fra Eder; det har deelt baade Glæde og Sorg med Eder i al den Tid I have maattet kjæmpe. — En Glæde har det følt til alle Tider — at I have staaet fast og urokkelig i Mod, Kraft og Villie endog i de Dage hvor I har maattet vige for Overmagten. Nu er Maalet naaet — I have viist hvad et lille Folk kan udrette imod et overlegent Stort, — Navnene Dnyppel, Fredericia, Idsted, Frederikstad og fl. ere blevne navnkundige ved Eder og har erhvervet Eder et hæderligt Navn iblandt Europas mægtigste Fyrster. — Den største Glæde have I vel følt og ville stedsføle ved den Bevidsthed at have udført Eders Grinde til Alles Tilfredshed — at have ført Navnet „den tappre Landsoldat“ med Hæder og Ære. — Hvad vi Andre have følt har ikke været Eder ubevidst.

Dog, Følelserne skulde ogsaa udtrykke sig i Død og i Gjerning; derved var det, at I ved Eders Hjemkomst vare bleve modtagne med saamange Hæderensbeviisninger, som Beviis paa den Agtelse og Taknemmelighed, man har nærret mod Eder. — Tillad derfor at en Vægmand der har beskæftiget sig med Eder i en lang Tid, her overrækker Eder en uvisnelig Krands sammenbunden af de mange Laurbærblade, som I have efterladt Eder paa Als, Sjyllands og Slesvigs Sletter, og uden at være ubeskeden tør han fordriste sig til at byde Eder den i hele Fædrelandets Navn. — Denne vil nu opbevare Eders Daad og Heltegjerninger til de sildigste Tider; den vil glæde Eder i de kommende Aftæntimer, naar de henrundne Begivenheder ville staae for Eder som en Drom — og naar I engang efter Naturens Kamp drager herfra til de heransorte faldne og slumrende Brodre, da ville Eders Efterkommere omtale Eder med Hædersnavnaet: „Han har været et Led af den danske Armee.“

H. D. Cohen.

F o r o r d.

Ligesom jeg forrige Aar, Aarsdagen efter Fredericia=Slaget, har overgivet Publicum den af mig udarbejdede Bog „Krigen 1849 og de Faldnes Minde“, saaledes glæder det mig ogsaa iaar, Aarsdagen efter Isted=Slaget, at kunne byde det samme velvillige Publicum baade Begyndelsen og Slutningen af hiint Arbejde, nemlig „Krigen 1848 og de Faldnes Minde“ i første Bind, og „Krigen 1850 og de Faldnes Minde“ i 3die Bind — hvorved den hele Beskrivelse over den nu tilendebragte Krig er fuldendt.

Grunden hvorfor den anden Deel (1849) var udkommen et Aar tidligere end den for 1848, har jeg angivet i hiin Fortæll. S. IX, hvad jeg her bringer i den ærede Læfers velvillige Erindring. Forholdene have nemlig dengang ikke tilladt mig at rejse omkring i Slesvig for at indhente de dertil fornødne Oplysninger; hvorimod jeg har lovet, naar disse Forhold vilde gestalte sig til det Bedre, da at indhente Materialet paa Stedet selv og udgive de vundne Resultater, som Bogens anden Halvdeel — og jeg troede dengang, at dermed vilde Bogen have været sluttet; thi paa en 3die Deel tænkte jeg ikke, allermindst at den af Indhold og Omfang skulde overgaae de Forrige.

Disse af enhver Dansk med længselsfulde Blik imodseete Forhold vare rigtignok indtrufne i det forløbne Aar — men ikke uden Kamp. — Det har været Guds Villie, at 1850 skulde bringe nye Kystelser og Begivenheder, der have kostet os Meget, men ogsaa heldbringende Følger for Danmarks Velvære, og — takket være hans Navn — at alle disse Offre ikke vare bragt forgjæves.

Endskjondt jeg efterat disse nye Begivenheder vare indtrufne, virkelig har frygtet for at Arbejdets Omfang vilde overgaae mine Kræfter, isald jeg saa, hvad der var nødvendigt, skulde samle alt dertil Fornødne baade for 1848 og 1850, saa har dog den Anerkjendelse hvormed alle offentlige Blade have anmeldt og omtalt den udkomne Deel f. 1849, i Forening med saa mangfoldige mundtlige og skriftlige Bemærkninger, som jeg har modtaget fra saamange agtbare Mænd, opmuntret mig til at tage fat paa Arbejdet det koste hvad det vil — stolende paa min Villie og Guds Bistand, at det nok vilde blive tilendebragt.

Smidstertid har Erfaringen ved Udarbejdelsen af 1849 lært mig, hvad der ofte prøves i Livet, at det ikke er godt naar man selv skal bede sig frem. Jeg maatte være meget utaknemmelig imod saamange Militaire, Geistlige og andre Mænd, dersom jeg skulde sige, at de ikke havde imodkommet

mine Døfter med den størst mulige Forekommenhed og Velvillie; tværtimod ere flere Hundrede af disse valkre Mænd i min taknemmelige Erindring og hvoraf jeg endog har nævnet endeel i hiin Fortale. Men til et Arbejde af denne Veffaafenhed (der kan sammenlignes med en udstrakt Kjede af flere 1000 Bøed og hvoraf det ene flaaer i Forbindelse med det Andet) er det nødvendigt, at **Alle og Enhver** burde have viist cens Velvillie og Interesse for Sagen, for at endog den mindste Dplyfning ikke maa blive heldt tilbage — og dette har jeg ikke fundet. — Nogle have slet ikke svaret paa mine Breve; Andre have ikke formaaet at meddele de attraaede Dplyfninger; atter Andre have recent ud svaret „at man ikke finder sig beføiet eller forpligtet til at meddele det Forlangte“ og for alle deslige Breve har jeg endda maattet betale betydelig Porto til en antagelig Sum. (Jeg erindrer, at have faaet engang et Brev af et faadant Indhold fra en af Landets Biskopper, og jeg kan ikke nægte at det har gjort et uhyggeligt Indtryk paa mig). For nu at mine Begjæringer om de onskede Dplyfninger ikke denne Gang ogsaa skulde blive forgyæves hos Endeel, har jeg maattet see at faae en Støtte at henholde mig til, og for at erholde en Saadan, indgav jeg under 30 August en Begjæring til Krigsministeriet om at flaae mig bi i denne Retning. Fire Dage derefter erholdt jeg nedenslaaende Skrivelse:

„At Ministeriet, i Anledning af Deres Belærbarigheds ærede Skrivelse af 30 f. M., med Hensyn til de deri attraaede Dplyfninger har tildeelt alle Militairautoriteter m. m. de fornødne Befalinger om at meddele Dem de Dplyfninger, som De enten mundtlig eller skriftlig maatte søge hos disse om Armeens døde eller begravede Mandfkab, samt anmodet den overordentlige Regjeringscommissair for Hertugdømmet Slesvig i samme Hensigt at paalægge Præsterne i fornavnte Hertugdømme at være Dem behjælpelige, ligesom ogsaa at Udgang til de i Ministeriet bereende Tabslister vil flaae Dem eller en af Dem Befuldmægtiget naaben, skulde Directionen herved tjenstligst meddele.“

Forsynet med denne Skrivelse og en lignende fra Armeens Stabslæge Hr. Professor Müller til Lazaretherne reiste jeg d. 9 September til Slesvig og jeg kunne strax mærke, at Piben havde faaet en anden Lyd; overalt roste man mit Foretagende og mine Bestræbelser, med Tilføiende: „Vi have alt ved en **Armeebefaling** erholdt Ordre derom.“ Min Hensigt har været paa denne Reise, meest at samle Materialier for 1848 (thi for 1850 har det endnu været for tidlig, da man ikke vidste hvad der endnu vilde see i Kærets Bød); men det opnaaedes ikke dengang; de fleste Corpser have ikke fort deres ældre Boger med i Felten, Lazaretherne have havt nol at bestille fra Idsted = Affairen — og det Gamle var næsten glemt og Præsterne vare for det meste enten bortreiste eller affædigede — tilmed har den Tummel og Stoi gjort det næsten umuligt at faae noget Stort udrettet. Med det hvad jeg har samlet og optegnet reiste jeg til Flensborg efter at have seet Dannevirke og Duegnen.

Hø. Excellence Hr. Geheimeraad (nu Minister) Lillisch har mundtlig lovet mig at Biskand, hvad han ogsaa har vist i Gjerningen; min hele Correspondance med Geistligheden i Slesvig var affendt og medtaget igjennem Regjeringen. — I Flensborg har jeg fra Lazaretherne og Kirkebøgerne udstreven hvad man har formaet at kunne byde mig; derfra reiste jeg til Kjøbenhavn, hvor jeg har tilbragt den meste Tid af 14 Dage i Krigsministeriet for at tage Afskrifter af de dertil indkomne Beretninger og Tabslister fra 1848; ligesom ogsaa Stabslægens Indberetninger om de paa Lazaretherne Afdøde fra Idsted=Slaget til 1 October; og fra Militairetatens lægeyndige Revisor Hr. Dr. Wendt har jeg erholdt samtlige Lazareth- og Sygelister fra 1848 hvoraf et Extract er taget.

Efter Hjemkomsten udstædte jeg den 1 November et trykt Circulaire til alle Militairafdelinger, og fra denne Dag af har Correspondancen været uafbrudt i 7 Maanedes; min Copibog udviser at jeg har affendt 1411 Breve til 463 forskjellige Personer og Flere ere modtagne. — Resultatet af dette Arbejde overgiver jeg nu til det ærede Publikum med den Bøn at være flaaksom i sin Dom. **Fuldkommen** kan intet menneskeligt Arbejde være; men den Forsikring kan jeg give, at der ikke er bleven sparet nogensomhelst Uleilighed for at gjøre det saa **fuldstændigt, som muligt** — og at **Interessen** for **Sagen** har været den eneste Driveffeder, der har ansporet mig dertil fra Begyndelsen og vedligeholdt min Udholdenhed til Enden. Hvad der endnu har forøget min Interesse har ogsaa været det Forsæt, derved at bidrage og fremme et **Monuments Oprettelse** paa den herværende Kirkegaard over 119 begravede Krigere, hvad der nu for en Deel er opnaaet, deels ved den givne Impuls og deels ved et ikke ubetvælsomt Bidrag.

Ogsaa disse to Dele ere ligesom den for 1849 hver deelt i 2 Afdelinger, nemlig A. „Krigen 1848“ der indeholder alle fra Krigsministeriet udstædte Rapporter fra Slaget ved Bau til Vaabenstilstanden; dernæst endeel private Breve og Beretninger om disse Begivenheder; ligesom for 1850 fra Slaget ved Idsted til Krigen Døder — dog kun de foreløbige Rapporter; de endelige Rapporter, der senere vare udgivne fra Krigsministeriet til Fordeel for Invalidfonden har jeg ikke turdet eftertrykke — samt B. „de Faldnes Minde“, indeholdende enhver af Landarmeen og Søetaten, der er død i Fædrelandets Tjeneste under Krigen, for 1848 fra d. 6 April til 1 November og for 1850 fra 1 Juli til Armeens Dislocation d. 1 Februar 1851 (dog ere nogle senere Afdøde ogsaa optagne ferfaavidt de vare døde af Skudskaar eller have henligget syge fra forrige Aar) noialtig classificeret med Angivelse om naar falden, naar faaret, paa hvad Lazareth død og naar og hvor begravet. (I disse 2 Dele er endogsaa tilføjet ved enhver Mand umiddelbart efter Navnene med Tal fra hvad Amt Enhver har været, see Anmærkning Side 128 for 1850); og en Liste over alle Invalidder for begge Aar. En Oversigt over det hele Tab i alle 3 Krigsjaar findes paa tvende Tabeller Side 128, 129 og 130 for

1850. Endelig er i Slutningen af enhver Deel tilføiet endeel Anmærkninger og Døphninger, som forhaabentlig ville blive læst med Interesse.

Stuttelig bringer jeg min Tak til **Alle** og **Enhver**, der baade mundtlig eller skriftlig har ydet mig sin Bistand og derved bidraget til Arbejds Fuldstændighed. Især føler jeg mig forpligtet til at takke Hs. Excellence Krigsministeren og Hr. Capitain v. Glud; Hs. Excellence Minister Tillisch og hans fungerende Chef Hr. Regenburg, Dhrr. Biskopper Duggaard i Nibe, Gad i Odense og Hansen paa Als; endelig samtlige Militairautoriteter af alle Raabenarter Dhrr. Læger, Provster, Præster og Enhver med hvem jeg har staaet i Brevvevning. Bevidstheden om at de Alle have bidraget til at understøtte og fremme dette Arbejde maa være dem en liden Erstatning for den derved havte Uleilighed.

Odense den 25 Juli 1851.

A. D. Cohen.

Krigen 1850.

Den anden Vaabenstilstand af 10 Juli 1849, har ei heller bragt Os den forønskede Fred. Vel har den aabne Kamp ophørt, Hæren var hjemmitteret og Sværdet hvilte en Tid, men den indre Kamp har raset, som tilforn; og det har ikke været længe inden Hæren atter har maattet drage i Feldten, for at begynde Kampen paa Ny, og — Gud være lobet og takket — for at høste nye Laurbær. — Efter Vaabenstilstandens Betingelser have preussiske Tropper under General Hahn besat den sydlige Deel af Slesvig, og svensk-norske Tropper under General Malmborg den nordlige Deel; en Regjeringscommission for Hertugdømmet Slesvig, bestaaende af Bor Kammerherre (nu Geheimeconferentsraad) Tillisch og Grev Eulenburg (Preusser) blev indsat i Flensborg, for at bestyre Hertugdømmet i Kongen af Danmarks Navn, og for at iagttage hans Interesse. Men, den endnu i Holsteen regjerende Magt, det gamle Stattholderkab, fjendtligt stemt mod Danmark, og stolende paa Preussens vedbarende hemmelige og aabne Bistand, har med sine troløse verdslige og geistlige Embedsmænd, spillet de frygteligste Intriger for at befæste det selvskabte Schleswig-Holstein. I Sydslesvig vare Oprørerne Herrer i Ordets Betydning; Stattholderkabet blev adlydet, Alt hvad der hedte „Dansk“ ringeagtet og haanet; alle Skatter og Afgifter toge Veien til Rendsborg, istedenfor Flensborg; det unge Mandskab blev taget til den slesv.-holst. Hær — og de tro danske Indvaanere formelig mishandlede. — I Nordslesvig har Tilstanden været noget bedre; de svenske Tropper have forsvaret deres Post med Vre*), men have dog ikke kunnet forhindre de Gresser, som det oprørske Partie hift og her have tilføiet de tro danske Undersaatter. Bor hæderlige Regjeringscommissair har ikke turdet bortjage den forvildede Flok af utroie Embedsmænd, det han vidst havde ønsket og villet — og hvad der senere var

*) Flensborgs Borgere have i Novbr. 1850, sendt General Malmborg en stor, smuk Solopokal, ledsaget med en Skrivelse, hvori de have takket ham for den Naade, hvorpaa han har udført sit vanskelige Hverv, at opretholde Fred og Orden i det nordlige Slesvig under Vaabenstilstanden, og tillige bedet ham at bringe samme Tak til de Tropper han da har kommanderet.

heet — det vilde Grev Eulenburg aldrig havde bifaldet. — Udfigterne til at faae Ende paa Oprøret ad fredelig Veie, bleve hver Dag mørkere, saalænge der har eksisteret en Schlesw.=Holst. Regjering, der var Danmarks værste Fjende.

Saa sørgelig og ubis, som denne Tilstand har været for Os og især for Nordlesvig i disse Maaneder, og, saa eensstemmig som det almindelige Ønske har været, om at faae Ende paa Tilstanden ved fornyet Krig, saa have dog de 2 sidste Aars Erfaring lært Os, at Vi ad denne Veie ikke vilde faae et endeligt, heldigt og bestemt Resultat, saalænge det store Lybskand var imod Os. Imidlertid have Stormagterne arbeidet paa at skaffe Os Fred med Lybskand, som blev afsluttet i Berlin den 2 Juli, og hvorefter Preussen paa det tydske Forbunds Begne har forpligtet sig til ikke at kæmpe mod Danmark, men overlade til det selv at kæmpe for sin Ret og at undertrykke Oprøret ved sine egne Kræfter; og, hvad Holsteen angaaer, da skal Kongen af Danmark, ifølge 4de Artikel i Tractaten, kunne forlange det tydske Forbunds Intervention for at gjenoprette Freden i dette Hertugdømme, og hvis Forbundet ikke skulde finde det passende at intervenere, da dertil at maatte anvende sin egen militaire Magt, — og hvorefter de preussiske og svenste Tropper skulle forlade Slesvig.

Insurgenterne, der nu paa egen Haand vilde fortsætte Kampen, have alt d. 13 Juli, inden de preussiske Tropper have forladt Sydslesvig overstredet Eideren med deres Hærstyrke og indtaget en fast Stilling imellem Slesvig og Flensborg. Imidlertid har vor Armee ogsaa benyttet den kostbare Tid, for ikke at give Oprørerne Leilighed til at rykke endnu videre. En forenet Sø- og Landexpedition har den 17de taget Den Fehmern i Besiddelse uden Modstand, og indsat Kongens Regjering; og fra Als, Fyen og Nørrejylland, hvor hele Armeen har været concentreret i den første Halvdeel af Juli Maaned, var den dragen ind i Nordlesvig d. 16 Juli; Heden var trykkende, ikke faae vare styrkede paa Marschen og bøde, og d. 17de har den holdt sit Indtog i Flensborg under Folkets almindelige Jubel, efterat de svenste Tropper samme Dag have forladt Byen. Efter nogle faae Dages Hvile, blev d. 24de under General Krogh's Overcommando foretaget en stor Recognoscering i Eggen af Popholz, Stenderup, Helligbæk og Solbro; og den paafølgende Dag fra om Morgenen Kl. 1½ til ud paa Eftermiddagen stod det usorglemmelige Slag ved Idsted, der har afgjort Slesvigs Skæbne. Samme Eftermiddag Kl. 7 vare de feierrige Danske rykket ind i Byen Slesvig, og Insurgenterne have efter dette Nederlag maattet trække sig tilbage indenfor Rendsborgs befæstede Mure. Det gamle ærbørdige Dannevirke blev befæstet og trolig bevogtet, og dette har Fjenden ikke prøvet paa at gjenneembryde; vel har den flere Gange prøvet paa at fornye Kampen med at fortrænge vor Stilling, saasom d. 12 Septbr. ved Midsunde, ved Frederiksstad d. 1—4 Octbr. og andre mindre Fægtninger, men den danske Soldat har staaet urokket, og Seiren har steds været paa hans Side.

I næsten ½ Aar har vor Armee maattet bivouakere i Hytter og under aaben Himmel, for at være paa sin Post. Endelig er efter det tydske Forbunds Foranstaltning, ifølge Forbundstractaten, en østerrigsk og preussisk Hær rykket ind i Holsteen; Statholderskabet, fra hvem Oprøret har faaet sit Udspring og Næring, er blevet opløst d. 11 Januar 1851, og Insurgentarmeen ligesaa. Den danske Armee, som atter i 7 Maaneder har kæmpet med Hæ-

der for sin Konge og Fædreland, er, med Undtagelse af den Styrke, som skulde forblive i Slesvig (Frederiksborg og Rendsborgs Kronværk bleve d. 8 Febr. ogsaa besat af vore Tropper) i de første Dage af Februar i Triumph dragen til sit Hjem; og fra Byen Flensborg til Dresund og Rattegattet var den overalt, hvor den drog hen, bleven modtaget med en Jubel og Begeistring, som den tilfulde har fortjent; thi det var dog den, der næst Guds Bistand har bragt Ende paa den 3-aarige Krig, og ved sit Heltemod har hævet de danske Krigere paa et høit Hæderstrin iblandt Europas Krigere. — Holsteens Forhold til Danmark og Lybsland, vil, som Vi haabe og ønske blive ordnet af de dertil udnævnte Mænd ad fredelig Vei — og Slesvig — vil med Guds Bistand stedse blive Kongen af Danmarks rette Eiendom, som i disse tre Krigsaar paa Ny var kjøbt med saa mange tusinde brave danske Krigeres Blod.

De fra Krigsministeriet udstedte Rapporter anføres her efter Lidsfølgen.

General v. Kroghs Proklamation til Hæren, dat. 12te Juli,

„Soldater! For at føre Freden tilbage i vort hjære Fædreland er det nødvendigt, at I endnu en Gang bryde op til Kamp. Snart maaskee ville I faae Befaling at rykke frem. Eders commanderende General stoler da paa, at I ville gjøre Eders Pligt som brave Soldater. I ville vise Eder tappre i Kampen, uforfærdede i Faren, udholdende ved Anstrængelser, uførtroede under de Savn som Krigens medfører. Men I ville ogsaa mindes, at streng Disciplin og Agtelse for Lov og Orden er ikke mindre hædrende for Soldaten end hine. Det vil ogsaa noie blive paaseet, at Ingen i Qvartiererne tillader sig nogen Tøilesløshed eller Uorden; at Ingen fordrer Forpleining eller Andet, som ikke tilkommer ham; at Enhver omgaaes staaensomt med al offentlig og privat Eiendom og ikke udøver nogenfombelst Hævn eller Overlast mod de Indbaanere, som ere mistænkte eller bekjendte for at høre til Oprørernes Parti. Kongen vil vide at straffe dem, som han finder skyldig. Enhver som derfor foregriber Straffen eller selv tager sig tilrette, vil blive draget til Ansvar efter Krigslovene. Dette, Soldater! er det min Pligt at sige Eder. Men jeg haaber og venter, at I ikke blot ville bevare Jert Navn som „tappre Landsfolkater“, men heller ikke fornægte Eders naturlige Besindighed og Høimodighed.“

Dampskibet Hekla's Affaire med „v. d. Lann“ ved Neustadt-Bugten d. 20 Juli.

Den 20de om Morgenen opdagede Dampskibet „Hekla“, der commanderedes af Capt. E. Suen son, Skruedampbaaden „v. d. Lann“ paa Neustadt-Bugten, staaende over mod Travemünde. „Hekla“ jagede den, men da den havde for stort Forspring kom den ind til Travemünde inden „Hekla“ kom den paa Skud. Først den 21de om Aftenen forlod „v. d. Lann“ Travemünde. Kl. 12½ saaes fra „Hekla“ Regen af et Dampskib inde under Land i Neustadter-Bugten, der blev strax skudt et Varselskud foran den, hvilket besvarede med trende Bombeskud, hvoraf det ene gik igennem Skibets Sider, og det andet dræbte 1 og saarede 3 Mand ved den agterste Bombekanon. „Hekla“ beskjød nu „v. d. Lann“ indtil den Kl. 1½ var skudt i Brand. Skydningen ophørte da, og et Fartøi blev sendt ind til den, der fandtes paa

Grund og forladt af Besætningen. Kort efter sprang den i Luften, og Kl. 5 om Morgenen var den nedbrændt til Vandgangen.

Cecadrechefen, Com.-Capt. Wille, fremhæver i sin Rapport om denne Affaire, at „Hellas“ Seier over „b. d. Lann“ under almindelige Omstændigheder vel vilde være let og utvivlsom, men at naar der tages Hensyn til at det mindre Skib var fjult af Vandet bagved, medens „Hellas“ større Skrog frembød en sikker Skibe, især paa saa kort Afstand, og endvidere til, at der ikke var Spørgsmaal om at drage nogen Fordeel af „Hellas“ Overlegenhed i Fart, da den engagerede Fjenden med ifkun 1½ Fod Vand under Kjolen, saa falder endeel af Overlegenheden bort, og Angrebsmaaden geraader Capt. E. Suenfson til største Ære, ligesom dens heldige Udfald sikkert bør tilskrives hans findige og kolde Mod og den Høilighed og Iver „Hellas“ Officerer og Besætning udviste under Affairen. Vort Tab bestod af 1 Død og 3 Saarede.

Slaget ved Idsted den 24 og 26 Juli.

Efterat de nødvendige Foranstaltninger vare truffne til Ordens Gjenoprettelse i Nordflesvig, blev den danske Armee concentreret i og omkring Oversee den 23 Juli om Aftenen. Den 24de er den rykket frem til Angreb.

Af en Rapport af 24 Juli, Kl. 4 Eftermiddag, som modtoges igaar Aftes med Dampskibet „Hertha“, erfares, at vore Fortropper paa 3 forskellige Steder i Høiden af Populz vare engagerede med de fjendtlige Forposter.

Med Dampskibet „Zephyr“ ankom idag d. 26de 105 Krigsfanger, samt 6 af vore saarede Officerer og endeel saaret Mandstab. Ifølge de modtagne mundtlige Efterretninger var Fægtningen fortsat d. 25 Juli og endnu ikke endt, da de hidførte Saarede bragtes fra Baldpladsen til Flensborg for at indføres.

Fretdag Aften den 26de Kl. 8. Ved Telegraphrapport, dateret Flensborg Natten mellem den 25de og 26de Juli, meldes:

„Efter 2 Dages Kamp har Armeen vundet en afgjørende, men blodig Seier, og naaet Byen Slesvig. Vi have taget fem Kanoner og eet Tusinde Fanger. Vort Tab er stort.“

Søndag Aften d. 28de Kl. 12. Den foreløbige Rapport. I Henhold til de truffne Dispositioner rykkede den 2den Divisions 2 Brigader d. 25 Juli Kl. 1½ om Morgenen frem fra Haveloft; den 5te Brigade rykkede Kl. 4 frem fra Helligbæk. Den sidste Brigade kom strax i Engagement og begyndte Kampen, der snart udviklede sig i en betydeligere Grad i vor høire Flanke, imod hvilken Fjenden foretog en omgaaende Bevægelse. Nogle Batailloner af 1ste Division sendtes her Fjenden imøde og tilbageviste Angrebet paa dette Punkt.

Veiret var meget ugunstigt med stærkt Regn og Taage, saa at Intet i større Afstand kunde observeres. Der hørtes intet Engagement i østlig Retning og ingen Melding modtoges fra 2den Division.

Under disse Omstændigheder, da Oplysninger maatte indhentes ved udsendte Officerer og Ordonnantfer, beordredes 5te Brigade til ikke at gaae længere frem, men at holde Kampen staaende, og hertil fremsendtes Understøttelse fra Reserheartilleriet. Noget Tid efter

erfaredes, at den Deel af 2den Division, der efter Dispositionen skulde dirigeres over Övre-Stoll, i denne By, efterat flere Batailloner vare passerede derigjennem, samt det Dieblit at 13de Bataillon var omtrent midt i Byen, pludselig blev angreben ved morderist Ild fra Husene. De fremgaaede Afdelinger bleve strax kaldte tilbage, og af de Insurgenter (over 1000 Mand), der tilligemed en Deel Bønder havde udført dette Oversald, tilintetgjordes Storsfedelen. Imidlertid vare af de høiere Officerer, som strax ilede til, flere blevne enten dræbte eller saarede. Faldne ved denne Leilighed ere desværre Generalmajor Schleppegrell, Obersterne Trepta og Læssøe, Capitain KranoId; saaret Oberstlieutenant Bülow; samtlige blandt Armeens mest begavede Officerer.

Det kunde ikke være Andet, end at et saa pludseligt Tab blandt de Høistcommanderende og deres Stabschefer maatte fremkalde en Standøning og nogen Forvirring i Bevæggelserne. Herpaa blev imidlertid snart raadet Bod. Generalmajor de Meza affendtes med en paa Waldpladsen dannet Stab, for at overtage Commandoen ved 2den Division. Kl. 8 afgik Generalen hertil, men allerede tidligere vare 3 Batailloner af 4de Brigade under Oberst Thestrup affendte, for at forene sig med den hos Oberst Baggesen værende styrke. Kl. 9½ meldte Generalmajor de Meza, at han var beredt til at rykke frem. Da imidlertid de tidligere i den høire Flanke frempousserede Batailloner endnu ikke vare vendte tilbage, blev det bestemt, at Forceringen af Passene skulde udsættes en Time, efter hvilken Tids Forløb der paa hele Linien med Kraft skulde rykkes frem.

Den 3die Brigade var imidlertid Kl. 3 rykket frem imod Sollbro, og havde, skøndt først efter Fægtning og efterat have slaet Bro under Fjendens Ild, forceret Overgangen. Fjenden kastedes derefter rask henimod Tübet, hvorefter Brigaden over Silberstedt Kl. 11½ antom foran Schuby, der blev besat.

Kl. 10½ rykkede Armeens Hovedstyrke frem, for med stormende Haand at tiltvinge sig Gjennemgangen ved de forstaaede Passer mellem Arnholzsøe og Langsøe.

Efter en heftig Artillerikamp udførtes dette ved at 4 af den 6te Brigades Batailloner, iblandt hvilke Livgarden tilføds, under Oberst Irmingers sendtes frem, for i Forening med Oberst Røders Brigade at forcere Passene paa den vestlige Side af den mellem de nævnte Søer værende mindre Sø, medens en Deel af 4de Brigade tjente som Reserve paa dette Sted, og medens Generalmajor de Meza med den tilbageværende Deel af 2den Brigade og noget over 3 Batailloner af 4de Brigade som Reserve kastede sig paa den østlige Side af den nævnte lille Sø.

Ved dette Angreb brødes den haardnakke Modstand, som hidtil havde stillet sig imod Indtrængelsen i Stoven foran disse Passer, en Modstand, der sørgedes ved det paa Siderne af Veien ufremkommelige Terrain, som forvandlede disse til lange Desfileer. For Reservecavalleriet, der var trukken til Hovedcorpset, var derfor endnu ingen Anvendelse.

Den 1ste Brigade havde imidlertid været detacheret imod Wedelspang, uden dog at skulle forcere dette Pas, den havde 2 Batailloner i Övre-Stoll og Resten henimod Wedelspang.

Den 3die Brigades Lpgave, der saaledes var fuldstændig løst af Oberst Scheppe-

pele rn, og hvis Ankomst til Schuby saa fuldkomment coinciderede med Hovedstyrkens Fremtrængen over Passerne, bidrog ikke lidet til at Forstaaelsestingene hurtigere forløbes af Fjenden. Den Ordre, der under de tidligere ugunstige Omstændigheder var affendt til Brigaden, og som, formedelst den besværlige Communication over det ofte inpassable Terrain, først da modtoges, forhindrede imidlertid, at Brigadens Bevægelse, ved at fortsættes i østlig Retning, gav et endnu større Resultat.

Ved Sammenstødspunktet af Chausseen og den gamle Landevei og i Hvide dermed paa Veien til St. Jürgen pousseredes nu Hovedstyrken raft frem; her detacheredes Reservecavalleriet mod Pyrslov og Schuby, for at rense disse Punkter, hvilket effectueredes ved Hjælp af Batteriet Wegener.

4de og 6te Brigade dirigeredes derimod mod Schuby, medens den øvrige Deel af Hovedstyrken indtog en Stilling paa Hviderne Norden for Slesvig.

Efterat have afføgt Stovene vest for Slesvig rykkedes dernæst omtrent Kl. 8½ Af-ten gennem Byen til en Bivouakstilling fra Haddeby Moor bag Dannevirke henimod Schuby.

3die Brigade bivouakerede ved Neutrug som Reserve.

Denne Stilling var indtagen Kl. 12 Midnat, og først da etableredes Hovedqvarteret i Slesvig, som var besat af en Bataillon.

Fjenden menes at være gaaet tilbage med sin Hovedstyrke til Rendsborg og med een Brigade til Ekernsørde.

Hans Tab har været betydeligt. Over 1000 Fanger ere indbragte. 2 Kanoner af Batteriet Baggesen, som bleve tagne ved Overfaldet i Øvre-Stoll ere tilbageerobrede, desuden 5 Stkr. Skyts fratagne Fjenden. Paa Slesvigs Pazareth befinde sig omtrent 2000 saarede Infurgenter *). Desuden blev en stor Deel af Bagholdet i Øvre-Stoll tilintetgjort og det meste af Byen afbrændt. Mange døde Fjender henligge endnu paa Markerne, da man her ikke foresandt en eneste Vogn.

Vor Seir har styrket det moralske Element hos Soldaten, saa at han med usfortrøden Udholdenhed har baaret det Savn og udholdt de mageløse Anstrængelser, han i den sidste Tid har været underkastet. Den fortrinligste Disciplin har været herskende, og ingen Excesser ere komne til Overcommandoens Kundskab.

Men vi beklage Tabet af mange og dyre Offre. Overfaldet kostede os flere af vore udmærkede Officerer, og i det Hele have vi i det mindste 12 døde og 73 saarede Officerer, 104 døde og 2300 saarede Underofficerer og Menige.

Ikke desto mindre er Armeen fuldkommen kampdygtig.

Saaan er i det Væsentlige Grundtrækkene af en Kamp mellem to Armeer, der af Naturen og Forholdenes Ubifling ere bestemte til at virke i Forening.

*) Er i en senere Indberetning kun angivet til 500. De paa vor Side angivne Faldnes Antal er ei heller ganske nøiagtig. Den egentlige udførlige Rapport er ikke bleven offentliggjort senere; skulde den udkomme inden denne Bog forlader Pressen, da skal den blive anført ved Slutningen.

General Kroghs Dagsbefaling. Hovedkvarteret, Slesvig den 26 Juli 1850.

Soldater! I have igaar retfærdiggjort mine Forventninger.

Efter en anstrængt Marsch og efter at have kæmpet Dagen isforveien, under Savn af No og Hvile, have I besejret en kraftig Modstand og kastet Fjenden ud af hans faste Stilling tilbage over Elven.

Soldater! Allet staae I paa gamle Dannevirke.

Men nye Kampe, nye Anstrængelser venter Eder! I ville bestaae og udholde disse med samme Aand og Kraft som hidtil!

En mønsterværdig Disciplin og Orden har fundet Sted ved Besættelsen af Slesvig; jeg haaber, at den fremdeles vil blive iagttagen af Eder. Soldater, jeg takker Eder!

Kongens Tak til Hæren.

I Hans Majestæt Kongens Navn og efter Hans Befaling bringer jeg samtlige Krigere af den active Armee, Befalingsmænd og Undergivne, Hans Tak for den Seir Armeen har bundet. Kongen er tilfreds med sine Tropper; Han er stolt af Sin Armee; Han ved, at Han i Sine Krigeres Tapperhed og i Sine Undersaatters Kjærlighed eier et uroffeligt Værn for Sin Throne.

Soldater! I have prøvet Eder i Farens Stund; I have lært Eders egen Kraft at kjende! I have Tillid til Eder selv og Eders heltemodige Officerer!

Men nye Kampe forestaae, i hvilke Europas Dine ville være henvendte paa Eder. Velan! Viser Eder som ved Slesvig, som ved Fredericia, som ved Jbsted, og Seiren vil følge Eder!

Slesvig, den 5 August 1850.

Hansen.

Glud.

Eckernförde er den 28 Juli Kl. 12 Middag besat af vore Tropper. I de af Armeen occuperede Districter er Alt roligt. — Fire Pjecer af stærkt Caliber, der vare nedgravede ved Eckernförde, ere faldne i vore Hænder.

Med et Sammenstød med en fjendtlig Recognoscerings-Patrouille blev dennes Fører, en Lieutenant Emæus, sludt ved Østerby. Patrouillen tog Flugten og efterlod Officerens Lig.

En til Husum betascheret Styrke har ikke truffet noget Fjendtligt paa Veien dertil eller i Byen, der uden mindste Modstand blev besat den 6 August. Samtlige Embedsmænd vare rømte.

Detaschementscommandeuren i Tøndern har den Aft ds. foretaget en Expedition til Gotteskog. Alle Gaarde paa Halligerne og langs Kysten bleve afvæbnede, ved hvilken Leilighed en fra Gade udsendt Bønderpatrouilles Fører arresteredes.

I Damendorf er det lykkedes en fjendtlig Patrouille paa 30—40 Mand at opsnappe en af vore Patrouiller, bestaaende af 1 Undercorporal og 5 Menige.

I den foreløbige Rapport om Slaget ved Idstedt findes anført, at 2000 saarede Insurgenter fandtes i Slesvig. Denne Talangivelse er fremkommen ved Misforstaaelse af de første Meldinger om de af Insurgenternes Saarede, der antoges at være paasereede igjennem Slesvig. Paa Lazaretherne i Slesvig vare kun de haardt Saarede efterladte til et Antal af circa 500. Af disse henligge efter Opgivende af Armeens Intendantur for Tiden endnu sammebests 341, hvoraf 15 Officerer, og 22 i Lazarethet i Fredericia. De øvrige ere evacuerede til Lazaretherne paa Fyen og Als.

Recognoscering ved Sorgbro den 8 August.

For at forstaafe Armeen endeel Straa, hvortil der søltes Trang, og at lade de foran Armeens Stilling liggende Landsbyer deeltage i Præstationerne, blev den 8 ds. i flere mellem Slesvig og Rendsborg liggende Landsbyer foretaget en Fouragering, forbunden med en Recognoscering af Paasene ved Sorgbro og Stenten Mølle. Expeditionen blev ledet af Generalmajor de Meza og foretagen af 2den og 4de Brigade. Den udførtes med megen Orden, begge de ovennævnte Paase oberstredes uden stor Modstand, og et betydeligt Quantum Hø og Halm tilveiebragtes.

Armeen havde ved denne Affaire 1 død og 3 saarede Officerer, 1 død og 43 saarede Menige.

Et Detaschement under Oberstlieutenant v. Helgesens Befaling afmarsjerede den 7de August mod Frederiksstad, for at bemægtige sig denne By. De første Kanonstod faldt henved Kl. 7 om Eftermiddagen og endnu samme Aften faldt Byen i vore Hænder. Vort Tab er c. 25 Saarede, deriblandt Capitain Schaack af 7de Linie-Bataillon. 4 Insurgenter ere indbragte som Fanger.

Den 9de August have Insurgenterne trukket sig tilbage fra Stillingen ved Wohlde. En dertil affendt Patrouille fandt Byen ubesat og begyndte strax Sløfningen af de derværende fjendtlige Værker. Samme Dag er Tønningen uden Modstand bleven besat af vore Tropper.

Recognoscering mod Süderstapel d. 8 Septbr.

Den 8 dennes er foretaget en Recognoscering over Bredendorf imod Stenten Mølle, over Bennebed imod Börmerkoog og over Seth imod Süderstapel. Kun paa det sidste Sted viste Fjenden en større Styrke, og der udviklede sig et Engagement, som kostede os 2 døde og 2 saarede Officerer og c. 40 saarede Menige. I Eggen syd for Bredendorf tom det kun til Tiralleren uden Resultat.

Fægtningen ved Midsunde d. 12 Septbr.

Fjenden har den 12te om Eftermiddagen angrebet vore Forposter paa flere Punkter. De imod Dorffstedt, Bennebed, Kropp og over Bredendorf fremrykkende fjendtlige Afdelinger,

git, efter et kort Engagement med vore Forposter, der ikke førte til noget Resultat, igjen tilbage. Ved Kochendorf derimod blev 10de lette Bat. efter nogle Timers Kamp nødt til at trække sig tilbage over Cosel, hvor 3die Jægercorps optog Fægtningen til Midsunde. — Stillingen ved Midsunde, der var besat af 3die Res.=Bat. med 4 Kanoner under Capitain v. Schau, og fra den nordlige Side af Elben understøttedes af 6 Kanoner af Batteriet Dinosen, 3die Jægercorps og 10de lette Bat., blev derpaa angrebet af Fjenden med 4 Batailloner, 2 Eskadroner og 3 Batterier. Efter en 2 Timers Kamp blev Fjenden nødt til at gaae tilbage. Forfulgt af 2 Batailloner fordreves Fjenden ud af Cosel og henimod Kochendorf, hvor Mørket afbrød Kampen. 140 Fanger faldt i vore Hænder.

Vi beklage Tabet af Capt. v. Schau af Artilleriet.

Saarede ere Capitainerne A. v. Kühle og G. F. v. Møller, og Lieutenant v. Westberg af 3die Res.=Bat., Lieut. v. Mørck af 10de lette Bat., Lieut. E. v. Dalgaard og Lundbye af 3die Jægercorps. Tabet af saarede Underofficerer og Menige er foreløbigen angivet til 80.

Stormen paa Frederiksstad fra den 29 Septbr. til 5 Octbr.

„Fjenden har den 29de om Morgenen angrebet Frederiksstad, saavel fra Veien fra Seeth og Drage, som fra den sydlige Eiderbred, hvorhos 2 fjendtlige Kanonjoller have besudt Byen. Endstjøndt flere Huse derved geraadede i Brand, forblev Besætningen i sin Stilling. Et af de fremposserede Værker blev for et Dieblik opgivet, men strax taget tilbage, og Fjendens forskjellige Stormangreb affloges uden synderligt Tab for Besætningen.

Imidlertid havde Fjenden kastet en Styrke over Eideren og angrebet Tønning, hvis Besætning maatte opgive Forsvaret af denne By og trække sig tilbage for Overmagten.

Om Aftenen Kl. 5 fornyedes Angrebet paa Frederiksstad. Det fortsattes i nogle Timer, indtil Mørket afbrød Kampen, uden at det lykkedes Fjenden at fordrive vor Besætning fra noget Punkt.

Om Natten mellem den 29de og 30te affendtes Forstærkning til de fra Tønning og Garding tilbagetrukne Afdelinger, og, ifølge Telegraphrapport, er Fjenden kastet tilbage over Eideren, og Tønning den 30te om Middagen bleven besat af vore Tropper.

Endstjøndt Fjenden den 30te, Kl. 10 Formiddag, endnu ikke havde fornyet Angrebet mod Frederiksstad, er det dog ikke usandsynligt, at det senere er skeet.

Stillingen ved Slesvig er hele Dagen den 29de allarmet af Fjenden.

Mere detaljerede Efterretninger om Kampen, saavelsom om Tabet, savnes endnu; ved Beskydningen af Frederiksstad skulle endel Indvaanere være blevene dræbte eller saarede.

„Saavel ved Frederiksstad som ved Stillingen ved Slesvig har Fjenden den 30te Septbr. og den 1ste October om Formiddagen harcelleret vore Tropper, uden at de forefaldne Smaatræfninger have ført til noget Resultat.“

„Angrebet paa Frederiksstad er den 1ste October fortsat hele Dagen og synes at antage Characteren af et regelmæssigt Angreb, idet Fjenden paa flere Punkter har anlagt Indskjæringer og besat disse med svært Skjts. Fjendens Ild har især været rettet imod

Byen, der har lidt en Deel; flere Indvaanere ere dræbte og saarede. Besætningens Tab, om hvilket detaillerede Oplysninger endnu savnes, har kun været ringe. Et Forsøg af Fjenden paa at gaae over Eideren i Nærheden af Tønning er tilbagevæist."

"Fjenden har den 2 Octbr. fortsat Beskydningen af Frederiksstad, der næsten er ganske afbrændt; alle Indvaanerne have forladt Byen. Besætningens Tab under disse 4 Dages Kamp angives til c. 120 Døde og Saarede. Fjenden fortsætter sine Standsarbejder saavel Ost for Byen som paa den sydlige Eiderbret, indtil henimod Tønning."

"Angrebet paa Frederiksstad er fortsat den 3de dennes, men uden at Fjenden har gjort noget Fremstridt. Ilden i Byen var slukket, og Besætningens Tab ubetydeligt."

"Af Armeens Overcommando er indsendt Rapport fra Commandanten i Frederiksstad, Oberstlieutenant Helgesen, den 5te October, Morgen:

Efterat Fjenden igaar den hele Dag havde bestudt vore Værker og Byen med usædvanlig Heflighed, modtog jeg Kl. 5½ Melding om, at han rykkede frem med stærke Colonner. Den yderste Forsvarslinie, saabelsom de bagved liggende Værker vare besatte, og Besætningen rede til at modtage ham. Omtrent Kl. 5¾ aabnede Fjenden Ilden og rykkede med 4 Colonner (resp. 1¼, 1½ à 2 Batailloner) frem paa Eiderdiget; over Marstfænerne, ad Chausseen og ad Treenediget. Under Fremrykningen understøttedes han af en kraftig Ild fra sine imod vor Front anlagte Batterier, fra det bag det højste Eiderdige opførte Skjots, samt fra de paa Eideren stationerede Kanonbaade. Fjenden gjorde gjentagne Forsøg paa at tage vor yderste Linie med Storm, men sloges hver Gang tilbage med Tab. Senere har han indskrænket sig til at rette en levende Ild mod vore Værker, hvorpaa han omtrent Kl. 11 trak sig tilbage til sin tidligere Stilling. Efter Fangernes Udsagn har Fjenden haft en Styrke af 7 Batailloner i Ilden, der have været førte af General Willisen. Den Styrke, vi have haft i Ilden, beløber sig til henimod 2 Batailloner. Stormen varede omtrent 1 Time.

Indtil nu er der indbragt som Fanger 1 Capitain og 1 Lieutenant (saarede og bragte til Husum) samt 30 Underofficerer og Menige.

Vort Tab af Døde og Saarede har jeg endnu ikke kunnet erfare."

Armeens Overcommando har den 6te October indberettet Følgende:

"Efterretningerne fra Frederiksstad, som ere modtagne igaar Aftes, ere ligesaa hederlige for Besætningen, som beroligende med Hensyn til dette Punkts Holdbarhed. Med den største Koldblodighed er Fjendens 4 Gange gjentagne Stormangreb afflaaet, uagtet han plantede sine Faner paa Bryghværet, og Kampen her førtes mellem Mand og Mand.

Værkerne og Skjotslet have, uagtet den stærke Ild Fjenden udbillede fra alle sine Batterier, saagodtform Intet lidt. Byen derimod er, med Undtagelse af den nordvestlige Deel, fuldstændig i Ruiner, deels ved Ildsvaade, deels ved det store Antal Projectiler, der have bortrevet Murene.

Stemningen blandt Tropperne i Frederiksstad er fortrinlig, og Fjendens Fremstridt ere for Intet at regne, hvormod det store Tab, han har lidt, og den afflaaede Storm ikke vil have undladt at frembringe et nedslaaende Indtryk paa hans Tropper.

Vort eget Tab er, i Forhold til Kampens Heflighed, kun ringe, idet det foruden 2

salbne Officerer (Premierl. J. Baupell og Secondl. E. Wadstjær) udgjør c. 120 døde og saarede Underofficerer og Menige. Det Antal, Fjenden har tabt, kan ikke angives. De Dødes Antal tæet udenfor Skandserne, som ansloges til langt over Hundrede, tyder paa, at det har været meget betydeligt. — Saarede Officerer: Kapitain Schumann og Premierlieutenant E. Bos.

„Fjenden har om Natten mellem den 5te og 6te October bortført Skyts baade fra Stillingen foran Frederiksstads østlige Front og fra Batteriet ved Færgehøuset paa den sydlige Eiderbred og hans Poster have trukket sig længere tilbage. Det synes saaledes som om Fjenden vil opgibe Angrebet paa Frederikstad.“

„Fjenden har trukket sig tilbage fra Frederikstad. Af de mod Byen opførte Forskandninger har han selv ødelagt nogle, og de øvrige ere sløvede af Besætningen.“

General Kroghs Proclamation, Hovedkvarteret Slesvig, 2de October.

„Fjenden har i den forløbne Uge ved gjentagne voldsomme Angreb, forberede og understøttede ved Anvendelsen af et betydeligt Antal svært Skyts, søgt at sætte sig i Besiddelse af vore Bærker og at fortrænge os fra vor Stilling ved Frederikstad. — Paa den heldemodigste Maade har Stedets Besætning, under dets tappre Commandant, Oberstlieutenant Helgesen, afflaact disse Angreb. — Den Uholdenhed og Dødsforagt, og den sande krigeriske Begeistring, som i Kampens heftigste Diebliske under de gjentagne Stormangreb er lagt for Dagen, ville staae som et lysende Exempel. Armeen og den kommanderende General takker Frederiksstads tappre Forsvarere.

K r o g h.

„Den 8de Octbr. om Formiddagen angreb Fjenden vore Forposter ved Lottrop og Kochendorf med en Styrke af alle 3 Baaben, men blev efter en Times Engagement kastet tilbage.“

„Den 24de October om Formiddagen har en Cavallerifægtning fundet Sted ved Krop imellem 80 Dragoner under Lieutenant Castenskjold og 1 Eskadron fjendtlige Dragoner. Ved et dristigt Indbug fratoges Fjenden 13 Fanger og 13 Heste. Vort Tab er 4 Letsaarede og 5 Savnede; Fjendens Tab af Saarede anslaaes til 20 Mand.“

„Den 14de November har Fjenden foretaget en Rekognoscering imod vor Stilling nord for Bredendorf. Ved det herved opstaaende Sammenstød have vi gjort 1 Officer og 5 Menige til Fange; vort Tab er 3 Saarede og 4 Savnede. Samme Dags Aften foretoges under Oberst v. Werlach en Rekognoscering til Bredendorf; Fjenden kastedes ud af Byen og efterlod 2 Døde og 14 Fanger i vore Hænder. Vi havde intet Tab.“

Fjenden har den 31te Decbr. med en betydelig Styrke angrebet vore Forposter ved Holm, Mühlhorst og Kochendorf, men er efter nogle Timers Kamp kastet tilbage af 10de lette Bataillon. Vort Tab ved denne imod stor Overmagt udførte hæderlige Fægtning er en Officer (Premierlieut. E. E. v. Dalgas) dødeligt saaret, 4 døde og 4 saarede Menige, alle af 10de lette Bataillon. Fjendens Tab angives som ikke ubetydeligt. Ved denne Fægtning

og et den 1ste Januar 1851 mellem Kropperbusch og Heibbünge stedsfundet Sammenstød ere 22 Fanger faldne i vore Hænder."

Følge senere modtagne Indberetning er ved Fægtningen ved Holm og Mühlhorst den 31te December en Patrouille paa c. 20 Mand af 10de lette Bataillon, der var udsendt førend Kampen begyndte, bleven affaaaren."

Kongens Proklamation til Armeen og Marineen.

Soldater!

Efter 3 Aars Anstrengelser og Kampe kalder Freden Eder tilbage. Forinden I forlade den Stilling, som Eders Mod har tilkjæmpet sig og Eders Udholdenhed og Standhaftighed under alle Farer og Moisommeligheder har hævdet, modtager endnu engang Eders Konges Tak! Den danske Krigers Navn gjenslyder atter over Europa, og det er min Stolthed, at I ikke mindre have fortjent dette ved Tapperhed og Ufortrødenhed end ved Menneffelighed og Disciplin. Erkjendtlige Medborgere ville snart byde Eder velkommen. Jeg iler med at bringe Min Velkomsthilsen og Tak til enhver Krieger, Befalingsmænd som Undergivne, i Armeen. Soldater! I ere Min Stolthed som Min Tillid! Værer Alle takkede!

Christiansborg Slot den 24 Januar 1851.

Frederik R.

C. S. Hansen.

Under de forløbne 3 Aars Kampe for Danmarks Ret og Ære har vor Marine ved Tapperhed og Ufortrødenhed vidst at hævde sin gamle Hæder og væsentligt bidraget til Fredens Gjenoprettelse. Nu da Kampen er endt, føler jeg Trang til for Alle, der have deeltaget i de Besværligheder vor Marine har været underkastet, at udtale Min Tak og Anerkjendelse af de Fortjenester Marineen har erhvervet sig af Fædrelandet, baade hvor den har virket særskilt og hvor den har virket i enig Forbindelse med vor Armees. Officerer, Underofficerer og Mandskab, modtager Alle Min hjerteligste Hilsen og Tak.

Christiansborg Slot den 24 Januar 1851.

Frederik R.

C. van Doctum.

Generalerne v. Kroghs og v. Moltkes Dagsbefaling til Armeen.

Hovedkvarteret Stedvig, den 26 Januar 1851.

Følge Krigsministeriets Bestemmelse skal Overcommandoen over den aktive Armees nedlægges den 1 Febr.; men da Dislocationerne allerede begynde forinden, opfylder jeg en kjær Pligt, idet jeg herved udtaler for Armeen min Paastjonnelse af den fortrinlige Mand, som stadig har besjælet den, og min Tak for den Tid, i hvilken vi have samvirket til det oplyste Formaal, at værne om Fædrelandets Ære og Ret. Soldater! I have ved Mod og Tapperhed i Kampen, ved Ufortrødenhed og ved Udholdenhed mod Felttogets Besværlighed, og ved en mønsterværdig Disciplin retfærdiggjort den Tillid, som Konge og Fædreland satte

til Eder. — I have ogsaa derved væsentligen lettet Eders kommanderende General Opfyldelsen af hans Kalbs Pligter. Modtager derfor nu, da vi stilles, min Tak for Eders Daad og Eders Bistand. Med freidigt Haab ville vi ved Afsteden tilraabe hinanden! Gud beskjærme Kongen og Fædrelandet!

Kr og h.

Divisionskvarteret Slesvig, den 27 Jan. 1851.

Hele den active Armeé har igaar modtaget sin Overgenerals Tak. — Soldater af 1ste Armeé-Division! jeg, Eders Divisionsgeneral, veed, at I tilfulde have fortjent denne hæderlige Paaskjønneelse, og bringer Eder ogsaa min Tak for den Tid, vi have virket i Fælledsskab. — Vi ville altid mindes de hæderlige Dage, da vi søgte sammen; den 24 Juli, da den 1ste Division ved Helligbæk og Sollbro aabnede Felttoget ved et hæderligt Angreb paa Fjendens Bolværk for den stærke Stilling ved Idsted; den seiertronede 25 Juli, da vi med den øvrige Armeé gjennebrøde hans Linier og kastede ham ud af denne Stilling, som han ansaae for uindtagelig. — Vi ville mindes de skjøne Octoberdage, da en Deel af Divisionen saa heltemodigen forsvarede den i Hast forstaaede aabne Bye Frederiksstad mod en overlegen og dristig Fjende. — Vi ville, Soldater! mindes de senere Dage, som ind i Vinterens Hjerte altid fandt os beredte til at modtage Fjenden, med deres Besværligheder og Savn, hvilke den første Omhu for Eder ikke formaade at fjerne. — Og Alt dette, som I med Stolthed mindes, ville I i Eders Hjemstavn fortælle til Eders yngre Brødre; de ville lytte til Eders Tale og love at blive som I, altid beredte til under det gamle Dannebroge at værne om Danmarks Ære og retfærdige Sag. Soldater! Lev vel! Her og der ville vi gjentage vor Overgenerals Afstedshilsen:

„Gud beskjærme Kongen og Fædrelandet!“

Moltke.

* * *

En nøiagtig Oversigt over Armeéns Tab af Officerer og Menige i 1850, vil efter de her anførte Rapporter ikke kunne blive opgivet. Den foreløbige Rapport over Tabet ved Idsted er ikke nøiagtig; ved de andre Affairer er Tabet angivet under Tæt, men ikke specielt hvormange af Døde, Saarede eller Savnede. Efter en i August Maaned fra Krigsministeriet udkommen Liste om Tabet ved Idsted var Antallet opgivet til 439 Døde, 2718 Saarede, og 614 Savnede, Ialt 3771, men denne Liste er ei heller nøiagtig. Imidlertid vil man af de her senere anførte „Faldnes Minde“ kunne sammentælle Antallet af de Faldne og de Saarede, der senere ere døde; Fangne har der i hele Felttoget 1850, været 688, deriblandt 6 Officerer; hvoraf 642 ere vendte tilbage i Begyndelsen af Februar 1851; 23 saarede Krigsfanger vare dengang tilbage paa de hollstenste Lazarether, 20 ere døde i Altdorff, hvoriblandt 1 Officer, og 3 vare flygtede fra Glücksstadt.

Breve og private Efterretninger om Krigen.

(See Indledning, Side 60 f. 1849.)

Slaget ved Idsted.

(Af et Brev fra en Dansk i Altona den 26de til 27de Juli.)

Endskjønt Natten er saavidt fremrykket, at Viseren paa mit Uhr staaer paa 3, maa jeg dog i dette for os Danske saa herlige Dieblit henvende et Par Ord til Dig, kjære Ven, for at lade Dig vide, hvad jeg og vore Landsmænd her tænke om den Scier, vore brave Tropper til Dato have tilkæmpet sig, og berette Dig den hele Affaires omtrentlige Gang.

Den 24 Juli foretog vore Tropper en, som jeg formoder, meget stærk Recognoscering for derved at udforske Fjendens Stilling. Dette maa være fuldkommen lykket; thi den 25de om Morgenen Kl. 3 a 4 angreb vi ved Idstedt, som var Fjendens Hovedposition (maaſtee den eneste faste Stilling af Betydning i Slesvig). — Vore Anførere maa have noie kjendt Vigtigheden af at vinde nævnte Terrain; thi efter en meget haardnakket Kamp til omtrent Kl. 12, gav de Tegn til Tilbagetog, vistnok for at lokke Fjenden ud af sin Position, hvad ogsaa lykkedes, hvorpaa vi med friske Tropper af al Kraft gik løs paa dem, sprængte deres Centrum og drev deres hele Midterstyrke paa vildd Flugt, saa at den først atter stillede tildeels ved Sebestedt og Cavalleriet med Resten i Rendsborg. v. d. Lann antages at være affaaeren, sandsynligviis mellem Slien og Eternforde. — For nogle Timer siden erfoer vi her med sidste Jernbanetog, at ikke blot Slesvig By (hvad vi alt vidste i Middags) er i vor Besiddelse, men at det samme er Tilfældet med Eternforde, og at Insurgenterne nu have concentreret deres Styrke ved Frederiksbort, Kiel og Rendsborg — (de eneste Punkter, hvor faste Stillinger kunne tages).

Tabet paa begge Sider maa være meget stort; men en saadan Scier kunde ikke høbes for dyrt. For første Gang anerkjender ogsaa Modpartiet dansk Mod og Tapperhed, hvad Du vil see af „Nordb. freie Presses“ i det Hele taget i en usædvanlig sindig Tone holdte Beretninger. Hvor er det ikke tungt, at det lille danske Monarchi første Gang i en usalig indre Kamp, til Europas Forbauselse, skal udfolde en saa mageløs Kraft.

(Af et Brev til Redacturen af den Berlingske Avis). — — — Du havde vist ventet tidligere Efterretninger fra mig om de betydningsfulde Dage den 24de og især den 25de; men Du maa betænke, at der deels hører en Sindsro til at fortælle Sligt, som de stormfulde Indtryk og blodige Optrin ikke tillader, om man endog kan glemme disse ved Glæden over en ærefuld Seir; deels har jeg ikke villet skrive før jeg kunde see mig istand til at udstille af de tusinde Nygter, hvad der var sandt og tilforladeligt. Hvad Fægtningen den 24de angaaer, da deeltog jeg ikke i den; men saae kun alle de opbyggelige og nedslaaende Optrin, der følge med en hidsig Kamp. Vi kunde vel sige at have seiret, da vi havde vundet Terrain, men Seiren forekom os Alle dyrkjøbt, og det Haab, at den følgende Dag vilde bringe os en fuldstændigere, bragte os en tryk og rolig Søvn. Før Morgengry vækkedes vi allerede ved det glade Budskab, at vort Haab om et nyt Slag skulde opfyldes, og det varede ikke længe før vi hørte Skuddene. Uagtet Regnen strømmede ned, saae man dog kun Mod og Tillid hos Alle. Oberst Røders Brigade var Avantgarden. Den 5te Forstærkningsobtakillon og 3die Liniebataillon aabnede Affairen ved i rask Løb at tage de ligesfor liggende Høider; men da Batterier hjørte op, trak de sig tilbage, og nu begyndte en voldsom og langvarig Artillerikamp, der begyndtes af Batteriet Marcusen uden Tab, og hvori senere især Batterierne Lund og Harthausen deeltog. — I flere Timer var Kampen uafgjort, og kostede os mange Saarede af Infanteriet og desværre mange af vore brave Officerer. Paa samme Tid skulde nu fra østre Side understøttes af de to Brigader, Baggesen og Krabbe, af 2den Division under General Schleppegrell. Schleppegrell gik frem med sin sædvanlige Raahed; men Lykken, som hidtil havde holdt sin Haand over ham, svigtede ham idag. Byen Ober-Stold skulde passeres, og man vil vide, at den ikke var bleven afsøgt med den behørig Forsigtighed. Divisionen trak uantastet igennem, indtil 12te eller 13de Bataillon rykkede frem; da spredtes pludselig fra alle Huse og Gaarde; Schleppegrell saarede haardt, hans Stabschef Oberstlieutenant Bülow ligeledes, og den almindelig afholdte Capitain Cranold, Stabschef hos Krabbe, og Oberst Læssøe, Commandeur for 12te Bataillon, faldt. Ved disse usformodede Uheld forvirredes Brigaderne, en Deel af dem tilligemed Train og Ambulance afstares, 2 Kanoner af Batteriet Baggesen toges og Capt. Baggesen selv blev fangen, men de 3 Compagnier, der havde gjort det dumdriftige Angreb paa Bore i Byen, maatte tildeels med Livet bøde for deres Frækhed. Samtidig var Bestemmelsen, at den 3die Brigade under Oberst Schepelern skulde vesterfor søge at omgaae Fjendens venstre Flanke. Da Meldingen om 2den Divisions Uheld indtraf til den kommanderende General, vare vi endnu ikke avancerede, og Kampens Udfald syntes i nogen Tid at være tvivlsom. Schepelerns Brigade var allerede i Schuby, vest for Byen Slesvig, og kunde have været af en fortrinlig Virkning paa den retikerende Fjende, ja kunde have vibragt ham maastee et ulægeligt Tab; men under de forhaandensværende Omstændigheder troede Generalen ikke at burde udsætte Brigaden, der vilde restere Alt, hvis Lykken blev os ugunstig. Schepelern fik derfor Ordre at trække sig tilbage. Imidlertid havde General Meza, der saa Dage før havde indfundet sig ved Hovedquartieret, overtaget Kommandoen over 2den Division; hans Nærberøelse satte Mod i Alle, med sin sædvanlige Rolighed bragte han Alt i Orden, gjenerobrede de tabte Kanoner, foruden 2 fjendt-

lige, gjentog nogle af de tagne Fanger, og Lykken svigtede ikke ham. Faa Dieblikke efterat han rykkede frem, blev hans Indlingshest stude under ham. — I Centrum bestemtes et nyt afgjørende Angreb, især understøttet af Batteriet Lund. Det heldige Udfald af dette styldes fornemmelig Afe Forstærkningsbataillon, der begge Dagene havde udmærket sig, og Fodgarden, der først nu deeltog i Rampen. Med en beundringsværdig Ro og Orden gif den mod en Skandse, der heftig beskjød den, og desuden forsvaredes af det tililende Kavalleri. Uden at ændse Faren, trængte den frem og erobrede 3 Kanoner, i Forbindelse med Afe Forst.=Bat. og 2den lette Bataillon. Nu begyndte den retfærdige Sag at see Seiren i sin Haand; Fjenden kastedes overalt tilbage, og Willisen, der faa Dieblikke før havde sendt Stafet til Slesvig, at Seiren var ham sikker, fulgte snart efter, for at see den Dineer, som Hertugen af Augustenborg allerede i sin Blædesruus havde bestilt. Willisen skal have sagt i Slesvig, at han ikke var manoevreret ud af sin Stilling, men formelig banket ud af den, og han har Ret.

Insurgenternes Flugt var nu almindelig. En Mængde Fanger vare under hele Slaget tagne enkeltviis eller i alt Fald i sneeviis, men nu toges de i Masse. Rundtom i Stovene laae Saarede og Døde, deriblandt en af de danske Officerer i Insurgenternes Arme, Capt. Jess, der var haardt saaret i Knæet. Baaben og Tornystre fandtes i Mængde, og Officerer fra forskjellige Lande, deriblandt en preussisk i Alexander-Gardens Uniform, fandtes døde eller saarede. En faa haardnakket Kamp, hvor man paa begge Sider en heel Dag kæmpede med Mod og Tapperhed, krævede naturligviis sine Offere, og desoværrer kostede denne Dag os Tabet af mere end 2000 Mennesker, og deriblandt over 100 Officerer. Tabet af Schleppegrell gjorde samme Indtryk, som da den tappre Rye faldt ved Fredericia, og der er vist Ingen, der ikke har en kjær Ven og Baabenbroders Død at beklage. En Trost for de Efterladte maa det være, at der under dette Slag ikke har været nogen Grund til at klage over de Saaredes Behandling. Alle fik hurtig Hjælp og Lægerne vare utrættelige i at opfylde deres sørgelige Pligter, uagtet det var ugunstige Vilkaar. Saavidt vi have erfaret, ere ogsaa forholdsviis kun faa farlige Læsioner. Major St. Aubain, der med faa megen Hæder havde ført sin tappre Bataillon, døde allerede den følgende Dag. At Fjenden har lidt et betydeligt større Tab, foruden, som man siger, af langt over 1000 Fanger, er udenfor al Tvivl. Fra den tidlige Morgen afgik Saarede til Rendsborg uafbrudt, og dog ere endnu ikke alene Gottorp Slot, men ogsaa Palatet og det saakaldte Dragon-Hospital fulde af Saarede. General Baudissin er meget haardt saaret.

Om Aftenen rykkede vore Tropper gennem Slesvigs By, hvor kun den 2den Forstærkningsbataillon under Oberstlieut. du Plat indquarteredes. Den øvrige Arme bivouakerede vester og sønder for Byen. Det er en besynderlig Følelse at komme til Ro efter 2 Dages næsten uafbrudt Kamp; det er ubehageligt, at savne faa mange brave Krigere i Rækkerne, og dertil kommer Spændingen efter at erfare sine nærmeste Venners og Beslægtedes Skjebne. Mangen Ven har man seet blodig, døende eller død blive baaret bort fra Balpladsen; man har ikke haft Tid at veksle et Ord med dem, men efter et deeltagende Blik er man ilet videre, for maaskee i næste Dieblik at føres samme Ve. Glæden over at have frelst Livet, er blandet; men Alt overveies dog af den stolte Behidsfæthed, at den danske Arme har vundet en

glimrende Seir. Rygter krydse naturligviis hinanden uafslæbellig; man hører om nye Døde, og Mangel, man troede døde, møde os. Man glemmer aldeles Dagens Besværlighed; til langt ud paa Aftenen er man vaagen, og kaster sig da paa et Buntt Straae, for i Søvnens Arme at vinde ny Kraft og nyt Mod. Jeg vilde ønske, at jeg kunde meddele alle de Smaa-træk, der ere komne mig for Øre fra Slaget; men da jeg ikke veed, hvorvidt de ere tilforlædelige, vil jeg heller undlade det. Man havde frygtet, at Kampen skulde have forledet til barbariske Optrin mod de fangne og saarede Fjender; men paa enkelte Undtagelser har det ikke været Tilfældet; kun troer jeg, at man mod de fjendtlige Officerer ikke har viist Skaa-somhed og Overbærelse. Lieutenant Carstensen fandt en smuk Død under et personligt Forsvar for sin Capitain. Oberstlieutenant Saurbrey's Hest blev sludt under ham, og han nødsagedes at overgive sig til tvende fjendtlige Officerer; men hans Fangenstab varede kun kort, da disse saa Dieblikke efter erklærede sig for hans Fanger. Historien løb os i Begyndelsen fabelagtig; men de Fjendtlige have seet sig nødsagede til dette Skridt, da de saae sig omringede og vistnok vare forlegne med deres Fange. Ritmester Meier fandt en hæderlig Død efterat have gjort 12 dristige Angreb. Forresten savnede man Kavalleriet paa mange Steder, især til at forfølge Fjenden, der desto værre undkom med altsor lidet Tab; men paa den anden Side er man ogsaa tilbøielig til at gjøre altsor store Fordringer til dette Vaaben, der i Terrainets Bestaaffenhed finder saa store Hindringer. At fremhæve enkelte Batalioners særlige Fortjenester er overflødig og næsten umuligt; thi Alle kappedes i Udholdenhed, og indsaae at der stod en Fjende for dem, der kun ved Mod og Tapperhed kunde betvinges. Det er derfor en sorgelig Sandhed, hvormed Overgeneralens Rapport slutter, at to kraftige Armeer, der oprindeligt skulde kæmpe sammen, i de Dage have stridt saa hæderligt mod hinanden.

Besættelsen af Slesvig By stete uden Excesser fra vor Side, og uden fjendtlige Angreb fra Indvaanerne. Kommandanten, Oberstl. du Plat, har viist megen Energi, og med Retfærdighed røgtet sit vistnok vanskelige Kald. Endeel Vaaben ere tagne, og Magazinerne fandtes vel forsynede. Lazarether for fjendtlige Saarede vare oprettede paa Gottorp Slot, Prindsens Palais og Dragonhospitalet; de ere alle fuldt belagte, og Slesvigs unge og ældre Damer fungere som Sygevogterster, hvilket unægteligt tager sig meget smukt ud; kun gjør det et ubehageligt Indtryk at see dem Alle i Sorg eller i mørke Farver. Enkelte Danske ligge imellem dem, deriblandt Oberstl. Bülow, der er uden Fare. Lazaretherne betjenes af lutter tydske Læger, deriblandt Armeens General-Stabslæge, den bekjendte Professor Strömmeier. Alt er roligt i Byen, men tomt, da de fleste Boutikker ere lukkede.

Den 27de fandt en Forpostfægtning Sted mellem 2 Eskadroner fjendtligt Kavalleri og en halv Eskadron af vore Dragoner og Husarer. 2 af vore Officerer saaredes, Lieutenant v. Sehested og Ritmester v. Torp, men ikke haardt. 2 fjendtlige Officerer bleve haardt saarede; deriblandt Een, der først Dagen iforveien var kommet i Tjeneste; desuden indbragtes 9 fangne Dragoner, hvoraf nogle haardt saarede. De vare meget slet beredne og equiperede. I den øvrige Tid indtil den 31te var Intet foresaldet, naar undtages, at en Dragonofficer blev sludt udenfor Ederneforde. Denne By er besat af Vore, med 1½ Batalion. De

gode Indbyggere maae selv demolere deres berygtede Standsfer udenfor Byen, og Wille har borttaget Ankeret fra Christian den Ottende, som var indmuret i Kirken til Erindring om den berømmelige Seier. Landbefolkningen saae man kun meget lidet til; Mange ere flygtede og en Mængde er ført bort med Vogne og Heste af, Insurgenterne. Fra Byen Jafel indbragtes under den ovenomtalte Kavallerisægtning omtrent 30 Bønder, der have været i Forhør. Formodentlig har det været et overilet Skridt af Lieut. S., og efter Forlydende ere de allerede frigivne. Derimod er al Grund til at formode, at nogle af de Bønder, der ere indbragte fra Dvre=Stolk, vilde miste Livet for deres Deeltagelse i Overtaldet paa 2den Division den 25de. De ere bragte til Flensborg, hvor Indbaanerne vise vore Saarede al den Deeltagelse, man kunde vente. Mangel paa Læger beklages overalt.

Den hele Armee ligger nu i Vibouaker omkring Slesvig; og det er interessant at see disse Smaabyer opstaae i Løbet af faa Timer. Skobene levere Materialet, og de anlægges efter bestemte Planer; især udmærker den 6te Brigade sig ved deres nette og ziirlige Anlæg. — Vi søge at gjøre os Livet saa behageligt som Forholdene tillade. Man hører Lyfthighed og Sang overalt; man knager og brafer; men dette Liv er dog forbundet med en Mængde Savn og Besværligheder, især i disse kolde Nætter og regnsfulde Dage. De gode Kjøbenhavnere, der i disse Dage have besøgt os i Masse, synes rigtignok at det er smukt og romantisk, men de sulde selv prøve saaledes at være nu i 14 Dage ikke ude af Klæderne, ofte gjennembaade og ofte indstrængede til Livets allernødvendigste Fordringer. Især savne vi Aviser, og Dhrr. Redacteurer ville gjøre sig meget fortjente ved at sende enhver Brigade nogle Exemplarer af deres Blade. Man lever ligesom afskaaret fra hele Verden, og naar man kommer hjem fra den trættende Forposttjeneste, er det just ikke det hyggeligste Hjem, der venter os. Forresten er vor Forpleining upaaklagelig, og Intendanturerne gjøre Alt, for at lette os dette Liv, hvis nuværende Censformighed just ikke giver Stof til megen Meddelelse. Du maa derfor tage tiltakke, og tillige undskyldte, at Du ikke faaer mere detaillerede Efterretninger. Man kan jo ikke være allevegne, og ofte kun berette paa 2den og 3die Haand. — Hvad den nærmeste Fremtid vil bringe, ere vi meget spændte paa; man lever i den Henseende i et Ubidenhedens ægyptiske Mørke, men sioler paa, at der endnu er Retfærdighed og Redelighed i Lydsland.

Til denne Beretning har Hr. Oberst Waggesen meddeelt følgende Derigtigelser:

Den 2den Armees=Division under Generalmajor v. Schleppegrell, bestaaende af 1ste (v. Krabbes), 2den (min) og 5te (v. Ræders) Brigader, dannede ved Slagets Begyndelse den første Træfning, og da enhver Brigade havde sin Avantgarde, var ikke ene „Oberst v. Ræders Brigade Avantgarden.“ Ikke „Divisionen“, men ifkun den Deel af 2den Brigade, ved hvilken Divisionen personligen opholdt sig, „trak uantastet igjennem Byen Dvre Stolk“ og blev senere af hele Brigaden ifkun 6 Piecer af det 12pundige Batterie Baggesen med deres Kanonbedækning, bestaaende af 1 Compagnie og 1½ Eskadron, noget Syd for Byen, samt den 13de Linie=Bataillon i og ved Byen, uventet angreben i venstre Flanke af en fra Langsøen fremrykkende fjendtlig Colonne. Den hele øvrige Deel af Brigaden var

allerede da i Fægtning med Fjenden, meget længere Syd paa, i Eggen om Jdsæder Søe, og havde taget den af Fjenden benævnte „Gryauer“ Stob.

Ved Angrebet paa Batteriet Baggesen, hvor Divisionens og Brigadens Stab til den Tid opholdt sig, faldt, truffen af fjendtlige Tirailleurs i nær Afstand, efter flere forgjæves gjentagne Forsøg paa et umiddelbart Forsvar, General v. Schleppegrell dødelig saaret, og hans Stabschef, Oberstl. v. Bülow, faldt som haardt saaret paa nogle Timer i Fjendens Hænder. Ogsaa Batterichefen, Capitain v. Baggesen og Lieutenant v. Castenskjold geraadebe her i fjendtligt Fangenskab tilligemed 2 Kanoner, for hvilke Hestene vare bortskudte; dog bleve disse 2 Kanoner neppe en halv Time i Fjendens Hænder, og vare atter i vor Besiddelse længe forinden Major de Meza overtog Commandoen over Divisionen.

Oberst v. Læssøe faldt ikke her, nær Syd for Øvre Stokk, ei heller ved Kampen i denne By, men ved sin Bataillon, den 12te lette, der dannede Brigadens Avantgarde, dengang denne trængte ind i hiin lille Stob nær ved Jdsæder Søe. Her faldt ogsaa Lieutenant v. Blom og v. Jøns, den Sidste efter at have medvirket til at erobre en fjendtlig Kanon. I og tæt ved Øvre Stokk faldt 13de Linie-Bataillons Kommandeur, Oberst v. Trepka, samt min (d. e. 2den Brigades) og ikke „Krabbes“ Stabschef, Capt. af Generalstaben, v. Kranold.

Brevskriverens Meddelelse om Begivenheden ved Øvre Stokk vidner overhovedet om, at han refererer kun efter hvad han har hørt; hvorfor han og anfører Uttringer som: „man vil vide,“ — „12 eller 13 Batt.“; men dette burde have opfordret til Forsigtighed ved Meddelelsen. Det er ogsaa urigtig anført af ham, at ved det unægtelig usformodebe Angreb i og ved Øvre Stokk „forvirredes Brigaderne, en Deel af dem tilligemed Train og Ambulance affares,“ da dette forleder til at antage, at „Brigaderne“ (skal i det Høieste hedde en Deel af 2den Brigade) forhindrede i at fortsætte Kampen og Angrebet paa Fjenden, hvilket ingenlunde var Tilfældet, ligesaa lidet som Noget af Train og Ambulance „affares“ eller faldt i Fjendens Hænder. Det bedste Beviis herpaa er, at efter Slagets Ende rykkede den 2den Brigade, med sine samtlige Afdelinger sluttet og i Tæten af de igennem Staden Slesvig fremrykkende Tropper, for at inktage en Bivouakstilling ved Dannevirke.

Episoder fra Slaget ved Jdsæder.

Fægtningen ved Poppholt. Morgenen den 24de Juli i Solfinsveir begyndte den danske Armees fire Colonner deres Fremrykning, medens en frisk Vind gjorde Varmen og Støvet nogenlunde taalelige; Centrummet under Gen. Moltke marscherede paa Hovedlandeveien til Slesvig. Foran Armeen tumlede Ryttere sig i lette Skjærmpåler med Pistol og Sabel, af og til faldt der Skud, enkelte Fanger indbragtes. I Morgenstunden blev der gjort et langt Hvil, for at Kolonnerne kunde holde sig paa Høide med hverandre; Folkene opsogte da den Smale Skygge, der var at finde, og laae i tætte sammenklumpede Klynger rundt omkring i Grøfterne, Artillerister og Dragoner fouragerede i de grønne Havremarker.

Senpaa Formiddagen, dengang Centrum's Fortropper nærmede sig Stenderup Stob, lod det til som om Fjenden herfra vilde begynde sit Forsvar. Blænkerilden blev levende, og hurtig, som ved en Manoeuvre udfoldede den danske Linie sig omkring Siverstedbæk i en hal-

ket Egn, der forøvrigt var let overstuelig, fordi der ingen fandtes af de sædvanlige levende Hegn. Kompagnifolonnerne formerede sig ved Siden af Weien, en Eskadron Kavalleri valgte sig en Stilling paa Hviderne, hvorfra den kunde gjøre Indbug, om det behøvedes. Artilleriet hjorte op, Jægere besatte Maløbet, Ambulancerne opplantede deres nye grønne Faner. Naar man talte med Soldaterne, hørte man kun Blædesudbrud over at der nu virkelig skulde sættes: „Ja vi faaer nok denne Gang at tage et ordentligt Tag,“ sagde de, idet de efter- saae deres Øværer, „for ellers skal vi gamle Karle jo igjen næste Aar ind til Tjeneste.“ Ud- kanten af Skoven var i et Dieblit i vor Magt, overalt saae man tætte Støvsfyer af frem- rykkende Danste, og Fjenden blev med Øværid og Kanonild jaget igjennem Elmestoven, Poppholt, og de andre omkringliggende Stove. Saarede indbragtes, flere af dem saa opild- drede af Kampen, at de neppe ændfede deres Saar. Vore Forposter besatte Bredderne af Helligbæk. Hovedstyrken rykkede fra Landeveien til Markerne og Skovløkkerne ved Siden af den, hvor den leirede sig, begyndte at saae Madhjeblerne frem og gjorde Alt færdigt til Mid- dagspise; man antog Dagens Arbeide saa omtrent for endt.

Men General Willisen holdt med sin Stab paa en Ræmpehøi, østen for Weien paa Ibsked Heide, hvorfra han havde Oversigt over det Hele, og da han saae de Danste udvilde sig Syd for Poppholt, beordrede han sin Avantgarde under Oberst Gerhard frem for at for- søge, om at det laae i vor Plan, for Alvor at gaae ham tillivs. Pludselig gif denne over til Angreb, og vore Forposter kastedes fra Helligbæk. Flere og flere Tropper fra begge Si- der blandede sig i Fægtingen. Adjutanter sprængte frem og tilbage, Signalthorn, Trompe- ter og Trommer lode sig høre, Infanteriet fyrede bagved Hegn og Træer eller gjorde et Ba- jonetangreb; Kanonerne begyndte at spille, og tætte Røgskyer indhyllede Stovene, der nu vare forvandlede til en blodig Valplads. Under Kampen var 4de Forstærkningebataillon trængt tilbage, og stod ved dette Tilbagetog paa en af de bekjendte sjællandske Batailloner. „Hør,“ sagde Sjællænderne, „at I maa trække af, det kommer sig kun fordi I ikke rigtig forstaaer Jer paa at raabe „Hurra.““ Et kraftigt Hurra er godt ligesaameget værd som en heel Salve.“ Bataillonen mærkede sig dette Raad og tog det til Hjerte, og næste Dag bevingede dens Hurra et af de meest afgjørende Angreb under hele Slaget.

Kampen bevægede sig frem og tilbage, efter et Par Timers Fægting var imidler- tid Fjendernes Kraft brudt henimod Aften, og Helligbæks Bredder atter besatte af de Danste. Men Fægtingen havde kostet meget Blod. En Deel Danste faldt, mellem 300 og 400 saa- redes, og iblandt disse Major Harbou, der fik sin Arm knust, da han førte sin Bataillon. Den lange Række Vogne, der med Saarede hjorte til Flensborg, afbrødes ikke sjelden af mar- scherende Flokke; det var over hundrede fangne Oprørere, som bleve esforterede bort fra Fægtingen.

Dette var Kampen i Centrum d. 24 Juli, et blodigt Forpil, opført i en minderig Egn, i Poppholt ved Helligbæk, hvor Kong Harald, tvunget til at lade sig christne af den tydske Keiser, blev døbt af Biskop Pope. To fuldt udrustede kamplystne Armeer havde for første Delen staaet som Tilskuere ved den, snart skulde de spille med i det vilde Drama.

Fægtingen ved Øvre-Stolk. Solen var den 25 Juli staaet op over det alle-

rede begyndte Slag med en blodrød Pragt, der bragte den halve Himmelfugle lige op til Zenith til at gløde; kort efter begyndte det at regne. Den kommanderende Generals Stab holdt paa en Lynghatte sydfor Helligbæk, hvor Lynngen den foregaaende Nat var kommen i Brand, medens de yderste holsteenske Forposter her fang og gjorde sig lystige. Fra Vassen er der en herlig Udsigt over den lange, jævnt stigende Hedelette, der kun hist og her afbrydes ved Tørvesletter eller en Kæmpehøi, og i det Fjerne er begrændset af Skovene og Høi-derne ved Idstedpasset. Kampen rasede paa Hovedlandeveien og i Moserne paa begge Sider af den, saavel som i det mere gennemstaarne Landflak omkring Stoll; dog hindrede Laage og Regnveir og de mægtige Krudtsfyer ethvert næiere Overblik over Balpladsen. Fra vor venstre Fløi under General Schleppegrell kom der ingen Meldinger, Centrum ved Hovedlandeveien fik da Ordre til foreløbig ikke at trænge stærkt paa.

Endelig sprængte en Dragon frem paa en Hest, der var nær ved at styrte, han bragte Meldinger fra venstre Fløi, men disse løbe lidet glædelige. Omtrent Kl. 1½ var General Schleppegrell brudt op fra sit Hovedkvarter i Høvetoft med Brigaderne Baggesen og Krabbe. Han tiltalte Folkene, som de kom forbi ham, med denne kraftfulde Røst, der kunde gyde Mod selv i den Forsagte. „Naa Karle, raabte han, idag ere I vel rigtig glade!“ Oberst Baggese's Brigade rykkede imod Stoll, en Dragonafdeling forrest. I den aarle Morgenstund holdt Dragonerne foran Husene; Beboerne, der tildeels meget godt kunde snakke Dansk, kom ud til dem med Brød og Brændeviin og svarede Rei paa Spørgsmaalet om der var Lydskere i Byen; jamrende Kvinder og Børn styrtede bort over Markerne. De Danstes Fremrykning blev stærkt paastyndet. Allerede vare tre Batailloner, Oberst Læssøes i Spidsen, ilede gennem Øvre-Stoll og videre fremad; i en rask Fægtning med Rjeder og Compagnicolonner banede de sig Veien gennem Grydestov, der ligger mellem Langsø og Idstedesø og var Nøglen til Fjendens Stilling. Da hørte de omtrent Kl. 5 en heftig Skyden i deres Ryg fra Øvre-Stoll. „Det klare de nok selv!“ udbød Læssøe og fortsatte Fremrykningen tillige med de øvrige to Bataillonscommandeurer.

Ved samme Tid holdt General Schleppegrell, Oberst Baggesen, halvanden Eskadron og 6 Kanoner med Kanonbetækning paa en Høi tæt ved Øvre-Stoll, hvorfra Kanonerne aabnede deres Ild. Da bleve ogsaa de opmærksomme ved den pludselige Skydning og ved at see et Huus brænde. „Det er vist Fjendens Signal, udbød en Officeer, thi overalt hvor vi ere dragne frem idag, har jeg seet et Huus stikkes i Brand.“ Generalen antog i første Øieblik Sagen for ikke saa betydelig, og det Hele hidrøre fra en oprørt Hob Pønder. Han sendte to af sine Adjutanter og en Deling Dragoner til Øvre-Stoll. Dragonerne sprængte affed: „aa, hug det Snaus ned!“ raabtes der til dem underveis; dog isædetsfor paa Vønder traf de ved Indgangen til Byen paa et Compagni Holstenere, der modtog dem med Flinteskud. Tilhøre og tilvenstre styrtede Ryttere og Heste og væltede sig over hverandre, imidlertid adspaltede Dragonernes Sabler de fjendtlige, og de fortsatte Indbugget indtil midt i Byen, hvor de stødte paa en betydeligere samlet Styrke, imod hvilken deres Indbug prellede tilbage. Der faldt endnu mangen Mand af dem, flere bleve tagne til Fanger.

Skydningen i Øvre-Stoll tog bestandig til; fra alle Sider, fra Hauger, Huse,

Steengjærder og levende Hejn smelvede det løs, ofte kun paa 20 Skridts Afstand, og 13de Bataillon sprængtes i Stumper og Stykker. Det var kjendeligt, at en stærk Colonne Holfstenerer var falden os plat ind i den ubedækkede Flanke, thi imod denne var General Williamsens Modstand rettet. Saa snart han nemlig antog det for det beclilige Dieblit, havde han labet Baunelinien tænde, og de to Brigader paa hans høire Fløi rykke frem tilligemed hans hele Linie. Den ene af disse, tredie holfsternste Brigade under General v. d. Horst, var gaaet over Langsoen paa en Glydebro og kilede sig nu voldsomt ind i Flanken af Oberst Baggesens Brigade, som den overskar i to Dele. Det mørke Veir, ikke mindre end sikkre Bevisere og maastee lidt Mangel paa Forsigtighed fra vor Side, gjorde, at dens Angreb kom saa pludseligt og foranledigede Nygget om at den havde ligget i Baghold.

Føgtningen blev voldsommere og voldsommere; i denne af Hejn, Gjærder og Huse gjennemstaarne Egn kunde Ingen let i Regnveir stjerne Ven fra Fjende. Oploste Hobe fyrede paa Lykke og Fromme, ofte i saa Skridts Afstand, fra Nord og Syd og Ost og Vest krydsede Jlden sig, Dragoner, Heste og Infanteri styrkede ned forføde og over Saarede og Døde fortsattes Kampen kun vilde. I længere Tid troede de Danske sig fuldstændig omringede. Her var det at Oberstlieut. Saurbrey af Dragonerne fik sin Hest stukt og pludselig saae sig midt imellem Holfstenerne; Modstand var urimelig, han overrakte derfor sin Sabel til en fjendtlig Befalingsmand. En kort Stund havde de gaaet sammen, medens Kuglerne pebe fra alle Sider, da denne spændte sin Sabel fra og rakte den til Saurbrey. „Nu er jeg Deres Fange!“ udbrod han, idet han paa sin Side troede sig omringet og afskåret. Hvor forbausedes ikke de Danske ved at see deres Oberstlieut., som de vidste fangen, komme tilbage med en Skare fangne Fjender! Men Saurbrey var ikke den eneste Officcer, hvem Lykken var saa gunstig; i det chaotiske Virvar gjorde flere Fangne Fanger.

General Schleppegrell vilde ikke forlade dette truede Punkt; Capitain Kranold, Stabschef ved Baggesens Brigade, sprængte afsted, for at indhente noiere Efterretninger fra Øvre-Stolk, han kom aldrig mere tilbage; gjennemboret af Kugler styrkede han ned fra Hesten og døde. Holfstenernes Kolonner nærmede sig de 6 Kanoner, der stode udenfor Byen; Batterichefen, Capitain Baggesen og et Par af Kanonerne faldt i deres Hænder. Generalen samlede omtrent en Snees Dragoner omkring sig, de eneste, der endnu vare kampdygtige, thi de andre laae nedstrakte paa Jorden eller hoppede om uden Heste. Dragonerne trykkede sig i denne voldsomme Kugleregn. Generalen talte til dem: „ville I lade Eders General alene?“ raabte han; selv vilde han føre dem ved det dristige Indhug og tage vore Kanoner tilbage. Medens de sprængte frem ad Veien, fulgte han og hans Stab ved Siden over Markerne. Den lille Flot hug ind, men Holfstenerne dukkede sig imellem Kanonerne og strakte Bajonetterne frem; Kanonerne kunde desuden paa ingen Maade tages, fordi deres Bespænding var stukt bort. Dragonerne gjorde omkring. „Det gjælder vor Hæ!“ udbrod Generalen halv høit, ligesom for sig selv, „lad mig saa blive her!“ han reves med af Strømmen. Da var det, omtrent Kl. 7, at en Geværkugle traf ham i Baghovedet og gik ud igjennem Vanden, han sank af Hesten. „Rast Folk, kun fremad!“ raabte han segnende, men hans Stemme døde hen i Bulberet. Saa Minuter senere blev ogsaa hans Stabschef, Oberstlieut. Bülow saaret

i Ryggen og af fjendtlige Soldater baaret bort paa Geværerne. Just som han var tæt ved Schleppegrell, kom han til sig selv og formaaede et Par Hølstenerer til at gaae hen og see til denne. „Med ham er der intet videre at gjøre“, udbrode de og førte Bülow med til Gottorp, hvor de siden under Tilbagetoget lode ham ligge. Generalen laae en Stund hængt i en Grotte; endelig blev han af de Danske, der beholdt Pladsen, taget op paa en Bogn og bragt til Flensborg, hvor han udaandede sin Heltesjæl. Et af disse fuldkomment uhjæmlede Soldatersagn, som vi kjende fra Nyses Død, vilde vide, at han var falden for en Bondes Skud. Fromt og mildt som i Livet var ogsaa den faldne Helts Ansigt i Døden. Hans nærmeste Omgivelser havde paa den senere Tid bemærket mange Ytringer af ham, hvori der laa ligesom en Aelse om hans Død.

Den fortvilede Kamp vedblev at rase, og mange vare de Døde, eller, for at bruge et af Soldaternes almindelige Udtryk, „de, der gik til Nyses Brigade“. De tre Batailloner, som allerede vare trængte frem paa Høvstetten hiinsides Grydestoven, gik nu tilbage. Endnu førend dette skete, var Oberst Læssøe falden. Ildfuld og usorfærdet som altid havde han i den tidlige Morgenstund holdt foran en af Fjenden besat Skov, idet han styndede paa Fremrykningen. Hans Adjutant mindede ham om, hvor udsatte de her vare. „Na, er De bange for en Smule Kugle!“ raabte Læssøe. Noget fra det Sted red han bagved sin Kjæde, da en Kugle gjennemborede hans Bryst. Han levede kun i et halvt Snees Minutter derefter; „Skriv til min Moder!“ stammede han med qvalt Røst. Endnu i Døden havde hans Ansigt dette dristige, kraftfulde Udtryk, hvoraf man strax anede, hvad der boede i ham. Ogsaa Oberst Trepka, en af Armeens dygtigste Befalingsmænd, faldt ved denne Tid, under Forvirringen ved Øvre-Stoff.

Saa mange høie Officerers Tab maatte, trods de Tilbageblevnes kolde Mod, nødvendig frembringe en Vælsen i Bevægelserne paa venstre Fløi. De Danske fægtede og fægtede med udmærket Tapperhed; de to af Fjenden erobrede Kanoner toges tilbage; endnu styrede Major Bülow femte Bataillons Bevægelser, og Oberstlieut. Henschel viste sig med sin kraftige Stikkelse og opmuntrede Soldaterne med en Rolighed, ja selv med en Munterhed, som Faren ikke kunde lue. Imidlertid vare der ikke faa Afdelinger som fægtede paa egen Haand; Sammenholdet manglede ifkun alt for meget, Slagets Udfald syntes at hænge i et Haar.

I disse Dieblitte, da Faren antoges for større end den virkelig var, henvendte Stabschefen, Oberst Flensborg, sig til General de Meza, der fulgte Staben og holdt tillige med denne paa Lyngbakken ved Helligbæk. Han opfordrede de Meza til at overtage Schleppegrells Commando. Nys opstaaet fra et smertefuldt og langvarigt Sygeleie, havde denne ikke vidst, hvorvidt han kunde taale de Anstrængelser, der følge med Feltlivet. Alligevel solte han ingen Lyst til at leve i Rolighed, medens hans Vaabenbrødre kæmpede paa Liv og Død, og havde derfor begivet sig til Armeen. Fra Flensborg var han den 24de hørt ud igjennem de Fremrykkendes Rækker, og Soldaterne saae med Glæde deres gamle General. Nu overtog han det Hverv, der udgik til ham, og ilede med et Par Ordonnanser ud imod Jbsted By til Balpladsen, hvor han ankom Kl. 8. De første Tropper, han traf, var en halv Eskadron

Dragoner, der havde været med ved Øvre-Stolk, desuden 3 Batailloner af 4de Brigade, med hvilke Oberst Thestrup var rykket frem, uden at lade sig forstyrre af alle de Hjöbposter, der undervejs mødte ham. General de Meza havde med hurtig Fatning overskuet Fægtningen og fattet sine Planer. Overcommandoen sendte ham et Par Adjutanter, et Par Andre, som vare undslupne fra Myrderiet i Øvre-Stolk, stødte til ham, og ved Hjælp af disse udstedte han nu sine Ordre til den anden Brigades spredte Afdelinger. Han reed op paa Batterne ved Idstedsoen, hvor han havde ladet et Batteri kjøre frem. Rugler susede og snurrede omkring ham, og hans Hest, et Dyr som var ham kjær og havde deelt saa mangen en Fare med ham, blev stød under ham. Han kastede sig paa en af sine andre Heste, og fortsatte Massernes Ordning saaledes, at han Kloften halv ti kunde melde, at han var rede til at rykke frem og angribe tilligemed Hovedstyrken.

Nu var det Fjenden, som veeg i Forvirring, de Danstes Tirailleursstyr og Røgen fra deres Kanoner bevægede sig imod Syden. General Schleppegrells Fald, hvorom Nygget gik fra Mund til Mund, havde opflammet Soldaterne til et dødsforagtede Mod; de løbe Saarede og Faldne ligge og tænkte kun paa Fjenden; mellem brændende Gaarde og Huse, gennem Skove, der sprudede Ild imod dem, trængte de frem og kastede Alt overende foran sig. Paa den hele Linie viste Fjenden efter Soldaterudtrykket, den forkeerte Front; hans 3die Brigade, som havde været Aarsag til Ulykken i Øvre-Stolk, saae sin Tilbagetogslinie truet og trak hurtigt afsted over Fjeldbroen, over Badstedet i Langsoen og over Idstedbroen, for ikke reent at blive knust. Masser af Faldne og Saarede laae paa Marken i deres Blod, en stor Deel Holstenere gjordes til Fanger, to af deres Kanoner erobredes. En døende dansk Soldat saae disse bringes forbi. „Herregud, udbød han, skal jeg endnu have den Glæde i dette Liv.“

En høi Grad af Forbittrelse havde grebet vore Folk imod Beboerne i Stolk. De paaføde i den første Hebe, at disse, baade Mænd og Qvinder, havde stød paa dem, og Befolkningen kan neppe gaae frikendes for al Anklage. En af Bymændene havde indbudt 4 Dragoner i en Gaard med Løste om Forfriskninger: de vare neppe derinde, førend Pøssespiiber fra alle Sider rettedes imod dem og bleve affyrede, skjøndt uden Virkning. Soldaterne grebe saadanne Mistænkte og vilde paa Stedet holde Standret over dem; imidlertid forhindrede Officererne dette og fik de Anklagede bragte til Flensborg. Men med Brandraletter fljode Soldaterne Ild i flere Tager, og Stolks flammende Gaarde forkyndte hvor stærk Forbittrelsen var.

Ikke længe efter den her skildrede Fægtning fandt den voldsomme Kanontamp Sted, der fyldte Baldpladsen med Røgstyr og banede Veien for det sidste glimrende Bejonetangreb, som gjennembrød Willisens Centrum.

Valpladsen og Indrykningen i Slesvig. Over den forladte Valplads ved Idsted begyndte Mørket at sænke sig, Aftenrøden kastede de sidste Straaler over disse Moser der vare fyldte med Døende og Døde, over den lymbegroede Hebe og dens Kæmpehøie. En dyb Stilhed havde afløst Stridsbulberet, Ravnene flokkede sig høit og her, undertiden kom en langsomt kjørende Vogn med Saarede, eller Kantinefolkater med deres Baarer. Mange Ste-

der var hele Veien oversprøjet med Blod, og oversaaet med Kanonkugler. Hvert Dieblit saae man et ombendt Gevær og ved Siden af dette et Liig, snart plyndret, snart uplyndret, undertiden vare Eigene sammenstablede i Dyrger og blandede med Døende, der uden Bevidsthed bevægede sig i de sidste Kramper. Heste laae strøede omkring med affubde Lemmer og indvilede i deres egne Indvolde; overalt itubrukne Karrer og Hjul, bortkastede, blodbestænkte Piffelhuer, Vaaben og Tornistre, Karbuser og Papirstumper, affedne Lyngpletter, nedtrampede og halv ødelagte Forsandsninger, alle Spor af den meest fortvibledede Kamp. Tilsvire og venstre brændte Gaarde og Byer. Jdstebro, der ligger saa yndigt lige under Skovhøi-derne, hvor Holstenerne havde haft deres Løvhytter, stod i lyse Luer og antændte de nærmeste Træer. Det Rædsfulde i Scenen forsøgedes, dengang Maanen steg blodrød op over denne Brand og diise Liig. Vore Soldater, grebne af Diebliftets Frygtelighed, troede allerede at bemærke en stærk og gjennemtrængende Lighugt paa Heben.

Henimod Kl. ni blev Slesvig besat. Man havde frygtet for at Soldaterne skulde udøve en eftertryffeligg Selbhevn imod en Stad, af hvis Indbyggere de troede sig oversaldne, dengang de i 1848 maatte forlade den. Her kun en lille Historie, der aabner et Indblik i deres virkelige Stemning efter den blodige Kamp! En Officer saae en af vore Kulspiere forsvinde i et Huus tæt ved Slesvig, han troede at Karlen vilde plyndre og ilede efter ham. Men Karlen stod ganske rolig i Svinestien og var ifærd med at fødre et Sviin. „See, Hr. Lieutenant, sagde han, hvilket deiligst Dyr! Og nu er det særbdigt at sulte ihjel, fordi Folkene ere rendte deres Bei.“ Saa forunderlig godmodig er den danske Natur.

Med stor Orden formerede de første Batailloner Riede og affogte Byen, Huus for Huus, uden at tillade sig den ringeste Voldsomhed. De rykkede ind med flyvende Faner og munter Sang, der var ikke Spor af Træthed at mærke paa dem. Artilleriet og Vognkolonner fulgte Infanteriet i lange Rækker. Efter Befaling vare Husene belyste ved Mørkets Frembrud, men med kummerlige Praaser, en Belysning som til Begravelse; ingen danske Faner vare udbængte, førend vi udbængte dem selv. Embedsmændene vare flygtede, kun fjielken saae man et Par Borgere, og de havde dog intet Andet at frygte, end at Soldaterne lidt laade, raabte til dem: „snak Dansk, I Hunde!“ Hist og her tilbødes Forfriskninger, men vore Folk havde Angst for at blive forgibede og afflog gjerne at nyde Noget. De Driftigere sagde paa Lydst til Slesvigerne: „smekken Sie først“! toge derefter Mod til sig, naar dette var steet, og gjorde sig tilgode.

Allerede paa Slagets Aften vaiede Dannebrog paa Dannebirke: gribende var Diebliftet, da Musiken førstegang her spillede: „Danmark deiligst Bang og Bænge.“ Slaget ved Jdsted havde befriet Slesvig fra Dyrørets Vælde.

Sægtningen i Centrum. Fra Helligbæk indtil Jdstedpaaset strækker sig langsmed Landeveien en lang, flad Hedestlette, hvor Diet kun hist og her støder paa et ringe Stykke Hegn eller en lille Høi. Men paa begge Sider af Veien ligge næsten ufremkommelige Moser, hvis militaire Betydning den indtraadte Tørke ikkun i ringe Grad havde svækket; de gjorde Hovedlandeveien til et sandt Defilee. Østen for denne ligger Jdsted i en lille Dal, som gjennemflæres af den Bæk, der falder i Jdsted Sø. Bækken var opdæmmet. Ved

Byen saavel som langsmed Randen af Skovene traf man hvert Dieblit paa Steder, som egne sig dertil, Indskjæringer til Feltstyts og Infanteri; herfra kunde hele Heden bestryges. General Willisen kjendte nøie hver Wei og Sti, thi en Forskjetjent fra Eggen, efter Angivende tvungen dertil, var altid omkring ham og førte ham og hans Folk. Stolende paa sin Stillings naturlige Styrke i Centrum, synes Generalen vel her at have samlet en Deel svære Batterier, men forøvrigt at have anvendt sine Troppemasser fortrinnsviis til Angreb af den venstre danske Fløi og af vort Centrums høire Flanke ved Gammellund. Til Angrebene paa disse to Punkter støttede han sit Haab; imod Oberst Schepelerns Brigade og Kavalleriet, der dannede vor høire Fløi, foretog han ifkun svagere Bevægelser. Den 25de Juli havde han opfyldt sin Avantbrigade langsmed Hovedveien fra henimod Helligbæk til Idsted, en Deel af 1ste Brigade ved Gammellund sluttede sig til denne, 4de stod ved Sydbestenden af Langsøen.

Den danske kommanderende General, General Krogh, var om Morgenen Kl. 1½ med sin Stab brudt op fra Smedeby og holdt strax efter Slagets Begyndelse paa den forhen sildbrede Lyngbakke, „Stolter Bjergh“ kaldet, hvorfra han af og til reed ned til forskjellige Sider af Balpladsen.

Det danske Centrum, der rykkede frem fra Helligbæk Vest og Ost for Hovedveien, bestod af Oberst Thestrups og Oberst Irmingers Brigader fra General Moltkes Division, desuden af Oberst Røders Brigade, detascheret herhen fra General Schleppegrel. Denne sidste dannede de forreste Linier, den halve Deel af den gik imod Gammellund, den anden halve Deel tilligemed Obersten imod Idsted. Paa begge Sider havde man haft en urolig Nat og en kort Søvn. De Danske aabnede Angrebet i Morgengry. Den strømmende Regn, den Dunst og Taage, som indhyllede Alt, Krudtrøgen, der af Vinden førtes ned imod dem, var dem baade til Gavn og til Skade. Thi den hindrede Fjendens Artilleri i at tage sikkert Sigte paa dem under Fremrykningen, men den hindrede dem ogsaa i deres Bevægelser. Alle rede tidlig paa Morgenstunden viste Kampen sig i sin hele Bildhed; Trommernes Hvirvlen, de Befalendes Raab, Kanonernes Brølen, Geværernes Knalden, Soldaternes Hurra dannede i Forening et rædselsfuldt Chor af Toner, der rullede over den ellers saa stille Hede. Fjendtlige Batailloner bevægede sig raast og truende frem i Skovene ved Gammellund imod vort Centrums høire Flanke; deres Ild, blandet med Kanonernes Granater og Kardæstter, rasede i vore Rækker. Dertil kom at den danske Fremrykning maatte foretages over de uveifomste Ufører, hvor Soldaterne stode blottede for Fjendens Skud og kun sjelden kunde finde en yderst tarvelig Dækning bagved en Løvstabel. De maatte hoppe fra Moseknold til Moseknold og sank ofte ned i Dyndet til midt paa Livet. Dog Munterheden forlod dem ikke; „der skal hoppes, paa Kommando hop!“ løb det fra Klyngerne, de løe og gik fremad, man hørte selv Saarede synges. Paa begge Sider blev Mandefaldet overordentlig stort. General Baudissin var blandt de første Saarede; ogsaa Oberst Gerhardt saaredes. Moserne stal fulde af Døende og Døde; Dagen efter Slaget traf Man endnu Levende, halvt forsmægtede Mennesker mellem de Storer af Liig, som bleve trukne op af Dyndet. Baade de Danske og Holfsternerne maatte, efter som de traf frem eller tilbage, lade deres Saarede ligge imellem Li-

nierne, udsatte for den dobbelte Ild. Den gjensidige Forbittrelse var stor; her blot eet Exempel. En dansk Officer blev efterladt liggende med Laaret knuset, da Fjenderne omringede ham; en Holstener vilde knuse hans Hoved med sin Geværkolbe, en Anden hugge ham ned med hans egen Sabel, dog kom fornustigere Folk til og forhindrede Ugjerningen. Til sidst tvang en frygtelig Flankeild flere Afdelinger Danske, der stode ved Gammellund, til at gaae et Stykke tilbage, især efterat en stor Deel af deres Officerer vare faldne. Høiere Befalingsmænd ilede til, Oberst Irminge sprang af sin Hest og opmuntrede med indtrængende Ord de Tilbagetrængte. Snart var Ordenen gjenoprettet, medens General Krogh lod friske Batailloner rykke imod Stovene i Centrum's høire Flanke og en Deel af Reserverartilleriet kjøre op. Fægtningen ved Gammellund blev staaende, men astog i Hestighed; ved denne sprang en Krudtvogn i Luften og forfærdede Holstenerne. Den nordøstlige Deel af Ibsked var allerede i Forveien i vore Hænder; foreløbigt fik Oberst Røder, der med sin halve Brigade gif frem her, Ordre til ikke at trænge paa. Neppes var Fjenden standset i Vesten, førend de foruroligende Meldinger fra Dvre-Stolt indtraf; i første Dieblit heed det endogsaa at vi havde mistet hele Batterier. Imidlertid blev Oberst Thestrup strax affendt fra Overgeneralen med 3 Batailloner i Retningen af Ibsked, og General de Meza, der overtog at føre 2den Division, kunde efter ikke lang Tids Forløb indberette, at han saae sig istand til fornyet Angreb, idet han tillige ved en Adjutant lod andrage paa at Centrum angreb tillige med ham.

Under denne Stilling af Fægtningen forberedte General Krogh, imod hvis Fløie Fjendens stærke Modstød var brudt, det afgjørende Angreb. En forunderlig, ængstelig Gravsstillehed havde et Dieblit afløst den vilde Kamp, neppes et eneste Skud faldt. Fra begge Sider aandede man dybt og beredte sig paa det Yderste, ubvis om hvad Modstanderen vilde gjøre, kun vis paa, at han vilde gjøre sit Bedste. I Overkommandoens Stab paa Lyngbækken benyttede Officererne Leiligheden til at staae af Hestene og forfriske sig, medens Blikket spændt svævede hen over den stille Valplads og med Tilfredshed dvælede ved den sidste Reserves, Gårdens og endnu en anden Bataillons, tæt sluttede Masser.

Snart optoges Kampen igjen, og det mere haardnakkete end nogensinde før. En frygtelig Artilleriild aabnede den fra begge Sider og vedvarede et Par Timer indtil over Middag; Grøverilden tabte sig ganske i Kanonerne's uafslædelige Brølen. En Snees danske Stykker kjørte op, for at rense Paaferne, Kuglerne faldt tætte som Hagl langsmed Veiene, Blod blandet med Vand flød i lange Strømme nedad dem. Fra Høiderne ved Ibskedpasset spillede det fjendtlige Skjots nedover Heden, fra denne fortræffelige Stilling, hvor Skanser og Indfjæringer fuldkomment dækkede det. En tæt Røgsky, forøget ved Røgen af brændende Træer og brændende Byer, indhyllede Benner og Fjender. Stovene og Heberne bævede, og det var ligesom om Skyerne bævede med ved denne vældige Rystelse, thi de stillede sig ad, Regnen hørte op, Solen sinnede. Efterhaanden syntes Fjenden at blive træt, hans Ild blev fjendelig svagere.

Dysaa den danske Kanontorden sagtnede, men kun for at give Plads for den sidste Storm; da Krudttrøgen fordeckte sig lidt, saae Man Kolonnerne, færdige til at styrte frem.

Flere af vore Batailloner havde forskudt sig, og maatte hjælpe sig med de Patroner, de kunde opsamle fra faldne Venner og Fjender. Alligevel rykkede de op i Pinien, og General Willisen troede i dem at see friske Reserver. De vare muntre og kamplystne; det gjalt jo ogsaa nu at gaae paa med Bajonetten, der altid var vore Soldater kjær. Ved Hovedveien havde Oberst Irmingher formeret fire Batailloner til Stormkolonner; en kort Stund havde de hvilet, som man kan hvile under en Hagl af Kanonflugler. „Folk“, tiltraabte han dem nu, „vi gjøre det sidste Angreb; det gjælder om Slesvig skal være vort eller ikke.“ Et vældigt Hurra var Soldaternes Svar. Og de stormede afsted ved Middagstid, Garden, 4de Forstærkningsbataillon og 2 Kompagnier af 1ste Reserverjægercorps i de forreste Rækker. Veien førte gjennem Moser, hvor Fjendens Kardætsstilb gjorde lyst iblandt dem; derpaa over den flade Heide imod et Batteri, opløst lige Vest for Hovedbløndeveien, et Par Hundrede Skridt fra Jdsted Kro og fra Skovkanten, og besat med Kanoner. Kolonnerne sluttede saa tæt sammen som det var muligt og brusede fremad, Nogle syngende, Andre med et Hurra, som syntes ingen Ende at faae. Kardætsstilb fore ud imod dem i en saadan Nærhed, at Kuglerne først bag ved Kolonnerne splittede sig ad. Den ene Afdeling gav i Sandhed den anden Intet efter i Kjæfthed; men det var især Synet af de høie Garderlarke med Bjørnestindshuerne paa, som forskædede Fjenden og gjorde det stærkeste Indtryk paa Enhver, som var Vidne til dette stolte Stormløb. Hølstenerne kunde ikke modstaae, endstjøndt de enkeltviis holdt Stand næsten lige til det Dieblit, da de blanke Vaaben løftedes imod dem. Da flyede de og efterlode 3 Kanoner i Batteriet, som faldt i de Danstes Hænder. Hurtigt kastede General Willisen Dragoner imod vore Kolonner; Dragonerne sprængte frem til det Hegn, der sluttede sig til Batteriet, over det kunde de ikke sætte. De svingede langsmed Hegnet ud paa Landeveien, stadig befuldt af de Danste, der havde formeret Halvkreds, for at modtage dem. Der faldt mangen Mand; paa Flugten styrkede de Tilbageblevne ind i Rækkerne af deres egne Fodfolk, der stod i Hovedpasset mellem Langsø og Arnholtso, og udbredte stor Stræk og Forvirring, ikke mindre end et hølstecnst Batteri, der jog tilbage fra Balpladsen. Paa samme Tid ilede Oberst Ræder i Spidsen for sin halve Brigade frem fra det brændende Jdsted vestenfor Jdsted Sø, General de Meza over Vækken igjennem Grydestov mellem Jdstedso og Langsø, de stødte Alt ned, der endnu tænkte paa Modstand. Næsten førend Fjenden fik Tid til at besinde sig, stode de Danste ved Passerne. Ogsaa i Skovene ved Hammerlund taug nu den fjendtlige Ild, der indtil da stadig havde holdt sig; Hølstenerne bleve i Maafer gjorte til Fanger.

Det blev et afgjørende Dieblit i Slaget. Allerede havde man i Willisens temmelig svage Centrum mærket Tegn paa, at der var noget Galt paasærde. Hift og her havde Afdelinger forskudt sig; hyppig hørte man Klager over Mangel paa Ordre fra Overbefalingen. Flere og flere kom herhen fra de forskjellige Batailloner, matte og udbygtige til længere Kamp. Endeel Soldater fra tre Batailloner leirede sig og vilde til at forfriske sig. Forgjæves opfordrede Officerer dem til at gaae frem: „De har Intet at befale over os“, lød Svaret. Civile Folk, Tilskuere ved Fægtningen, traadte til og søgte at vække deres Vresfølelse, at de skulde rykke deres betrængte Brødre til Hjælp: „Ja, naar vi først har faaet noget at leve

af", svarede de. Nu kom der Melding til Willisen om, at Oberst Schepelern stod ved Schuby og truede hans Tilbagegang, og denne Fremrykning, skøndt den standsedes ved en Ordre, afsendt i det Dieblif, da de Danste trængtes saa haardt i Øvre Stolt, gjorde dog sin Virkning, og forøgede Fjendens Raadbildhed. Allevegne vege de fortrødgule Faner; Flygtninge begyndte at styrte imod Syd, flere standsede ikke førend ved Rendsborgs Porte. Holstenernes Centrum var gjennebrudt, det lod sig ikke længer følge; hverken Willisen eller v. d. Lanns hidstige Tapperhed kunde holde Fægtningen længer oppe. Paa dette Punkt af den traf en af de sidste fjendtlige Kanonkugler Major St. Aubain, der med saa meget Heltemod havde ført 4de Forstærkningsbataillon frem. Under disse Forhold, medens mange af sig selv flygtede bort fra Balpladsen, gav General Willisen Kl. 1 Ordre til at gaae tilbage paa alle Punkter. De Danste fulgte forbi Jbstedtro, der stod i lyse Luer, og igjennem Stovene. Holstenernes Reserverartilleri optog de Flygtende ved Falkenberg; v. d. Lann førte selv en Deel af tredje Brigade frem til deres Understøttelse. Beständig mere sagtede Fægtningen, endskjøndt der endnu berledes Skud i Skovløkkerne tætved Slesvig.

Hvilken Forfærdelse afløste nu ikke her den korte Seiersrus! Klynger af Tilskuere vare fulgte med den holsteenske Armees, for at blive Vidner til dens Bedrifter. Allerede vare nye Embedsmænd udnævnedes til at tage Sæde i Flensborg, naar de seirrige Holstenerere der holdt deres Indtog. Endnu ved Middagstid bragte en Adjutant fra Willisen de meest berømligende Esterretninger. „Generalens Vogne kjøre imod Norden“, heed det. Og en Time efter dette saae Slesvigerne uordentlige opløste Hobe ile igjennem den lange Gade. Da flyede Alt, som havde taget virksom Deel i Oprøret, og i Spidsen de trolose Embedsmænd. De lode Papirer og Bøger blive liggende, somme Steder gabe de sig end ikke Tid til at slukke de tændte Lys. Man saae Herrer i Slobrokker og Damer i Silletjoler kaste sig op paa Vagagevogne eller Krudtkarrer. Andre løb hen ad Ekernfördeveien, ad hvilken den fjendtlige Vognpark flygtede; Tummelen og Forvirringen vilde ingen Ende tage. De anede, at deres Time var kommen, og de havde Ret deri; thi ikke forgjæves havde de Danste udgydt deres Blod paa Heberne ved Jbsted.

(Af et Brev fra Armeen). Slesvig den 28de Juli. Her er vanskeligt at strive for Brøst og Spektakel. Vi have Bagt paa Raadhuset, hvor den store Sal er belagt med mit Compagni, c. 250 Mand, som for Diebliffet spise deres selvavede Suppe og ere uhyre godt fornøiede. I en Sal ved Siden af holdes Forhør over Spioner, Mistænkte, Folk, som ikke have afleveret deres Vaaben v. s. v. Forresten er Alt opfyldt med confiskerede Vaaben, Faner, Trommer, Sabler og Gud veed Alt; Bud og Ordonnanser gaae og komme; thi her er Høvedbagten. — — Jeg har nu været to Nætter i Seng, men jeg synes, man sover ligesaa godt paa aaben Mark, naar det bare er Tørveir, og især naar man har lidt Halm til Hjælp. — — Den 25de var det en heed Dag; Rebellerne havde en stærk Stilling og det kneb med at faae dem ud af den. Vor Brigade lagde for — efter den 24de at have været bag ved, som Reserve — og vi begyndte Kl. 3 om Morgenen, men først Kl. 12 om Middagen fik vi dem drevet ud, men da ogsaa med saadan en Kraft, at de ikke fik Tid til at sætte sig fast i de bagved liggende Støve. Kl. 4 var Slaget forbi, og om Aftenen rykkede vor Bataillon

igjennem Slesvig og stod om Natten som yderste Forpost Syd paa. Den Væe fik vi, fordi Bataillonet var den bedst samlede og ordnede af dem, der vare nærmest, og vi havde heller ikke lidt saa meget som mange af de andre. — Den 30te. Jeg har maattet afbryde; thi vi have saa travlt. Hvert Dierblit komme Bogue med opsamlede Vaaben og deslige; et lille Dampskib er ladet alene dermed, men her er mere endnu. Nogle Dage ere gaaede hen med Huusundersøgelse efter skjulte Vaaben. Et er løierligt nok, saaledes at løbe om og tige i Folks Gjemmer. Ængstelige ere Indbyggerne, thi den onde Samvittighed slaar dem; men vore Folk ere saa godmodige, og vi gaae ikke haardere til Værks end fornødent. Deraf er imidlertid ogsaa Følgen, at vi ere længe om det; thi de tydste Fruentimmer ere uendelig snaksomme, naar man blot indlader sig lidt med dem. Alle de store Gæsthybe ere naturligtvis løbne deres Wei, mange af Fruerne og Frøkenerne ogsaa; nu vilde mange af dem gjerne tilbage igjen, da de høre, at Alt gaaer saa maneerligt til, men nu kunne de ikke komme igjennem Forposterne. — — Igaar besøgte jeg min Broder, han ligger med sit Compagni i den anden Ende af Byen i et stort Palais. Selv ligger han i en Seng med Damastes Læpper broderede med Guld og Solblomster — Glücksborgeren har nemlig opholdt sig her — hans Jenser derimod ligge paa Halm i de store Sale og gaae med Forundring og speile sig i de forgyldte Speile, der gaae fra Gulvet til Loftet. — — Major du Plat er Kommandant her i Byen, og jeg troer nok han har lært i Rusland, hvorledes de skal tages her. Vor Bataillon gjør derfor en Slags Polititjeneste, Randstabet er ikke indqarteret, men Compagnierne ligge samlede paa 4 Steder i Byen. Derfra udstille vi vore Bagter og Poster og patrouillere om Natten baade i Byen og paa Slien for at forhindre al Communication med Fjenden, der nok nu staaer rede henad Rendsborg til.

Træfningen ved Midsunde d. 12 Septbr.

General Willisen var brudt op imod Nord med den største Deel af Armeen og havde taget Hovedqvarteret i Dübensted. For at opretholde Holsteens synkende Mod, det sølte han, maatte der gøres Noget. „Nu ere vi færdige med Standsgravning“, tilraabte han Soldaterne, „nu fremad! Og om vi saa skal slaaes 4 Dage og Nætter i Træk, de Danstes Stillinger maae vi have.“ Alle vare fulde af Forventning; i Byen Slesvig gif det Sagn, at de Danste vilde beholde Hertugdømmet, hvis de kunde hævde deres Stillinger i 7 samfulde Uger. Den ringere Deel af Folket og Flere, som Man mindst skulde troe det om, satte Lid hertil; thi baade Frygten og Haabet gjør Menneket overtroist. Sybugerødagen efter Idstedslaget kom, det var d. 12 September. Von d. Lann havde en Uge i Forveien med 4 Batailloner recognosceret Frederiksstad og fundet den omslydt af det blanke Vand og forvandlet til en stærk Fæstning. „Her er Intet at udrette“, udbød han. Holstenernes Tanker vendte sig derfor mod Øster. Ved et Angreb paa Midsunde synes de at have villet lokke eller tvinge vor Armee ud af dens Skandser.

Stillingen her har en Deel Lighed med den, vi de forrige Aar havde indtaget paa Dyppelbjerg. Nord for Slien ligger en temmelig høi Kyst, der tildeels behersker den sydlige; Løbegrave og anlagte Standpladser for Kanoner havde forøget dens krigerste Betydning.

Sundet er vel noget over hundrede Alen bred, en Skibsbro var faaet over det. Paa dets steile sydlige Bred var et Brohoved bygget, og den lille udenfor liggende By var bleven gjort skiftet til Forsvar ved Løbegrave og Sløifningen af de nærmeste Hegn; desuden var en Høi, som de Danste kaldte Bagtaarnet og hvorfra der var en vid Udsigt over Egnen, indrettet til at styrke Stillingen. Fra Midsunde imod Syden udbreder sig en Række tørre, sandige Bakker, uden at de ellers saa sædvanlige Hegn her have nogen stor Betydning. Dog vare de, i Forening med Løbegravene, benyttede til Stillinger imellem Langsøen og Koselaa, der var opdæmmed, saaledes at dens Enge dannede ligesom en lille Sø. Ved Kosel ophøre Bakkerne, og en stor Hede strækker sig herfra henimod Kochendorf, idet den i Sydvest begrænses af det ligeledes opdæmmede Aaløb ved Holm. Eliens Bredning og Vindebynoer danne ved deres Indfjæringer den smalle Hals, der er Indgangen til Landstabet Svansen; Hüttenbjergerne med Huse og Skovpartier omramme det Hele med en pragtfuld Ramme. Ved Kochendorf have de Danste tidligere haft deres første Stilling og opført en Hytteleir paa Heden, der dog var saa godt som forladt. Hovedstyrken stod nu Nord for Hedesletterne og havde Ordre til saalænge som muligt at holde Forstandenerne ved Brohovedet; Forhug og overskaarne Veie skulde forsinke Fjendens Fremrykning. 3 Ofter var Edernsförde forstandset og besat, medens Fregatten „Thetis“, et Dampskib og nogle Kanonbaade laae paa Rheiden, Den hele Stilling var næsten den samme som den, de Danste indtog i Oldtiden, dengang Oftervolden, hvis Levninger endnu ere synlige i Nærheden af Kochendorff, lukkede for Svansen, medens Hårneborg paa Borgby Bakker ved Edernsförde forsvarede Tangen mellem Vindebynoer og Fjorden.

Fire danste Batailloner, en Eskadron og halvandet Batteri vare opstille paa disse Punkter; de hørte samtlige til første Brigade under Oberst Krabbe. I Slaget ved Idsted havde de gjort Armeen en vigtig Tjeneste ved at holde den langt talrigere Fjende fængslet ved Bedelspanngasset, men denne Tjeneste var af en bestednere Natur; ved Midsunde skulde de glimre. Den ene af Bataillonerne, den 4de, stod i Edernsförde, de tre med 10 Kanoner i Stillingerne ved Midsunde. Det var sandsynligvis General Willisens Plan at forsøge det Samme, som Wrangel havde forsøgt i 1848, tage Brohovedet og blandet mellem de Danste forfølgende at trænge frem over Broen. Hvis dette var lykkedes for ham, og han saaledes var kommen over Elien, maatte vi have forladt Stillingerne ved Sleebig og modtaget Slag i Angel under ugunstige Forhold. Mislykkedes det, havde han dog altid Haabet om mulig paa den ene Side at kunne affjære Bataillonen ved Edernsförde og paa den anden Side forlokke os til at gaae frem fra Dannevirke. Medens en Brigade laae i Egnen ved Frederiksstad og større Troppemasser viste sig Syd for ved Dannevirke, Kropp og Bredendorff, begav Willisen sig selv hen til Oberst Gerhardt og beordrede denne med omtrent 7 Batailloner, 2 Eskadroner, 2 Batterier og et Brotrain frem mod Midsunde, idet han tillige lod Edernsförde angribe. Hans Reserve blev anseet for meget stærk. 3 Ilden ved Midsunde kunde han bringe og bragte virkelig 10,000 Mand *) og 24 Kanoner af det sværeste Skjts imod 3500 Mand og 10 mindre Kanoner. Der var Grund for ham til at haabe.

*) Efter en paa Balpladsen funden blodig Strykeliste var en hollænsk Bataillon paa Kampdagen 1200 Mand stærk.

I Morgenstunden d. 12te Kl. 2 blev det uroligt i Stobene og Batterne sydfor Eternförde, en let Fægtning udviklede sig her, medens det endnu var mørkt, Holstenerne lode tre Raketter stige tilveirs. Det blev Dag, en smuk, varm Dag, Solen brændte stærkt; længe var det endnu roligt. Ved Middagstid bemærkede 10de lette Bataillon under Oberstlieutenant Ræder Fjendens Nærmelse. Den havde Forposterne og stod langsmed Holmene og et Stykke Bei sydfor Kochendorf imellem Naen og Vindebynoer. Større Mæsser af Hestfolk og Fodfolk viste sig og trængte vore Vedetter tilbage, en Omstændighed, der allerede vakte Opmærksomhed, da Fjenden under de ellers daglig foresaldende Smaaafægtninger ikke pleiede at gøre dette. Snart blev Geværilden hæftigere, Holstenerne opholdtes en Tid. Med Benyttelse af hvert lille Hegn, hver Forsvarsgjenstand, trak 10de Bataillons 3 Kompagnier sig derpaa, efter Ordre, haftig tilbage i Rjæder over Heden for det saa overlegne Angreb. De leed ikke lidet underveis, enkelte Soldater, der vare saarede, udmattede eller afkaarne under Patrouilleringen, faldt i Fjendens Hænder. En af Kapitainerne saae sin lille Hornblæser, som han holdt meget af, med blodigt Hoved bevidstløs styrte til Jorden. „Den stakkels Dreng!“ udbød han og gik videre, thi paa at bringe Døde bort kunde man ikke tænke i Rjæden. Noget Tid efter hørte han et Signal blive blæst, vendte sig om og saae til sin største Forbauselse den lille Hornblæser ved sin Side. „Hvad Dreng“, raabte han, er Du ikke død?“ „Nei, ikke en Smule, Hr. Kapitain“, sagde denne, „men det var godt, at jeg ikke var en halv Tomme høiere!“ Ruglen var nemlig kun gaaet ind under Skindet i Vanden. De 3 Kompagnier havde trukket sig tilbage østfor Langsøen, medens det Ade Kompagnie, dækket af Dragoner, gik tilbage fra Holm vestfor Søen. Holstenerne havde et Dieblit viist deres Kavalleri, snart forsvandt det dog i en lille Jordbybning og kom ikke mere frem, skjøndt de udstrakte Marker kunde synes gunstige for dets Indhug.

Smidlertid vare Baunerne tændte, 3die Jægerkorps kastede sig bagved Hegn og Løbegrave i vor første Stilling ved Langsøen, 4 Kanoner kjørte op paa Høiderne. „Der har vi de sorte Djævlø“, sagde Soldaterne heelt glade; der kom Hold i Fægtningen. Kloffen var henimod 2. Altid flere og flere fjendtlige Tropper viste sig. Holstenernes Artilleri havde tilsidst ogsaa overvundet Vanstelighederne ved Forhuggene og de overkaarne Veie og kunde begynde at spille op for Alvor med sit svære Skjots. Den fjendtlige Hovedstyrke gik igjennem Kosel, hvor den maaskee ventede at overraske nogle af vore Folk. Holstenerne plyndrede lidt hist og her og vare heelt overmødige. „Idag gaaer det til Midsunde, imorgen til Slesvig og Flensborg!“ raabte de til Bønderne og vilde til at svie de Danskes Stalde af, men opgave det paa Bøndernes Begjæring, imod at disse lovede at nedbryde dem. En Trop Skytter gik over Koselbæk paa en Steenbro og kastede sig i Krattet ved Nalsbet, eller storre frem paa de østlige Høider, for at omgaae vor Stilling. Pludselig standse de, thi de saae nu, at de Danske havde faaet Tid til under Fægtningen at afbryde Broen ved Drinum Mølle, og at saaledes deres videre Fremgang var forhindret.

Under heftig Kamp havde 10de Bataillon samlet sig og besat Løbegravene, der udgjorde vor anden Stilling ved Langsøen. En lille Afdeling Depottsoldater, der, førend Fægtningen begyndte, vare gaaede fra Eternförde uden Skud i deres Geværer, stødte omtrent her

til. Kapit. Høeberg med 3die Jægercorps forløb fægtende vor første Stilling og gik gjennem 10de lette Bataillon. De to Batailloner understøttede hinanden nu gjensidig paa det videre Tilbagetog fra Hegn til Hegn indtil Midsunde, ogsaa de danske Kanoner gjorde fortræffelig Tjeneste. Ved Midsunde havde 3die Reserverbataillon under Oberstl. Lorenzen faaet sig i Husene, Løbegravene og Brohovedet; 2 nye Kanoner kom til Hjælp. Med bestandig stigende Hæftighed havde Fægtningen hentmod Kl. 4 naaet herhen. Oberst Krabbe beordrede da hele Styrken, undtagen 3die Reserverbataillon, tilbage over Elisen, fordi Stillingen her tilbød de fleste Fordele, især for Kanoner; men saadant forstaae Soldaterne sig gjerne ikke paa, de vilde Fjenden tillids, syntes, at de kom for langt bort, og vare vrede. Overgangen blev ogsaa i andre Henseender besværlig, thi Broen gav sig og sank til den ene Side under disse Maser af Heste, Mennesker og Kanoner, der gik over den.

Paa den nordre høie Kyst af Elisen hjørte Kapitain Dinesen, Kapt. Rede og Kapt. Schau op med deres 10 Kanoner, medens Infanteriet besatte Løbegravene. Fjenden opplantede omtrent en Snæs Kanoner i Linie paa Høidestroget ligeoverfor dem og desuden 4 i Flanken paa en Odde, Landet her danner, og hvorfra ogsaa stærke fjendtlige Kjæder søgte at overstøtte vor Stilling. En uafbrudt Krydsild, der tvang os til at forandre Front, rasede nu i 2 Timer og tilstog bestandig i Voldsomhed. Broen blev staaet, thi Fjenden havde selv ifinde at bruge den, men vort Artilleri skulde for enhver Priis bringes til Taushed. En Hagl af Kardætter, Granater og Spidskugler styrtede allevegne ned, næsten alle de danske Kanoner fik Mærker af disse sidste, Jorden var vidt og bredt ligesom oppløiet, et Skridt afgjorde Liv eller Død. Men baade vort Infanteri og Artilleri bleve, skøndt langt underlegne i Styrke, Fjenden intet Svar styldige. Siget var godt taget og Virkningen snart fjendelig, 3 hølsteenske Kanoner demonteredes. Paa begge Sider blev Mandefaldet ikke ringe. Kapitain Kühle af Infanteriet havde bestøget en Høide foran Løbegravene, for at overse Fjendens Bevægelser, da strakte en Granatstump ham dødelig saaret til Jorden. Kapitain Schau af Artilleriet, bekjendt fra Historien dengang de rensborgske borgerlige Artillerister trak blank imod ham, blev truffen af to Spidskugler. „Det er ingen Ting, Folk, bliv kun ved!“ raabte han, men sank i det Samme død til Jorden. Da lod Kapt. Dinesen de sex Kanoner, der havde lidt meest, trække ud af den voldsomme Kugleregn, medens Kapt. Rede i en halv Time med de tilbageblevne 4 alene holdt Stillingen.

Kl. 5 vare de fjendtlige Kjæder krængte nærmere frem mod Løbegravene, deres Ofsever svang Sablerne, raabte Hurra og forsøgte at danne Stormkolonner. Vore svarede med et rungende Hurra, saa Huerne paa Bajeretterne, toge Geværerne i Anslag og gjemte deres Stub til det beleilige Dieblif. Hølsterne samlede sig, fældede Bajonetten og styrkede frem i Stormskridt. „Seer De Kolonnen“, raabte Dinesen til Rede, „saa giv den en Granat, men ret sikkert!“ og Granaterne sprang mellem den stormende Kolonne, der fastede sig til Jorden eller splittedes ad. Det var fjendeligt, at den hølsteenske Soldat mangler den faste Vælle til at gaae imod Standsere, som har udmærket den danske. Et Hurraraab løb atter fra vore Linier over til Fjenden, der opløste sig i en uordenlig Kjæde bagved Hegnene. Hans Artilleri vedblev endnu en kort Tid, men Flankeilden taug, Kanonerne paa Obden forsvandt.

Da det sidste Forsøg saaledes var glippet, turde Willisen, uagtet sin store Oberlejenhed, ikke blive staaende her Natten over; han maatte tilbage, skjøndt ikke saa forhaestet, som det blev Tilfældet. Kapt. Dinesen manoevrerede snildt med sine 10 Kanoner, Fjenden antog derfor deres Antal for at være i det mindste ligesaa stort som Antallet af hans egne. „Der maa være betydelig Forstærkning fra Slesvig“, heed det i Holstencrnes Rækker, og de vege forbausende uilsomt. Da kastede Dinesen sig paa sin Hest og ilede med Melding herom til Oberst Krabbe. Obersten beordrede en almindelig Fremrykning, og jublende og syngende styrkede de Danste ud af Forstandsningerne og over Broen ved Midsunde.

Omtrent ved denne Tid gif en Herremand fra Egnen ud at see paa Kampen. En fornem Herre med sit Følge reed ham forbi, standfede sin Hest og sagde: „God Dag! Kjen-der De mig ikke igjen!“ — „Jeg synes, jeg skulde have den Ære,“ svarede Herremanden; „men ...“ — „Jeg er Hertugen“, sagde den Ridende, der i høi Grad haade var ælbet og havde stømmet sig. „Nu, hvorledes opføre de Danste sig!“ bedblev han, „daarligt vel, som sædvanligt?“ — „Nei, Deres Durchlauchtighed,“ lod Svaret, „tværtimod meget godt.“ Hertugen mumlede Noget for sig, dreiede sin Hest og reed videre. Kort efter gjorde han Holdt, vendte sig til sin Søn, som reed lidt tilbage, og talte med ham. — Derpaa lyttede de efter Skydningen, som just nu sagtede betydeligt. Herremanden var atter kommen Gruppen nær. „Det vil vist blive svært,“ sagde han, „at tage Midsunde.“ Hertugen taug, men Prindsen svarede: „Det var heller ikke Hensigten; det er kun en stærk Rekognoscering.“ Ilden begyndte atter at blive heftig og nærmede sig mere og mere, Pikkelluerne kom tilsyne paa Høiderne imod Nord. „Hvad betyder det? De komme jo atter tilbage“, udbrød de ridende Herrer i Munden paa hverandre og sprængte afsted til Willisen, der med sin Stab holdt noget bag ved dem. Diebliftelig sendte Willisen Adjutanter, for at standse det hurtige Tilbagetog; men det var forgæves.

Under Begyndelsen af Tilbagetøget var det, at en stor Deel Fanger faldt især i 3de Reserwebataillons Hænder. De havde indviklet sig mellem Koselaaens Snoringer eller vovet sig for langt ud paa Odde, og vore Folk paa den nordre Side af Sundet, der kunde oversee det Hele, vinkede ad deres Kammerater og viste dem Veien til en god Fangst. Imidlertid gave Holstenerne sig ikke strax, nogle Steder affløde de deres Geværer paa ti Skridts Afstand imod de fremstormende Danste og kastede dem derpaa fra sig. Forunderligt nok, at vore Soldater under saadanne Omstændigheder ikke strax huggede dem ned. Men de gave dem blot nogle Ughemsord, stubbede dem lidt frem og tilbage og behandlede dem ikke længe efter som Kammerater, ja deelte endog deres Mad med dem. Snart saae Man Fangerne, som vore Soldater benævne „de Afstaarne“, i Rækker føres over Broen. „Ja, vi fik saa-mænd saamange“, sagde en Soldat, „at man maa næsten blues ved det“, paa deres Begne, mente han. Holstenerne havde i alt Hastværk slæbt tre demonterede Kanoner med sig. Her var nu Blufelen paa sit rette Sted, og, før ikke at fornemme den for dybt, indbildte de Ben-berne, at det var erobret dansk Skjts. Fire af vore Kanoner brugtes til Forsølgelsen. „Der er Artilleriet, Hurra!“ raabte Infanteriet og kappedes med Kanonerne om, hvo der kunde komme først. Forsølgelsen gif i en rivende Fart; vore Kanoner vare neppe prøvede af,

førend de strax atter prøvedes paa, kom frem i Trav og fyrede fra en ny Stilling. Kl. 6½, en halv Time efter Obergangen, stode de allerede ved Kosel. „See saa, nu ende vi da Manocubren, hvor vi begyndte den“, bemærkede en Artillerist. Holstenerne vare nedslagne. „Ja, vi veed det nok“, havde de sagt til Bønderne i Kosel, „Historien er snart ude; Dansken er os for strax; nu havde vi 7 Batailloner i Ziben og de Andre kun 3, men der er ingen Ting at stille op med dem.“ Andre, der vilde bevare Skindet, sagde: „det Hele var jo kun en Rekognoscering; nu blive vi afløste.“ — „Ja, af de Danste!“ raabte en Bonde efter dem, medens de styndte sig bort. Ved Dyrbad havde en holstensk Vognkolonne sammenklumpet sig, den kunde ikke komme over Aaen, og der opstod en slem Forvirring. „Hvor er de Danstes Kolonnevei?“ blev der raabt fra alle Sider, og de Flygtende vare nærved at mishandle Beboerne, der ikke kunde give dem Oplysning herom.

Ved Kosel hørte det danske Artilleri op med Forsølgelsen, Infanteriet derimod fulgte over Heiden efter den vigende Fjende, som skaf Ild paa vore Leirhytter ved Kochendorf. Fægningen vøde hen, da Mørket faldt temmelig pludselig paa, kun oplyst af de flammende Hytter, et kæmpemæssigt Baal, der blev seet rundt omkring paa mange Miles Afstand. De Danste indtog om Natten deres Stilling ved Landsøen, beredte paa at modtage et nyt Angreb.

Dengang Fjenden gik frem til Midsunde, svævede Edernefjædes Besætning ligesom i Luften og truedes med at blive affaaren; fjendtlige Tropper rykkede desuden imod den og indledede en Fægning. Major Neergaard, Høiskommanderende over Styrken her, havde strax ladet blæse Alarm og forlod Staden med sine Soldater. Han holdt en Stund stille paa de høie Banker i Nærheden og saae Røgen af de fjendtlige Linier bevæge sig bestandig længer frem imod Nord. Da befalede han Tilbagetoget til Cappel, hvor han ankom midt om Natten. I Alt havde han næie udført den Ordre, Brigaden havde meddeelt ham for dette Tilfælde.

Et Kompagni Marinesoldater afbrød Broen over Vindebhøer og opstillede sig i Rjæder bagved Skulterbærn og Pallisader. Fjenden nærmede sig fra Syd og fra Nord. Nu aabnede Skibene deres Ild, ogsaa Soldaterne fyrede; Holstenerne betjente sig til Dækning af vore Stands og Løbegrave. En af Kanonbaadene rettede sine Skud imod Løbebroen, der gik over den indre Havns Munding. Et Par Huse nord- og sydfor Havnen bleve ved denne Leilighed stude ibrand; mærk værdigt nok havde der om Morgenen været Ildløs i det ene af dem, som vore Søfolk havde hjulpet til at slukke, og nu stjode de Ild i det. De smaa Stude i Nærheden fik Grundstude og sank tilbunds, Løbebroen blev stude bort, en Lommerplads stod i lyse Luer. „Gefon“, der under hele Felttoget, bevogtet af de Danste, her havde ligget fast med preussisk Flag paa Gaffelen, kom i en ubehagelig Stilling; paa begge Sider af den brændte det muntat, en Granat, der havde forfeilet sin Retning, sprang i dens Bøug, 3 Mand bleve saarede. Lykken var imidlertid denne Gang Preusserne gunstig. Østenbinden havde gjort Vandkanden højere, saa de kunde blive klare af Bolværket og hale sig længere bort, idet de stadig overøste Fregatten med Vand. Ved Mørkets Frembrud gik Marinesoldaterne ombord paa Estaden; nu vilde Preusserne, der saa længe havde været indskrænkede i Skibsrummet, prøve en Landgang. Men en dansk Soldat, som var bleven tilbage, forsvarede

sin Post udenfor Skibet, og de maatte berøbe ham hans Gevær, førend de slap iland. Nationen igjennem holdt de Eekernförde besat. Indbyggerne her havde sendt Bud til Hølstenerne og anmodet dem om, ikke at vise sig i Byen, for at de Danste ikke skulde styde den i Brand. Det skete ogsaa, istkun en lille fjendtlig Patrouille strøfede igjennem Gaderne; de danske Flag vaiede uantastede fra Kirken og Pleiehuset. Patrouillen nøiedes med et Besøg fra Magistraten for, at den kunde have taget den ned. Morgenen derefter lod den Høistkommanderende paa Eskadren Preusserne takke for deres havte Uleilighed, idet han tillige frabad sig deres videre Tjeneste og lod Byen besatte med Marinesoldater.

Tidlig paa Dagen, den 13de September, rykkede de Danste atter frem fra Kosel og indtog uden Fægtning deres tidligere Forpoststillinger, om Aftenen begyndte 4de Bataillon at vise sig i Eekernförde. Fjenden var forsvunden allevegne og havde trukket sin Styrke tilbage til Wittensee.

De Danstes Tab beløb sig til 2 Officerer og 28 Mand af Døde, 5 Officerer og 176 Mand af Saarede og nogle og 30 Savnede. Hølstenerne havde paa ethvert Fald sikkert ikke mistet mindre af Døde og Saarede, de angive selv Tabet af Officerer til 7. De havde 16 døde Heste, medens vi kun havde 2. 140 Fanger, hvoriblandt 2 Officerer, faldt i vore Hænder tilligemed flere Tiig, der vare efterladte paa Balpladsen, trods Hølstenernes bekyndte Færdighed i at slæbe dem med sig. Den kommanderende General Krogh begav sig strax efter Fægtningen selv hen til Balpladsen og takkede Soldaterne. Og de havde fortjent det. Det svageste Punkt i vor Opstilling, thi dette var Midfunde unegtelig, havde saaet sin Prøve, fordi det forsvaretes af Mænd, som hellere vilde falde end vige. En af vore Soldater skrev med Skridt paa en Port i Kochendorf:

„Lybsten kan komme til Midfunde, saa tidt han vil,

Men han kan ikke blive der, saa længe han vil.“

Det var baade smukt og sandt tænkt, og saaledes tænkte den hele, hjætte lille Skare. Det Haab, som Fjenden, under sine temmelig forsvulvede Forhold, havde sat til Angrebet her, et Haab, som syntes sikkert, fordi han satte saa store Kræfter i Bevægelse, var blevet til Intet, hans langt overlegne Styrke saaet tilbage, hans Udfigter bestandig mørkere. „Efter den seierkronede Manøuvre vare hans Tropper foreløbig i Begreb med at indtage de forrige Stillinger.“ Dette var foreløbig ogsaa de forventningsfulde schleswighølstenske Hjerters eneste Trost.

* * *

Stormen paa Frederikshøvd fra 29 Septbr. til 5 Octbr.

(Af et Brev fra Skævig den 2den Octbr.) — — Søndag Morgen d. 29 Septbr. begyndte et heftigt Angreb paa Frederikshøvd. Fjenden havde tidligere haft et Par Batailloner liggende der, som bleve forstærkede med p. d. Horst's Brigade. Et Stormangreb paa Forstandningerne udenfor Byen blev tilbagevist. Vort Tab ved den Leilighed var 36 Saarede; Fjendens Tab maa have været betydeligt, thi kun een Wei fører til Byen og Forstandningerne, og den ligger paa en smal Dæmning. Da Fjenden nærmede sig med Stormcolonner, lode Vore ham komme nær paa 100 Skridts Afstand, men modtog ham ogsaa da med

en saadan Ladning Kardæsker, Espingol- og Musketkugler, at de styrkede som Fluor. Samtidig gjorde et Batteri Fjenden stor Skade, ved efter en farlig og voldsom Kjørsej at naae til et Sted, hvor det kunde beskyde ham i Flanken. — Fjenden trak sig saaledes tilbage med stort Tab.

Samme Dag gjorde Fjenden et Angreb paa Tønning, som kun var besat af 1 Compagni, der forlod Byen; ved denne Leilighed gjorde Fjenden nogle Fanger. Han var gaaet over Eideren paa en Pontonbro (?). Ved Angrebet paa Frederikstad bleve flere Huse ødelagte og en Deel Indvaanere saarede. To Damer skulle være blevne amputerede.

Mandag d. 30te Septbr. foresaldt ikke noget Synderligt ved Frederikstad. Tønning skulde tages tilbage, men da Bore nærmede sig Byen, var den nok allerede forladt af Fjenden. Hans Hensigt maa saaledes vel have været ved at besætte Tønning at tvinge Bore til at forlade Frederikstad af Frygt for tillige at angribes i Ryggen af Tønning; men da dette ikke lykkedes, maatte han styndsomst trække sig selv ud af Tønning og gaae over Eideren til Holsteen, for ikke at affjæres i Eidersted. Bore vare saaledes den Dag i Besiddelse af Frederikstad og Tønning.

Tirsdag d. 1ste Octbr. Et nyt Stormangreb paa Forstandningerne ved Frederikstad blev atter tilbageslaaet. Bore gjorde et Udfald, hvorved nogle Fanger faldt i deres Hænder, der meldte, at et tredje Angreb var besluttet, men maatte opgives, da Tropperne havde vægret sig derved. Hele Dagen blev Byen og Bærterne bestudte. 1600 Rugler vare igaar Aftes faldne. Alt er ødelagt i Byen. De Indvaanere, som ikke ere saarede, ere flygtede.

Ildag Onsdag d. 2den Octbr. fortsættes Angrebet paa Frederikstad. Bore holde Stand, men hvor længe kan det være, naar Fjenden bestandig samler nye Stridskræfter imod, og hans Kanoner Dag ud og Dag ind vedblive at spyde Ild, og naar hele Byen bag Forstandningerne er forvandlet til en Gruushob?

(Brev fra Slesvig af 5te October.) Allerede i Søndags ventede man i Rendsborg og Altona hver Lime Efterretning om, at v. d. Tanns Angreb paa vor høire Fløi var endt med Frederikstads Indtagelse og bore Troppers Tilbagetrængen. Ildag er det Lørdag, den syvende Dag, og endnu er hiin med saa megen Glæde imødesete Efterretning ikke antommen, hvorimod den holsteenske Befolkning kan faae Visshed, hvis den før har tvivlet, om at dens Armees glørværdige Bedrifter bestaae i Vandalisme og Barbari. Søndag og Mandag tilbagesloges enhver Storm af vor modige Besætning, der fra Lørdag Aften til Tirsdag Morgen ikke var afløst paa Standsferne, og, som ved enhver aflaaet Storm, var Fjendens Tab betydeligt. Efter Fangers Udfagn maatte et Compagni alene efterlade 57 Saarede. Paa Dæmningen laae Døde og Saarede, der for Krydsregnen af Rugler hverken kunde medtages af Ven eller Fjende. Saadanne Nederlag maatte hævnes, og det gik ud over den uskyldige By, der maatte undgjalde ved et Bombardement. Efter alle Krigslove hos civiliserede Nationer gives dog i saadanne Tilfælde Indbyggerne Varfel, men det var mere, end man kunde vente af Dhr. Willisen og v. d. Tann. Byen blev bestudt, og ikke Faa af Indbyggerne saaredes og lemlæstedes. Indtil Lørdag var omtrent $\frac{1}{4}$ af Byen afbrændt og Resten i større eller mindre Grad ødelagt, over 5000 Rugler vare kastede ind; men bore Forstands-

ninger havde samme Besætning, og vore Tropper viste det samme koldblodige Mod, som ved alle tidligere Leiligheder.

Tønning maatte Fjenden atter forlade, og et Flankeangreb fra den Side mislykkes aldeles. Der var det, at Capt. Buhl mistede Armen ved en Kanonkugle, der sendtes fra den anden Side af Eiberen. Oberstlieutenant Helgesen, Commandant i Frederiksstad, har viist en utrættelig Virksomhed, og Soldaternes Tillid til ham har givet dem nyt Mod og Fasthed. Forstærkning er ankommen fra Slesvig under Oberstlieut. Henschel og Major Pentavice. Fjenden har 27 Stykker Skyts, deriblandt svært Skyts (nu 31 Stykker), omtrent 6 Batailloner, og vi havde i Begyndelsen kun 2, intet svært Skyts og kun 1½ Batteri. Tirsdag og Onsdag løsnede vi næsten ikke et Skud, men vore Foll stode rolige og ventede Stormen; vore Skanser lede ikke synderligt, og det kom kun an paa Udholdenhed. Tirsdag Morgen forsøgte Fjenden en Storm, men en Geværsalve paa kort Afstand og et Par Kanonstød bevægede ham til at gjøre omkring. Torisdag Aften og Fredag Morgen fra 6-8 fortsattes Bombardementet. Hr. Willisen har viist ikke kunnet gjøre den danske Sag nogen større Tjeneste, end ved denne vandaliske Krigsførelse. Ingen kan indsee Nyttens af at brænde en By af, der jo paaستاaes at tilhøre dem, der styde den ned, naar det dog ikke kan have den mindste Indflydelse paa vor Stilling, og de Lydsfyndede i Slesvig ere i høj Grad forbittede over denne Fremgangsmaade. I Husum er Stemningen som Følge heraf ganske vendt til de Danstes Fordeel, og Indbyggerne kappes nu om at sende Viin, Spisevarer og andre Forfriskninger til vore Tropper ved Frederiksstad. Det er et Resultat, som maaskee ikke var bundet i en lang Række af Aar.

Igaar Aftes, Fredag, saaes i 4 Miles Afstand den blussende Flamme fra Frederiksstad, og imellem Kl. 9 og 11 hørtes en meget stærk Kanonade; vi formodede et Hovedangreb, og vi feilede ikke. I dag meldes, at nu hele Byen er brændt, at Fjenden 3 Gange har forsøgt en Storm, men hver Gang er kastet tilbage med stort Tab. Der er Intet, der i den Grad holder vor Armees Mod opreist, som flige Efterretninger; enhver Mand brænder af Lyst til at være med; og de mange Ugers Stilhed, der er gaaet hen med den besværlige Forposttjeneste, der hveder, trætter og udmatter, er aldeles glemt. Vi vente Alle, at vor Stilling paa høire Fløi bliver holdt; men vi see ogsaa ganske rolig den Efterretning imøde, at vi ere gaaede tilbage for Overmagten, da Fjenden ingen Fordeel vil have af, nu igjen at have bortødet en Mængde Menneskeliv. I det Dieblit, vi forlade Frederiksstad, kunne Sluserne ødelægges; Vandet staaer da under Vand, enhver Forsølgelse er umulig, og v. d. Tann maa atter berette, at han sandt Omegnen sat under Vand, hvorfor han maatte opgive sin Plan.

Vort Tab vidres ikke bestemt; kun saa Meget veed man, at af de Saarede, der indbragtes de første Dage, vare den største Deel let saarede, næsten Alle med Contusioner af Granatstumper. — I dag Kl. 12 er endnu Intet hørt fra den Kant, og Alt lader til at være roligt. Samtidig med denne storartede Demonstration af den „slegesmüthige“ Armer, allarmes der stadig paa forskjellige Steder af Forpostlinien; men overalt kun blind Alarm, som man næsten kunde kalde drengeagtig. Kanoner kjøre omkring og flyde i Luften; Cavalleri

rykker frem, men jager strax afsted, saasnart en af vore Eskadroner viser sig, og med en Snees Mand gjøres hist og her i Landsbyerne en Larm, som om hele Batailloner vare rykkede ind og høitideligholdt en eller anden Seir. I Sandhed! de Laurbær, Willisen vinder i den holsteenske Krig, skal Ingen misunde ham; men om han end ikke kommer til at hvile paa Laurbær, kan han dog glæde sig ved den Plade, han har slaaget Stattholderstabet, der har maattet lukke Finantskassen høit op, for at fange denne Guldfugl.

(Brev fra Slesvig af 7de Octbr.) — — Siden mine sidste Linier er Intet forefaldet af Betydning, det vil sige af krigerisk Natur; thi nu have Insurgenterne, som det synes, opgivet at tage de Skandsfer, som de troede kun behøvede et Par Timer til. Jeg vilde gjerne meddele Detaillerne af Beleiringen og Stormen; men dem kjender man endnu ikke ganske. Stormen den sidste Nat under Belysning af den brændende Stad har været et imponant Skue. Alt var fra Fjendens Side arrangeret paa det høitideligste. Willisen i egen Person overtog Commandoen; Dpraab var udgaaet over hele Armeen til Frivillige, der vilde stille sig til det sidste Forsøg, der maatte krones med Held og — Hæder! Med Luften stormedes vore Skandsfer under den jublende „Schleswig-Holstein meerrunslungen“; med Raseri stormedes frem og Skandsferne bleve bestegne. Men der stode vore brave Krigere; det kom til Haandgemæng; Fjenden lagde Haanden paa Espingolerne, men Kolbeslag og Bajonetstød kastede ham tilbage. 120 døde Fjender efterlobes paa Skandsferne; hans øvrige Tab er ikke let at angive, og det bliver formodentlig aldrig bekjendt; men henved 1000 Mand er vist ikke for høit anslaaet. Vore Soldater viste den sædvanlige Rolighed; Pallisaderne rokkedes, men de vare ikke raadbilde og skivnede dem med deres Tornystre. Vort Tab i hele den forløbne Uge er omtrent 250 Saarede og 50 Døde, deriblandt 3 Officerer, Capitain Buhl samt Lieut. Baupell, der døde efter et Bajonetstik, og Wadstjær, og, saavidt jeg veed, 3 saarede, men ikke betydeligt. Nu er alt roligt; kun den rygende Askehob minder om, at der laae en By, der af sine egne saakaldte Venner afbrændtes. Den holsteenske Side af Eideren er ligeledes ubesat af Skjts, og Kanonbaadene ere forsvundne. Hvis hele denne Affaire fremkalder samme Indtryk i Holsteen som her mellem de Tydsffindede, maa Willisen snart have udspillet sin hæderlige Rolle.

Byen Kropp, der ellers stadig har været Skuepladsen for smaa Forpostfægtninger og alstens Drillerier, er ogsaa idag forladt, efterat vi igaar der have gjort 3 Fanger foruden en — Bataillemaler. I „Altonaer Mercur“ seer jeg, at Oberst Gerhard under Dannevirkes Skandsfer har sendt den danske Armees en Udfordring, der ikke blev modtagen. Her er Ingen, der har seet den drabelige Helt.

Forstærkningen, der sendtes til Frederikstads, har kun tjent til Afværing; hele Linien har igjen sin forrige Styrke, og man er nu i spændt Forventning, om Hr. Willisen for tredje Gang vil lade sin Armees øve sig i at tage Skandsfer. Det Blod, der udgydes uden Nytte forurolliger ham vist ikke. Hvorledes de Schleswigholsteenske Blade ville faae en Seir af denne sidste Affaire, er ikke let at indsee; men de have jo tidligere løst Gaader, der syntes ligesaa svære som denne.

Den 8de Morgen: Hidtil er Alt roligt.

(Af et Brev fra en menig Artillerist af Halvbatteriet Molte). Frederiksstad er omgiben af en stor Kanal, hvori før har været fersk Vand, men da Vore fik Byen i Besiddelse, stemmede de Vandet op fra Eideren, saa at det oversvømmede alle Kanalerne tilligemed alle de lave Strækninger, for at forhindre Fjenden i en pludselig Overtumpling. Et Færgehøus laae ved den sydlige Ende af Byen, hvor vi bestandig vare posterede med vore to Granatkanoner; ligeover for os paa den anden Side af Eideren var der ligeledes et Færgehøus, hvor Lydsterne havde deres Feltbagt; Afstanden mellem os var kun 787 Alen, og paa hver Side af Eideren er et Dige som en Vold, for at forhindre Vandet fra Eideren i at oversvømme de nærliggende Marskstrækninger, der udgjøre et meget lavt Terrain. Fire Alen fra Hjørnet af Færgehøuset, i Kanten af Diget, havde vi opsat Standskurve som Dækningsmiddel for vore Granatkanoner, saa at vi kunde beskyde Eideren paalangs, saavel som det sydlige Eiderdige. Vi skulde med vore 2 Kanoner alene slaae Fjenden tilbage, naar han prøvede paa at rykke frem til Storm. Paa dette Punkt kunde vort Infanteri nemlig ikke anvendes med nogen Virkning, men udsattes kun for at flydes ned af Fjenden fra det modsatte Eiderdige. Omtrent 300 Alen foran os paa Eiderdiget havde vi en anden Standsf, hvorpaa vore Espingoler befandt sig. Fra denne Standsf og lige i Nord til den østlige Side af Staden til et Vand, hvortil Fjendens Stilling ogsaa strakte sig, var en Jorddækning opkastet for Infanteriet. Ligeledes vare to Standsf'er opkastede ved den østlige Side af Staden, ved Rendsbørgers-Chausseen, hvorpaa fandtes 2 6-pd. Kuglekanoner af vort Batteri og 2 ditto af 3die Batteri. Terrainen videre frem er hyppig gennemskåret af store Grøfter, som stode fulde af Vand. Vor Armering til at besætte disse Værker bestod kun af 3 Batailloner Infanteri, hvoraf de 2 Batailloner, nemlig 7de Liniebat. og 4de Reserwebat. kun vare meget svagt besatte med Mandskab; den 3die Bataillon var 1ste Reserwebat. Det hele Artilleri udgjorde altsaa 4 6-pd. Kuglekanoner og 2 12-pd. Granatkanoner. I denne Stilling laae vi lang Tid og ventede daglig, at Fjenden vilde angribe Frederiksstad fra dette Punkt. Natten mellem d. 27de og 28 Septbr. nedbrød Fjenden det hiinsides liggende Færgehøus, og vi auede strax, hvad hans Hensigt var med dette Stykke Arbeide, nemlig at han havde ifinde at anlægge et Batteri paa dette Punkt, og at han ikke ønskede, at vi skulde lægge ham Hindringer i veien ved at flyde Huset ibrand. Vi sendte ham derfor 10 Granatflud under hans Arbeide; deres Sammerstrig naaede over til os, og de standsede med Arbeidet den Dag. Den tydste Skildbagt raabte over til os: „I kan blot vente til imorgen, saa skulle i faae Kaffe uden Sukker!“ Den næste Dag gjorde de Alting ifind, og om Natten nedbrøde de den øvrige Deel af Huset. Vi hørte tydeligt, at de fjørte Ammunition til Kanonerne, og mærkede paa deres Urolighed at de havde Noget ifinde; vi maatte derfor holde os aarvaagne hele Natten, og beløve os paa at tage imod dem. Den 29de om Morgenen Kl. 8 aabnede Fjenden sin Ild fra dette nærliggende Batteri, vi besvarede den med nogle Skud, men da vi mærkede, at det fjendellige Skyts var svært Beletringsstyts, holdt vi strax igjen inde med at besvare den. Vore Kanoner bleve da vendte mod Vst, langsmed Eiderdiget, hvorfra vi ventede Stormen. Strax efter kom 2 Dampflibe med 3 Kanonbaade østerfra opad Eideren; deres Feltbatterier strømmede ligeledes til fra den modsatte Eiderbred, saavel som ad Chausseen fra Syderstapel.

Allt dette Skyts aabnede nu sin Ild mod vore østlige Skanser, saavel som mod Byen; Kanonaden vedvarede uafbrudt; et Hjul blev skudt fra vor ene Granatkanon, men blev strax kompletteret. Vi mistede ved samme Leilighed 2 Mand; et Dieblit efter faldt atter 3 Mand ved vor Kanon og vor Batterichef blev let saaret i det ene Been. Vi bade ham om at lade sig forbinde, da vi saae Blodet flyde ned ad hans Støble. „Det gjør mig ingen Skade“, svarede han. Da vi nu med disse to Kanoner havde mistet den halve Deel af Mandskabet, sagde vor Batterichef, som bestandig stod uroffelig ved vor Side: „Læber ikke Modet, Børn! vi stride og staae fast saalænge det er Guds Villie“. Vor Dækning var altfor svag til at beskytte os mod dette svære Skyts paa saa kort Afstand; Kuglerne, Granaterne og Bomberne fløi imellem og omkring os som Svaler og borttreve vor Dækning. Kl. 3 om Eftermiddagen gif det fjendtlige Infanteri frem mod os til Storm i store Masser, og kom paa samme Maade som vi havde ventet det, langs med den sydlige Side af Eiderdiget; Kanonbaadene fulgte dem for at være dem til Hjælp ved Byens Indtagelse. I det samme Dieblit kom en Kugle og tog den ene Arm fra No. 1 ved vor Kanon. Fjenden rykkede ganske koldblodig frem i sluttede Kolonner, med en stor Fane i forreste Geled. Vore forholdt sig ganske rolige, saa at han troede, det vilde være en let Sag at tage Byen; men deri tog han feil; da han var kommen os nær paa omtrent 200 Alen, aabnede Vore Ilden paa det Flittigste med Granater og Kardætser; Fjenderne faldt i Sneeseviis; Resten vendte om og tog Flugten. Da vi ikke længer kunde naae dem med Kardætser, gav vi dem Granater, og Kanonbaadene fik samme Traktament. Det lykkedes os først at styde Flagstangen bort fra den ene og dernæst Roret, saa at de styrende med Arterne maatte sulke bort. — Deres Batterier svarede os endnu fra alle Kanter, men vi stode som om vi slet ikke agtede dem. Vi bad ofte vor Chef om at dække sig; thi vi elskede ham saa høit, at enhver af os heller vilde falde end miste ham. „Tak, kjære Børn“, sagde han, „mit Liv er ikke bedre eller kostbarere end en af Eders.“ Da Kanonaden aftog lidt, sagde han: „Har ikke en af Eder en Vid Brød? jeg synes jeg bliver sulten, og det Samme er vistnok ogsaa Tilfældet med Eder, da ingen af os har faaet det Ringeste siden igaar.“ Vi havde baade Smør og Brød; han satte sig da ned, tillavede sig selv saavel som enhver af os et Stykke Smørrebrød, og gav os hver en Snaps af en Flaske, som han havde hos sig. Hans Godhed og Venlighed mod os er til enhver Tid den samme; dertil er han en tapper Mand, saa at han vel fortjener Højs og Ære af os. Byen stod nu paa flere Steder i Brand, og mange af Byens Indvaanere bleve deels saarede, deels dræbte. Kanonaden vedblev uden Ophold Dag og Nat; vor ene Kanon fik atter sin Lævet skudt itu; men om Natten blev den igjen istandsat, saa at den atter kunde virke næste Dag. Branden i Byen vedvarede uafbrudt, saa at Indvaanerne maatte flygte bort fra al deres Eiendom; imidlertid bleve Sprøiterne betjente saavidt muligt. Vort Færgehøus blev ganske nedskudt, saa at Splinter og Muursteen sprang rundt omkring os. Dagen efter fjørtes flere svære Kanoner og Morterer op paa den østlige Side imod os; et Batteri opstod i Diget lige imod vore Granatkanoner. Fjenden havde nu 14 a 26 Stkr. svært Beleiringsstyts, som stod i en Vinkelretning paa den sydlige og østlige Side af os; derimellem vare deres Batterier plantede, altsammen 12-pd. Feltstyts. Efter vort Skjønnende havde de

mellem 2 og 3 Batterier; thi Terrainet var ikke af den Bestaaffenhed, at vi fuldkommen bestemt kunde see Antallet. Hertil kom endnu 4 Kanonbaade, altsaa ialt henimod 30 Stkr. hvort Skytz foruden Feltbatterierne, hvormed de kunde beslyde os fra 3 Sider. Deres Infanteri bestod af 6 Batalioner og 1 Jægerkorps. Den 1 October om Aftenen blev vor Batterichef, Kapt. Moltke (Søn af afg. Kmj. Moltke i Svendborg), saa daarlige af sit Saar, at han maatte lægge sig paa Lazarethet. Kommandoen blev da overtagen af en Vicut. Falbe af 3die Batteri, og Oberkommandoen over alle 6 Kanoner af Kapt. Stjernholm af samme Batteri. Vore Skandser bleve ofte demolerede, og naar vi om Natten kunde faae en Smule Leilighed, bleve de restaurerede igjen, saavidt det var os muligt. Branden tiltog stedse mere og mere paa Grund af Mængden af Bomber og gloende Kugler; Spøiterne maatte tilsidst standse, da saavel de, som det Mandskab, der betjente dem, blev skudt bort. — Den 4de October steete det sidste Hovedangreb, som varede 6 Timer med en streng Kamp; om Eftermiddagen kl. henimod 6 blev Kanonaden saa heftig, at der i en halv Time taltes henved 30 Skud i hvert Minut; denne voldsomme Kanonade varede i omtrent 2 Timer; vore Skandser demoleredes og Byen sattes i en heftig Brand overalt; en Kirke med et høit Taarn og flere af de i Byens Nærhed værende høitliggende Steder tjente med deres Ulykshjær til at oplyse Terrainet for denne natlige Kamp. Det fjendtlige Infanteri brød derpaa frem til Storm med Hurraraab; vi fik strax Jorden ryddet bort fra den ene Granatkanon og fik den i brugbar Stilling; den anden derimod kunde vi ikke faae i Brug. Vi maatte strax til at fyre paa det heftigste med Kardætser, da Fjenden alt var ganske nær inde paa os; vi holdt ogsaa trolig ved at fyre med vor ene Kanon; Alting gik til med det vildeste Raseri, under Gøværild, Kanonild, Hurraraab og Stormløb; Ingen tænkte hverken paa Liv eller Død, men blot paa at afflaae Fjendens Angreb og beholde sin Stilling, hvilket og stedse lykkedes os. Fjenden var saa vidt, at han plantede en Fane paa vort Brystværn, og Fanebæreren raabte: „Ville I nu overgive Eder: her planter jeg min Fane!“ „Det ville vi først see“, svarede en af vore Infanterister, „hvem der skal kaldes den Dørgivende“, og idetsamme fik Fanebæreren en Kugle for Panden, saa at han tumlede ned fra sin Fane og glemte at rejse sig igjen. En Anden tog fat i Enden af et Espingolrør; men en af Vore greb fat i den anden Ende og raabte: „Nei holdt, det er mit“; og saa fik han samme Behandling som Fanebæreren. Fjenden løb mange Gange uden Burer og Strømper for at lægge Bro over de mange Grøfter; en Ammunitionsbogn, som de havde ved en af deres Skandser, blev ramt af en af vore Granater og sprang i Luften; ligeledes sprængte en Granat en stor Bro, hvorved en Masse Infanteri druknede. Vor Anfører og Afdelingskommandeur, den norske Oberst Helgesen, sagde: „Lad mig see, at I ere raske og tappre, danste Gutter; jeg retirerer ikke, saalænge jeg har en danst Mand; enten Seier eller Død.“ Ser Gange stormede Fjenden, men vi vare ikke til at røkke og vi stode fast. Dersom vi havde haft det Vanheld at skulle retirere, vare vi deels blevene skudte, deels tagne tilfange, da der kun var en sneber Passage, ad hvilken vi kunde komme frem. Vore Kanoner havde vi ikke kunnet faae bort, og Ingen tænkte paa at forlade dem. Vor Kanon maatte vi 4 Gange afsjole med Vand; desuden maatte jeg for hvert Skud afbisse den med en baad Halmviff, da den blev saa varm, at vi neppe kunde røre ved den; thi vi fyrede med denne ene Kanon alene over 200 Skud. I min hele Tjenestetid har jeg ikke haft saa streng en Tour som denne Nat med at lade Kanonen; i min ene Haand havde jeg store Vabler; men derfor lykkedes det ogsaa at afflaae denne store, overlegne Styrke, saa at Fjenden med Skam og Skændsel og et meget betydeligt Tab maatte tage Flugten for denne lille tappe danste Styrke.

De Faldnes Minde.

Staben.

Generalmajor **Frederik Adolph v. Schlegelarell**, haardt saaret den 25 Juli ved Idsted, død paa Stads-hospitalet i Flensborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard den 28 Juli, †.

Capitain **Wilhelm Heinrich August v. Kranold**, falden d. 25 Juli, begravet, efter eget ofte udtalte Ønske, paa Ulkeballe Kirkegaard d. 28 Juli, paa det Sted, han selv havde udføgt, da den danske Armee forlod Als, for at besætte Slesvig.

Feltingenicurdetachmentet.

5 Deling.	28.	Sappeur	Lars Nielsen Bjergene, 4, saaret i Hovedet og druknet d. 29 Septbr. ved Frederikshavn, begravet, see Anmærkning ⁶).	
1	59.	---	Jens Jensen Roldhuset, 14, død i Slesvig d. 30 October af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 Novbr.	
3	23.	---	Lars Christensen Johnstrup, 11, død i Slesvig d. 4 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 October.	
3	26.	---	Peter Christian Petersen Elltjør, 11, død i Slesvig d. 2 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4. Jan.	
5	11.	---	Carl Julius Vestesen Gladfare, 1, død i Flensborg d. 18 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Novbr.	
5	27.	---	Lars Petersen Jordløse, 4, død paa Husum Laz. d. 20 Decbr. af Lypfus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 24 Decbr.	
5	43.	---	Stephan Jensen Wullersted, 7, død paa Hindsgavl Laz. d. 8 Novbr. af Lypfus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 12 Novbr.	
Det mobile Votrain.	18.	---	Hans Jensen Carlsbave, død i Flensborg d. 19 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.	
	37.	---	Niels Peter Henningsen Røddinge, 6, død paa Baldemar Slot d. 23 Octbr. af Lypfus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 28 Octbr.	
	160.	---	Christian Sørensen Segalt, 1, død i Flensborg d. 16 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Novbr.	

Artilleriet.

- Capitain Hans Doe v. Schau, falden d. 12 Septbr. ved Midsunde, begravet i Slesvig paa St. Michaelis Kirkegaard d. 17 Septbr.
- Prem.-Lieutn. Jorgen Abolpff Peter v. Moller, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.
- Prem.-Lieutn. Gustav v. Carlsen, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Flensborg, d. 28 Juli paa St. Marie Kirkegaard, †.
- Baggesen. 13 oc. Constabel Peter Hansen Kongsbergshuus, 7.
- 71. — Christen Larsen Storborg, 11,
- 223. Tr.-Constabel Hans Jehansen Himmelstrupshuus, 8,
- Marcusfen. 194. Tr.-Constabel Severin Petersen Skjærkel, 19,
- Lund. 85. Constabel Lauritz Christian Christensen Blare, 10,
- Dinesen. 214. Tr.-Constabel Anders Christensen Nymark, 10,
- Harthausen. 24. Overconstabel Soren Sorensen Stradsborg, 0,
- faldne den 25 Juli ved Idsted, begravede, see Anmærkning ¹).
- Dinesen. 60. Constabel Jens Nielsen Ledsebolle, 6,
- Rumhøft. 4. Constabel Jens Peter Christensen Gjeraae, 11,
- faldne d. 12 Septbr. ved Midsunde, begravede, see Anmærkning ²).
- Slahn. 21. Overconstabel Rasmus Jensen Udbyneber, 16,
- 1 Esp. Batt. 26. Constabel Hans Christian Fodstad Frederiksvært, 2,
- faldne under Stormen ved Frederikstadt d. 1 og 2 Decbr., begravede, see Anm. ³).
- Dinesen. 89. Constabel Hans Christian Falk, 7, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 24 Decbr., begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 October.
224. Tr.-Constabel Niels Jensen Varschufene, 18, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 15 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
- Baggesen. 112. Bombardeer Thomas Christen Nielsen Høirestodehuus, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 11 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
114. Constabel Jens Madsen Biergene, 4, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 12 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
200. Tr.-Constabel Jens Peter Nielsen Abith, 17, saaret d. 25 Juli, død paa Godgardens Kaserne d. 1 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 5 August.
- Lund. 180. Tr.-Constabel Ole Andersen Wallerup, 1, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 5 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
- Juß. 80. Constabel Rasmus Rasmusfen Gylling, 14, saaret d. 25 Juli, død paa Christianshavns Laz. d. 27 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 2 October.
- Moltke. 79. Constabel Jens Sorensen Sommerbymark, 12, saaret d. 29 Septbr., død paa Husum Laz. d. 5 October, begravet paa Husum Kirkegaard d. 9 October.
- Rumhøft. 1 oc. Tr.-Constabel Knud Christian Rasmussen Mollerhuus, 8, død paa Goltorp Laz. d. 17 Jan. 1851 af ? begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.

- Bumholtz.** 16. Trompeter Johan Otto Olsen, 0, død i Kjøbenhavn d. 28 Septbr. af Bryppfyge, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 October.
- Schulz.** 14. Ref.-Domst. Hans Emanuel Lind, 0, død i Fredericia d. 26 Octbr. af Hjernebetændelse, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 29 Octbr.
- 45 oc. Constabel Wisse Jøppesen Grætttrup, 13, død paa Gottorp Læg. d. 15 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.
- 51 oc. Constabel Christen Jensen Gadecvang, 2, død i Slesvig d. 2 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 6 Novbr.
- R. N. 58.** Ar.-Constabel Hans Gøtfredsen Kjædeby, 8, død i Kjøbenhavn d. 7 Novbr. af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 12 Novbr.
- 62 oc. Constabel Christen Larsen Stalkendrup, 8, død paa Gottorp Læg. d. 22 Octbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 October.
86. Constabel Jens Rielsen Kirkeby, 19, død paa Christhans Læg. d. 27 Decbr. af Luftrørsvindstot, begravet paa **Frelserens** Kirkegaard i Kbhavn d. 31 Decbr. (ved speciel Tilladelse).
- Slafn.** 47. Constabel Anders Christensen Ubberrup, 4, død paa Husum Læg. d. 2 Octbr. af Lypfus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 7 Octbr.
- Marcusfen.** 11 oc. Constabel Christen Hansen Holmene, 2, død i Slesvig d. 10 Octbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 13 October.
29. Constabel Lars Hansen Vede, 7, død paa Gottorp Læg. d. 22 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 24 Novbr.
93. Constabel Jens Chr. Sorensen Skaanager, 17, død i Slesvig d. 30 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1. October.
104. Constabel Wilhelm Wilhelmsen Beile Gjedstedmark, 17, død paa Valdemar Slot d. 27 Decbr. af Lypfus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 31 Decbr.
- Dinesen.** 54. Constabel Niels Rielsen Thistrup, 17, død i Slesvig d. 12 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 13 Novbr.
- Gartzhausen.** 62. Constabel Peter Hansen Hummelhoff Lyrstrup, 27, død i Flensb. d. 17 Decbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 Decbr.
152. Constabel Ole Hansen Stendrup, 8, død paa Fredericia Læg. d. 12 Septbr. af Mavebetænd., begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 16 Septbr.
289. Ar.-Rudst Christen Jensen Dserbymark, 5, druknet d. 14 Juli i Engum Sogn ved Vadning, begravet paa Beile Kirkegaard d. 16 Juli.
- Baggesen.** 3 oc. Constabel Anders Jensen Kastager, 9, død paa Gottorp Læg. d. 1 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Januar.
- R. N. 14.** Constabel Jørgen Hansen Saaderupmark, 8, død paa Valdemar Slot d. 16 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 20 Januar.
- 58 oc. Constabel Anders Jørgensen Sønderby, 7, død paa Augustenborg Læg. d. 21 Jan. 1851 af Bryppbetændelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Januar.
- 70 oc. Constabel Christen Sorensen B. Scholt, 11, død paa Gottorp Læg. d. 12 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.

- Mosfin.** 5. Overconf. Niels Christensen Gaundrup, 8, død i Kjøbenh. d. 7 Decbr. af Hjærnebetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 12 Decbr.
24. Over-Tr.-Conf. Søren Christensen Bogvad, 19, død paa Odense Læg. d. 1 Novbr. af Helt-Feber, begravet paa Odense Kirkegaard d. 5 Novbr.
- 30 oc. Tr.-Conf. Rasmus Nielsen Bannerup, 9, død i Slesvig d. 4 Octbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 Octbr.
48. Constabel Christen Mikkelsen Uggerby, 11, død paa Gottorp Læg. d. 11 Oct. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 October.
63. Constabel Hans Olsen Jers-Dyremark, 7, død i Høensb. d. 6 Sept. af Hjærnebetænd., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Septbr.
- 65 oc. Constabel Lars Petersen Valthalle, 9, død paa Gottorp Læg. d. 15 Octbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Octbr.
130. Constabel Lars Nielsen Kimmersløv, 3, død i Kjøbenh. d. 21 Octbr. af Dypfbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 24 October.
224. Tr.-Conf. Jens Andersen Kyse, 5, død i Kjøbenhavn d. 16 Septbr. af?
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 18 Septbr.
- Rund.** 15 oc. Over-Conf. Hans Jensen Broxsee, 6, død paa Gottorp Læg. d. 1 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 3 Novbr.
39. Constabel Peter Nielsen Barmer, 10, død i Slesvig d. 27 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 Septbr.
41. Constabel Lars Jensen Hjærminggaard, 18, død i Høensborg d. 22 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 26 Septbr.
55. Tr.-Conf. Christian Hansen Jydstrup, 5, død i Høensborg d. 8 Decbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 Decbr.
61. Constabel Mads Petersen Rebbelmark, 19, død i Slesvig d. 30 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 2 Octbr.
87. Constabel Peter Christian Sorensen Klithuus, 11, død i Ålsens d. 2 Octbr. af Lypfus, begravet paa Ålsens Kirkegaard d. 5 Octbr.
- Forsl.** 88. Constabel Anders Christiansen Gjærsløv, 11, død i Slesvig d. 28 Octbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 Octbr.
167. Constabel . . . Dppesundbye, 2, død paa Gottorp Læg. d. 23 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 24 Novbr.
171. Constabel Søren Christensen Seistrup, 17, død i Høensborg d. 16 Octbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
199. Tr.-Conf. Niels Olsen Fræer, 10, død i Slesvig d. 25 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 Septbr.
- Lillich.** 59. Tr.-Constabel Hans Hansen Moholte, 6, død i Høensborg d. 7 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 Novbr.
- K. K.**
- Wegener.** 132. Tr.-Constabel Lars Larsen Ålsonderup, 2, druknet d. 29 Juli i Årnholts Sø ved at vande en Hest, begravet i Slesvig samme Dag.

- Halv-Batteriet
Moltke. 161. Tr.=Const. Peter Chr. Andersen Græbberg, 12, død i Kbhvn. d. 24 Decbr. af Hjernebetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 28 Decbr.
- Do.=Const. Jørgen Petersen Kregeme, 1, død i Kjøbenhavn d. 20 Jan. 1851 af ? begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 23 Januar.
- Tr.=Const. Anders Hansen Gjengstrup, 7, død i Kbhvn. d. 11 Novbr. af Underlivsbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 15 Novbr.
- Constabel Rasmus Larsen Trunderup, 17, død i Ribe Sygehuus d. 5 August, begravet paa Ribe Kirkegaard d. 8 August.
- Reserve. 309. Constabel Peter Rasmussen Sonderkov, 16, død paa Augsb. d. 20 Septbr. af Lyppe, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Septbr.
- K. R. 3. 21. Constabel Peter Nielsen Eskholt, død i Slesvig d. 27 Januar 1851 af Lyppe, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 29 Januar.
- Kast.=Art. 187. Constabel Ebben Jensen Soby, død i Fredericia d. 28 Decbr. pludselig efter Rydelsen af Brændevin, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 31 Decbr.

Fingarden til Fods.

Oberst Johan Hieronymus v. Kirchhoff, død paa Gottorp Laz. d. 24 Novbr. af Drøysvatterfot, begravet i Kjøbenhavn paa Garnisons Kirkegaarden d. 10 Decbr.

3. 133.	Gardes Carl Christian Poulsen, 0,	2. 97.	Gardes Jacob Jensen Gjorslev, 6,
4. 175.	— Thomas Sørensen Salten, 15,	3. 76.	— Niels Petersen Bang, 12,
4. 190.	— Jens Jeppesen Hundborg, 12,	3. 96.	— Niels Christensen Taanum, 13,
1. 58.	Gardes Jens Nielsen Dværkebye, 5,		

De første 3 ere faldne, de andre 4 saunede ved Idsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning 1).

1. 145. Gardes Mons Jensen Mindelhuus, 18, saaret ved Idsted, død i Kjøbenhavn d. 12 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 15 August.
2. 56. — Christian Andersen Agerup, 3, saaret ved Idsted, død i Kjøbenhavn d. 10 Decbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 Decbr.
2. 62. — Peder Christian Kjarby, 18, saaret ved Idsted, død i Kjøbenhavn d. 8 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 12 August.
2. 194. — Lars Andersen Skiby, 2, saaret ved Idsted, død i Hønsborg d. 14 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 Septbr.
3. 33. — Carl Chr. Petersen Corfeldt, 0, saaret ved Idsted, død i Hønsborg d. 9 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
3. 219. — Anders Jensen Lyderlev, 6, saaret ved Idsted, død i Hønsborg d. 25 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
4. 198. — Hans Silladsen Tjareborg, 17, saaret ved Idsted *, død i Hønsborg d. 23 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
1. 100. Gardes Peter Petersen Tveed, 18, død paa Gottorp Laz. d. 18 August af Lyppe, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 August.

1. 159. Garder Peter Christensen Norbel, 9, død paa Gottorp Laz. d. 15 Novbr. af Halsbetændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Novbr.
1. 161. — Christen Christensen Høstved, 16, død i Sønderborg Laz. d. 9 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 12 Januar.
2. 122. — Christen Nielsen Borriktost, 18, død paa Augustenb. Laz. d. 19 Novbr. af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 Novbr.
2. 129. — Peter Christensen Steenbel, 11, død paa Gottorp Laz. d. 24 August af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? August.
3. 67. — Abraham Jacobsen Linnet, 19, død i Flensborg d. 15 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.
3. 210. — Hans Petersen Voitinge, 5, død paa Augustenborg Laz. d. 30 Novbr. af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 4 Decbr.
4. 52. — Hans Nicolaisen Langerød, 2, død i Steebvig d. 23 Decbr. af ? begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 Decbr.
4. 62. — Niels Clausen Roi-Mark, 17, død i Flensborg d. 26 Decbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 Novbr.
4. 79. — Jens Petersen Vang, 12, død i Kjøbenhavn d. 24 August af Seltist-Feber, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 28 August.
4. 125. — Carl Nielsen Annebjerghuus, 4, død i Flensborg d. 29 Novbr. af Typhus, begravet paa St. Maria Kirkegaard d. 1 Decbr.
4. 148. — . . . Kistrup, 13, død paa Gottorp Laz. d. 14 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Jan.

1ste lette Infanterie-Bataillon.

Capitain Johannes Ludvig Frederik v. Mathiesen, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Sec.-Lieutn. Alexander Leopold August v. Maribo, falden d. 25 Juli ved Idsted, er sandsynlig begravet i Steebvig paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Juli, ¹ †).

1. 3 oc. Undercorp. Peter Jensen Rasmøe Søhuus, 3,	3. 12. Undercorp. Chr. Wilhelm Willasen Lyngbye, 1,
1. 89. Menig Peter Petersen Hjertlov, 2,	3. 151. Menig Hans Nielsen Dutved, 3,
1. 103. — Lars Madsen Hovlsang, 1,	3. 160. — Niels Nielsen Kagerup, 2,
1. 119. — Jens Jensen Brandsholmshødt, 0,	3. 200. — Christian Petersen Dragstrup, 2,
1. 281. — Hans Christoffersen Thybjerg, 0,	4. 120. — Niels Christian Poulsen Lyngbye, 1,
2. 34 oc. — Peter Hansen Hillested, 9,	4. 125. — Hans Philipsen Dibe, 3,
2. 55. — Anders Larsen Kyndelose, 3,	4. 132. — Niels Olsen Snevre, 4,
2. 87. — Hans Nielsen Hvesfinge, 1,	4. 190. — Anders Petersen Gregome, 2,
2. 120. — Wilhelm Frederiksen Hirschholm, 2,	4. 210. — Johan Heinrich Ernst Sommer, 2,
2. 198. — Christian Hansen Harebye, 0,	4. 262. — Peter Christensen Stemminge, 9,
2. 206. — Rasmus Jørgensen Dredlette, 0,	4. 321. — Lars Andreasen Dysevad, 11,

<p>1. 270. Menig Hans Mortensen Magelmåhr, 0,
 2. 65 oc. — Hans Jensen Krathuus, 3,
 3. 51. — Peter Olsen Nyemark, 3,
 3. 146. — Hans Christianfen Kløvested, 3,</p> | <p>3. 213. Menig Isaac Abraham Abrahamsen, 0,
 3. 217. — Lars Hansen Søbyhøi, 4,
 4 9. Sergeant Søren Roe Gjellerup, 2,</p> |
|--|---|
- de første 22 indtil 1. 270 ere faldne, de sidste 7 ere savnede d. 25 Juli ved Jdsfled, begravede, see Anmærkning ¹).
1. 16. Undercorp. Hans Mortensen Lille Skjendved, 3, saaret d. 25 Juli *, død i Kjøbenhavn d. 5 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 October.
1. 260. Menig Peter Christianfen Hestehøve, 3, saaret d. 25 Juli, død i Hlensborg d. 16 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
1. 292. — Christian Nielsen Engshavehuus, 0, saaret d. 25 Juli, død i Hlensborg d. 6 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 August.
2. 5 oc. Undercorp. Jens Jensen Gedevasen, 2, saaret d. 25 Juli *, død i Hlensborg d. 30 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
2. 113. Menig Peter Hansen Smidstrup, 2, saaret d. 25 Juli *, død i Hlensborg d. 5 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
3. 14. Undercorp. Knud Christophersen Bjørnemoshuus, 3, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg d. 2 September, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 7 September.
4. 26. — Ole Iversen Husum, 1, saaret d. 25 Juli, død i Hlensborg d. 16 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
4. 59. Menig Jens Christian Nielsen Borchholm, 2 saaret d. 25 Juli, død i Abentraa Lag. d. 2 August, begravet paa Abentraa Kirkegaard d. 4 August.
4. 239. — Sorgen Jensen Brøndsholmsdahl, 2, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 4 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 September.
4. 250. — Frederik Hansen Nor Klittkamp, 9, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 6 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 10 August.
1. 176. — Peder Pedersen Ebberup, 0, død pludselig paa Marsken d. 15 Juli i Dons Bye, begravet paa Røbling Kirkegaard d. 18 Juli.
4. 69. — Jens Jensen Langstrup, 2, indbragt død til Slesvig d. 4 October af et Vaadestub (ved Kurborg), begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 October.
4. 306. — Niels Jensen Sjølemar, 1, død i Hlensborg Lag. d. 24 Septbr. ved Spark af en Hest, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 September.
1. 63. — Anton Fred. Lyhau Røssing Biselund, 0, død i Hlensborg d. 21 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.
1. 131. — Niels Hansen Annisøe, 2, død paa Waldemar Slot d. 10 Septbr. af Typhus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 15 Septbr.
1. 265. — Jens Peter Enevoldsen, 0, død paa Waldemar Slot d. 17 Januar 1851 af Typhus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 21 Januar.
1. 290. — Knud Thomasfen Skjalbet, 0, død i Slesvig d. 1. December af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 December.

2. 19 oc. Menig Johan Wilhelm Rasmussen Ringkjøbing, 0, død i Slesvig d. 13 Septbr. af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 18 September.
2. 59 oc. — Johannes Petersen Kirkefod, 3, død i Kjøbenhavn d. 30 Novbr. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 December.
2. 83. — Jørgen Nielsen Oldhuus, 0, død paa Graasteen Laz. d. 18 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa Ndsbøll Kirkegaard d. 22 Januar.
2. 98. — Hans Larsen Torpe, 4, død i Slesvig d. 24 August af Typhus, begravet i Slesvig d. ? August.
2. 109. Pioneer Jens Olsen Hærighoi, 2, død i Slesvig d. 11 Novbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 24 November.
3. 84. Menig Lars Larsen Nallebam, 3, død i Slesvig d. 26 Januar 1851 af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 29 Januar.
3. 127. — . . . Sæbinger, død paa Garnisons Hospital d. 12 Januar 1851 af Lungesvindst, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 Januar.
4. 2. Friv. Fourter Emil Lund Kjøbenhavn, 0, død i Haderslev Laz. d. 25. Febr. 1851 af Typhus, begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 28 Februar.
4. 5 oc. Pioneer Carl Jørgensen Tingerup, 4, død i Flensborg d. 24 Februar 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 Marts.
4. 9 oc. Undercorp. Christen Nielsen Veire, 3 død i Kjøbenhavn d. 11 Septbr. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 14 September.
4. 249. Menig Christen Nielsen Sæddinge, 9, død i Slesvig d. 19 Septbr. af Nygmarv-Betændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 21 September.
4. 264. — Mads Rasmussen Døiden, 9, død paa Garnisons Hospital d. 12 Juli af Svækkelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 Juli.

2den lette Infanterie-Bataillon.

1. 33. Undercorp. Carl Christian Nissen, 0,	1. 94. Menig Lars Poulsen Absentorp, 4,
1. 47. Menig Ole Hansen Brederød, 2,	1. 99. — H. Jacobsen Vedstrup Toelstang, 4,
1. 121. — Rasmus Sørensen Sundbylille, 2,	1. 181. — Hans Jensen Uggerløse, 4,
2. 286. — Peter Jensen Gundsøemagle, 1,	2. 118. — Søren Ditlev Conradsen Bierresøe, 4,
3. 55. Undercorp. Jens Jensen Herringløse, 3,	2. 155. — Jørgen Jensen Ueberup, 4,
3. 76. Menig Peter Madsen Kallred, 4,	3. 107. — Søren Christian Sørensen, 1,
3. 248. — Ernst Emil Boetmann, 0,	4. 79. — Hans Nielsen Reiede, 2,
4. 23. Undercorp. Jens Petersen Skullelov, 2,	4. 179. Undercorp. Ole Christensen Kortang, 2,
4. 39. Menig Jens Julius Bang, 0,	4. 181. — Søren Petersen Wetby, 2,
4. 51. — Christen Andersen Kirkefælsinge, 4,	4. 293. Menig Peter Petersen Skullelov, 3,
1. 26. Undercorp. Niels Jensen Forstinge, 4,	

De første 10 ere faldne, de sidste 11 savnede v. Idsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 202. Menig Christoffer Jacobsen Sandberghuus, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 27 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
1. 257. — Jens Jacobsen Gaareveile, 4, saaret d. 25 Juli, død paa Christianshavns Laz. d. 22 Decbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 Decbr.
2. 179. — Frederik Berdelin, 0, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, 1 a).
2. 214. — Jens Jensen Søllerød, 3, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 28 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 30 Juli, †.
2. 327. — Lars Jørgen Brordrup, 3, saaret d. 25 Juli, død i Kjobenhavn d. 6 Novbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 11 Novbr.
3. 5. Sergeant Johan Frederik Wilhelm, 0, saaret d. 25 Juli *, død i Flensborg d. 3 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 5 August.
3. 85. Menig Niels Petersen Uddy, 4, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 August.
3. 198. — Peter Jensen Asminderød, 2, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 14 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 16 August.
3. 214. — Bendt Olsen Borchholm, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 23 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
4. 78. — Hans Chr. Nielsen Farum Lillevang, 2, saaret d. 25 Juli, død i Kjobenhavn d. 13 September, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 September.
4. 290. — Peter Hansen Carlstrup, 3, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg, d. 23 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
1. 48. — Christian Petersen Hjortose, 2, død i Slesvig d. 1 September af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Septbr.
1. 218. — Lars Petersen Windinge, 2, død i Flensborg d. 21 November af **Typhus**, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Novbr.
1. 317. — Niels Jacobsen Store Lyngbye, 2, død paa Gottorp Laz. d. 27 October af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 October.
1. 333. — Hans Christensen Beenlose, 3, død i Svendborg Laz. d. 1 November af **Typhus**, begravet paa Frue Sogns Kirkegaard d. 4 November.
2. 90c. Pioneer Christen Sørensen Mortzsh, 4, død paa Fredericia Laz. d. 2 October af **Typhus**, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. ? October.
2. 160. Menig Niels Petersen Kyrringe, 4, død i Flensborg d. 15 October af **Typhus**, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 207. — Niels Olsen Wobstalle, 0, død paa Gottorp Laz. d. 11 December af **Apoplexie**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 December.
2. 278. — Svend Jensen Bregnerød, 2, død paa Augustenb. d. 19 Jan. 1851 af **Typhus**, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 Januar.
2. 299. — Alexius Risting, 0, død i Slesvig d. 27 October af **Typhus**, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 October.

2. 310. Menig Peter Andersen Gjevninge, 3, død i Slesvig d. 5 Novbr. af Lypfus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 10 Novbr.
2. 317. — Lars Ludvigsen Maarum-Linghuus, 2, død i Flensborg d. 31 Decbr. af Blodgang,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
2. 324. — Lars Petersen Skjeltsoe, 3, død paa Valdemar Slot d. 20 August af Lypfus,
begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 23 August.
3. 125. — Peter Andersen Weilebye, 4, død paa Gottorp Læg. d. 25 December af Lypfus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? December.
3. 203. — Niels Mortensen, 1, død i Flensborg d. 24 October af Lypfus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
3. 216. — Niels Petersen Viskerød, 2, død i Aabenraa Læg. d. 7 Januar 1851 af Lypfus,
begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 9 Januar.
3. 312. — Anders Petersen Gladsovre, 1, død i Kjøbenhavn d. 2 October af Strubebetændelse,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 5 October.
4. 52. — Lars Larsen Svinninge, 4, død i Haderslev Læg. d. 7 Februar 1851 af Lypfus,
begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 11 Februar.
4. 101. — Lars Peter Nielsen Helsing, 2, død i Slesvig d. 12 December af Lypfus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 15 December.
4. 115. — Peter Andersen Weyebe, 2, død i Aabenraa Læg. d. 28 Jan. 1851 af Lypfus
begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 30 Januar.
4. 267. — Rasmus Christensen Hvidovre, 1, død i Flensborg d. 5 Febr. 1851 af Lypfus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.

3die Linie - Infanterie - Bataillon.

Capitain Carl Harald v. Waggefen, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Sec.-Lieutn. Carl Frederik v. Hansen, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Slesvig paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Juli.

Sec.-Lieutn. Christian Peter Harald v. Brofsen, falden d. 24 Juli ved Idsted, begravet samme Aften i en Kæmpehøi ved Landsbyen Gammellund, ¹ c).

1. 28. Undercorp. Niels Jacobsen Liunge, 5, 1. 56. Menig Christen Petersen Lundbye, 5, 1. 77. — Peter Larsen Svinninge, 4, 1. 127. — Jens Thomassen Ortvad, 5, 1. 150. — Hans Nielsen Galbye, 6, 2. 3. Vaabenmester Niels Christian Drejer, 0, †, 2. 176. Menig Arent Peter Poulsen Aulsgaardhuus, 5, 2. 119. — Hans Frederik Niese, 30,	2. 285. Menig Christen Christensen Skasterup, 5, 3. 181. — Christian Olsen Sigersted, 5, 1. 73. Menig Hans Larsen Langehuus, 5, 1. 225. — Christian Andersen Thybjerger, 6, 2. 49. — Lars Larsen Skjorpinge, 6, 2. 81. — Ingvor Hansen Basmæs, 6, 2. 156. — Hans Nielsen Kesen, 13, 4. 123. — Peter Christopher Jensen Dame, 9,

De første 10 ere faldne, de sidste 6 ere savnede d. 25 Juli v. Idsted, begravede, see Anmærkn. ¹).

1. 9. Sergeant Lars Jensen Tving, 5, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 9 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
1. 160. Menig Niels Christensen Heininge, 5, saaret d. 25 Juli, død paa Gottorp Laz. d. 5 Sept., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 7 September.
2. 16. Undercorp. Jørgen Christensen Sjørstev, 6, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
2. 197. Menig Anders Balduin, 0, saaret d. 25 Juli, død i Slesvig d. 31 Juli, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 August.
3. 192. — Lars Larsen Kregome, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 30 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1. August.
4. 21. Undercorp. Anders Jensen Engelstøfte, 5, saaret d. 25 Juli, død i Slesvig d. 11 Decbr., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 Decbr.
4. 127. Menig Lars Hansen Glomsø, 6, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 11 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 September.
4. 132. — Hans Petersen Magleby, 6, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg d. 5 Septbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 7 September.
4. 146. — Peter Knudsen Hylkerup, 5, saaret d. 25 Juli *, død i Flensborg d. 21 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
4. 194. — Jacob Adamsen Hellestrup, 4, saaret d. 25 Juli, død paa Gottorp Laz. d. 2 Novbr., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 3 November.
4. 241. — Frederik Christian Bruun, 0, saaret d. 25 Juli, død i Alsens Laz. d. 20 Septbr., begravet paa Alsens Kirkegaard d. 23 September.
1. 26. Undercorp. Jacob Nielsen Heietaastrup, 5, død paa Odense Laz. d. 19 August af Typhus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 23 August.
1. 85. Menig Søren Jensen Hørved, 4, død i Abenraa Laz. d. 24 Januar 1851 af Typhus, begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 26 Januar.
2. 48. — Christen Christensen Wabberup, 6, død i Abenraa Laz. d. 22 Decbr. af Typhus, begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 24 December.
2. 59. — . . . Landdgrav, død paa Augustenborg Laz. d. 31 Januar 1851 af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 3 Februar.
2. 257. — Hans Jensen Skovsborg, 1, død i Flensborg d. 31 Januar 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.
2. 259. — Lars Vilhelm Theodor Møller, 1, død i Kjøbenhavn d. 22 Decbr. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 December.
2. 319. — Eckert Lage Staffendorf, 5, død i Slesvig d. 23 Januar 1851 af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Januar.
3. 64. — Christen Lund Eigtved, 5, død i Flensborg d. 16 Decbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
3. 134. — Ole Petersen Himlingøie, 4, død i Fredericia Laz. d. 16 Septbr. af Typhus, begravet paa Michaëlis Kirkegaard d. 19 September.

3. 238. Menig Peter Christian Hansen Skippinge, 4, død paa Graasteen Laz. d. 13 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Ndsbøll Kirkegaard d. 17 Januar.
3. 267. — Hans Rasmussen Gjedstrup, 5, død i Flensborg d. 18 Decbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
3. 280. — Hans Larsen Trille, 19, død i Kjøbenhavn d. 7 Decbr. af Dryffbetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 11 December.
4. 122. — Christen Jensen Roislov, 5, død i Flensborg d. 10 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 15 Januar.
4. 132. — Jens Jensen Krummerup, 5, død i Slesvig d. 10 Marts 1851 af ? begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 16 Marts.
4. 160. — Anders Christophersen Himlingeie, 6, død i Flensborg d. 30 October af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 8 November.
4. 215. — Hans Willadsen Dvandløje, 4, død i Flensborg d. 28 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 October.
4. 274. — Frederik Hansen Terdlov, 5, død i Flensborg d. 10 November af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
4. 277. — Mads Christian Westerm-Jerniklov, 11, død paa Graasteen Laz. d. 20 Decbr. af Lypfus, begravet paa Ndsbøll Kirkegaard d. 23 December.
3. 90. — Hans Larsen Tolstrup, 3, saaret af et Vaadestud d. 6 Noubr., død i Slesvig d. 10 samme Maaned, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 November.

Ade Linie-Infanterie-Bataillon.

- Sec.-Lieut. Casper Wilhelm v. Roushing, falden d. 25 Juli v. Idsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Jull. †
1. 181. Menig Christian Emanuel Georg Seerup, 9, faldne d. 25 Juli v. Idsted, begravede, see
3. 207. — Lars Nielsen Dahl, 6, (Anmærkning 1).
1. 277. — Rasmus Andersen Weddelov, 3, falden d. 11 Decbr. ved en Recognoscering fra Koshendorff, begravet paa Cosel Kirkegaard d. 13 December.
3. 203. — Jens Larsen Snefere, 6, falden d. 16 Septbr. v. Ekernförde, (Patrouille), medtaget af Fjenden og begravet ? ?
4. 128. — Jens Nielsen Kallehave, 6, falden d. 12 Septbr. v. Ekernförde, (Patrouille), begravet paa Ekernförde Kirkegaard d. 15 September.
4. 177. — Erik Peder Olsen Maglebrande, 9, falden d. 28 Noubr. ved en Recognoscering fra Koshendorff, begravet paa Cosel Kirkegaard d. 29 November.
2. 143. — Hans Jørgen Larsen Dustrup, 9, død d. 18 Juli under Marschen paa Weien fra Bau Hede til Sønderborg Laz., begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 75. — Gotsfred Jacob Walter Sønderborg, 1, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 31 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg, see 1 °). †

1. 122. Menig Rasmus Jørgensen Errindlov, 9, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 6 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 August.
1. 300. — Jens Jørgensen Kreggerup, 2, død i Sønderborg d. 22 Juni af Gæstf. Feber, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 25 Juni.
2. 163. — Niels Jensen Østrup, 6, død paa Gottorp Læg. d. 19 Novbr. af Apphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 24 November.
2. 228. — Anders Larsen Stubberup, 9, død i Hønsborg d. 23 November af Apphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 November.
2. 249. — Hans Olsen Glim, 3, død paa Gottorp Læg. d. 20 September af Apphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 September.
2. 252. — Carl Lambrecht, 6, død paa Gottorp Læg. d. 21 September af Apphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 September.
3. 140. — Jens Petersen Snesere, 6, død i Slesvig d. 26 December af Apphus, begravet paa St. Michaels Kirkegaard d. 29 Decbr.
3. 193. — Ole Hansen Kalløe, 9, død i Hønsborg d. 6 Februar 1851 af Apphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.
3. 235. — Niels Johansen Veiringe, 9, død paa Sønderborg Læg. d. 6 August af Apphus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 9 August.
3. 252. — Christian Andersen Petersborg, 5, død paa Gottorp Læg. d. 14 Jan. 1851 af Apphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.
4. 6. Pioneer Andreas Hansen Junget, 13, død paa Gottorp Læg. d. 2 Jan. 1851 af Apphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Januar.
4. 144. Menig Niels Hansen Skibbinge, 6, død i Slesvig d. 5 Febr. 1851 af Apphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 9 Februar.
4. 263. Jørgen Jørgensen Nybølle, 9, død paa Gottorp Læg. d. 22 Februar 1851 af Apphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Februar.

5te Linie-Infanterie-Bataillon.

Sec.-Lieutn. Theodor Hendrik Viborg v. Pontoppidan, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Slesvig paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Juli.

Sec.-Lieutn. Ludvig Christof Gæssel v. Døst, fangen d. 25 Juli, død i Rendsborg d. 21 August af Cholera, begravet paa Kirkegården i Rendsborg d. 22 August.

1. 72. Menig Espen Simonsen Blangstrup, 7,	2. 48. Menig Anders Larsen Nordbye, 7,
1. 109. — Poul Andersen Sødinge, 8,	2. 57. — Peter Petersen Drobby, 7,
1. 158. — Rasmus Søren Nielsen Torpe, 8,	2. 233. — Jens Simonsen Wiby, 7,
1. 164. — Rasmus Jensen Ullerslev, 8,	3. 3. Vaabenmester Jørgen Martin Kragh, 7,
1. 175. — Jens Andersen Findinge, 8,	3. 8. Fritv. Corp. Hans Christian Christophersen
1. 183. — Hans Andersen Hørringe, 7,	Lund, (norst),
2. 2. Fourer Niels Christian Grängmann, 0,	3. 140. Menig Christen Griffen Weise, 8,

3. 208. Menig Jørgen Rasmussen Saaderupmark, 8,	1. 220. Menig Søren Jørgensen Svanninge Stam-
4. 39. Spillemand Frederik Christiansen, 24,	pemølle, 8,
4. 86. Menig Hans Peter Carstensen, 8,	2. 158. — Søren Christian Hansen Faaborg, 8,
4. 281. — Jb Michaelsen Sandager, 8,	2. 204. — Rasmus Jepsesen Brydegaard, 7,
1. 58. Menig Frederik Ludvig Hansen Gauslund, 7,	3. 60. — Rasmus Hansen Skovskoe, 8,
1. 128. — Lars Christensen Maderup, 7,	3. 108. — Knud Larsen Doberglund, 7.
1. 189. — Lars Hansen Lindholmsted, 7,	

De første 17 ere faldne, de sidste 8 ere savnede ved Jdsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 53. Menig Axel Nielsen Fangel, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 2 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 August.	
3. 25. Undercorp. Jørgen Poulsen Woldstrup, 8, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 28 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 2 October.	
3. 99. Menig Hans Henrik Petersen Spanget, 8, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 2 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 August.	
3. 116. — Anders Nielsen Orte, 7, saaret d. 25 Juli, død paa Christianshavns Læg. d. 20 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 Septbr.	
3. 135. — Peter Jepsesen Skovby, 7, saaret d. 25 Juli, død ombord paa et Transportstib til Kjøbenhavn d. 28 Juli, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 2 August.	
3. 158. — Rasmus Christensen Hundtofte, 8, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 11 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.	
3. 195. — Niels Andersen Lettemose, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.	
3. 259. — Hans Hansen Haarslev, 7, saaret d. 25 Juli, død paa Gottorp Læg. d. 15 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 17 August.	
4. 221. — Niels Rasmussen Svanningemark, 8, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg Læg. d. 17 August, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 August.	
4. 86. — Carl August Wengen Kalsbech, 0, død d. 30 Novbr. paa Husum Læg. af et d. 16 Novbr. i Frederikshaldt erholdt Vaadestud, begravet paa Husum Kirkeg. d. 6 Decbr.	
4. 100. — Anders Jørgensen Ellinge, 8, død d. 19 Juli i Flensborg af et Vaadestud, begravet paa St. Nicolai Kirkegaard d. 22 Juli.	
1. 8. Corporal Carl Christian Petersen Odense, 7, død d. 31 October i sit Qvarteer i Frederikshaldt efter en Dags Sygeleie, begravet paa Goldenbittell Kirkegaard d. 7 November.	
1. 203. Menig Peter Jensen Gundestrup, 7, død i Kjøbenhavn d. 30 Septbr. af	Xpphus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 3 October.	
1. 223. — Niels Hendriksen Astrup, 8, død i Kjøbenhavn d. 27 Novbr. af	Wryssbetændelse,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 1 December.	
1. 243. — Hans Andersen Østerskov, 8, død i Alsens Læg. d. 19 October af	Xpphus,
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 23 October.	

2. 41. Menig Jens Jacobsen Elkrohuus, 7, død i Hønsborg d. 29 Novbr. af Thyhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
2. 119. — Lars Rasmussen Veirup, 7, død i Hønsborg d. 13 November af Thyhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
2. 197. — Niels Rasmussen Uggerølev, 7, død paa Augustenborg d. 13 Juli af Hjernebetandelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Juli.
2. 224. — Niels Vitborph Almind Dre Skole, 7, død i Husum Læg. d. 20 October af Thyhus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 25 October.
2. 249. — Frederik Siegfrið Carlsten Krømmerrhuus, 7, død paa Augustenborg Læg. d. 22 Novbr. af Thyhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 26 November.
3. 32. — Hans Rasmussen Svanningemark, 8, død i Hønsborg d. 7 Februar 1851 af? begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.
3. 64. — Christian Michelsen Kjerteminde, 7, død i Hønsborg d. 28 Novbr. af Thyhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.
3. 68. — Peter Rasmussen Ronninge, 7, død i Hønsborg d. 12 Jan. 1851 af Thyhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 15 Januar.
3. 211. — Niels Petersen Hbello, 7, død i Hønsborg d. 3 Marts 1851 af Thyhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 Marts.
3. 216. — Andreas Christensen Eibrigholm, 7, død paa Husum Læg. d. 22 October af Thyhus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 25 October.
3. 252. — Hans Hansen Djerne, 8, død paa Graasten Læg. d. 28 October af Thyhus, begravet paa Ndsbøll Kirkegaard d. 31 October.
4. 81. — Lars Rasmus Andersen Østerbjerg, 8, død i Kjøbenh. d. 16 Septbr. af Thyhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 20 Septbr.
4. 83. — Jens Rasmussen Saaderupmark, 7, død i Kjøbenhavn d. 3 October af Thyhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 October.
4. 91. — Christian Anders Clausen Heltetofte, 8, død paa Ndsens Læg. d. 13 Septbr. af Thyhus, begravet paa Ndsens Kirkegaard d. 17 September.
4. 146. — Jens Petersen Røgsbølle, 8, død paa Garnisons Hospital d. 1 October af Thyhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 October.
4. 170. — Hans Simonsten Hjallesø, 7, død i Kjøbenhavn d. 9 September af Thyhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 September.

6te Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 10 oc. Undercorp. Niels Mikkelsen Buiiff, 19, død paa Gottorp Læg. d. 12 Febr. 1851 af Thyhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Februar.
1. 31. Menig Frank Mogenssen Spotttrup, 17, død i Slesvig d. 3 October af Thyhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 October.

1. 52. Menig Christen Gammelgaard Jensen Grønlund, 17, død i Hønsb. d. 3 Martz 1851 af Lyppus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Martz.
1. 98. — Hans Hansen Andersen Laurup, 17, død paa Hølstenshuus Laz. d. 9 Septbr. af Lyppus, begravet paa Nørnise Kirkegaard d. 11 September.
1. 105. — Niels Christensen Jensen Astofte, 17, død paa Augustenborg Laz. d. 27 Octbr. af Lyppus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 30 October.
1. 142. — Niels Marcusen Riisbøll, 17, død i Hønsborg d. 12 Novbr. af Lyppus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
1. 230. — Christen Petersen Ettrup, 13, død i Fredericia d. 23 Juli af Lyppus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 26 Juli.
1. 264. — Aertild Boesen Lille-Darum, 17, død i Slesvig d. 1 October af Lyppus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 5 October.
1. 265. — Peter S. Sørensen Store Andst, 17, død paa Gottorp Laz. d. 28 Jan. 1851 af Lyppus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 Februar.
2. 13. Undercorp. Peder Jensen Olholm, 19, død paa Gottorp Laz. d. 12 August af Lyppus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? August.
2. 179. Menig Poul Christian Hansen Lydum, 17, død paa Marsøen d. 16 Juli og indbragt død til Kolding, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 18 Juli.

7de Linie-Infanterie-Bataillon.

Prem.-Lieutenant Ditto Ludvig Theodor v. Fiel, falden d. 8 Septbr. v. Süderflapel, begravet paa Frederikstadt Kirkegaard d. 12 September.

Sec.-Lieutenant Christian August v. Wendt, falden d. 8 Septbr. v. Süderflapel, bisat i Frederikstadt, senere ført til Kjøbenhavn og der begravet.

1. 3.	Baabenmester Carl Jensen Taanning, 0,	3. 131.	Menig Hans Petersen Birring, 15,
3. 78.	Menig Laurz Rasmussen Brødsgaard, 19,	4. 226.	— Peter Jensen Hatting, 19,
	Faldne d. 7 August ved Indtagelsen af Frederikstadt, begravede, see Anmærkning 2).		
3. 81.	Menig Anders Mortensen Koldt, 14,	1. 326.	Menig Peter Rasmussen Vedfjærhuus, 14,
4. 35.	— Lars Christian Rasmussen Vadstedhede, 15,	3. 71.	— Jens Jensen Marslev, 14,
4. 122.	— Søren Jensen Vedsted, 15,	4. 54.	— Jens Nielsen Hovedstov, 15,
1. 79.	— Christen Sørensen Hundshoved, 15,	4. 81.	— Anders Larsen Døstov, 12,
	De 3 Første ere faldne, de andre 6 savnede d. 8 Septbr. ved Süderflapel, begravede, see Anmærkning 4).		
1. 66.	Menig Rasmus Rasmussen Odder, 14,	4. 169.	Menig Peter Enghusen Hammel, 15,
1. 229.	— Peter Christian Erikken Hygild, 15,	4. 222.	— Ole Christensen Bindelev, 19,
1. 307.	— Jens Sørensen Gram, 15,	1. 13.	Undercorp. Just Rasmussen Hæble, 14,
1. 317.	— Hans Andersen Vensteen, 14,	1. 152.	Menig Christen Hansen Barrithule, 19,
4. 50.	— Christoffer Nielsen Wrikslev, 15,	1. 245.	— Søren Laurzen Aas, 15,

1. 327. Menig Jens Mikkelsen Holmemark, 14,	2. 99. Menig Niels Rasmussen Horning, 15,
1. 340. — Christian Jacobi Randers, 16,	2. 119. — Soren Petersen Norup, 15,
4. 44. — Christen Rielsen Storup, 15,	2. 127. — Peter Laurfen Kasted, 14,
3. 110. Menig Jens Jensen Uth, 19,	2. 153. — Mads Svendsen Standerup, 15,
1. 30. Spillemand Lars Christensen, 0,	2. 155. — Christen Jensen Farre, 15,
1. 299. Menig Hans Jensen Kjerhauge, 14,	2. 167. — Hans Hendrik Hansen Thulstrup, 15,
2. 8. Corporal Jens Skjorring, 14,	2. 175. — Peter Nielsen Christinetjar, 14,
2. 29. Undercorp. Jens Nielsen Gjernmark, 15,	2. 203. — Peter Christian Andersen Gaar, 15,
2. 44. Menig Niels Rasmussen Svinballe, 14,	2. 255. — Jens Simonfen Aas, 15,
2. 68. — Laurd Enevoldsen Ulbunmark, 15,	2. 267. — Jens Larsen Vstrup, 4,
2. 85. — Johan Lorenzen Dorretmark, 15,	2. 278. — Herman Gerhard Deleurent, 19,
2. 89. — Effe Sorensen Sattrup, 15,	3. 171. — Soren Sorensen Moselund, 15,

Faldne under Stormen ved Frederiksstad, de første 7, d. 29 Septbr., de næste 6, d. 1 October, 3. 110. d. 3 October, de øvrige 20, d. 4 October; begravede, see Anmærkning ⁶).

1. 19. Undercorp. Peter Jensen Molsked, 19, saaret d. 8 Septbr., død i Sølvgadens Caserne d. 30 September, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 3 October.
1. 59. Menig Poul Rasmussen Lille Veilshuus, 14, saaret d. 8 Septbr., død i Flensborg d. 1 Octbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 October.
1. 61. — Jorgen Jensen Sattrup, 15, saaret d. 4 October, død i Flensborg d. 8 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
1. 114. — Anton August Rielsen Stoubyskov, 19, saaret d. 8 Septbr., død paa Gottorp Læg. d. 9 October, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? October.
1. 154. — Peter Laurfen Rye, 15, saaret d. 8 Septbr., død i Frederiksstad d. 10 September, begravet paa Frederiksstad Kirkegaard d. 12 September.
1. 169. — Anders Hansen Urlev, 19, saaret d. 7 August, død paa Gottorp Læg. d. 4 September, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 September.
1. 274. — Johan Hendrik Witge, 0, saaret d. 8 September, død i Flensborg d. 13 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 Septbr.
1. 352. — Jens Nielsen Sjedved, 15, saaret d. 8 September, død i Frederiksstad d. 9 Septbr., begravet paa Frederiksstad Kirkegaard d. 12 September.
1. 360. — Jens Christensen Tranberg, 17, saaret d. 8 Septbr., død i Kjøbenhavn d. 15 Decbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 19 December.
2. 1. Com.-Serg. Ludvig Jensen, 0, saaret d. 4 October *, død i Flensborg d. 1 December, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 Decbr.
2. 34. Undercorp. Jens Rasmussen Hvilsted, 14, saaret d. 1 Octbr., død paa Alsens Læg d. 8 Decbr., begravet paa Alsens Kirkegaard d. 11 December.
2. 110. Menig Christen Petersen Zeuthen, 14, saaret d. 4 Octbr., død i Husum Læg. d. 3 Novbr., begravet paa Husum Kirkegaard d. 8 November.

2. 159. Menig Niels Petersen Belling, 15, saaret d. 4 October, død i Husum Læg. d. 6 October, begravet paa Husum Kirkegaard d. 9 October.
2. 266. — Christen Christensen Skjerring, 14, saaret d. 4 Octbr., død i Husum Læg. d. 10 Octbr., begravet paa Husum Kirkegaard d. 16 October.
3. 5. Sergeant Jens Laursen Loustrup, 15, saaret d. 8 Septbr., død i Frederikstadi d. 10 Septbr., begravet paa Frederikstadi Kirkegaard d. 12 September.
3. 22. Undercorp. Jens Christian Frederiksen Brænge, 15, saaret d. 8 Septbr., død i Frederikstadi d. 9. Septbr., begravet paa Frederikstadi Kirkegaard d. 12 September.
3. 132. Menig Christian Sørensen Sjelle, 14, saaret d. 8 Septbr., død i Flensborg d. 1 November, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 8 November.
3. 243. — Knud Jørgensen Saxild, 14, saaret d. 8 Septbr., død i Husum Læg. d. 20 Septbr., begravet paa Husum Kirkegaard d. 24 September.
4. 13. Undercorp. Jens Christian Torkildsen Jelling, 15, saaret d. 7 Aug., død paa Gottorp Læg. d. 10 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 August.
4. 119. Menig Frandz Honoré Fredericia, 19, saaret d. 8 Septbr., død paa Garnisons Hosp. d. 22 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 September.
4. 144. — Jens Nielsen Kyfing, 14, saaret d. 8 Septbr., død i Kronprinds. Gaden Læg. d. 19 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 23 September.
4. 241. — Jørgen Larsen Bastrup, 15, saaret d. 7 August, død paa Gottorp Læg. d. 10 Aug., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 August.
1. 281. Menig Georg Carl Heinrich Lenscher, 0, død d. 26 Juli af et Vaadestud ved Neutrug, begravet i Stoven nordfor Neutrug, see Anmærkning ¹).
1. 247. Menig Søren Rasmussen Pedersstrup, 14, død i Abentraa Læg. d. 31 Octbr. af Lypfus, begravet paa Abentraa Kirkegaard d. 3 November.
1. 393. — Christen Petersen Dragholt, 11, død i Kjøbenhavn d. 18 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 22 Januar.
2. 145. — Søren Poulsen Triage, 14, død i Flensborg d. 2 Septbr. af Underlivbetændelse, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 September.
2. 342. — Jørgen Johnsen Moigaard, 10, død paa Husum Læg. d. 13 Jan. 1851 af Lungebet., begravet paa Husum Kirkegaard d. 17 Januar.
3. 132. — Jens Nielsen Naby, 14, død paa Husum Læg. d. 22 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 28 Januar.
4. Over-Com.-Serg. Carl Christian Petersen, 0, død i Kjøbenhavn d. 31 Octbr. af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 6 November.
4. 152. Menig Lauritz Mikkelsen Silleborg, 15, død paa Husum Læg. d. 5 Decbr. af Underlivbet., begravet paa Husum Kirkegaard d. 10 December.
4. 217. — Jørgen Nielsen Voering, 15, død paa Husum Læg. d. 15 Septbr. af Lypfus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 20 September.

8de Linie-Infanterie-Bataillon.

- Prem.-Lieutn.** Frederik Adolph v. Webelsfeldt, død paa Gottorp Laz. d. 2 April 1851 af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 10 April.
2. 109. **Menig** Niels Peter Jensen Sønderhvam, 18, druknet i Marsten i Nærheden af Sveinekrug d. 17 October, begravet paa Tonning Kirkegaard d. 20 October.
2. 265. **Ambul.-Soldat** Hans Peter Nielsen Hørbholtmark, 15, død i Husum d. 17 Septbr. af Typhus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 20 September.

9de Linie-Infanterie-Bataillon.

Sec.-Lieutn. Wilhelm Carl Joseph v. Nordberg, dødelig saaret d. 24 Juli ved Idsted, funden død i Stendrup Skov d. 6 August og der begravet samme Dag, ¹ a).

1. 143. Menig Mads Mortensen Raberg, 18,	3. 219. Menig Søren Petersen Mogenstrup, 15,
1. 263. — Niels Christian Nielsen Klov, 12,	4. 239. — Peter Andersen Skum, 12,
2. 41. — Ole Jeppesen Malle, 12,	2. 220. Menig Peter Nielsen Bile, 13,
2. 49. — Thomas Larsen Gjærup, 12,	3. 41. — Jens Andersen Østervelling, 13,
3. 137. — Jens Christian Nielsen Thorsoe, 13,	4. 208. — Jens Christensen Hjerminde, 13,
3. 197. — Mads Madsen Demstrup, 13,	

De første 8 ere faldne, de sidste 3 ere savnede d. 24 Juli ved Idsted, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 155. **Menig** Peter Laurzen Frøsklev, 12, saaret d. 24 Juli ved Helligbet, død i Glensborg d. 27 Juli, begravet, see ¹ a).
3. 11. **Undercorp.** Mikkel Nielsen Sundby, 12, saaret d. 8 August ved Sørgskoven, død paa Gottorp Laz. d. 13 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 August.
3. 172. **Menig** Søren Jensen Westerbjerg, 18, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg Laz. d. 9 Novbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 12 November.
4. 212. — Jens Christian Nielsen Bisbye, 12, død i Slesvig d. 26 August af et d. 5 August erholdt Baadestud, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 August.
1. 62. — Mads Poulsen Sønder-Nygaard, 18, død i Glensborg d. 28 Decbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
1. 66. — Christian Rørgaard Nielsen Store-Dangelund, 18, død i Husum Laz. d. 14 Decbr. af Typhus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 19 December.
1. 83. — Knud Madsen Thorup, 12, død paa Gottorp Laz. d. 27 August af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 28 August.
1. 196. — Frederik Madsen Vinm, 13, død paa Gottorp Laz. d. 13 Septbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 15 September.
1. 212. — Christen Madsen Mammen, 13, død i Glensborg d. 28 Novbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
1. 225. — Frederik Heinrichsen Olholmmark, 15, død paa Gottorp Laz. d. 15 August af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? August.

1. 230. Menig Søren Nielsen Battunggaard, 13, død paa Hindsgavl Læg. d. 16 Septbr. af Lypphus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 18 September.
1. 239. — Thomas Christian Jensen Torp, 12, død paa Gottorp Læg. d. 3 Jan. 1851 af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Januar.
2. 160. — Sver Gottlieb Frederik Jørgensen Sophiendahlsmarl, 15, død paa Husum Læg. d. 23 October af Lypphus, begravet paa Husum Kirkegaard d. 29 October.
2. 210. — Jens Christian Nielsen Uglev, 12, død paa Gottorp Læg. d. 19 Octbr. af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 October.
2. 217. — Jacob Jensen Grottrup, 13, død paa Fodgardens Caserne d. 9 Novbr. af Lypphus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 November.
3. 11. Underscorp. Peder Christensen Westerbordum, 12, død i Flensborg d. 10 Octbr. af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
3. 101. Menig Peder Christensen Meilbye, 10, død paa Gottorp Læg. d. 14 October af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 October.
3. 187. — Simon Jensen Ullerup, 12, død paa Læg. i Graasteen d. 11 Decbr. af Lypphus, begravet paa Abbsøll Kirkegaard d. 13 December.
3. 204. — Ole Petersen Lindbøl, 13, død i Slesvig d. 8 November af Lypphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 10 November.
3. 224. — Laurig Madsen Nedersølborg, 18, død i Fredericia Læg. d. 14 Jan. 1851 af ? begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 18 Januar.
4. 1 oc. Pioneer Poul Sørensen Elsoe, 12, død i Slesvig d. 12 October af Lypphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 16 October.
4. 59. Menig Anders Nielsen Norbet, 13, død i Slesvig d. 25 October af Lypphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 26 October.
4. 59. — . . . Lindbøl, 13, død i Haderslev Læg. d. 17 Januar 1851 af Dyrstiftsgæ, begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 21 Januar.
4. 62. — Hendrik Christensen Seierslev, 12, død i Flensborg d. 26 October af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
4. 108. — Peter Christ. Christensen Sogaard, 18, død i Flensborg d. 7 December af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 December.
4. 265. — Niels Jensen Haurum, 13, død paa Gottorp Læg, 17 Februar 1851 af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 19 Februar.

10de lette Infanterie-Bataillon.

Prem.-Lieutn. Carl Eduard v. Dalgas, saaret d. 31 Decbr. ved Mollhorst, død i Slesvig d. 2 Januar 1851, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 6 Januar.

1. 11 oc. Menig Johan Goisfred Dohren Albet, 16,	2. 70. Menig Thomas Hansen, 29,
1. 34 oc. — Christian Jochumsen, 7,	2. 103. — Anders Christian Dinesen, 20,
2. 43. — Niels Laurigen, 27,	2. 111. — Albert Christensen Mikkelsen, 31,

2. 291. Menig Hans Peter Hansen, 27, | 4. 18. Undercorp. Hans Johansen Kronhelt, 29,
 3. 1. Com.-Serg. Jørgen Nyman Jørgensen, 30, | 4. 50 oc. Menig Hans Hansen Skjelvadsbuus, 8,
 3. 56. Menig Espen Poulsen Bode, 16, | 4. 154. — Jens Christianen Tvillingebuus,
 3. 81. — Laurits Petersen Solbøl, 27, | 4. 14. Undercorp. Hans Hendrik Rissen, 29, ¹ *)
 3. 124. — Hans Lauritzen Schmidt, 28, | 4. 44 oc. Menig Hendrik Jacobsen Horne, 7,
 3. 128. — Peter Rasmussen Jensen, 31, | 4. 188. — Christian Brang, 28,
 De første 15 ere faldne, de sidste 3 savnede ved Webelspan og Fahrensted d. 25 Juli,
 begravede, see Anmærkning ¹).
1. 79. Menig Svær Petersen Orte, 7, | 2. 96. Menig Jens Jensen Løth, 11,
 1. 187. — Peter Christian Hvidberg, 27, | 3. 130. — Søren Rasmussen Eilfob, 7,
 1. 211. — Poul Seeberg, 27, | 3. 146. — Nicolai Hansen Magtenbølle, 7,
 1. 260. — Johan Nicolai Clausen, 29, | 1. 7 oc. Menig Lars Christian Simonsen Klum, 12,
 2. 15. Undercorp. Andreas Nielsen Due, 29,
 faldne d. 12 September ved Midsunde (Kochendorf), den Sidste savnet, begravede paa
 Brodersby Kirkegaard, see Anmærkning ⁵),
3. 134. Menig Lars Christian Jørgensen, 7, | 4. 50c. Menig Jørgen Christian Jensen, 16,
 3. 325. — Hans Jensen Frederiksen, 28, | 4. 159. — Christian Willeesen, 28,
 faldne d. 31 December ved Mølhorst og Fledsbj, begravede paa Brodersby Kirkegaard
 d. 4 Januar 1851.
1. 2. Amb.-Soldat Jacob Johansen Frederikshøj, 13, saaret d. 12 Septbr. og fangen, død i Rendsborg
 d. 13 Decbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 15 October.
1. 30oc. Menig Hans Peter Petersen, 7, saaret d. 25 Juli, død paa Garnis. Høsp. d. 10 December,
 begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 December.
1. 33. — Johannes Sundorph Kragh Ebbeloft, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 11 Aug.,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
1. 62. — Wilhelm Ferdinand Koepfstorff, 9, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 22 Septbr.,
 begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 September.
1. 99. — Rasmus Jensen Brolundhuus, 7, dødt. saaret d. 15 Septbr. *, død samme Dag i
 Hønsborg, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
1. 218. — Jørgen Jensen Jørgensen, 28, saaret d. 12 Septbr., død i Kjøbenhavn d. 19 Decbr.,
 begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 23 October.
1. 243. — Peter Erichsen Erøe, 31, saaret d. 12 September, død i Slesvig d. 21 Septbr.,
 begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 23 September.
1. 246. — Christen Thomsen, 29, saaret d. 12 Septbr. og fangen * død i Rendsborg d. 10 April
 1851, begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 13 April.
2. 97. — Ditlef Larsen Birkende, 7, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 4 August, begravet
 paa St. Marie Kirkegaard d. 5 August.
2. 293. — Nicolai Thomsen, 29, saaret d. 12 September, død i Slesvig d. 16 September,
 begravet paa Frederiksbj Kirkegaard d. 17 September.

3. 20c. **Umb.-**Soldat Carl Hansen Feuling, 15, dødt. saaret d. 31 Decbr., indbragt død til Slesvig Nytaarsnat 1851, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 8 Januar.
3. 19. **Undercorp.** Carl August Sædder, 0, saaret d. 12 Septbr. og fangen, død i Rendsborg d. 16 Septbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 18 September.
3. 36. **Menig** Niels Jensen Larsen Stolleby, 29, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 9 Novbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 November.
3. 75. — Anders Ditesen Paaste, 27, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 13 September, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 16 September.
3. 77. — Johannes Petersen Møller, 27, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 15 Septbr., begravet i Slesvig paa ? Kirkegaard d. ? September.
4. 152. — Peter Simonson Jacobsen Dtbau, 31, saaret d. 25 Juli *, død paa Augustenborg d. 2 Septbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 7 September.
4. 57. **Menig** Niels Jensen Tollstrup, 27, saaret v. Vaadestub d. 26 August, død i Slesvig den næste Dag, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 August.
1. 220c. **Menig** Anders Knudsen Raskby, 7, blev syg under Marschen ved Bataillonens Hjemreise og døde i Ringsted Fattighuus d. 31 Martz af Nervefeber, begravet paa Ringsted Kirkegaard d. 2 April 1851.
1. 59. — Hans Hansen, 28, død paa Gottorp Laz. d. 12 Decbr. af **Lypfus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? December.
1. 162. — Peter Johansen Lauritzen, 28, død i Alsens Laz. d. 9 Decbr. af **Blodstyrning**, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 11 December.
1. 274. — Hans Lauritzen Christensen, 31, død paa Garnif. Høsp. d. 28 Decbr. af **Dryphbetænd.**, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 2 November.
1. 282. — Stephen Jepsen, 27, død i Slesvig d. 10 Decbr. af **Lypfus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 15 December.
2. 59. — Ole Christian Christensen Bjørnsbølle, 11, død paa Augustenb. d. 16 Juli af **Lypfus**, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 Juli.
2. 175. **Undercorp.** Jørgen Hansen Møller, 29, død paa Augustenborg d. 17 Februar 1851 af ? begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 21 Februar.
3. 60. **Menig** Christian Frederik Jacobsen, 29, død i Graasteen Laz. d. 17 Novbr. af **Lypfus**, begravet paa Abbsøll Kirkegaard d. 21 November.
3. 259. — Christian Møller, 28, død paa Augustenborg Laz. d. 20 Novbr. af **Blodgang**, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 November.
3. 316. — Hans Christensen, 29, død paa Gottorp Laz. d. 30 December af **Lypfus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 31 December.
3. 335. — Godbar Sonnichsen, 30, død i Graasteen Laz. d. 22 November af **Lypfus**, begravet paa Abbsøll Kirkegaard d. 24 November.
4. 82. — Hans Hansen Flint, 27, død i Hønsborg d. 22 Novbr. af **Lypfus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 December.

4. 167. Menig Mads Petersen Hojghde, 7, død i Aabenraa Læg. d. 5 Marts 51 af Læghus, begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 7 Marts.

11te Linie-Infanterie-Bataillon.

1. 86. Menig Soren Jensen Tollestrup, 11,	2. 188. Menig Thomas Petersen Wolstrup, 11,
1. 163. — Jens Nielsen Erstedt, 10,	2. 242. — Jens Nielsen Gistum, 10,
4. 17. Undercorp. Christen Petersen Saltum, 11,	2. 260. — Diederik Adolph Reche-Haunstrup, 4,
4. 177. Menig Soren Christen Christensen Hjerby, 11,	3. 167. — Christen Petersen Nabbe, 10,
4. 221. — Christen Petersen Selleballe, 11,	4. 180. — Jens Andersen Weborg, 10,
4. 243. — Niels Petersen Nitrup, 13,	4. 218. — Niels Larsen Westerkovhuus, 10,
2. 16. Undercorp. Rasmus Knudsen Røbbild, 10,	4. 237. — Jens Christ. Christensen Freerstrup, 10,
2. 60. Menig Peter Chr. Andersen Strandgaard, 10,	2. 126. Menig Niels Christ. Christensen Krølhuus, 10,
2. 101. — Wilhelm Jørgensen Maastrup, 11,	3. 165. — Jens Christian Nielsen Klitgaard, 10,
2. 156. — Peter Christian Simonsen Birup, 11,	

fadne (de første 6) d. 24 Juli ved Helligbet, (de næste 11) d. 25de ved Idsted, de sidste 2 ere savnede, begravede, see Anmærkning 1).

1. 30. Undercorp. Soren Christian Jensen Sundbye, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 19 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
2. 92. Menig Peter Sorensen Truehoigaard, 10, saaret d. 25 Juli *, død i Flensborg d. 8 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 September.
2. 117. — Lars Peter Jensen Hærighov, 11, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 17 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 21 September.
2. 134. — Carsten Carstensen Thorup, 13, dødt. saaret d. 8 August ved Stentenmolle, død i Slesvig samme Dag, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 10 August.
2. 144. — Niels Nielsen Ellighoi, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 3 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
2. 219. — Niels Sorensen Skald, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 2 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 August.
3. 14. Undercorp. Niels Christensen Aistrup, 10, saaret d. 25 Juli, død i Faaborg d. 2 November, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 10 November.
3. 164. Menig Henrik Chr. Lausen Store-Brønden, 10, saaret d. 8 August, død i Slesvig d. 11 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 August.
3. 177. — Christen Nielsen Molholm-smark, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 9 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
3. 224. — Anders Petersen Middelhede, 13, saaret d. 25 Juli *, død paa Christianshavns Læg. d. 2 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 6 September.
4. 85. — Thomas Christian Jørgensen Veistrup, 11, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 18 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 19 August.

4. 239. Menig Ole Christian Andersen Ullerup, 10, saaret den 25 Juli, død i Sønderborg d. 12 August, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 14 August.
4. 250. — Jens Larsen Lund, 13, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
4. 261. — Thomas Christian Larsen, 10, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see ¹ a).
1. 20 oc. — Sorgen Petersen Alrod, 14, død i Abenraa Læg. d. 26 Jan. 1851 af **Typhus**, begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 28 Januar.
1. 58. — Morten Jensen Lilleholde, 11, død i Slesvig d. 28 August af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 29 August.
1. 116. — Peter Christensen Korbal, 10, død i Hønsborg d. 15 October af **Typhus**, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
1. 163. — Jens Peter Christensen Ditting, 13, død paa Gottorp Læg. d. 19 Octbr. af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 October.
1. 234. — Jens Steig Nielsen Haugehedehuus, 13, død i Hønsborg d. 9 September af **Typhus**, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 September.
2. 99. — Lars Christian Mathiesen Riis, 10, død i Kjøbenhavn d. 10 September af **Typhus**, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 14 September.
2. 106. — Niels Peter Henriksen Hjedde, 10, død paa Husar-Kasernen d. 4 Octbr. af **Typhus**, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 8 October.
2. 191. — Christian Møller Wibsig, 11, død paa Hindsgavl Læg. d. 28 September af **Typhus**, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 1 October.
2. 194. — Johan Peter Jensen Kratteting, 11, død i Fredericia d. 16 September af **Typhus**, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 19 September.
2. 201. — Niels Nielsen Gunderup, 11, død i Slesvig (paa Prindsens Palais) d. 17 October, begravet i Slesvig paa ? Kirkegaard d. ? October.
2. 202. — Lars Chr. Thomsen Narup, 11, død paa Valdemar Slot d. 30 Septbr. af **Typhus**, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 4 October.
2. 258. — Niels Petersen Eldrup, 16, død i Slesvig d. 25 Januar 1851 af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 Januar.
3. 29 oc. — Niels Peter Bruun, 14, død i Abenraa Læg. d. 17 Januar 1851 af **Typhus**, begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 19 Januar.
3. 52. — Jens Chr. Christensen Korsager, 11, død paa Gottorp Læg. d. 11 Noobr. af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
3. 86. — Johan Chr. Madsen Wandtrang, 11, fangen d. 25 Juli, død i Rendsborg d. 16 August af Cholera, begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 17 August.
3. 116. — Jens Thomsen Osterholme, 10, død paa Hindsgavl Læg. d. 15 Septbr. af **Typhus**, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 18 September.
3. 171. — Søren Peter Christensen Borglum, 11, død i Slesvig d. 22 Januar 1851 af **Typhus**, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Januar.

3. 241. Menig Anders Jensen Nonhoigaard, 10, blev syg under Marschen ved Bataillonens Hjemreise, i Veile, og døde d. 4 Februar, begravet paa Veile Kirkegaard d. 8 Februar 1851.
3. 242. — Jens Chr. Christensen Fleisborg, 10, død i Slesvig d. 15 Martz 1851 af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 19 Martz.
3. 243. — Sorgen Jensen Haslevgaard, 10, død paa Gottorp Laz. d. 23 Decbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? December.
3. 253. — Christen Christensen Ryrup, 10, død i Slesvig d. 6 Septbr. af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 7 September.
3. 261. — Jens Nielsen Wormstrup, 10, død i Slesvig d. 27 August af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 29 August.
4. 13. Undercorp. Anders Chr. Petersen Overkreiborg, 11, død paa Augustenborg d. 13 Octbr. af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 17 October.
4. 177. Menig Ole Madsen Garre, 10, død i Flensborg d. 12 October af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
4. 207. — Jacob Sørensen Grysted, 10, død i Flensborg d. 31 October af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 8 November.
4. 230. — Jacob Christensen Døllerup, 10, død i Slesvig d. 13 Februar 1851 af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 16 Februar.
4. 237. — Christen Larsen Grevelund, 10, død i Flensborg d. 13 Februar 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. ? Februar.

12te lette Infanterie-Bataillon.

Oberst Werner Hans Frederik Abrahamson v. Læssøe, falden d. 25 Juli ved Idsted, (Overskold), begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Prem.-Lieut. Gustav Wilhelm v. Blom, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Prem.-Lieut. Waldemar v. Fønss, falden d. 25 Juli v. Idsted, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Sec.-Lieut. Søren Erikson v. Harpoth, faaret d. 25 Juli v. Idsted, død i Flensborg Laz. d. 15 August, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 19 August, †.

1. 58. Menig Niels Christian Mogenssen, 30,	4. 314. Menig Christian Laussen Linde, 18,
1. 310. — Laurig Nielsen Nordesgaard, 18,	4. 341. — Hans Nicolai Robertsen Kløng, 0,
1. 324. — Lars Jensen Skjeldmose, 18,	4. 343. — Hans Doisen Hvidsing, 0,
1. 358. — Hans Christian König, 15,	4. 410. — Niels Petersen Schult, 24,
2. 175. Corporal Niels Magnussen Schmidt, 26,	4. 423. — Christian Sonnicksen Brandrup, 26,
2. 289. Menig Carl Frederik Bredth, 14,	2. 246. Menig Mogens Petersen Stoustrup, 19,
2. 419. — Mikkel Jørgensen Gauerstef, 19,	2. 260. — Frederik August Jeppesen Strand-
2. 489. — Peter Thygesen Christiansen Pe-
tersborg, 16,	mølle, 1,

2. 308.	Menig Niels Knudsen Moesgaard, 18,	3. 446.	Menig Rasmus Christiansen Einsibels-
2. 322.	— Jens Johannsen Hedegaard, 16,		borg, 14,
2. 349.	— Jens Christian Sorensen Norre-	4. 367.	— Jes Sorensen Hornelund, 17,
	Kongerblev, 10,	4. 391.	— Frederik Sorensen Stubberup, 3,
2. 387.	— Julius Feynus Herfscher, 16,	4. 408.	— Niels Jensen Alling, 17,
2. 440.	— Hans Christiansen Markjob, 4,	4. 445.	— Mads Peter Jensen Brohuset, 10,
2. 481.	— Peter Mogensen Vester-Alling, 16,	4. 472.	— Niels Peter Sorensen Brin-
3. 356.	— Rasmus Rasmussen Juul Wit-		ders, 16,
	ved, 14,		

De første 13 ere faldne, de andre 15 ere savnede ved Jbsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 1. Com.-Serg. Halvor Friederich Weien, saaret d. 25 Juli, død i Sønderborg d. 7 August, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 9 August.
1. 246. Menig Christen Petersen Hornstrup, 19, saaret d. 25 Juli, død paa Christianshavns Læg. d. 19 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 22 August.
1. 416. — Peter Severin Dredahl, 6, saaret d. 25 Juli, død i Glensborg d. 29 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 30 Juli.
2. 217. — Anton Mikkelsen Ived, 19, saaret d. 25 Juli *, død i Stesvig d. 11 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 August.
2. 290. — Mads Ottesen Koust, 17, saaret d. 25 Juli *, død i Glensborg d. 18 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
3. 254. — Christian Christiansen Dorup, 10, saaret d. 25 Juli, død i Glensborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard ^{1 a}).
3. 323. — Anders Jonassen Handest, 16, saaret d. 25 Juli, død i Glensborg d. 1 December, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.
3. 458. Corporal Niels Mortensen Smidt Bestofte, 27, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 3 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 August.
4. 254. Menig Niels Jensen Østerbjerg, 18, saaret d. 25 Juli, død i Glensborg d. 6 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
4. 405. — Hans Nielsen Løgaardshuus, 18, saaret d. 25 Juli, død i Glensborg d. 6 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
4. 443. — Niels Christen Sorensen Vester-Hasling, 10, saaret d. 25 Juli *, død i Kjøbenhavn d. 5 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 October.
2. 402. Menig Christen Poulsen Tingstrup, 12, død paa Marsken fra Nordborg til Sønderborg og indbragt som Piig til Augustenborg d. 16 Juli, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Juli.
4. 451. Menig Soren Petersen Soelbergmark, 14, død i Glensborg d. 27 October af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
2. 3oc. Undercorp. Peter Madsen Hoegh, 27, død i Stesvig d. 21 Septbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 September.

2. 102. Menig Nis Hansen Nisfen Daurup, 26, død paa Gottorp Laz. d. 28 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 Februar.
2. 379. — Hans Christian Sorensen Meisting, 19, død i Kjøbenhavn d. 13 Octbr. af Nervefygdom, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 October.
2. 488. — Christian Schau Estrup, 16, død i Slesvig d. 2 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 November.
3. 3. Pioneer Soren Jorgensen Huulgaden, 16, død i Flensborg d. 29 October af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
3. 4. Amb.=Soldat Thomas Christensen Mosen, 11, død i Aabenraa Laz. d. 1 Decbr. af Lypfus, begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 4 December.
3. 59. Menig Johan Christian Jensen Aastrup, 30, død i Flensborg d. 9 December af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 December.
3. 61. Undercorp. Jacob Petersen Veisby, 30, død paa Gottorp Laz. d. 17 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.
3. 62. Menig Andreas Sverfen Bjornkoppel, 29, død i Slesvig d. 29 October af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 November.
3. 196. — Hans Christian Jorgensen Stjerbet, 10, død i Slesvig d. 24 Octbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 October.
3. 312. — Niels Sorensen Valle, 16, død i Slesvig d. 16 August af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 17 August.
3. 414. — Jens Peter Andreafen Ederup, 15, død i Slesvig d. 2 Septb. af Dyrstbetændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 September.
3. 422. — Mads Sorensen Ellinghuus, 4, død i Kjøbenhavn d. 28 Novbr. af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 3 December.
3. 480. — Jens Christiansen Uphusum, 30, død paa Gottorp Laz. d. 2 Martis 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 5 Martis.
4. 43. — Lorens Jensen Stabe (Lund), 30, død i Sønderborg Laz. d. 3 Novbr. af Lypfus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 5 November.
4. 291. — Rasmus Hansen Viderup, 16, død i Slesvig d. 1 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 3 November.
4. 292. — Jens Peter Nisen Kjøge, 1, død i Haderslev Laz. d. 10 Jan. 1851 af ? begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 14 Januar.
4. 305. — Niels Nielsen Rowlingbjerg, 18, død paa Augustensb. Laz. d. 3 Septbr. af Lypfus, begravet paa Augustensborg Kirkegaard d. 7 September.
4. 329. — Christen Jensen Vesterhordum, 18, død paa Gottorp Laz. d. 16 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.

13de Linie-Infanterie-Bataillon.

Oberst Johan Christian Mathias v. Trepta, falden d. 25 Juli ved Idsted (Dver=Stolt), begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Prem.-Lieutn. Herman David Monrad v. Kall, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Hønsborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Sec.-Lieutn. Sophus Harald Theoder v. Prinzen, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Hønsborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

1. 3.	Baabenmester Ole Frederik Frenzel, 25,	2. 201.	Menig Hans Michaelsen Agerup, 4,
1. 16.	Undercorp. Peter Rasmus Petersen, 30,	2. 229.	— Wilhelm Sørensen Funckhuset, 2,
1. 90.	Menig Nicolai Møller, 26,	2. 243.	— Niels Larsen Søberg, 2,
1. 124 oc.	— Jørgen Simonsen Jøved, 19,	2. 263.	— Christian Petersen Alminderup, 4,
1. 178 oc.	— Constantin Brudel Kjøbenhavn, 16,	3. 262.	— Børge Petersen Mordrup, 2,
1. 218 oc.	— Søren Jensen Urlev, 19,	4. 49.	— Niels Nielsen Jævnngde, 15,
1. 237 oc.	— Peter Knudsen Vonaae, 19,	4. 155.	— Jens Jørgen Hansen Sønderby, 19,
1. 264 oc.	— Hans Rasmusen Gaasferd, 2,	4. 177.	— Lauri Nielsen Kjøbenhavn, 2,
2. 96.	— Jens Peter Wendixen Ornstrop, 19,	4. 196.	— Jens Christensen Slotshjergby, 5,
2. 102.	— Ole Poulsen Langagerhuus, 19,	4. 201.	— Jacob Christensen Søderup, 2,
2. 162.	— Peter Jensen Skredstrup, 16,	4. 214.	— Jacob Christensen Høng, 4,
2. 191.	— Jens Christopher Andersen Nim, 15,	4. 221.	— Ole Mads Jøllrup, 4,
2. 192.	— Jørgen Jensen Erriboe, 19,	4. 157.	Menig Jørgen Carsten Ledrup, 14,
2. 193.	— Ole Petersen Lillefalby, 6,		

faldne d. 25 Juli ved Idsted (den Sidste er savnet), begravede, see Anmærkning 1).

1. 113. Menig Jørgen Hendriksen Skovshøjrup, 7, stød d. 30 Septbr. paa Vedetpost ved Lottorp, begravet af Hønsborg ved Friederichshof.
1. 76. Menig Peter Nielsen Donnerup, 19, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a).
1. 189. — Christian Jensen Døllerup, 12, saaret d. 24 Juli, død i Hønsborg d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a).
1. 232. — Jens Thomsen Jøhimsen Bredal, 19, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 28 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
2. 47. — Jørgen Knudsen Glanderup, 7, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 28 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a), †.
2. 71. — Jens Nielsen Elmelund, 6, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 14 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
2. 82. — Jens Peter Jensen Ulbum, 19, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 12 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
2. 85. — Lauri Nielsen Brethoe Westergaister, 17, saaret d. 25 Juli, død i Skesvig d. 8 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 August.
2. 262. — Jørgen Hansen Stokkebjerg, 4, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 2 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 August.
3. 88. — Ditlef Johan Rasmussen, 25, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a).

4. 203. Menig Mads Jensen Funderup, 4, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
4. 211. — Sorgen Andersen Follerølev, 4, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 10 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 August.
4. 222. — Ole Jensen Bonderup-sold, 2, saaret d. 25 Juli, *, død i Flensborg d. 25 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
1. 3. Menig Jens Knudsen Elmelund, 6, død paa Valdemar Slot d. 17 Septbr. af Lypfus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 20 September.
1. 9. — Hans Petersen Møller, 20, død i Slesvig d. 11 December af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 15 December.
1. 265. — Lars Larsen Jensen Helsingør, 2, død paa Gottorp Læg. d. 26 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 October.
2. 131. — . . . Helms, død paa Augustenborg Læg. d. 24 Januar 1851 af ? begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 28 Januar.
2. 235. — Christen Christensen Ulstrup, 16, død paa Fredericia Læg. d. 8 October af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 11 October.
3. 8 oc. — Søren Andersen Kranig, 27, død i Flensborg d. 15 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.
3. 22. Undercorp. Hans Peter Johansen, 25, død i Solvgadens Caserne d. 6 Septbr. af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 September.
3. 30. Menig . . . Frederiksen, død i Sønderborg Læg. d. 21 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 23 Januar.
3. 33. — Hans Nicolai Hansen Nintofte, 16, død i Slesvig d. 8 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 October.
3. 47. — Johannes Dahl Fjeldstrup, 27, død i Flensborg d. 19 November af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 November.
3. 108. — Lars Petersen Snesere, 6, død i Flensborg d. 17 November af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 November.
3. 214. — Niels Larsen Kjøbenhavn, 0, død i Slesvig d. 29 December af Lungekræft, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1 Januar 1851.
4. 225. — Rasmus Jensen Kaitred, 4, død paa Gottorp Læg. d. 14 November af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
4. 255. — Sorens Madsen Bestofte, 27, død paa Prindsens Palais d. 23 Noubr. af Hjernebetændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 November.

1ste Jegercorps.

2. 15. Jæger Jens Nielsen Koustrup, 18,	1. 17. Jæger Mads Jensen Spolum, 12,
2. 185. Underj. Niels Christensen Odder, 14,	1. 93. Underj. Søren Christensen Østertorslev, 16,
4. 233. — Mads Christ. Jepsesen Sønderberg, 12,	

2. 231. Underjæger Jens Christen Christensen | 3. 192. Underjæger Jens Hansen Kjerfing, 16,
Store Kjellerup, 18, | 1. 155. — Jens Thomsen Kaarup,
Faldne, de første 3 den 24 Juli ved Solbro, de andre 4 d. 25 Juli ved Idsted, den Sidste
savnet, begravede, see Anmærkning 1).
1. 67. Underjæger Jens Christian Frederiksen Hornborg, 15, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d.
7 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
1. 108. — Peter Jøppesen Sillerdlev, 12, saaret d. 25 Juli *, død i Fodgardens Kaserne
d. 2 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 6 September.
1. 122. — Mads Christensen Svolling, 15, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 10 Aug.,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
4. 1. Com.-Serg. Christian Frederik Ulke, 0, saaret d. 24 Juli, død i Hønsborg d. 26 Juli,
begravet paa St. Marie Kirkegaard 1 a).
4. 115. Underjæger Jens Andreas Severinsen Dystrup, 16, saaret d. 24 Juli ved Solbro, død i
Hønsborg d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard 1 a).
2. 145. Underjæger Henrik Vilhelm Hoier, 16, druknet d. 24 October i Treenen, Liget fundet d. 2
Jan. 1851 og begravet paa Schwabsted Kirkegaard d. 3 Januar 7).
1. 167. Underjæger Christian Maurigen Skjernby, 18, død i Husum Læg. d. 13 Jan. 1851 af Hjernebet.,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 17 Januar.
2. 234. — Christian Frederik Schrøder, 19, død i Kolbing d. 5 Juli af ?
begravet paa Kolbing Kirkegaard d. 9 Juli.
3. 247. — Hans Peter Andersen Hyllested, 16, død paa Husum Læg. d. 20 Jan. 1851 af Lyppeus,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 28 Januar.

2det Jægercorps.

1. Overcom.-Serg. Christian Frederik Gold= 2. 179. Jæger Ole Larsen Aarbye, 4,
schadt, 2, †, | 4. 198. Underj. Hans Nielsen Byberg, 2,
1. 117. Underj. Ole Jensen Dalbye, 2, | 4. 221. — Niels Rasmussen Neerstrøm, 9,
1. 236. — Ole Petersen Westeregede, 5, | 1. 216. Underj. Anders Jacobsen Drdrup,
1. 253. — Johan Jacob Nielsen Ravnsnæs, 2, | 2. 149. — Peter Andersen Eskbjergmark, 4,
2. 11. Jæger Carl Victor Alexander Frydendahl
Webbe, 3, |

De første 8 ere faldne, de sidste 2 savnede ved Helligbet d. 24 Juli, begravede, see An-
mærkning 1).

1. 223. Underj. Hans Ludvig Hansen, 0, | 4. 171. Underj. Theodor Henrik Christian Eiler
Meellose, 2,
3. 8. Overjæger Erik Niels Peter Sørensen | 1. 97. Underj. Jens Christensen Eggelev, 9'
Nyhus, 2, | 1. 155. — Peter Christiansen Klint, 4,
4. 70. Underj. Hans Jensen Vinderød, 2,
4. 126. — Christian Andersen Skibyevold, 2, |

De første 5 ere faldne, de sidste 2 savnede d. 8 August ved Recognosceringen ved Stenten-
Mølle, begravede, see Anmærkning 3).

1. 21. Jæger Ole Christiansen Horserød, 2, saaret d. 8 August, død i Kjøbenhavn d. 25 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 29 October.
1. 121. Underjæger Lars Nielsen Weibye, 2, saaret d. 24 Juli, død i Hønsborg d. 4 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
2. 115. — Conrad Heitlas Seidel, 0, saaret d. 24 Juli, død i Faaborg Læg. d. 24 Septbr., begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 28 September.
3. 47. — Johan Christiansen Sønderbye, 2, saaret d. 8 August og savnet, død i Rendsborg d. 24 August og der begravet d. 25 August, ³).
3. 254. — Jens Christensen Farum Overdrev, 0, Hugsaar i Hovedet d. 4 November, død i Slesvig d. 29 November, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 December.
4. 111. — Hans Petersen Stubberup, 4, saaret d. 8 August, død i Slesvig d. 27 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 29 August.
2. 112. Underjæger Soren Andersen Kamlose, 2, død paa Marsken d. 14 Juli og indbragt til Veile, begravet paa Veile Kirkegaard d. 16 Juli.
4. 1 oc. Jæger Jens Nielsen Nye-Tydstrup, 3, død paa Marsken d. 16 Juli, og indbragt til Kolbing, begravet paa Kolbing Kirkegaard d. 18 Juli.
1. 2 oc. Underjæger Christian Anders Hansen, 2, død i Slesvig d. 14 September af Lypfus, begravet i Slesvig paa ? Kirkegaard d. ? September.
1. 58. — Niels Larsen Gundselise, 1, død paa Valdemar Slot d. 25 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 28 Januar.
1. 64. — Niels Pedersen Hammersholt, 0, død i Hønsborg d. 13 September af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
1. 135. — Hans Knudsen Langesøe, 9, død paa Gottorp Læg. d. 6 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 October.
1. 239. — Rasmus Olai Johansen Bergen, 0, død paa Gottorp Læg. d. 6 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 8 Januar.
1. 255. — Anders Larsen Badstrup, 2, død i Slesvig d. 21 December af Brystbetændelse, begravet i Slesvig paa ? Kirkegaard d. ? December.
2. 10 oc. — Ole Jensen Wellerup, 2, død i Hønsborg d. 8 September af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 September.
2. 51. — Jens Petersen Snoldelov, 3, død i Hønsborg d. 14 December af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
2. 88. — Niels Jensen Horve, 4, død i Slesvig d. 7 September af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 8 September.
2. 211. — Lars Nielsen Aggestruphufet, 5, død paa Alsens Læg. d. 4 October af Lypfus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 8 October.
2. 217. — Lars Borgesen Skibstrup, 2, død paa Alsens Læg. d. 12 Septbr. af Lypfus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 14 September.
2. 258. — Hans Christian Rasmussen Østøfte, 9, død i Hønsborg d. 19 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 November.

2. 264. Underjæger Christian Larsen Mønge, 2, død paa Vøgenſe Laq. d. 2 Juni af Dyrffbetændelſe, begravet paa Vøgenſe Kirkegaard d. 5 Juni.
3. 2 oc. — Søren Andreaſen Svendsen Billingerød, 2, død paa Gottorp Laq. d. 1 October af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 October.
3. 12. Jæger Carl Auguſt Chriſtensſen Gjevninge, 3, død i Flensborg d. 16 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.
3. 18. — Hans Jørgenſen Agerup, 5, død i Flensborg d. 26 October af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
3. 29. Hornblæſer Julius Oſen Landſgravmark, 5, død i Kjøbenhavn d. 28 November af Typhus, begravet paa Garniſons Kirkegaard d. 1 December.
3. 116. Underjæger Ole Larsen Slagſlunde, 2, død paa Nyborg Laq. d. 23 Decbr. af Dyrffbetændelſe, begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 28 October.
3. 126. — Jørgen Jenſen Uitterſløv, 9, død i Kjøbenhavn d. 1 Novbr. af Typhus, begravet paa Garniſons Kirkegaard d. 3 November.
3. 150. — Hans Hanſen Store Ladager, 0, død i Kjøbenhavn d. 16 October af Typhus, begravet paa Garniſons Kirkegaard d. 21 October.
3. 181. Jæger Wilhelm Johannſen Fredensborg, 2, død paa Haderslev Laq. d. 25 Decbr. af Typhus, begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 28 December.
3. 199. Underjæger Hans Hanſen Lundbye, 9, død paa Reiſen fra ſit Hjem til Armeen, i Spodsbjerg, begravet paa Vøgenſe Kirkegaard (Vangeland) d. 31 Mai.
3. 219. — Peter Chriſtensſen Norre-Ørsløv, 9, død paa Middelfart Laq. d. 18 Sept. af Typhus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 23 September.
3. 228. — Niels Nielsen Leerbælsgaard, 3, død paa Gottorp Laq. d. 22 Septbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 September.
3. 249. — Rasmus Hanſen Troelſebye, 9, død paa Gottorp Laq. d. 6 October af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 October.
4. 12 oc. — Christian Willumsen Jørgenſen Græſe, 2, død paa Hindsgavl Laq. d. 21 Septbr. af Typhus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 23 September.
4. 20. — Anders Nielsen Doſerup, 2, død paa Aſſens Laq. d. 19 Septbr. af Typhus, begravet paa Aſſens Kirkegaard d. 23 September.
4. 39. — Lars Nielsen Naſtrup, 6 død paa Gottorp Laq. d. 11 Februar 1851 af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Februar.
4. 45. — Peter Jenſen Windinge, 3, død i Flensborg d. 11 Januar 1851 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 15 Januar.
4. 127. — Erik Nielsen Hvidovre, 1, død paa Auguſtenborg Laq. d. 13 Decbr. af Typhus, begravet paa Auguſtenborg Kirkegaard d. 18 December.
4. 155. — Hans Petersen Liunge, 2, død i Slesvig d. 28 Januar 1851 af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 2 Februar.
4. 182. Jæger Niels Nielsen Iydrup, 5, død paa Gottorp Laq. d. 3 November af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 November.

4. 220. Underjæger Niels Hansen Borup, 2, død paa Gottorp Læg. d. 1 November af Lypheus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 3 November.
4. 261. — Peter Christensen Store Waldbye, 3, død i Hensborg d. 28 October af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
3. 264. Underjæger F..... J..... A....., 0, ved Selvmord i Weile d. 3 Juli, begravet derseeds d. 5 Juli.

3di: Jægercorps.

Sec.-Lieutn. Peter Eduard v. Lorengen, falden d. 25 Juli ved Jbsled, begravet paa Fahrensted Kirkegaard d. 26 Juli.

Sec.-Lieutn. Erneste Duplino Auguste v. Dalgas, saaret d. 12 Septbr. ved Midsunde, død i Slesvig d. 25 Septbr. begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 September.

1. 1. Com.-Serg. Frederik Wilhelm Jensen, 8,	3. 236. Underj. Knud Christensen Møller, 8,
1. 7. Overjæger Frederik Christoffer Christensen Bøngelse, 8,	3. 238. — Jørgen Jørgensen Emmerbølle, 8,
1. 21. Jæger Christian Knudsen Blomsted, 2,	4. 5. Sergeant Søren Hendrik Madsen, 8,
1. 74. Underj. Jørgen Christian Jensen Korup, 7,	4. 8. Overjæger Hans Peter Nielsen Koeskilde Bønhuus, 8,
1. 114. — Anders Wilhelm Christensen, 0,	4. 18. Jæger Claus Rasmussen Tommerup, 7,
2. 109. — Niels Easfen Øhnesen, 17,	4. 30. — Hans Hansen Woermark, 8,
2. 116. — Reinholdt Nielsen Hestelager, 8,	4. 144. Underj. Gorm Petersen Haare, 7,
2. 147. — Frederik Wilhelm Emil Holm, 15,	4. 241. — Frijs Hansen Grønmoseshuus, 7,
3. 4. Overjæger Gorm Larsen Hørdeledhuus, 7,	1. 172. Underj. Andreas Chr. Rasmussen Naarup, 7,
3. 33. Jæger Niels Jørgensen Revninge, 7,	1. 241. — Niels Hansen Sønder-Laurup, 17,
3. 34. — Hans Rasmussen Hardslev, 8,	4. 24. Jæger Hans Rasmussen Drobbyværk, 8,
3. 51. Underj. Jørgen Christensen Melund, 7,	4. 165. Underj. Jørgen Olsen Jensen Krageholm, 7,
3. 166. — Hans Christian Hansen Naarupflo, 7,	4. 208. — Simon Christensen Vellinge, 7,
3. 192. — Jesper Hansen Skambye, 7,	

De forste 22 ere faldne, de sidste 5 ere savnede ved Jbsled d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 123. Underj. Hans Madsen Egense, 8,	4. 60. Underj. Peter Nielsen Anderød, 2,
1. 217. — Jørgen Jørgensen Cadsekkle, 8,	4. 139. — Niels Mortensen Bullerblev, 7,
3. 245. — Thomas Jensen Errijs, 19,	4. 200. — Jørgen Larsen Winderød, 2,
4. 13. Hornblæser Carl Jensen Kjøbenhavn, 0,	4. 214. — Ole Laurijs Storm, 7,
- Faldne d. 12 September ved Midsunde, begravede, see Anmærkning ⁵).
1. 8. Oppasser Hans Jensen Stubberup, 9, saaret d. 12 Septbr. og fangen, død i Rendsborg d. 14 Septbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 15 September.
1. 25. Underjæger Hans Andersen Ebberup, 7, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 18 Septbr., begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 21 September.
1. 28. Jæger Anders Rasmussen Cicilientund, 8, saaret d. 12 Septbr., død i Kjøbenhavn d. 13 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 October.

1. 36. Jæger Ole Larsen Midtkøb, 7, saaret d. 12 Septbr. og fangen, død i Rendsborg d. 24 September, begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 26 September.
2. 72. Underjæger Mads Christian Girick Faaborg, 8, saaret d. 25 Juli, *, død i Aabenraa Ej. d. 25 August, begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 27 August.
2. 151. — Christen Andersen Langaard, 8, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg Ej. d. 9 August, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 August.
2. 195. — Niels Jørgensen Berringvad, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
2. 257. — Niels Hansen Lundagerhuus, 7, saaret d. 12 September, død i Slesvig d. 21 September, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 September.
3. 33. Jæger Jørgen Berent Thomsen Slagelse, 5, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 17 September, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 19 September.
3. 99. Underjæger Theodor Wilhelm Jørgensen Kjøbenhavn, 7, saaret d. 23 Novbr. ved Hummelfeldt, død i Slesvig d. 25 Jan. 1851, begravet paa St. Michaelis Kirkeg. d. 29 Januar.
9. 178. — Peter Jørgensen Nyllykkehuse, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 20 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
3. 231. — Knud Poulsen Møllygden, 8 saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 7 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
3. 248. — Jens Pedersen Fruerlundgaard, 17, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 15 Septbr., begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 16 September.
4. 16. Jæger Peter Sørensen Østeb, 8, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 20 September, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 21 September.
4. 48. Underjæger Hans Peter Nielsen Trunderup, 8, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 20 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 22 August.
4. 50. — Rasmus Pedersen Frelstoft, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 3 Decbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.
4. 59. — Søren Nielsen Rynkeby, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 5 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
4. 114. — Christian Rasmussen Ruestov, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 2 August.
4. 119. — Poul Nielsen Volttinge, 8, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 6 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 September.
4. 177. — Niels Sørensen Norre-Hoirup, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 2 August.
1. 232. Underjæger Peter Hansen Jndselev Laarup, 7, død i Slesvig d. 8 Januar 1851 af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 12 Januar.
1. 240. — Wilhelm Christensen Nissen Meelbye, 7, død i Slesvig d. 5 Decbr. af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 8 December.
2. 58. — Rasmus Christensen Olund, 7, død paa Fodgardens Ej. d. 24 October af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 29 October.

2. 69. Underjæger Niels Hansen Drdrup, 2, død paa Gottorp Læg. d. 31 December af Apyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
2. 102. — Peter Christian Petersen Middelfart, 7, død i Slesvig d. 8 Jan. 1851 af Apyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 11 Januar.
2. 169. — Claus Andersen Brendrup, 7, død i Flensborg d. 7 Marts 1851 af Apyphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Marts.
2. 205. — Hans Andersen Sallinge, 8, død i Faaborg Læg. d. 12 Decbr. af Brystbetændelse, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 18 December.
3. 118. — Jens Rasmussen Ullinge, 8, død paa Valdemar Stot d. 28 Decbr. af Brystfyge, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 31 December.
4. 41. — Jens Nielsen Langaae, 8, død paa Gottorp Læg. d. 31 Decbr. af Apyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
4. 183. — Niels Petersen Hoibye, 7, død i Slesvig d. 3 December af Apyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 4 December.

1ste Reserve-Bataillon.

Capitain Georg Frederik Sophus v. Falkenberg, falden d. 25 Juli ved Idsted, hifst i Flensborg d. 28 Juli, senere ført til Kjøbenhavn og der begravet.

Capitain Ludvig Frederik August v. Lundsdaht, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.

Prem.-Lieutn. Heinrich Theodor v. Strauß, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet paa Fahrensted Kirkegaard d. 26 Juli.

1. 290. Menig Waldemar Constantin Knudsen, 0,	4. 26. Undercorp. Jens Eriksen Beilebye, 4,
2. 21. Undercorp. Rasmus Jensen Laagestov, 6,	4. 113. Menig Lars Nielsen Elde, 4,
2. 53. Menig Hans Rasmussen Ostofte, 9,	4. 183. — Lars Olsen Keerslov, 4,
2. 141. — Jens Jensen Langerød, 2,	4. 318. — Julius Vilhelm Stafr, 0,
2. 171. — Anders Christensen Stubberup, 5,	2. 152. Menig Christopher Larsen Adminderup, 2,
2. 176. — Peter Hansen Rasmussen Rode, 3,	4. 81. -- Sorgen Nielsen Hemmestrup, 6,
3. 164. — Ernst Philip Kolvig Holbet, 4,	4. 147. — Jens Nicolai Encshen Foss Dag-
3. 277. — Peter Andersen Ubleire, 2,	sværd, 1,
3. 287. — Ole Jensen Farum-Overdrev, 2,	

De første 13 ere faldne, de sidste 3 ere savnede d. 25 Juli ved Idsted, begravede, see Anmærkning 1).

1. 75. Menig Niels Sørensen Frøsløv, 6,	1. 91. Menig Carl Gregersen Ledøie, 1,
1. 283. — Jens Peter Christiansen, 0,	1. 173. — Christian Peter Schou, 0,
2. 43. — Ole Jensen Meellose Overdrev, 2,	1. 185. — Jens Andersen Store Ladager, 3,
1. 60. — Søren Mikkelsen Pederstруп, 14,	1. 263. — Rasmus Madsen Ullerslov, 9,

1. 264. Menig Poul Jensen Kartoite, 9, | 3. 103. Menig Hans Boiesen Ancebjerghuus, 4,
 3. 83. — Hans Andersen Soelberg, 4, | 1. 328. Menig Soren Andersen Norbet, 9,
 Faldne under Stormen ved Frederikshald, de første 3 d. 2den, de andre 8 d. 4 October,
 den Sidste savnet d. 4de; begravede, see Anmærkning 6).
1. 23. Undercorp. Anders Hendrichsen Reistrup, 0, saaret d. 2 October, død i Kjøbenhavn d. 21
 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 October.
1. 261. Menig Rasmus Rasmussen Sædinge, 9, saaret d. 4 October, død i Hønsborg d. 8 Novbr.,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
1. 268. — Peter Jørgensen Kastrager, 9, saaret d. 4 October, død i Høsum d. 28 October,
 begravet paa Høsum Kirkegaard d. 1 November.
1. 289. — Mads Knudsen Lang Svendsborg, 3, saaret d. 4 October, død i Kjøbenhavn d. 23
 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 28 October.
1. 295. — Hendrik Christoffer Jensen Holte, 1, saaret d. 2 October, død i Høsum d. 8 Octbr.,
 begravet paa Høsum Kirkegaard d. 13 October.
2. 12. Undercorp. Jens Carl Madsen, 0, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 8 August, begravet
 paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
2. 84. Menig Hans Clausen Utholpe, 9, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 10 August, begravet
 paa St. Marie Kirkegaard d. 11 August.
2. 100. — Jens Sørensen Ryrup, 4, saaret d. 2 October, død samme Dag paa Høsum Eaz.,
 begravet paa Høsum Kirkegaard d. 7 October.
2. 119. — Christian Jacobsen Spvendeljob, 4, saaret d. 25 Juli, *, død i Hønsborg d. 1 Septbr.,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 September.
2. 126. — Lars Nielsen Nyby, 6, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 13 August, begravet
 paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
2. 146. — Jens Olsen Holstedlov, 4, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 4 August, begravet
 paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
2. 167. — Peter Olsen Fjellebrohuus, 4, saaret d. 2 October, *, død i Hønsborg d. 20 October,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
2. 169. — Christen Andersen Risserup, 3, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 2 August,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 August.
2. 189. — Wilhelm Carl Olsen Hallelov, 4, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 5 August,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
2. 192. — Hans Andersen Lindstov, 5, saaret d. 2 October, *, død i Hønsborg d. 12 October,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 224. — Peter Petersen Bjernise, 9, saaret d. 2 October, død i Hønsborg d. 12 October,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 263. — Niels Christensen Nellerod, 2, saaret d. 25 Juli, *, død i Hønsborg d. 3 August,
 begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 5 August.
3. 42. Priv. Menig Hans Jørgen Lauritzen Weiboll, 27, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 5
 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.

4. 232. Menig Christian Andersen Hornbeek, 2, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia d. 3 Septbr.,
begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 6 September.
3. 188. Menig Jens Jacobsen Rosholt, 6, død paa Augustenborg Laz. d. 14 Juli ved Vaadestub,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 18 Juli.
1. 203. Menig Hans Peter Hansen, 0, død paa Marsken fra Sønderborg til Grøngrift d. 16 Juli,
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 231. Menig Søren Christiansen Herlov, 1, død paa Husum Laz. d. 22 December af Tøphus,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 28 December.
3. 298. — Christian Hansen Brøndbyvester, 1, død i Slesvig d. 16 October af Tøphus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 20 October.
4. 185. — Børge Hansen Hefelrod, 2, død paa Nyborg Laz. d. 23 Septbr. af Hjertesygdom,
begravet paa Nyborg Kirkegaard d. 27 September.
4. 262. — Christian Kjøbenhavn, 3, død i Flensborg d. 14 November af Tøphus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
4. 306. — Christian Ferdinandsen Idalunds Skovhuus, 9, død paa Augustenborg d. 8 Juli af
Deenadder, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 11 Juli.

2den Reserve-Bataillon.

- Oberst Laurig Sviger v. Schow, død paa Augustenborg Laz. d. 23 Juli af Apoplexie,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 29 Juli.
- Prem.-Lieutn. Peter v. Dehmann, falden d. 25 Juli ved Jbsted, begravet i Flensborg paa
St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.
- Prem.-Lieutn. Heinrich v. Dehmann, død paa Gottorp Laz. d. 11 November af Tøphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
1. 3. Bossemager August Frederik Weisfenburg, 0,	2. 247. Menig Poul Jensen Sønderby, 11,
1. 6. Corporal Lars William Eriksen, 0,	2. 251. — Jens Nielsen Borglum, 11,
1. 146. Menig Henrik Carlsten Vester-Nordlunde, 9,	4. 29. Undercorp. Erik Madsen Reirup, 18,
1. 182. — Peder Andersen Marsøe, 6,	4. 104. Menig Peter Ludvig Andersen, 2,
1. 218. — Anders Larsen Vestermarkhuus, 5,	1. 173. Menig Anders Jensen Døbye, 2,
2. 2. Fourer Carl Frederik Heide, 12,	2. 4. Sergeant Jens Nielsen Skiffard, 16,
2. 87. Menig Rasmus Olsen Gyrstinge, 5,	2. 11 oc. Menig Poul Christian Anton Pedersen
Vester-Lhiersted, 9,
2. 88. — Søren Petersen Klattrød, 4,	2. 70. — Niels Nielsen Farum Dverdrød, 2,
2. 128. — David Thomsen Jæckstrup, 13,	2. 72. — Ole Jespersen Pøllerød, 5,
2. 136. — Christoffer Sørensen Bibede, 6,	2. 213. — Hans Pedersen Tønnerup, 9,
2. 166. — Jens Larsen Rådstedt, 9,	3. 35. Undercorp. Jens Jacobsen Tjareby, 5,
2. 167. — Rasmus Hansen Herriglob, 9,	3. 228. Menig Ole Rielsen Høllede, 6,
2. 182. — Hans Sørensen Humlebelehøhus, 6,	4. 25. Undercorp. Jens Jensen Gyrstinge, 5,
2. 228. — Niels Hansen Soedmarke, 9,	4. 42. Menig Lars Chr. Christiansen Vadum, 10,
2. 239. — Anders Johansen Overup, 5,	

4. 88. Menig Hans Christiansen Strandhuus, 5, 4. 222. Menig Lønnes Nielsen Botøe, 9,
 4. 91. — Claus Jensen Nallebolle, 9, 4. 255. — Christian Pedersen Tunnerup, 9,
 4. 206. — Johan Hansen Haldagermagle, 5,
 De første 19 ere faldne, de andre 15 ere savnede d. 25 Juli ved Idsted, begravede, see Anmærkning 1).
2. 1. Com.-Sergeant Carl Eduard Schaffer, 0, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 27 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see 1 a), †.
2. 21. Undercorp. Niels Larsen Kallerup, 12, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 4 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 August.
2. 22. — Niels Olsen Steenstrup, 5, saaret d. 25 Juli, død paa Christianshavns Laz. d. 31 Juli, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 August.
2. 92. Menig Hans Poulsen Ørsted, 5, saaret d. 25 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 3 August, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 7 August.
2. 178. — Niels Hansen Jesmark, 17, saaret d. 25 Juli og fangen, død i Rendsborg d. 26 August, begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 27 August.
3. 23. Undercorp. Jacob Christensen Ørsted, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 30 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 August, †.
3. 49. Menig Niels Christen Andersen Vastrup, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 30 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 August.
- 3, 96. — Søren Sørensen Ellede, 4, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg d. 21 Decbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 23 December.
3. 114. — Anders Hansen Østøfte, 9, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
3. 126. — Stephen Petersen Christiansminde, 9, knust af en Kanonkugle ved Kropp d. 29 Septbr. og indbragt død til Slesvig, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 October.
3. 140. — Jens Gotfred Julius Bruun, 0, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 2 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 6 October.
3. 163. — Anders Nielsen Skov, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 4 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 September.
4. 175. — Søren Christensen Harrestov, saaret d. 25 Juli, *, død i Flensborg d. 30 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, 1 a).
1. 41 oc. Menig Jørgen Christensen Dennebo, 4, død paa Gottorp Laz. d. 21 December af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? December.
1. 241. — Christen Nielsen Kirkehvalso, 5, død paa Gottorp Laz. d. 14 Novbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
2. 17 oc. — Anton Chr. Schbaum Jensen Uth, 6, død i Kjøbenhavn d. 7 Novbr. af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 11 November.
2. 35. Undercorp. Niels Madsen Bredninghuus, 7, død i Alabenraa Laz. d. 12 Febr. 1851 af Typhus, begravet paa Alabenraa Kirkegaard d. 14 Februar.

2. 141. Menig Peter Hansen Sondermehrlundehuus, 6, død i Flensborg d. 4 October af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
2. 179. — Jens Nielsen Herfølge, 6, død i Slesvig d. 1 October af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 October.
2. 179. — Niels Borgefen Ravnsnæs, 2, død i Slesvig d. 20 December af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 December.
2. 199. — Lars Sorensen Reinsrup, 5, død paa Augustenborg Laz. d. 17 Novbr. af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 November.
2. 245. — Axel Theodor Christensen, 0, død i Flensborg d. 27 December af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
2. 263. — Jochum Petersen Hoireby, 9, død i Alsens Laz. d. 11 October af Lypfus, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 15 October.
3. 43. — Soren Jensen Haarlose, 2, død i Abentraa Laz. d. 5 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Abentraa Kirkegaard d. 7 Januar.
3. 79. Lars Hansen Fodflette, 8, død i Abentraa Laz. d. 28 Decbr. af Larmebetændelse, begravet paa Abentraa Kirkegaard d. 30 December.
3. 104 oc. — Frederik Rasmussen Suderballe, 9, død paa Gottorp Laz. d. 9 Febr. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Februar.
3. 174. — Jacob Nielsen Hestrup, 11, død i Sønderborg Laz. d. 28 Decbr. af Lypfus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 30 December.
3. 200. — Hans Peter Petersen Dau, 0, død paa Odense Laz. d. 23 October af Lypfus, begravet paa Odense Kirkegaard d. 28 October.
3. 212. — Rasmus Hansen Stokkenmarke, 9, død paa Glücksborg Laz. d. 29 Novbr. af Lypfus, begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 6 December.
4. 63. — Hans Hansen Langoe, 9, død paa Gottorp Laz. d. 2 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 October.
4. 64. — Peter Hansen Stube, 5, død i Slesvig d. 27 September af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 October.
4. 90. — Hendrik Jorgensen Thoreby, 9, død paa Gottorp Laz. d. 10 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 October.
4. 145. — Peter Petersen Ballerup, 1, død paa Gottorp Laz. d. 9 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 11 Januar.
4. 178 oc. — Anders Larsen Lille-Tjermb, 11, død paa Gottorp Laz. d. 22 Febr. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Februar.
4. 189. — Jorgen Hansen Raabymagle, 6, død i Svendborg Laz. d. 16 October af Lypfus, begravet paa Frue Kirkegaard d. 18 October.
4. 210. — Johan Jorgensen Stoesferup, 9, død paa Hindsgavl Laz. d. 15 Septbr. af Lypfus, begravet paa Middelfart Kirkegaard d. 18 September.

3die Reserve-Bataillon.

Capitain Wilhelm Savdal Na v. Kühle, falden d. 12 September ved Midsunde, Liget blev fort til Afsens og begravet paa Afsens Kirkegaard d. 21 September, ⁵ a).

1. 97.	Menig Jens Larsen Findinge, 8,	3. 33.	Undercorp. Carl Frederiksen Broby Tegls-
brandershuus, 5,
1. 151.	— Jorgen Nielsen Hobesteb, 7,	3. 42.	Menig Hans Jorgensen Snarup, 8,
1. 268.	— Hans Frederik Jorgensen Nyblinge, 8,	3. 90.	— Jens Hansen Østrup, 19,
2. 53.	— Jorgen Rasmussen Jorgensen Ny-
mann, 20,	3. 195.	— Hans Jorgensen Barriihule, 19,
3. 3.	Vaabenmester Jorgen Larsen Frydenlund, 7,
Faldne d. 12 September ved Midsunde, den Sidste er savnet, begravede, see Anmark-
ning ⁵).	4. 208.	Menig Jens Petersen Hasmark, 7,
1. 66.	Menig Erik Andersen Snevoren, 8, dødt. saaret d. 12 September, død samme Dag under
Transporten til Lazarethet, begravet, see ⁵).		
1. 172.	— Hans Hendriksen Aastrup, 8, dødt. saaret d. 12 Septbr., død samme Dag paa Veien
til Lazarethet, begravet, see ⁵).		
1. 209.	— Niels Andersen Kulby, 7, saaret d. 12 Septbr. død i Slesvig d. 25 October, begravet
paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 October.		
2. 18.	Undercorp. Hans Frederiksen Nordenbro, 8, saaret d. 30 Novbr. ved Kochendorff og fangen,
død i Rendsborg d. 1 Decbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 3 December.		
2. 38 oc.	Menig Peter A... Schønning, 0, saaret d. 25 Juli, død i Hlensberg d. 29 Juli, begravet
paa St. Marie Kirkegaard d. 1 August.		
2. 219.	— Christian Madsen Kjedebj, 8, saaret d. 25 Juli, *, død i Kjøbenhavn d. 15 August,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 August.		
2. 244.	— Anders Jensen Standerup, 17, saaret d. 30 Novbr. ved Kochendorff og fangen, *,
død i Rendsborg d. 4 Decbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 6 December.		
3. 45.	— Jorgen Christensen Dongshoirup, 8, saaret d. 12 September, død i Aalborg Laz. d.
11 October, begravet paa Aalborg Kirkegaard d. 14 October.		
3. 168.	— Hans Chr. Petersen Lindberg, 17, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 15 Septbr.,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 18 September.		
3. 187.	— Niels Jensen Breddallemark, 19, saaret d. 12 Septbr., død i Slesvig d. 16 Septbr.,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 21 September.		
3. 253.	— Frederik Johan Casper Hendriksen Hennemved, 8, saaret d. 23 Septbr. ved Østerby og
fangen, død i Rendsborg d. 25 Septbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg
d. 27 September.		
4. 9.	Undercorp. Christian Jorgensen Krogshol, 7, saaret d. 12 September, død i Slesvig d. 13
September, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 15 September.		
4. 95.	Menig Lars Rasmussen Ørsted, 7, saaret d. 12 Septbr., død i Hlensborg d. 6 December,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.		

4. 107. Menig Mosef Joseph Rothschild, 3, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 25 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
1. 3. Waabenmester Frederik Jacobsen, død paa Sønderborg Læg. d. 29 Juni af ? begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 2 Juli.
1. 10 oc. Menig Hans Nielsen Faxe, 6, død i Stesvig d. 29 August af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 31 August.
1. 60. — Niels Petersen Breth, 7, død paa Garnisons Hospital d. 28 Novbr. af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 2 December.
1. 165. — Lars Nielsen Hjulby, 8, død paa Gottorp Læg. d. 22 Februar 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Februar.
1. 227. — Niels Madsen Kjergaardsmark, 17, død paa Graasleen Læg. d. 23 December af Underlivsbetandelse, begravet paa Udsbøll Kirkegaard d. 26 December.
1. 263. — Niels Hansen Asperup, 7, død i sit Hjem (Asperup By) d. 30 Septbr. af Lypfus, begravet paa Asperup Kirkegaard d. 7 October.
2. 6. Corporal Christen Mortensen Smorvraa, 7, død i Fredericia Læg. d. 18 Febr. 1851 af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 22 Februar.
2. 46 oc. Menig Gotfred Nielsen Madsen Skædeby, 8, død i Stesvig d. 19 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 24 November.
3. 35 oc. — Peter Hansen Mulstrup, 5, død i Fredericia Læg. d. 26 December af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 December.
3. 22 oc. Menig P... A... M..., 0, studt sig selv d. 11 Juli i Lebøll (paa Als), begravet paa Tanslet Kirkegaard d. 13 Juli.

Ade Reserve-Bataillon.

- Capitain Franz Conrad Reinholdt v. Busch, falden d. 29 September ved Tønning, begravet af **Judbyggerne** paa Tønning nye Kirkegaard d. 3 October, ^{6 a}).
- Prem.-Lieutn. John v. Baupel, falden d. 4 October under Stormen ved Frederikstادت, begravet paa Husum Kirkegaard d. 7 October.
- Sec.-Lieutn. Carl Ludvig Biggo v. Wadstjer, falden d. 4 October ved Frederikstادت, begravet paa Goldenbüttel Kirkegaard d. 7 October.
- Sec.-Lieutn. Peter v. Engelbrecht, død i Flensborg d. 14 November af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
3. 45. Menig Christian Braff Jensen Steendige, 18, falden d. 8 September ved Stapelholm, begravet paa Frederikstادت Kirkegaard d. 12 September.
3. 226. Menig Anders Mikkelsen Staxrode, 19, falden d. 25 August ved Stapelholm, begravet paa Frederikstادت Kirkegaard d. 28 August.
2. 81. Menig Niels Christian Knudsen Esvad, 18, } faldne d. 29 Septbr. ved Tønningen, begravede
2. 134, — Frederik Mehder Rensborg, 14, } paa Tønning Kirkegaard d. 3 October.

3. 11. Undercorp. Jens Christian Nielsen Kjør-
bølling, 19,
3. 162. Menig Jens Nielsen Ørsted, 16,
3. 163. — Jens Christian Hermansen Eng-
holmemark, 19,
3. 203. — Jens Nielsen Gover, 15,
3. 212. — Anders Nielsen Østerhaab, 15,
4. 63. — Jens Mikkelson Larsen Telling, 11,
4. 257. — Hans Jensen Blare, 10,
1. 17. Undercorp. Peter Christensen Kloster, 18,
1. 70c. Menig Hans Hansen Staantum, 16,
1. 39. Spillemand Erik Frederik Lars Knudsen
Larsen, 19,
4. 14. Undercorp. Niels Rasmussen Korupkov-
gaard, 16,
1. 31. — Jens Jensen Avning, 16,
- Faldne under Stormen ved Frederikshavn, de første 7 d. 29 Septbr., den 8de d. 30 Septbr.,
de næste 3 den 1 October, de andre 12 d. 4 October, de sidste 4 savnet samme
Dag, begravede, see Anmærkning 6).
1. 18. Undercorp. Christian Sørensen Bekking, 15, saaret d. 4 October, død i Hønsborg d. 6
October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
1. 85. Menig Christen Jørgensen Serrippe, 15, saaret d. 30 Septbr., død paa Garnisons Hospital
d. 5 Novbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 8 November.
1. 126. — Johan Lorensen Vandebølle, 18, saaret d. 4 October, død i Husum Læg. d. 17
October, begravet paa Husum Kirkegaard d. 21 October.
1. 210. — Lars Petersen Kjøbenhavn, 5, saaret d. 4 October, død i Hønsborg d. 22 October,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
1. 230. — Hans Petersen Ravnmark, 5, saaret d. 4 October, død i Husum Læg. d. 9 October,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 13 October.
2. 237. — Poul Hansen Fugtlev, 16, saaret d. 29 September, død i Hønsborg d. 29 November,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.
3. 82. — Niels Christian Olsen Brogum, 18, saaret d. 8 September og fangen, død i Rends-
borg d. 6 October, begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 8 October.
3. 103. — Rasmus Petersen Drelmark, 19, saaret d. 8 Septbr., *, død i Hønsborg d. 15
October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
3. 115. — Peter Christensen Bierndrup, 17, saaret d. 1 Octbr., død i Husum Læg. d. 4 Octbr.,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 9 October.
3. 176. — Lars Zachariassen Veirkov, 17, saaret d. 2 October, død i Hønsborg d. 29 October,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
1. 175. Menig Hans Chr. Petersen Grendsted, 10,
1. 194. — Christen Nielsen Lendam, 11,
1. 198. — Peter Petersen Thaastrup, 13,
1. 218. — Jens Hove Tvillinghuus, 18,
1. 225. — Hans Rasmussen Højbjerggaard, 5,
1. 226. — Niels Christensen Ølstofte, 18,
3. 5. Sergeant Christian Martin Petersen, 30,
3. 23. Undercorp. Lars Poulsen Bjerre, 19,
3. 27. — Laurig Andersen Bakke, 18,
3. 60. Menig Christian Laurigen Kjørsgaardsg, 18,
4. 80. — Jens Larsen Vårhede, 18,
1. 256. Menig Jens Rasmussen Nye Sydstrup, 5,
3. 74. — Poul Christian Petersen, 10,
3. 193. — Lars Peter Nielsen Igestov, 19,
3. 238. — Søren Jørgensen Salten, 15,

3. 190. Menig Søren Peter Petersen Kalstrup, 13, saaret d. 8 Septbr. og fangen, død i Fangensfløjt, formødet i Rendsborg d. ? September og der begravet i samme Maaned.
3. 252. — Jens Christian Jensen Kardlevmølle, 16, saaret d. ? October ved Frederikfløjt, sandsynlig død paa Weien til Lazarettet, begravet, see ^o).
3. 256. — Jørgen Sørensen Lindved, 19, saaret d. 2 October, død i Kjøbenhavn d. 9 October, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 13 October.
4. 143. — Peter Jensen Segalt, 16, saaret d. 29 Septbr., død i Husum Læg. d. 5 October, begravet paa Husum Kirkegaard d. 9 October.
4. 221. — Knud Nielsen Paulsgaard, 18, saaret d. 3 October, død i Husum Læg. d. 5 October, begravet paa Husum Kirkegaard d. 9 October.
1. 239. — Rasmus Jensen Havrebjerg, 5, død paa Marsken d. 14 Juli og indbragt til Weile, begravet paa Weile Kirkegaard d. 16 Juli.
1. 117. Menig Lars Jacobsen Kirkeby, 18, død i Kjøbenhavn d. 23 September af Lypfus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 26 September.
1. 215. — Paul Nielsen Lundegaard, 5, død i Kolbing Læg. d. 20 Juli af Lypfus,
begravet paa Kolbing Kirkegaard d. 22 Juli.
1. 248. — Jens Jensen Thorendal, 11, død i Slesvig d. 3 September af Lypfus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 6 September.
2. 39. Hornblæser Holger Hansen Norup, 19, død paa Garnif. Hosp. d. 21 Jan. 1851 af Apoplexie, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 Januar.
2. 77. Menig Christian Poulsen Drub, 6, død i Hønsberg d. 17 October af ?
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 109. — Jens Petersen Birring, 15, død i Lønning Læg. d. 25 September af ?
begravet paa Lønning Kirkegaard d. 26 September.
2. 126. — Peter Nielsen Froslov, 6, fangen d. 29 Septbr., død i Glücksbad d. 7 Februar 1851 af Lungesvindst, begravet paa Kirkegaarden i Glücksbad d. 9 Februar.
2. 132. — Lars Olsen Søllerup, 6, død i Husum Læg. d. 26 December af Lypfus,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
2. 235. — Søren Johansen Lindum, 13, død i Kjøbenhavn d. 7 October af Lypfus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 10 October.
3. 211. — Søren Nielsen Bjerglev, 16, død i Kjøbenhavn d. 3 December af Hjertesygdom,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 December.
3. 241. — Niels Eilertsen Hjelkerup, 16, død paa Husum Læg. d. 30 December af Lypfus,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 4 Januar 1851.
3. 261. — Niels Nielsen Kofusene, 1, død paa Husum Læg. d. 18 Decbr. af Kolbbrand i Lungen, begravet paa Husum Kirkegaard d. 24 December.

Ste Reserve-Bataillon.

2. 28. Undercorp. Peter Mikkelsen Wølling, 13, | 2. 159. Menig Christian Petersen Meilbede, 12,
2. 148. Menig Søren Thomassen Raarup, 12, | 2. 239. — MadsChristenLarsenBraagaard, 12,

2. 241. Menig Anders Petersen Dnrup, 12,
3. 3. Foureer Mads Jensen Tronderup, 11,
4. 31. Undercorp. Christen Christensen Brønba-
hus, 10,
4. 90. Menig Jorgen Svendsen Rimmén, 11,
4. 200. — Jens Sørensen Høstferis, 10,
1. 72. Menig Maurik Christian Nielsen Neuf-
ling, 10,
1. 210. — Niels Jensen Loth, 11,
1. 225. — Anders Christensen Flegum, 11,
1. 237. — Ole Christen Andersen Hestrup, 11,
- Faldne (de første 9) d. 24 Juli ved Helligbøl og Popholt, (de andre 10) d. 25 Juli ved Jødted, de sidste 3 faldede samme Dag, begravede, see Anmærkning ¹).
1. 64. Menig Christen M. Nielsen Vestervandet, 12, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 23 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
1. 155. — Niels Chr. Christensen Jannumhauge, 11, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 30 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 August.
2. 10. Undercorp. Jens Petersen Gundredstedmølle, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 17 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 19 August.
2. 60. Menig Rasmus Nielsen Kogsbølle, 8, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 3 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 August.
2. 71. — Anders Christensen Mikkelsen Elso, 12, saaret d. 24 Juli, *, død i Flensborg d. 26 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
2. 72. — Joachim Petersen Rebdalsmark, 11, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 31 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see ¹ a).
2. 247. — Niels Christian Jensen Stinderup, 12, saaret d. 25 Juli, *, død i Flensborg d. 17 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
3. 1. Com.-Serg. Frederik Vilhelm Kolbe, 0, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 19 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
3. 23. Undercorp. Jens Christian Hansen Sjørøslø, 13, saaret d. 25 Juli, død paa Christianshavns Laz. d. 31 Juli, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 August.
3. 83. Menig Christen Jensen Lørdslø, 11, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see ¹ a).
3. 166. — Jorgen Larsen Høsten, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 15 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
4. 5. Sergeant Jens Christ. Petersen Fruerlund, 10, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 2 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 August.
4. 123. Menig Niels Christensen Hørstrup, 10, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia d. 27 August, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 29 August.
2. 5. Sergeant Anders Nielsen Østerby, 11,
3. 111. Menig Jens Jørgensen Vester-Kaby, 8,
3. 130. — Peter Jensen Klæstrup, 11,
3. 181. — Nicolai Larsen Vesterbrønder-
lev, 11,
3. 252. — Jens Rasmussen Høstefelager, 8,
4. 90. — Mathias Thestrup Larsen Vands-
krogen, 11,
1. 188. Menig Hans Andersen Møtholt, 11,
2. 124. — Peter Christensen Watterup, 13,
3. 246. — Søren Jensen Lemming, 13,

1. 38. Undercorp. Anders Poulsen Xvermose, 18, død paa Marskøen d. 16 Juli, indbragt død til Kolding, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 18 Juli.
2. 94. Menig Niels Christian Gronbe, 2, død paa Marskøen d. 14 Juli, begravet paa Gauerstunde Kirkegaard d. 16 Juli.
2. 202. — Jens Nielsen Hornum, 10, død paa Marskøen d. 14 Juli, begravet paa Gauerstunde Kirkegaard d. 16 Juli.
1. 27. Menig Thomas Bagge Nielsen, 18, død i Flensborg d. 20 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.
1. 39. Undercorp. Niels Esbensen Bierne, 7, død i Flensborg d. 29 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
1. 129. Menig Peter Nielsen Bolling, 13, død i Flensborg d. 21 September af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 26 September.
1. 161. — Hans Jacob Griffen Refnæshede, 11, død i Faaborg Læg. d. 22 Septbr. af Lypfus, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 24 September.
2. 18. Undercorp. Anders Andersen Esborg, 13, død i Flensborg d. 3 Februar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 Februar.
2. 81. Menig Johan Johannsen Keesen, 13, død paa Garnisons Hospital d. 19 Septbr. af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 22 September.
2. 264. — Knud Christensen Søndersee, 7, død i Slesvig d. 8 September af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 10 September.
3. 11. — Sohne Rasmusen Svindinge, 8, død i Slesvig d. 5 September af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 September.
3. 40. — Søren Petersen Store-Nedergaard, 4, død i Fredericia d. 19 Juli af Stiv-Krampe, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 22 Juli.
3. 96. — Jens Christian Jensen Lindbalhede, 11, død i Faaborg Læg. d. 23 Septbr. af Lypfus, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 25 September.
3. 240. — Jens Peter Ingver Ingversen Harring, 10, død i Fredericia d. 4 Octbr. af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 8 October.
3. 257. — Peter Grichsen Lomberg, 8, død i Flensborg d. 10 Februar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.
4. 1. Pioneer Johan Nielsen Refsingemart, 8, død i Faaborg Læg. d. 3 October af Lypfus, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 5 October.
4. 28. Undercorp. Jens Jensen Brønnumhedegaard, 10, død i Fredericia d. 22 Septbr. af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 25 September.
4. 99. Menig Jens Chr. Jensen Østermark, 11, død i Flensborg d. 16 September af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
4. 102. — Hans Knud Jørgensen Faaborg, 8, død i Slesvig d. 27 August af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 28 August.
4. 221. — Niels Nielsen Raald, 8, død i Kjøbenhavn d. 19 September af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 23 September.

4. 252. Menig Søren Andersen Egebjerg, 12, død i Slesvig d. 4 Januar 1851 af Lungesbetændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 8 Januar.
4. 253. — Søren Christensen Hornterp, 11, død i Fredericia Laz. d. 14 October af Læring, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 19 October.

6te Reserve-Bataillon.

Capitain Peter Heinrich v. Hammeleff, falden d. 8 August ved Stenten-Mølle, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 12 August.

2. 124. Menig Peter Sørensen Herfind, 14,	1. 209. Menig Niels Jensen Kølletolle, 2,
2. 159. — Søren Lauge Stampe, 14,	3. 213. — Knud Jacobsen Billeborde, 10,
3. 70. — Claus Chr. Gotst Ederqvist, 15,	4. 29. Undercorp. Niels Dethleffen Halsb, 13,
3. 111. — Niels Thogersen Bundgaard, 11,	

De første 4 ere faldne, de sidste 3 ere savnede d. 24 Juli ved Helligbøl, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 215. Menig Christian Jensen Nyrup, 2, saaret d. 8 August, død i Slesvig d. 26 August, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 August.
2. 40. — Ipsen Christensen Hem, 13, dødt. saaret d. 8 August og fangen, indbragt død til Rendsborg, begravet paa Rendsborg Kirkegaard d. 11 August.
2. 143. — Jens Nielsen Dver-Haonkilde, 10, saaret d. 8 August, død i Slesvig d. 22 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 24 August.
2. 169. — Jens Poulsen Dranum, 13, saaret d. 8 August, død i Slesvig d. 9 September, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 10 September.
3. 9. Corporal Thomas Eilert Emanuel Bund, 5, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 3 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 August.
3. 113. Menig Anders Mortensen Moseltum, 11, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard ¹ a).
3. 181. — Mylius Seligmann, 7, saaret d. 24 Juli, død i sit Hjem i Alsens d. 23 April 1851, begravet paa den mosaiske Kirkegaard i Alsens d. 28 April, ¹ i).
4. 155. — Christen Christensen Hem, 13, saaret d. 24 Juli, død i Flensborg d. 5 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
1. 3. Com.-Sergeant Hans Søren Eduard Thønnesen, 2, død paa Gottorp Laz. d. 21 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 Januar.
1. 128. Menig Søren Jørgensen Deyring, 13, død i Fodgardens Laz. d. 24 October af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 29 October.
1. 129. — Poul Jensen Nystrup, 12, død i Flensborg d. 24 Novbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
1. 147. — Christen Christensen Ingsruphede, 13, død paa Gottorp Laz. d. 26 October af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 October.

1. 207. Menig Peter Christian Petersen Fortoft, 12, død i Slesvig d. 19 December af Lyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 December.
2. 1. Amb.-Soldat Lauritz Petersen Nygaard, 15, død i Slesvig d. 4 December af Bryfabetandelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 8 December.
2. 24. Undercorp. Nicolai Andreaesen Nykjøbing, 4, død paa Gottorp Laz. d. 17 October af Lyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 October.
2. 51. Menig Jens Christensen Truelstrup, 13, død i Slesvig d. 31 October af Lyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 November.
2. 69. — Niels Jensen Gvidding, 13, død i Hønsborg d. 3 October af Lyphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 October
2. 166. — Christen Simonsen Westertversted, 11, død i Slesvig d. 27 October af Lyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 October.
2. 180. — Jens Christian Johansen Gaaretoste, 12, død i Slesvig d. 15 Septbr. af Lyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 18 September.
2. 190. — Jacob Christensen Høgsild, 13, død i Hønsborg d. 15 October af Lyphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 198. — Poul Larsen Frøstlevvang, 12, død paa Gottorp Laz. d. 26 October af Lyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 October.
2. 226. — Niels Christian Madsen Frydsbrøndsmark, 12, død i Hønsborg d. 20 Octbr. af Lyphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
2. 229. — Hans Isak Hansen Mullerup, 4, død i Slesvig d. 23 September af Lyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 September.
3. 147. — Jacob Frederik Ferdinand Jørgensen, 2, død i Slesvig d. 6 October af Lyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 10 October.
3. 235. — Wilhelm Ferdinand Kjøbenhavn, 2, død i Slesvig (Bischofshofs Laz.) d. 28 October af Lyphus, begravet i Slesvig paa ? Kirkegaard d. ?
4. 194. — Anders Nielsen Norgaard Raahede, 17, død paa Gottorp Laz. d. 10 Octbr. af Lyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 October.
4. 204. — Hans Jesen Roust, 17, død i Slesvig d. 24 Februar 1851 af ? begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 2 Mars.
4. 215. — Peter Poulsen Oster-Horsleb, 12, død i Faaborg Laz. d. 28 Septbr. af Lyphus, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 1 October.
4. 247. — Agathefus Madsen Omoraae, 19, død paa Gottorp Laz. d. 24 Novbr. af Lyphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 November.

1ste Reserve-Jægercorps.

- Sec.-Lieutn. Harald v. Schou, død i Slesvig d. 13 Januar 1851 af Lyphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 18 Januar.

1. 31. Jæger Olef Olsen Fogsted, 11, | 4. 84. Underj. Peter Nicolai Nielsen Gesfela
1. 84. Underj. Seppe Christensen Wille Rasmfing, 13, | balle, 16,
1. 139. — Peder Nielsen Bodum, 18, | 4. 133. — Hans Petersen Strup, 5,
3. 102. — Peter Thomsen Nygaardsmart, 15, | 4. 253. — Johan Frederik Frank Gau, 4,
Kaldne d. 25 Juli ved Idsted, begravede, see Anmærkning 1).
1. 32. Jæger Christian Jensen Bodum, 12, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 12 December,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 15 December.
1. 61. Underjæger Soren Christen Sorensen Heden, 11, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 15
August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
1. 88. — Knud Chr. Petersen Hvalbøkskuus, 18, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d.
8 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 12 August.
4. 4. Fr. Sergeant Henning Julius Ludvig Binau, 5, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 26
Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ^{1 a}), †.
1. 48 oc. Underjæger Christen Larsen Mogelvang, 12, død paa Gottorp Laz. d. 17 Septbr. af Tapphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 19 September.
1. 71. — Jens Peter Rasmussen Sønderbøl, 13, død paa Husum Laz. d. 12 Febr. 1851 af
en Dyd i Svælget, begravet paa Husum Kirkegaard d. 18 Februar.
2. 41. — Ole Larsen Brendsted, 11, død i Slesvig d. 31 August af Tapphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 September.
2. 169. — Jens Christensen Ørsløv, 12, død i Hønsborg d. 14 Decbr. af Skjorbug,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
2. 172. — Jens Jespersen Oluf-Mollemart, 17, død paa Odense Laz. d. 14 October af
Drysftattersot, begravet paa Odense Kirkegaard d. 17 October.
2. 183. — Anders Ottesen Holmegaard, 10, død i Slesvig d. 30 October af Tapphus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 November.
3. 27. Jæger Jens Olsen Sørninge, 4, død i Glücksborg Laz. d. 7 December af Tapphus,
begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 12 December.
3. 94. Underjæger Lars Simon Dalstrup, 16, død i Hønsborg d. 11 Januar 1851 af Tapphus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 15 Januar.
3. 178. — Jens Martin Christensen, 6, død i Slesvig d. 5 Martz af ?
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 Martz.
4. 16. Jæger Carl Christian Westphal, 4, død i Slesvig d. 11 December af Tapphus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 15 December.
4. 62. Underjæger Johan Frederik Carl Nordt, død paa Gottorp Laz. d. 25 Novbr. af Tapphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 November.
4. 72. — Jens Andersen Udeleire, 2, død uden foregaaende Sygdom i Ellingsfled d. 31 Jan.
1851, begravet (i Slesvig) paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Februar.
4. 202. — Jens Jørgensen Havrehjerg, 4, død i Slesvig d. 18 August af Tapphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 August.

3. 101. Underjæger Lars Christian Knudsen Lindemarksøhus, 7, død paa Glücksborg Laz. d. 2 Decbr. af Typhus, begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 6 December.
4. 67. — Rasmus Jørgensen Wellinge, 7, død paa Gottorp Laz. d. 13 Februar 1831 af ? begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 19 Februar.
4. 278. — Jens Andersen Skalkendrup, 8, død i Flensborg d. 17 Jan. 1831 af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.

1ste Forstærknings-Bataillon.

Prem.-Lieutn. Just Ludvigsen v. Homann, falden d. 25 Juli ved Bollingsfled, bisat i Flensborg d. 28 Juli, senere fort til Kjøbenhavn og der begravet.

Sec-Lieutn. Hans Frederik Magnus v. Albrechtsen, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

2. 4.	Sergeant Jens Andersen Oldhus, 0,	3. 254.	Menig Johan Wilhelm Nyberg, 1,
2. 10.	Corporal Ludvig Adolph Nyborg, 0,	4. 4.	Sergeant Søren Knudsen Holte, 7,
2. 184.	Menig Jacob Nielsen Lovemark, 4,	4. 101.	Menig Rasmus Jensen Galdrup, 15,
2. 195.	— Hans Larsen Riisberg, 4,	4. 246.	— Jens Jensen Ralle, 4,
2. 197.	— Ole Rasmussen Wiig, 4,	4. 258.	— Gottfred Hermann August Schöne, 0,
3. 140.	— Jørgen Petersen Myrup, 6,	4. 42.	Menig Hans Christensen Magleby, 6,
3. 211.	— Geert Svind, 13,	4. 179.	— Lars Hansen Stro, 2,
- Faldne d. 25 Juli ved Idsted og Bollingsfled, de sidste 2 ere savnede, begravede, see Anmærkning ¹).
2. 4 oc. Menig Abser Larsen Grøse, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 15 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
2. 110. — Jens Nielsen Norre Eskildstrup, 4, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 21 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
2. 132. — Hans Jørgensen Kjøbenhavn, 0, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 24 November, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
2. 207. — Hans Christensen Lau, 6, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 21 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 26 September.
3. 70. — Jens Petersen Engelstøfte, 6, saaret d. 25 Juli og fangen, død i Flensborg d. 19 August af Cholera, begravet paa Kirkegaarden i Flensborg d. 20 August.
3. 206. — Laurig Nielsen Østergaard, 11, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 29 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see ¹ a).
4. 10. Corporal Hans Henrik Paulsen Sønderbøby, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensb. d. 1 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 September.
4. 67. — Peder Jørgensen Høfled, 6, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 22 November, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 November.
4. 70. — Nicolai Nielsen Dal Norre Bjert, 19, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia Laz. d. 3 Septbr., fort til sit Hjem og begravet paa Ellang Kirkegaard d. 7 September.

1. 2 cc. Menig Christen Nielsen Sjellerup, 6, død i København Lag. d. 25 Februar 1851 af Lypphus, begravet paa København Kirkegaard d. 28 Februar.
1. 22. Undercorp. Hans Nielsen Greve, 3, død i Flensborg d. 19 November af Gasfr. Jeber, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 November.
1. 76. Menig Hans Larsen Grønbjerg, 4, død i Flensborg d. 17 Decbr. af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
1. 106. — Niels Clausen Kyrringe, 5, død i Slesvig d. 9 Novbr. af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 13 November.
1. 149. — Hans Nielsen Gredsted Dverdrøv, 2, død i Sønderborg Lag. d. 30 Decbr. af Lypphus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 3 November.
1. 223. — Hans Jensen Spjellerup, 5, død i Slesvig d. 26 August af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 August.
1. 261. — Rasmus Nielsen Vettestrup, 6, død i Flensborg d. 24 November af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
2. 36. Spillemand Jeppe Petersen Middeifart, 7, død i Kjøbenhavn d. 5 October af Hjernebetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 October.
2. 85. Menig Jens Larsen Ring, 6, død i Slesvig d. 7 October af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 October.
2. 145. — Morten Nielsen Skjænkelse, 2, død i Slesvig d. 22 September af Lypphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 September.
2. 149. — Jens Andersen Drdrup, 4, død i Flensborg d. 19 November af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 November.
2. 191. — Lars Christensen Kirkehelvinge, 4, død i Slesvig t. 16 Martis 1851 af ? begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 19 Martis.
2. 253. — Jens Philip Gotker Hage Slagelse, 3, død i Slesvig d. 1 October af Lypphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 2 October.
2. 261. — Niels Christophersen Damp, 3, død i Slesvig d. 11 Februar 1851 af ? begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 Februar.
3. 2 cc. Amb.=Soldat Niels Christensen Balderbronde, 1, død i Slesvig d. 10 October af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 October.
3. 6. Corporal Andreas Wilhelm Schroder, 9, død i Christianshavns Lag. d. 7 Novbr. af Lypphus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 11 November.
3. 7. — Wilhelm Christensen Kjøbenhavn, 0, død i Kjøbenhavn d. 11 October af Lypphus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 October.
3. 25. Undercorp. Einar Theodor Staal Wellmann, 0, død paa Gottorp Lag d. 13 Februar 1851 af Lypphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 19 Februar.
3. 54. Menig Henrik Larsen Bulkehauge, 9, død i Flensborg d. 2 October af Lypphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 October.
3. 65. — Peter Nielsen Helsted, 6, død i Slesvig d. 16 September af Lypphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 21 September.

3. 86. Menig Hans Jensen Torpe, 6, død i Hønsborg d. 7 Februar 1851 af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.
3. 90. — Jens Christensen Hammer, 6, død paa Gottorp Læg. d. 24 November af Lypheus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 November.
3. 106. — Anders Andersen Mannerup, 3, død i Slesvig d. 16 September af Lypheus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 18 September.
3. 161. — Hans Henrik Jacobsen, 0, død i Slesvig d. 11 August af Lypheus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 August.
3. 166. — Hans Jensen Kallehave, 6, død i Kjøbenhavn d. 28 October af Lypheus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 31 October.
3. 204. — Anders Christensen Kjeldahl, 10, død i Hønsborg d. 12 Januar 1851 af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 15 Januar.
4. 117. — Poul Hansen Bolling, 19, død pludselig d. 5 Februar 1851 i Barakkerne ved Lille Danneværk, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 Februar.
4. 259. — Frederik Hansen Skovbolle, 9, død paa Gottorp Læg. d. 12 September af Lypheus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? September.

Den Forstærknings-Bataillon.

Prem.-Lieutn. Franz Leonhardt v. Popp, saaret d. 25 Juli ved Idsted, død paa Garnisons Hospit. i Kbhavn d. 4 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 August.

Prem.-Lieutn. Theodor Julius v. Knudsen, død paa Garnif. Hospit. d. 3 Decbr. af Lypheus begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 8 October.

2. 81.	Menig Hans Jørgensen Mortensen Overbye, 19,	3. 116.	Menig Christen Christensen Holmegaard, 3,
2. 111.	— Niels Andersen Lybek, 18,	4. 51.	— Laurig Chr. Jensen Smaagaard, 11,
3. 76.	— Peter Poulsen Lundgaard, 10,	4. 115.	— Peter Jensen Flastrup, 16,
	Kaldne ved Idsted d. 25 Juli, begravede, (see Anmærkning ¹).	4. 169.	— Niels Christian Ølholm, 19,
1. 174. Menig Hans Petersen Voldby, 16, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 18 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 26 September.
4. 259. — Hans Otto Dutho, 0, saaret d. 25 Juli, død d. 30 Juli paa Dørfarten fra Hønsborg til Kjøbenhavn, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 2 August, ¹ *).
4. 258. Menig Thomas Gotfred Matniqvist, 0, drulnet paa Marsken d. 14 Juli ved Vadning i Nørrebroby (Høen), begravet paa Ødense Kirkegaard d. 19 Juli.
1. 22. Undercorp. Thomas Sørensen Snabhuus, 13, død i Slesvig d. 25 October af Koldbrand i Xarmene, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 October.
1. 41. Menig Anders Poulsen Skaarup, 12, død i Slesvig d. 15 October af Lypheus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 20 October.
1. 43. — Lars Petersen Gjestrup Præstegaard, 1, død i Slesvig d. 3 Decbr. af Bryssetandelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 8 December.

1. 48. Menig Niels Christian Madsen Jestrup, 12, død i Slesvig d. 18 October af **Trykhus,**
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 October.
1. 124. — Jens Peter Nielsen Thorum, 10, død i Slesvig d. 10 September af **Trykhus,**
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 September.
1. 130. — Peter Jørgensen Arlose, 5, død i Slesvig d. 9 October af **Apoplexie,**
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 13 October.
1. 205. — Enevold Madsen Slovgaardmark, 19, død i Slesvig d. 8 October af **Trykhus,**
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 10 October.
1. 205. — Lars Petersen Svogerølev, 3, død paa Gottorp Laz. d. 22 Januar 1851 af **Trykhus,**
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 Januar.
1. 227. — Peter Frederiksen Høstestov, 7, død i Slesvig d. 13 October af **Trykhus,**
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 16 October.
1. 233. — Lars Petersen Carlslunde, 1, død i Flensborg d. 25 September af **Trykhus,**
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 26 September.
1. 243. — Nicolai Hansen Bexehoe, 2, død paa Gottorp Laz. d. 6 Februar 1851 af ?
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 Februar.
1. 257. — Ole Petersen Høsten Thaarup, 5, død i Flensborg d. 14 October af **Trykhus,**
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 80. — Peter Chr. Jensen Dylund, 18, død paa Augustenborg Laz. d. 18 Decbr. af **Trykhus,**
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 22 October.
2. 170. — Hans Petersen Sonderdraaby, 12, død i Flensborg d. 4 October af **Trykhus,**
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 11 October.
3. 136. — Jens Christen Nielsen Tærpel, 11, død paa Gottorp Laz. d. 31 Jan. 1851 af **Trykhus,**
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 Februar.
3. 225. — Hans Gotfredsen Lunderhuset, 7, død i Slesvig d. 22 September af **Trykhus,**
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 23 September.
3. 268. — Jens Petersen Sonnerup, 3, død paa Gottorp Laz. d. 25 December af **Trykhus,**
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. ? December.
4. 107. — Niels Sørensen Besterhassing, 10, død i Slesvig d. 29 September af **Trykhus,**
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1 October.
4. 169. — Peter Jensen Store Hagelse, 2, død i Abenraa Laz. d. 4 Jan. 1851 af **Blodgang,**
begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 5 Januar.
4. 189. — Niels Jensen Thorum, 13, død i Slesvig d. 25 November af **Trykhus,**
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 November.
4. 205. — Anders Christen Jensen Dover, 12, død i Slesvig d. 8 September af **Trykhus,**
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 11 September.
4. 217. — Christen Petersen Røroy, 11, død i Kjøbenhavn d. 7 December af **Blodgang,**
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 11 December.

3die Forstærknings-Bataillon.

Capitain Frederik Christian Nicolai v. Møller, saaret d. 25 Juli ved Idsted, død i Flensborg d. 27 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 30 Juli, †.

Prem.-Lieutn. Harald Wilhelm Waldemar v. Bøch, falden d. 25 Juli ved Idsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.

Prem.-Lieutn. Wilhelm Otto v. Drölamundt, død. saaret d. 25 Juli, død i Slesvig samme Dag, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Juli.

Prem.-Lieutn. Erik Adolph Hans Tøp v. Christensen, saaret d. 25 Juli ved Idsted, død i Flensborg Laz. d. 28 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 31 August, †.

Sec.-Lieutn. Jens Harald v. Koefod, falden d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.

1. 90. Menig Hans Rasmussen Sønderbraabye, 8,	1. 209. Menig Frederik Madsen Torslov, 5,
1. 156. — Jens Jensen Gudum, 10,	1. 224. — Jørgen Jørgensen Underbolle, 7,
1. 159. — Anders Andersen Hølm, 7,	2. 29. Undercorp. Lars Jørgensen Veilbyklov, 7,
1. 219. — Rasmus Jensen Jørdlov, 7,	2. 128. Menig Jens Olsen Alfsted Flintrup, 5,
2. 2 ^{er} . Corporal Carl Gottfred Flechtner, 10,	2. 139. — Mads Hansen Marslev, 7,
2. 219. Menig Christian Rasmussen Hjørnslade, 7,	2. 215. — Lars Sørensen Smoromovre, 1,
3. 25. Undercorp. Hans Johansen Lading, 14,	3. 40. — Thomas Knudsen Pompol, 19,
3. 126. Menig Jørgen Stephensen Christensen
Hellestov, 17,	3. 53. — Jens Nielsen Hillestrupmark, 19,
3. 166. — Jacob Christensen Feldbye, 14,	3. 80. — Knud Knudsen Truust, 14,
3. 197. — Jens Olsen Etterup, 12,	3. 105. — Niels Nielsen Braae, 17,
3. 206. — Niels Nielsen Høstie, 17,	3. 123. — Jacob Madsen Tørpager, 17,
3. 222. — Knud Jensen Rastrup, 0,	3. 160. — Ole Larsen Hadrup, 14,
4. 4. Sergeant Christian Diderik Bode Øst-	3. 174. — Jens Nielsen Weilbye, 14,
sted, 7,	3. 176. — Peter Mittel Sørensen Øst-
4. 67. Menig Gudmund Thorvaldsen Østfjord, 15,	ten, 14,
4. 76. — Jens Sørensen Endelave, 15,	4. 151. — Christian Sørensen Morskølle, 11,
4. 89. — Jens Christensen Guldbager, 17,	4. 217. — Anders Poulsen Mefinge, 7,
4. 133. — Johannes Knudsen Hinnebrup, 14,	4. 237. — Christen Hansen Hjelsted, 7,

De første 17 ere faldne, de næste 17 faldne ved Idsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning 1).

1. 71. Menig Hans Hansen Hjørslø, 8, saaret d. 25 Juli, død paa Gottorp Laz. d. 4 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 6 August.
2. 16. Undercorp. Frands Peter Hansen Margrethesmunde, 8, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 7 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
2. 24. — Niels Madsen Nielsen Balslev, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 31 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see 1 e).

2. 108. Menig Peter Jørgensen Hølnæs, 7, saaret d. 25 Juli, død i Hølnæs d. 22 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.
2. 146. — Søren Christensen Kraugde Kjærby, 7, saaret d. 25 Juli, *, død i Hølnæs d. 5 September, begravet paa Hølnæs Kirkegaard d. 8 September.
2. 239. — Thomas Christensen Bølling, 19, saaret d. 25 Juli, død i Hølnæs d. 12 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
2. 240. — Hans Jensen Ramtemølle, 16, saaret d. 25 Juli, død i København d. 24 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 August.
3. 52. — Søren Nielsen Karup, 19, saaret d. 25 Juli, død i Hølnæs d. 26 August, begravet paa Hølnæs Kirkegaard d. 30 August.
3. 101. — Ole Petersen Rauphøi, 17, saaret d. 25 Juli, død i Hølnæs d. 24 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
3. 155. — Niels Petersen Skouby, 14, saaret d. 25 Juli, *, død i Hølnæs d. 29 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, 1^a).
4. 2. Foureer Niels Johan Gustav Jensen Alsted, 15, saaret d. 25 Juli, død i Hølnæs d. 26? (eller 30) Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see 1^a), †.
4. 11. Undercorp. Niels Olsen Gaastrup, 19, saaret d. 25 Juli, død i København d. 3 September, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 6 September.
4. 249. Menig Jens Jørgensen Serritsløv, 16, saaret d. 25 Juli, *, død i København d. 5 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 8 September.
4. 287. Menig Jens Andersen Laagehøi, 5, død paa Marsken d. 13 Juli og indbragt til Faaborg, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 15 Juli.
1. 115. Menig Rasmus Hansen Eggestov, 8, død paa Glücksborg d. 19 Jan. 1851 af Typhus, begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 25 Januar.
2. 46. — Hans Madsen Selleberg, 8, død i Hølnæs d. 12 November af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
2. 101. — Niels Larsen Gamborg, 7, død paa Glücksborg d. 22 Novbr. af Typhus, begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 28 November.
2. 103. — Rasmus Nielsen Espemark, 8, død paa Augustenborg d. 20 October af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 22 October.
2. 197. — Rasmus Andersen Laaderup, 9, død paa Graasten d. 3 November af Typhus, begravet paa Adskell Kirkegaard d. 5 November.
2. 244. — Søren Hansen Holt, 17, død i Fredericia d. 1 October af Typhus, begravet paa Michaels Kirkegaard d. 4 October.
2. 251. — Jens Clausen Termestrup, 16, død i Hølnæs d. 31 October af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
2. 258. — Søren Mikkelsen Westerm, 13, død i Hølnæs d. 17 December af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
3. 186. — Jørgen Sørensen Fillerup, 14, død i Slesvig d. 26 Septbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 29 September.

3. 210. Menig Jacob Anton Furling, 15, død i Alsens Læg. d. 12 Decbr. af Lypfus,
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 16 December.
4. 39. Hornblæser Hans Jensen Uggerøsløv, 9, død i Kjøbenhavn d. 19 Novbr. af Drysivattersot,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 23 November.
4. 114. Menig Sorgen Andersen Torpmærk, 15, død i Flensborg d. 6 December af Lypfus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 December.
4. 149. — Hans Christensen Sønderstov, 6, død paa Graasteen Læg. d. 21 Novbr. af Lypfus,
begravet paa Adshøll Kirkegaard d. 24 November.
4. 209. — Hans Peter Sørensen Konfs, 7, død paa Gottorp Læg. d. 14 Febr. 1851 af ?
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 19 Februar.
4. 216. — Peder Jensen Tryggevelde Lingshuus, 6, død paa Gottorp Læg. d. 24 November af
Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 November.
4. 233. — Hans Christensen Drigstrup, 7, død i Flensborg d. 30 November af Lypfus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.
4. 287. — Mads Jbsen Hærpelunde, 9, død paa Augustenborg Læg. d. 5 November af Lypfus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 8 November.

4de Forsterknings-Bataillon.

- Major Anton Philip de Saint Aubain, saaret d. 25 Juli ved Jbsled, *, død i Flensborg
d. 27 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.
- Capitain Henrik Christian Theodor v. Dau, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 4 Novbr.,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 November.
- Prem.-Lieutn. Carl Emil v. Freisleben, falden d. 25 Juli ved Jbsled, begravet paa St.
Marie Kirkegaard i Flensborg d. 1 August, †, ¹ *).
- Prem.-Lieutn. Wilhelm v. Wache, falden d. 25 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard i
Flensborg d. 28 Juli, †.
- Prem.-Lieutn. Magnus Thorvald v. Drsted, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 15 August,
begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 19 August, †.
1. 19. Undercorp. Hans Sorgenen Trunderup, 8, 1. 62. Menig Hans Madsen Skydebjerg, 7, 1. 80. — Engelbrecht Nielsen, 2, 1. 148. — Hans Rasmussen Hjarup, 7, 1. 195. — Hans Rasmussen Troelsgaard, 7, 1. 286. — Peter Hansen Molløse, 5, 2. 4. Sergeant Frederik Wilhelm Schroder, 0, 2. 19. Undercorp. Anders Sørensen Truelstrup, 15, 2. 64. Menig Gottfred Sørensen Sminge, 15,	2. 114. Menig Jens Larsen Bentegodt, 19, 2. 181. — Christen Jensen Overbushing, 16, 2. 216. — Joh. Frederik Borchsenius Raskset, 4, 3. 27. Undercorp. Niels Jacobsen Skals, 13, 3. 44. Menig Hans Larsen Nygaard, 4, 3. 98. — Peder Madsen Kallered, 4, 4. 28. Undercorp. Henrik Petersen Langaat, 13, 4. 59. Menig Christian Nielsen Strauebye, 6, 4. 263. Menig Christen Jensen Mogenstrup, 18,
- Faldne ved Jbsled d. 25 Juli, den Næstsidste ved Stenderup d. 24 Juli, den Sidste er
savnet; begravede, see Anmærkning ¹).

1. 12. Undercorp. Jørgen Andersen Dreslette, 7, saaret d. 25 Juli, død i Abenraa Læg. d. 8 August, begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 11 August.
1. 55. Menig Lars Nielsen Moseboe, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 8 September, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 September.
1. 193. — Peder Nielsen Fangel, 7, saaret d. 25 Juli, død i sit Hjem d. 23 December, begravet paa Fangel Kirkegaard d. 30 December.
1. 201. — Jeppe Rasmussen Willestofte, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 16 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
1. 235. — Peter Sophus Jensen, 4, saaret d. 25 Juli, *, død i Flensborg d. 12 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
1. 251. — Christian Petersen Vesterhvidbjerg, 12, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg d. 12 August, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 16 August.
2. 8. Undercorp. Peter Madsen Kirkegaard, 18, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 7 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
2. 50. Menig Hans Jensen Pjedsted, 19, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg Læg. d. 8 Septbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 September.
2. 94. — Jens Petersen Bræstrup, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 2 August.
2. 236. — Jens Christensen Haastrup, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, 1 a).
3. 216. — Hans Jørgensen Borup, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 28 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 29 August.
3. 219. — Hans Nielsen Allerup, 2, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 3 September, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 8 September.
3. 268. — Christen Christensen Wild, 12, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 20 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
4. 289. — Hans Lorenzen Jensen, 1, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 16 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 August.
4. 88. Menig Lars Hansen Menstrup, 6, død paa Marsken d. 16 Juli fra Veile til Vester-Nebel, begravet paa Kolbing Kirkegaard d. 18 Juli.
4. 299. — Poul Hansen Kjøbenhavn, 0, død paa Marsken d. 16 Juli fra Veile til Vester-Nebel, begravet paa Vonsild Kirkegaard d. 20 Juli.
4. 220. Menig Mads Christensen Frelsø, 9, druktet d. 18 November ved Husby i en Mergelgrav, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard (i Stedvig) d. 20 November.
1. 2 oc. Cant.=Soldat Christen Christensen Øster-Usted, 12, død paa Augustenborg d. 11 October af Tpphus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 15 October.
1. 4. — Anders Madsen Grontpffen, 7, død i Stedvig d. 26 August af Tpphus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 30 August.
1. 77. Menig Christen Eduard Torp, 0, død i Flensborg d. 21 Januar 1851 af Tpphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.

1. 97. Menig Hans Nielsen Lundehuus, 7, død i Slesvig d. 23 October af
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 October. **Lypfus,**
1. 97. — Niels Sørensen Gunnerød, 6, død i Hønsborg d. 31 December af
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 Januar 1851. **Lypfus,**
1. 127. — Mads Petersen Woldtofte, 7, død paa Graasteen Laz. d. 5 Novbr. af
begravet paa Udsbøll Kirkegaard d. 8 November. **Lypfus,**
1. 161. — Peter Madsen Rosenborghuus, 7, død i Hønsborg d. 31 December af
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 Januar 1851. **Lypfus,**
1. 246. — Christen Jørgensen Østerfillinge, 5, død i Slesvig d. 26 August af
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 28 August. **Lypfus,**
1. 279. — Niels Andersen Hal, 18, død i Kjøbenhavn d. 12 September af
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 September. **Lypfus,**
1. 285. — Peter Hansen Knudsbøye, 6, død paa Gottorp Laz. d. 22 Januar 1851 af
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 Januar. **Lypfus,**
2. 57. — Jens Rasmussen Wirlund, 8, død i Hønsborg d. 23 Novbr. af Hjernebetændelse,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
2. 103. — Jens Jensen Vleld, 15, død i Haderslev Laz. d. 21 December af
begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 24 December. **Lypfus,**
2. 147. — Jens Christensen Drum, 16, død i Sønderborg Laz. d. 7 Januar 1851 af
begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 10 Januar. **Lypfus,**
2. 294. — Ole Petersen Nybye, 6, død i Odense Laz. d. 24 Martz 1851 af
begravet paa Odense Kirkegaard d. 28 Martz. **Lypfus,**
3. 6 oc. Amb.=Soldat Niels Petersen Langet, 9, død i Slesvig d. 21 September af
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 September. **Lypfus,**
3. 103. Menig Lars Petersen Gilleleie, 2, død i Haderslev Laz. d. 9 Januar 1851 af
begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 14 Januar. **Lypfus,**
3. 134. — Henrik Jensen Ulvig, 4, død paa Gottorp Laz. d. 29 October af
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 October. **Lypfus,**
3. 143. — Peter Christensen Svallerup, 4, død i Hønsborg d. 25 October af
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November. **Lypfus,**
3. 146. — Anders Jensen Udbye, 4, død paa Garnisons Hosp. d. 22 October af
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 October. **Lypfus,**
3. 197. — Niels Larsen Korup, 4, død i Slesvig d. 27 August af
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 28 August. **Lypfus,**
2. 267. — Niels Christian Madsen Elsted, 12, død paa Glücksborg Laz. d. 6 Febr. 1851 af
begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 14 Februar. **Lypfus,**
3. 312. — Rasmus Mathiesen Ulshymark, 5, død i Slesvig d. 15 September af
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 17 September. **Lypfus,**
4. 50. — Ole Petersen Poulsstrup, 6, død i Slesvig d. 17 October af
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 20 October. **Lypfus,**

4. 70. Menig Jacob Larsen Høsten, 6, død paa Augustenborg Laz. d. 21 Jan. 1851 af Gastr. Feber, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 Januar.
4. 105. — Niels Johansen Hækkerup, 6, død paa Gottorp Laz. d. 29 Januar 1851 af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 Februar.
4. 120. — Hans Larsen Sallerup, 6, død paa Gottorp Laz. d. 13 October af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 October.
4. 157. — Lars Hansen Uglebien, 6, død paa Augustenborg Laz. d. 2 October af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 7 October.
4. 206. — Hans Christensen Næse Dverdrej, 6, død i Svendborg Laz. d. 6 October af Typhus, begravet paa Frue Sogns Kirkegaard i Svendborg d. 8 October.
4. 209. — Niels Jensen Taarnmark, 5, død i Hønsborg d. 23 Novbr. af Underlivsbetændelse, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
4. 261. — Peter Alexanderfen Thygstrup, 12, død i Slesvig d. 28 August af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 29 August.

3te Forstærknings-Bataillon.

Prem.-Lieutn. Christian Carl Frederik v. Breede, falden d. 25 Juli ved Jdsted, er sandsynlig begravet paa St. Marie Kirkegaard i Hønsborg d. 28 Juli, 1).

2. 4. Sergeant Johan Gottfried Rake, 0,	2. 10. Corporal Rasmus Andersen Skaarup=
2. 4 or. Menig Anders Sorensen Vester-Kjærby, 7,	gaard, 14,
2. 23. Undercorp. Peter Rasmussen Zeuten, 14,	2. 47. Menig Anders Nielsen Gjedding, 14,
2. 68. Menig Hans Thomsen Ddber, 14,	2. 50. — Peter Petersen Lülst, 14,
2. 206. — Peter Nielsen Gaarstov, 13,	2. 56. — Jens Olsen Hvilsted, 14,
3. 22. Undercorp. Greger Christian Gregersen, 10,	2. 72. — Rasmus Thomsen Sabro, 14,
4. 37. Spillemand Jens Steffen Hansen Dver=	2. 88. — Knud Sorensen Oldrup, 14,
draaby, 2,	2. 135. — Christen Wittelsen Demming, 13,
4. 160. Menig Hans Nielsen Branderslov, 9,	2. 152. — Christen Dahlsen Bygum, 13,
4. 220. — Christen Madsen Sonderbraaby=	2. 161. — Niels Christen Andersen Klattrup,
mark, 8,	2. 211. — Niels Chr. Poulsen Horby, 10,
1. 66. Menig Martin Anders Jacobsen Østerby, 17,	2. 250. — Peter Hansen Tvermose, 7,
1. 78. — Peter Jensen Gjording, 17,	2. 255. — Jorgen Jensen Egense, 7,
1. 108. — Jens Petersen Østbej, 17,	4. 261. — Lars Jensen Skydebjerg, 7,
2. 5 or. — Dwinning Jorgensen Skydebjerg=	
mark, 7,	

De første 9 ere faldne, de andre 17 faldede ved Jdsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning 1).

1. 94. Menig Christen Nielsen Friisgaard, 17, faaret d. 5 Decbr. ved Breckenborff og fangen, *, død i Hønsborg d. 15 December, begravet paa Kirkegaarden i Hønsborg d. 17 December.

2. 104. Menig Nasmus Hansen Thomashøi, 15, saaret d. 25 Juli, død i Næfens Læg. d. 19 August, begravet paa Næfens Kirkegaard d. 22 August.
2. 115. — Ole Jacobsen Norre=Drum, 13, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia Læg. d. 24 August, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 27 August.
2. 156. — Peter Mikkelsen Riisgaardsted, 13, saaret d. 25 Juli, død i Glensborg d. 12 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
2. 174. — Hans Mikkelsen Norlem, 13, saaret d. 25 Juli, død i Slesvig d. 12 August, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 14 August.
2. 179. — Hans Petersen Alminde, 13, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia Læg. d. 12 August, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 15 August.
4. 55. — Hans Jacob Nielsen Fodstette, 8, saaret d. 25 Juli, *, død i Kjøbenhavn d. 14 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 August.
4. 264. — Jens Abfalon Dre, 7, saaret d. 14 Novbr. ved Gøttorf, død paa Gøttorf Læg. d. 15 Novbr., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
2. 261. Menig Niels Petersen Trostrup, 7, saaret ved Baadestud d. 25 Decbr., *, død paa Gøttorf Læg. d. 29 Decbr., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 31 December.
1. 98. Menig Søren Peter Hansen Søhuse, 17, død paa Graasteen Læg. d. 6 November af Lypheus, begravet paa Abbskøll Kirkegaard d. 8 November.
1. 154. — Hans Jensen Nare, 19, død i Slesvig d. 28 December af Lypheus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 Januar 1851.
1. 165. — Hans Dinesen Hallundbek, 19, død i Glensborg d. 27 Februar 1851 af ? begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 Martz.
1. 232. — Christen Christensen Riiskøll, 17, død i Glensborg d. 18 December af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
2. 45. — Niels Petersen Havreholmskhuus, 4, død i Glensborg d. 24 Febr. 1851 af ? begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 3 Martz.
2. 51. — Peter Jensen Koldshauge, 7, død paa Augustenborg Læg. d. 27 October af Lypheus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 30 October.
2. 74. — Niels Nasmusen Folbby, 7, død i Glensborg d. 13 November af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
2. 192. — Jens Jørgensen Weibye, 13, død i Glensborg d. 20 Januar 1851 af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar
2. 220. — Peter Jensen Gundestrup, 10, død i Slesvig d. 25 October af Brykkestændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 October.
2. 263. — Hans Chr. Larsen Gamby, 7, død i Sønderborg Læg. d. 8 November af Lypheus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 11 November.
3. 9 oc. — Jørgen Ferd. Mængelsen Gelling, 10, død i Sønderborg Læg. d. 26 Decbr. af Lypheus, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 30 December.
3. 78. — Søren Christensen Sønderkongersløv, 10, død i Glensborg d. 21 October af Lypheus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 25 October.

3. 161. Menig Peter Simonfen Daugberg, 13, død i Aabenraa Laz. d. 18 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 20 Januar.
4. 119. — Mads Hans Thomsen Rindbet, 17, død i Kjøbenhavn d. 23 Novbr. af Hjernebetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 November.
4. 185. — Peter Andersen Kunslav, 8, død i Faaborg Laz. d. 26 October af, Lypfus, begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 30 October.
4. 288. — Jacob Sørensen Smidstrup, 4, død i Flensborg d. 1 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 Januar.

1ste Forsterknings-Jægercorps.

Capitain Christian v. Mathiesen, falden d. 25 Juli ved Jbsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.

1. 104. Underj. Lars Hansen Norre-Madsed, 9,	2. 11 oc. Underj. Peter Nielsen Sonderveirup, 17,
1. 125. — Jens Peter Frederiksen Veitshyppov, 9,	2. 104. — Morten Andersen Linæe, 15,
1. 135. — Hans Jacob Christensen Kølshke, 9,	2. 136. — Christen Johansen Skouby, 14,
1. 217. — Christen Andersen Hvidberg, 12,	3. 33. Jæger Rasmus Andersen Teglsuus, 8,
1. 257. — Christian Hansen Kjøbenhavn, 0, †,	3. 57. Underj. Christen Jensen Gjerlov, 7,
2. 86. — Frijs Clemens Ertner, 0,	3. 63. — Knud Hansen Ringe, 7,
3. 40. — Peter Hansen Høstlager, 8,	3. 168. — Christen Mikkelsen Udbyovre, 16,
3. 68. — Rasmus Nielsen Rispinge, 8,	3. 184. — Niels Christophersen Fleninge, 8,
3. 74. — Peter Larsen Nordembro, 15,	3. 185. — Lars Jørgensen Kjerby, 7,
3. 108. — Christen Hansen Fangel, 7,	3. 186. — Christen Andersen Veilstrup, 8,
3. 135. — Hans Kuhlmann Hverringe, 7,	3. 212. — Anders Chr. Christensen Røsteb, 18,
3. 157. — Hans Nielsen Sondenbro, 8,	3. 223. — Laurig Petersen Noegaard, 18,
4. 45. — Christian Madsen Rielsrup, 18,	3. 229. — Jens Peter Nielsen Krogsgaardshuus, 18,
4. 103. — Nicolai Johansen Madsrup, 18,	3. 230. — Niels Petersen Sundby, 18,
4. 111. — Hans Hansen Davinde, 7,	3. 232. — Søren Christen Griffen Dyrenbovl, 12,
4. 122. — Hans Hansen Radskealle, 8,	3. 263. — Niels Christian Petersen Rødbed, 16,
4. 197. — Anders Andersen Maale, 7,	4. 68. — M. Jørgensen Brøndemosehuus, 7,
4. 264. — Jens Peter Nielsen Åstrup,	4. 73. — Frederik Christensen Røpp, 0,
1. 56. Underj. Rasmus Nielsen Hvedstinge, 0,	4. 124. — Peter Chr. Laurigen Sønderby, 18,
1. 70. — Jens Svendsen Vagsværd, 1,	4. 201. — Anders Mortensen Seden, 7,
1. 122. — Poul Jensen Åstrup, 6,	4. 236. — Jens Nielsen Høstholdt, 18,
1. 163. — Søren Christian Petersen Tjørstev, 6,	

De første 18 ere faldne, de andre 25 ere savnede d. 25 Juli ved Jbsted, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 10 oc. Underjæger Jens Jensen Abildhøltshuus, 15, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 31 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 4 September.

1. 16. Jæger Christian Frederik Petersen, 3, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 8 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 10 August.
1. 98. Underjæger Johan Peter Evald Bylke, 4, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, see ¹ a).
1. 107. — Morten Petersen Taarnmark, 5, saaret d. 5 Juli, død i Hønsborg d. 14 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 16 August.
1. 231. — Peter Sørensen Lihme, 16, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 11 Septbr., begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 September.
2. 174. — Peter Jørgensen Dørbyskov, 15, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia Læg. d. 9 October, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 12 October.
3. 43. — Hans Hansen Skovshøitup, 7, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a).
3. 127. — Mogens Olsen Ladegaardsmark, 7, saaret d. 25 Juli, død i Fredericia Læg. d. 2 October, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 5 October.
3. 163. — Hans Petersen Jordløse, 8, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 10 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 August.
3. 216. — Niels Nielsen Hillersløv, 12, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 21 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
4. 182. — Hans Johansen Skjellerup, 8, saaret d. 25 Juli, død i Abentaa Læg. d. 19 August, begravet paa Abentaa Kirkegaard d. 23 August.
4. 189. — Sorgen Hansen Jørgensen Oldau, 28, saaret d. 25 Juli, død i Hønsborg d. 12 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 14 August.
1. 75. Underjæger Lars Petersen Vallerup, 1, død i Hønsborg d. 20 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 23 Januar.
1. 106. — Sorgen Christiansen Kalsø, 9, død i Kolding d. 27 December af Nyrebetændelse, begravet paa Kolding Kirkegaard d. 31 December.
1. 178. — Peter Nielsen Saltøste, 4, død paa Gottorp Læg. d. 7 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 November.
1. 231. — Henrik Wandall Uggerdlev, 5, død i Ekersforde d. 11 Febr. 1851 af Lypfus, begravet paa Ekersforde Kirkegaard d. 15 Februar.
2. 105. — Poul Christian Nielsen Hedegaard, 19, død i Slesvig d. 30 October af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 3 November.
2. 249. — Anders Jørgensen Bjerrebø, 16, død paa Gottorp Læg. d. 20 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 22 Januar.
3. 35. Jæger Hans Hansen Allerup, 7, død i Slesvig d. 8 September af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 10 September.
3. 118. Underjæger Johan Frederik Hansen Hagerup, 8, død i Slesvig d. 24 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 26 Januar.
3. 146. — Peter Chr. Hansen Staurup, 19, død paa Glücksborg Læg. d. 10 Decbr. af Lypfus, begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 17 December.

3. 182. Underjæger Jens Rasmussen Munkebo, 7, død paa Graasten Lag. d. 10 Novbr. af Typhus, begravet paa Udbøll Kirkegaard d. 11 November.
2. 183. — Christian Rheinholdt Petersen Dudrup, 12, død i Slesvig d. 30 Septbr. af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1 October.
3. 205. — Rasmus Rasmussen Sallinge, 8, død i Flensborg d. 16 Decbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
3. 244. — Niels Jensen Thaastrup, 16, død i Flensborg d. 29 November af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 December.
4. 39. Jæger Christian Thomsen Holmehuus, 2, død i Habenraa Lag. d. 2 Jan. 1851 af Mavebetændelse, begravet paa Habenraa Kirkegaard d. 5 Januar.
4. 94. Underjæger Peter Olsen Egebjerg, 8, død i Slesvig d. 19 December af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 December.
4. 253. — Peter Petersen Eberup, 16, død i Slesvig d. 11 Decbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 15 December.

2det Forsterknings-Jægercorps.

- Prem.-Lieutn. Johan Sigismund v. Falkenskjold, falden d. 25 Juli ved Jbsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.
- Prem.-Lieutn. Carl Peter Christian v. Gautesen, falden d. 25 Juli ved Jbsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †, ¹ *).
- Sec.-Lieutn. Carl Wilhelm v. Ohmeyer, falden d. 25 Juli ved Jbsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.
- Sec.-Lieutn. Carl Hugo Wilhelm v. Lindorff, falden d. 25 Juli ved Jbsted, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28 Juli, †.
1. 60. Underj. Peter Nicolaisen Hundev, 11,	2. 173. Underj. Peter Petersen Ekerup, 8,
1. 67. — Hans Christian Petersen Houen, 11,	3. 11. Jæger Christen Frederik Ludvig Plum, 10,
1. 88. — Jens Nielsen Jarumsted, 11,	3. 129. Underj. Ole Olsen Hingehou, 2,
1. 91. — Jens Christian Thomsen Bogild, 11,	3. 153. — Frederik Christian Halvorsen, 2,
1. 146. — Jens Christian Christensen Skoustrup, 10,	3. 197. — Jørgen Lauritsen Aastrup, 15,
1. 192. — Frederik Jensen Frederiksdahl, 15,	3. 226. — Lars Peter Nielsen Lerdslov, 11,
1. 200. — Jacob Erichsen Sulfed, 10,	4. 179. — Carl Julius Rjar, 7,
1. 221. — Lars Holst Thisted, 13,	1. 3. Underj. Thomas Jørgensen Sjørdslev, 13,
2. 24. Jæger Søren Andersen Fremmelov, 7,	1. 11. Jæger Ditlev Trappau Christen Saugmann, 13,
2. 41. Underj. Hans Christ. Andersen Haagerup, 8,	1. 34. — Severin Christian Bistofft, 13, ¹ *),
2. 79. — Peter Jensen Reppe, 8,	1. 99. Underj. Peter Pallesen Kjelsgaard, 10,
2. 112. — Hans Madsen Jørgensen Sobostetter, 8,	1. 109. — Peter Chr. Mikkelsen Aggersund, 10,
2. 115. — Peter Hansen Hjellevro, 7,	1. 183. — Jeppe Christian Petersen Bredholm, 13,

2. 97.	Underj. Hans Hansen Huubbe, 7,	3. 90.	Underj. Soren Marcusfen Snorup, 17,
2. 121.	— Hans Larsen Mefinge, 7,	3. 103.	— Niels Bentzen Wstrup, 19,
2. 183.	— Christen Johannsen Saaderup, 8,	3. 187.	— Soren Petersen Boyden, 7,
3. 18.	Jæger Christen Christensen Husumgaard, 13,		

De første 20 ere faldne, de sidste 13 ere savnede ved Idsted d. 25 Juli, begravede, see Anmærkning ¹⁾).

1. 73.	Underjæger Anders Jensen Skoven, 11, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 19 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 24 August.
1. 103.	— Knud Jensen Nyrup, 10, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ^{1 a)} , †.
1. 155.	— Jens Mortensen Døvkal, 13, saaret d. 25 Juli, død i Alsens Læg. d. 10 August, begravet paa Alsens Kirkegaard d. 13 August.
2. 94.	— Jørgen Larsen Torpe, 8, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg samme Dag, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ^{1 a)} .
2. 120.	— Christen Hansen Skalkendrup, 7, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 5 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 6 September.
2. 260	— Jacob Chr. Jensen Store-Hoven, 11, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 19 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 September.
2. 264.	— Mikkel Henriksen Vittrup, 13, saaret d. 25 Juli, død i Kjøbenhavn d. 15 August, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 19 August.
3. 50.	— Niels Mikkelsen Madsen Terp, 17, saaret d. 25 Juli, *, død i Flensborg d. 20 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 26 September.
3. 113.	— Peter Terkildsen Gætting, 19, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 2 August.
3. 124.	— Anders Eskildsen Westerbye, 18, saaret d. 25 Juli, død paa Augustenborg d. 7 Septbr., begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 September.
3. 174.	— Christen Christensen Tollstrup, 13, saaret d. 25 Juli og fangen, død i Rendsborg d. 3 October, begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 5 October.
4. 2.	Foureur Andreas Weiss Marhuus, 19, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 26 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ^{1 a)} , †, ^{1 m)} .
2. 221.	Underjæger Lars Olsen Riibager, 11, druktet ved Vadning i Odense Canal d. 4 Juni, begravet paa Odense Kirkegaard d. 8 Juni.
3. 161.	— Niels Peter Frederiksen Ribe, 10, druktet ved Vadning i Odense Aa d. 25 Juni, begravet paa Odense Kirkegaard d. 29 Juni.
1. 7 oc.	Underjæger Jens Hedde Dynesen Wrfkov, 18, død paa Valdemar Slot d. 25 Septbr. af Typhus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 27 September.
1. 26 oc.	— Marcus Hartvig Christiansen Lille-Lindet, 9, død i Sønderborg Læg. d. 24 Febr. 1851 af Skarlagensfeber, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 28 Februar.
1. 264.	— Henrik Christian Frederiksen Orsklunde, 8, død i Graasten Læg. d. 9 Novbr. af Typhus, begravet paa Adbøll Kirkegaard d. 11 November.

2. 55. Underjæger Jeppe Valentin Jacobsen Kofaugehuus, 7, død i Glücksborg Læg. d. 13 Novbr. af Lungebetændelse, begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 18 November.
2. 194. — Jens Rasmussen Beringe, 7, død paa Odense Læg. d. 7 Juli af Hjernebetændelse, begravet paa Odense Kirkegaard d. 11 Juli.
3. 102. — Niels Laurum Wiium, 13, død paa Gottorp Læg. d. 16 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 November.
3. 129. — Anders Nielsen Udbye, 7, død i Nabenraa Læg. d. 17 Decbr. af Lypfus, begravet paa Nabenraa Kirkegaard d. 19 December.
4. 45. — Christen Petersen Damborg, 10, død paa Gottorp Læg. d. 7 Novbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 November.
4. 46. — Lars Larsen Soesobye, 7, død paa Graasten Læg. d. 12 Decbr. af Lypfus, begravet paa Udsbøll Kirkegaard d. 15 December.
4. 95. — Christen Christensen Ellernp Kofauge, 8, død i Flensborg d. 2 Novbr. af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 8 November.
4. 169. — Rasmus Hansen Nielsen Fuglsballe, 8, død i Slesvig d. 18 Febr. 1851 af ? begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 Februar.
4. 213. — Christian Jensen Kjærsgaard, 18, død i Nabenraa Læg. d. 10 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Nabenraa Kirkegaard d. 12 Januar.
4. 242. — Johan Joseph Møller Beile, 19, død i Odense Læg. d. 28 Mai af Stivkrampe, begravet paa Odense Kirkegaard d. 1 Juni.

3die Dragon-Regiment.

- Ritmester Johannes v. Soller, død i Aarhus d. 7 December af ? begravet paa Aarhus Kirkegaard d. 12 December.
4. 29. Dragon Mikkel Rasmussen Frucring, 15, } Faldne d. 25 Juli ved Klein=Dannevirke, begravede
 4. 101. — Christen Christensen Norhoved, 15, } paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 28
 4. 122. — Mathias Mathiesen Ustrup, 14, } Juli, see 1).
- Overlæge Theodor Julius Hansen, død paa Gottorp Læg. d. 12 Decbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 December.
120. Dragon Hans Christian Andersen Sebsted, 17, (af Depotet), saaret d. 7 September, *, død i Flensborg d. 28 Septbr., begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 October.
2. 130. Dragon Soren Christensen Clausholm, 19, død paa Gottorp Læg. d. 6 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 11 Januar.
3. 37. — . . Enevoldsen Eltnauer, død i Haderslev Læg. d. 3 Januar 1851 af Apoplexie, begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 7 Januar.
3. 108. — Bertel Peter Berg Ustrup, 27, død i Kjøbenhavn d. 29 September af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 3 October.
3. 132. — Christen Rasmussen Sobygaard, 31, død paa Gottorp Læg. d. 8 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 October.

4. 104. Dragon Erik Hansen Ebbesen Seeff, 17, død paa Gottorp Laz. d. 10 Decbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 December.
124. — Andreas Lorenzen Schweinburg, 30, (af Depotet), død i Flensborg d. 15 Decbr. af Typhus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 20 December.
27. — Nicolai Jacobsen Kobbetgaard, 27, (af Depotet), ihjelslaget af en løbst Hest d. 3 Jan. 1851, begravet paa St. Marie Kirkegaard i Flensborg d. 15 Januar.

4de Dragon-Regiment.

Oberstlieutenant Niels Gottfred v. Saurbrey, blev syg i Slesvig og døde i sit Hjem (Nestved) d. 11 Marts 1851, begravet paa Nestved Kirkegaard d. Marts.

Ritmester Ernst Henrik August v. Meyer, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 26 Juli, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

Prem.-Lieutn. Jens Peter Sophus v. Nellesmann, falden d. 25 Juli ved Dver=Stolt, begravet i Flensborg paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli, †.

1. 6.	Batimester Peter Larsen,	3. 58.	Dragon Peter Søren Petersen Kyndelose, 3,
1. 41.	Dragon Christian Larsen Skovmolle, 6,	3. 80.	— Anders Hansen Margrethehaab, 3,
1. 45.	— Peter Hansen Søndermøhren, 6,	3. 135.	— Hans Nielsen Høibye, 4,
1. 57.	— Peter Hansen Næsbye, 6,	1. 76.	Dragon Jens Larsen Skjerob, 2,
1. 75.	— Jens Olsen Sneilerup, 4,	1. 89.	— Anders Petersen Nielstrup, 1,
1. 117.	— Niels Andersen Saunte, 2,	1. 96.	— Niels Hemmingsen Vorup, 6,
1. 135.	— Hans Johannsen Greve, 3,	3. 63.	— Christen Andersen Høve, 4,
3. 28.	— Anders Christensen Thulstrup, 2,	3. 77.	— Lars Andersen Syderup, 4,
3. 34.	— Niels Willadsen Smørummedre, 2,		

De første 12 ere faldne, de sidste 5 ere savnede d. 25 Juli ved Sidsed og Dverstolt, begravede, see Anmærkning ¹).

1. 19. Undercorp. Mads Petersen Vadstrup, 2, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 1 October, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 4 October.
1. 30. Dragon Niels Rasmusen Humble, 5, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 10 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 August.
3. 30. — Lars Thomsen Thostrup, 4, saaret d. 25 Juli, død samme Dag under Transporten, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a).
3. 39. — Jens Carlsten Eftildstrup, 5, saaret d. 25 Juli, død i Flensborg d. 17 August, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 19 August.
4. 4. Batimester Erik Gregersen Leedoie, 3, saaret d. 25 Juli ved Schuby, død i Flensborg d. 27 Juli, begravet paa St. Marie Kirkegaard, ¹ a).
4. 91. Dragon Peter Olsen Farum, 2, saaret d. 29 August ved Breckendorff, død i Slesvig d. 6 Septbr., begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 7 September.
1. 77. Dragon Rasmus Jacobsen Wendtslov, 2, død i Graasteen Laz. d. 11 November af Typhus, begravet paa Udsbøll Kirkegaard d. 15 November.

2. 18. Undercorp. Rasmus Hansen Rudehuus, 4, død i Slesvig d. 16 November af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 20 November.
2. 51. Dragon Peter Larsen Skuderlose, 5, død paa Valdemar Slet d. 15 October af Lypfus, begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 18 October.
2. 120. — Hans Wenken Stettmosehuus, død i Fredericia Laz. d. 5 Febr. 1851 af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 10 Februar.
3. 13. Undercorp. Hans Olsen Sandbye, 6, død i Odense Laz. d. 10 Juli af ? begravet paa Odense Kirkegaard d. 13 Juli.
4. 55. Dragon Hans Jacobsen Vinnerup, 6, død i Slesvig d. 25 November af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 27 November.
4. 87. — Soren Petersen Kallow, 4, død i Abenraa Laz. d. 22 Decbr. af Dyrstbetændelse, begravet paa Abenraa Kirkegaard d. 24 December.

5te Dragon-Regiment.

1. 48. Dragon Peter Madsen Lindholm, 10, saaret d. 2 August ved en Patrouillering, død i Cærnförde Sygehuus d. 17 August, begravet paa Cærnförde Kirkegaard d. 19 August.
2. 20. — Niels Petersen Kjeldstrup Skovhuus, 16, død Gottorp Laz. d. 3 Septbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 7 September.
2. 24. — Søs Christian Ebningsen Lille Torup, 13, død paa Gottorp Laz. d. 6 Februar 1851, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 Februar.

6te Dragon-Regiment.

4. 91. Dragon Hans Christiansen Weistrup, 8, saaret d. 8 August under en Recognoscering ved Solbrück, død i Slesvig d. 9 September, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 12 September.
1. 18. Undercorp. Sorgen Hansen Lommerup, 7, død i Flensborg d. 28 October af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 November.
2. 35. Dragon Anders Jensen Nordby, 7, død i Flensborg d. 7 November af Lypfus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 8 November.
3. 37. — Rasmus Hansen Norreby, 7, død paa Gottorp Laz. d. 4 Decbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 8 December.

Gardehusar-Escadron.

- Sec.-Lieutn. Joachim Godtke v. Moltke-Bregentved, død paa Gottorp Laz. d. 30 October af Lypfus, bisat i Slesvig d. 3 Novbr., senere ført til Bregentved og der begravet.
1. 67. Gardehusar Christen Jensen Kallundborg, 4, saaret d. 24 Septbr. ved Dreckendorff og fangen, død i Rendsborg d. 25 Septbr., begravet paa Kirkegaarden i Rendsborg d. 27 September.

1. 55. Gardehusar Niels Madsen Skjenkelse, 2, død i Fredericia Laz. d. 3 October af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 8 October.
1. 100. — Niels Petersen Jordløse, 4, død i Slesvig d. 21 August af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 24 August.
2. 15. Undercorp. Peter Christian Sorgenen Hjetmuskoppel, 6, død i Slesvig d. 22 Septbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 September.
2. 20. — Christen Jacobsen Mullerup, 4, død paa Augustenborg Laz. d. 9 Novbr. af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 12 November.
2. 44. Gardehusar Anders Andersen Høstved, 5, død i Slesvig (Prindsens Palais) d. 22 December af Dyrstbetændelse, begravet paa ? Kirkegaard d. ? December.
2. 95. — Niels Sørensen Nyde, 9, død i Slesvig d. 5 Februar 1851 af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 9 Februar.
2. 123. — Jens Eriksen Arninge, 9, død i Slesvig d. 23 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 27 October.
48. — Peter Petersen Drsløv, 9, (af Reserven), død paa Gottorp Laz. d. 11 November af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
75. — Niels Nielsen Kalsø, 9, (af Reserven), død paa Gottorp Laz. d. 15 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 18 Januar.

Ordonantscorpset.

67. Ordonants Niels Christian Christensen Westerbøl, 17, død i Slesvig d. 6 Octbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 9 October.
73. — . . . Weirumholt, 18, død paa Gottorp Laz. d. 23 Januar 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 25 Januar.
103. — Niels Petersen Klodskov, 9, død paa Gottorp Laz. d. 29 Septbr. af Mavebetændelse, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 October.

Diverse.

- Oberstlieutenant Willads v. Westergaard (Commandant i Fredericia), død dersteds d. 24 Martz 1851, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. Martz.
- Overlæge August Henderik Manicus, død i Fredericia Laz. d. 3 September af Underlivsbetændelse, begravet paa Trinitatis Kirkegaard d. 7 September.
- Dyrslæge Ditlef Sverfen Møller, død i Hønsborg d. 26 Januar 1851 af Dyrstbetændelse, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 1 Februar.
- 2den Brigades Musikcorp. Hoboist Carl Dujardin, død i Kjøbenhavn d. 13 Octbr. af Hjernebetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 October.
- 3die Brigades Musikcorp. Hekoist . . . Cordt, død paa Augustenborg Laz. d. 16 Januar 1851 af Apoplexie, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 Januar.

Depot-Soldater.

1. 41. Menig Jens Frigen Hellestrup, død i Sønderborg Laz. d. 1 Septbr. efter Brud af en Finger, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 3 September.
1. 162. — Christian Kosof Kjøbenhavn, død i Sønderborg Laz. d. 2 Novbr. af Lungebetændelse, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 5 November.
3. 89. — Rasmus Larsen Horeby, død paa Fehmern d. 15 Decbr. af Lungesvindstot, begravet paa Kirkegaarden i Burg d. 19 December.
3. 211. — Soren Christian Hauersted, død paa Fehmern d. 19 Januar 1851 af Gastr. Feber, begravet paa Kirkegaarden i Burg d. 23 Januar.
4. 40. — Poul Sorensen Brandbjerg, falden igennem en Laage paa Sønderborg Slot og døde strax d. 8 August, begravet paa Sønderborg Kirkegaard d. 9 August.
4. 46. — Johan Frederik Olsen Hønsborg, død paa Augustenborg Laz. d. 24 Decbr. af Lungesvindstot, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 28 December.
7. 76. — Ludvig Martin Mortensen Kjøbenhavn, død i Fredericia Laz. d. 28 Juli, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 30 Juli.
11. 48. — Christen Clausstrup, død i Kjøbenhavn d. 25 November af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 27 November.
11. 211. — Peter Petersen Musse, død i Kjøbenhavn d. 26 December af Typhus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 30 December.
14. 281. — Sorgen Peter Schmidt Beile, død paa Fehmern d. 16 August af Blodbratning, begravet paa Kirkegaarden i Burg d. 20 August.
14. 296. — Frig Kirkegaard Worum, død paa Fehmern d. 18 September af Lungesvindstot, begravet paa Kirkegaarden i Burg d. 22 September.
17. 37. — Herman Nielsen Kjøbenhavn, død i Slesvig d. 19 December af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 December.
17. 70. — Johan Herum Daniel Thomasen, død i Slesvig d. 8 Martz 1851, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 12 Martz.
17. 242. — Henrik Hansen Seberup, død paa Augustenborg Laz. d. 18 Novbr. af Typhus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 20 November.
17. 299. — . . . Sleserup, død paa Gottorp Laz. d. 19 Februar 1851, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 23 Februar.

Crainkudske, med hvad der henhører under Crain-Depoterne.

- Af Ingenieurcorpset. 267. Mads Boø Ankersen Aagaard, 19, død paa Gottorp Laz. d. 30 Octbr. af Typhus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 3 November.
- Dppakser Mathias Niøsen Kaadt Nybel, 29, død i Slesvig d. 28 December af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1 Januar 1851.
- Af Batt. Schulz. 76. Amb.-Soldat Anders Hansen Gryderup, 5, død i Slesvig d. 4 Octbr. af Typhus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 10 October.

- Af Batt. Schulz. 77. Friise . . Gundsomagle, 1, død paa Gottorp Laz. d. 30 Decbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 31 December.
- Af Ditto. 177. Niels Christensen Madsholte, død paa Augustenborg d. 7 October af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 10 October.
- Af Ditto. 1121. Martin Christiansen Noelskølle, 9, død paa Christianshavns Laz. d. 20 December af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 24 December.
- Af Batt. Marenusfen. 8 or. Lauritz Nielsen Hannerup, 1, død i Fredericia Laz. d. 2 August af Hjernesbetandelse, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 5 August.
- Af Batt. Harthausen. 188. Rasmus Andersen Niemose, 6, død i Slesvig d. 25 Jan. 1851 af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 1 Februar.
- Af Batt. Mosfin. 14 R. Christen Sorensen Søndersted, 4, død i Kjøbenhavn d. 9 Decbr. af Lungesvindstot, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 14 December.
- Af Ditto. 42. Peter Hansen Skjellerød, 5, død i Slesvig d. 29 September af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 5 October.
- Af Ditto. 1132. Mads Madsen Larsen Humble Kshauge, 8, død i Slesvig d. 28 Octbr. af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 October.
- Af Ditto. 1416. Peter Christensen Nyljobingslyng, 4, død i Kjøbenhavn d. 4 Decbr. af Brystbetandelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 7 December.
- Af Batt. Kund. 27. Hans Christensen Nyrup, 5, død paa Gottorp Laz. d. 19 October af Lypfus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 20 October.
- Af Ditto. 27 or. Hans Hansen Eggerup, 7, død i Slesvig d. 27 September af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1 October.
- Af Ditto. 124. Christian Poulsen Wester Hvidberg, 12, død i Slesvig d. 17 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 20 September.
- Af Ditto. 381. Niels Peter Jensen Hals, 10, død paa Augustenborg d. 11 October af Lypfus, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 15 October.
- Af Batt. Jonqvires. 50. Lars Nielsen Eltjejuset, død i Slesvig d. 22 Septbr. af Lypfus, begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 23 September.
- Af Batt. Just. 10. Syppasfer Peter Jørfen Bobjerg, død i Aabenraa Laz. d. 4 Februar 1851 af Lypfus, begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 6 Februar.
425. Hans Peter Stemminge, død i Kjøbenhavn d. 30 October af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 2 November.
1144. Hans Larsen Frøbjerg, 7, død i Kjøbenhavn d. 14 October af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 17 October.
1663. R. G. Nymarkeslod, 7, død i Kjøbenhavn d. 6 November af Lypfus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 9 November.
1815. Peter Jensen Maibølle, 9, død paa Fredericia Laz. d. 2 October af Lypfus, begravet paa Michaelis Kirkegaard d. 4 October.
957. Lars Jensen Bubbinge, 1, død i Cantonnementet d. 22 September af Hjernesbetandelse, begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 24 September.

- Christian Lauritz Laarup, 0, død i Kjøbenhavn d. 20 September af Tøpphus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 September.
- Af 1 lette Bat. 1. 5 oc. Oppasser Christian Hansen Strosby, 6, død i Slesvig d. 26 August af Tøpphus,
begravet paa St. Michaells Kirkegaard d. 30 August.
- Af 2 lette Bat. 2. 16 oc. Anders Jensen Tøbjerglille, 6, død i Faaborg Lag. d. 26 Octbr. af Tøpphus,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 30 October.
- Af 4 Bat. 3. Ludvig Petersen Svendsmark, 6, død i Kjøbenhavn d. 25 September af Tøpphus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 29 September.
- Af 9 Bat. 3. 6 oc. Jens Sørensen Agrie, 16, død i Husum Lag. d. 24 October af Tøpphus,
begravet paa Husum Kirkegaard d. 29 October.
- Af 11 Bat. 1. 12 oc. Oppasser Andreas Christensen Molsæb, 11, død i Slesvig d. 26 August af
Tøpphus, begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 28 August.
- — — 1. 19. Oppasser Jens Christensen Willingshøiøde, 11, død i Kjøbenhavn d. 23 Novbr.
af Strubebetændelse, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 28 November.
- Af 12 Bat. 3. 9. Oppasser Niels Petersen Merring, 19, død i Flensborg d. 13 Octbr. af Tøpphus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 18 October.
- Af 2 Res.-Bat. 2. 4 oc. Oppasser Rasmus Jørgensen Stubberup, 9, død i Slesvig d. 5 Decbr. af
Tøpphus, begravet paa ? Kirkegaard i Slesvig d. ? December.
- — — 3. 2. Oppasser Jens Nielsen Dverboe, 4, død i Slesvig d. 17 Jan. 1851 af Tøpphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 19 Januar.
- Af 1 Forst.-Bat. 1. 242. Hans August Jørgensen Bester-Karleby, 9, død i Flensborg d. 6 Februar
1851 af Tøpphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 12 Februar.
- Af 2 Forst.-Bat. 4. Of.-Oppasser Jens Andersen Stjærod, 2, død paa Augustenberg Lag. d. 27
October af Tarmebetændelse, begravet paa Augustenberg Kirkegaard d. 30 October.
- Af 3 Forst.-Bat. 1. 23 oc. Oppasser Johan Christensen Kalum, 11, død i Flensborg d. 1 Decbr. af
Tøpphus, begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 7 December.
- Af 4 Forst.-Bat. 1. 11. Christen Christensen Thulstrup, 10, død i Kjøbenhavn d. 21 September af
Tøpphus, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 25 September.
- Af 3 Drag.-Reg. 4. 4. Christen Jensen Lilleenghuud, 10, død i Slesvig d. 3 September, begravet
paa Frederiksberg Kirkegaard d. 4 September.
- Af 4 Drag.-Reg. 1. Søren Olsen Dverdraaby, 2, død i Slesvig d. 1 November af Tøpphus,
begravet paa St. Michaells Kirkegaard d. 3 November.
- Af Gardehusar.-Ese. 1, 25. Søren Madsen Steenlose, 2, død i Slesvig d. 27 October af Tøpphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 30 October.
- — — 69. Anders Christensen Nygaard, 18, død i Slesvig d. 1 October af Tøpphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 5 October.
- — — Ole Jørgensen Melblingemark, 19, død i Flensborg d. 11 November af Tøpphus,
begravet paa St. Marie Kirkegaard d. 17 November.
- — — 1. 379. Hans Hansen Sengelosemark, 1, død i Slesvig d. 5 Februar 1851, begravet
paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 Februar.

1. 238. Menig Rasmus Nielsen Fensmark, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 263. — Hans Nielsen Gorre, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 9 Juli, begravet i Fredericia d. 11 Juli.
2. 2. Foureer Dve Christian Hansen Kjøbenhavn, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 10 Juli, begravet i Odense den 12 Juli.
2. 9 oc. Menig Jens Christensen Pitterhuus, saaret d. 6 Juli, * død paa Odense Laz. d. 23 Juli, begravet i Odense d. 16 Juli.
2. 10. Corporal Sorgen Hansen Hjortespring, falden d. 6 Juli, begravet d. 8 Juli i Fredericia.
2. 22 oc. Menig Jacob Jensen Roertang, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 12 Juli, begravet i Fredericia d. 14 Juli.
2. 25. Undercorp. Peder Jensen Bjerget, saaret d. 6 Juli, død paa Ålbens Laz. d. 17 Juli, begravet i Ålbens d. 19 Juli.
2. 26. Menig Andreas Julius Clausen, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 62 oc. — Jacob Christensen Langstrup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 19 August, begravet i Odense d. 21 August.
2. 78. — Peter Marcusen Ahe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 81. — Ole Rasmussen Skjæroe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 150. — Peter Christensen Kjøbenhavn, saaret den 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 10 Juli, begravet i Bogense d. 16 Juli.
2. 197. — Jens Clausen Kirkesaabbe, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 2 oc. Undercorp. Peter Nielsen Lvisking, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 6. Corporal Hans Jacobsen Kornerup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 7 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 17. Undercorp. Jens Hendriksen Grønnerendehuus, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 18. — Peter Johansen Leire, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 20. — Christen Larsen Kjørttinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 35. Menig Peter Petersen Søllerød, saaret d. 6 Juli, død paa Bogense Laz. d. 12 Juli, begravet i Bogense d. 16 Juli.
3. 71. — Christian Petersen Ramlose, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 131. — Jens Christiansen Gadevang, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 132. — Lars Larsen Hjærebbye, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 13 Juli, begravet i Odense d. 16 Juli.
3. 182. — Frederik Vilhelm Johansen Lyngbye, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 184. — Sivert Sorensen Leerbjerg, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 18 Septbr., begravet i Odense d. 22 Septbr.
3. 219. — Soren Hendriksen Stendrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 222. — ; Poul Jensen Bedsted, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

623. Hans Jensen Bigersted, død i Aabenraa d. 27 Januar 1851 af Lypphus,
begravet paa Aabenraa Kirkegaard d. 29 Januar.
778. . . . Slot, (fra Bispehofshøj), død i Slesvig d. 26 October af Lypphus,
begravet i Slesvig paa ? Kirkegaard d. ? October.
1321. . . . Maarstede, død i Slesvig d. 8 November af Lypphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 9 November.
1138. Peter Nielsen Skibshyttter, 3, død i Kjøbenhavn d. 12 Januar 1851 af Lypphus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 16 Januar.
1449. Adamus Jensen Lhystrup, 4, død i Kjøbenhavn d. 10 December af Lypphus,
begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 14 December.
1608. . . . Grædhauge, (fra Slesvig Læg.), død paa Augustenborg d. 9 Januar 1851 af Lypphus,
begravet paa Augustenborg Kirkegaard d. 13 Januar.
1610. Niels Sørensen Orvad, død i Odense d. 30 October af Lypphus,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 2 November.
1878. . . . Mindelbjerg, død paa Gottorp Læg. d. 3 November af Lypphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 5 November.
2069. . . . Sogaardsmark, død i Slesvig d. 12 November af Lypphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 16 November.
- Anders Jensen Riisgaard, (fra Odense Læg.), død i Odense d. 20 Juli af Strubetæring,
begravet paa Odense Kirkegaard d. 25 Juli.
- Anders Sigvardsen Birkebjerghuus, (fra Holstenehuus Læg.), død paa Holstenehuus d. 13 Octbr.
af Svindsot, begravet paa Diernisse Kirkegaard d. 16 October.
- Peter Hansen Svanninge, (fra Hønsborg Læg.), død i Faaborg d. 9 October af Svindsot,
begravet paa Faaborg Kirkegaard d. 11 October.
- Hans Christian Lyphe, død i Alsens d. 23 October af Lypphus,
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 26 October.
- Søren Christensen Meelbye, død i Alsens d. 25 October af Apoplexie,
begravet paa Alsens Kirkegaard d. 28 October.
- Hans Olsen Storemose, død paa Valdemar Slot d. 25 November af Blodaarebetændelse,
begravet paa Bregninge Kirkegaard d. 28 November.
- Paul Jensen Ditturp, død i Slesvig d. 26 November af Lypphus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 1 December.
- Christian Hansen Espe, (Sygefergeant), død i Haderslev d. 15 December af Rheum. Feker,
begravet paa Haderslev Kirkegaard d. 18 December.
- Christen Nielsen Brind Vestofte, død i Slesvig d. 18 December af Lypphus,
begravet paa St. Michaelis Kirkegaard d. 22 December.
- Hans Jensen Nare, død i Glücksborg d. 29 December af Lypphus,
begravet paa Glücksborg Kirkegaard d. 3 Januar 1851.
- . . . Donsbal, død i Slesvig d. 27 Februar 1851 af Lypphus,
begravet paa Frederiksberg Kirkegaard d. 2 Martz.

2. 179. Menig Jørgen Nielsen Kolleskov, saaret d. 6 Juli, død paa Alsens Læg. d. 21 Juli, begravet i Alsens d. 24 Juli.
2. 191. — Mads Olsen Høtkerup, saaret d. 3 April v. Etkersund, død paa Augustensb. Læg. d. 1 Mai, begravet paa Augustensb. Kirkeg. d. 6 Mai.
2. 241. — Mads Jørgensen Thofsted, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 22 Juli, begravet i Fredericia d. 23 Juli.
2. 258. — Christian Sørensen Hensinge, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 277. — Bend Petersen Karlebye, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 285. — Peter Jørgensen Alsdrup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Læg. d. 10 Septbr., begravet i Odense d. 13 Septbr.
3. 37. — Christian Sørensen Karlebo Dverdrøv, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 58. — Lars Nielsen Reitinge, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 25 August, begravet i Fredericia d. 29 August.
3. 107. — Jens Olsen Torøsløv, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 165. — Niels Jensen Nyhagestedmarthuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 179. — Christen Jensen Buerup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 203. — Peter Hansen Dugtved, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 20 Juli, begravet i Fredericia d. 23 Juli.
3. 242. — Christoffer Petersen Bregnerød, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 262. — Laue Bruun Vester-Linnet, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
3. 274. — Jacob Peter Kjemppf, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 2oc. Sergeant Christian Lange Gyldenlund, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 3oc. Fr. Corporal Anthon Christian Hansen, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 28 Juli, begravet i Fredericia d. 30 Juli.
4. 35. Menig Peter Jensen Jordhuus, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 57. — Niels Larsen Midløse, falden den 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 78. — Jacob Larsen Veddinge, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 110. — Niels Steffensen Bregnerød, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 112. — Jens Anderssen Lille-Morbet, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 9 Juli, begravet i Fredericia d. 11 Juli.
4. 130. — Christen Jensen Torpegavn, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 145. — Jens Christensen Meerløse, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Læg. d. 19 Juli, begravet i Fredericia d. 20 Juli.
4. 189. — Rasmus Hendriksen Hundstrup, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
4. 197. — Peter Johansen Stamstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.

- Kanonbaad.** Ufovant Hans Mogensen Slaarupmark,
 — Peter Christiansen Varsen,
 Disse 5 druknede d. 19 August om Aftenen i Slien ved Maasholm, ved en Jolles Kan-
 tring under en Storm, begravede paa Cappel Kirkegaard d. 23 August.
 Matros Hans Christian Schanze, dræbt d. 2 August ved Vaade af en Fæget, begravet
 paa Kirkegaarden i Hoier d. 5 August.
- Skjold.** Lærling Peter Christian Nyrop, falden overbord d. 10 September, begravet ?
- Kanonchalup 13.** Galubefaren Andreas Mogens Vestrup, falden overbord, begravet ?
 32. Soevant Hans Hansen Callesen Wisby, død paa Afsens Læg. d. 3 Novbr. af Diaræh,
 begravet paa Afsens Kirkegaard d. 11 November.
- Kanonbaad 8. 29.** Soevant Hans Olsen Næbby, død i Sonderborg Læg. d. 13 August af Lypfus,
 begravet paa Sonderborg Kirkegaard d. 15 August.
- Skjold. 503.** Ufovant Eduard Petersen Frøsd, død i Sonderborg Læg. d. 18 Juli, begravet paa
 Sonderborg Kirkegaard d. 21 Juli.

Amputerede (Invalidter) fra 1850.

- Battr. Marcusfen. 4 ec.** Constabel Christen Christensen Kirkeby, mistet høire Been ved Jdsfled.
 Mollke. Overconstabel Anders Christensen Lem, venstre Arm.
- Livg. til Fods. 4. 9.** Corporal Leopold Wasmer, v. Been ved Jdsfled.
- 1 lette Bat. 2. 6.** — Carl Wilhelm August Meyer, v. Arm ved Ditto.
 2. 164. Menig Anders Nielsen Buddinge, h. Laar ved Ditto.
- 2 lette Bat. 1. 106.** — Niels Jensen Gjelstrup, v. Been under Knæet ved Ditto.
 3. 242. — Niels Wilhelm Davidfen Helsingøer, v. Laar ved Ditto.
 4. 209. — Andreas Hansen Bredkilde ?
- 3 Bat. 3. 81.** — Jens Nielsen Aardlev, h. Laar ved Ditto.
- 4 Bat. 2.** — Jens Jørgensen Gjalling, h. Been d. 27.
- 5 Bat. 3. 132.** — Niels Jensen Odense, v. Been ved Jdsfled.
- 7 Bat. 3.** Underofficere Hans Jensen Tegthuus, v. Been ved Frederikstædt.
 3. 207. Menig Andreas Møllegaard Flemming, v. Arm ved Ditto.
 4. 197. — S. J. Thorsted ?, h. Skinnebeen, ved Ditto.
 1. 41. Train-Kudst Peder Jensen Mikkelsberg, v. Skinnebeen, ved Ditto.
- 10 lette Bat. 3.** Menig Hans Peter Holm, v. Laar ved Jdsfled.
- 11 Bat. 2. 140.** — Knud Christensen Houlberg, h. Arm ved Ditto.
- 12 lette Bat. 4. 213.** Undercorp. Ole Frederik Lorenzen Skive, v. Been under Knæet ved Ditto.
- 13 Bat. 3. 6.** Menig Lars Hansen Stepping, h. Laar ved Ditto.
- 2 Jægercorp8. 1. 59.** Underjæger Jens Jensen Jordløse, v. Laar ved Ditto.
- 3 Jægercorp8. 2. 236.** Major Rudolph Leopold v. Münnich, Laar ved Ditto.
 Underjæger Jens Christian Jørgensen Afsens, h. Arm ved Ditto.
- 1 Ref.-Bat. 1. 43.** Menig Rasmus Hansen Snoldelov, h. Been ved Ditto.

- 1 Ref.=Bat. 2. Menig Jens Hansen Kjøbenhavn, h. Been ved Frederikstadi.
 2. — Jens Nielsen Lovel, begge Been ved Ditto.
- 3 Ref.=Bat. 2. 151. — Hans Sensen Uhre, h. Arm ved Idsted.
- 4 Ref.=Bat. 1. — Christen Sorensen Brorstrup, v. Been ved Frederikstadi.
 — Andreas Berthelsen Gauerlund, h. Arm ved Ditto.
 2. Undercorp. Jens Erikken Snorrild, v. Arm ved Ditto.
- 5 Ref.=Bat. 2. 251. Menig Peter Petersen Heltborg, h. Arm ved Idsted.
- 6 Ref.=Bat. 3. 96. — Gottfred Jensen Tislum Norgaard, h. Laar ved Ditto.
 3. 243. — Morten Nielsen Emmersted, v. Arm.
- 1 Ref.=Jage. 2. 54. Underjager Knud Clausen Gjærndrup, h. Laar ved Idsted.
- 3 Ref.=Jage. 1. 157. — Andreas Peter J. Maarup, h. Laar ved Ditto.
- 1 Forst.=Bat. 2. 83. Menig Johan Frederikken Lille Lyngby, v. Laar ved Ditto.
- 3 Forst.=Bat. 1. 191. — Anders Rasmussen Hjarlberg, v. Laar ved Ditto.
 3. 202. — Jens Jacobsen Ullerup, v. Laar ved Ditto.
- 4 Forst.=Bat. 2. 134. — Jens Jacobsen Morke, v. Arm ved Ditto.
 2. 202. — Anders Jorgen Rasmussen Ringstrup, v. Been ved Ditto.
- 5 Forst.=Bat. 4. 29. Undercorp. Johannes Caspersen Ahlberg, h. Arm ved Ditto.
- 2 Forst.=Jag. 1. 201. Underjager N. Jensen Viehus, v. Laar ved Ditto.
- 3die Brigade. Hornblæser Peter Christiansen Sveistrup, v. Arm ved Ditto.
 Hekla. Søevant Ole Larsen Laarnborg, Been ved Neustadi.
-

A n m æ r k n i n g e r.

1) Slaget ved Idsted. Efter disse Rister har Antallet af de Faldne d. 24 og 25 Juli været 378 og af Savnede 177, tilsammen 555. Om de Savnedes Skjæbne, saavel i denne, som ved de andre Affairer, have de Paagjældendes Slægtninge forgjæves søgt at erholde nogen speciel Oplysning; omendstjondt nu saadanne ikke vare at faae Nogetsteds fra, saa ville dog nedensaaende Bemærkninger oplyse om, at Disse ikke blot vare savnede, men at de virkelig vare faldne og begravede.

Efter Opgivelse fra Commandantstabet i Flensborg ere begravede hersteds paa St. Marie Kirkegaard d. 28 Juli (foruden Officerer) af Underofficerer og Menige 465.

Paa Frederiksborg Kirkegaard i Slesvig d. 26 Juli	22.
d. 29 Juli	13.
af 5 Res.=Bataillon (uavngiven) d. 5 August	1.
Paa Fahrensted Kirkegaard d. 26 Juli	18.
Paa Høvetofte Kirkegaard d. 27 Juli	1.
I Skoven ved Neutrug d. 26 Juli	37.
Paa Augustenborg Kirkegaard d. 2 August en Ubetjent, død d. 30 Juli	1.

Er: 558.

Dog maa der fra de i Flensborg d. 28 Juli begravede, fraregnes 6 i disse Rister anførte Navngivne, der ere døde i Flensborg d. 25 Juli, og sandsynlig begravede d. 28de (see 1 a) og 1. 281 af 7de Bataillon, saa vil Antallet stemme paa 4 nær, (forudsat at Antallet 37 af de i Neutrug Stov Begravede er rigtigt), hvis Lig enten var bleven i en Nøse, eller muligens begravet etsteds paa Balspladsen uden at man har faaet Kundskab derom. I Magister Hammerichs Skildring af det 3die Slesvigsk Felttog S. 56 er anført „Ikke saa faldne Danske og Holstenere bleve af Soldaterne jordede paa Balspladsen, ei simpelt Kræfters betegnede deres Grav“. Om dermed menes de i Skoven ved Neutrug her anførte Begravede, eller noget Andetsteds, vides ikke med Visshed.

At opgive noget Bestemt, paa hvad Sted Enhver er begravet, vil være en Umulighed, da kun det hele Antal af de Begravede er opgivet og indført i Kirkebøgerne, og Alle som **Uavngivne**, uden nogetstømpelt Navn, kun nogle Faa med Merke. Af de i Flensborg d. 28 Juli Begravede henførte efter Commandantstabets Riste, til

Artilleriet	4.		3 Jægercorp8	12.
3 Dragon=Regiment	3.		1 Reserve=Jægercorp8	3.
4 Ditto	11.		3 Ditto	16.
Fodgarden	5.		1 Forstærknings=Jægercorp8	30.
1 lette Bataillon	3.		2 Ditto	20.
2 Ditto	10.		1 Reserve=Bataillon	2.
3 Linie=Bataillon	7.		2 Ditto	21.
4 Ditto	2.		5 Ditto	12.
5 Ditto	9.		6 Ditto	4.
9 Ditto	9.		1 Forstærknings=Bataillon	6.
10 lette Bataillon	7.		2 Ditto	4.
11 Linie=Bataillon	9.		3 Ditto	24.
12 lette Bataillon	19.		4 Ditto	6.
13 Linie=Bataillon	26.		5 Ditto	10.
1 Jægercorp8	14.		Uden Opgivelse af Bataillon	148.
2 Ditto	9.			Er: 465.

Sammenholder man nu Risterne med denne Fordeling, saa stemmer det kun for nogle faa enkelte Afdelinger, hvis Tab har været ubetydeligt; saasom 3 Dragon=Regiment, 4 Linie=Bataillon; 2 lette Bataillon (10) stemmer med de opgivne Faldne, 13 Bataillon (26 Faldne) stemmer ogsaa, ligeledes

2 Forsk.-Jægercorp8 (20); ved Nogle er Antallet større end der virkelig vare faldne, f. Ex. 1 Jægercorp8 14, der ifkun havde 7 Døde og 1 Savnet, uhentviul vare deraf Nogle der henhørte til 1 Forsk.-Jægercorp8.

Fra Slesvig er Intet at ophvse undtagen at de dersteds d. 29 Juli begravede 13, var henhørende, 1 til Fodgarden No. 48 (sandsynlig den saavede 58 Dværkeby), 1 til 13 Bataillon 4de Comp., 1 til 2 Forsk.-Bataillon, 1 til 1 Reserve-Bataillon, 2 til 2 Ditto og 7 til 5 Ditto.

Paa Fahrensted Kirkegaard ere begravede af 10 lette Bataillon 4.

af 3 Jægercorp8 7.

af 1 Ref.-Bataillon 6.

af 4 Dragon-Reg. 1 Escadron 1.

Hr. Capitain Stricker, Stabschef ved 1 Infanterie-Brigade har opgivet mig nogle Mærker eller Bogstaver der fandtes anbragte i de Faldnes Rinned, 10 i Alt, hvilke jeg har været saa heldig at udfinde; nemlig af 10 lette Bataillon (H. L. S.) er 3. 124. Hans Lauritzen Schmidt; (P. R. S.) 3. 128. Peter Rasmussen Jensen; (A.) 1. 11 or. Albet; (E. P. S. B.) 3. 56. Espen Poulsen Wode. — Af 3 Jægercorp8 (N. J. W. S. R.) 3. 33. Niels Jørgensen Revning; (H. C. H. S.) 3. 168. Hans Christen Hansen. (I. P. H. S.) 3. 192. Jesper Hansen Stamby; (F. C. C. S.) 1. 7. Frederik Christoffer Christensen; (F. W. J.) 1. 1. Frederik Wilhelm Jensen; (G. L. S.) 3. 4. Gorm Larsen.

Paa Havetoft Kirkegaard er 1 begravet, der blev funden i Nærheden, nogen udplyndret. Kun Stromperne vare tilbage, mærket P. S. S. H.; er 2. 124 af 6 Ref.-Bataillon Peter Sørensen Herfind (den eneste islandt alle Faldne, hvis Navn passer til disse Bogstaver).

I Skoven ved Neukrug, i den sydlige Udkant af den lille Skov findes 2 Gravhøie, hvoraf der i den ene skal ligge 12 Infurgenter og i den anden 37 danske Soldater, Alle fra 6te Brigade (de fleste af 4 Forsk.-Bataillon), der ere faldne ved Mosen ved Gammelund. (Nogen Visshed for dette Antals Rigtighed har jeg ikke kunnet tilveiebringe. Hr. Overlæge Hahn, dengang ved Skæpeler8 Brigade forment, at det har været mindre, nemlig 37 i begge Gravene, 16 Infurgenter og 21 Danske).

Den paa Augustenborg Begravede, see 1 l).

Begravelsen den 28 Juli.

Den høitidelige Begravelse i Flensborg har funden Sted Søndag d. 28 Juli om Eftermiddagen Kl. 3. En Mængde Officerer af Land- og Sø-Etaten, samtlige Medlemmer af Regjeringen, Stadens lokale Geistlige og Embedsmænd og et stort Antal Borgere fulgte de Faldne til deres sidste Hvilested. Dampskibene i Havnene salutede med Minuifud, Klokkerne ringede og Flagene vaiede paa halv Stang. Under Kanonerens Torden fra „Agir“ og Sørgemusik af Gardens Musikcorp8, som var opstillet ved Siden af Kirkegaarden, bevægede Toget sig langsomt fra Officere-Varethet til Kirkegaarden, der ligesom Omegnen var opfyldt med dybt rorte, sorgeladte Tilskuere. Kun vore 3 navnkundigste Heltes Schleppegrells, Radsøes og Treplæs Biiglistier tilligemed en Underofficer og en Menig bleve som Repræsentanter for alle Faldne baarne hen til Graven (Alle faldne Menige og Underofficerer, fordetmeste i Uniform, Officererne i Rister, vare i Forveien lagte ned i den magtige Kampegrav). Efter Risterens Nedsenkning holdt Feltprovst Mag. Hammerich en Tale, som dybt rystede Alles Hjerter og fremkaldte Laarer i mangt et Die, der ellers ikke var vant til at græde. Forsk talkede han Himlen for den store, men dyrløbte Seier, han havde undt os over dem, der skulde hedde vore Brødre, men vare blevene vore værste Fjender. Han henviste til Seirens store Betydning for Danmark8 Frelse og det danske ældgamle Grændselands evige Bevaring, og talkede Gud for den Begeistring han havde vakt i det danske Bryst og den Kraft han havde lagt i den danske Arm, til at værne om sit elskede Fødelands Selvstændighed og Ukrænklighebd. Dernæst stilledes han vore 3 bedste Hovdingers Fortjenester og deres høie Værd som Krigere og Mennefter; han mindede om Schleppegrells ypperlige Egenstaber, som sine kjære Soldaters usforfædede Anfører, om hans Godhed og omme Hjerter ved Siden af hans krigerske ægte nordiske Dærøhed, om den uforglemmelige Generals Ord til sine Soldater, da

de drog ud til Kamp og Kanonerne begyndte at tordne: „nu Børn ere I vel rigtig glade!“ om hans Kjærlighed til Danmark som sit andet Fædreland og hans Begejstring for Sandhedens Sag indtil Døden. Dernæst stilbrede han Læssøes og Trepas ubmærkede Egenstaber, deres Indsigt og Hætemod, og hvorledes de, som begge havde beileet til den høieste krigerste Ære, nu begge paa samme Dag havde vundet den uvishnelige Hæderstrand i Døden for Fædrelandet; han henviste derefter til de andre talrige og brave Officerer, vi have mistet i denne store Kamp; og opfordrede Tilhørerne til at ihukomme, at ingen Kjærlighed er større, end den, der lader sit Liv for sine Brødre. — Han sluttede med disse Ord — „Men denne Kamp skal mindes som et evigt Udspring i Danmarks Historie; her i denne Gravhøi, i den danske Jordts Moderskjød, gjemmes det kosteligste og Dyrebareste vort Fødeland eiede, dets bedste og braveste Sønner; til denne Høi skal Saga knytte sin Fortælling og Stjaldene deres Sang; her vil i fjern Fremtid Faderen vise sin Son de danske Heltes Hvilested, der faldt i det store Slag paa Høsteds Hede, da det gjaldt om at frelse Fædrelandet fra Hjendebold og Undergang.“ Efter ham holdt Superintendent Ushenfeldt en kort Tale. Kl. 5 var Høitideligheden forbi.

Præsterne Hartz og Valentin, der ogsaa havde indfundet sig ved Begravelsen bleve bortviste af Bedkommende.

1 a) Den 30 Juli og d. 1 August ere endvidere begravede paa St. Marie Kirkegaard 23 unavngivne Menige (og 1 ligeledes unavngiven Sergeant af 3 Res.=Jægercorp, som vist er den dødt. saarede 4. 14. Peter Nielsen Kløv; den 2 August ligeledes begravet N. N. von Eggensund af 10 Bataillon 4, 114, er udentviol den savnede Undercorp. 4, 14, Hans Gendrik Nisfen). Disse 23 unavngivne Begravede ere udentviol de paa disse Lister med Nr. 1 a) anførte 23 saarede Menige, der ere døde paa forskellige Lazarethet i Høstedsborg fra d. 26 Juli til 1 August. — 6 navngivne haardt saarede, der ere døde i Høstedsborg d. 25 Juli, og ligeledes her anført med samme Nr. 1 a) ere rimeligviis begravede d. 28 Juli tillige med de Faldne, (see forrige Anmærkning).

1 b) Antallet af de d. 28 Juli begravede danske Officerer i Høstedsborg, var opgivet af Commandantstabet til 33, hvis Navne (paa den Sidste nær) ogsaa ere indførte i Kirkebogen; deraf have de 29 hver et † eller Marmorplade (see under „Mindesmærker“); Kranold er ført til Ulkebølle, Faltenberg og Goman til Kjøbenhavn, og Brede see 1 f). Derimod findes ikke Lieutn. Mariboos Navn paa nogen af Listerne, som begravet i Høstedsborg, hvorfor jeg antager, at han er begravet i Slesvig d. 26 Juli tillige med Hansen af 3 Bataillon, Pontoppidan af 5te og Orlamundt af 3 Forst.=Bataillon. I Frederiksborg Kirkebog er rigtigt nok anført 7 begravede Officerer, 5 d. 26 og 2 d. 29 Juli, men det er urigtigt; (og hvis der virkelig var begravet dette Antal af Officerer, saa maa de 3 have været Hændtlinge; en saadan Feil er ogsaa indløben senere med den d. 15 Septbr. dørsteds begravede Lieutn. Mathias v. Lillienstein af 13 Bataillon, som var indført under No. 90 iblandt de danske) thi ialt vare faldne (eller samme Dag døde) 41 Officerer, hvoraf 33 ere begravde i Høstedsborg, 2 i Fahrensted, 2 paa Marken, folgelig kun 4 i Slesvig. — Der er nu rigtigt nok sat en Marmorplade over Mariboos Gravsted i Høstedsborg, men desuagtet antager jeg for høist sandsynligt, at en Forverling har funden Sted med Brede og Mariboos Hvilested.

1 c) Om denne Lieutenants Død og Gravsted har den Afdødes Fader sendt mig et Brev, som han har modtaget fra den Faldnes Kammerat; det aftrykkes her og vil vist blive læst med Interesse.

Divouat Huusbye Mark, d. 29 Juli 1850.

„Forinden De modtager denne Skrivelse Hr. Justitsraad, har vistnok det smertefulde Budskab om Deres kjære Sønns Død naaet Dem; tilgiv derfor at en Dem aldeles ubekjendt Mand opripper Saa- ret; men jeg anseer det som Pligt for mig, saavel mod Dem som mod ham, som min Kammerat, at meddele Dem de Oplysninger jeg formaaer at give om ham.

Da Slaget var endt camperede min Bataillon paa Marken ved Engbro for at udhvile; jeg gik da med nogle Ambulancebærere ud for at eftersee om ingen Saarede endnu stude henligge paa Valpladsen. — Paa den anden Side af Aaen fandt jeg Deres Søn liggende ved et Gårde; en Kugle

1. 173oc. Menig Jens Sørensen Rugballegaardsmark, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
1. 186 oc. — Severin Sørensen Tjæreborg, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 8 oc. Undercorporal Christen Jørgensen Givstubbmark, (savnet d. 23 April), sandsynlig dødt. saaret og død i Fredericia, begravet i Fredericia d. 27 April.
2. 9. Corporal Bent August Andersen, falden d. 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard den 25 April.
2. 11. Undercorporal Christen Christensen Friis Borrig, (savnet d. 6 Juli), indbragt død til Ålsens samme Dag, begravet paa Ålsens Kirkegaard d. 10 Juli. ⁷⁾
2. 12. Undercorporal Salomon Hansen Agerbet, falden d. 6 Juli, begr. i Fredericia d. 8 Juli.
2. 17. Undercorporal Hans Nielsen Bykkesfær, falden den 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
2. 22 oc. Undercorporal Rasmus Sebelin Poulsen Ulfær, haardt saaret d. 23 April, død i Veile d. 25 April — begravet paa Veile Kirkegaard d. 27 April.
2. 24. Undercorporal Rasmus Madsen Nedertjerre, saaret d. 23 April, død paa Bogense Lazareth d. 26 Mai, begravet paa Bogense Kirkegaard d. 29 Mai.
2. 35. Menig Anders Lauritzen Ørvang, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 29 October, begravet paa Fredericia Kirkegaard d. 31 October.
2. 67 oc. — Niels Peter Jensen Houer, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 69. — Niels Madsen Nørre-Willstrup, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 73 oc. — Jeppe Petersen Kirkebymark, falden d. 23 April, begravet paa Bramdrup? Kirkegaard d. 25 April.
2. 76 oc. — Lars Jørgensen Windeleff, (saaret d. 23 April), indbragt død til Christiansfeldt og begravet paa samme Kirkegaard d. 24 April.
2. 80. — Niels Jørgensen Kollerup, saaret d. 6 Juli, død paa Odense Laz. d. 15 Juli, begravet paa Odense Kirkegaard d. 19 Juli.
2. 81. — Søren Enevoldsen Langemark, falden d. 6 Juli, begravet i Fredericia den 8 Juli.
2. 91. — Christen Jørgensen Erriks, saaret d. 23 April, død paa Fredericia Laz. d. 28 April, begravet i sit Hjem paa Erriks Kirkegaard d. 2 Mai.
2. 94. — Søren Madsen Jensen Egtved, saaret d. 23 April, død paa Bogense Laz. d. 1 Mai, begravet paa Bogense Kirkeg. d. 5 Mai.
2. 110. — Niels Christensen Donnerup, saaret d. 6 Juli, død paa Ålsens Laz. d. 18 Juli, begravet paa Ålsens Kirkeg. d. 21 Juli.
2. 124 oc. — Hans Nielsen Grøstrupmark, (savnet d. 6 Juli), sandsynlig falden — begravet i Fredericia d. 8 Juli.
2. 131. — Hans Rasmusen Stubberup, saaret d. 6 Juli, død paa Fredericia Laz. d. 5 Septbr., begravet paa Fredericia Kirkeg. d. 7 Septbr.
2. 139. — Rasmus Andersen Freilev, saaret d. 6 Juli, * død paa Ålsens Laz. d. 28 Juli, begravet paa Ålsens Kirkeg. d. 30 Juli.

sonen har antaget ham for at have været 4. 259 Hans Otto Buthe, kjendt Bogslaverne ikke passe til dette Navn. Forøvrigt passe disse 3 Bogslaver heller ikke til nogen Anden af alle Faldne eller Savnedes Navne.

1 l) Til Augustenborg var indbragt d. 28 Juli een med Skudskaar i Hoved, som ikke kunne tale; han døde d. 30 Juli og var anført for 2. 34, Jæger „Nilforre“ af 2 Forst.-Jægercorps, hvilket Navn ikke har været at finde i hele Armeen. Efter længere Tid har Overlægen derved antaget ham for 2. 86, „Underjæger Frijs Clemens Ertner“ af 1 Forst.-Jægercorps, hvilket Navn senere var blevet indført i Kirkebogen, som begravet d. 2 August, fordi der fandtes hos den Afdøde tvende Breve fra hans Moder og 1 Signet, som Moderen har vedkjendt at have tilhørt Ertner. Hr. Stiftsprovst Sviiger hersefs, der har interesseret sig for at skaffe Ertners Familie (der boe her i Odense) nogenledes paa- lidelig Oplysning om Dennes Skjebne, har brevvevlet derom med Feltpræst Bøggild paa Augustenborg, og denne har, støttende paa ovenangførte Beviis, antaget bestemt den Ube kjendte, for at have været Ertner.

Efter gjentagen Forespørgsel, har Commandeuren for 1 Forst.-Jægercorps opgivet til mig, „at Ertner var falden, og ikke som saaret bortført til et Lazareth“, han var desuden „Underjæger“ af et andet Corps med No. 2. 86, medens den Ube kjendte var „Jæger“ med No. 2. 34. Jeg antog ham derfor for 1. 34 af samme Corps, Jæger Wistoft, der har været savnet — og anført Ertner som „falden“. — De fundne Papirer alene afgive ingen sikkert Beviis, man har haft mange Exempler paa, at Upre med Signeter, Bøger med Navn i, ja hele Tornistre vare komne i Andres Børge under og efter en saadan Affaire.

Senere er af 2 Forst.-Jægercorps modtaget følgende Bedtegning: „Bed Corpset findes ingen Jæger Nilforre. — Efter Udsagn af en datidig paa Laz. paa Augustenborg som saaret, men nu helbredet, henliggende Underjæger, skal Jæger Wistoft, være død paa Lazarethet derved d. 29 eller 30 Juli.“

1 m) Er d. 18 August bleven udnævnt til Lieutenant, formodentlig var man dengang ei vidende om hans Død.

2) Ved Indtagelsen af Frederikshad d. 7 August, har vi efter disse Rister mistet 4 Mand af 7 Bataillon, hvilke efter Commandeurens Opgivelse vare ferte til Slesvig og der begravede. — Hvad Dag og paa hvilken Kirkegaard? har jeg uagtet af Esterspørgsel ikke kunnet opdage, da derom Intet findes anført i Frederiksborg eller Michaelis Kirkebog; i den Sidste findes kun optegnet „begravet d. 12 August, Ein eingebrachtler tochter dänischer Soldat, aus dem Lazareth No. 5“ som formodes at have været 4, 226 Hatting, da der paa dette Lazareth var død d. 8de een fra d. 7de indlagt haardt saaret Ube kjendt af 7 Bat. 4 —. Jeg har selv været af den Formening, at disse Faldne vare begravede i Frederikshad; men den derværende Cantor Schelhorn (der forøvrigt har vist Interesse for denne Gjenstand, og hvis Optegnelser have været noiagtige og paalidelige) har bemærket „dass die am 7te August beim Einzuge in Friederichshadt von der Königl. dänischen Armee etwa gefallenen Soldaten, nicht hier eingebracht und begraben sind.“

3) Recognosceringen d. 8 August har kostet os 1 falden Officeer (Hammeleff af 6 Ref.-Bataillon, begravet i Slesvig), 5 faldne og 2 savnede Mand af 2 Jægercorps og 1 Menig af 6 Ref.-Bataillon; deraf var indbragt til Rendsborg samme Dag, en død Jæger af 2 Jægercorps indbrændt i Armen l. II. (har været 1. 223, Ludvig Hansen), en Ditto paa hvis Signet stod P. C. S. (l. 155, Peter Christian Jensen Klindt), og 2. 40, J. E. Hem af 6 Ref.-Bataillon, som derved ere begravede d. 11 August. I Bünstorf Kirkebog er indført: „Begravede derved d. 9 August.“ En dansk Overjæger af 2 Jægercorps, Signatur i Skjorten S. N. S. (er 3. 8, Sørensen Nyhus); en Underjæger af f. Corps 4, i Skjorten C. A. S. (maa være 4. 126, Christian Andersen Skibholt); en Ditto 4. 171, i Skjorten H. T. (maa være Theodor Hansen Mellose. Endvidere skal der i Krattet ved Neudunensled være begravet en dansk Jæger, som altsaa maa have været (l. 97, J. E. Egelov); da den Svende, H. J. Zimberod, om hvem alene Corpset kunne meddele nogen Oplysning, var bleven ført med til Slesvig; hver han blev begravet vidste det ikke. I begge Slesvigs Kirkebøger er dette Liig ei indført.

4) Under Recognosceringen d. 8 Septbr. vare faldne 1 Menig af 4 Ref.-Bataillon, 2 Officerer og 3 Menige af 7 Bataillon — og 6 Savnede af samme Bataillon; de Faldne ere begravede paa Frederiksstad Kirkegaard d. 12 September og som Navngivne indførte i Kirkebogen. Om de 6 Savnede vidste Ingen noget videre. — Til Rendsborg var indbragt d. 10 Septbr. en C. S. II. (rigtignok angivet til 4 Ref.-Bat.), men da denne Bataillon ikke har haft nogen Savnet ved denne Affaire, saa antager jeg ham for 1. 79 af 7 Bat., nemlig den ene af de 6 Savnede „Christen Sørensen Hundshoed“, han blev begravet i Rendsborg d. 11 Septbr.; de andre 5 Savnede, see den næste Anmærkning.

5) Ved Midsunde d. 12 Septbr. vare faldne 2 Officerer, og af Artilleriet 2; af 10 lette Bat. 8 og 1 Savnet; af 3 Jægercorps 8; af 3 Ref.-Bataillon 9 og 1 Savnet, foruden 2 dødt. Saarede af samme Bataillon, der døde under Transporten til Lazarethet i Slesvig — ialt 31 Mand.

Paa Brodersby Kirkegaard bleve begravede d. 13de, 14de og 16de 22 (ialt 23, hvoraf den ene har været en Fjendtlig); til Rendsborg indbragtes d. 14de 3 ubekjendte Døde, der bleve begravede d. 15de; 6 Ubekjendte indbragtes til Slesvig d. 13de, der ere begravede paa St. Michaelis Kirkegaard d. 14de, og saaledes stemmer Antallet 31. — Men nu er endvidere indført i St. Michaelis Kirkebog som begravet d. 17de „5 ubekjendte danske Soldater indbragt fra Midsunde“, derved vil Antallet af de Begravede komme til at overstige det opgivne Tabantal; jeg antager derfor, at disse 5 ere de i ferrige Anmærkning anførte 5 Savnede, følgelig vare de ikke indbragte fra Midsunde, men fra Jagtningen d. 8de ved Süderkapel og at disse 5 ere begravede d. 14de og omvendt de 6 fra Midsunde d. 17de. (Jeg har ofte stødt paa saadanne Unoiagtigheder i Kirkebøgerne (især fra Slesvig), dels med urigtige Data og at de senere Begravede ofte vare indførte førend de Forste. Efter min Erfaring hidrøre disse Feil — alene fra Lazaretherne — men ikke fra de ved Kirkerne ansatte Mænd, der føre Ministerialbøgerne).

Af de paa Brodersby Kirkegaard Begravede ere de tvende Artillerister, de 8 Faldne af 10 Bataillon, (hvoraf de 4, der bleve begravede d. 16de, have erholdt hvert en Rigtigste); af 3 Jægercorps de 5 af 4 Compagni og Egenst af 1 Compagni, af 3 Ref.-Bataillon 1. 97 og 3. 33, de andre 4 vidst ikke; 1 Sergeant (formodentlig Vaabenmester) Frydenlund af 3 Ref.-Bataillon er begravet i Slesvig; den savnede Klum af 10 Bataillon og Hasmark af 3 Ref.-Bataillon ere uden tvivl begravede i Rendsborg; den 3die der Begravede, er formeentlig 3. 245, Erriqoe af 3 Jægercorps.

5 a) Capitain Kühle var født i Alsens (en Son af afdøde Postmester v. Kühle). Begravelsen dertil har været en af de høitideligste; Riget blev kaaren fra Kirken til Assisnecirkelgaarden af den Faldnes Ungdomsvener og omgiben af Militaire. Hans Undergivne, Underofficererne og Mandfæbet ved 3 Ref.-Bataillon 1 Compagni have senere satte en Mindesteen paa hans Gravhøi. Dette Hødermindet bestaar af en Sandsteen med en i Stenen udhugget Epheustrands, samt en Marmorplade og Kors med følgende Inscription: „Capitain Wilhelm Savadai Kühle, som fandt Hættedøden ved Midsunde. Født i Alsens d. 20 April 1820, død d. 12 September 1850. Tro indtil Døden har han sit Koste holdt. Dette Hødermindet fattedes Hølden af hans erkjendelige Undergivne af 1 Reserve-Bataillon 1 Compagni.“

6) Under Frederikstads Beleiring fra d. 29 September til 4 October har vort Tab udgjort efter disse Lister 2 Officerer og 77 Menige; nemlig 1 Ingenieur, af Artilleriet 2, af 7 Bataillon 34, af 1 Ref.-Bataillon 11 (og 1 Savnet), af 4 Ref.-Bataillon 23 og 4 Savnede, endvidere 3. 252, som er angivet „død paa Veien til Lazarethet, men vidst ogsaa falden, da der ingenslæds var indbragt Noget med dette No. og Navn.

Begravede bleve i Frederikstad d. 2 October 33, ligeledes d. 5te 20, og paa Goldenbüttel Kirkegaard d. 7 October 24, paa Gravstedet No. 116 — ialt 77. — (S Rapporten er Tabet kun anført til 61).

De, der ere begravede om Onsdag d. 2den paa den lutherske Kirkegaard i Frederikstad (Norden for Alteret), vare de, der ere faldne d. 29 og 30 September og 1 October; de om Loverdag d. 5te Begravede (Norden for Taarnet), de i dette Mellemrum Faldne, og de paa Goldenbüttel Kirkegaard d. 7 October Begravede, vare de, der faldt Natten imellem d. 4de og 5te. De sidste 24 henhørte 9 til 7 Bataillon, 4 til 1 Ref.-Bataillon og 1 Sergeant, 1 Corporal og 9 Menige til 4 Ref.-Bataillon.

Foruden Besætningens Tab under dette Bombardement bleve ogsaa endeel Indvaanere deels dræbte og deels kvælede. For at være Efterkommere ogsaa skulde vide disse Ulykkelige's Navne, findes de her anførte: 10 ere blevene dræbte, nemlig 3 gamle fattige Koner, Frederikke Molter, Maria Brauer og Enken Horn, Smed Hansens Kone, Stomager Bendix's Son Wilhelm 16 Aar, Hjulmand Wille's Datter Henriette, 3 Børn Carl Michaelsen, Mine Josias og Giesbert Nootbaars, og en ung ubekjendt Mand ved Vognparken. Dvælede 20, Kjobmand Wüttner's Kone, Heiman Josias's Kone og 2 Børn, Dvæg-handler Carl Michaelsen (mistet en Arm), Stomager Franz Bendix, Abraham Drees, (mistet et Been), Havnemester M. Paasch, (et Been amputeret), Giesbert Nootbaars Kone, Styrmand P. G. P. Hennings og 2 Børn af Hjulmand Wille. (Heiman Josias's Kone har maattet lade sit Been amputere, og Manden har faaet et Barn dræbt og to saarede; Hjulmand Wille ligesaa); endvidere Deputeret Borger Grubener, samt hans Kone og Tjenestepige, Lorenz v. d. Beck, Guldsmed Kohnhaaf, J. F. Müller, Skibstøttemand H. Floris og Vognmandskarl Høllmer.

6 a) Fjerde Ref.-Bataillons Officerer have bekostet et Gravmonument over deres faldne Vaasbroders Grav, som blev opsat d. 23 Mai 1851. Den i Tønning kantonnerende 6 Ref.-Bataillon paraderede ved Graven, hvor tillige samtlige Officerer, Byens Magistrat og en Mængde Indvaanere vare tilstede. Den fungerende Commandant, Capitain v. Saabbe, traadte frem da Monumentet blev affloret, og mindede de Forsamlede om den hæderlige Udsødes Fortjenester som Soldat, som Kammerat og som privat Mand. Ogsaa Borgermester Dubel har holdt en smuk Tale.

7) Denne Underjæger er forulykket ved efter egen Tilskyndelse, ved Nattetid d. 24 October at svømme over Treenen fer at udspejde Fjenden. Corpset har i lang Tid været uvidende om hans Skjæbne, indtil Riget efter 10 Ugers Forsløb var bleven sundet. Hans Moder har i nogle smukke Ord anmeldt dette Dødsfald i Berl. Tidende No. 10 f. 1851.

8) Har været det første Offer i dette Aars Kamp, der er faldet for Fædrelandets Ret og Ære.

Fra Krigsministeriet og Stabslægen erholdt jeg tilfattet en Liste, som Dr. Niese i Kiel under 29 Martz har indsendt over 27 danske Krigsfanger, der vare døde paa de hollenske Lazarether; (1 er senere død under 10 April). 19 Ravngrivne deraf ere fundne rigtige, kjendt Ravnene hos Endeel ere urigtigt anførte og Stednavne under Rubrikken „Heimath“ hos Alle forvekslede; 3 med Mærke L. II.; P. C. S. og C. S. H. have været Rudvig Hansen og Peter Christiansen Klindt af 2 Jægercorps (see Side 123), og Christen Sorensen Hundshoved af 7 Bataillon (see 124); 3 Ubetjendte uden Ravn eller Mærke, dog med Opgivelse af Corps, indbragt død d. 14 September, har jeg antaget for Jens Petersen Høbmark af 3 Ref.-Bataillon, Lars Christian Simonen Kliim af 10 lette Bataillon og Thomas Jensen Erriho af 3 Jægercorps (see ligeledes S. 124). Paa Listen No. 18 er anført „Rusfætier v. 1 Bataillon Jens Petersen Østherre bei Tollstrup, død d. 1 October af Cholera“ har ikke kunnet blive opbaget (muligen det har været 1. 108 af 5 Forsk.-Bataillon Jens Petersen Østher, savnet fra d. 25 Juli); endvidere No. 26 paa Listen „3 Jægere. 3, Hans Runge Brockstedt, død d. 15 September af Stubsaar“ har efter Navnet at slutte, nok været en Insurgent.

Derimod har jeg ikke kunnet opbage paa denne Liste, Søren Peter Petersen Kalkstrup af 4 Ref.-Bat. 3. 190, som blev saaret og fangen d. 8 September og som formæntes død i Rendsborg nogle Dage derefter (see S. 85); maaskee han er den forrige Dmtalte, og indført under et urigtigt Navn; i saa Fald vil Antallet 27 stemme med disse Listes.

Mindestmærker over de Faldnes Gravsteder.

Foruden de enkelte Gravminder, som hist og her findes opreist over en enkelt Krigers Gravsted, hvilke allerede ere antegnede i disse Samlinger under „Anmærkninger“, ere allerede til Dato opreist større Mindestmærker paa de Gravhoie, der indeslutte flere faldne Heltes Stov, hvis Hiet Jord stedse vil minde om denne eller hiin mindeværdige Kampdag i de forløbne 3 Krigsaar.

Sønderborg Kirkegaard indeskutter de Faldne fra *Nybel*, *Dyppel* og andre mindre Fagtinger. Allerede i 1848 vare flere fædrelandsfjendte Mænd traadt sammen, for ved frivillige Bidrag at foranstalte et Hædersminde reist paa samme Kirkegaard. Opfordringen har funden en saadan Gjenklang hos Beboerne og de Militaire paa Als, at der kort derpaa kunde blive begyndt paa Værket. Monumentet er af Bremer Sandsteen, en ettekantet Soile af 15 Fods Høide, staaende paa et Restament af 4 paa hverandre liggende brede Sandplene i Form af Trappetrin. Paa Forsiden er under Kongens Navneceffer indlagt en Plade af hvidt Marmor med følgende Indskrift:

„Minde om Danske, Svenske og Nordmand,
faldne for Danmarks Sag i Aaret 1848.

Den tyre Brøderpagt, Er bloddebt vorden;
Og Kjærlighedens Magt, Er seet paa Jorden.
Hav Tak hver Brøder Hær, Med Sorg og Smerter,
Begrav vi Eder her — og i vort Hjerte!

Efter Laaresæden kommer Jubelhest. Psalm. 126. 5.”

Paa Bagsiden sees tvende Basrelieffer af hvidt Marmor, øverst det danske Vaaben og nedenunder en Krigstrosk med Kongens Navneceffer i Midten. Oven over Soilen sees en romersk Hjelm, et Sværd og Kalk, omvundne med en Laurbærkrands — Tapperhedens og Troens Sindbilleder.

Den høitidelige Indvielse har funden Sted d. 27 Februar 1849 ved Feltprovst Boisen.

St. Marie Kirkegaard i Flensborg gjemmer de fleste Faldne fra 3dsled. Hs. Majestæt Kongen har under sit Ophold i Flensborg d. 28 September 1850 ladet bestille 51 Mindestene, som med megen Høitidelighed bleve opreiste Søndagen d. 24 November s. M. — Her Steen bestaaer af en Marmorplade, hvorpaa der staaer den Begravedes fulde Navn, Fødselbaar og naar falden. 48 deraf (nemlig 36 Officerer (deriblandt 2 fra 1848), 1 Overcom.=Sergeant, 1 Com.=Sergeant, 4 Sergeanter, 1 Underofficer og 5 Menige) ere i disse Rister betegnede med †, Menig Christian Andresen og Ditto Bantrup, begge af 13 Bataillon, har jeg ikke kunnet opdage iblandt de antegnede Navne i Risterne, (enten ere disse Tvendes Navne urigtigen opgivne til Hr. Kleving eller til mig), og Sec.=Lieutenant v. Seehufen død d. 14 April 1849, se 1849 Side 137. — (Denne Lieutenant er ikke falden, som der staaer paa Stenen, men død af Skudskaar). Ved Siden af disse Stene har Hr. Villedshugger Kleving ogsaa forfærdiget en større Mindesteen, som han selv har givet de Faldne til Erindring, forsynet med følgende Inscription: „**Landets Drot Frederik VII** reiste disse 51 Mindestene for **Fædrelandets Kæmper**, der faldt i Seirens Stund d. 25 Juli 1850 ved 3dsled. Ved Siden af dem hvile de Vaabenbrødre, som med dem deelte Krigerens stolte Død for **Konge og Fædrelandet**. Deres Navne kunde ei optegnes, men Mindet om dem skal leve saalænge danske Hjertter staae, thi større Kjærlighed har Ingen, end han, som sætter Livet til for sine Venner! Donatus de H. A. Klew. A. D. MDCCL, XXIV' XI.”

Den 22 Mai 1850 indviiede Hr. Feltpræst Bøggild paa **Kjettinge Kirkegaard** en særdeles ston Mindesteen, som 2 Reserve-Bataillon, Officerer og Menige i Forening, der længe havde ligget indkvarteteret i Kjettinge, reiste over deres i 1848 der paa Kirkegaarden begravede Brødre. Den har til Indskrift:

„Over danske Krigere, faldne for Fædrelandet,
satte Den Reserve-Bataillon dette Minde.”

De paa Augustenborg Laq. inden d. 9 Juni 1848 Afdøde ere begravede paa Kjettinge Kirkegaard. Samme Dag blev Augustenborg Kirkegaard høitidelig indviet af Hr. Biskop Hansen.

Paa **Satrup Kirkegaard** i Sundeved hvile i tvende Grave 27 danske Krigere, som ere faldne i Affairen ved Ulstrup d. 6 April 1849. Sognebeboerne vare blevne enige om at sætte disse for Fædrelandet faldne en Mindestolte. Et circa 5 Alen høit Steenmonument, forsynet med allegoriske Forzjiringer, blev opreist mellem de tvende Gravhøie, og indviet Søndagen d. 19 Januar 1851. En meget tatrig Menneftsmængde havde indfundet sig fra hele Omegnen, og drog i høitidelig Procession med 4 Dannebrogsslag i Spidsen, omkring Kirkegaarden hen til Graven, hver Monumentet afløredes. Hr.

Pastor Krag-Meier fra Ulkebol paa Als har holdt Indvielsestalen og et Par herlige Psalmer bleve afsangne, forfattede af Pastor Karstensen i Dyppeh.

I **Husum** er Nytaarsdag 1851 bleven indviet en af 90 derværende Borgere bestoet Mindestøtte for de under Frederikstads Forsvar faldne 25 danske Krigere. Fra Commandantboligen drog den høitidelige Procession til Kirkegaarden, Hr. Provst Plum holdt Indvielsestalen, hvorpaa Brigadeføsen Oberst Scheppeleern talte de Giverne i sine Baabenbrodres Navn. Støtten har paa en Marmorplade følgende Indskrift: „Den bei der heldenmüthigen Vertheidigung Friederichstads im Herbst 1850 gefallenen dänischen Kriegeren errichtet von Husumer Bürgern.“

Paa **Flensborg** Kirkegaard blev, anden Pintsedag (d. 13 Juni) 1851, høitidelig indviet et Monument, som Borgerne dersteds have ladet forfærdige til Ære for dem, som faldt i Fægtningen ved Bau d. 9 April 1848. Ved Siden af Krigernes Grave stod Mindestøtten, indhyllet i Sort, og omgivet af Dannebragsfaner. Et Detaschement af Garnisonen havde staaet Quarree derom, og inden i denne befandt sig de militaire og civile Autoriteter. Den danske Præs, Pastor Graae, holdt en tll høitideligheden passende Tale, hvorpaa Monumentet blev afløret, og hilset med en tredobbelt Gevær-salve. Det med Emblemer forzirede Mindesmærke, har en Høide af 12 Fod, og paa en Marmorplade læses følgende Inscription:

„Helliget de tappe Krigere, som faldt den 9 April 1848 for Konge og Fædreland. De bleve den Eed troe, som de havde svoret.“

Paa Kirkegaarden i **Veile** blev d. 7 Juni 1851 opreist et Monument, bestaaende af et rødtligt Steensodshylke, hvorpaa et Kors af hvidt italiensk Marmor; ved Foden deraf en Marmorplade med følgende Indskrift: „Danske Krigere, døde paa Lazarethet i Veile i Krigsaarene 1848, 49 og 50, fattedes dette Minde af Byens Indvaanere.“ — Graven, der bærer Mindet, høiner sig paa en stor Fiir-kant, som indsluttet af et Jern-Ratværk.

Trinitatis Kirkegaard i **Fredericia**, der gjemmer de Faldne fra Kolding og Gudsføe, og de mange tappe Helte fra 6 Juli 1849, vil snart blive prydet med et prægtigt og kostbart Mindesmærke, hvortil der er indkommet frivillige Bidrag, næsten fra hele Landet.

Paa **Alsens** Kirkegaard indviedes d. 6 Juli 1851 med stor Høitidelighed et smukt Gravmonu-ment over dersteds begravede 74 Krigere. Paa Støttens Forside mod Vest er foruden mange Forziringer anbragt en 2 Alen høi Marmorplade med følgende Inscription:

Fire og Halvfjerdsindtyve
af Fædrelandets heltemodige Forsvarere
som offrede Livet i
Danmarks Kamp for Slesvig
i Aarene 1848, 1849 og 1850,
fattedes dette Hædersminde af
Byens og Omegnens erkjendtlige Beboere.
Følg, Moder! dine Smaa til Heltegraven hen,
Og navn dem beres Daad, som Hvile fandt i den!

Paa den modfalte Side mod Vest, ligeledes paa en Marmorplade:

Fredericia, Idsted, Midfunde, Frederikstads.
Slumre sødt i Moderjavn, skjulte Bredre, Danmarks Sønnen,
Verden gav Jer Heltenavn, Sidstigt Slagt Jer Daad paaskjønner.
Fæst i Kampens Stund I stod, Frelste Fædrelandets Ære,
Sirenen hørte I med Blod; Helligt Eders Minde være!

Ogsaa er der paatænkt et Hædersminde paa Ddense Assisance-Kirkegaard over de der begravede 119 Krigere, som forshaadentlig vil blive færdigt til Opreisning — d. 6 Juli 1852.

A. Liste over Armeens hele Tab under alle 3 Krigsaaar.

	1848	1849	1850	Summa.
Faldne Officerer	16	32	45	93
Faldne Underofficerer og Menige (de Savnede med iberegnet).	177	555	695	1427
Døde af Sludsaar, Officerer .	11	30	13	54
Ditto Underofficerer og Menige	119	371	343	833
Døde af Sygdom, Officerer .	3	1	13	17
Ditto Underofficerer og Menige	193	357	713	1263
Ved ulykkelige Hændelser . .	15	24	43	82
Ved Selvmord	—	12	4	16
Summa:	534	1382	1869	3785

Anmærkning. * i Listerne ved saaret, betyder: har været amputeret. † betyder, et Grav-
minde, stiftet af H. Majestæt Kongen. Tallene foran Navnene betyde Compagni
og Nummer; Tallene umiddelbart efter Navnene, betyde fra hvad Amt de have
været. 0 er Staden Kjøbenhavn. 1 Kjøbenhavns Amt, 2 Frederiksborg, 3 Roes-
kilde, 4 Holbæk, 5 Sorø og 6 Præstøe. — 7 Odense og 8 Svendborg. — 9 Maribo.
— 10 Aalborg, 11 Hjørring, 12 Thisted, 13 Viborg, 14 Aarhus, 15 Skanderborg,
16 Randers, 17 Ribe, 18 Ringkjøbing og 19 Veie Amt. — 20 til 32 varre fra
Slesvig (med Undtagelse af 28 og 29 fra Als og 31 fra Færø).

B. Liste over Armeens Tab ved hver enkelt Affaire under Krigen i alle 8 Krigsaar.

	Officerer.		Underoff. og Menige.		Summa.
	Faldne.	Døde af Stubfaar.	Faldne og Savnede.	Døde af Stubfaar.	
1818.					
Ved Bau den 9 April	—	3	12	4	19
— Sleesvig den 23 April	10	6	85	63	164
— Nybel den 28 Mai	2	1	18	11	32
— Dyppele den 5 Juni	4	1	29	28	62
— andre mindre Fægtninger	—	—	33	13	46
1819.					
Ved Eekærnsforde den 5 April	4	1	97	6	108
— Ulberup den 6 April	2	1	31	22	56
— Alsund den 13 April	—	1	7	12	20
— Kolding den 23 April	2	6	83	59	150
— Gudstoe den 7 Mai	—	3	8	22	33
— Besetning af Fredericia	2	5	17	24	48
— Fredericia den 6 Juli	22	12	257	180	501
— andre mindre Fægtninger	—	1	25	46	72
1850.					
Ved Idsted den 25 Juli	37	11	555	238	841
— Stenten-Mølle den 8 August	1	—	11	6	18
— Süderstapel den 8 September	2	—	10	17	29
— Midfunde den 12 September	2	1	29	26	58
— Frederikstads Bombardement	2	—	76	28	106
— andre mindre Fægtninger	1	1	14	28	44
Summa:	93	54	1427	833	2407

Antallet af døde Officerer beløber sig til 164, nemlig 2 Generalmajorer, 4 Oberster, 7 Oberstlieutenanter, 3 Majorer, 34 Capitainer, 2 Ritmestere, 44 Premiers- og 64 Secondlieutenanter, 1 Regimentsfører, samt 1 Over og 3 Underlæger.

Det hele Tab fordeelt paa de forskjellige Afdelinger, da har 2 Jægercorps mistet de Fleste 168; dernæst 1 lette Bataillon 161; 3 Jægercorps 158; 7 Bataillon 149; Artilleriet 138; 2 lette Bataillon 132; 5 Linie-Bataillon 125; 10 lette Bataillon og 4 Reserve-Bataillon hver 123; 1 Forst.-Jægercorps 113; 11 Linie-Bataillon 112; 12 lette Bataillon 106; 6 Linie-Bataillon 104; og 3 Forst.-Bataillon 103; imellem 90 og 100 4 Linie-Bataillon og 1 Reserve-Jægercorps; imellem 80 og 90 3 Linie-Bataillon, 1 Jægercorps, 1, 2, 5 og 6 Reserve-Bataillon og 1 Forst.-Bataillon; imellem 50 og 80 9 Bataillon, 13 Bataillon, 3 Reserve-Bataillon, 3 Ref.-Jægercorps, 2, 4 og 5 Forst.-Bataillon og 2 Forst.-Jægercorps. Under 50 de andre Afdelinger; (8 Bataillon har ikke haft nogen Falden eller Saaret i 1850), 5 Dragon-Regiment har kun tabt 9 Mand i alle 3 Aar, hvoraf de 7 vare døde af Sygdom. Marinens Tab i alle 3 Krigsbaar har været 134.

Af de 1280 som ere døde af Sygdom vare 874 bortrevne af Typhus; nemlig 109 i 1848, 199 i 1849 og 566 i 1850. Stærkest har Dødeligheden været i October Maaned 1850, hvor deraf alene ere døde 143. Men de Syges Antal i forrige Efteraar maa have været betydeligt; man kan slutte deraf, at der alene i Kjøbenhavn har været henliggende d. 5 October (under mit Ophold detseds) 1506, heraf 757 af Skudskaar og de Andre vare næsten Alle angrebne af Typhus, Brysibetændelse og Gastr.=Feber. Naar dertil komme alle Lazarethet i Slesvig, Flensborg, Augustenborg, Odense, Aabenraa, Graasten og andre Steder, som alle have været opfyldte, saa kan der siges med Visshed at over 7000 have henligget i de sidst forløbne Efteraars Maaned.

Af de i 1850 ved ulppfælige Tilfælde afdøde 43, vare 16 druknede, (de Fleste ved Badning), 14 omstyrede paa Marschen under Armens Indrykning i Slesvig i de varme Julidage, de andre ved Vaadestud.

De Amputeredes Antal (Arm og Been) have i alle 3 Aar været 281, deraf døde i 1848, 16 og 48 helbredede; i 1849 døde 41 og 95 helbredede; i 1850 døde 38 og 43 helbredede. Antallet af Invalider er d. 1 Juli 1851 **186**, nemlig 83 der have mistet Haaud eller Arm og 101 Laar eller Been, 1 (Menig Erik Jensen Tostebjerggaard af 7 Bataillon) begge Arme ved Fredericia den 6 Juli 1849 og (Menig Jens Nielsen Lovel af 1 Ref.-Bataillon) begge Been ved Frederikshab den 4 October 1850.

Antallet af de Raskerede i alle 3 Krigsbaar vilde have været interessant ogsaa at kunne have opgivet; men jeg har mødt mange Vanskeligheder ved at erholde noget Bestemt og Paalideligt derom — og nogle Brudstykker fra enkelte Lazarethet vilde jeg ikke have givet Læseren. Saa meget er vidst, at de beløbe sig til flere Tusinde.

Tillæg og Rettelser for alle 3 Dele.

For 1848

- S. 82. Umb.=Soldat Niels Petersen Treese, begravet d. 19 November, læs 20de.
 — 90. 10de Linie fra neden „falbne d. 13 April, t. d. 23 April.
 Sec.=Lieutn. ved 7 Bataillon. Georg Christian v. Kronier, død d. 16 Decbr. paa Garnisons Hospital af Svindefot, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. ? December.
 Underjæger af ? No. 55, Christian Larsen Rodovre, død d. 11 Decbr. ved Vaadestub, da han stod paa Vagt ved Stranden (paa Als), begravet paa Nordborg Kirkegaard d. 16 December.
 Sergeant Hans Peter Larsen af 1 Bataillon danske Frivillige 1, 2, død paa Vogensø Laz. d. 20 Juli af Typhus, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 24 Juli.
 Corporal Frederik Christian Heide, (af Samme), død paa Garnisons Hospital d. 25 Juni af Gæstr.=Feber, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 28 Juni.
 Menig Jorgen Larsen, (af Samme 1, 125), død paa Vogensø Laz. d. 11 August af Dyrftbetændelse, begravet paa Vogensø Kirkegaard d. 15 August.
 Menig J. . . . Holm (af Dønsø Frivillige 129), død i Horsens d. 16 September af Typhus, begravet paa Horsens Kirkegaard d. 19 September.

For 1849.

- Underj. af 1 Jægerc. 1, 59. Carl Jensen Hordum, saaret ved Fredericia d. 6 Juli 1849, død paa Garnis. Hospital d. 1 April 1850, begravet paa Garnisons Kirkegaard d. 6 April.
 Underjæger af 2 Jægerc. 1, 194. Niels Petersen Glenøe, 5, saaret ved Fredericia d. 6 Juli 1849, død paa Garnis. Hospital d. 20 Febr. 1850, begravet paa Garnis. Kirkegaard d. 24 Februar.
 Menig af 5 Linies-Bat. 1, 8. Rasmus Christiansen Bameston, 8, saaret ved Fredericia d. 6 Juli 1849, død i sit Hjem d. 29 Septbr. 1849, begravet paa Lullebølle Kirkegaard (Langeland) d. 4 October.
 Underj. af 1 Forst.=Jægerc. 3, 120. Hans Rasmussen Saaderupmark er savnet (falben) d. 6 Juli 1849, og begravet i Fredericia d. 8 Juli.
 Underj. af 1 Ref.=Jægerc. 4, 240. Jens Martinus Gudum, 0, død d. 10 April af Stubbsaar fra d. 6te ved Ulberup, begravet paa Agerbølling Kirkegaard (Als) d. 13 April.
 Menig af 12 lette Bat. 3. Jens Nielsen Grevinge, 4, død d. 9 Novbr. paa Hjemveien fra Vaabensvelferne af Apoplexie, begravet paa Dybølle Kirkegaard (Als) d. 13 November.
 Menig af 4 Bataillon 1, 310. C..... M..... P....., 0, skød sig selv i sit Qvartier d. 19 Mai, begravet i Kedenis d. 22 Mai.
 Menig af 5 Bat. Lars Rasmussen Bantinge, faldt om paa Veien og døde d. 7 Juli, begravet paa Udby Kirkegaard (Hven) d. 10 Juli.
 Menig af 5 Ref.=Bat. 2. R.... D.... R..... 12, skød sig selv d. 11 Juli, efter at have glennegaet Fredericia=Slaget, begravet paa Åsperup Kirkegaard d. 13 Juli.
 Heelbefaren Hans Mikkel Jensen, død d. 1 Juli paa Liniesliet Skjold af Lungebetændelse, begravet paa Fodstette Kirkegaard (Langeland) d. 6 Juli.

Efter Fægtningen ved Ulberup d. 6 April indbragtes af Tybberne paa Boelsmand Kristen Kristensens Gaard en haardtsaaret dansk Fange, uvidt af hvilken Bataillon, som døde kort efter Ankomsten, og blev efter Tybbernes Befaling begravet tilligemed en tybdt Soldat tæt ved fornævnte Mandes Gaard, beliggende paa Ulberup Mark, tæt ved Stjeldet mellem Ulberups og Daurups Marker.

En tybdt Officeer har vist Philip Rehof i Ulberup en Tegnebog som var taget ud af en d. 6 April falben dansk Soldats Klæder; den udsigtede, at Eieren var fra Dalby Sogn i Salling, formeentlig til 2 Forstærknings=Bataillon.

126458541 Dansk Centralbibliotek